

הברית החדשה

העתקה חדשה מלשון יוון ללשון עברית

מאת

יצחק זאלקינסאן ז"ל

הובאה לדפוס עם תקונים והערות

מאת

כ' דוד גינצבורג

על ידי חברת מוציאי לאור תורת יהוה התמימה

סדר

ספרי הברית החדשה

עמוד

א.....	הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַתִּי
כו.....	הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַרְקוֹס
מב.....	הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי לּוּקָס
סז.....	הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי יוֹחָנָן
פז.....	מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים
קיג.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הֶרֶוּדִי
קכד.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הָרֵאשׁוֹנָה אֶל־הַקּוֹרִנְתִּיִּים
קלה.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הַשְּׁנִיָּת אֶל־הַקּוֹרִנְתִּיִּים
קמב.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַגָּלָטִיִּים
קמו.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הָאֶפֶסִּיִּים
קנ.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַפִּילִפִּיִּים
קנג.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַקּוֹלֹסִים
קנו.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הָרֵאשׁוֹנָה אֶל־הַתִּסְלוֹנִיקִים
קנט.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הַשְּׁנִיָּת אֶל־הַתִּסְלוֹנִיקִים
קסא.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הָרֵאשׁוֹנָה אֶל־טִימוֹתִיוֹס
קסד.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס הַשְּׁנִיָּת אֶל־טִימוֹתִיוֹס
קסז.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס אֶל־טִיטוֹס
קסט.....	אַגְרֵת פּוֹלוֹס אֶל־פִּילִימוֹן
קע.....	אַגְרֵת אֶל־הָעֵבְרִים
קעח.....	אַגְרֵת יַעֲקֹב
קפא.....	הָאֲגְרֵת הָרֵאשׁוֹנָה לְפֶטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ
קפד.....	הָאֲגְרֵת הַשְּׁנִיָּת לְפֶטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ
קפו.....	הָאֲגְרֵת הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ
קפט.....	הָאֲגְרֵת הַשְּׁנִיָּת לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ
קצ.....	הָאֲגְרֵת הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ
קצא.....	אַגְרֵת יְהוּדָה
קצב.....	חֲזוֹן יוֹחָנָן

Matthew

הבשורה הקדושה על-פי מתי

פרק א

א זה ספר תולדות המשיח ישוע בן-דוד בן-אברהם:
ב אברהם הוליד את-יצחק ויצחק הוליד את-יעקב ויעקב הוליד את-יהודה ואת-אחיו:
ג ויהודה הוליד את-פרץ ואת-זרח מתמר ופרץ הוליד את-חצרון וחצרון הוליד את-רם:
ד ורם הוליד את-עמינדב ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמון:
ה ושלמון הוליד את-בעז מרחב ובעז הוליד את-עובד מרות ועובד הוליד את-ישי:
ו ישי הוליד את-המלך דוד ודוד הוליד את-שלמה מהאשה אשר לקח מאוריה:
ז ושלמה הוליד את-רחבעם ורחבעם הוליד את-אביה ואביה הוליד את-אסא:
ח ואסא הוליד את-יהושפט ויהושפט הוליד את-יהורם ויהורם הוליד את-עזריהו:
ט ועזריהו הוליד את-יותם ויותם הוליד את-אחז ואחז הוליד את-חזקיהו:
י וחזקיהו הוליד את-מנשה ומנשה הוליד את-אמון ואמון הוליד את-יאשיהו:
יא ויאשיהו הוליד את-יכניהו ואת-אחיו בימי גלותם בבבל:
יב ואחרי הגלם לבבל יכניהו הוליד את-שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את-נרבצל:
יג ונרבצל הוליד את-אביהוד ואביהוד הוליד את-אליקים ואליקים הוליד את-עזור:
יד ועזור הוליד את-צדוק וצדוק הוליד את-יכין ויכין הוליד את-אליהוד:
טו ואליהוד הוליד את-אלעזר ואלעזר הוליד את-מתן ומתן הוליד את-יעקב:
טז ויעקב הוליד את-יוסף איש מרים אשר נולד ממנה ישוע הנקרא משיח:
יז והנה כל-הדורות מאברהם עד-דוד ארבעה עשר דורות ומדוד עד-גלות בבל ארבעה עשר דורות ומגלות בבל עד-המשיח ארבעה עשר דורות:
יח וזאת היתה לדת ישוע המשיח כאשר מרים אמו מארשה היתה ליוסף טרם יבוא אליה ותמצא כי הרה היא כי מרות הקדש הרתה:
יט ויוסף אישה צדיק היה ולא אבה לתתה לדבת-עם ויאמר לשלמה בסתר:

פרק ב

א עזרנו מדבר אל-לבו כזאת והנה מלאך יהנה נראה אליו בחלום לאמר יוסף בן-דוד אל-תיא מקחת אליך את-מרים אשתך כי הילד בקרבה נוצר מרוח הקדש:
ב והיא ילדת בן ונקראת את-שמו ישוע כי הוא יושע את-עמו מחטאיהם:
ג וכל-זאת היתה למלאת את אשר-דבר יהנה ביד-הנביא לאמר:
ד הנה העלמה הרה וילדת בן ונקראו שמו עמנואל אשר יאמר אל עמנו:
ה וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוה אותו מלאך יהנה ויקח את-אשתו:
ו ולא ידע אתה עד כ-יילדה בן את-בכורה ויקרא את-שמו ישוע:
ז ויהי כאשר נולד ישוע בבית-לחם יהודה בימי המלך הורדוס והנה חזי כוכבים באו מארץ קדם ירושלים לאמר:
ח איה המלך הנולד ליהודים כי ראנו כוכבו בקדם ונבא להשתחוות לו:
ט וישמע המלך הורדוס וינע לכבו וללב כל-ירושלים עמו:
י ויקהל את-כל-ראשי הכהנים והסופרים בעם וישאל את-פיהם לאמר איה יולד המשיח:
יא ויאמרו אליו בבית-לחם יהודה כי כה-כתוב ביד-הנביא:
יב ואתה בית-לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את-עמי ישראל:
יג ויקרא הורדוס אל-חזי הכוכבים בסתר ויחקר אתם לדעת את-העת אשר נראה הכוכב:
יד וישלח אתם בית-לחם ויאמר לכו ודרשו היטב על-הילד וכאשר תמצאון אותו שובו והגידו לי ואבא להשתחוות לו גם-אני:
טו וישמעו אל-המלך וילכו והנה הכוכב אשר-ראו בקדם עלה לפניהם עד אשר-בא ויעמד ממעל לאשר היה שם הילד:
ז והם חזו בכוכב וישמחו שמחה גדלה עד-מאד:

א' וַיָּבֹאוּ הַבְּנִיּוֹת וַיִּרְאוּ אֶת־הַיֶּלֶד עִם־מְרִים אִמּוֹ וַיִּפְּלוּ
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיִּפְתְּחוּ אֶת־אֲצָרֹתֵיהֶם וַיִּקְרִיבוּ לוֹ
מִנְחָה זָהָב וְלִבְנָה נָמֹר:

ב' וְהֵם צִוּוּ בַחֲלוֹם לְבַלְתִּי שׁוּב אֶל־הוֹרְדוֹס וַיִּפְּנוּ
וַיֵּלְכוּ בְּדֶרֶךְ אַחֵר לְאַרְצָם:

ג' וַיְהִי בְּלָקְתָם וַיָּרָא מֶלֶאךָ יְהוָה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלוֹם
לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וּבְרַח־לָךְ
מִצִּרְיָמָה וְשֵׁב־שָׁם עַד־אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ כִּי הוֹרְדוֹס
מִבְּקֶשׁ אֶת־נַפְשׁ הַיֶּלֶד לְקַחְתָּהּ:

ד' וַיָּקָם וַיִּקַּח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ לָיִלָה וַיֵּלֶךְ
מִצִּרְיָמָה:

ה' וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד־מוֹת הוֹרְדוֹס לְמִלְאֵת אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד־הַנְּבִיא לֵאמֹר מִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לְבָנִי:

ו' וַיְהִי כִּרְאוֹת הוֹרְדוֹס כִּי הִתְלוּ בוֹ הַחַיִּים וַיִּקְצֹף
עַד־מָאֹד וַיִּשְׁלַח נִיף אֶת־כָּל־הַיִּלְדִּים אֲשֶׁר
בְּבֵית־לָחֶם וּבְכָל־גִּבּוֹלֶיהָ מִבְּנֵי־שְׁנָתַיִם וּלְמִטָּה לְפִי
הַעֵת אֲשֶׁר חָקַר מִפִּי הַחַיִּים:

ז' אִזְּ הוּסַם אֲשֶׁר נֶאֱמַר בְּיַד־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר:

ח' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחֵל מִבֶּכֶה
עַל־בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם כִּי אֵינָנוּ:

ט' וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת הוֹרְדוֹס וַיָּרָא מֶלֶאךָ יְהוָה בַּחֲלוֹם
אֶל־יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר:

כ' קוּם קַח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וְלֶךְ שׁוּב אֶרְצָה
יִשְׂרָאֵל כִּי־מָתוּ הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשׁ הַיֶּלֶד:

כא' וַיָּקָם וַיִּקַּח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וַיָּבֹא אֶרְצָה
יִשְׂרָאֵל:

כב' וּבִשְׁמֻעוֹ כִּי אֶרְקְלוֹס מֶלֶךְ בִּיהוּדָה פָּתַח הוֹרְדוֹס
אֲבִיו וַיִּירָא לָלֶקֶת שָׁמָּה וַיַּגְדִּלוּ דָּבָר בַּחֲלוֹם וַיֹּסֶב
אֶל־גְּלִילוֹת הַגָּלִיל:

כג' וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּעִיר הַנִּקְרָאת נַצְרֶת לְמִלְאֵת אֶת־דִּבְרֵי
הַנְּבִיאִים כִּי נִצְרִי יִקְרָא לוֹ:

פרק ג

א' וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיָּבֹא יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל וַיִּקְרָא בְּמִדְבָּר
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר:

ב' שׁוּבוּ כִּי־מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם קָרְבָה לָבֹא:

ג' הוּא אֲשֶׁר נָבֵא עָלָיו יִשְׁעְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר קוֹל
קוֹרָא בְּמִדְבָּר פָּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יִשְׁרוּ מִסּוּדוֹתָיו:

ד' וַיּוֹחָנָן הָיָה לְבוּשׁ שָׁעֵר גְּמָלִים וְאֶזוּר עוֹר אֶזוּר
בְּמַתְנָיו וּמֵאֲכָלוֹ חֲגָבִים וְדָבָשׁ מֵעֵצ:

ה' וַיֵּצֵאוּ אֵלָיו יְרוּשָׁלַיִם וְכָל־יְהוּדָה וְכָל־כֹּהֵן הַיִּרְדֵּן:

ו' וַיִּטְבְּלוּ עַל־יָדוֹ בַּיַּרְדֵּן בְּהַתּוֹדֶתָם אֶת־חַטֹּאתֵיהֶם:

ז' אַף כֹּאֲשֶׁר רָאָה רַבִּים מִן־הַפְּרוּשִׁים וּמִן־הַצַּדִּיקִים
בָּאִים אֵלָיו לְהַטְבֵּל וַיֹּאמֶר לָהֶם יְלָדִי צַפְעָנִים מִי
הוֹרָה אֶתְכֶם לְהַמְלִיט עַל־נַפְשְׁכֶם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף
הַבָּא:

ח' לָכֵן עָשׂוּ פְרִי טוֹב לְתַשׁוּבָה:

ט' וְאֶל־תִּהְיֶה בְּלִבְכֶּכֶם לֵאמֹר אֲבָרְהָם לָנוּ לְאָב כִּי אֲנִי
אֹמֵר לָכֶם גַּם מִן־אַבְרָהָם אֵלֶּה תִּשְׁיֵג יַד־אַלְהֵים
לְהַקִּים בָּנִים לְאַבְרָהָם:

י' וְגַם־כִּכְּרֵי נְטוּי הַגִּרְזָן עַל־שֹׁרֶשׁ הָעֵצִים וְלָכֵן כָּל־עֵץ
אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פְרִי טוֹב יִגְדַע וְהַשֵּׁלֶךְ בְּמוֹ־אֵשׁ:

יא' וְאֲנִי הֲנִי מַטְבֵּל אֶתְכֶם בַּמַּיִם לְתַשׁוּבָה אַף הַבָּא
אַחֲרֵי חֹסֶן הוּא מִמֶּנִּי אֲשֶׁר קִטַּנְתִּי מִשְׁאֵת אֶת־נַעֲלָיו
הוּא יַטְבֵּל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבָאֵשׁ:

יב' אֲשֶׁר מִזִּכְרוֹ בְּיָדוֹ לְזֵרוֹת וּלְהַבֵּר אֶת־גִּרְנוֹ וְאֶסֶף
אֶת־הַחַטִּיִּים אֶל־תּוֹךְ אֶסְמִיו וְאֶת־הַמֶּץ יִשְׂרָף בָּאֵשׁ
אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה:

יג' אִזְּ יָבֹא יִשׁוּעַ מִן־הַגָּלִיל אֶל־הַיַּרְדֵּן לְפָנֵי יוֹחָנָן
לְהַטְבֵּל עַל־יָדוֹ:

יד' וַיַּעֲצֹרֵהוּ יוֹחָנָן לֵאמֹר הֲלֹא נָכוֹן לִי לְהַטְבֵּל
עַל־יָדְךָ וְאַתָּה בָּאתָ אֵלַי:

טו' וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵרָף כִּי־כֹה יֵאָתֶה לָנוּ
לְמַלְא כָּל־צִדְקָה וַיִּרָף מִמֶּנּוּ:

טז' וַיִּטְבֵּל יִשׁוּעַ וַיִּמָּהַר וַיַּעַל מִן־הַמַּיִם וְהִנֵּה נִפְתְּחוּ־לוֹ
הַשָּׁמַיִם וַיֵּרָא אֶת־רוּחַ אֱלֹהִים יֹרֶדֶת בְּדַמּוּת־יוֹנָה
וַתֵּנַח עָלָיו:

יז' וְהִנֵּה קוֹל קוֹרָא מִשָּׁמַיִם זֶה הוּא בָנִי יְדִידִי בּוֹ רָצִיתָ
נַפְשִׁי:

פרק ד

א' אִזְּ הוֹבֵל יִשׁוּעַ בְּרוּחַ הַמַּדְבָּרָה לְבַעֲבוֹר יְנִסֶּהוּ שָׁם
הַשָּׁטָן:

ב' וַיָּצֵם אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיִלָה וַיִּרְעַב:

ג' וַיִּגַּשׁ הַמְּנַסָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה
אָמַר וְאַבְרָהָם אֵלֶּה תִּהְיֶינָה לְלָחֶם:

ד' וַיַּעַן וַיֹּאמֶר כָּתוּב כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחֲיָה
הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִּי־יִהְיֶה:

ה' וַיִּקְחֵהוּ הַשָּׁטָן אֶל־עִיר הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲמֵדְהוּ עַל־פִּנְתַּיִם גִּג
בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ:

ו' וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה הַתְּנֵפֵל אֶרְצָה כִּי
כָתוּב כִּי מִלְּאָכְרִי יִצְוֶה־לָךְ עַל־כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ
פֶּן־תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ:

ז' וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ וְעוֹד כָּתוּב לֹא תִנְסֶה אֶת־יְהוָה
אַל־תִּיָּד:

ח' וַיּוֹסֶף הַשָּׁטָן וַיִּקְחֵהוּ אֶל־הַר גִּבְעָה מְאֹד וַיִּרְאֵהוּ
אֶת־כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ וַיִּכְבֹּדֶן:

ט' וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֶתְּן־לָךְ אִם־תִּפֹּל
וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לִּי:

י' אִזְּ אָמַר אֵלָיו יִשׁוּעַ גִּשְׁה־לָּאָה הַשָּׁטָן כִּי כָתוּב
לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאַתָּה לִבְדּוֹ תַעֲבֹד:

יא' וַיִּרָף מִמֶּנּוּ הַשָּׁטָן וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו מִלְּאָכִים וַיִּשְׁתַּחֲוּהוּ:

יב' וַיְהִי כְשִׁמְעוֹ יִשׁוּעַ כִּי נִסְגָּר יוֹחָנָן וַיֵּשֶׁב הַגָּלִילָה:

^{יג} ויעזוב את-נצרת ויבא וישב בכפר-נחום על-שפת הים בגבולי זבלון ונפתלי:

^{יד} למלא את אשר-נאמר ביד-ישעיהו הנביא לאמר:

^{טו} ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים:

^{טז} העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם:

^{יז} מהעת ההיא החל ישוע לקרא ולאמר שובו מדרכיכם פי מלכות השמים קרבה לבא:

^{יח} ויתהלך ישוע על-יד ים-הגליל וירא שני אחים שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו פרשים מכמרת על-פני-הים פי דגים היו:

^{יט} ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם לדגיי אדם:

^כ ויעזבו את-מכמרותם כרגע וילכו אחריו:

^{כא} ויעבר משם וירא שני אחים אחרים יעקב בן-זבדי ויוחנן אחיו באניה עם-זבדי אביהם מתקנים מכמרותם ויקרא אליהם:

^{כב} וגם-המה כרגע עזבו את-האניה ואת-אביהם וילכו אחריו:

^{כג} ויסב ישוע בכל-הגליל וילמד-שם בבתי הכנסת קרא בשרת המלכות ורפא כל-מחלה וכל-מדונה בעם:

^{כד} ויצא שמעו בכל-ארץ ויביאו אליו את כל-החולים אשר דבקו כם תחלואים שונים וחסלים רעים אחיו ורוחות רעות מפי ירח ונכי עצמות וירפאם:

^{כה} וילכו אחריו קהל רב מן-הגליל ומן-תפפלים ומן-ירושלים ויהודה ועבר הירדן:

פרק ה

^א ויהי כאשר ראה את-המון העם ויעל אל-ההר וישב שם ויגשו אליו תלמידיו:

^ב ויפתח את-פיהו ויורה להם לאמר:

^ג אשרי עניי הרוח כי להם מלכות השמים:

^ד אשרי המתאבלים כיהם ינתמו:

^ה אשרי הענוים כיהם ירשו-ארץ:

^ו אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כיהם ירונו:

^ז אשרי בעלי-רחמים כיהם ירחמו:

^ח אשרי ברי לבב כיהם יחזו את-אלהים:

^ט אשרי עשי שלום כיהם יקראו בני-אלהים:

^י אשרי הנרדפים עקב צדקתם כי להם מלכות השמים:

^{יא} אשריכם אם-יחרפו אם-יירדפו אתכם ובשקר יביאו דבתכם רעה בעבור שמ:

^{יב} שישו וגילו כי שוכרם הרבה מאד בשמים כיהם ירדפו את-הנביאים אשר היו לפניכם:

^{יג} אתם מלח הארץ ואם-המלח יפוג טעמו במה ימלח תפל לא-יצלח לכל כי אם-יורה החוצה והיה למרמס רגל:

^{יד} אתם אור העולם עיר ישבת על-ההר לא תוכל להסתיר:

^{טו} ואין מדליקים נר לתתו תחת האפה כי אם-אל-המנורה להאיר לכל אשר בבית:

^{טז} כה יאר אורכם לעני בני-האדם וראו מעשיכם הטובים ואת-אביכם בשמים יכבדו:

^{יז} אל תחשבו כי באתי להפר התורה או הנביאים לא להפר באתי כי אם-למלא:

^{יח} כי הן אמן אנכי מגיד לכם עד אשר השמים והארץ יעברון לא תעבר יוד אחת מן-התורה אף לא קוץ אחד עד כיהם יקומו:

^{יט} לכן כל-המפיר אחת ממצות קטנות אלה והורה כזאת לאנשים נקלה יקרא במלכות השמים והעשה אתן ומלמד לעשותן נכבד יקרא במלכות השמים:

^כ ואני אמר לכם אם לא-תגדל צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו למלכות השמים:

^{כא} שמעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תרצח והאיש אשר ירצח ינתן למשפט בפללים:

^{כב} ואני אמר לכם המתעבר באחיו חנם ינתן למשפט בפללים והקרא לאחיו ריקה ינתן בידי הסנהדרין ואם נבל יקרא-לו יפל לאש גיהנם:

^{כג} על-כן אפוא כיהתקריב קרבן על-המזבח ולבך יגד-לך שם כיהדבר ריב לאחיד עמך:

^{כד} הנה שם קרבנך לפני המזבח ולך התרפס ורהב אחיד ואז בא והקריב קרבנך:

^{כה} מהר השלם עם-איש ריבך בעודך עמו בדרך פן-סגיר אתך איש ריבך בידי השפט והשפט יסגירך ביד השטר והוא יתנך לבית הסדר:

^{כו} ואני אמן אמר לך כי לא תעלה משם עד אשר תשלם את-הפרוטה האחרונה:

^{כז} שמעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תנאף:

^{כח} ואני אמר לכם כל-הנתן עינו באשה לחשק-בה ברוח-ונונים נאף אתה בלב:

^{כט} ואם עינך הימנית תכשילך נקרה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד מהשלך כל-בשרך לגיהנם:

^ל ואם-ינך הימנית תכשילך קצצה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד מהשלך כל-בשרך לגיהנם:

^{לא} ונאמר כיהשלח איש אשתו ונתן בידה ספר פריית:

^{לב} ואני אמר לכם אם ישלח איש אשתו אם לא על-דבר זנות משים אתה לנאפת והלקח גרושה לו לאשה נאף הוא:

לג וְעוֹד שְׁמַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר נֹאמַר לְקַדְמָנִים לֹא תִשָּׁבַע
 לַשָּׁקֶר וְאֶת־נִדְרֶיךָ תִּשְׁלַם לַיהוָה:
 לד וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִשָּׁבַע כָּל־שְׁבוּעָה לֹא תִשָּׁבַע
 בְּשִׁמְיִים כִּי־כֹסֶף אֱלֹהִים הֵמָּה:
 לה וְלֹא בָאֶרֶץ כִּי־הֵדֵם רִגְלִיו הִיא וְלֹא בִירוּשָׁלַם
 כִּי־הִיא קִרְיַת מֶלֶךְ רֹב:
 לו וְלֹא תִשָּׁבַע בְּרֹאשׁוֹ כִּי־לֹא תוּכַל לְהַפִּיךְ שַׁעַר אֶחָד
 לְכֵן אוֹ שְׁחָר:
 לז אֲף זֶה יִהְיֶה דְבוּרְכֶם הֵן הֵן לֹא יִתֵּר מִזֶּה מִמָּקוֹר
 הָרַע הוּא:
 לח שְׁמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר עֵין תַּחַת עֵין וְשֵׁן תַּחַת שֵׁן:
 לט וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִתְיַצֵּב בְּפָנַי הִבָּא לְהַרְעֵ לָךְ אִם
 יִכְּךָ עַל־הַלְחִי הַיְמָנִית תָּן־לוֹ גַּם־הַשְּׂמָאלִית:
 מ וְכָל־הַחֲפֶז לְרִיב עִמָּךְ לִקְחַת הַכֶּתֶת מֵעַלֶיךָ הַנֶּחַח
 לו גַּם־מַעֲלֶיךָ:
 מא וְהִנֵּגְשׁ בְּךָ לָלֶכֶת עִמּוֹ כְּכֹרֶת אֶרֶץ אַחַת לָךְ עִמּוֹ
 שְׁתִּים:
 מב תֵּן לְמִבְקֶשׁ מִמֶּךָ וּמֵאֵת הַחֲפֶז לָלוֹת מִיָּדְךָ
 אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ:
 מג שְׁמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר וְאַהֲבַתְּ אֶת־הָרֶעַךְ וְאַיְבֹתְךָ
 אֶת־אֵיבֶיךָ:
 מד וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֲהָבוּ אֶת־אֵיבֵיכֶם בָּרְכוּ
 אֶת־מְקַלְלֵיכֶם הִיטִיבוּ לְשׁוֹנְאֵיכֶם וְהַעֲתִירוּ בְּעַד
 מְכַאֲיֵיכֶם וְרִדְפֵיכֶם:
 מה לְמַעַן תִּהְיוּ בָנִים אֲל־אֲבֵיכֶם בְּשִׁמְיִם הַמֵּאִיר שְׁמֹשׁ
 לְרַעִים וְלִטּוֹבִים וּמִמָּטִיר לְצַדִּיקִים וְלָרָשָׁעִים:
 מו כִּי אִם־תִּתְּאוּהֶבֶן אֶת־אֲהֵבֵיכֶם מִה־שֹׂכֵר לָכֶם הֲלֹא
 גַם־הַמְכֻסִּים יַעֲשׂוּן כְּמוֹ־כֵן:
 מז וְאִם־תִּפְקְדוּ לְשָׁלוֹם רַק אֶת־אֲחֵיכֶם מִה־יִּתְרוֹן לָכֶם
 כֵּן יַעֲשׂוּן גַּם־הַמְכֻסִּים:
 מח לְכֵן הָיִי תְּמִימִם כַּאֲשֶׁר אֲבִיכֶם בְּשִׁמְיִם תְּמִים הוּא:

פרק ו

א הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מַעֲשֹׂת צְדָקָה לְמַרְאֵה עֵינֵי הָאָדָם פֶּן
 שֹׂכֵר לֹא תִשְׁיַגּוּ מֵאֵת אֲבֵיכֶם שְׁבִשְׁמִים:
 ב לְכֵן בַּעֲשׂוֹתְךָ צְדָקָה לֹא תִשְׁמִיעַ קוֹל תְּרוּעָה לְפָנֶיךָ
 כַּאֲשֶׁר יַעֲשׂוּ הַחֲנֻפִּים בְּכַתִּי הַכִּנֹּסֶת וּבְרַחֲבוֹת לְמַעַן
 יִשְׁיַגּוּ כְבוֹד לְעֵינֵי בְנֵי־הָאָדָם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם
 הִנֵּה שֹׂכְרֶם לְפָנֶיךָ:
 ג וְאִתָּה בַּעֲשׂוֹתְךָ צְדָקָה אֶל־תִּדַּע שְׂמֹאלְךָ אֶת אֲשֶׁר
 עֹשֶׂה יְמִינְךָ:
 ד לְמַעַן תִּהְיֶה צְדָקָתְךָ בִּסְתֵר וְאַבִּיךָ הָרֹאֶה בִּסְתֵר
 גְּמוּלְךָ בְּגִלּוֹי יִשְׁלַם־לָךְ:
 ה וְכִי תִבְּאוּ לְהַתְפַּלֵּל אֶל־תִּהְיוּ כַּאֲנָשִׁי חֲנָף הָאֲהָבִים
 לַעֲמֹד לְהַתְפַּלֵּל בְּכַתִּי הַכִּנֹּסֶת וּפְנוּת הַשְּׁנָקִים לְמַעַן
 תִּירָאֲנֶיהָ אִתֶּם עֵינֵי בְנֵי־הָאָדָם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם
 הִנֵּה שֹׂכְרֶם לְפָנֶיךָ:

ו וְאִתָּה בַּתְּפַלְתְּךָ בֹּא בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר דְלִתְךָ בַּעֲדֶךָ
 וְהַתְפַּלֵּל אֶל־אַבִּיךָ אֲשֶׁר סִתֵּר סִבִּיבָיו וְאַבִּיךָ הָרֹאֶה
 בִּסְתֵר גְּמוּלְךָ בְּגִלּוֹי יִשְׁלַם־לָךְ:
 ז וְכַאֲשֶׁר אִתֶּם מִתְפַּלְלִים אֶל־תִּבְטְאוּ בְשִׁפְתֵיכֶם בְּגוֹיִם
 אֲשֶׁר יִחַשְׁבּוּ לָכֶם כִּי־יִשְׁמְעוּ בַעֲטֹרַת דְּבָרִים:
 ח לְכֵן אֶל־תִּשְׁווּ לָמוּ כִּי יִדַּע אֲבִיכֶם מִה־מַּחֲסוּרְכֶם
 טָרָם תִּשְׁאָלוּ מִיָּדוֹ:
 ט וְאַתֶּם כֹּה תִתְפַּלְלוּ אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ:
 י תִּבָּא מַלְכוּתְךָ יַעֲשֵׂה רְצוֹנְךָ בָּאֶרֶץ כַּאֲשֶׁר נַעֲשֵׂה
 בְּשָׁמַיִם:
 יא תָּן־לָנוּ הַיּוֹם לֶחֶם חֻקֵּנוּ:
 יב וְסִלַּח־לָנוּ אֶת־אֲשָׁמֹתֵנוּ כַּאֲשֶׁר סִלַּחְתָּ אֲנַחְנוּ
 לְאֲשֶׁר אָשָׁמוּ לָנוּ:
 יג וְאַל־תִּבְיָאֵנוּ לְיַד מִסָּה כִּי אִם־הַצִּילָנוּ מִן־הָרַע כִּי
 לָךְ הַמִּמְלָכָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
 אָמֵן:
 יד כִּי אִם־תִּסְלַחוּ לְבְנֵי־אָדָם אֶת־אֲשָׁמֹתָם גַּם־אַבִּיכֶם
 בְּשִׁמְיִם יִסְלַח לָכֶם:
 טו וְאִם־לֹא תִסְלַחוּ לְבְנֵי־אָדָם אֶת־אֲשָׁמֹתָם
 גַּם־אַבִּיכֶם לֹא־יִסְלַח לָכֶם אֲשָׁמֹתְכֶם:
 טז וְכִי תַצּוּמוּ אֶל־תִּהְיוּ כְחֻנְפֵי־לֵב מִקְדִּירֵי פָנִים אֲשֶׁר
 יַפְּלִיּוּ פָנֶיכֶם לְהוֹדֵעַ לְבְנֵי־אָדָם בַּתְּעִנִּיתָם אָמֵן אֲנִי
 אֹמֵר לָכֶם הִנֵּה שֹׂכְרֶם לְפָנֶיךָ:
 יז וְאִתָּה כִּי תַצּוּם תִּסּוּךְ רֹאשְׁךָ וְתִרְחֹץ פָּנֶיךָ:
 יח וְלֹא תוֹדַע לְאָדָם בַּתְּעִנִּיתְךָ כִּי אִם־לְאַבִּיךָ בִּסְתֵר
 וְאַבִּיךָ הָרֹאֶה בִּסְתֵר גְּמוּלְךָ בְּגִלּוֹי יִשְׁלַם־לָךְ:
 יט לֹא תִאֲצְרוּ לָכֶם אוֹצְרוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ שֶׁשֶׁם יֹאכַל
 עֵשׂ וְקֶרֶב וּגְנָבִים יִחַתְרוּ וַיִּגְנְבוּ:
 כ אֲפֹס אֲצְרוּ לָכֶם אוֹצְרוֹת בְּשִׁמְיִם שֶׁם לֹא יֹאכַל עֵשׂ
 וְקֶרֶב וּגְנָבִים לֹא יִחַתְרוּ וְלֹא יִגְנְבוּ:
 כא כִּי בְּמָקוֹם אוֹצְרֶךָ שֶׁם יִהְיֶה גַם־לְבָבְךָ:
 כב נֵר הַגּוֹף הוּא הָעֵין לְכֵן אִם־עֵינְךָ תִּמְיָמָה
 בְּכָל־חֲדָרֵי בֵּטְנְךָ יִהְיֶה אוֹר:
 כג וְאִם־עֵינְךָ רָעָה חֹשֶׁךְ בְּכָל־חֲדָרֵי בֵּטְנְךָ וְאִם־הָאוֹר
 בְּךָ חֹשֶׁךְ מִה־גְּדוֹל חֹשֶׁךְךָ:
 כד לֹא־יִוָּכַל אִישׁ לַעֲבֹד אֲדָנִים שְׁנַיִם כִּי אִם־יִשְׁנֹא
 אֶת־הָאֶחָד וְאֶת־הָאֶחָד יֵאָהֵב אוֹ יִדְבֹּק בָּאֶחָד וְהַשְּׁנִי
 נִמָּאֵס בְּעֵינָיו לֹא תוּכְלוּ לַעֲבֹד אֶת־הָאֱלֹהִים
 וְאֶת־הַמָּמוֹן:
 כה לְכֵן הִנְנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִדְאָגוּ לְנַפְשְׁכֶם מִה־תִּאֲכָלוּ
 מִה־תִּשְׁתּוּ וּמִה־כֶּסֶת לְכֶסֶת בְּשֹׂרְכֶם הֲלֹא הַנֶּפֶשׁ
 יִקְרָה מֵאֲכָל וּבִשָּׁר אִישׁ מִכֶּסֶתוֹ:
 כו הַבֵּיטוּ אֶל־עוֹף הַשָּׁמַיִם לֹא יִזְרְעוּ לֹא יִקְצְרוּ וְלֹא
 יִאֲסְפוּ לְמַגוּרוֹת וְאַבִּיכֶם בְּשִׁמְיִם מְכַלֵּל אִתֶּם
 וְאַתֶּם הֲלֹא נַעֲלִיתֶם יָתֵר הַרְבֵּה עֲלֵיהֶם:
 כז וּמִי הוּא הַחֲרֹד מִכֶּם יוּכַל לְהוֹסִיף עַל־קוֹמָתוֹ גֹּמֵד
 אֶחָד:
 כח וְלִמָּה תִדְאָגוּ לְכֶסֶת הַתְּבוּנָה אֶל־שׁוֹשְׁנֵי הַשָּׂדֶה
 אֵיכָה יַעֲלוּ יַצִּיצוּ וְלֹא יִיָּגְעוּן וְלֹא יִטּוּן:

ט ואני אמר לכם גם-שלמה בכל-הדרו לא-היה לבוש פאחת מהן:
 ל ואם-ככה יעטה אלהים את-עשב השדה אשר יצייץ היום ולמחרתו יתן בתנור אף פי-אתכם קטני אומנה:
 לא לכן אל-תחרדו לאמר מה-נאכל ומה-נשתה או מה-נלבש:
 לב כי כל-אלה מבקשים הגוים ואביכם בשמים ידע כי אלה מחסריכם המה:
 לג אף בקשו ראשנה מלכות אלהים וצדקתו וכל-החפצים ההם יתנו לכם מתנות נוספות:
 לד לכן אל-תדאגו ליום מחר יום מחר ידאג לעצמו די ליום בצרתו:

פרק ז

א לא תשפטו ולא תשפטו:
 ב כי במשפט אשר תשפטו תשפטו גם-אתם ובמדה אשר תמדו ימד לכם גם-אתם:
 ג ולמה תביט אל-שבבים אשר בעין אחיד ולא תשת-לב אל-הקורה אשר בעינה:
 ד או איך תאמר לאחיד הך ואסירה שבבים מעינה והנה קורה בעינה:
 ה הסר חנף ראשנה את-הקורה מעינה ואחרי כן ראה תראה להסיר שבבים מעין אחיד:
 ו לא תתנו הקדש לכלבים ואת-פניניכם לחזירים פן-ירמסום ברגליהם ושבו וטרפו אתכם:
 ז שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם:
 ח כי כל-השאל יקח והדרש ימצא והדפק יפתח לו:
 ט כי מי איש מכס אשר בנו שאל ממנו לחם ויתן-לו אבן:
 י או אם-בקש דג ויתן-לו נחש:
 יא ואף כי רעים אתם תדעון לתת מתנות טבות לבניכם אף פי-אביכם שבשמים יתן-טוב לדרשיו:
 יב לכן כל אשר תחפצו שיעשו לכם אנשים עשו להם כמו-כן גם-אתם כי זאת התורה והנביאים:
 יג באו בשער הצר כי רחב השער והדרך רחבה המוליכה אל-האכדון ורבים הם הבאים שמה:
 יד ומה-צר השער והדרך מה-צרה המוליכה אל-החיים ומצאיה מתי מספר הם:
 טו השמרו לכם מנביאי שקר הבאים לפניכם בעור פבשים והם זאבי טרף:
 טז בפרקים תפירו אתם היבצרו ענבים מעקרבנים או תאנים מצנינים:
 יז בן פל-עץ טוב יעשה פרי טוב ועץ נשחת פרי משחת:
 יח עץ טוב לא-יוכל לעשות פרי משחת ועץ נשחת לא-יוכל לעשות פרי טוב:

יט וכל-עץ בלתי עשה פרי טוב יגדע ויתן למאכלת אש:
 כ על-כן בפרקים תפירו אתם:
 כא לא כל-הקרא לי אדון אדון יבא למלכות השמים כי אם-העשה רצון אבי אשר בשמים:
 כב והיה ביום ההוא יאמרו אלי רבים אדני אדני הלא בשמך נבאנו בשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו נפלאות רבות:
 כג אז כה אגיד להמלא ידעתי אתכם מעודי סורו ממני פעלי און:
 כד לכן כל-השמע לדברי אלה ועשה אתם אערכנו לתכם-לב אשר בנה ביתו על-הסלע:
 כה הגשם נתף ארצה נחלי מים ישטפו ורוח גדולה באה ויפגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד בסלע:
 כו וכל-השמע לדברי אלה ולא יעשה אתם נמשל לחסר-לב אשר בנה ביתו על-החול:
 כז הגשם נתף ארצה נחלי מים ישטפו ורוח גדולה באה ויפגעו בבית ההוא ויפל ויהי למפלה גדולה:
 כח ויהי ככלות ישוע את-הדברים האלה ויתמהו המון העם על-תורתו:
 כט כי היה מורה אתם כהורת איש-שלטון ולא כסופרים:

פרק ח

א ויכר מן-הקר והמון עם רב הלכים אחריו:
 ב והנה איש מצרע בא וישתחו-לו לאמר אדני אם-חפץ אתה הלא תוכל לטהרני:
 ג וישט את-ידו ויגע-בו ישוע ויאמר חפץ אני ויטהר ויטהר מצרעתו כרע:
 ד ויאמר אליו ישוע ראה אל-תגד לאיש רק לך והראה לעיני הפהן והקרב את-הקרבן אשר צנה משה לעדות להם:
 ה וכאשר בא ישוע אל-כפר-נחום ויגש אליו שר-מאה אחד ויתחנן-לו לאמר:
 ו אדני הנה נערי נפל למשכב בביתי נכה-עצמות ומענה מאד:
 ז ויאמר אליו ישוע הנני כא ורפאתיו:
 ח ויען שר-המאה ויאמר אדני נקלתי מזאת כי אתה תבא בצל קרתי אף רק דברה דבר והנער יחי:
 ט כי גם-אני סר למשמעת ממשלה ואנשי סרים למשמעתי וכי אמר לאחד מהם לך וילך ולאחר בא ויבא ולעבדי עשה-זאת ויעשה:
 י וישמע ישוע וישתאה ויאמר אל-ההלכים אחריו אמן אני מגיד לכם אומנה גדולה כמוה גם-בישראל לא מצאתי:
 יא והנני אמר לכם כי רבים יבאו ממזרח וממערב וישבו במסבה עם-אברהם יצחק ויעקב במלכות השמים:

יב ובני המלכות ידחו אל-החשף החוצה שם יהיה
בכי וחרק שנים:

יג ואל-שר-המאה אמר ישוע לך באשר האמנת בן
יקום לך ויחי הנער מחלי בשעה ההיא:

יד ויבא ישוע בית-פטרוס וירא את-חבתו שכבת
חולת קדחת:

טו ויגע בידה ותנף הקדחת ממנה ותקם ותשרת
לפניהם:

טז ויחי בערב ויביאו אליו רבים אשר דבקו בם רוחות
רעות ויגרש את-הרוחות בדבר-פיו ואת
כל-החולים החיה מחלים:

יז למלאות את אשר נאמר ביד-ישעיהו הנביא לאמר
חלינו הוא נשא ומכא-בניו סכלם:

יח ויחי כראות ישוע המון עם רב סביב-לו ויצו לעבר
משם אל-עבר הים:

יט ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר לו רבי אלך
אתך אל-כל-אשר תלך:

כ ויאמר אליו ישוע השועלים חורים להם וצפור
השמים קן לה וכן-האדם אין לו מקום להניח
את-ראשו:

כא ואיש אחר מקרב תלמידיו אמר אליו אדני תנה-לי
ללכת ולקבר את-אבי ראשנה:

כב ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר
את-מתיהם:

כג ויכר באגיה ותלמידיו ירדו עמו:

כד והנה סער גדול געור בים עד-כסות הגלים
את-האגיה והוא נרדם:

כה ויגשו אליו ויעירהו ויקראו הושיעה אדנינו כי
אכדנו:

כו ויאמר אליהם למה אתם חרדים קטני אמונה ויקם
וינער ברוחות ובים ותהי דממה גדולה:

כז ויתמהו האנשים לאמר מי הוא זה אשר
גם-הרוחות והים מקשיבים לקלו:

כח ויחי כבאו אל-עבר הים אל-ארץ הגזרים ויפגשוהו
שני אנשים אשר דבקו בם רוחות רעות יצאים
מבתי הקברות ופניהם זעפים עד-מאד עד-אשר
לא יכל איש לעבר בדרך ההוא מפחד:

כט והנה הם צעקים לאמר מה-לנו ולך ישוע
בן-האלהים האם באת לענותנו טרם באה העת:

ל ועד חזירים רבים היה רעה שם מחרוק להם:
לא ויתחננו-לו הרוחות לאמר אם לגרשנו אתה אמר
תנה-לנו לבוא בעד חזירים:

לב ויאמר להם לכו ויצאו ויבאו בעד חזירים והנה
כל-העדר שטפו במורד אל-תוף הים ויאבדו
במים:

לג והרעים נסו ויבאו העירה ויגידו את-כל אשר
נהיתה ואת אשר קרה לאשר דבקו בם הרוחות
הרעות:

לד והנה כל-העיר יצאה לקראת ישוע ויראהו
ויפצרו-בו לעבר מגבולם:

פרק ט

א ויכר באגיה ויעבר ויבא אל-עירו:

ב והנה הביאו אליו איש נכה עצמות שכב
על-המטה ובראות ישוע את-אמונתם אמר
אל-נכה העצמות חזק בני נסלח-לך חטאתיך:

ג ושם אנשים סופרים אמרו בלבם האיש הזה מגדף
הוא:

ד וידע ישוע את-מחשבתם ויאמר מדוע תהגו רעות
בלבבכם:

ה כי מה נקל אם לאמר נסלח-לך חטאתיך או לאמר
קום והתהלך:

ו אך למען תדעו כי יש רשיון לבן-האדם בארץ
לסלח חטאים אז אמר אל-נכה העצמות קום שא
את-מטתך ולך-לך אל-ביתך:

ז ויקם וילך אל-ביתו:

ח ויראו המון העם וישתוממו ויתנו כבוד לאלהים
אשר נתן שלטון בזה לבני-אדם:

ט ויעבר ישוע משם וירא איש אחד יושב
בבית-המכס ושמו מתתיהו ויאמר אליו לך אחרי
ויקם וילך אחריו:

י ויחי בשבתו על-הלחם בביתו והנה מוכסים
וחטאים רבים באו וישבו לאכל עם-ישוע
ותלמידיו:

יא ויראו הפרושים ויאמרו אל-תלמידיו מדוע יאכל
רבכם עם-המוכסים והחטאים:

יב וישמע ישוע ויאמר אליהם החזקים אין להם דבר
עם-הרפא כי אם-החולים:

יג ואתם לכו למדו לדעת מה-זה חסד חפצתי ולא
זבח כי לא-באתי לקרא לצדיקים לבא כי
אם-לחטאים לתשובה:

יד ויגשו אליו תלמידיו ויחננו ויאמרו מדוע אנחנו
עם-הפרושים מרבים לצום ותלמידך לא יצמו:

טו ויאמר אליהם ישוע היתאבלו קראי החתנה בעוד
החתן עמם והנה ימים יבאו ולקח מהם החתן
ואז יצמו:

טז ואין תפריס טלאה חדשה על-שמלה בלה
פן-הטלאה במלאכה תגרע מן-השמלה ותוסף
על-קרעיה:

יז ותירוש לא יתן בנאדות בלים פן-יבקעו הנאדות
ונשפך היין והנאדות יכליון אכל תירוש יתן
בנאדות חדשים ושמרים יהיו שניהם:

יח עודנו מדבר אליהם בדברים האלה והנה אחד
הראשים בא וישתחו-לו לאמר בתי מתה עלי בזה
אכל בא ושים-נא ידך עליה וחייה תחיה:

יט ויקם ישוע וילך עמו הוא ותלמידיו:

^א וְהָיָה אִשָּׁה זִבְתָּדָם אֲשֶׁר יָמִי זִזְבָּה נִמְשְׁכוּ שְׂתִים
עֲשָׂרָה שָׁנָה קָרְבָּה וְתִגַּע בְּכַנְף בְּגָדוֹ מֵאַחֲרָיו:
^{בא} כִּי אָמְרָה בְּלִבָּהּ אִם אָף-אֶגַע בְּבָגְדוֹ וְאֶנְשֶׁעָ:
^{בב} וַיִּפֶּן יִשׁוּעַ וַיֵּרָא אֹתָהּ וַיֹּאמֶר חֲזָקִי בְּתִי אֲמוֹנֶתְךָ
הַיִּשְׁעִיָּה לֶךְ וּבָעֵת הַזֹּאת עֲלֵתָה אֲרֻכָּה לָהּ:
^{בג} וַיָּבֹא יִשׁוּעַ אֶל-בֵּית-הָרֹאשׁ וַיֵּרָא אֶת-הַמַּחֲלָלִים
בַּחֲלָלִים וְאֶת-הָעֵם הַזֶּה:
^{בד} וַיֹּאמֶר צֹאוּ מִזֶּה הַיְלָדָה לֹא מֵתָה כִּי רַק יִשָּׁנָה הִיא
וַיִּלְעָגוּ לוֹ:
^{כה} וְכֹאֲשֶׁר הוֹצִיאוּ אֶת-הָעֵם מִשָּׁם וַיָּבֹא הַכִּיתָה וַיַּחֲזֵק
בִּידָהּ וַתִּקֶּם הַנַּעֲרָה עַל-רִגְלָיָהּ:
^{כו} וַהֲשִׁמְעָה הַזֹּאת יֵצֵאָה בְּכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת:
^{כז} וַיַּעֲבֹר יִשׁוּעַ מִשָּׁם וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים עֹנִיִּים הָלְכוּ אַחֲרָיו
צֹעֲקִים וּקְרָאִים חֲנֻנּוֹ בֶּן-דָּוִד:
^{כח} וּכְבֹּאֹו אֶל-הַבֵּית וַיִּגְשׁוּ לִפְנֵי הָעֹנִיִּים וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ
אֲלֵיהֶם הִתְאֲמִינוּ כִּי יִשְׁ-לֹאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת כְּזֹאת
וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ הֵן אֲדֹנָינוּ:
^{כט} וַיַּגַּע בְּעֵינֵיהֶם וַיֹּאמֶר כְּאֲמוֹנֶתְכֶם כֵּן יָקוּם לָכֵם:
^ל וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵיהֶם וַיַּעַד בָּם יִשׁוּעַ לֵאמֹר רְאוּ לְבַלְתִּי
יִוָּדַע הַדְּבָר לְאִישׁ:
^{לא} וְהֵם יֵצְאוּ וַיִּצְיָאוּ אֶת-שְׁמֵעוֹ בְּכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת:
^{לב} אַף הֵם יֵצְאוּ וַיֹּאשִׁימוּ אֶלֶם הוּבָא לִפְנֵי אֲשֶׁר רוּחַ רַע
דִּבֶּק בּוֹ:
^{לג} וַיִּגְרַשׁ אֶת-הָרוּחַ הָרַע מִמֶּנּוּ וְהָאֵלֶם הִחֵל לְדַבֵּר
וַיִּתְמָהוּ הַמּוֹן הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַעֲוֹלָם לֹא-נִרְאָתָה
כְּזֹאת בִּישְׂרָאֵל:
^{לד} וְאַפְסֵי הַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ עַל-יָדֵי שְׂרֵי-הַשָּׂדִים הוּא
מְגַרֵּשׁ אֶת-הַשָּׂדִים:
^{לה} וַיָּסֹב יִשׁוּעַ בְּכָל-הָעָרִים וְהַכְּפָרִים וַיֹּוֹרָה לָהֶם בְּכַתִּי
הַכִּנְסֹת מִבָּשָׂר בְּשׁוֹרֹת הַמַּלְכוֹת וְרֹפֵא כָל-מַחֲלָה
וְכָל-מַדְוָה בָּעָם:
^{לו} וְכֹאֲשֶׁר רָאָה אֶת-הַהֲמָנִים נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עֲלֵיהֶם כִּי
הֵם מִתְעַלְפִּים וְנִפְצִים כְּצֹאֵן אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רֹעָה:
^{לז} וַיֹּאמֶר אֶל-תְּלִמִּידָיו אוּלָם הַקָּצִיר רַב וְהַפְּעֻלִים
מַעֲשִׂים:
^{לח} עַל-כֵּן הַעֲתִירוּ אֶל-אֲדֹנָן הַקָּצִיר לְשַׁלֵּחַ פְּעֻלִים
לְקָצִירוֹ:

פרק י

^א וַיִּקְרָא אֵלָיו שְׁנַיִם עֲשָׂר תְּלִמִּידָיו וַיִּתֵּן בְּיָדָם כֹּחַ
עַל-רוּחֹת וְהַטְמָאָה לְגִרְשָׁן וְלִרְפָּא כָל-מַחֲלָה
וְכָל-מַדְוָה:
^ב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת שְׁנַיִם עֲשָׂר הַשְּׁלִיחִים הָרִאשׁוֹן שִׁמְעוֹן
הַמְכֻנָּה פֶּטְרוֹס וְאַנְדֵּרֵי אָחִיו יַעֲקֹב בֶּן-יִזְבֵּדִי וַיּוֹחָנָן
אָחִיו:
^ג פִּילפּוֹס וּבְרִתְלִמִּי תוֹמָא וּמַתִּתְיָהוּ הַמוּכָס יַעֲקֹב
בֶּן-חֲלֵפִי וְלִפִּי הַמְכֻנָּה תָדִי:

^ד שִׁמְעוֹן הַכְּנַעֲנִי וַיְהוּדָה אִישׁ-קָרְיֹות הוּא הַמַּסְגִּיר
אֹתוֹ:
^ה אֶת-שְׁנַיִם עֲשָׂר הָאֵלֶּה שִׁלַּח יִשׁוּעַ וַיָּצֵא עֲלֵיהֶם
לֵאמֹר אֶל-תְּשִׁימוּ לְדֶרֶךְ הַגּוֹיִם פַּעֲמֵיכֶם וְאֶל-עָרֵי
הַשְּׁמֶרָנִים אֶל-תְּבֹאוּ:
^ו כִּי אִם-לְצֹאֵן אֲכָדוֹת מִבֵּית יִשְׂרָאֵל תֵּלְכוּ:
^ז וְכֹאֲשֶׁר תֵּלְכוּן קְרָאוּ לֵאמֹר מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם קְרוּבָה
לָבֹא:
^ח רָפְאוּ אֶת-הַחֲוָלִים הִקִּימוּ אֶת-הַמַּתִּים טָהְרוּ
אֶת-הַמְצִרְעִים וַגִּרְשׁוּ אֶת-הָרוּחֹת הָרָעוֹת חָנְם
לְקַחְתָּם וְחָנְם תִּתְּנוּ:
^ט אֶל-תִּקְחוּ לָכֵם זֶהָב אוֹ כֶּסֶף אוֹ נַחֲשֶׁת בְּכִיסִּים:
^י וְלֹא יִלְקוּט לְדֶרֶךְ וְלֹא תְלִיפוֹת בְּגָדִים וְלֹא נַעֲלִים
וְלֹא מִטָּה כִּי-נִכּוֹן לַפַּעַל דֵּי מַחֲתוֹ:
^{יא} וּבְכָל-עִיר אוֹ כֶּפֶר אֲשֶׁר תְּבֹאוּ דַרְשׁוּ מִי הוּא שְׁמָה
הַנִּכְבָּד וַיִּשְׁבַּחְתֶּם עִמּוֹ עַד כִּי-תַעֲבֹרוּן:
^{יב} וּבְכָאֶכֶם הַכִּיתָה תִּפְקְדוּ לְשָׁלוֹם הַכִּיתָ:
^{יג} אִם-נִחְשָׁב הַבֵּית מְאוּמָה יְחוּל שְׁלוֹמְכֶם עָלָיו וְאִם
לֹא-נִחְשָׁב הַבֵּית מְאוּמָה שְׁלוֹמְכֶם אֲלֵיכֶם יָשׁוּב:
^{יד} וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יֵאָסֶף אֶתְכֶם וְלֹא יִקְשִׁיב
לְדַבְרֵיכֶם צֹאוּ לָכֵם מִן-הַבֵּית הַהוּא אוֹ מִן-הָעִיר
הַהִיא וּנְעִרְתֶּם אֶת-הָאֶבֶק מֵעַל רִגְלֵיכֶם:
^{טו} אָמֵן אֲנִי מַגִּיד לָכֵם נֶקֶל יִהְיֶה יוֹם הַמִּשְׁפָּט לְאָרֶץ
סֹדֶם וְעַמְרָה מֵאֲשֶׁר לַעִיר הַזֹּאת:
^{טז} הִנֵּה אֲנִכִּי שִׁלַּח אֶתְכֶם כְּצֹאֵן בִּקְרֹב זֹאבִים עַל-כֵּן
הִיוּ עֲרוּמִים כְּנֹחָשִׁים וְתַמִּימִים כִּיּוֹנִים:
^{יז} רַק הִשְׁמְרוּ לָכֵם מִפְּנֵי בְּנֵי-אָדָם כִּי הֵם יִסְגִּירוּ
אֶתְכֶם לִידֵי-הַסֵּנֶהֲדָרִין וְהַפִּיתֶם בְּשׁוּטִים בְּבִתִּי
הַכִּנְסֹת:
^{יח} וְלִפְנֵי מַשְׁלִים וּמַלְכִּים תּוּכְלוּ לַמַּעֲנִי לִהְיוֹת לַעֲדוֹת
לָהֶם וְלַגּוֹיִם:
^{יט} וְכֹאֲשֶׁר יִסְגִּירוּ אֶתְכֶם אֶל-תִּתְּחַדְדוּ לֵאמֹר אֵיכָה נִדְּבָר
אוֹ מִה-נִּדְּבָר כִּי בַעֲצָם הָעֵת הַזֹּאת הִיא יוֹשֵׁם בְּפִיכֶם אֶת
אֲשֶׁר-תִּדְבְּרוּן:
^כ כִּי לֹא אַתֶּם הֵם הַמְדַּבְּרִים כִּי אִם רוּחַ-אֲבִיכֶם הַדְּבָר
בְּכֶם:
^{כא} וְאַחַר יִסְגִּיר אֶת-אָחִיו לַמָּוֶת וְאַב אֶת-בָּנָו וַיִּקְוֹמוּ
בָּנִים עַל-אֲבוֹתָם וְהַמִּיתוּם:
^{כב} וְאַתֶּם שְׂגֹאִים תִּהְיוּ לְכָל-אָדָם בַּעֲבוּר שְׁמִי אַף
הַמַּחֲכָה עַד-הַקֶּץ יִנְשָׁע:
^{כג} וְכִי-יִרְדְּפוּ אֶתְכֶם בָּעִיר אַחַת נוֹסוּ לָכֵם אֶל-עִיר
אַחֶרֶת אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵם לֹא תִכְלוּ לַעֲבֹר עָרֵי
יִשְׂרָאֵל עַד כִּי-יָבֹא בֶן-הָאָדָם:
^{כד} הַתְּלָמִיד אֵינְנוּ רַב מִכְּבוֹ וְעָבֵד מֵאֲדֹנָיו:
^{כה} דֵּי לְתָלְמִיד לִהְיוֹת כְּרֵבּוֹ וְלַעֲבֹד כְּאֲדֹנָיו אִם
בַּעַל-זִבּוֹב קְרָאוּ לְבַעַל הַבֵּית אַף כִּי-לֹאנְשֵׁי בֵיתוֹ:
^{כו} עַל-כֵּן אֶל-תִּירָאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי אֵין-דְּבָר נִסְתָּר אֲשֶׁר
לֹא יִגְלֶה וְאֵין נֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא יִדָּע:

כז את אשר אנדכם בחשך הגידו לעין השמש ואת
אשר תשמע אונכם בלחש השמיעו על-הגגות:
כח ואל-תיראו מפני הרגי הכשר ולהרג את-הנפש לא
תשיג ידם כי אם-יראו מפניו אשר ידיו רב לו
להרג גם את-הנפש וגם את-הבשר בגיהנם:
כט הלא שתי צפרים נמכרות באסר אחד ואחת מהן
לא תפל ארצה בבלי רצון אביכם:
ל ואתם גם-שעירות ראשכם נמנו למספרם:
לא על-כן אל-תיראו ערככם רב מצפרים רבות:
לב לכן כל-איש אשר יאמירני לפני בגי-האדם
אאמירנו לפני אבי בשמים גם-אנכי:
לג וכל-איש אשר יכחש-בי לפני בגי-האדם
אכחש-בו לפני אבי בשמים גם-אני:
לד אל-תחשבו כי באתי להביא שלום בארץ לא באתי
להביא שלום כי אם-חרב:
לה כי באתי להפריד בין איש לאביו בין בת לאמה
ובין כלה לחמותה:
לו ואיבי איש אנשי ביתו:
לז האהב את-אביו או את-אמו יותר ממני איננו שנה
לי והאהב את-בנו או את-בתו יותר ממני איננו
שנה לי:
לח ומי אשר לא-יקח את-צ'לבו וילך אחרי איננו שנה
לי:
לט המצא את-נפשו תאבד לו והמשליך את-נפשו
בגללי ימצאה:
מ המקבל פניכם מקבל פני והמקבל פני הוא מקבל
פני שלחי:
מא המקבל פני נביא בשם נביא ישיג שכר נביא
והמקבל פני צדיק בשם צדיק ישיג שכר צדיק:
מב ומי אשר ישקה את-אחד הקטנים האלה רק כוס
מים קרים בשם תלמיד אמן אני מגיד לכם כי
לא-יאבד שכרו:

פרק יא

א ויהי ככלות ישוע לצות את-שנים עשר תלמידיו
ויעבר משם ללמד ולהשמיע ישועתו בעריהם:
ב ויוחנן בבית האסורים שמע את-עללות המשיח
וישלח אליו שנים מתלמידיו:
ג ויאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר:
ד ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את
אשר-שמעתם ואת אשר-ראיתם:
ה עורים ראים ופסחים הלכים מצרעים נרפאים
וחרשים שמעים מתים קמים ועניים מתבשרים
ישועה:
ו ואשרי האיש אשר לא-יפשל בי:
ז ובכלתם החל ישוע לדבר אל-המון העם על-יוחנן
מה-זה יצאתם המדברה לראות האם קנה אשר
ינוע מפני-רוח:

ח אך מה-זה יצאתם לראות האם איש לבוש בגדי
חמדות הנה לבשי חמדות בבתי מלכים הנה:
ט אך מה-זה יצאתם האם לראות איש נביא הן אני
אמר לכם כי גם-גדול הוא מנביא:
י זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך
ופנה דרכך לפניך:
יא אמן אני אמר לכם לא קם בין ילידי אשה גדול
מיוחנן המטבל והקטן במלכות השמים יגדל
ממנו:
יב ומימי יוחנן המטבל עד-הנה מלכות השמים
נתפשה בחזקה וזרע-כח יחזיקו בה:
יג כי כל-הנביאים והתורה עד-יוחנן נבאו:
יד ואם-תאבדו לשמע זה הוא אליהו העתיד לבא:
טו מי אשר אוננים לו לשמע ישמע:
טז ואל-מי אנדמה את-הדור הזה נדמה הוא לילדים
ישבים בשוקים וקראים לרעהיהם לאמר:
יז מזמרים היינו לכם ולא רקדתם מקוננים ולא
ספדתם:
יח כ-בא יוחנן לא אכל ולא שתה ואמרו שד בו:
יט ובג-האדם בא אכל ושתה והם אמרים הנה איש
זולל וסבא ואהב למכסים וחטאים אך החכמה
תצטדק בבניה:
כ אז החל לגל חרפה על-הערים אשר נעשו בתוכן
רב נפלאותיו ולא שבו:
כא אז לך כורזין אזי לך בית-צ'יכה כי לו נעשו בצור
ובצידון הנפלאות אשר נעשו בתוכן כבר שבו
בשק ואפר:
כב אפס אני אמר לכן נקל יהיה יום המשפט לצור
ולצידון מאשר לכן:
כג ואת כפר-נחום אשר רוממת עד-השמים
אל-שאוול תורדי כי לו נעשו בסדם הנפלאות אשר
נעשו בתוככי ועמדה על-תלה עד-היום הזה:
כד אפס אני אמר לכן נקל יהיה יום המשפט לאדמת
סדם מאשר לכן:
כה בעת ההיא ענה ישוע ויאמר אויך אבי אדון
השמים והארץ כי הסתרת את-אלה מעיני חכמים
וגבונים וגלית אתם לעוללים:
כו אכן אבי כן היה הרצון לפניך:
כז הכל נמסר בידי מאת אבי ואין איש ידע את-הבן
זולתי האב ואת-האב אין איש ידע זולתי הבן
וההוא אשר חפץ בו הבן לגלותו לו:
כח פנו-אלי כל-עמל ומסבל ואני אתן לכם מרגוע:
כט שאו את-עלי עליכם ולמדו ממני כ-עניו אנכי
ושח לבב ותמצאו מנוחה לנפשתיכם:
ל כי עלי כף ומשאי קל:

פרק יב

^א בעת ההיא הלך ישוע בשדה קמה ביום השבת וירעבו תלמידיו ויחלו לקטף מלילת בנדס ויאכלו:

^ב ויבאו הפרושים ויאמרו אליו הנה תלמידך עשים את אשר לא יעשה בשבת:

^ג ויאמר אליהם הלא קראתם מה עשה דוד באשר רעב הוא ואלה אשר אתו:

^ד אשר בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר על פני התורה לא יאכל הוא ונעזרו בלתי אם הפהנים לבדם:

^ה וגם הלא קראתם בתורה כי הכהנים במקדש יחלו את יום השבת ואין בהם עון:

^ו ואני אמר לכם כי יש בזה גדול מן המקדש:

^ז ולו ידעתם מה-זה חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את-הנזקים:

^ח כי בן-האדם גם-אדון השבת הוא:

^ט ויעבר משם ויבא אל-בית-הפנסת אשר להם:

^י והנה-שם איש אשר ידו יבשה וישאלהו לאמר האם בתורה לרפא בשבת למען תמצא ידם לשטנו:

^{יא} ויאמר אליהם מי איש מכם אשר-לו כבשה והיא כי תפול אל-הבור בשבת לא יחזיק בה ויצלנה:

^{יב} ומה-דבר ערך אדם מן-הכבש על-כן בתורה הוא לעשות טוב בשבת:

^{יג} אז אמר אל-האיש הושט את-ידך ויושט אתה ותשב לאיתנה באחרת:

^{יד} והפרושים יצאו וישיתו עצות עליו במה להשחיתו:

^{טו} וידע ישוע ויפן וילך משם וילך אחריו המון עם רב וירפא את-כלם:

^{טז} ויעד בהם לבלתי יגלו אתו:

^{יז} למלאת את אשר-דבר ישעיהו הנביא לאמר:

^{יח} הן עבדי בחרתי בו ידירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא:

^{יט} לא יצעק ולא ישא ולא-ישמע בחוץ קולו:

^כ קנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה:

^{כא} עד-יוציא לנצח משפט ולשמו גוים ייחלו:

^{כב} אז הובא לפניו איש עור ואלם אשר רוח רע דבק בו וירפאהו והעור האלם דבר וראה:

^{כג} וישתאו כל-המון העם ויאמרו הכי זה בן-דוד:

^{כד} והפרושים שמעו ואמרו אין זה מגרש את-השדים כי אם בבעל-זבוב שר השדים:

^{כה} וידע ישוע את-מחשבתם ויאמר אליהם כל-ממלכה הנפלה על-נפשה תחרב וכל-עיר ובית הנפלים על-נפשם לא יקומו:

^{כו} ואם-השטן מגרש את-השטן נפלג הוא על-נפשו ואיך תקום מלכותו:

^{כז} ואם-אני גרש את-השדים בבעל-זבוב בנזכר בנזכר יגרשו אתם על-כן הם יהיו שפטיכם:

^{כח} אפס אם ברוח אלהים אני גרש את-השדים מלכות אלהים באה אליכם אל-נכון:

^{כט} או איך יוכל איש לבא בית הגבור ולשלל את-כליו אם-לא יאסר את-הגבור ראשנה ואחר ושלל את אשר בביתו:

^ל מי אשר איננו לי לצרי הוא ומי אשר איננו מאסף אתי מפזר הוא:

^{לא} על-כן אני אמר לכם כל-חטא וגדופה יכפרו לאדם אפס המגדף את-הרוח לא יכפר-לו:

^{לב} ומי אשר ידבר דבר בן-האדם יכפר-לו ומי אשר ידבר ברוח הקדש לא יכפר-לו לא-בעולם הנה ולא-בעולם הבא:

^{לג} או עשו את-העץ טוב ופריו טוב או עשו את-העץ רע ופריו רע כי בפריו נפר העץ:

^{לד} ילדי צפענים איך תוכלו לדבר טבות ברעתכם כי-ממלא הלב יביע הפה:

^{לה} איש-טוב מאוצרו לבו הטוב יוציא טבות ואיש-רע מאוצרו הרע יוציא רעות:

^{לו} ואני אמר לכם כי על כל-שיח תפל אשר יבטאו בני האדם יתנו חשבון ביום המשפט:

^{לז} כי בדברך תצדק ובדברך תאשם:

^{לח} ויענו אנשים מן-הסופרים והפרושים לאמר רבי חפצנו לקרוא אות מאותת-ך:

^{לט} ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש אות ואת לא ינתן-לו וזלתי אות יונה הנביא:

^מ כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן-האדם בלב הארץ שלשה ימים ושלשה לילות:

^{מא} אנשי נינוה יקומו במשפט עם-הדור הזה וירשיעו אתו כי שבו בקריאת יונה והנה ישנו בזה גדול מיונה:

^{מב} מלכת תימן תקום במשפט עם-הדור הזה ותירשע אתו כי באה מקצות הארץ לשמע חכמת שלמה והנה ישנו בזה גדול משלמה:

^{מג} ורוח הטמאה בצאתה מן-האדם תשוטט בארץ תלאובת תבקש ולא-תמצא מרגעה:

^{מד} אז תאמר אשוכה אל-משכני אשר יצאתי משם ובשוכה תמצאנו רק מבלי ישוב ומנקה ומפאר:

^{מה} אז תלך ולקחה לה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו וישכנו שם והיתה אחרית האיש ההוא רעה מראשיתו וכן יהיה לדור הרע הזה:

^{מו} עודנו מדבר אל-המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ ומבקשים לדבר אתו:

^{מז} ויגד לו הנה אמה ואחיו עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך:

^{מח} ויען ויאמר אל-המגיד לו מי אמי ומי אחי:

^{מט} ויט את-ידו על-תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי:

י כי איש איש אשר יעשה רצון אבי בשמים הוא אחי ואחתי ואמי:

פרק יג

א ביום ההוא יצא ישוע מן-הבית וישב על-שפת הים:

ב והמון עם רב נקטלו אליו ויכרד וישב באניה וכל-העם עמדים על-החוף:

ג וישא דבריו במשלים רבים ויאמר הנה הזרע יצא לזרע:

ד ויבזרעו פזר מן-הזרע על-ידי הדרכך ויבא עוף השמים ויאכלנו:

ה ויש מן-הזרע אשר נפל על-אדמת סלע ולא היה שם די אדמה וימהר לצמח מבלי אשר היה לו עמק אדמה:

ו והיה כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה-לו שרש למטה:

ז ויש אשר נפל אל-הקצים ויעלו הקצים ויבלעו אותו:

ח ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויעש תבואה זה מאה שיערים וזה ששים שיערים וזה שלשים שיערים:

ט מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: י ויגשו תלמידיו ויאמרו אליו מדוע תמשל להם משלים:

יא ויען ויאמר אליהם כי לכם נתן לדעת רזי מלכות השמים ולהם לא נתן:

יב כי מי אשר יש-לו יתן לו ויעדיף ומי אשר אין-לו יקח ממנו גם את-אשר לו:

יג על-כן משלים אמשל להם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו ולא יבינו:

יד והיוקם בס דבר הנבואה מפי ישעיהו לאמר שמעו ויהיוקם בם דבר הנבואה וראו ואל-תדעו:

טו השמן לב-העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:

טז ואתם אשר עיניכם כי ראו ואזניכם כי שמעו: יז כפי-אמן אני אמר לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו:

יח על-כן שמעו-נא אתם את משל הזרע:

יט כל-השמע דבר המלכות ולא יתבונן-בו ובא הרע וחסף את אשר נזרע בלבבו זה הוא הזרע על-ידי הדרכך:

כ והנזרע על-אדמת סלע זה הוא השמע את-הדבר ועד-מהרה יקבלנו בשמחה:

כא אפס כי אין-לו שרש בנפשו ובן רגע הוא וכי תקרה כל-צרה ויךדפו אותו על-דבר אמונתו יפשל פרגע:

כב והנזרע אל-הקצים זה השמע את-הדבר ונדאגת העולם הזה ונכלי העשר מבלעים את-הדבר ולא יעשה-צמח:

כג והנזרע על-החלקה הטובה הוא השמע את-הדבר ומתבונן-בו ועשה פרי תבואה ונתן זה מאה שיערים וזה ששים שיערים וזה שלשים שיערים:

כד וישא לפניהם משל אחר ויאמר דממה מלכות השמים לאיש הזרע זרע טוב בשדהו:

כה ובהיות אנשיו ישנים בא איבו ויזרע זוגין בתוך החטים ויגלף:

כו וכאשר צץ הקנה והחטה אביב נראו אז גם-הזוגין:

כז ויגשו העבדים אל-אדניהם ויאמרו אדנינו הלא-זרע טוב זרעת בשדה ומאין שם הזוגין:

כח ויאמר אליהם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים התחפץ כפי-גלף לעקור אתם:

כט ויאמר לא כפי-כעוד תעקרו את-הזוגין פן-תשרשו גם-החטים עמכם:

ל הניחו להם וגדלו שניהם יחדו עד-הקציר ולעת הקציר אמר לקוצרים לקטו את-הזוגין ראשנה ואלמו אתם לאלמים לשרפם ואת-החטים אספו אל-גרני:

לא וישא לפניהם משל אחר ויאמר דממה מלכות השמים לגרגר חרדל אשר לקח איש ויזרע בשדהו:

לב הלא קטן הוא מכל-זרע אך פאשר יצמח יגדל מכל-יזק והיה לעץ עד-אשר יבא עוף השמים וקננו בענפיו:

לג וימשל להם משל אחר לאמר דממה מלכות השמים לשאר אשר לקחה אשה ותלש בשלש סאים קמח עד-אשר חמצה פל-העריסה:

לד כל-אלה דבר ישוע אל-המון העם במשלים ובכלי משל לא דבר אליהם דבר:

לה למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מגי-קדם:

לו אז שלח ישוע את-המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר-נא לנו את-משל הזוגין בשדה:

לז ויען ויאמר אליהם הזרע הטוב הוא בן-האדם:

לח והשדה הוא העולם והזרע הטוב בןי המלכות והזוגין בןי הרע המה:

לט האב הזרע אתם הוא השטן הקציר קץ העולם והקצרים הם המלאכים:

מ וכאשר הזוגין ילקטו והיו למאכלת אש בן יהיה בקץ העולם הזה:

מא בן-האדם ישלח את-מלאכיו והסירו מתוך מלכותו כל-מכשלה וכל-עשה עולה:

וְהַשְׁלִיכוּ אֹתָם אֶל-כַּבְּשֵׁן אֵשׁ יְהוָה כִּי נִחַרְק שָׁנִים:

מג וְהִצְדִּיקִים יִזְהִירוּ אֹז פֶּשֶׁמֶשׁ בְּמַלְכוֹת אֲבִיהֶם מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לִשְׁמַע יִשְׁמַע:

מד עוֹד דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאוֹצַר טָמוֹן בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִמְצְאוּהוּ אִישׁ וַיִּצְפְּנוּהוּ וּבִשְׁמַחְתּוֹ יִלֵּךְ וַיִּמְכֹּר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְקָנָה לוֹ אֶת-הַשָּׂדֶה הַהוּא:

מה עוֹד דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאִישׁ סוֹחֵר הַמִּבְכָּשׁ פְּנִינִים יְקָרוֹת:

מו וּבְמִצְאוֹ פְּנִינָה אַחַת יִקְרַת-עֶרְךָ עַד-מָאד יִלֵּךְ וַיִּמְכֹּר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְנֶה:

מז עוֹד דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְמַכְמַרְת פְּרוּשָׁה עַל-פְּנֵי הַיָּם אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ בָּהּ מִמִּינִים שׁוֹנִים:

מח וּבְהַמְלָאָה יִמָּשְׁכוּ אֹתָהּ אֶל-הַחוּף וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְחָרוּ אֶת-הַטּוֹבִים לְשׁוּמָם אֶל-הַפְּלִים וְאֶת-הַרְעִים יִשְׁלִיכוּ חוּצָה:

מט כִּכָּה יְהִי בְּקֶץ הָעוֹלָם כִּי הַמְּלָאכִים יָבֹאוּ וְהִבְדִּילוּ אֶת-הַרְשָׁעִים מִתּוֹךְ הַצְדִּיקִים:

נ וְהַשְׁלִיכוּ אֹתָם אֶל-כַּבְּשֵׁן אֵשׁ יְהוָה כִּי נִחַרְק שָׁנִים:

נא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הַכִּי בְּנֵתָם כָּל-אֵלֶּה וַיֹּאמְרוּ הֵן אֲדֹנָנוּ:

נב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵכֶן כָּל-סוֹפֵר מִשְׁכִּיל לְמַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם נִדְמָה לְאִישׁ בַּעַל-הַבַּיִת הַמוֹצִיא מֵאוֹצָרוֹ חֲדָשׁוֹת וְגַם-יִשְׁנֹת:

נג וַיְהִי כְּכֹלֹת יִשׁוּעַ אֶת-הַמִּשְׁלִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם:

נד וַיָּבֹא אֶל-אַרְצוֹ וַיּוֹרָה לָהֶם בְּבֵית הַכְּנָסֶת וְהֵמָּה כֵּן תִּמְהוּ לֵאמֹר מֵאֵין לָזֶה הַחֲכֵמָה וְהַנְּפִלְאוֹת:

נה הָאֵין זֶה בֶּן-הַחֲרָדִשׁ הַכִּי לֹא נִקְרָאת אִמּוֹ מְרִים וְאָחִיו יַעֲקֹב וְיוֹסֵף שְׁמַעוֹן וַיְהוּדָה:

נו וְאָחִיתָיו הֵלֵא הֵנָּה בֶּלֶן אֲתָנוּ וּמֵאֵין לוֹ כָּל-אֵלֶּה:

נז וַיְהִי לָהֶם לְאֶבֶן נִגָּף וַיִּשְׁוּעַ אָמַר אֲלֵיהֶם אֵין נָבִיא בְּכָלִי כְּבוֹד זֹולָתִי בְּאָרֶץ מוֹלַדְתּוֹ וּבִתּוֹךְ בֵּיתוֹ:

נח וְלֹא-פָעַל שָׁם נִפְלְאוֹת רַבּוֹת מִפְּנֵי חֶסֶד אֲמוֹנָתָם:

פרק יד

א בַּעַת הַהִיא שָׁמַע הוֹרְדוֹס טַטְרַרְךָ אֶת-שְׁמַע יִשׁוּעַ:

ב וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדּוֹ הֵלֵא הוּא יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל הוּא קָם מִן-הַמֵּתִים עַל-כֵּן גָּבְרָה יָדוֹ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת:

ג כִּי הוֹרְדוֹס תָּפַשׁ אֶת-יוֹחֲנָן וַיֹּאסְרֵהוּ וַנִּתּוֹן אֹתוֹ בְּמִשְׁמַר עַל-דֶּבֶר הוֹרְדוֹהָ אֲשֶׁת פִּילְפּוֹס אָחִיו:

ד כִּי הוֹכִיחוּ יוֹחֲנָן בְּאָמְרוֹ לֹא כְתוּבָה לְקַחַת אֹתָהּ לְךָ לְאִשָּׁה:

ה וַיִּבְקֹשׁ תְּמִיתוֹ אָפֶס כִּי יָרָא אֶת-הָעָם אֲשֶׁר חָשְׁבוּ אֹתוֹ לְנָבִיא:

ו וַיְהִי בַיּוֹם הַלְלַת אֶת-הוֹרְדוֹס וַתִּרְקֹד בַּת-הוֹרְדוֹהָ בְּמַחֹל לְפָנֶיהֶם וַתִּיטֹב בְּעֵינֵי הוֹרְדוֹס:

ז וּבִגְלַל הַדְּבָר הַזֶּה נִשְׁבַּע לְתַת־לָּהּ כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁאָל מִמֶּנּוּ:

ח וְהִיא כָּאֲשֶׁר שׁוֹמָה בְּפִיהָ מֵאִמָּה אֲמָרָה אֵלָיו תִּנְהַל־לִי בָּזֶה בְּסִפְּל אֶת-רֹאשׁ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל:

ט וַיִּצֹר לְמִלְךָ מָאד וְאָף בַּעֲבוּר שְׁבוּעָתוֹ וְהַיִּשָּׁבִים בְּמִסְבּוֹ צִוָּה לְתַתּוֹ לָהּ:

י וַיִּשְׁלַח וַיִּשְׂא אֶת-רֹאשׁ יוֹחֲנָן מֵעֲלָיו בְּמִשְׁמַר:

יא וַיּוֹבֵא אֶת-רֹאשׁוֹ בְּסִפְּל וַיִּנָּתֵן לַיְדֵי הַנַּעֲרָה וְהִיא הִבִּיאָתָהּ אֶל-אִמָּהּ:

יב וַיָּבֹאוּ תַלְמִידָיו וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַחֲלָל וַיִּקְבְּרֵהוּ וַיָּבֹאוּ וַיִּגִּידוּ לִישׁוּעַ:

יג כַּשְׁמַע יִשׁוּעַ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם בְּאֵגִינָה וַיָּבֹא אֶל-מְקוֹם שָׁמָּה לְבָדוֹ וַיִּשְׁמְעוּ הַמּוֹן הָעָם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו מִן-הָעָרִים דֶּרֶךְ הַיַּבְשָׁה:

יד וַיֵּצֵא יִשׁוּעַ וַיֵּרָא הַמּוֹן עִם-רַב וְנַחֲמִיו נִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וַיִּרְפָּא אֶת-חֻלִּיהֶם:

טו וַיְהִי לְפָנוֹת-עָרֵב וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו תַלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ הַמְּקוֹם שָׁמָּה וְהַיּוֹם רַד מָאד שְׁלַח אֶת-הַמּוֹן הָעָם וַיִּלְכוּ אֶל-הַכְּפָרִים לְקַנּוֹת לָהֶם אֶכֶל:

טז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ לֹא הֵטַל עֲלֵיהֶם לְלַכֵּת לְקַנּוֹת תָּנוּ לָהֶם אֹתָם לֶאֱכֹל:

יז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא-נִמְצָא אֲתָנוּ פֶּה כִּי אִם-חֲמִשׁ כְּפָרוֹת-לֶחֶם וְדָגִים שָׁנִים:

יח וַיֹּאמֶר הִבִּיאוּם אֵלַי הֵנָּה:

יט וַיֵּצֵאוּ אֶת-הַמּוֹן הָעָם לְשֹׁכֵת שָׁם בְּנָאוֹת דִּשָּׁא וַיִּקַּח אֶת-חֲמִשַּׁת הַלֶּחֶם וְאֶת-שְׁנֵי-הַדָּגִים וַיִּשְׂא עֵינָיו לַמָּרוֹם וַיִּבְרָךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן אֶת-הַלֶּחֶם אֶל-הַתַּלְמִידִים וְהַתַּלְמִידִים אֶל-הַמּוֹן הָעָם:

כ וַיֵּאָכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׁבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַפִּתּוֹת הַנוֹתָרִים שָׁנִים עֶשֶׂר סֻלִּים מִלֵּאִים:

כא וְהָאֲכָלִים הָיוּ כַחֲמִשַּׁת אֲלָפֵי אִישׁ מִלְּבַד נָשִׁים וְטָף:

כב וַיִּחְזַק יִשׁוּעַ עַל-תַּלְמִידָיו לְמַהֵר לָרֶדֶת בְּאֵגִינָה וּלְעַבֹּר לְפָנָיו אֶל-עָבֵר הַיָּם עַד כִּי יִשְׁלַח אֶת-הַמּוֹן הָעָם:

כג וַיְהִי בְּשִׁלְחוֹ אֶת-הַמּוֹן הָעָם וַיַּעַל אֶל-הָהָר בָּרָד לְהַתְּפִלָּל וַיְהִי-עָרֵב וַיִּנָּתֵר שָׁם לְבָדוֹ:

כד וְהָאֵגִינָה בָּאָה אֹז בָּלָב הַיָּם בָּצָרָה גְּדוֹלָה מִפְּנֵי מִשְׁבָּרָיו כִּי נִשְׁף הָרוּחַ לְקִרְאָתָם:

כה וַיְהִי בְּאִשְׁמָרָה הַרְבִּיעִית בַּלִּילָה וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם:

כו כִּרְאוֹת אֹתוֹ הַתַּלְמִידִים דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם וַיַּחֲלִילוּ וַיֹּאמְרוּ כִּי רוּחַ הוּא בְּחֻזּוֹן וַיִּצְעֲקוּ מִפָּחַד:

כז וַיִּמַּהֵר יִשׁוּעַ וַיַּדְּבֵר עֲלֵיבָם וַיֹּאמֶר חֲזִקוּ אֲנִי הוּא אֶל-תִּירָאוּ:

כח וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אִם-אַתָּה הוּא צו וְאָבָא אֵלֶיךָ עַל-פְּנֵי הַיָּם:

כט וַיֹּאמֶר בָּא וַיַּרְדּ פֶּטְרוֹס מִן-הָאֵגִינָה וַיִּלָּךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם לָבֹא אֶל-יִשׁוּעַ:

ל וּבְרֵאשִׁיתוֹ אֶת־הָרוּחַ חֲזָקָה וַיִּירָא וַיַּחַל לְטַבֵּעַ וַיַּצְעַק
לֵאמֹר אֲדֹנָי הוֹשִׁיעָה נָא:
לא וַיִּמָּהַר יְשׁוּעַ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק־בּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו קוּטָן
אָמוּנָה לְמַהֲזָה פֶּסַחַת עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים:
לב וַיָּבֹאוּ אֶל־הָאֹנִיָּה וַיִּשְׁתַּק הָרוּחַ מִזַּעֲפוֹ:
לג וַנִּגָּשׁוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאֹנִיָּה לֵאמֹר
אֲכֵן בֶּן־אֱלֹהִים אַתָּה:
לד וַיַּעֲבֹרוּ וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה גִּישְׁרֹת:
לה וַיִּכְרִיּוּ אֹתוֹ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם הַהוּא וַיִּשְׁלַחוּ
אֶל־כָּל־הַכֹּהֵן מִסְּבִיב וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת
כָּל־חֻלִּיָּהֶם:
לו וַיִּתְחַנְּנוּ אֵלָיו לְתֵת לָהֶם לַגַּעַת בַּכֶּנֶף בְּגָדוֹ וַיְהִי כֹל
אֲשֶׁר נִגַּע־בּוֹ וַחֲיִי:

פרק טו

א אַז בָּאוּ לִפְנֵי יְשׁוּעַ פְּרוּשִׁים וְסוֹפְרִים מִירוּשָׁלַיִם
לֵאמֹר:
ב מַדּוּעַ יַעֲזֹבוּ תַלְמִידֶיךָ אֶת קְבֻלַּת הַזִּקְנִים כִּי לֹא
יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם לְאֲכִילַת לֶחֶם:
ג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמַדּוּעַ תַּעֲזֹבוּ גַם־אֹתָם
אֶת־מִצְוֹת אֱלֹהִים בַּעֲבוּר קְבֻלַּתְכֶּם:
ד כִּי אֱלֹהִים צִוָּה לֵאמֹר כְּבֹד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ
וּמִקֵּלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת:
ה וְאֹתָם אֲמָרִים אִישׁ כִּי־יֹאמַר לְאָבִיו אוֹ לְאִמּוֹ קִרְבָּן
כָּל־הַנָּאָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה מִמֶּנִּי הֲרִי זֶה נִדְּרָה:
ו וְאִין עָלָיו לְכַבֵּד עוֹד אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְהַפְרָתָם
אֶת־מִצְוֹת אֱלֹהִים בְּקִבּוּלַתְכֶּם:
ז חֲנֻפִּי־לֵב הֵיטֵב נָבֵא עֲלֵיכֶם יִשְׁעִיהוּ לֵאמֹר:
ח הָעַם הַזֶּה בָּפִיּוּ וּבִשְׁפָתָיו כְּבֹדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי:
ט וְתַהוּ וַיִּרְאֹתָם אֹתִי מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדִים:
י וַיִּקְרָא אֶל־הָעַם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ וְהִשְׁכִּילוּ:
יא אֲשֶׁר יָבֵא אֶל־תּוֹךְ הַפֶּה לֹא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם אָפֶס
אֲשֶׁר יֵצֵא מִתּוֹךְ הַפֶּה הוּא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם:
יב וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ הִינֵדְעָתָּ כִּי נִכְשְׁלוּ
הַפְּרוּשִׁים בְּשִׁמְעָם הַדְּבָר הַזֶּה:
יג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר כָּל־מַטֵּעַ אֲשֶׁר אָבִי בְּשָׂמִים לֹא נִטָּעוּ
יִשְׂרָאֵל:
יד הַנִּיחוּ לָהֶם הֵם עוֹרִים מִנְּהִלִים לַעֲוִרִים וְכִי עוֹר
מִנְּהֵל לַעֲוִר שְׁנִיָּהֶם יִפְּלוּ אֶל־הַבּוֹר:
טו וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּאֵר־לָנוּ אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה:
טז וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ הֲכִי גַם־אַתָּם עוֹד בְּבָלִי בִינָה:
יז הֲלֹא תִשְׁכִּילוּ כִּי כָל־אֲשֶׁר יָבֵא אֶל־תּוֹךְ הַפֶּה יִרְדֵּ
אֶל־הַפֶּרֶשׁ וּמִשָּׁם יֵצֵא הַפֶּרֶשׁ־דָּנָה:
יח אֵף הַיֵּצֵא מִתּוֹךְ הַפֶּה יָבֵא מִתּוֹךְ הַלֵּב וְהוּא יִטְמָא
אֶת־הָאָדָם:
יט כִּי מִתּוֹךְ הַלֵּב יֵצֵאוּ יִצְרֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת רָצוֹחַ נָאֻף
וְנִנְיָה גְנֹב עֲדוֹת שֹׁקֵר וְגִדּוּפִים:

כ אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִטְמָאוּ אֶת־הָאָדָם אֵף אָכּוֹל בְּיָדָם
אֲשֶׁר לֹא רָחֲצוּ לֹא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם:
כא וַיֵּצֵא יְשׁוּעַ מִשָּׁם וַיָּבֵא אֶל־גִּלְיוֹת צוּר וַצִּידוֹן:
כב וַהֲיָה אִשָּׁה כְּנַעֲנִית יֵצֵאת מִגְּבוּלוֹת הָהֵם וַתַּצְעַק
אֵלָיו לֵאמֹר חֲנֻנִי אֲדֹנָי בֶּן־דָּוִד בְּתִי רוּחַ רָעָה בָּהּ
וַעֲנִיָּה מְרָה מְאֹד:
כג וְלֹא־עָנָה אֹתָהּ דְּבָר וַיִּגָּשׁוּ תַלְמִידָיו וַיִּבְקָשׁוּ מִלִּפְנֵי
לֵאמֹר שְׁלַח אֹתָהּ כִּי־צָעֲקַת הִיא אַחֲרֵינוּ:
כד וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא שְׁלַחְתִּי כִּי אִם־לְצֹאן אֲבֹדוֹת לְבֵית
יִשְׂרָאֵל:
כה וְהִיא כָּאֵה וַתִּשְׁתַּחֲוּ לּוֹ לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה לִּי אֲדֹנָי:
כו וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא־נִכְוֵן לְקַחַת אֶת־לֶחֶם הַכֹּהֲנִים
וְלַהֲשִׁיכּוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים:
כז וַתֹּאמֶר בֶּן אֲדֹנָי אָפֶס גַם־הַכֹּהֲנִים יֹאכְלוּן
מִן־הַפֶּתוֹתִים הַנִּפְלִים מֵעַל־שִׁלְחַן אֲדֹנֵיהֶם:
כח וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ אִשָּׁה גְדוּלָּה אָמוּנָתְךָ
יְהִי־לְךָ כַּאֲשֶׁר עִם־לִבְּךָ וַתִּכְרָפָא בְּתָהּ בָּעֵת הַהִיא:
כט וַיַּעֲבֹר יְשׁוּעַ מִשָּׁם וַיָּבֵא עַל־יַד יָם הַגָּלִיל וַיַּעַל
אֶל־הַהָר וַיֵּשֶׁב שָׁם:
ל וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמּוֹן עִם־רֶבֶב וְעִמָּהֶם פִּסְחִים עוֹרִים
חֲרָשִׁים נִדְּפָאִים וְרִבִּים כְּמוֹתָם וַיַּצִּיגוּם לְרִגְלֵי יְשׁוּעַ
וְהוּא רָפָא אֹתָם:
לא וְהָעַם בֶּן תִּמְהוּ בְּרֹאוֹתָם הָאֱלֹמִים מִדְּבָרִים
הַנִּדְּפָאִים נִרְפָּאִים הַפִּסְחִים הַלֵּכִים וְהַעֲוִרִים רָאִים
וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
לב וַיִּקְרָא יְשׁוּעַ אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר מְלֹאֲתֵי רִחְמִים
עַל־הָעַם כִּי עָמְדוּ עִמָּדִי זֶה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאִין לָהֶם
מֶה־לֵּאכֹל וְאִין אֶת־נַפְשֵׁי לְשִׁלְחָם רָעִבִים
פֶּן־יִתְעַלְּפוּ בַּדֶּרֶךְ:
לג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו מֵאִין לָנוּ הֵי־לָחֶם בְּמִדְּבָר
לְהַשְׁבִּיעַ הַמּוֹן רֶב כְּמֹהוּ:
לד וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֲלֵיהֶם כְּמֹה לָכֶם לָחֶם וַיֹּאמְרוּ שְׁבַעָה
וּמַעֲט דָּגִים קִטְנִים:
לה וַיַּצֵּב אֶת־הַמּוֹן הָעַם לִשְׁבֹּת עַל־הָאֲרֶץ:
לו וַיִּקַּח אֶת־שְׁבַעַת הַלֶּחֶם וְאֶת־הַדָּגִים וַיִּבְרֹךְ וַיִּפְרֹס
וַיִּתֵּן אֶל־תַּלְמִידָיו וַתִּתְּלַמְּדוּ אֶל־הַמּוֹן הָעַם:
לז וַיֵּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׁבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַפֶּתוֹתִים הַנּוֹתָרִים
שְׁבַעָה סֵלִים מְלֵאִים:
לח וְהָאֲכָלִים הָיוּ אַרְבַּעַת אֲלָפֵי אִישׁ מְלֵבֵד נָשִׁים וְטָף:
לט אַז שְׁלַח אֶת־הַמּוֹן הָעַם וְהוּא יָרַד בָּאֹנִיָּה וַיָּבֵא
גְּבוּלוֹת מְגִדוֹן:

פרק טז

א וַיָּבֹאוּ פְּרוּשִׁים וַצִּדּוּקִים לִפְנֵי לְנִסּוֹתוֹ וַיִּשְׁאַלּוּ
מִמֶּנּוּ לְהִרְאוֹתָם אוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם:
ב וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לַעֲת־עֲרֹב תֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם־צֹחַ
כָּא כִּי אָדְמוּ הַשָּׁמַיִם:

^א ובבקר תאמרו יום-סערה היום כי אדמו השמים
 וקדו חנפים ידעים אתם לבחן פני השמים ולבחן
 אתות העתים לא תוכלו:
^ב ודר רע ומנאף מבקש-לו אות ואות לא ינתן-לו
 זולתי אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו:
^ג וכאשר באו תלמידיו אל-עבר הים שכחו לקחת
 אתם צדה לדג:
^ד וישוע אמר אליהם ראו והשקרו לכם משאר
 הפרושים והצדוקים:
^ה ויהי הם נדונים לאמר כי לא-לקחנו לחם:
^ו וידע ישוע ויאמר אליהם קטני אמונה למה-זה
 אתם נדונים כי לא-לקחתם לחם:
^ז הכי עוד לא תשכילו ולא תזכרו את-חמשת הלחם
 אכלו חמשת אלפים וכמה סלים נשא אתם:
^ח וגם-שבעת הלחם אכלו ארבעת אלפים וכמה
 סלים אשר נשא אתם:
^ט ואיך לא תשכילו כי לא על-דבר לחם אמרתי לכם
 כי אם-להשקיר משאר הפרושים והצדוקים:
^י אז הבינו כי לא אמר להם להשקיר משאר הלחם כי
 אם-מתורת הפרושים והצדוקים:
^{יא} ויבא ישוע אל-גלילת קיסרין אשר לפילפוס
 וישאל את-תלמידיו לאמר מה-אמרים האנשים
 עלי מי הוא בן-האדם:
^{יב} ויענו יש אמרים יוחנן המטביל ויש אמרים אליהו
 ואחרים אמרים ירמיהו או אחד מן-הנביאים:
^{יג} ויאמר אליהם ואתם מה-תאמרו עלי מי אני:
^{יד} ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח
 בן-אלהים חיים:
^{טו} ויען ישוע ויאמר אליו אשריך שמעון בר-יונה לא
 בשך נדם גלה-לך זה כי אם-אבי אשר בשמים:
^{טז} וגם-אני אגיד לך כי אתה הוא כיפא ועל-הכף הנה
 אבנה את-קהלתי ושערי שואל לא יגברו עליה:
^{יז} ונתתי לך את-מפתחות מלכות השמים את-אשר
 תאסור על-הארץ אסור יהיה בשמים ואת-אשר
 תתיר על-הארץ מתיר יהיה בשמים:
^{יח} אז צוה על-תלמידיו לבלתי הגד לאיש כי הוא
 ישוע המשיח:
^{יט} כה מעת ההיא החל ישוע להורות לתלמידיו כי עליו
 ללכת ירושלימה להיות מעונה עד-מאד על-ידי
 הזקנים וראשי הכהנים והסופרים וגם מות יומת
 וביום השלישי יקום:
^כ ויפתחו פטרוס ויחל לגער-בו לאמר חללה לך
 אדני חללה לך מדבר כזה:
^{כא} ויפן ויאמר אל-פטרוס סור שטן מעל פני למוקש
 אתה לי כי לא תשכיל את אשר לאלהים כ-אם את
 אשר לאדם:
^{כב} אז אמר ישוע אל-תלמידיו מי החפץ ללכת אחרי
 ישליך את-נפשו מנגד וישא את-צלבו וילך אחרי:

^{כג} כי מי החפץ להציל את-נפשו תכרת-לו ומי אשר
 יכרית את-נפשו למעני ימצאנה:
^{כד} כי מה-בצע לאיש אם יקנה-לו את-כל-הארץ
 ונפשו תכרת-לו או מה-יתן איש פדיון נפשו:
^{כה} כי עתיד בן-האדם לבא בכבוד אביו עם-מלאכיו
 ואז ישלם לכל-איש כמעשהו:
^{כו} אמן אני אמר לכם יש מן-הנצבים פה אשר
 לא-יטעמו מות עד כ-י-ראו את-בן-האדם בא
 במלכותו:

פרק יז

^א ואחרי ששת ימים לקח ישוע אתו את-פטרוס
 ואת-יעקב ואת-יוחנן אחיו ויעל עמהם לבדם
 אל-הר גבוה:
^ב וישתנה לעיניהם פניו והזהירו כשמש ולבושיו
 הלבינו כאור:
^ג ויחזו את-משה ואת-אליהו והנם מדברים אתו:
^ד ויען פטרוס ויאמר אל-ישוע טוב לנו אדני לשבת
 פה אם יש את-נפשך נעשה-פה שלש סבות אחת
 לך אחת למשה ואחת לאליהו:
^ה עודנו מדבר והנה ענן בחר סבך עליהם והנה
 קול-קורא מן-הענן זה-בני ידדי אשר רצתה נפשי
 בו אליו תשמעון:
^ו כשמע התלמידים ויפלו על-פניהם וייראו מאד:
^ז ויגש ישוע ויגע-בם ויאמר קומו אל-תיכרו:
^ח וישאו את-עיניהם ויראו כי אין איש זולתי ישוע
 לבדו:
^ט וברדתם מן-ההר צוה עליהם ישוע לאמר
 אל-תגידו את-המראה לאיש עד כ-י-קום
 בן-האדם מן-המתים:
^י וישאלהו תלמידיו לאמר למה-זה יאמרו הסופרים
 כי אליהו בא ויבא ראשונה:
^{יא} ויען ישוע ויאמר אליהם אכן אליהו יבא בראשונה
 להשיב את-הכל:
^{יב} אפס אני אמר לכם כי אליהו כבר בא ולא הפירהו
 ויעשו-בו כרצונם וכן גם-בן-האדם יענה תחת
 ידם:
^{יג} אז השכילו התלמידים כי על-יוחנן המטביל דבר
 אליהם:
^{יד} ויהי בבאם אל-המון העם ויגש אליו איש ויכרע
 על-ברכיו:
^{טו} ויאמר אדני חוסה-נא על-בני כ-י-מכה ירח הוא
 ומענה עד-מאד כ-י-פעמים רבות יפל אל-תוף
 האש ופעמים רבות אל-תוף המים:
^{טז} ואני הביאתיו אל-תלמידיו ולא מצאה ידם לרפא
 אתו:

^{י'} וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוּא דוֹר לֹא-אֶמֶן בּוֹ דוֹר תִּהְיֶה כֹחַ
עַד-מָתִי אֲהִיָּה עִמָּכֶם עַד-מָתִי אֲשָׂא אֶתְכֶם הַבִּיאֶהוּ
אֵלַי הִנֵּה:

^{י"ב} וַיַּגְדֵּר-בּוֹ יִשׁוּעַ וַיֵּצֵא הָרוּחַ הָרַע מִמֶּנּוּ וַיִּרְפָּא הַנּוֹעַר
בְּעֵת הַהִיא:

^{י"ג} אַז נָגְשׁוּ הַתַּלְמִידִים לְבָדֶם אֶל-יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ מִדּוּעַ
לֹא מֵצֵאָה יָדְנוּ אֲנַחְנוּ לְגִרְשׁוֹ:

^{י"ד} וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם מִפְּנֵי חֹסֶר אֲמוּנָתְכֶם כִּי הֵן אֲנִי
אָמַר לָכֶם אִם-יִשׁ בָּכֶם אֲמוּנָה בְּגִרְגֹר חֲרָדָל
וְאֶמְרָתְכֶם לֵהָר הַזֶּה הֵעֵתָק מִזֶּה שָׁמָּה וַיַּעֲתָק
מִמָּקוֹמוֹ וְלֹא יָפֹלָא מִכֶּם דְּבָר:

^{י"ה} מִן רוּחַ כֹּזֶה לֹא-יִגְרֹשׁ כִּי אִם-בְּתַפְלָה וּבְצוּם:

^{י"ו} וַיְהִי בְּעֵבְרָם בְּגִלְלִיל וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הִנֵּה
בֶּן-הָאָדָם יִסְגֵּר בִּידָי אֲנָשִׁים:

^{י"ז} וְהֵם יִהְיֶהוּ וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם וַיִּתְעַצְבוּ מָאֵד:

^{י"ח} וַיְהִי כִּבְיָאָם כְּפֶרֶן-נַחֲוִים וַיַּגְשׁוּ הַמַּמְנִים עַל-מַחְצִית
הַשָּׁקָל אֶל-פִּטְרוֹס וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא יִשְׁלַם רַבָּכֶם
אֶת-מַחְצִית הַשָּׁקָל:

^{י"ט} וַיֹּאמֶר הֵן וַיֵּבֵא הַבִּיתָה וַיִּקְדַּמְנוּ יִשׁוּעַ לֵאמֹר
מִה-יִּהְיֶה לָבֶךָ שְׁמַעוֹן מִמִּי יִקְחוּ מִלִּבִּי-הָאָרֶץ מִכֶּסֶם
וְכֵסֶם מִבְּנֵיהֶם אוֹ מִן-הַזֹּהָרִים:

^{כ'} וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִן-הַזֹּהָרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לֵכֵן
חֲפָשִׁים הֵם הַבָּנִים:

^{כ"א} אֶפְסֹס פֶּן-נִתֵּן מוֹקֵשׁ לִפְנֵיהֶם לֶךְ אֶל-הֵיזֵם וְהַשְׁלִיךְ
חֶפֶז וְלִקְחֶתָּ אֶת-הַדָּג אֲשֶׁר יַעֲלֶה רֵאשִׁינָה וּפִתְחֶתָּ
אֶת-פִּיו וּמִצָּאתָ בּוֹ שָׁקָל כֶּסֶף אֹתוֹ קַח וְשִׁלַּם לָהֶם
בְּעֵדֶי וּבְעֵדֶךָ:

פרק יח

^א בְּעֵת הַהִיא בָּאוּ הַתַּלְמִידִים לִפְנֵי יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ מִי
הוּא הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

^ב וַיִּקְרָא יִשׁוּעַ אֶל-יָלֵד אֶחָד וַיַּצְיִיגֵהוּ בְּתוֹכָם:

^ג וַיֹּאמֶר אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אִם-לֹא תִשׁוּבוּ לִהְיוֹת
כִּילָדִים בָּא לֹא תִבְאֹו לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

^ד לֵכֵן מִי אֲשֶׁר יִשְׁפִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ כִּילָד הַזֶּה הוּא
הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

^ה וּמִי אֲשֶׁר יִקְבֹּל יָלֵד כֹּזֶה בְּשָׁמַי אֹתִי הוּא מִקְבֹּל:

^ו וּמִי אֲשֶׁר יִכְשִׁיל אֶת אֶחָד הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה
הַמְּאֻמְנִים בִּי טוֹב לוֹ כִּי יִתְּלֶה פֶלַח-רֶקֶב
עַל-צִנְאוֹרוֹ וַיִּשְׁקַע בְּמַצּוֹלוֹת יָם:

^ז אוֹי לְעוֹלָם מִפְּנֵי מוֹקְשִׁיָּה כִּי-הִמּוֹקְשִׁים בָּא יֵבֵאוּ
אֶל-נִכּוֹן אֶף אוֹי לֵאשִׁי הַהוּא אֲשֶׁר הִמּוֹקֵשׁ בָּא
עַל-יָדוֹ:

^ח וְאִם-יָדוֹ אוֹ רִגְלָהּ תִּכְשִׁילָה קֶצֶץ אֹתָהּ וְהַשְׁלִיכָהּ
מִמֶּדֶ טוֹב לָהּ לִבָּא אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵ-יָד אוֹ רִגְלָהּ
מִהְיוֹת לָהּ שְׁתֵּי יָדִים וּשְׁתֵּי רִגְלִים וְלִהְשִׁילָהּ לֵאשׁ
עוֹלָם:

^ט וְאִם-עֵינֶיהָ תִּכְשִׁילָה נִקֵּר אֹתָהּ וְהַשְׁלִיכָהּ מִמֶּדֶ טוֹב
לָהּ לִבָּוֹא אֶל-הַחַיִּים בְּעֵינֵי אֶחָת מִהְיוֹת לָהּ שְׁתֵּי
עֵינַיִם וְלִהְשִׁילָהּ לֵאשׁ גִּיהֶנֶם:

^{י'} הַשְׁמָרוּ לָכֶם מִבְּזוּת אֶחָד הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה כִּי הַנְּגִי
אָמַר לָכֶם אֲשֶׁר מִלְּאֲכִיָּהֶם בְּשָׁמַיִם רֵאִים תִּמְיֹד
אֶת-פְּנֵי אָבִי אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם:

^{י"א} כִּי בֹא בֶן-הָאָדָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת-הָאָבֶד:

^{י"ב} מִה-תִּתְחַשְּׁבוּן אַתֶּם כִּי-תִהְיֶינָה לֵאשׁ מֵאָה צֶאֱן וְאַחַת
מִהֵן תִּלָּךְ וְתִתַּע הָאֵם לֹא יַעֲזוֹב אֶת-הַתְּשָׁעִים
וְאֶת-הַתְּשָׁעִים וַיִּלָּךְ בְּהָרִים לִבְקֹשׁ אֶת-הַתַּעֲזָה:

^{י"ג} וְהִיָּה כִּי יִמְצָאָהּ הַנְּגִי אָמַר לָכֶם כִּי-יִרְבֶּה לְשִׁמְחָה
עָלֶיהָ מֵעַל הַתְּשָׁעִים וְהַתְּשָׁעִים אֲשֶׁר לֹא-תַעֲזוּ:

^{י"ד} וְכֵן אֵין רָצוֹן לִפְנֵי אָבִיכֶם בְּשָׁמַיִם כִּי יֵאבֹד אֶחָד
מִן-הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה:

^{י"ה} וְכִי יִחַטֵּא-לָךְ אֶחֱיָךְ לָךְ וְהוֹכִיתָהוּ בִּינְךָ וּבִינּוֹ לְבָד
אִם-יִקְשִׁיב אֲלֶיךָ הֲלֹא הֵצִלְתָּ אֶת-אֶחֱיָךְ:

^{י"ו} וְאִם-לֹא יִקְשִׁיב לְקוֹלְךָ וְלִקְחֶתָּ לָךְ עוֹד אֶחָד אוֹ
שְׁנַיִם כִּי עַל-פִּי שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲדִים יָקוּם
כָּל-דְּבָר:

^{י"ז} וְאִם יִמָּאֵן לְהַקְשִׁיב לָהֶם וְהַגְדַּת אֶל-הַעֲדָה וְאִם
גַּם-אֶל-הַעֲדָה מָאֵן יִמָּאֵן לְשַׁמֵּעַ וְהִיָּה לָךְ כְּגוֹי
וּכְמוֹכֶם:

^{י"ח} אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אֶת אֲשֶׁר תִּאָּסְרוּ עַל-הָאָרֶץ
אָסוּר יִהְיֶה בְּשָׁמַיִם וְאֶת אֲשֶׁר תִּתִּירוּ עַל-הָאָרֶץ
תִּתֵּר יִהְיֶה בְּשָׁמַיִם:

^{י"ט} וְאוֹסִיף אָמַר לָכֶם אִם שְׁנַיִם מִכֶּם נִזְעְדוּ יַחְדָּו בְּאָרֶץ
עַל-כָּל-דְּבָר אֲשֶׁר יִשְׁאַלּוּ וְנִתֵּן לָהֶם אָבִי בְּשָׁמַיִם
כָּכָל מִשְׁאָלוֹת לָכֶם:

^{כ'} כִּי בְּכָל-מָקוֹם אֲשֶׁר שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה יִקְהָלוּ בְּשָׁמַי
שָׁמָּה אֲהִיָּה אֲנִי בְּתוֹכָם:

^{כ"א} אַז נָגַשׁ פִּטְרוֹס וַיֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנָי עַד-כַּמָּה פַּעַמִּים
יִחַטֵּא-לוֹ אֲחִי וְאֶסְלַח לוֹ הָאֵם עַד-שִׁבְעַת פַּעַמִּים:

^{כ"ב} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לֹא-אֶמְרָתִי לָךְ עַד-שִׁבְעַת פַּעַמִּים
כִּי-אִם עַד-שִׁבְעִים וְשִׁבְעִים:

^{כ"ג} לֵכֵן דָּמָתָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ
חֲשׁוֹנוֹ מִן-עֲבָדָיו:

^{כ"ד} וְכֹאֲשֶׁר הִחֵל לְחַשֵּׁב וַיִּבְיֵאוּ אֵלָיו אִישׁ אֶשׁ נָשָׂה בּוֹ
עֹשֶׂת אֲלָפִים כְּפֶרֶץ-כֶּסֶף:

^{כ"ה} וְלֹא הָיָה בְּיָדוֹ לְשַׁלֵּם וַיִּצַּע עָלָיו אֲדָנָיו כִּי יִמְכֹּר הוּא
וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וְשִׁלַּם וְשִׁלַּם:

^{כ"ו} וַיִּפֹּל הָעֶבֶד וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנָי הָאָרֶץ-נָא אַפְּךָ
וְאֶת-כָּל-נַשְׂיִי אֲשַׁלְּמָה:

^{כ"ז} וַיִּמְכְּרוּ רַחֲמֵי הָאָדוֹן עַל-הָעֶבֶד הַהוּא וַיִּשְׁלַחְתָּהוּ
וַיִּשְׁמוּט לוֹ חוֹבוֹ:

^{כ"ח} וַיֵּצֵא הָעֶבֶד הַהוּא מִלִּפְנֵי וַיִּמְצָא אֶת אֶחָד הָעֲבָדִים
אִישׁ עֲמִיתוֹ אֲשֶׁר נָשָׂה בּוֹ מֵאָה כֶּסֶף וַיִּתְּפֹשֶׁבּוּ
וַיַּחֲנִקֵהוּ לֵאמֹר שְׁלֵם-לִי אֶת אֲשֶׁר נָשִׂיתָ:

כט וַיִּפֹּל הָעֶבֶד אִישׁ עֲמִיתוֹ לִפְנֵי רַגְלָיו וַיִּתְחַנֵּן-לוֹ
לֵאמֹר הֶאֱרֹךְ-נָא אַפָּךְ וְאַשְׁלֹמָה לְךָ הַכֹּל:
ל וְלֹא אָבָה אֵךְ הֵלֶךְ וַיִּתְּנֶהוּ אֶל-הַמֶּשְׁמֶר עַד-אֲשֶׁר
יִשְׁלַם אֶת-נִשְׁיוֹ:
לא וְאָחִיו הָעֶבְדִּים בְּרֹאוֹתָם אֶת-אֲשֶׁר קָרָה הִתְעַצְבוּ
עַד-מָאד וַיָּבֹאוּ וַיִּסְפְּרוּ לְאַדְנֵיהֶם אֶת-כָּל אֲשֶׁר
קָרָה:
לב אַז קָרָא לוֹ אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲבֹד בְּלִיעֵל
אֶת-כָּל-הַחֹב הַהוּא שְׁמַטְתִּי לְךָ כַּאֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּ
לִפְנֵי:
לג הֲלֹא הִיָּה גַם-עֲלֶיךָ לְרַחֵם עַל-הָעֶבֶד אֲחִיךָ כַּאֲשֶׁר
רַחֲמַתִּי עֲלֶיךָ אָנִי:
לד וַיַּחַר אֵף אֲדֹנָיו וַיִּתְּנֶהוּ בְּיַד-נָגְשִׁים עַד-כִּי-יִשְׁלַם
אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נָשָׂה בוֹ:
לה כִּכָּה יַעֲשֶׂה לָכֶם גַּם-אֲבִי בְּשָׂמִים אִם-לֹא תִסְלַחוּ
בְּכָל-לִבְכֶם אִישׁ אִישׁ לְאָחִיו עַל-חַטָּאתָם:

פרק יט

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִשׁוּעַ לְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיַּעֲבֹר מִן-הַגִּלְלִי וַיָּבֹא גְבוּל יְהוּדָה מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן:
ב וְהָמוֹן עַם-רַב הָלְכוּ אַחֲרָיו וַיִּרְפָּאם שָׁם מִחֻלָּיִם:
ג וַיָּגִשׁוּ אֵלָיו מִן-הַפְּרוּשִׁים וַיִּנָּסוּ אוֹתוֹ לֵאמֹר הֲיֵשׁ
בְּיָד אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ עַל-כָּל-דְּבָר:
ד וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא קִרְאתֶם כִּי הָעֲשָׂה מִקֶּדֶם זָכָר
וַנִּקְבֶּה עֲשֵׂה אִתָּם:
ה וְאָמַר עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אִבּוֹ וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק
בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד:
ו וְלֹזֶזֶת אֲפֹא אֵינִם עוֹד שְׁנַיִם כִּי אִם-בָּשָׂר אֶחָד
וְלָכֵן אֵת אֲשֶׁר חָבַר אֱלֹהִים אֶל-יִפְרָד אָדָם:
ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְלָמָּה-זֶּה צָוָה מֹשֶׁה לָתֵת סֵפֶר בְּרִיתָת
וּלְשִׁלְחָה:
ח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בַּעֲבוּר קָשִׁי לְבַבְכֶּם נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה
לְשַׁלַּח אֶת-נְשֵׁיכֶם אֲבָל לֹא הָיָה כֵּן מִקֶּדֶם:
ט וְאָנִי אָמַר לָכֶם אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ
אִם לֹא עַל-דְּבָר זָנוּת וְנִשְׂאָ לוֹ אַחֶרֶת נֹאֵף הוּא
וְהַנִּשְׂאָ אֶת-הַגְּרוּשָׁה נֹאֵף הוּא:
י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּלְמִידָיו אִם דְּבָר אִישׁ וְאִשָּׁה כָּכָה
הוּא לֹא-טוֹב לְקַחַת אִשָּׁה:
יא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא כָל-אִישׁ רַב-כַּחַּת הוּא לְסָבֵל
הַדְּבָר הַזֶּה כִּי-אִם רַק אֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם:
יב כִּי יֵשׁ סְרִיסִים אֲשֶׁר נוֹלְדוּ כֵּן מִרְחֹם אִמָּם וַיֵּשׁ אֲשֶׁר
נַעֲשׂוּ סְרִיסִים בְּיַד אָדָם וַיֵּשׁ אֲשֶׁר מִנְפֶּשֶׁם נָהִיו
לְסְרִיסִים לְמַעַן מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם מִי אֲשֶׁר כָּחוּ רַב לוֹ
לְסָבֵל יִסְבֹּל:
יג אַז הוֹבִיאוּ יְלָדִים לִפְנָיו לְבַעֲבוּר יֵשִׁים אֶת-יְהוֹנָתָן
עֲלֵיהֶם וַיִּתְּפֹלל בַּעֲדָם וַיַּגְדִּירוּ-בָם הַתִּלְמִידִים:

יד וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הַנִּיחוּ לַיְלָדִים וְאַל-תִּכְלְאוּ
אִתָּם מִבָּא אֵלַי כִּי מֵאֵלֶּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:
טו וַיֵּשֶׁם אֶת-יְהוֹנָתָן עֲלֵיהֶם וַיִּפֶּן וַיֵּלֶךְ:
טז וְהָיָה-אִישׁ נִגְשׁ אֵלָיו וַיֹּאמֶר רַבִּי הַטוֹב אֵי-זֶה הַטוֹב
אֲעֲשֶׂה לְרִשְׁתָּ חַיִּי עוֹלָם:
יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה-זֶּה קָרָאתָ לִי טוֹב אֵין-טוֹב כִּי
אִם-אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים וְאִם-נִכְסְפָתָ לָבֹא
אֶל-הַחַיִּים שְׁמַר אֶת הַמִּצְוֹת:
יח וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵי-זֶה הָיָה וַיַּעַן יִשׁוּעַ לֹא תִרְצַח לֹא
תִנָּאֵף לֹא תִגְנוֹב לֹא-תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּרָ:
יט כִּבֹּד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ וְהַעֲבֹד כְּמוֹךְ:
כ וַיֹּאמֶר הַנַּעַר אֵלָיו כָּל-אֵלֶּה שְׁמַרְתִּי מִנְעוּרַי
וּמִה-יִיחָסֵר לִי עוֹד:
כא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אִם-חַפְצָתָ לִהְיוֹת תַּמִּים לְךָ
וּמִכֹּר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לְךָ וְתֵן לְעֲנִיִּים וְהָיָה לְךָ אוֹצָר
בְּשָׂמִים וּבֹא וְלֶךְ אַחֲרָי:
כב וְהַנַּעַר כִּשְׁמֻעוֹ הִדְּבָר הַזֶּה הִתְעַצֵּב אֶל-לְבוֹ וַיֵּלֶךְ-לוֹ
כִּי-נִכְסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ:
כג וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֶל-תִּלְמִידָיו אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם
מִה-קָּשָׁה לְאִישׁ עֲשִׂיר לָבֹא אֶל-מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:
כד וְעוֹד אָנִי אָמַר לָכֶם כִּי-נִקְל לְגַמֵּל לְעַבֵּר דֶּרֶךְ חֹר
הַמַּחֲטָא מִבָּא עֲשִׂיר אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כה וְתִלְמִידָיו שְׁמֻעוֹ וַיִּשְׁתַּמְּמוּ עַד-מָאד לֵאמֹר מִי
אֲפֹא יוֹכֵל לַהֲנַשֵּׁעַ:
כו וַיִּכְּטְבוּם יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִבְּנֵי-אָדָם יִפְלֹא
הַדְּבָר הַזֶּה אֵף מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְלֹא כָל-דְּבָר:
כז וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנִי חָנּוּן עוֹבְדֵנוּ אֶת-כָּל
וְנִלְךָ אַחֲרֶיךָ וּמִה אֲפֹא יִהְיֶה-לָנוּ:
כח וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם כִּי אִתָּם
הַהֲלָכִים אַחֲרָי כַּאֲשֶׁר יֵשֵׁב בֶּן-הָאָדָם עַל-כִּסֵּא
כְּבוֹדוֹ בְּהַתְחַדֵּשׁ הַבְּרִיאָה גַם-אִתָּם תִּשְׁבּוּ אַז
עַל-שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי כִסְאוֹת לְשִׁפְטֵי אֶת-שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי
שְׁכֵטֵי יִשְׂרָאֵל:
כט וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲזֹב בָּתִּים אוֹ אָחִים אוֹ אַחֲוִיּוֹת אוֹ
אָב אוֹ אִם אוֹ אִשָּׁה אוֹ בָּנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן שְׁמִי
יִמְצָא מָאָה שְׁעָרִים וְחַיִּי עוֹלָם יִירָשׁ:
ל וְרַבִּים הֵם הָרָאשִׁנִּים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרָנִים וְהָאֲחֲרָנִים
רָאשִׁנִּים:

פרק כ

א כִּי דָמְתָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְבַעַל-הַבַּיִת אֲשֶׁר
הַשָּׂבִים וַיֵּצֵא בְּבִקְרָ וַיִּשְׁכַּר פְּעֻלִּים לְכַרְמוֹ:
ב וּשְׁכָר הַפְּעֻלִּים נָקַב שְׁקָל לַיּוֹם וַיִּשְׁלַח אִתָּם
אֶל-הַכֶּרֶם:
ג וַיֵּצֵא בְּשֻׁעָה הַשְּׁלִישִׁית וַיִּרְא אַנְשִׁים אַחֲרִים עֹמְדִים
בְּכָלִי מִלֹּאכָה בַּשּׁוּק:

^ד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל-פְּרָמִי גַם-אַתֶּם וְדִי שְׂכָרְכֶם אֶתֶן לָכֶם כַּמִּשְׁפָּט וַיֵּלְכוּ:

^ה וַיֹּסֶף וַיַּצֵּא בַשָּׂעָה הַשְּׁשִׁית וְהַתְּשִׁיעִית וַיַּעַשׂ כַּמִּוֶּכֶן:

^ו וּבַשָּׂעָה הָעֲשֹׁשִׁית עָשָׂה יֵצֵא וַיִּמָּצָא אֲחֵרִים עֹמְדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מְדוּעַ תַּעֲמִדוּ פֹה כָּל-הַיּוֹם:

^ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כִּי לֹא-שָׁכַר אֲתָנוּ אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל-פְּרָמִי גַם-אַתֶּם וּשְׂכָרְכֶם יֶתֶן לָכֶם כַּמִּשְׁפָּט:

^ח וַיְהִי לִפְנוֹת עֶרֶב וַיֹּאמֶר אֲדֹנָן הַכֶּהֱם אֶל-פְּקִידוֹ קָרָא אֶת-הַפְּעֻלִּים וְתֵן לָהֶם שְׂכָרָם הַחֵל מִן-הָאֲחֵרִים עַד הָרִאשֹׁנִים:

^ט וַיָּבֹאוּ הַנֹּשְׁכִּים בַּשָּׂעָה עֲשֹׁשִׁית עָשָׂה וַיִּקְחוּ שֶׁקֶל לְאִישׁ אִישׁ:

^י וְהָרִאשֹׁנִים בָּאוּ וַיֹּאמְרוּ בָלָכֶם כִּי יִשְׁגּוּ יוֹתֵר אִךְ גַּם-הֵמָּה הִשְׁגּוּ רַק שֶׁקֶל אֶחָד לְאִישׁ:

^{יא} וַיִּקְחוּ וַיֵּלְכוּ עַל-בַּעַל הַבַּיִת לֵאמֹר:

^{יב} הָאֲחֵרִים הָאֵלֶּה עָבְדוּ שָׁעָה אַחַת וַתָּשׂוּ אֹתָם כַּמִּנוּ אֲשֶׁר הָיִינוּ כָּל-הַיּוֹם לִשְׂאֵת סָבָל וְהַחֲרִיב אֲכָלָנוּ:

^{יג} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לְאֶחָד מֵהֶם רַעִי לֹא עָשִׂיתִיךָ הֲלֹא שֶׁקֶל נִקְבַּתְּ לִי שְׂכָרְךָ:

^{יד} קָח אֵת אֲשֶׁר-לָךְ וְלֵךְ וְאַנִּי עִם-לִבִּי לִתֵּת לָזֶה הָאֲחֵרוֹן כַּמִּוֶּכֶן:

^{טו} הָאֵין נֹכַח לִי לַעֲשׂוֹת בְּשָׁלִי כַּאֲשֶׁר עִם-לִבִּי אוֹ הָאֵם רָעָה עֵינֶךָ בַּאֲשֶׁר טוֹב אֲנִי:

^{טז} כֹּכָה יֵהִיו הָאֲחֵרִים רִאשֹׁנִים וְהָרִאשֹׁנִים אֲחֵרִים כִּי רַבִּים הֵם הַקְּרוֹאִים וּמַעֲטִים הַנִּבְחָרִים:

^{יז} וַיְהִי בַּעֲלוֹת יְשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּקַּח אֶת-שְׁנַיִם עֹשֵׁר הַתְּלִמִּידִים לְבָדָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בַּדֶּרֶךְ:

^{יח} הִנֵּה אֲנִי עֹלִים יְרוּשָׁלַיִם וּבֶן-הָאָדָם יִסְגֵּר בְּיָדִי רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסֹּפְרִים וְהַרְשִׁיעוּ אוֹתוֹ לָמוֹת:

^{יט} וְהַסְגִּירוּ אוֹתוֹ לַגּוֹיִם לְהַתְּעַלְלָבּוֹ לְיִסְרוֹ בְּשׁוֹטִים וּלְצַלֵּב אוֹתוֹ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם:

^כ אַז נִגְשָׂה אֵלָיו אִם בְּנֵי זַבְדִּי עִם-בְּנֵיהֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִיָּדוֹ דָּבָר:

^{כא} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-בִּקְשַׁתְּם וַתֹּאמֶר אֵלָיו צוּנָא וּשְׁנֵי בְנֵי אֵלֶּה יֵשְׁבוּ אֶחָד לִימִינֶךָ וְאֶחָד לִשְׂמָאלֶךָ כַּמִּלְכוּתָךְ:

^{כב} וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעַתֶּם אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁאַלֹּן הַתּוֹכְלוּ לִשְׁתוֹת אֶת-הַכּוֹס אֲשֶׁר אָנִי אֹשֶׁתָּה וּלְהַטְבִּיל טְבִילָה אֲשֶׁר אָנִי נֹטֵף וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נֹיכֵל:

^{כג} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כּוֹסֵי שְׁתָּה תִשְׁתּוּ וּטְבִילָה אֲשֶׁר אָנִי נֹטֵף תִּטְבְּלוּ אָבֵל לְשִׁבְתָּ לִימִינִי וּלְשִׂמְאֵלִי אֵין בְּיָדִי לִתֵּת כִּי אִם לְאֵלֶּה אֲשֶׁר יַעַד אֲתֶם אָבִי:

^{כד} וְהַעֲשֵׂה בְשִׁמְעָם כְּזֹאת חֲרָה אַפִּם בְּשְׁנֵי הָאֲחִים:

^{כה} וַיִּקְרָא יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן יִדְעַתֶּם כִּי-הִמְשַׁלְּטִים בְּגוֹיִם יִמְשְׁלוּ כֶם בְּשָׂרִים בַּעֲבָדִים וּגְדוּלֵיהֶם שְׁלֹטִים עֲלֵיהֶם:

^{כו} וְלֹא יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם כִּי אִם מִי-הַחֲפֹץ לְהִיּוֹת גָּדוֹל בְּכֶם יִהְיֶה לָכֶם לְמִשְׁרָת:

^{כז} וּמִי-מִכֶּם הַחֲפֹץ לְהִיּוֹת לְרֹאשׁ יִהְיֶה לָכֶם לַעֲבֹד:

^{כח} כַּאֲשֶׁר גַּם בֶּן-הָאָדָם לֹא בָא לְמַעַן יִשְׁרָתָהּ אֲחֵרִים כִּי אִם-לְשָׂרָת הוּא וְלָתֵת אֶת-נַפְשׁוֹ כַּפֹּר בַּעַד רַבִּים:

^{כט} וַיֵּצֵאוּ מִירִיחוֹ וַחֲמוֹן עִם-רַב הַלָּכִים אַחֲרָיו:

^ל וְהִנֵּה שְׁנֵי-עוֹרִים יֹשְׁבוּ עַל-הַדֶּרֶךְ וּבִשְׁמַעֲם כִּי יִשׁוּעַ עָבַר שָׁם וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה-נָּא אֲדֹנֵינוּ בֶּן-דָּוִד:

^{לא} וַיַּגִּיעַ-רַבִּים הָעָם לְהַחֲשׂוֹתָם וְהֵם הוֹסִיפוּ לִקְרֹא וּלֵאמֹר הוֹשִׁיעָה-נָּא אֲדֹנֵינוּ בֶּן-דָּוִד:

^{לב} וַיַּעֲמֵד יְשׁוּעַ וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מִה-תִּבְקָשׁוּן וְאֶעֱשֶׂה לָכֶם:

^{לג} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנֵינוּ כִּי תִפְקַחְנָה עֵינֵינוּ:

^{לד} וַיִּבְכְּמוּ רַחֲמֵי יְשׁוּעַ עֲלֵיהֶם וַיִּנָּע בְּעֵינָיהֶם וַעֲד-מִהֲרָה הוֹשֵׁב לָהֶם אוֹר עֵינֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:

פרק כא

^א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאוּ מִקְּרוֹב לִירוּשָׁלַיִם אֶל-בַּיִת-פַּגִּי אֶל-הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח יְשׁוּעַ שְׁנַיִם מִתְּלִמִּידָיו:

^ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל-הַפֶּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגֵד וּמִצָּאֶתֶם שָׁם אֶתֹן אֲסוּרָה וְעִיר אֲצִלָּה הַתִּירוֹם וְהַבִּיאוּם אֵלַי:

^ג וְכִי-יֹאמֶר אִישׁ אֲלֵיכֶם דָּבָר וְאַמְרָתֶם הָאֲדוֹן יֵשׁ-לוֹ חֲפֹץ בָּם וְעַד מִהֲרָה יִשְׁלָחֶם:

^ד וְכַל-זֹאת הָיָה לְמִלֵּאת אֵת אֲשֶׁר נֶאֱמַר בְּיַד-הַנְּבִיא לֵאמֹר:

^ה אֲמָרוּ לְבַת-צִיּוֹן הִנֵּה מִלֶּכֶךְ יָבוֹא לָךְ עֲנִי וְרִכֵּב עַל-חֲמוֹר וְעַל-עִיר בֶּן-אַתְנֹת:

^ו וַיֵּלְכוּ הַתְּלִמִּידִים וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם יְשׁוּעַ:

^ז וַיָּבִיאוּ אֶת-הָאֲתוֹן וְאֶת-הָעִיר וַיִּשְׂמֻהוּ עַל-גִּבֹּם אֶת-בְּגָדֵיהֶם וְהוּא יֹשֵׁב עֲלֵיהֶם:

^ח וְרַבִּים מִן-הָעָם פָּרָשׁוּ אֶת-בְּגָדֵיהֶם עַל-פְּנֵי הַדֶּרֶךְ וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר כָּרְתוּ זְמֹרוֹת מִן-הָעֵצִים וַיִּשְׁטְחוּ אֹתָן שָׁמָּה:

^ט וַחֲמוֹן הָעָם הִהֲלֹךְ מִלִּפְנֵי וּמֵאַחֲרָיו עָנּוּ לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה-נָּא לְבֶן-דָּוִד בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשִׁיעָה-נָּא בְּשֵׁם מְרוֹם:

^י וּבָבֶאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַתִּהְיוּם כָּל-הָעִיר לֵאמֹר מִי הוּא זֶה:

^{יא} וַיֹּאמְרוּ חֲמוֹן הָעָם זֶה הוּא הַנְּבִיא יְשׁוּעַ מִנְּצֻרָת אֲשֶׁר בְּגִלְלִל:

^{יב} וַיָּבֹאוּ יְשׁוּעַ אֶל-מִקְדָּשׁ הָאֱלֹהִים וַיִּגְרֹשׁ מִשָּׁם כָּל-הַמּוֹכְרִים וְהַקּוֹנִיִּם בַּמִּקְדָּשׁ וַיַּחֲפֹץ אֶת-שִׁלְחָנוֹת מַחֲלָפֵי הַכֹּסֶף וְאֶת-מוֹשְׁבוֹת מְכָרֵי הַיּוֹנִים:

^{יג} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן כְּתוּב כִּי בֵּיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אוֹתוֹ לְמַעֲרַת פְּרִיצִים:

^{יד} וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו עוֹרִים וּפִסְחִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּרְפָּאֵם:

^{טו} וַיֵּרְאוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים אֶת הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֵת הַיִּלְדִּים קְרָאִים וְעַנְיִם בַּמִּקְדָּשׁ הוֹשִׁיעַ-נָא לְבֶן-דָּוִד וַיַּחַר לָהֶם:

^{טז} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲכִי שְׁמַעְתָּ מָה אֵלֶּה אֹמְרִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ הֵן הֲלֹא קִרְאתֶם מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדֹּת עֹז:

^{יז} וַיַּעֲזֹבֵם וַיֵּצֵא אֶל-מַחוּץ לְעִיר אֶל-בֵּית-עֲנָנִיה וַיֵּלֶן שָׁם:

^{יח} וַיֵּשֶׁב הָעִירָה בַּבֶּקֶר וְהוּא רָעֵב:

^{יט} וַיֵּרָא תְּאֵנָה אַחַת בַּדֶּרֶךְ וַיִּקְרַב אֲלֶיהָ וּלְאִי-מִצָּא בָּהּ מְאוּמָה זֹולָתִי עָלִים לְבָדֶם וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא-תַעֲשִׂי עוֹד פְּרִי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם וַתִּיכַשׁ הַתְּאֵנָה פִּתְאֹם:

^כ וַהֲתַלְמִידִים רָאוּ וַיִּתְּמָהּוּ לֵאמֹר אֵיךְ יִבָּשֶׁה הַתְּאֵנָה פִּתְאֹם:

^{כא} וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם-יֵשׁ בָּכֶם אֲמוּנָה וְאִינְכֶם פְּסָחִים עַל-שְׁתִּי הַסַּעֲפִים לֹא לְבַד כַּמַּעֲשָׂה הַזֶּה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַתְּאֵנָה תַעֲשׂוּ כִּי אִם-גַּם תֹּאמְרוּ לָהּ הִנֵּה הַנָּשָׂא וְהַתְּנַפֵּל אֶל-תּוֹךְ הַיָּם וַיְהִי כֵן:

^{כב} וְכַל-דִּבְרֵי אֲשֶׁר תִּשְׁאַלּוּ בַתְּפִלָּה אִם רַק בְּאֲמוּנָה שְׁאַלְתֶּם יִתֵּן לָכֶם:

^{כג} וַיָּבֹא אֶל-הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּגֶשׁוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזֻקְנֵי הָעָם בַּעֲדוֹ מִלְּמַד לָעָם וַיֹּאמְרוּ בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אִתָּה עָשָׂה אֵלֶּה וּמִי-נִתֵּן לָךְ הַרְשִׁיזוֹן הַזֶּה:

^{כד} וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲשַׁאל מִכֶּם גַּם-אֲנֹכִי שְׁאַלְהָ אַחַת וְאִם-תִּגִּידוּ לִי גַם-אֲנֹכִי אֶגִּיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

^{כה} כִּי טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי-י הִיְתָה מִצְוַתָּה מִן-הַשָּׁמַיִם אוֹ מִבְּנֵי-אָדָם וַיְהִי הֵם שֹׁקְלִים בַּדַּעֲתָם לֵאמֹר אִם נֹאמַר מִן-הַשָּׁמַיִם יֹאמַר לָנוּ וּמַדּוּעַ לֹא הָאֲמִנְתֶּם לּוֹ:

^{כו} וְאִם נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יִרְאִים אֲנִיחֵנוּ אֶת-הַמּוֹן הָעָם כִּי-כֻלָּם חֹשְׁבוּ אֶת-יוֹחָנָן לְנָבִיא:

^{כז} וַיַּעֲזֹבוּ אֶת-יְשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִדְעֵנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גַּם-אֲנִי לֹא אֶגִּיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

^{כח} אָבֵל מִה-יִחַשְׁבֹּת לְבָכֶם אִישׁ הִיָּה וְלוֹ שְׁנֵי בָנִים וַיָּבֹא אֶל-הָאֶחָד וַיֹּאמֶר לְכֹה-בְנִי וְעַבַד הַיּוֹם אֶת-כַּרְמִי:

^{כט} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא חֲפָצְתִּי וְאַחֲרֵי-כֵן נִהַפְּךָ עָלָיו לְבוֹ וַיֵּלֶךְ:

^ל וַיָּבֹא אֶל-הַשְּׁנִי וַיְדַבֵּר בַּדֶּבֶר הַזֶּה וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲנִנִי אֲדִנִּי וְלֹא הֵלֶךְ:

^{לא} מִי מִשְׁנִיָּהֶם מִלֹּא אַחֵר רָצוֹן אָבִיו וַיֹּאמְרוּ הֲרֹאשׁוֹן וַיֹּאמֶר עֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי הַמּוֹכְסִים וְהַזִּנּוֹת יִקְדִּימוּ לָבֹא לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים מִכֶּם:

^{לב} כִּי יוֹחָנָן בָּא אֲלֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ צִדְקָה וְלֹא הָאֲמִנְתֶּם לוֹ וְהַמּוֹכְסִים וְהַזִּנּוֹת הָאֲמִינּוּ לוֹ וְאַתֶּם רֵאִיתֶם כָּל-זֹאת וְלֹא הִשְׁיִבְתֶּם אֶל-לְבָבְכֶם לְהֶאֱמִין לוֹ:

^{לג} שְׁמַעוּ מִשָּׁל אַחֵר אִישׁ הָיָה בַּעַל-בֵּית אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וַיַּעֲזֹקְהוּ מִסָּבִיב וַיִּקָּב חֲצָב בּוֹ וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ לִנְטָרִים וְהֵלֶךְ מַחוּץ לָאָרֶץ:

^{לד} כָּבֹא עַתָּה הַבָּצִיר שָׁלַח אֶת-עַבְדָּיו אֶל-הַנְּטָרִים לְהִבִּיא אֶת-פְּרִי:

^{לה} וַיִּתְּפְשׂוּ הַנְּטָרִים בַּעֲבָדָיו וַיַּכּוּ אֶת-אֶחָד מֵהֶם וְאֶת-אַחֵר הִרְגוּ וְאֶת-אַחֵר סָקְלוּ:

^{לו} וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח עַבְדָּיִם אַחֲרָיִם רַבִּים מִן-הֲרֹאשִׁימִים וְגַם-לָהֶם עָשׂוּ כֵן:

^{לז} וְאַחֲרֵי-כֵן שָׁלַח אֲלֵיהֶם אֶת-בְּנוֹ כִּי אָמַר אֶת-בְּנִי יִירָאוּ:

^{לח} וְהַנְּטָרִים כִּרְאוּתָם אֶת-הַבֶּן וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֲחִיו הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ לָכֵן וְנִהַרְגָהּוּ וַיִּנְרֹשׁ לָנוּ אֶת-יְרֻשָּׁתוֹ:

^{לט} וַיִּתְּפְשׂוּ בּוֹ וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶל-מַחוּץ לְכֶרֶם וַיַּהַרְגֵהוּ: ^מ וַעֲתָה כָּבֹא בַּעַל הַכֶּרֶם מִה-יַעֲשֶׂה לִנְטָרִים הָהֵם:

^{מא} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַשָּׂמַד יִשְׁמַד אֶת-בְּנֵי הַבַּלְיַעַל הָאֵלֶּה וַיִּתֵּן כֶּרְמוֹ לִנְטָרִים אַחֲרָיִם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לוֹ אֶת-פְּרִיו בְּעַתּוֹ:

^{מב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ הֲלֹא קִרְאתֶם בְּכַתּוּבִים אָבֶן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ:

^{מג} עַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי תוֹסֵר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים מִכֶּם וְתִתֵּן לַגּוֹי אֲשֶׁר יִתֵּן אֶת-פְּרִיָּה:

^{מד} וְהַנִּפְלַע עַל-הָאָבֶן הַזֶּה יִתְּפוֹרֵר וְכָל-מִי אֲשֶׁר תִּפֹּל עָלָיו תִּדְכָּאֵנוּ לְעַפָּר:

^{מה} וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים בְּשִׁמְעֹם אֶת-מִשְׁלֵיו יָדְעוּ כִּי עֲלֵיהֶם דִּבֶּר:

^{מו} וַיִּבְקְשׂוּ לְתַפְשׂוֹ אֹךְ יִרְאוּ מִפְּנֵי הַמּוֹן הָעָם כִּי חֹשְׁבוּ אֹתוֹ לְנָבִיא:

פרק כב

^א וַיַּעַן יְשׁוּעַ עוֹד וַיִּשְׂא לָהֶם מִשָּׁלוֹ לֵאמֹר: ^ב דְּמַתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמִלְךָ אֲשֶׁר הֵכִין חֲתָנָה לְבָנוֹ:

^ג וַיִּשְׁלַח אֶת-מִשְׁרָתָיו לִקְרֹא אֶת-הַקְּרָאִים אֶל-הַמִּשְׁתָּה וְלֹא אָבּוּ לָבֹא:

^ד וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח מִשְׁרָתִים אַחֲרָיִם לֵאמֹר הִגִּידוּ לְקָרָאִים הַזֶּה הַכִּינּוּתִי הַכֶּהָה הַבֶּקֶר וְהַמְּרִיאִים טְבוּחִים וְהַכֹּל עָרוּךְ בְּאוֹ-נָא אֶל-מִשְׁתֵּה הַחֲתָנָה:

^ה וְהֵם לֹא-שָׁתוּ לָבֶם גַּם-לִזְאֵת וַיֵּלְכוּ לָהֶם אִישׁ אֶל-שְׂדֵהוּ וְאִישׁ אֶל-מִסְחָרוֹ:

^ו וְהַנְּשָׂאִים מֵהֶם תַּפְשׂוּ בַּמִּשְׁרָתָיו וַיִּזְיְדוּ עֲלֵיהֶם וַיַּהַרְגוּם:

^ז וַיִּתְּעַבֵּר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶת-צָבָאָיו וַיִּשְׁמַד אֶת-הַמְּרָצָחִים הָאֵלֶּה וְאֶת-עֵרְכָם שָׁלַח בְּאֵשׁ:

^ח אֲזַי אָמַר אֶל-מִשְׁרָתָיו מִשְׁתֵּה-הַחֲתָנָה עָרוּךְ וְהַקְּרָאִים לֹא-נִמְצְאוּ כֵן:

ט לכן לכוֹנֵא אֶל־פֶּתַח עֵינַיִם בְּרֹאשׁ נְתִיבוֹת
 וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר תִּמְצָאוּ קְרָאוּ אֹתוֹ אֶל־הַמִּשְׁתָּה:
 י וַיֵּצְאוּ הַמְּשָׁרְתִּים הָהֵם אֶל־הַנְּתִיבוֹת וַיֹּאסְפוּ מִכָּל
 אֲשֶׁר מִצָּאוּ גַם־רָעִים וְגַם־טוֹבִים וַיִּמְלֵא
 בֵּית־הַחֲתָנָה אֶת־הַקְּרָאִים:
 יא וַיְהִי כְּבּוֹא הַמֶּלֶךְ לָרְאוֹת אֶת־הַבָּאִים וַיֵּרָא אִישׁ
 מֵהֶם אֲשֶׁר אֵינָנו מְלַבֵּשׁ לְבוּשׁ הַחֲתָנָה:
 יב וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַעִי אֵיךְ בָּאתָ הֵלֶם בְּלִיתִי מְלַבֵּשׁ לְבוּשׁ
 הַחֲתָנָה וַיְהִי כַּמְּחִירִשׁ:
 יג וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־מְשָׁרְתָיו לֵאמֹר אֲסֹרוּ אֹתוֹ יָדָיו
 וְרַגְלָיו וְנִשְׁאַתֶּם וְהִשְׁלִיכוּהוּ אֶל־מְקוֹם אֶפֶל וְצִלְמֹנוֹת
 שָׁם יִהְיֶה כְּכִי וְחֶרֶק שָׁנִים:
 יד כִּי רַבִּים הֵם הַנִּקְרָאִים וְהַנִּבְחָרִים מְעַשִּׂים:
 טו אַז הִלְכוּ הַפְּרוּשִׁים וַיִּנְעֲצוּ יַחְדָּו אֵיךְ יִנְקָשֶׁהוּ
 בְּדַבְּרָיו:
 טז וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו אֶת־תַּלְמִידֵיהֶם עִם־אֲנָשֵׁי הוֹרְדוֹס
 לֵאמֹר רַבִּי יִדְעֵנוּ כִּי־אִישׁ נָאֵמָן אַתָּה וְאֶת־דֶּרֶךְ
 אֱלֹהִים תּוֹרָה כְּמִישְׁרִים לֹא תִגּוֹר מִפְּגִי־אִישׁ כִּי לֹא
 תִשָּׂא פְּגִי־גֹבֶר:
 יז לִכֵּן הִגִּיד־לָנוּ מֶה־יִהְיֶה לְךָ הֵנָּכּוֹן הוּא לַתַּת מִסַּ
 לְקִיסָר אִם־אֵין:
 יח וַיִּשְׁוֹעַ יָדַע אֶת־מִזְמָתָם וַיֹּאמֶר חֲנֻפִּים לְמַה־זֶּה
 תִּנְסוּנִי:
 יט הִרְאוּנִי אֶת־כֶּסֶף הַמָּס וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת־הַכֶּסֶף:
 כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמִי הִתְמוּנָה וְהַפְתָּכֶת הַהִנֵּה:
 כא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְקִיסָר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל־כֵּן הָבוּ
 לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֹא־לֵהִים אֶת אֲשֶׁר
 לֹא־לֵהִים:
 כב וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁתַּאוּ וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וַיִּלְכוּ לָהֶם:
 כג כִּי־זֶה הוּא נִגְשׁוֹ אֵלָיו צַדִּיקִים הָאֲמָרִים כִּי אֵין
 תְּקוּמָה לַמֵּתִים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
 כד רַבִּי הִנֵּה מֹשֶׁה אָמַר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבָנִים אֵין־לוֹ
 וַיָּבֶם אַחֲיוֹ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָקִים זָרַע עַל־שֵׁם אַחֲיוֹ:
 כה וְאֵתְּנוּ הָיוּ שְׂבָעָה אַחִים הִרְאִשׁוֹן לָקַח לוֹ אִשָּׁה
 וַיָּמָת וְזָרַע לֹא הָשָׁאִיר אַחֲרָיו וַיַּעֲזֹב אֶת־אִשְׁתּוֹ
 לְאַחֲיוֹ:
 כו וּכְמוֹ־כֵן גַּם־הַשָּׁנִי וְגַם־הַשְּׁלִישִׁי עַד הַשְּׁבִיעִי:
 כז וְאַחֲרֵי כָלֶם מָתָה הָאִשָּׁה:
 כח וַעֲתָה לְמִי מִן־הַשְּׂבָעָה תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בַּתְּקוּמָה
 אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָיְתָה אִשְׁתָּה כָּלֶם:
 כט וַיַּעַן יִשְׁוֹעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁגִיתֶם כִּי לֹא יִדְעַתֶּם
 אֶת־הַתּוֹרָה וְלֹא אֶת־גְּבוּרַת הָאֱלֹהִים:
 ל כִּי בַּתְּקוּמָה לֹא יִבְעָלוּ וְלֹא תִבְעֶלְנָה כִּי אִם־יִהְיֶה
 כְּמִלֵּאכִי־אֵל בְּשָׂמִים:
 לא וְעַל־דָּבָר תְּקוּמַת הַמֵּתִים הֵלֹא קִרְאתֶם אֶת
 אֲשֶׁר־נִאָּמַר לָכֶם מִפִּי הָאֱלֹהִים לֵאמֹר:
 לב אֲנִכִּי אֱלֹהִי אֲבָרְכֶם וְאֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב
 וַיְהִי אֵינָנו אֱלֹהֵי הַמֵּתִים כִּי אִם־אֱלֹהֵי הַחַיִּים:
 לג וַיִּשְׁמְעוּ הַמּוֹן הָעָם וַיֹּאמְרוּ מֶה־נִּפְלְאָה תּוֹרָתוֹ:

יד וְהַפְּרוּשִׁים שָׁמְעוּ כִּי סָכַר פִּי הַצַּדִּיקִים וַיִּנְעֲדוּ שָׁם
 יחֲדָו:
 לה וְתַלְמִיד חָכָם אֶחָד מֵהֶם שָׁאַל אֹתוֹ וַיִּנְסָהוּ לֵאמֹר:
 לו רַבִּי אֵי־זוֹ הִיא הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה בַּתּוֹרָה:
 לז וַיֹּאמֶר יִשְׁוֹעַ אֵלָיו וְאַהֲבָתָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַדְעֶךָ:
 לח זוֹ הִיא הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה וְהָרִאשׁוֹנָה:
 לט וְהַשְּׁנִיָּה דְּמִתָּה לָהּ וְאַהֲבָתָה לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ:
 מ וְעַל־שְׁתֵּי הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה תְּלוּיִים כָּל־הַתּוֹרָה
 וְהַנְּבִיאִים:
 מא וַיְהִי בַּהֲתַאֲסָף הַפְּרוּשִׁים שָׁאַל אֹתָם יִשְׁוֹעַ לֵאמֹר:
 מב מֶה־תֹּאמְרוּן עַל־הַמִּשְׁתִּי כִּן־מִי הוּא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 כֵּן־דָּוָר:
 מג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם־כֵּן אֲפּוֹא אֵיךְ קָרָא לוֹ דָּוָד בְּרוּחַ
 אֲדוֹן בְּאָמְרוֹ:
 מד נָאֵם יְהוָה לְאֲדָנִי שֵׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית אֲבִיךָ הָדָם
 לְרַגְלֶיךָ:
 מה וְנָאֵם־דָּוָד קָרָא לוֹ אֲדוֹן אֵיךְ הוּא כֵּנוֹ:
 מו וְלֹא־יָכַל אִישׁ לְהַשִּׁיב אֹתוֹ דָּבָר גַּם־לֹא הֵעִז עוֹד
 אִישׁ לְהַתְּנִיחַ אֹתוֹ בְּדַבְּרִים מֵהַיּוֹם הַהוּא וְנִמְעָלָה:

פרק כג

א אַז יִדְבֹר יִשְׁוֹעַ אֶל־הַמּוֹן הָעָם וְאֶל־תַּלְמִידָיו לֵאמֹר:
 ב הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים יֹשְׁבִים עַל־כֶּסֶף מִשָּׁה:
 ג לִכֵּן כָּל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם לְשֹׁמֵר תִּשְׁמְרוּ
 וְעֲשִׂיתֶם אֵךְ כְּמַעֲשֵׂיהֶם אֶל־תַּעֲשׂוּ כִּי הֵם אֲמָרִים
 וְאֵינָם עֹשִׂים:
 ד כִּי קִשְׁרִים מִשָּׂא קָשָׁה כְּבֹד מְנָשָׂא וְעִמְסִים
 עַל־שִׁכְם אֲנָשִׁים וְאֵין אֶת־נִפְשָׁם לְהַנִּיעַ אֹתוֹ
 גַּם־בְּאַצְבָּעִם:
 ה וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם יַעֲשׂוֹן לְהִרְאוֹת בָּם לְעֵינֵי בְנֵי־אָדָם
 יִרְחִיבוּ לָהֶם הַתְּפִלִּין וְהַצִּיצִית יִגְדִּילוֹן:
 ו נֶאֱהָבִים הֵם אֶת־הַמְּקֻמוֹת הַנִּבְכָּדִים בְּבֵתִי הַמִּשְׁתָּה
 וְאֶת־הַמּוֹשְׁבוֹת הָרִאשִׁיּוֹנִים בְּבֵת־הַכְּנֶסֶת:
 ז שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם בַּשּׁוּקִים וּלְהַקְרֹא בְּשֵׁם רַבִּי בְּפִי
 הָאֲנָשִׁים:
 ח אֲכֵן אַתֶּם אֶל־יִקְרָא לְאִישׁ מִכֶּם רַבִּי כִּי רַב אֶחָד
 לָכֶם הַמִּשְׁיַח וְאַתֶּם כָּלְכֶם אַחִים:
 ט וְאֶל־תֹּאמְרוּ לְאִישׁ בְּאַרְצָן אָבִי אַתָּה כִּי אָב אֶחָד
 לָכֶם הוּא אֲשֶׁר בְּשָׂמִים:
 י וְאֶל־יִקְרָא לְאִישׁ מִכֶּם מוֹרָה דָּרָךְ כִּי מוֹרָה אֶחָד
 לָכֶם הַמִּשְׁיַח:
 יא וְהַגְּדוֹל בֵּינֵיכֶם יִהְיֶה לְמִשְׁרַת לָכֶם:
 יב וְהַמִּתְנַשֵּׂא בְּגִאֲוָתוֹ יִשְׁפַּל וְשִׁפְל רּוּחַ יִנְשָׂא:
 יג אֶף־זֹאִי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים כִּי תִסְגְּרוּ
 מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם מִפְּנֵי בְנֵי־הָאָדָם אַתֶּם לֹא תִבְאוּ
 שָׁמָּה וְאֶת־הַבָּאִים לֹא תִתְּנוּ לְבֹא:

י' אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים פִּי תֹאכְלוּן
 אֶת־בְּתִי הָאֵלֻמְנוּת וּלְמִרְאָה עֵין תִּרְבּוּ תְּפִילָּה וְלִכְן
 גַּם־קוֹ הַמִּשְׁפָּט נִטָּה עֲלֵיכֶם פִּי־שָׁנִים:
 טו אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים פִּי תִסְבּוּ יָם
 וַיִּבְשֶׁה לַעֲשׂוֹת גֵּר אֶחָד וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִעְשָׂה כֵן
 תַּעֲשׂוּהוּ לְכֵן־גִּיהֶנֶם כְּפָלִים יוֹתֵר מִכֶּם:
 טז אוי לַכֶּם מְנַהֲלִים עוֹרִים הָאֻמְרִים פִּי יִשְׁבַּע אִישׁ
 בַּהִיכָל אֵין־דָּבָר וְכִי יִשְׁבַּע בְּזָהָב הַהִיכָל שְׂבוּעָתוֹ
 עָלָיו:
 יז סְכָלִים וְעוֹרִים מָה הוּא הַגְּדוֹל הַזֶּהָב אוֹ הַהִיכָל
 הַמְּקֻדָּשׁ אֶת־הַזֶּהָב:
 יח וְכִי־יִשְׁבַּע אִישׁ בַּמִּזְבֵּחַ אֵין־דָּבָר וְכִי־יִשְׁבַּע בַּקֶּרֶן
 אֲשֶׁר עַל־גִּבּוֹ שְׂבוּעָתוֹ עָלָיו:
 טט עוֹרִים מָה הוּא הַגְּדוֹל הַקֶּרֶן אוֹ הַמִּזְבֵּחַ הַמְּקֻדָּשׁ
 אֶת־הַקֶּרֶן:
 כ לִכְן הַנִּשְׁבַּע בַּמִּזְבֵּחַ נִשְׁבַּע בּוֹ וּבִכָּל אֲשֶׁר עַל־גִּבּוֹ:
 כא וְהַנִּשְׁבַּע בַּהִיכָל נִשְׁבַּע בּוֹ וּבִשְׂכָן בּוֹ:
 כב וְהַנִּשְׁבַּע בַּשָּׁמַיִם נִשְׁבַּע בְּכֹסֶא אֱלֹהִים וּבִישֵׁב עָלָיו:
 כג אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים פִּי תַעֲשׂוּ
 אֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַשִּׁבְתָּה וְאֶת־הַכֶּמֶן וְתַעֲזֹבוּ
 אֶת־הַנִּכְבְּדוֹת בַּתּוֹרָה אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֶת־הַחֹסֶד
 וְאֶת־הָאֻמּוּנָה אֵלֶּה עֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת וְאֶת־אֵלֶּה
 אַל־תַּעֲזֹבוּ:
 כד מְנַהֲלִים עוֹרִים הַמְּסַנְנִים אֶת־הַיָּתוֹשׁ וּבִלְעִים
 אֶת־הַגָּמֶל:
 כה אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים הַמְּטַהֲרִים
 אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַקַּעֲרָה מַחוּץ וּמִבְּפָנִים מִלְּאוֹת הֵן
 עֹשֶׂק וְעוֹלָה:
 כו פְּרוּשׁ עוֹר טָהוֹר רֹאשְׁנָה אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַקַּעֲרָה
 מִבְּפָנִים וְאֵז תְּטַהֲרֶנָּה גַּם־מַחוּץ:
 כז אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים הַדְּמִים לַקְּבָרִים
 מְלַבְּנִים בַּשִּׁיד הַנֶּרְאִים יָפִים מַחוּץ וּמִבְּפָנִים
 מִלְּאִים הֵם עֲצָמוֹת אָדָם וְכָל־טִמְאָה:
 כח כֵּן נִרְאִים גַּם־אַתֶּם מַחוּץ כְּצַדִּיקִים לַעֲיִי אֲנָשִׁים
 וּמִבְּפָנִים הֵנֶכֶם מִלְּאִים חֲנֹף וְאָנָן:
 כט אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים הַבְּנִים אֶת־קִבְרֵי
 הַנְּבִיאִים וְאֶת־מַעֲבֹת קִבְרַת הַצַּדִּיקִים תִּפְאַרְוֶן:
 ל וְתֹאמְרוּן אִם־הֵיִינוּ בִימֵי אַבּוֹתֵינוּ לֹא־הָיְתָה יָדְנוּ
 עִמָּהֶם לִשְׁפּוֹף דָּם־הַנְּבִיאִים:
 לא עַל־כֵּן עֲדִים אַתֶּם בְּכֶם פִּי־בָנִים הֵנֶכֶם לְאֲשֶׁר הָרְגוּ
 אֶת־הַנְּבִיאִים:
 לב וְגַם־אַתֶּם מִלְּאוּ פִּיּוֹם אֶת־מַדַּת אַבּוֹתֵיכֶם:
 לג נְחֻשִׁים יִלְדֵי צַעֲפֻנִים אִיכָּה תִנְצְלוּ מִדִּין גִּיהֶנֶם:
 לד עַל־כֵּן הִנְנִי שֹׁלַח אֲלֵיכֶם נְבִיאִים חֲכָמִים וְסוֹפְרִים
 וּמַהֲמִים תַּהֲרֹגוּ וְתַצְלְבוּ וּמַהֲמִים תִּסְּרוּ בְּבִתִּי הַכְּנֻסֶת
 אֲשֶׁר לַכֶּם וְתִרְדְּפוּם מֵעִיר לְעִיר:
 לה לְכַעֲבוֹר יָבֹא עֲלֵיכֶם כָּל־דָּם נָקִי הַשְּׂפוּף עַל־הָאָרֶץ
 מִדָּם־הַכָּל הַצַּדִּיק עַד־דָּם זָכְרִיהָ כֵּן־בִּרְכָּהָ אֲשֶׁר
 תִּרְגְּמֶת אֹתוֹ בֵּין הַהִיכָל וְלַמִּזְבֵּחַ:

לו אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם פִּי כָל־אֵלֶּה יָבֹאוּ עַל־הַדּוֹר
 הַזֶּה:
 לז יְרוּשָׁלַיִם יְרוּשָׁלַיִם הַהֲרֹגְתָּ אֶת־הַנְּבִיאִים וְהַסְקַלְתָּ
 אֶת־הַשְּׁלוּחִים אֲלֵיךְ עַד־כַּמָּה פְּעָמִים חִפְצָתִי לְקַבֵּץ
 אֶת־בְּנֵיךְ כְּאֲשֶׁר תִּקְבֹּץ תִּרְגְּלֶת אֶת־אֶפְרַחֶיהָ תַּחַת
 כְּנָפֶיהָ וְלֹא אֲבִיתֶם:
 לח הִנֵּה בִיתְכֶם יִשְׁאָר לָכֶם חֲרֻבָּה:
 לט פִּי אֲנִי אָמַר לָכֶם לֹא תִרְאוּנִי עוֹד מִן־הַיּוֹם הַזֶּה עוֹד
 פִּי־תֹאמְרוּן בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה:

פרק כד

א וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ מִן־הַהִיכָל וַיֵּלֶךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו
 תַּלְמִידָיו לְהִרְאֹתוֹ אֶת־בְּנֵי הַהִיכָל:
 ב וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא רְאִיתֶם כָּל־אֵלֶּה
 אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם פִּי כָלֶם יִהְרָסוּן וְלֹא־תִשָּׂאֵר אֶבֶן
 עַל־אֶבֶן:
 ג וּבִשְׂבָתוֹ עַל־הַר הַזֵּיתִים וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו
 לְבָדֵם וַיֹּאמְרוּ הַגְּדֵנָּה לָנוּ מָתִי תִקְרָאנָה אֵלֶּה וּמָה
 אוֹת בּוֹאֵךְ וְקֵץ הָעוֹלָם:
 ד וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן־יִתְעַזֶּה
 אֲתֶכֶם אִישׁ:
 ה כִּי רַבִּים יָבֹאוּ בְּשֵׁמִי לֵאמֹר אֲנִי הוּא הַמְּשִׁיחַ וְהִתְעוּ
 אֶת־רַבִּים:
 ו וְהָיָה פִּי־תִשְׁמְעוּ מִלְחָמָה אוֹ שְׂמֻעוֹת מִלְחָמָה רָאוּ
 אֶל־תִּבְהִילוֹ פִּי כָל־אֵלֶּה תִקְרָאנָה וְעוֹד לֹא הֵקֵץ:
 ז כִּי יָקוּם גּוֹי עַל־גּוֹי וּמִמְלָכָה עַל־מִמְלָכָה וְהָיָה רָעַב
 וְדָבָר וְרָעַשׁ בְּמִקְוֹת רַבִּים:
 ח וְכָל־אֵלֶּה רַק רֵאשִׁית הַחֲבָלִים:
 ט אֲזַי יֵצִיקוּ לָכֶם מִסְבִּיב וְהָרְגוּ בְכֶם וּשְׁנוּאִים תִּהְיוּ
 לְכָל־הָעַמִּים בַּעֲבוּר שְׁמִי:
 י וְרַבִּים יִפְשְׁלוּ אֲזַי וְהַסְגִּירוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ
 אֶת־אָחִיו יִשְׁנָאוּ:
 יא וְקָמוּ נְבִיאֵי שֶׁקֶר רַבִּים וְהִתְעוּ רַבִּים אַחֲרֵיהֶם:
 יב וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יִרְבֶּה הַפֶּשַׁע תִּפּוּג אֶהְבֵּת רַבִּים:
 יג אַף הַמַּחֲכָה עַד־הֵקֵץ הוּא יִנְשָׁע:
 יד וּבִשְׂוֹרַת הַמַּלְכוּת הַזֹּאת תִּקְרָא בְּכָל־הָאָרֶץ לַעֲדוּת
 לְכָל־הַגּוֹיִם וְאַחֵר יָבֹא הֵקֵץ:
 טו לִכְן כְּאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת־הַשְּׂקוּץ הַמְּשֻׁמֵּם הָאָמּוֹר
 בִּיד־דִּנְיָאֵל הַנְּבִיא עֹמֵד בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ וְהַמְּשַׁכִּיל
 יִבִּין:
 טז אֲזַי אֵלֶּה אֲשֶׁר בִּיהוּדָה יִגּוּסוּ אֶל־הַהָרִים:
 יז וּמִי אֲשֶׁר עַל־הַגָּל לֹא יֵרֵד לְקַחַת דָּבָר מִבֵּיתוֹ:
 יח וּמִי אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לֹא יָשׁוּב לְבֵיתוֹ לִשְׂאֹת
 אֶת־שְׂמָלְתּוֹ:
 יט אֲף־אוֹי לְהָרוֹת וְלַמַּיִנִּיקוֹת בְּיָמֵם הַהֵמָּה:
 כ וְאַתֶּם הַתְּפַלְּלוּ לְבַלְתִּי תִהְיֶה מְנוּסַתְכֶם בַּחוּרָף וְלֹא
 בַּשִּׁבְתָּ:

כא כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא-נהיתה
מראשית ימות עולם ועד-היום הנה וכמוה
לא-תסוף:

כב ולולא יקצרו הימים האלה לא ינצל כל-בשר אף
למען הבחירים הימים האלה יקצרו:

כג ואז אם-יאמר אליכם איש הנה המשיח פה או
הנו-שם אל-תאמינו:

כד כי משיח-ישקר ונביאי-כזב יקומו ונתנו אתות
ומופתים גדלים לנסות אם יש-לאל ידם להתעות
גם-את-הבחירים:

כה ראו כי מראש הגדתי לכם:

כו לכן כי-יאמרו לכם הנו במדבר אל-תצאו הנו
בחדרים אל-תאמינו:

כז כי כבדך יצא ממזרח ויראה עד-אחרית ים בן
תהיה ביאת פני בן-האדם:

כח באשר פגרים שם יקבצו הנשרים:

כט ואחרי צוק העתים האלה פתאם תחשף השמש
והירח לא יגיה אורו הכוכבים יפלו מן-השמים
ויצא המרום יזעו:

ל אז יראה אות בן-האדם בשמים וספרו
כל-משפחות האדם וראו את-בן-האדם בא
בענני השמים בעז ובהדר גדול:

לא והוא ישלח את-מלאכיו בקול שופר חזק וקבצו
את-בחייריו מארבע הרוחות מקצה השמים
עד-קצה השמים:

לב קחו לכם משל מן-התאנה אם רטוב ענפה ועליה
צמחו ידעים אתם כי קרוב הקיץ:

לג וכן גם-כאשר תראו כל-אלה ידוע תדעו כי-קרוב
הוא לפתח:

לד אמן אני אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד
אשר-יקומו כל-אלה:

לה השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו:

לו ועל-מועד היום ההוא והשעה ההיא אין איש ידע
ולא מלאך בשמים בלתי האב לבדו:

לז וכימי נח בן ביאת בן-האדם:

לח כי באשר לפני ימי המבול אכלו ושתו בעלו נשים
ונשים נבעלו עד-היום אשר-בא נח אל-התבה:

לט והם לא ידעו עד כי-בא המבול וימח את-כלם בן
תהיה ביאת בן-האדם:

מ אז יהיו שנים בשנה אחד ואסף ואחד יעזב:

מא שתים טחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב:

מב לכן התיצבו על-משמרתכם כי אינכם ידעים שעה
בוא אדניכם:

מג רק זאת שימו על-לב כי לוי-ידע בעל הבית
את-האשמורה בה יבוא הגנב היה עמד
על-משמרתו ולא נתן לחתור את-ביתו:

מד לכן גם-אתם היו נכונים כי בן-האדם יבוא בשעה
אשר לא תשמו על-לב:

מה ומי-אפוא הוא עבד נאמן ונבון אשר אדניו
הפקידו על-בני ביתו לתת להם אכלם בעתו:

מו אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאנו כי בן
עשה:

מז אמן אני אמר לכם כי יפקדוהו על-כל-אשר יש-לו:
מח ואם עבד רע יאמר בלבו ביש אדני לבוא:

מט ויהחל להפנות את-אחיו העבדים ולאכל ולשתות
עם-הסבאים:

נ בוא יבוא אדני העבד הנה ביום אשר לא יצפה לו
ובשעה אשר לא ידע:

נא ואז ישפף אתו ונתן את-חלקו עם-החנפים שם
יהיה בכי וחרק שנים:

פרק כה

א אז תדמה מלכות השמים לעשר בתולות אשר
לקחו את-גרתיהן ותצאנה לקראת החתן:

ב חמש מהן בנות פסל וחמש בנות תבונה:

ג והפסילות לקחו את-גרתיהן ולא-לקחו עמהן
שמן:

ד והנבונות לקחו שמן בכליהן עם-הנרות:

ה וכאשר אחר החתן לבא נמו ישנו כלן:

ו ויהי בחצי הלילה ותעבר הרגה הנה החתן בא
צאנה לקראתו:

ז אז הקיצו כל-הבתולות האלה ותיטבנה
את-גרתיהן:

ח ותאמרנה הפסילות אל-הנבונות תנינה לנו
משמןכן פן-יכבו גרתינו:

ט והנבונות ענו לאמר לא בן פן-לא ישפק לנו ולכן
לכנה אל-מכרי שמן וקנינה לכן:

י ויהי בלכתן לקנות והנה החתן בא ואלה אשר נכנו
באו אתו אל-חתנתו והדלת נסגרה:

יא ואחרי-כן באו יתר הבתולות ותאמרנה אדנינו
אדנינו פתח-נא לנו:

יב והוא ענה ואמר אמן אני אמר לכן כי לא ידעתי
אתכן:

יג על-כן עמדו על-משמרתכם כי אינכם ידעים
את-היום ואת-השעה אשר יבא בן-האדם:

יד כי כמו-איש נסע אל-מחוז לארץ אשר קרא
לעבדיו ויפקד בידם את-הונו:

טו לאחד מהם נתן חמש כפרים לאחר שמים ולאחר
אחת לאיש איש כפי יכולת ידו וימחר ויסע לדרכו:

טז וזה אשר לקח חמש הכפרים הלך ויסחר בהן וייעש
חמש כפרים אחרות:

יז וכן זה אשר לקח שמים רכש שמים אחרות:

יח וזה אשר לקח את-הכפר האחת אזל לו ויחפור
באדמה ויטמן את-כסף אדניו:

יט ואחרי ימים רבים שב אדון העבדים האלה מדרכו
ויחשב עמהם:

כ וַיֵּגֶשׁ זֶה אֲשֶׁר לָקַח חֲמֹשׁ הַכִּפָּרִים וַיָּבֹא חֲמֹשׁ כִּפָּרִים אַחֲרוֹת לֵאמֹר אֲדֹנִי חֲמֹשׁ כִּפָּרִים נָתַתָּ בְּיָדִי וְהִנֵּה רַכְשֹׁתַי עוֹד חֲמֹשׁ כִּפָּרִים אַחֲרוֹת:

כא וַיַּעַן אֹתוֹ אֲדֹנָיו הִיטְבֹתָ עֶבֶד טוֹב וְנֶאֱמָן נֶאֱמָן הִיִּיתָ בְּמַעַט וְנָאֲנִי אֶפְקִידְךָ עַל-הַרְבֵּה בֹּא אֶל-שְׂמֹחַת אֲדֹנֶיךָ:

כב וְזֶה אֲשֶׁר לָקַח כִּפָּרִים נֶגֶשׁ גַּם-הוּא וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי שְׁתֵּי כִפָּרִים נָתַתָּ לִּי וְהִנֵּה רַכְשֹׁתַי עֲלִיָּהֶן עוֹד כִּפָּרִים:

כג וַיַּעַן אֹתוֹ אֲדֹנָיו הִיטְבֹתָ עֶבֶד טוֹב וְנֶאֱמָן נֶאֱמָן הִיִּיתָ בְּמַעַט וְנָאֲנִי אֶפְקִידְךָ עַל-הַרְבֵּה בֹּא אֶל-שְׂמֹחַת אֲדֹנֶיךָ:

כד וַיֵּגֶשׁ גַּם-זֶה אֲשֶׁר לָקַח כִּפָּר אַחַת וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי יִדְעָתִיךָ כִּי-אִישׁ קָשָׁה אַתָּה קָצָר בְּאָשֶׁר לֹא זָרַעְתָּ וְכִנֹּס בְּאָשֶׁר לֹא פָזַרְתָּ:

כה וַאֲכִירָא וְאַלְף וְאַטְמָן כִּכְרָף בְּאַדְמָה וְעַתָּה הֵא-לְךָ אֶת אֲשֶׁר-לְךָ:

כו וַיַּעַן אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֶבֶד רָע וְעַצֵּל יִדְעָתָּ כִּי-קָצָר אֲנִי בְּאָשֶׁר לֹא זָרַעְתִּי וְכִנֹּס אֲנִי בְּאָשֶׁר לֹא פָזַרְתִּי:

כז וְעַל-כֵּן הָיָה עָלֶיךָ לָתֵת בְּסָפִי לְמַחְלִיפֵי-כֶסֶף וְנָאֲנִי בְּבֹאִי הִיִּיתִי מֵצֵא אֶת אֲשֶׁר-לִי בְּתַרְבִּית:

כח לָכֵן קָחוּ אֶת-הַכֶּפֶר מִיָּדוֹ וְתָנוּ לָזֶה אֲשֶׁר-לוֹ כִּפָּרִים עֹשֶׂר:

כט כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁ-לוֹ יִנְתֵּן-לוֹ וַיַּעֲדִיךָ וּמִי אֲשֶׁר אֵין-לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת אֲשֶׁר יִשְׁ-לוֹ:

ל וְאֵת הָעֶבֶד הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא יִצְלַח לְכָל הַשְּׁלִיכוֹ אֶל-אֶפֶל וְצִלְמוֹת שֵׁם יִהְיֶה כִּי וְחָרַק שָׁנִים:

לא וְהָיָה כִּי יָבוֹא בֶן-הָאָדָם בְּגִדְלָתוֹ וְכָל-הַמִּלְאָכִים הַקְדָּשִׁים עִמּוֹ אֲזִי יֵשֵׁב עַל-כִּסֵּא כְבוֹדוֹ:

לב וְנִקְבְּצוּ לִפְנָיו כָּל-הַגּוֹיִם וְהַפְּרִיד בֵּינֵיהֶם בֵּין אֶחָד לְאֶחָד בְּאָשֶׁר יִפְרִיד הָרַעָה אֶת-הַכְּשָׁבִים מִבֵּין הָעֲזִים:

לג וְהַעֲמִיד אֶת-הַכְּשָׁבִים לִימִינוֹ וְאֶת-הָעֲזִים לְשִׁמְאָלוֹ:

לד אֲזִי יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֲשֶׁר מִימִינוֹ בָּאוּ בְּרוּכֵי אָבִי וּרְשׁוֹ אֶת-הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר הִתְעַתְּדָה לָכֶם לְמַן-הַנֹּסֵד עוֹלָם:

לה כִּי רַעֲבָתִי וְתֹאכִילִנִי צִמְאֹתִי וְתִשְׁקוּנִי אֶרְחַם הִיִּיתִי וְתִאֲסָפוּנִי:

לו עֲרֹם וְתִכְסֶּנִּי חִלִּיתִי וְתִבְקְרֶנִּי עֲצוּר בְּכֹלָא הִיִּיתִי וְתִבָּאוּ אֵלָי:

לז אֲזִי יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ הַצְדִּיקִים לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ מִתִּי רָאִינוּךָ רָעִב וְנִשְׁבִּיעֶךָ אוֹ צִמְאֹ וְנִשְׁקָךָ:

לח מִתִּי רָאִינוּךָ אֶרְחַם וְנִאֲסָפְךָ אוֹ עֲרֹם וְנִכְסָךָ:

לט וּמִתִּי רָאִינוּךָ חֵלָה אוֹ עֲצוּר בְּכֹלָא וְנִבָּא אֵלֶיךָ:

מ וְהַמֶּלֶךְ יַעֲנֶה אֹתָם לֵאמֹר אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְאֶחָד מֵאֲחֵי הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה לְנַפְשִׁי עָשִׂיתֶם:

מא אֲזִי יֹאמֶר גַּם-לְאֲשֶׁר מִשְׁמָאלוֹ לָכוּ מֵעָלִי אֲרוּרִים אֶל-אֵשׁ עוֹלָם אֲשֶׁר הִתְעַתְּדָה לְשַׁטֵּן וּלְמַלְאָכָיו:

מב כִּי רַעֲבָתִי וְלֹא נָתַתָּם לִי לְאָכֹל צִמְאֹתִי וְלֹא נָתַתָּם לִי לְשָׂתוֹת:

מג אֶרְחַם הִיִּיתִי וְלֹא אֲסַפְתוּנִי עֲרֹם וְלֹא כִסִּיתוּנִי חֵלָה הִיִּיתִי וְעֲצוּר בְּכֹלָא וְלֹא בִקְרָתוּנִי:

מד וְהֵם גַּם-הֵם יַעֲנֶנּוּ אֵלָיו לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ מִתִּי רָאִינוּךָ רָעִב אוֹ צִמְאֹ אוֹ אֶרְחַם אוֹ עֲרֹם אוֹ חֵלָה אוֹ עֲצוּר בְּכֹלָא וְלֹא בָאֲנוּ לְעֲזָרְךָ:

מה וְהוּא יַעֲנֶה אֹתָם לֵאמֹר אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֶת אֲשֶׁר לֹא עָשִׂיתֶם לְאֶחָד הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה לְנַפְשִׁי לֹא עָשִׂיתֶם:

מו וְכֵן יִלְכוּ אֵלֶּה לְדִרְאוֹן עוֹלָם וְהַצְדִּיקִים לַחַיִּי עוֹלָם:

פרק כו

א וַיְהִיָּה בְּאָשֶׁר כָּלָה יִשׁוּעַ לְדַבֵּר כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֶל-תִּלְמִידָיו:

ב הֲלֹא יִדְעַתֶּם כִּי אַחֲרַי יוֹמִים יִהְיֶה הַפֶּסַח וְאֵת בֶּן-הָאָדָם יִסְגִּירוּ לְהַצֵּלֵב:

ג וַיִּקְהֲלוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְזֻקְנֵי הָעָם אֶל-חֲצֵר הַגְּדוֹל וּשְׂמוֹ קַיָּפָא:

ד וַיִּנְעֲצוּ לְתַפֵּשׁ אֶת-יִשׁוּעַ בְּעֶרְמָה וּלְהַמִּיתוֹ:

ה אַךְ אֹמְרוּ לֹא בְּחָג פֶּן-תִּתְעַרֵּר מִהוּמָה בָּעָם:

ו וַיְהִי בַּהֲיוֹת יִשׁוּעַ בְּבֵית-עֲנִיָּה בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַמַּצְרֵעַ:

ז וַתָּבֹא אֵלָיו אִשָּׁה וּבִכְיָה צִלְחִית שָׁמֶן יָקָר-עֶרְףָּ מְאֹד וַתִּצְקֵה עַל-רֹאשׁוֹ בְּמִסְבּוֹ:

ח וַיִּרְאוּ הַתִּלְמִידִים וַיַּחֲזִיקוּ לָהֶם לֵאמֹר עַל-מָה נִבְלַע הַשָּׁמֶן הַזֶּה:

ט הֲלֹא טוֹב הָיָה לָתֵתוֹ בְּכֶסֶף רַב וּלְחַלֵּק מִכְרוֹ לְעֲנִיִּים:

י וַיַּדַּע יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה-זֶּה תִּלְאוּ אֶת-הָאִשָּׁה הֲלֹא טוֹב גְּמַלְתִּנִּי:

יא כִּי אֶת-הָעֲנִיִּים תִּמְצָאוּ לְפָנֶיכֶם תְּמִיד וְאוֹתִי לֹא תִמְצָאוּ תְּמִיד לְפָנֶיכֶם:

יב כִּי בְּאָשֶׁר יִצְקָה הַשָּׁמֶן הַזֶּה עַל-גּוּפִי הַכִּינֵה אֹתִי לְקַבְּרָתִי:

יג אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם בְּכָל-מָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמַע הַבְּשׂוּרָה הַזֹּאת בְּכָל-הָאֶרֶץ יִסְפָּר גַּם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ הִיא לָהּ לְזִכְרוֹן:

יד אֲזִי קָם אֶחָד מִשָּׁנִים הָעֹשֶׂה וּשְׂמוֹ יְהוּדָה אִישׁ-קָרִיּוֹת וַיֵּלֶךְ אֶל-רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים:

טו וַיֹּאמֶר מַה-תֹּאמְרוּ לְתַת-לִּי כִּי אֲסַגִּיר אֹתוֹ בְּיַדְכֶם וַיִּשְׁקְלוּ-לוֹ שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף:

טז וּמִן-הָעֵת הַהִיא בִּקְשָׁלוּ תַּאֲנָה לְהַסְגִּיר אֹתוֹ:

יז וְלִפְנֵי הָרֹאשׁוֹן לְחַג הַמִּצּוֹת בָּאוּ הַתִּלְמִידִים לְפָנָיו יִשׁוּעַ לֵאמֹר אֵיפָה תִרְצֶה כִּי-נִכְנִין לָךְ לְאָכֹל אֶת-הַפֶּסַח:

י"ח וַיֹּאמֶר לָכֵן הֵעִירָה לְפָנַי אֱלֹמֵנִי וְהִגַּדְתָּם לִּי כֹה
אָמַר רַבְּנִי הֵן עָתִי בָּאָה וְהִנְנִי לַחֹג אֶת-חֹג הַפֶּסַח
עִם-תַּלְמִידֵי בְבִיתִךָ:

י"ט וַיַּעֲשׂוּ הַתַּלְמִידִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם יֵשׁוּעַ וַיָּכִינוּ
אֶת-הַפֶּסַח:

כ וַיְהִי בַעֲרֹב וַיֵּשֶׁב בְּמִסְבּוֹ עִם-שְׁנַיִם עֶשֶׂר:

כא וּבַעֲוֹד הֵם אֹכְלִים וַיֹּאמֶר אֲמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם
כִּי-אֶחָד מֵכֶם יִסְגִּיר אֹתִי:

כב וַיִּתְּעֻצּוּ אֵל-לָבָם עַד-מָאֵד וַיַּחֲלוּ לֵאמֹר לוֹ הֲאֵנִי
הוּא אֲדֹנִי:

כג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הַטָּבֵל אֶת-יָדוֹ עָמִי בַקְעָרָה הוּא
הַמְסַגֵּיר אֹתִי:

כד הֵן בֶּן-הָאָדָם הַלֵּךְ בְּכַתּוּב עָלָיו אֵף אוֹיֵל אִישׁ הֵהוּא
אֲשֶׁר יִסְגִּיר אֶת בֶּן-הָאָדָם בֶּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ טוֹב
הִיָּה לְאִישׁ הֵהוּא אִם-לֹא יֵצֵא מִרְחָם:

כה וַיִּהְיֶה הַמְסַגֵּיר אֹתוֹ עֲנָה וַאֲמַר הָאֵנִי הוּא רַבִּי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה אֹמְרָת:

כו וּבְאֲכֻלָּם וַיִּקַּח יֵשׁוּעַ אֶת-הַלֶּחֶם וַיְבָרֶךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן
לַתַּלְמִידִים וַיֹּאמֶר קַחוּ אֲכֻלוּ זֶה הוּא בִּשְׂרִי:

כז וַיִּקַּח אֶת-הַכּוֹס וַיְבָרֶךְ וַיִּתֵּן לָהֶם לֵאמֹר שְׁתוּ כָל־כֶּם
מִמֶּנָּה:

כח כִּי זֶה הוּא דְּמִי דַם-הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה הַשְּׂפּוּף בְּעַד
רַבִּים לְסַלִּיחַת חַטָּאתָם:

כט וְאַנְחִי מַגִּיד לָכֶם כִּי מַעַתָּה לֹא אֶשְׁתֶּה עוֹד מִפְּרִי
הַגֶּפֶן הַזֶּה עַד הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר חֲדָשׁ אֶשְׁתֶּה עִמָּכֶם
בְּמַלְכוּת אָבִי:

ל וַיִּקְרָאוּ אֶת-הַחֵלֶל וַיֵּצְאוּ אֶל-הַר הַזֵּיתִים:

לא אַזְ אֹמֵר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֵן כָּל־כֶּם תִּבְשְׁלוּ בִּי בַלִּילָה
הַזֶּה כִּי כְּתוּב אֵכָה אֶת-הָרָעָה וּתְפֹצִיץ הַצֹּאן:

לב וְאַחֲרֵי תְקוּמָתִי מִן-הַמָּתִים אֵלָּךְ לְפָנֶיכֶם הִגְלִילָה:

לג וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵף אִם-כָּל־כֶּם יִבְשְׁלוּ בְךָ
אֲנִי לֹא אֶכְשָׁל לְעוֹלָם:

לד וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָךְ כִּי בַלִּילָה הַזֶּה
טָרֵם יִקְרָא הַתְּרַנָּגֵל תִּכְחַשׁ-בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:

לה וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אֵף אִם-יִהְיֶה עָלַי לָמוֹת אַתָּךְ
כַּחַשׁ לֹא אֶכְחַשׁ-בְּךָ וְכֵן דְּבָרוֹ גַּם כָּל-הַתַּלְמִידִים:

לו וְאַחֲרֵי-כֵן בָּא יֵשׁוּעַ עִמָּהֶם אֶל-הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא
גֶּת-שֶׁמֶנֶה וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה
עַד-כִּי אֵלָּךְ וְהִתְפַּלֵּלְתִּי שָׁמָּה:

לז וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-שְׁנֵי בְנֵי זְבֵדִי וַיַּחֲלֵל
לְהַתִּיפֹחַ וּלְהַשׁוּמֵם:

לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נַפְשֵׁי מְרָה-לִי מָאֵד עַד-מוֹת עַמְדוֹ
כִּזְזָה וְשָׁקְדוּ עָמִי:

לט וַיַּעֲבֹר הָלָאָה מַעֲטָמִזְעַר וַיַּפֵּל עַל-פָּנָיו וַיִּתְפַּלֵּל
וַיֹּאמֶר אָבִי אִם-יִתְּכֵן הַדָּבָר תַּעֲבֹר-נָא הַכּוֹס הַזֹּאת
מֵעָלַי אֵף לֹא כְרִצְוִנִי כִּי אִם-כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ אַתָּה:

מ וַיָּבֹא אֶל-הַתַּלְמִידִים וַיִּמְצָאם יֹשְׁנִים וַיֹּאמֶר
אֶל-פֶּטְרוֹס הֵאֵם לֹא-הָיָה לְאֵל יָדְכֶם לְשָׁקֵד עָמִי
שָׁעָה אַחַת:

מא שָׁקְדוּ וְהִתְפַּלְלוּ פֶּן-תָּבֹאוּ לְמִסָּה הֵן הָרִיחַ חֲפָצָה
אֵף הַבֶּשֶׂר רָפָה:

מב וַיּוֹסֶף וַיֵּלֶךְ-לוֹ שְׁנִית וַיִּתְפַּלֵּל וַיֹּאמֶר אָבִי אִם זֹאת
לֹא תַתְּכֵן לַעֲבֹר בְּלִתִּי אִם-שְׁתִּיתִי אוֹתָהּ יַעֲשֶׂה
רְצוֹנְךָ:

מג וַיּוֹסֶף וַיֵּשֶׁב וַיִּמְצָאם יֹשְׁנִים עוֹד כִּי עֵינֵיהֶם הָיוּ
כְּבָדוֹת:

מד וַיַּעֲזֹב אֹתָם וַיֵּלֶךְ עוֹד וַיִּתְפַּלֵּל שְׁלִישִׁית וַיִּדְבֹּר
בְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה:

מה אַזְ שָׁב אֶל-תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ שִׁנָּה
לְעֵינֵיכֶם וּמִנּוּחָה הִנֵּה בָּאָה הַשָּׁעָה וּבֶן-הָאָדָם נֹסֵגֵר
בְּיַדֵּי חַטָּאִים:

מו קוּמוּ וְנִלְכָה הִנֵּה הַמְסַגֵּיר אֹתִי הֵלֶךְ וְקָרֵב:

מז עוֹדְנוּ מִדְּבַר וְהִנֵּה יִהְיֶה אֶחָד מֵשְׁנַיִם הָעֹשֶׂה כֹּא
וַעֲמוֹ הַמוֹן רַב בְּחִרְבוֹת וּבְכַמּוֹת מֵאֵת רָאשֵׁי
הַכְּהָנִים וְזֻקְנֵי הָעָם:

מח וְהַמְסַגֵּיר אֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר
אֲנִשְׁק-לוֹ זֶה הוּא תִפְשׂוּ אוֹתוֹ:

מט וַיִּמָּהֵר וַיֵּגֶשׁ אֶל-יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲשִׁלוּם לָךְ רַבִּי
וַיִּשְׁקָהוּ:

נ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ רַעִי עַל-מָה בָּאתָ וְהֵם נִפְלוּ
עַל-יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁלַחוּ בוֹ אֶת-יְדֵיהֶם וַיִּתְפָּשׂהוּ:

נא וְהִנֵּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי יֵשׁוּעַ שָׁלַח אֶת-יָדוֹ וַיִּשְׁלַף
אֶת-חֲרָבּוֹ וַיִּף אֶת-עֶבֶד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ
אֶת-אָזְנוֹ:

נב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הֲשֵׁב חֲרָבְךָ אֶל-מְקוֹמָהּ כִּי
כָל-תִּפְשֵׁי חֶרֶב בְּחֶרֶב יֵאָבִידוּ:

נג אוֹ תֵּתָאמֵר בְּלִבְךָ כִּי לֹא אוּכַל לְשֹׂאֵל מֵאֵת אָבִי
אֲשֶׁר יִשְׁלַח לִי גִם-עֵתָה רַב מֵשְׁנַיִם עֹשֶׂר גִּדּוּדִים
מִלְּאֲכִים:

נד אָבֵל אֵיךְ יִכְנוּ הַכְּתוּבִים כִּי כָל-אֵלֶּה תִקְרָאנָה:

נה בַּעֲת הַחַיָּא אָמַר יֵשׁוּעַ אֶל-הַמּוֹן הָעָם הַבְּחִרְבוֹת
וּבְכַמּוֹת בָּאתֶם לְתַפֵּשׂ אֹתִי כְּפָרִיץ יוֹם יוֹם יִשְׁבָּתִי
לְהוֹרֹת לָכֶם בְּמַקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם בִּי יָד:

נו אָבֵל כָּל-זֹאת הָיְתָה לְמַלְאֵת אֶת-כְּתָבִי הַנְּבִיאִים אַזְ
עֲזֹבוּ אוֹתוֹ תַלְמִידוֹ כָּל־כֶּם וַיִּנְסוּ:

נז וַתִּפְשֵׁי יֵשׁוּעַ הוֹלִיכּוּ אוֹתוֹ אֶל-קִיפָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ נִקְהָלוּ הַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים:

נח וּפֶטְרוֹס הָלַךְ אַחֲרָיו מִרְחוֹק עַד-לְחֹצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב שָׁם עִם-הַמְשָׁרְתִּים לְרֹאוֹת אֵיךְ יִפְלֵ
דָּבָר:

נט וְרָאשֵׁי הַכְּהָנִים וְהַזִּקְנִים וְכָל-הַסַּנְהֶדְרִין בִּקְשׁוּ
עֲדוֹת שָׁקֵר עַל-יֵשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מָצְאוּ:

ס וְאַף כִּי עַד־יִשְׁקֹר רַבִּים בָּאוּ שָׁם לֹא מָצְאוּ
וְאַחֲרֵי-כֵן נִגְשׂוּ שְׁנַיִם עַד־יִשְׁקֹר:

סא וַיַּעֲנוּ כִּי זֶה אָמַר יְדִי רַב לִי לְהִרְסָא אֶת-הַיִּכָּל
הָאֱלֹהִים וּלְכַנּוֹתוֹ בְּשִׁלְשֶׁת יָמִים:

סב וַיִּקֶּם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא תַעֲנֶה דָּבָר
מִשְׁתַּגֶּה-זֹּאת הֵעִידוּ בְךָ אֵלֶּה:

סג וַיֹּדֵעַ יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִכְהֵן הַגְדּוֹל הַנִּי מִשְׁבִּיעְךָ
בְּאַלְהִים חַיִּים כִּי תִגִּיד לָנוּ אִם-אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ
בֶּן-הָאֱלֹהִים:

סד וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אַתָּה אֹמֶרֶת אֲכֵן אֲנִי מִגִּיד לָכֶם
כִּי מֵעַתָּה תִּרְאוּ אֶת-בֶּן-הָאָדָם יֹשֵׁב לְיָמִין הַגְּבוּרָה
וְכָא בְּעֵנֵי הַשָּׁמַיִם:

סה אַז יִקְרַע הַכֹּהֵן הַגְדּוֹל אֶת-בְּגָדָיו לֵאמֹר מַגֵּדָךְ הוּא
מֵה-לָּנוּ עוֹד וּלְעַדִּים הִנֵּה זֶה שֹׁמֵעַתֶּם גְּדוּפוֹ מִפִּי:

סו אִמְרוּ מֵה-דַּעְתְּכֶם וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ מִשְׁפָּט-מִוֶּתֶן לוֹ:

סז אַז יִרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּכְהוּ בְּאַגְרָף וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר מִחָא
אֹתוֹ מִכַּת לְחִי:

סח וַיֹּאמְרוּ הַנִּבָּא לָנוּ מֹשִׁיחַ מִי זֶה הַמַּכָּה אֹתָךְ:

סט וּפְטָרוֹס יָשָׁב מִחוּץ בַּתּוֹךְ הַחֹצֵר וַתִּגַּשׁ אֵלָיו שְׁפָחָה
אֶחָת לֵאמֹר גַּם-אַתָּה הֵייתָ עִם-יֵשׁוּעַ הַגָּלִילִי:

ע וַיִּכְחַשׁ לְעֵינֵי כָלֶם לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי מֵה-אֵת אֹמְרָת:

עא וַיֵּצֵא אֶל-הָאוּלָם וַתִּרְאֶהוּ שְׁפָחָה אֶחָת וַתֹּאמֶר
אֶל-הַעֲמִידִים שָׁם גַּם-זֶה הָיָה עִם-יֵשׁוּעַ הַנִּצָּרִי:

עב וַיִּוְסֹף לִכְחַשׁ וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת-הָאִישׁ:

עג וְעוֹד מַעַט וַיִּגָּשׁוּ הַעֲמִידִים שָׁם וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּטָרוֹס
אוּלָם גַּם-אַתָּה אֶחָד מֵהֶם כִּי גַם-בִּשְׁפָתְךָ תִּתְנַפֵּר:

עד וַיִּתַּחַל לַעֲנוֹת בְּאֵלָה וּבִשְׁבָעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי
אֶת-הָאִישׁ וּבִרְגַע זֶה קָרָה הַתְּרַנָּגֶל:

עה וַיִּזְכֹּר פְּטָרוֹס אֶת-דְּבַר יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אָמַר כִּי-טָרָם
יִקְרָא הַתְּרַנָּגֶל תִּכְחַשׁ-בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיֵּצֵא
הַחוּצָה וַיִּמָּר בִּבְכִי:

פרק כז

א הַבֵּקֶר אֹר וְכָל-רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזֻקְנֵי הָעָם נוֹסְדוּ
יַחַד עַל-יֵשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ:

ב וַיֹּאסְרוּ אֹתוֹ וַיּוֹלִיכֶהוּ וַיִּסְגְּרֶהוּ בֵּיתִי פּוֹנְטִיּוֹס
פִּילָטוֹס הַפָּחָה:

ג וַיֵּרָא יְהוּדָה הַמַּסְגִּיר אֹתוֹ כִּי הִרְשִׁיעָהוּ וַיִּנָּחֵם וַיָּשָׁב
אֶת-שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף אֶל-רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
וְאֶל-הַזֻּקְנִים:

ד וַיֹּאמֶר חֲטֹאתִי בְּאֲשֶׁר הִסְגַּרְתִּי דָם נָקִי וְהֵם אִמְרוּ
מֵה-לָּנוּ וְלִזְאֹת רָאָה אַתָּה:

ה וַיִּשְׁלַף אֶת-הַכֶּסֶף בְּהִיכָל וַיֵּצֵא וַיִּלְךָ וַיִּתְּנֶנָּה:

ו וַיִּקְחוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת-הַכֶּסֶף וַיֹּאמְרוּ לֹא-כַתּוּרָה
הוּא לָתֶתּוּ אֶל-הָאוֹצָר כִּי-שֹׂכֵר דָּמִים הוּא:

ז וַיּוֹנְעֻצוּ וַיִּקְנוּ בַּכֶּסֶף הַזֶּה אֶת-שָׂדֶה הַיּוֹצֵר לַקְּבוּרָת
גֵּרִים:

ח עַל-כֵּן יִקְרָא לְשָׂדֶה הַהוּא שָׂדֶה דָּמִים עַד הַיּוֹם
הַזֶּה:

ט אַז הוּקַם הַדִּבָּר אֲשֶׁר נֹאמַר בְּיַד-הַנְּבִיא לֵאמֹר
וַיִּקְחוּ אֶת-שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף אֶדְרֵי הַיָּקָר אֲשֶׁר יִקָּר
מֵעַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

י וַיִּתְּנוּם בְּעַד-שָׂדֶה הַיּוֹצֵר בְּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתִי אֲדֹנָי:

יא וַיֵּשׁוּעַ עֹמֵד לִפְנֵי הַפָּחָה וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ הַפָּחָה לֵאמֹר
הַאֲתָה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אַתָּה
אֹמֶרֶת:

יב וַרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזֻּקְנִים הִבִּיאוּ עָלָיו שְׂטָנָתָם וְלֹא
עָנָה אֹתָם דְּבַר:

יג וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס הֲלֹא שָׁמַעְתָּ אַתָּה עַד-כַּמָּה
הַכִּבִּירוֹ לַעֲנוֹת בְּךָ:

יד וְלֹא נָתַן לוֹ מַעֲנָה אֵף לֹא דְבַר אֶחָד עַד אֲשֶׁר-הָיָה
לִפְלֹא בְּעֵינֵי הַפָּחָה:

טו וּבְחָג הַזֶּה הִסְכֵּן הַסִּכֵּן הַפָּחָה לְשַׁלַּח אֶחָד
מֵהָאֲסִירִים אֲשֶׁר יִבְחָרוּ בּוֹ הָעָם לְחַפְּשֵׁי:

טז וּבָצֵת הָיָה לָהֶם אִישׁ אֲסִיר נוֹדֵעַ לָעָם וְשְׁמוֹ
בַּר-אַבָּא:

יז וַיְהִי בְּהִקְהָלָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס בְּמִי תִבְחָרוּ
וְאֲשַׁלַּחְהוּ לָכֶם בַּר-אַבָּא אוֹ בְּיֵשׁוּעַ הַנִּקְרָא
מָשִׁיחַ:

יח כִּי יָדַע אֲשֶׁר מִקְנָאֲתָם בּוֹ הַסִּגְרֶהוּ:

יט וְגַם-בִּשְׂבָּתוֹ בְּמָקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁלַחָה לוֹ אִשְׁתּוֹ
לֵאמֹר אֶל-תִּתְּעַרְבַּ בְּדָבָר הַצַּדִּיק הַזֶּה כִּי זֶה הַיּוֹם
עֲנִיתִי בַּחֲלוֹם עַד-מָאֹד עַל-אֲדוֹתָיו:

כ וַרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזֻּקְנִים הִסִּיתוּ אֶת-הַמּוֹן הָעָם
לְשַׁאֵל לָהֶם אֵת בַּר-אַבָּא וּלְהַשְׁמִיד אֶת-יֵשׁוּעַ:

כא וַיַּעַן הַפָּחָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶת-מִי מִן-הַשְּׁנַיִם
תִּחְפְּצוּ וְאֲשַׁלַּחְהוּ לָכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵת בַּר-אַבָּא:

כב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס וּמֵה-אֲעֻשֶׂה לְיֵשׁוּעַ הַנִּקְרָא
מָשִׁיחַ וַיֹּאמְרוּ כָלֶם יִצְלַב:

כג וַיֹּאמֶר וְלָמָּה מֵה-רָעָה עָשָׂה וְהֵם הוֹסִיפוּ לַצַּעֲקַ
וְלֵאמֹר יִצְלַב:

כד וַיֵּרָא פִּילָטוֹס כִּי לֹא-יָכֹל לָהֶם אֵף עוֹד תּוֹסִיף
הַמְּהוּמָה וַיִּקַּח מִיָּם וַיִּרְחֹץ אֶת-יָדָיו לְעֵינֵי הָעָם
וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִכִּי מִדָּם הַצַּדִּיק הַזֶּה רְאוּ אַתֶּם:

כה וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם לֵאמֹר דָּמוֹ עָלֵינוּ וְעַל-בְּנֵינוּ:

כו אַז שָׁלַח לָהֶם אֵת בַּר-אַבָּא וְאֵת יֵשׁוּעַ יֹסֵר בְּשׁוּטִים
וַיִּתְּנֶהוּ לְהַצְלַב:

כז וַיִּקְחוּ אַנְשֵׁי צָבָא הַפָּחָה אֶת-יֵשׁוּעַ אֶל-חֹצֵר
הַמִּשְׁפָּט הוּא פֶּרַטוֹרִין וַיַּזְעִיקוּ עָלָיו אֵת
כָּל-הַגָּדוֹד:

כח וַיַּפְשִׁיטוּ אֹתוֹ וַיַּלְבִּישֻׁהוּ מַעֲלִיל אֲרָגְמָן:

כט וַיִּשְׁרְגוּ כֶּתֶר קוֹצִים וַיְשִׁימוּ עַל-רֹאשׁוֹ וַקְּנָה בִּימִינוֹ
וַיִּכְרְעוּ לִפְנָיו עַל-בִּרְכֵיהֶם וַיִּתְּתֻלוּ בּוֹ לֵאמֹר יְחִי
מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

ל וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּקְחוּ אֶת-הַקְּנָה וַיִּכְהוּ עַל-רֹאשׁוֹ:

לא וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הִתְּלוּ בּוֹ הַפְּשִׁיטוּ אֹתוֹ אֶת-הַמַּעֲלִיל
וַיַּלְבִּישֻׁהוּ אֶת-בְּגָדָיו וַיּוֹלִיכֶהוּ לְצֹלָב אֹתוֹ:

לב וְכֹאֲשֶׁר יֵצְאוּ פָּגְעוּ בְּאִישׁ קוֹרִינִי וְשְׁמוֹ שָׁמְעוֹן אֹתוֹ
אֲלֻצּוֹ לְהַלֵּךְ אֹתָם וְלִשְׂאת לוֹ אֶת-צֹלָבוֹ:

לג וַיָּבֵאוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא גִלְגֹּלְתָא אֲשֶׁר יֹאמַר
מָקוֹם הַגִּלְגֹּלֶת:

לד ויתנו-לו זין מהול בראש לשותות ויטעם ולא אבה לשותותו:

לה ויפלו-בו אתו שם ויחלקו את-בגדיו ויפילו עליהם גורל למלות את אשר-נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל-לבושי יפילו גורל:

לו וישבו וישמרו אתו שמה: לו וישמו דבר אשמתו בכתבת מעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים:

לז ואת-ריבן נצלו-בו עמו שני אנשי-חמס אחד מימינו ואחד משמאלו:

לט והעברים שם גדפו אתו ויניעו את-ראשם: מ ויאמרו אתה הוא ההרס את-ההיכל והבונה אתו בשלשת ימים הושעה את-נפשו אם בן-אלהים אתה רבה מן-העץ:

מא וכן גם-שחקו עליו ראשי הפהנים עם-הסופרים והזקנים לאמר:

מב את-אתרים הושיע ואת-נפשו לא יוכל להושיע אם-מלך ישאל הוא ירד-נא עתה מן-העץ ונאמין בו:

מג בטח באלהים יצילהו כי חפץ בו כי הלא אמר בן-האלהים אני:

מד וגם-אנשי-החמס אשר נצלו-בו עמו חרפהו כמו-כן:

מה ויחשוף כסה את-פני כל-הארץ מן-השעה הששית עד השעה התשיעית:

מו ובשעה התשיעית צעק ישוע בקול גדול לאמר אלהי אלהי למה שבקתני אשר יאמר אלי אלי למה עזבתני:

מז ומן-העמדים שם כאשר שמעו אמרו הוא קרא אל-אליהו:

מח וימהר אחד מהם וירץ ויבקש ספוג אשר מלאו חמץ וישמהו על-קנה וישקהו:

מט ויתר האנשים אמרו הרף ונראה אם-יבא אליהו להושיע לו:

י וישוע הסיף ויקרא בקול גדול ויפקד את-רוחו:

יא והנה פרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה ארץ רעשה וצורים התבקעו:

יב וקברים נפתחו ויקיצו רבים מעצמות הקדושים אשר בארץ ישנים המה:

יג ויצאו מקבריהם אחרי תקומתו ויבאו אל-עיר הקדש ויראו לרבים:

יד ושר-המאה והאנשים אשר אתו השמרים את-ישוע בראותם את-הרעש ואת-כל-אשר קרה חרדו עד-מאד ויאמרו אכן זה היה בן-אלהים:

יה ונשים רבות אשר הלכו אחרי ישוע מן-הגליל לשנתו היו ראות את-הנעשה שם מרחוק:

יז וביניהן היתה מרים המגדלית ומרים אם-יעקב ויוסי ואם בןי זבדי:

יז ויהי בערב ויבא איש עשיר מן-הרמתיים וישמו יוסף וגם-הוא היה אחד מתלמידי ישוע:

יח הוא בא אל-פילטוס וישאל ממנו את-גוף ישוע ויצו פילטוס כיר-נתן לו:

יט ויבקש יוסף את-הגוף ויעטהו בתכריץ-בד טהור:

ס וישמהו בקבר חדש אשר חצבו-לו בצור ויגל אבן גדולה על-פי הקבר ויילך:

סא ומרים המגדלית ומרים האחרת היו ישובות שם ממול הקבר:

סב ויהי ממחרת אחרי ערב השבת ויסקלו ראשי הפהנים והפרושים אל-פילטוס:

סג ויאמרו אדונינו זכרנו כי בעודנו חי אמר המתעה שהוא מקצה שלשת ימים אקום:

סד לכן צוה-נא לנצר את-הקבר עד-יום השלישי פן-יבאו תלמידיו בלילה ויגנבוהו ואמרו אל-העם הנה-קם מן-המיתים ורעה המרמה האחרנה מן-הראשנה:

סה ויאמר אליהם פילטוס הא-לכם אנשי משמר לכו ונצרו כאשר תדעו:

סז וילכו ויצרו את-הקבר ויחתמו את-האבן ויעמידו עליו את-המשמר:

פרק כח

א ויהי אחר השבת לפנות-בקר באחד-בשבת ונבא מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את-הקבר:

ב ויהי רעש גדול כיר-מלאך יהוה ירד מן-השמים ויבא ויגל את-האבן מן-הפתח וישב עליה:

ג ומראהו כפרק וילבושו לכן כשלג:

ד ומאמתו אנשי המשמר נבהלו ויהיו כמתים:

ה ויצו המלאך ויאמר אל-הנשים אל-תיראן הן ידעתי כי את-ישוע הנצלב תבקשנה:

ו איננו פה כי הוא קם כאשר אמר באנה ויראינה את-המקום אשר שכב-שם האדון:

ז ומהרתן אל-תלמידיו ואמרתן כי הוא קם מן-המיתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראו אתו הנה אמרתי לכן:

ח ותצאנה כרגע מן-הקבר ביראה ובששון רב ותרצנה להגיד לתלמידיו:

ט הנה הלכות לספר אל-תלמידיו וירא אליהן ישוע ויאמר שלום ותגשנה ותאחזנה ברגליהן ותשתחווין לו:

י ויאמר אליהן ישוע אל-תיראנה לננה הגדנה לאחי כי ילכו הגלילה ושם יראוני:

יא ויהי בלכתן והנה אנשים מאנשי המשמר באו העירה ויגידו לראשי הפהנים את-כל אשר קרה:

יב ויסקלו עם-הזקנים וינעצו ויתנו-כסף רב אל-אנשי הצבא לאמר:

^{יג} אמרו כִּי־בָאוּ תַלְמִידָיו לִילָה וַיִּגְנְבוּהוּ בְּעוֹד אֲנַחְנוּ יֹשְׁנִים:

^{יד} וְכִי־יִשְׁמַע הַדָּבָר לְאַזְנֵי הַפֶּתַח אֲנַחְנוּ נִדְבָר עַל־לִבּוֹ וְהֵיינוּ לְמַגֵּן לָכֶם מִכָּל־רָע:

^{טו} וַיִּקְחוּ אֶת־הַכֶּסֶף וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר שָׁמוּ בְּפִיהֶם וְהַשְׁמוּעָה הַזֹּאת יֵצֵאָה בֵּין הַיהוּדִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

^{טז} וְאַחֵר עָשָׂר הַתְּלָמִידִים הָלְכוּ הַגָּלִילָה אֶל־הַהָר הַהוּא אֲשֶׁר יַעֲד לָהֶם יֵשׁוּעַ:

^{יז} וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיֵּשׁ מֵהֶם פָּסְחוּ עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים:

^{יח} וַיַּיָּשׁ יֵשׁוּעַ וַיַּדְבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר נָתַן־לִי כָל־מַמָּשָׁל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

^{יט} לָכוּ אֶל־כָּל־הָעַמִּים לְהוֹרִתָם וּלְעֲשׂוֹתָם לִי לְתַלְמִידִים וּלְטַבֵּל אֹתָם בְּשֵׁם הָאָב וְהַבֶּן וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

^כ וְלִמְדָתָם אֹתָם לְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְהִנֵּה אֲנִכִּי אֵהְיָה עִמָּכֶם עַד־אַחֲרִית הַשָּׁנִים לָעֵת קֵץ הָעוֹלָם אָמֵן:

Mark

הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

פרק א

א תחלת הבשורה לישוע המשיח בן-האֱלֹהִים:
ב כפתוב בדברי הנביאים הנני שלח מלאכי לפניך
ופנה-דרךך לפניך:
ג קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו:
ד ויבא יוחנן לטבל בַּמַּדְבָּר והוא קרא אֶל-הָעָם
לשוב מדרךם ולהטבל לסליחת עונם:
ה ויצאו אליו כל-אֶרֶץ יהודה וכל-ישבי ירושלים
ויטבלו על-ידו בתוך הירדן בהתנדותם
אֶת-חַטֹּאתֵיהֶם:
ו יוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור אזור במתניו
ומאכלו חגבים ודבש מִיַּעַר:
ז ויקרא לאמר הנה חסין ממני בא אחרי אשר
קל-עָרְךָ אני מפרע לפניו להתיר שרורך נעליו:
ח אני מטבל אתכם במים אף הוא יטבל אתכם
ברוח-הקֹדֶשׁ:
ט ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת מן-הגליל
ויטבל על-יד יוחנן בירדן:
י והוא אף-עֲלֶה עֲלֶה מן-הַמַּיִם וירא והנה נפתחו
השמים והרוח ירדה עליו בדמות יונה:
יא ויהי קול מן-הַשָּׁמַיִם אֹתָהּ הוּא בְּנִי יְדִידִי בְּךָ רָצָתָה
נִפְשִׁי:
יב ואחר-כֵּן נִשְׁאֹו הָרוּחַ וינחהו במדבר:
יג ויהי במדבר ארבעים יום עִם-חַיִּת הַשָּׂדֶה ויִּנְסָהוּ
השָׁטָן ומלאכי אֱלֹהִים שָׂרְתָהוּ:
יד ואחרי אשר הִסְגֵּר יוחנן בא ישוע הגלילי ויקרא
אֶת-בְּשׁוּרַת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
טו ויאמר הנה מלאו הַיָּמִים וּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים קָרְבָה
לְבֹא שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם וְהֶאֱמִינוּ בְּבִשׁוּרָה:
טז ויהי בלכתו על-שֹׁפֶת יַם-הַגָּלִיל וירא אֶת-שְׁמֵעוֹן
וְאֶת-אַנְדֵּרִי אֶחָי שְׁמֵעוֹן פֶּרֶשִׁים מְכַמֵּרֶת עַל-פְּנֵי
הַיָּם כִּי דִיָּגִים הָיוּ:
יז ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואעשה אתכם
לְדִיָּגֵי אָדָם:
יח ויעזבו אֶת-מַכְמָרוֹתֵם כְּרָגַע וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
יט ויעבר מעט-מִזֶּעַר וירא אֶת-יַעֲקֹב בֶּן-זִבְדִּי
וְאֶת-יוֹחָנָן אֶחָיו וְגַם-הֵם בָּאֲנִיָּה מִתְקַנִּים מִכְמָרוֹת:
כ ויקרא אליהם פתאם ויעזבו אֶת-זִבְדֵי אֲבִיהֶם
בָּאֲנִיָּה עִם-הַפְּעֻלִּים הַשְּׂכִירִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
כא ויבאו אֶל-כְּפָר-נַחֻם וַיַּחֲשׁ לְבֹא בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת
אֶל-בֵּית-הַכֹּהֵנִסֶּת וַיְלַמֵּד שָׁמָּה:

כב ויתמהו על-תורתו כִּי יָדַע לְלַמֵּד כְּאִישׁ אֲשֶׁר
שִׁלְטוֹן בִּידוֹ וְלֹא פֶסוּפְרִים:
כג וְשָׁם נִמְצָא אִישׁ בְּבֵית-הַכֹּהֵנִסֶּת אֲשֶׁר דָּבַק בּוֹ רוּחַ
טָמֵאָה וַיַּעֲקֹק לֵאמֹר:
כד הוּא יְשׁוּעַ הַנָּצְרִי מִה-לָּנוּ וְלֹךְ הָאֵם לְהַשְׁמִידֵנוּ בְּאֵת
הָלֹא יִדְעֵתִיךְ מִי אֹתָהּ קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים:
כה וַיַּגְעֵר-בּוֹ יְשׁוּעַ לֵאמֹר דֵּם וָצָא מִמֶּנּוּ:
כו וַיִּטְרֹף אֹתוֹ רוּחַ הַטָּמֵאָה וַיַּעֲקֹק צָעָקָה גְדֹלָה
וְאַחֲרֵי-כֵן יָצָא מִמֶּנּוּ:
כז וַיִּשְׁתָּאוּ כָלֶם וַיִּתְמָהוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו לֵאמֹר
מִה-זֹּאת מִה-תּוֹרָה חֲדָשָׁה אֹתוֹ כִּי גַם-אֶת-הַרוּחוֹת
הַטָּמֵאוֹת הוּא מְצַוָּה בְּעִזּוֹ וְהֵן שְׁמַעוֹת בְּקִלּוֹ:
כח וַשְּׁמַעוּ יָצָא עַד-מִהֲרָה בְּכָל-הַכְּפָר וּמִסָּבִיב לְגָלִיל:
כט וַיִּצְאוּ מִבֵּית-הַכֹּהֵנִסֶּת וַיֵּבֵאוּ בֵּיתָה שְׁמֵעוֹן וְאַנְדֵּרִי
וַעֲמָהֶם גַּם-יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן:
ל וַחֲתָנָת שְׁמֵעוֹן שְׁכָבָה חוֹלַת-קִדְחָת וַיְכַבְּאוּ סִפְרוֹ לוֹ
עַל-דִּבְרֵי מַחֲלָתָהּ:
לא וַיֵּגֶשׁ וַיַּחֲזֹק בְּיָדָהּ וַיְקִימָהּ וַהֲקַדַּחַת רַפְתָּהּ מִמָּנָה
וַתִּקָּם וַתִּשְׁרַת אֹתָם:
לב וַיְהִי בְּעָרֶב אַחֲרֵי בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֵת
כָּל-הַחוֹלִים וְאֵת אֲשֶׁר רוּחַ רָעָה מִבְּעֹתָם:
לג וְכָל-יּוֹשְׁבֵי הָעִיר נֶאֱסָפוּ וַיַּחֲדוּ פֶתַח הַבַּיִת:
לד וַיִּרְפָּא רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר חָלוּ בַּתַּחֲלָאִים שׁוֹנִים
וְרוּחוֹת רָעוֹת רַבּוֹת גָּרָשׁ וְלֹא-נִתֵּן לְרוּחוֹת הָרָעוֹת
לְדַבֵּר דְּבָר כִּי יָדְעוּ מִי הוּא:
לה וַיִּשְׁכַּח מִמַּחֲרַת טָרֶם עֲלֶה הַשָּׁחַר וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע
בְּמָקוֹם חָרִב וַיִּתְפַּלֵּל שָׁמָּה:
לו וַשְּׁמֵעוֹן וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתוֹ חָרְדוּ אַחֲרָיו:
לז וַיִּמְצְאוּהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה כָלֶם מִבְּקָשִׁים פָּנִיךָ:
לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְנִסּוּרָה מִזֶּה אֶל-עָרֵי הַפְּרוּזוֹת
הַקְּרֹבוֹת לָנוּ וְקִרְאוּתִי גַם-שָׁמָּה כִּי עַל-כֵּן יֵצְאוּתִי
מִבֵּיתִי:
לט וַיֵּסֶר אֶל-בֵּית-הַכֹּהֵנִסֶּת בְּכָל-הַגָּלִיל וַיִּקְרָא שָׁם
וַיַּגְרֹשׁ אֶת-הַשָּׂדִים:
מ וַיָּבֵא אֵלָיו אִישׁ מִצְרָע וַיִּתְחַנֵּן וַיִּכְרַע לִפְנָיו וַיֹּאמֶר
אִם-חַפֵּץ אֹתָהּ הָלֹא תִכַּל לְטַהֲרֵנִי:
מא וַיִּרְחַם עָלָיו יְשׁוּעַ וַיּוֹשֵׁט אֶת-יָדוֹ וַיַּגַּע-בּוֹ וַיֹּאמֶר
חַפֵּץ אָנִי וטָהֵר:
מב עוֹד הִדְבָּר בְּפִיו וַהֲצָרַעַת סָרָה מִבְּשָׁרוֹ כְּרָגַע
וַיִּטְהֵר:
מג וַיַּעַד-בּוֹ וַיִּשְׁלַחֵהוּ מֵעַל-פָּנָיו:

מד לאמר ראה אל-תגד לאיש דבר רק-לך והראה לעיני הכהן והקרב את-הקרבן על-טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם:
 מה ויהי כצאתו ויחל להגיד ולהשמיע את-הדבר ברכים עד אשר לא-יכל עוד ישוע לבא בעיר בגלוי כי אם-התגורר בחוץ בציה וערכה ויבאו אליו מכל-עבר ופנה:

פרק ב

א ויהי מימים וישב אל-כפר-נחום והקול נשמע לאמר הנה הוא ישב בבית:
 ב ויקהלו אליו רבים מהרה עד-אשר לא-נשא אתם המקום לעמד יחדו אף-לנכח הפתח מחוץ וידבר אליהם את-דבריו:
 ג ויבאו אליו אנשים מביאי איש נכה עצמות וארבעה נשאים אתו:
 ד וכאשר לא יכלו לגשת אליו מרב העם הסירו את-הגג מעל-הבית אשר הוא ישב בו ויורידו דרך שם את-המשכב אשר נכה העצמות שכב עליו:
 ה כראות ישוע את-אמונתם ויאמר אל-נכה העצמות בני נסלחו-לך חטאתיך:
 ו ואנשים מן-הסופרים ישבו שם מדברים אל-לפם לאמר:
 ז למה מדבר גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו:
 ח ועד-מהרה ידע ישוע ברוחו כי-כן חשבו בלפם ויאמר אליהם למה-זה תהגו כזאת בלבכם:
 ט כי מה נקל אם-לאמר אל-נכה העצמות נסלחו-לך חטאתיך או לאמר קום שא את-משכבך והתהלך:
 י אף למען תדעון כי יש רשיון לבן-האדם בארץ לסלח חטאים אז אמר אל-נכה העצמות:
 יא הנה אני אומר לך קום שא את-משכבך והלך-לך אל-ביתך:
 יב וימהר ויקם וישא את-משכבו ויצא לעיני כלם ופלצות אהזה את-פלם ויתנו כבוד לאלהים לאמר מעולם לא-ראינו כזאת:
 יג ויוסף ויצא אל-שפת הים וכל-העם באו אליו וישם את-תורתו לפניהם:
 יד כאשר עבר משם ראה את-לוי בן-חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לך אחרי ויקם וילך אחרי:
 טו ויהי בשבתו על-הלחם בביתו וישבו מוכסים וחטאים רבים עם-ישוע ותלמידיו כי רבים היו אשר הלכו אחריו:
 טז ויראו הסופרים והפרושים כי הוא אכל עם-החטאים והמוכסים ויאמרו אל-תלמידיו מדוע הוא אכל ושתה עם-המוכסים והחטאים:

י' וישמע ישוע ויאמר אליהם החזקים אין להם דבר עם-הרפא כי אם-החולים לא-כאתי לקרא לצדיקים לבא אלי כי אם-לחטאים לתשובה:
 י" ויתלמידי יוחנן והפרושים אשר ענו בצום נפשם באו ויאמרו אליו על-מה תלמידי יוחנן והפרושים צמים ותלמידך לא יצמו:
 י" ויאמר אליהם ישוע הכי יצמו בני החתנה בעוד החתן עמם כל-עוד אשר החתן בתוכם לא יוכלו לצום:
 כ הנה ימים באים ולקח מהם החתן ואז יצמו בימים ההם:
 כא ואין-תפריס טלצה חדשה על-שמלה בלה פן-הטלצה החדשה במלאתה תגרע מן-השמלה הבלה ותוסיף על-קרעיה:
 כב ותיירוש לא יתן בנאדות בלים פן-יבקע התיירוש את-הנאדות ונשפך היין והנאדות יכליון אבל תירוש יתן בנאדות חדשים:
 כג ויהי היום וילך בשדה קמה בשבת ותלמידיו בעשותם דרכם שם החלו לקטף מלילות בידם:
 כד ויאמרו אליו הפרושים ראה מדוע הם עשים את אשר-לא יעשה בשבת:
 כה ויאמר אליהם הלא קראתם את-אשר עשה דוד בהיותו בחסר ובכפף הוא ואלה אשר אתו:
 כו אשר בא אל-בית האלהים בימי אביהם הכהן הגדול ויאכל את-לחם הפנים ויתן גם-לאנשיו אשר על-פי התורה לא יאכל בלתי אם-הכהנים לבדם:
 כז ויאמר אליהם הן השבת הוכן בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת:
 כח על-כן בן-האדם גם-אדון השבת הוא:

פרק ג

א ויוסף ויבא אל-בית-הכנסת ושם-איש אשר ידו יבשה:
 ב והם ארכו לו אם-יורפאהו בשבת למען תמצא ידם לשטנו:
 ג ויאמר אל-האיש אשר ידו יבשה קום וצמד בתוך הקהל:
 ד אז אמר אליהם הכי כדת להיטיב בשבת או להרע להציל נפש או לשחתה ויחרישו:
 ה וישקף אליהם מסביב בפנים וזעפים כי מר-לו מאד מקשי לבם ויאמר אל-האיש ההוא הושט את-ידך וישט אתה ותשב ידו לאיתנה כאחרת:
 ו והפרושים יצאו ויחישו להוציע עם-אנשי הורדוס במה להשחיתו:
 ז ויפץ ישוע ויעבר משם עם-תלמידיו דרך הים ויהמון עם-רב הלכו אחריו מן-הגליל ומן-יהודה:

ח ומירושלים ומאדום ומעבר לירדן ומסביבות צור
וצידון קהל גדול באו אליו כי שמעו את כל-אשר
עשה:
ט ויאמר אל-תלמידיו להכין-לו אניה קטנה מפני
המון העם לבלתי ידחקון אתו:
י כי העלה ארכה לרבים עד-אשר התמלאו עליו
כל-המנגעים ברצותם לנגע בו:
יא ואלה אשר רוח טמאה בם בראותם אתו נפלו
לפניו ויצעקו לאמר אתה הוא בן-האלהים:
יב והוא גער גער בם לבלתי יודיעו מי הוא:
יג ויעל אל-ההר ויקרא אל-אלה אשר חפץ בם ויבאו
אליו:
יד ויפקד שנים עשר אנשים להיות אצלו ולקרא
את-בשורתו בכל אשר ישלחם:
טו וכח נתן בידם לרפא את-התחלואים לגרש רוחות
רעות:
טז ויכנה את-שמעון בשם פטרוס:
יז ואת-יעקב בן-זבדי ואת-יוחנן אחי יעקב בנה
בשם בני-רגש אשר הוא בשם בני-רעם:
יח ואת-אנדרי ואת-פילפוס ואת-בר-תלמי
ואת-מתתיהו ואת-תומא ואת-יעקב בן-חלפי
ואת-תדי ואת-שמעון הכנעני:
יט ואת-יהודה איש-קריית הוא המסגיר אתו ויבא
הביתה:
כ והמון העם נקבצו שם לרב עד כי-לא יכלו
לאכל-לחם:
כא וכאשר שמעו בני משפחתו יצאו להחזיק בו כי
אמרו סר טעמו:
כב והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי
בעל-זבוב דבק בו וכי על-ידי שר-השדים הוא
מגרש את-השדים:
כג ויקרא אליהם לבא אליו ויפתח במשל פיו לאמר
איך יוכל השטן לגרש את-השטן:
כד הלא ממלכה הנפלגה על-נפשה הממלכה ה היא
לא תקום:
כה ובית הנפלג על-נפשו הבית ההוא לא-יוכל לקום:
כו ואם-השטן קם על-נפשו כי נפלגה רוחו לא-יוכל
קום כי בא עד-קצו:
כז לא יוכל איש לבא בית הגבור ולשלל את-כליו
אם-לא יאסר את-הגבור ראשנה ואחר ישלל את
אשר בביתו:
כח אמן אני אומר לכם הן יש סליחה לבני אדם
על-כל-עוונותם וגודפתם אשר יגדפון:
כט אפס המגדף את-רוח הקדש לא תהיה-לו סליחה
עד-יעד כי ינתן למשפט בפללים לעולמי עולמים:
ל כי-הם אמרו רוח טמאה דבקה בו:
לא ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ וישלחו אליו
לצאת אליהם:

לב ונעם-רב אשר ישבו סביב לו אמרו אליו הנה אמן
ואחיד מחוץ מבקשים לראותך:
לג ויען ויאמר אליהם מי אמי ומי אחי:
לד ויבט כה נכה אל-הישרים סביב לו ויאמר הנה
אמי ואחי:
לה כי איש איש אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי
ואחתי ואמי:

פרק ד

א וישב ויחל ללמד עוד הפעם על-שפת הים והמון
עם-רב נקהלו אליו עד אשר-יבד וישב באניה
בתוך הים וכל-העם עמדים על-החוף ביבשה:
ב ויאלפם דברים רבים במשליו וישף אליהם לקחו:
ג האזינו לאמרי-פי הנה הזרע יצא לזרע:
ד ויהי בזרעו ויפזר מן-הזרע על-ידי הדרך ויבא עוף
השמים ויאכלנו:
ה ויש מן-הזרע אשר נפל על-אדמת סלע ולא היה
שם די עפר וימהר לצמח מבלי אשר היה לו עמק
אדמה:
ו ויהי בזרע השמש ויצרב וייבש כי לא היה-לו
שרש למטה:
ז ויש אשר נפל אל-הקצים ויעלו הקצים ויבלעוהו
ולא עשה תבואה:
ח ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויוצא פרי תבואה
הלך הלוף ורב עד אשר-עשה שלשים שערים
וששים שערים ומאה שערים:
ט ויאמר אליהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע:
י ויהי בשבתו לבדו ויבאו אלה אשר דבקו בו
עם-שנים העשר וישאלוהו על-דבר משליו:
יא ויאמר אליהם לכם נתן לדעת רזי מלכות האלהים
ואלה אשר מבחוץ רק משלים ישמעו בכל:
יב למען ראו יראו ולא ידעו ושמעו וישמעו ולא יבינו
פן-ישובו ונסלח להם:
יג ויאמר אליהם אם-המשל הזה לא הבינותם איך
תבינו שאר המשלים:
יד הזרע הלא הוא הזרע את-דבר המלכות:
טו ואשר על-ידי הדרך הם אלה אשר יקבלו את-הזרע
בשמעם את-אשר נאמר להם אף השטן יחיש
לבוא ונשא את-הזרע הזרוע בם:
טז וכן הזרע הזרוע על-חלקת סלע הם אלה אשר
ימהרו לשמע את-דבר המלכות בשמחה:
יז אפס כי-אין להם שרש בנפשם ורק כמעט רגע
יעמדו ואחרי-כן פי תקרה כלי-צרה וידפנו אתם
על-דבר אמונתם יכשלו כרגע:
יח והזרע הזרוע אל-הקצים הם אלה אשר ישמעו
דבר-המלכות:
יט ונדאגות העולם הזה ונכלי העשר ונחפצים אחרים
באים ומבלעים את-הדבר ולא יעשה-צמח:

פרק ה

א וַיָּבֹאוּ אֶל־עֶבֶר הַיָּם אֶל־מָקוֹם מוֹשֵׁב הַגִּזְזִיִּים:
 ב וְהוּא יָצָא מִן־הָאֵנִיָּה וְהִנֵּה־אִישׁ יוֹצֵא לִקְרָאתוֹ
 מִן־הַקְּבָרִים אֲשֶׁר־רוּחַ טָמְאָה מִבְּעֹתוֹ:
 ג וּמוֹשֶׁבֹה הָיָה בֵּין הַקְּבָרִים וְלֹא יָכַל עוֹד אִישׁ לְאָסֹר
 אוֹתוֹ וְאֵף לֹא בּוֹקִים:
 ד כִּי־פָעֻמִּים רַבּוֹת נֶאֱסָר בּוֹקִים וּבְכַכְלִי בְרוּזַל וַיִּנְתַּק
 אֶת־הַזִּקִּים וְאֶת־הַפְּכָלִים שֶׁבָּר וְלֹא הָיָה לֹאֵל
 יָד־אִישׁ לְכַבֵּשׁוֹ:
 ה וְהָיָה צֵעַק תָּמִיד לִלְלָה וַיּוֹמֵם בֵּין הַקְּבָרִים וְהַהָרִים
 וְטָרַף בְּאֶבְנִים נִפְשׁוֹ:
 ו וַיְהִי כִּרְאֹתוֹ אֶת־יְשׁוּעַ מִכְּחוֹק וַיִּרְץ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ:
 ז וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמֶר מֶה־לִּי וְלָךְ יְשׁוּעַ בֶּן־אֵל
 עֲלִיּוֹן הַנְּנִי מִשְׁפִּיעַף בְּאַלְהִים כִּי לֹא תַעֲנִנִי:
 ח כִּי הוּא אָמַר אֵלָיו צֵא רוּחַ טָמְאָה מִן־הָאִישׁ הַזֶּה:
 ט וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר מֶה־שָּׁמָךְ וַיֹּאמֶר מַחְנִים שְׁמִי
 כִּי־רַבִּים אֲנִי:
 י וַיִּפְצַרְבוּ מְאֹד לְבִלְתִּי שְׁלַחַם אֶל־מַחוּץ לְאַרְץ:
 יא וְעָדָר חֲזִירִים רַבִּים הָיָה רָעָה שָׁם מִצַּלַּע הָהָר:
 יב וַיִּתְחַנְּנוּ־לוֹ לֵאמֹר שְׁלַחְנוּ־נָא אֶל־הַחֲזִירִים וְנִבְוֹאָה
 בָּהֶם:
 יג וַיִּנָּח לָהֶם יְשׁוּעַ וְהַרוּחוֹת הַטָּמְאוֹת הָאֵלֶּה יָצְאוּ
 וַתִּבְאֶנָּה אֶל־תּוֹךְ הַחֲזִירִים וַיִּשְׁטַף כָּל־הַעֲדָר
 בַּמּוֹרָד אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וְהֵם כָּלָם כָּאֻלָּפִים טָבְעוּ בַּיָּם:
 יד וְרַעֲי הַחֲזִירִים נָסוּ וַיִּגִּדּוּ אֶת־הַדָּבָר בְּעִיר וּבִשְׂדֵה
 וַיִּצְאוּ בְנֵי הַמָּקוֹם לִרְאוֹת אֵת אֲשֶׁר נִהְיָתָה:
 טו וַיָּבֹאוּ אֶל־יְשׁוּעַ וַיִּרְאוּ אֶת־הָאִישׁ בֹּעֵל מַעוֹן
 הַשָּׂדִים בֹּעֵל מַחְנִים וְהוּא יוֹשֵׁב מִלְּבָשׁ בְּגָדִים
 וְדַעַתוֹ יִשְׂרָה וַיִּירָאוּ:
 טז וְהָרָאִים אֶת־הַמַּעֲשֶׂה בַּעֲיֵינֵיהֶם סָפְרוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה לְבַעַל מַעוֹן הַשָּׂדִים וּלְעָדָר הַחֲזִירִים:
 יז וַיַּחֲלֹ לְפַצַּרְבוּ כִּי יַעֲבֹר מִגְּבוּלֵיהֶם:
 יח וַיִּירָד אֶל־הָאֵנִיָּה וּבַעַל מַעוֹן הַשָּׂדִים פָּגַע בּוֹ לְתַתּוֹ
 לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ:
 יט וְלֹא נִתְּנוּ יְשׁוּעַ אֵף אָמַר אֵלָיו שׁוּב לְבֵיתְךָ
 וּלְמוֹלֶדְתְּךָ וְהִגַּד לָהֶם מֶה־עָשָׂה לָךְ יְהוָה וּמֶה־רַבּוֹ
 רַחֲמָיו אֵלֶיךָ:
 כ וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲלֵ לְהַשְׁמִיעַ בְּדַפְפוּלִים אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ
 יְשׁוּעַ וַיִּתְּפִלּוּ כָלָם:
 כא וַיִּשָּׁב יְשׁוּעַ וַיַּעֲבֹר בְּאֵנִיָּה אֶל־עֶבֶר הַיָּם וְעַם־רַב
 נִקְבְּצוּ אֵלָיו וְהוּא עָמַד עַל־שִׁפְתַּי הַיָּם:
 כב וְהִנֵּה אֶחָד רָאָשִׁי בֵּית־הַכְּנֶסֶת בָּא אֵלָיו וּשְׁמוֹ יֶאֱרִי
 וַכְּרָאתוֹ אוֹתוֹ נָפַל לְרַגְלָיו אֶרְצָה:
 כג וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו מְאֹד לֵאמֹר בְּתִי הֵילָדָה הַגִּיעָה
 עַד־שְׁעָרֵי מוֹת הוּא־לִנָּא וְבֹא שִׁים יָדֶיךָ עָלַיָּה
 וְשִׁבָּה וְתַחֲי מַחֲלָה:
 כד וַיֵּלֶךְ אוֹתוֹ וְהַמּוֹן עַם־רַב הִלְכוּ אַחֲרָיו וַיִּדְחַקְהוּ:

כ וְהַזֶּרַע הַזֶּרֶע בַּחֲלָקָה הַטּוֹבָה הֵם הַשְׁמָעִים
 אֶת־הַדָּבָר וַיִּצְפְּנֵהוּ עַד אֲשֶׁר־יָנוּב תְּנוּבָה שְׁלֹשִׁים
 שָׁעִרִים וְשָׁעִרִים וּמֵאָה שָׁעִרִים:
 כא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵיבֹא הַנֵּר לְשׁוּמוֹ תַּחַת הָאִיפָה אוֹ
 תַּחַת הַמִּטָּה וְלֹא לְהַעֲלֹתוֹ אֶל־הַמְּנוּרָה:
 כב כִּי אִין־דָּבָר נֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא־יִגְלָה וְאִין נִסְתָּר
 אֲשֶׁר־לֹא יֵצֵא לְאוֹר:
 כג מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַי יִשְׁמַע:
 כד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁימוּ לְפָנֶיךָ לְאֲשֶׁר אַתֶּם שְׁמָעִים
 בַּמִּדָּה אֲשֶׁר אַתֶּם תְּמַדּוּ בָּהּ יִמַּד לָכֶם גַּם־אַתֶּם וְעוֹד
 יִתֵּן לָכֶם נִסְפּוֹת:
 כה כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלֹ יִתֵּן לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אִין־לוֹ יִקַּח
 מִמֶּנּוּ גַם אֲשֶׁר יִשְׁלֹ:
 כו וַיֹּאמֶר עוֹד נִמְשָׁלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כְּאִישׁ הַשֵּׁת
 זָרַע בְּאַרְץ:
 כז וְהִלָּךְ־לוֹ לִישׁוֹן וְקָם לִלְלָה נְיוֹם וְהַזֶּרַע יִצְמַח וַיִּגְדֵּל
 אֵף אִיכָה נַעֲשָׂתָה כְּזֹאת הוּא לֹא יָדַע:
 כח כִּי הָאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה מֵאֲלִיָּה אֶת־הַקֶּנֶה רֹאשָׁנָה
 אַחֲרֵי־כֵן אֶת־הַשִּׁבְלֹת וְאַחֲרֵי־כֵן אֶת־הַחֲטָה
 בַּשִּׁבְלֹת הַמְּלָאָה:
 כט וְאִזּוּ יַחֲשִׁי יְנִיף מִגָּל עַל־תְּבוּאֹת הַקֶּמֶה כִּי בָשָׁל
 קָצִיר:
 ל וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר מֶה־דְּמוּת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים
 וּמֶה־מִּשָּׁל נִשְׁוֶה־לָּהּ:
 לא דְּמִיּוּנָה לְגִרְגַּר חֲרָדָל אֲשֶׁר הוֹשֵׁת בְּאַרְץ וְהוּא קִטָּן
 מִכָּל־זָרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 לב וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִזְרַע יִצְיָן יִגְדֵּל מִכָּל־יֶרֶק וַעֲנָפִים
 גְּדוֹלִים יוֹצִיא עַד־אֲשֶׁר עוֹף הַשָּׁמַיִם יִקְנְנוּ בְּצִלּוֹ:
 לג וּבְמִשְׁלֵים רַבִּים כָּאֵלֶּה הַטִּיף אֲלֵיהֶם מִלְתּוֹ
 כְּפִי־אֲשֶׁר יָכְלוּ שְׂאֵת:
 לד וְלֹא דָבָר אֲלֵיהֶם דָּבָר בְּכַלִּי מִשָּׁל וּבִשְׁבָתוֹ
 עַם־תִּלְמִידָיו לְבָדָם בָּאָר לָהֶם אֶת־הַמִּשְׁלִים כָּלָם:
 לה בַּיּוֹם הַהוּא לַעַת עָרַב אָמַר אֲלֵיהֶם נַעֲבֹדָה־נָא
 אֶל־עֶבֶר הַיָּם:
 לו וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־הַמּוֹן הָעָם וַיַּעֲבִירוּ אוֹתוֹ בְּאֵנִיָּה הַהִיא
 אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאִזּוּ וְאֵנִיּוֹת אַחֲרוֹת סָבִיב לוֹ:
 לז וְתַקֵּם סוּפָה וְסַעֲרָה גְּדוֹלָה בַּיָּם וְהַגְּלִים שָׁטְפוּ
 אֶל־הָאֵנִיָּה עַד־לְמִלְאוּתָהּ מַיִם:
 לח וְהוּא נִרְדָּם בְּיִרְכָתֵי הָאֵנִיָּה וְהַפְּסָתוֹת מִרְאֲשֵׁתָיו
 וַיַּעֲבִירוּ אוֹתוֹ לֵאמֹר רַבְּנוּ הִכִּי לֹא תַחוּשׁ לָנוּ כִּי
 אֲבָדִים אֲנִי:
 לט וַיַּעֲזֹר וַיַּעֲזֹר בְּרוּחַ וַיֹּאמֶר אֶל־הֵם דֹּם וְהַרְגַּע
 וַיִּשְׁתַּק הָרוּחַ וְתַהִי דְּמָמָה גְּדוֹלָה:
 מ אִזּוּ אָמַר אֲלֵיהֶם מִדּוּעַ כֹּה תִתְּרֹנוּ הַעוֹד אִין אֲמֵן
 בָּכֶם:
 מא וְהֵם יִרְאוּ וַיִּרְאוּ גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִי
 הוּא זֶה אֲשֶׁר גַּם־הָרוּחַ וְהַיָּם מִקְשִׁיבִים לְקוֹלוֹ:

כח ואשה זכה היתה שם אשר ימי זוכה נמשכו שנים
עשרה שנה:
כו והיא נשאה מכאובים רבים מידי רפאים שונים
וכל אשר-לה פזרה בלתי הועיל כי נגעה הלה
הלוך וקשה:
כז ויהי כשמצעה את-שמע ישוע ותבא בקרב המון
העם מאחוריו ותגע בכנף בגדו:
כח כי אמרה בלבה אם רק-אגע בבגדיו ואנשעה:
כט ויביש מקור דמיה פתאם ותפר כי נרפא הנגע
בכשרה:
ל וישוע ידע בנפשו כרגע כי גבורה יצאה ממנו ויפן
בתוך העם ויאמר מי-נגע בבגדי:
לא ויאמרו אליו תלמידיו הנך ראה כי העם ידחקון
מסביב ואתה תשאל מי-נגע בבגדי:
לב ויבט מסביב לראות אתה אשר עשיתה כזאת:
לג והאשה יראה ותרדה כי ידעה את-אשר נעשה לה
ותבא ותפל לפניו ארצה ותגדלו האמת:
לד ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום
ותחתה נפשו מתחלואיכי:
לה עודנו מדבר ואנשי ראש בית-הכנסת באו מביתו
ויאמרו ממה בתך ולמה-זה תלצה עוד את-הרבי:
לו כשמוע ישוע את-הדבר האמור ויאמר אל-ראש
בית-הכנסת אל-תיקרא אף-האמן:
לז ולא נתן לאיש ללכת עמו בלתי לפטרוס ויעקב
ויוחנן אחי יעקב:
לח ויבאו בית-ראש בית-הכנסת ויקרא את-מהומת
הבכים ואת-המללים הרבים:
לט ויבא ויאמר אליהם מה-תקמו ומה-תכנו הילדה
לא ממה כי אם-ישנה היא:
מ וילעגו לו אף הוא הוציא את-כלם מן-הבית ויקח
את-אבי הנערה ואת-אמה ואת-אשר אתו ויבא
החדרה אשר הנערה שמה:
מא ויחזק ביד הנערה ויאמר טליתא קומי אשר יאמר
נערה קומי:
מב ותקם הנערה פתאם ותהלך והיא בת-שנים עשרה
שנה ויתפלאו הפלא ופלא:
מג ויצו עליהם ויזהירם לבלתי יודע הדבר לאיש אז
אמר לתת-לה לאכל:

פרק ו

א ויצא משם ויבא אל-ארגז מולדתו ותלמידיו הלכו
אחרי:
ב ויהי ביום השבת ויחל ללמד בבית-הכנסת ורבים
שמעו ויתמהו לאמר מאין לזה כל-אלה מה-מנות
חכמתו ואיך נפלאות כאלה תעשינה ידיו:
ג הלא זה הוא החרש בן-מרים ואחי יעקב ויוסי
ויהודה ושמעון וגם-אחיותו הלא כלן אתנו פה כי
הוא היה להם לאבן גנף:

ד ויאמר אליהם ישוע אין נביא בבלי כבוד זולתי
בארגז מולדתו בקרב משפחתו ובתוך ביתו:
ה ולא יכל לעשות נפלאות שמה בלעדי חולים
אתדים אשר שם ידיו עליהם וירפאם:
ו ושמה ההזיקתהו מפני חסר אמונתם וילך ויסב
ללמד בכפרים:
ז ויקרא אל-שנים העשר ויחל לשלח אתם שנים
שנים וכח נתן בידם על-רוחות הטמאה:
ח ויצו אתם לבלתי ישאו צדה לדרךם זולתי מטה
לבדו ולא לחם ולא ילקוט ולא כסף בכיס:
ט כי אם-להנעיל סנדל לכף רגלם וחליפות בגדים
בל-ילבשו:
י ויאמר אליהם כי תבאו לאחד הבתים באחד
המקומות שבו בבית ההוא עד-אשר תעברון:
יא וכל-אשר לא-יאספו אתכם הביתה ולא ישמעו
בקלכם צאו משם ונערתם את-האבק מעל רגליכם
לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדם ולעמרה יקל
ביום הדין מן-העיר ההיא:
יב ויצאו ויקראו אל-העם לשוב:
יג ויגורשו רוחות רעות רבות ואת-חולים רבים סכו
בשמן וירפאו אתם:
יד וישמע המלך הורדוס על-ישוע כי נודע היה שמו
בארגז ויאמר כי יוחנן המטביל קם מן-המתים
על-כן גברה ידו לעשות נפלאות:
טו ויש אשר אמרו כיהוא אליהו ואחרים אמרו
כיהוא נביא או כאחד הנביאים:
טז והורדוס שמע ויאמר זה הוא יוחנן אשר נשאתי
את-ראשו מעלי הוא קם מן-המתים:
יז הוא הורדוס אשר שלח ויתפש ביוחנן ויאסרהו
ויתנהו בבית הסהר על-דבר הורודיה אשת
פילפוס אחיו אשר אתה לקח לו לאשה:
יח כי יוחנן אמר אל-הורדוס לא בתורה לקחת אשת
אחייך לך לאשה:
יט ותשטם אתו הורודיה ותבקש להמיתו ולא יכלה
לו:
כ כי הורדוס היה ירא את-יוחנן באשר ידע כי איש
צדיק וקדוש הוא ויגן עליו ורבות עשה לפי דברו
אשר אנה לשמע לו:
כא ויהי היום הוא יום הלדת את-הורדוס ויעש משתה
לגדליו לשרי אלפיו ולראשי הגליל:
כב ותבא בת-הורודיה ותקד-שם במחול ותיטב
בעיני הורדוס ובעיני הישבים במסבו ויאמר המלך
אל-הנערה שאלי ממני ואתן-לך כל-בקשתך:
כג וישבע לה לאמר כל-אשר תשאלי ממני גם
עד-חצי המלכות בן אעשה לך:
כד ותצא ותאמר אל-אמה מה אשאל ותען לאמר
את-ראש יוחנן המטביל:
כה ותמהר ותשב אל-המלך ותאמר שאלתי כי תתן-לי
כיום בספל את-ראש יוחנן המטביל:

כו ויתעצב המלך עד-מאד אפס בעבור השבועה
 והישיבים עמו במסביו לא אבה להשיב את-פניו:
 כז וימחר המלך וישלח אחד מן-הטבחים ויצוהו
 להביא את-ראש יוחנן וילך ויכרת את-ראשו בבית
 הסהר:
 כח ויביאהו בספל ויתנהו לנצרה והנצרה נתנה אותו
 לאמה:
 כט וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את-החלל ויקברהו
 במו-קבר:
 ל ויקבצו השליחים אל-ישוע ויגידו לו את-כל-אשר
 עשו ואת אשר למדו:
 לא ויאמר אליהם לכו ונלכה אל-מקום שמים ותרגיעו
 שם מעט כי רבו הפאים והשבים עד-אשר לא
 מצאו להם עת לאכל-לחם:
 לב וילכו באנניה לבדם אל-מקום שמים:
 לג כראות המון העם אתם הלכים הפירו אותו רבים
 מהם וירוצו דרך היבשה מפל-הערים ויקדימו
 לבא אליו:
 לד ויצא ישוע וירא המון עם-רב ורחמיו נקמרו
 עליהם כי היו פצאן אשר אין-להם רעה ויחל
 להורתם דברים שונים:
 לה ויהי כִּי-פנה היום ויבאו אליו תלמידיו ויאמרו
 המקום שמים והיום רד מאד:
 לו שלחם מעל פניו וילכו אל-הערים ויחצריהן
 מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה-שיאכלו:
 לז ויען ויאמר אליהם תנו להם אתם לאכל ויאמרו
 אליו וכי גלף לקנות להם לחם במאתים דינר ומצא
 להם:
 לח ויאמר אליהם כמה פרות-לחם לכם לכו ויראו
 ויראו ויאמרו חמשה לחם ודגים שנים:
 לט ויצו אתם כי ישבוים כלם חבל חבל בנאות דשא:
 מ וישבו להם שורה על-שורה מאה מאה איש
 וחמשים חמשים איש:
 מא ויקח את-חמשת הלחם ואת-שני הדגים וישא
 עיניו למרום ויברך ויפרס את-הלחם ויתן
 לתלמידיו לשום לפניהם ואת-שני הדגים חלק
 לכלם:
 מב ויאכלו כלם וישבעו:
 מג וישאו שנים עשר סלים מן-הפתותים
 הנותרים ומן-הדגים:
 מד ואלה אשר לחמו בלחם ההוא היו פתמשת אלפי
 איש:
 מה אז חזק דברו על-תלמידיו לרדת באנניה ולעבור
 לפניו אל-עבר הים אל-בית צידה בעוד הוא ישלח
 את-העם:
 מו ואחרי אשר פטר אתם עלה על-ההר להתפלל:
 מז והאנניה באה בלב הים אחרי בא הערב ויותר הוא
 לבדו ביבשה:

מח וירא את-השטים באנניה בצרה גדולה כי הסער
 הולך וסער נגד פניהם ויבא אליהם בעוד לילה
 לעת האשמרת הרביעית דרך על-פני הים ויואל
 לעבר אתם:
 מט והם ראו אותו דרך על-פני הים ויחשבו כי
 חזון-רוח הוא ויצעקו:
 נ כִּי-כלם ראו אותו ונבהלו וימחר לדבר על-לבם
 ויאמר אליהם חזקו אני הוא אל-תיראו:
 נא ויירד אליהם אל-תוף האנניה והרוח שכלה והם פן
 תמהו בתמהון לבב יתר מאד:
 נב כי גם-בדבר-כפרות הלחם עד-כה לא השכילו כי
 היו פכדי-לב:
 נג ויעברו ויבאו ארצה גגיסר ויקרבו אל-החוף:
 נד ועוד הם עלים מן-האנניה ואנשי המקום הפריהו
 כרגע:
 נה ויבצו בכל-הכפר ויחלו לשאת את-החולים
 על-משפכם להביאם אל-המקום אשר שמעו
 כִּי-הוא שם:
 נו ובכל-מקום אשר בא שמה בכפרים או בערים
 ויחצריהן שם שמו את-החולים לפניו על-פני
 חוצות ויתחננו-לו לתתם לגעת בכנף בגדו ויהי כל
 אשר נגע-בו נחי:

פרק ז

א ויקהלו אליו פרושים וסופרים אחדים אשר באו
 מירושלים:
 ב ויראו את אחדים מתלמידיו אכלים לחם בידים
 טמאות כי לא רחצו ויזכיהו אתם:
 ג כי הפרושים וכל-היהודים לא יאכלו לחם בלתי
 אם-ירחצו את-ידיהם עד-הפנק כי את-קבלת
 הזקנים ישמרו:
 ד ובבואם מן-השוק לא יאכלו בבלי רחצה ועוד
 רבות קבלו עליהם לשמר כמו טבילת כסות וכדים
 וכירות ומטות:
 ה וישאלו אותו הפרושים והסופרים לאמר מדוע לא
 ישמרו תלמידך את-מסרת הזקנים כי הם אכלים
 לחם בלי טבילת ידים:
 ו ויאמר אליהם חנפיה-לב היטב נבא עליכם ישעיהו
 ככתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני:
 ז ותהו ויראתם אתי מצות אנשים מלמדים:
 ח כי מצות אלהים עזבתם ותשמרו מסרת אנשים
 טבילת כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים:
 ט ויאמר אליהם היטבתם למאס במצות אלהים
 למען תנצרו את-קבלתכם:
 י כִּי-משה אמר כבוד את-אביך ואת-אמך ומקלל
 אביו ואמו מות יומת:
 יא ואתם אמרים איש כִּי-יאמר לאביו או לאמו קרבן
 כל-הנאה אשר תהנה ממנו חרי זה נדר:

יב ולא תתנו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו:
 יג ותפרו את-דבר אליהם מפני מסרתכם אשר תקסרו אתם וכן רבות אתם עשים:
 יד ויוסף ויקרא אל-העם ויאמר אליהם האזינו אלי כלכם והשכילו:
 טו אין דבר אשר יבא בקרב האדם מחוזה-לו יוכל לטמא אתו כי אם-זה אשר יצא ממנו הוא יטמא את-האדם:
 טז מי אשר-אזנים לו לשמע ישמע:
 יז וכאשר שב מתוך העם הביתה וישאלו אותו תלמידיו על-דבר משלו:
 יח ויאמר אליהם הכי גם-אתם עוד בבלי בינה הלא תשכילו כי כל-הבא מחוץ אל-תוף האדם לא יטמאנו:
 יט כי לא-יבא אל-לבו כי אם-אל-פרשו ומשם יצא הפרשדנה אשר יזקק כל-מזון:
 כ ויאמר אכן היצא מתוך האדם הוא יטמאנו:
 כא כי מתוך האדם מתוך לבו יצאו יצרי מחשבות רעות וזנונים גנבה ורצח:
 כב נאפים אהבת בצע ורשע רמיה וזמה ורעת-עין גדופים גאות ונבלה:
 כג כל-הרעות האלה מתוך האדם הן יצאות ומטמאות אתו:
 כד ויקם וילך משם אל-גבול צור וצידון ויבא אל-אחד הבתים ולא אבה אשר יכירונו איש אף לא יכל להסתר:
 כה כי אשה אשר בתה הילדה רוח טמאה מביתה שמעה עליו ותמהר ותבא ותפל לרגליו:
 כו והאשה יננית ומולדתה ארם-צר ותבקשהו להרחיק את-הרוח הרעה מקרב בתה:
 כז ויאמר אליה ישוע נתון לבנים לשבע ראשונה כי לא-נכון לקחת את-לחם הבנים ולהשליכו לפני הכלבים:
 כח ותען ותאמר אליו בן אדני אפס גם-הכלבים יאכלו תחת השלחן מפתותי לחם הבנים:
 כט ויאמר אליה יען כזאת דברת לכי-לך סרה הרוח הרעה מביתך:
 ל ותשב אל-ביתה ותמצא את-בתה שכבת על-מטתה והרוח הרעה סרה מעליה:
 לא ויפן ויצא מגבול צור דרך צידון ויבא עד-ים הגליל בתוף גבול דכפוליס:
 לב ויביאו אליו איש חרש נאלם ויפצרו-בו לשום את-ידו עליו:
 לג ויקחהו מקרב העם לבדו וישם את-אצבעותיו באזניו וירק ויגע בלשונו:
 לד וישא עיניו למרום ויאנח ויאמר לו אפתח אשר יאמר התפתח:
 לה ויפתחו אזניו ומוסרי לשונו נתקו וידבר בשפה ברורה:

לו ויצו עליהם לבלתי יגידו לאיש וכאשר יצנה עליהם בן יוסיפו להשמיע את-הדבר ברבים:
 לו ויתמהו עד-מאד לאמר כל-אשר עשה טוב מאד כי על-פיו חרשים שמעים ואלמים מדברים:

פרק ח

א ויהי בימים ההם ויתאספו אליו עם-רב ולא היה להם כל-אכל למלא לנפשם ויקרא ישוע אל-תלמידיו ויאמר אליהם:
 ב מלאתי רחמים על-העם כי עמדו עמדי זה שלשת ימים ואין להם מה-לאכל:
 ג וכי אשלחם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך ויש מהם אשר באו ממרחק:
 ד ויענו אתו תלמידיו מאן תשיג יד-איש במדבר להשביע את-אלה לחם:
 ה וישאל אתם לאמר כמה לכם לחם ויאמרו שבעה:
 ו ויצו את-המון העם לשבת על-הארץ וינקח את-שבעת הלחם ויברך ויפרס ויתן אל-תלמידיו לשום לפניהם וישמו לפני המון העם:
 ז ומעט דגים קטנים היו להם אשר ברך עליהם ויאמר לשום לפניהם גם-את-אלה:
 ח ויאכלו וישבעו וישאו את-הפתותים הנותרים שבעה סלים:
 ט והם היו כארבעת אלפי-איש ואחר-כן שלח את-העם:
 י אז ירד באניה עם-תלמידיו ויבא שדה דלמנוחא:
 יא ויצאו הפרושים ויחלו להתנפח אתו ולבעבור נסותו שאלו לתת להם אות מן-השמים:
 יב ויאנח במרירות ורוחו לאמר מדוע יבקש הדור הזה אות אמן אני אמר לכם כי אות לא ינתן לדור הזה:
 יג ויעזב אתם וישב ויעבור באניה אל-עבר הים:
 יד והם שכחו לקחת אתם צנה לדרך ולא-נמצא באניותם בלתי כפר-לחם אחת:
 טו והוא הזכיר אתם לאמר ראו השמרו לכם מחמצת הפרושים ומשאר הורדוס:
 טז ויהי הם נדונים איש את-אחיו לאמר על כיי-לחם אין אתנו:
 יז וידע ישוע ויאמר אליהם למה-זה אתם נדונים על כיי-אין לכם לחם הכי לא תבינו ולא תשכילו ולפכם כבד עד-כא:
 יח עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תקשיבו ולא תזכרו:
 יט כאשר פרסתי את-חמשת הלחם לחמשת אלפים כמה סלים מלאים פתותים נשאתם מהם ויאמרו אליו שנים-עשר:
 כ ומן-השבע לארבעת האלפים כמה סלים מלאים פתותים נשאתם מהם ויאמרו אליו שבעה:

^א וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲכִי עוֹד לֹא תִשְׁכְּלוּ עַד-כֹּה:

^ב וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּית צִיְדָה וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אִישׁ עֹזר וַיִּבְקְשֶׁהוּ לְתֵתוֹ לְגֵעַת בּוֹ:

^ג וַיַּחֲזֹק בְּיַד הָעוֹזר וַיִּצְיֵאֵהוּ אֶל-מַחוּץ לְעִיר וַיִּרְקַבּ בְּעֵינָיו וְאֶת-יָדָיו שָׁם עָלָיו וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם-הוּא רֹאֶה מְאוּמָה:

^ד וַיֵּשֶׁא אֶת-עֵינָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי רֹאֶה אֲנָשִׁים כִּי אֲנִי רֹאֶה אֹתָם הַלְכִים כְּמוֹ-עֲצִים:

^ה וַיִּשָּׁם אֶת-יָדָיו שְׁנִית עַל-עֵינָיו וַיִּפְקַח אֶתֶּן אֹז הַתְּרַפָּא וַיֵּרָא כָל-דָּבָר אֶל-נֶכֶן:

^ו וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-תַּבָּא בְּעִיר וְאֵל לְהַגִּיד לְאִישׁ דָּבָר בְּעִיר:

^ז וַיֵּצֵא יִשׁוּעַ מִשָּׁם וַיֵּלֶךְ עִם-תַּלְמִידָיו אֶל-הַכְּפָרִים בְּקִיסְרִין אֲשֶׁר לְפִילפּוֹס וַיְהִי בְּדֶרֶךְ וַיִּשְׁאַל אֹתָם לֵאמֹר מַה-אִמְרִים הָאֲנָשִׁים עָלֵי מִי-אֲנִי:

^ח וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל וַיֵּשׁ אִמְרִים אֲלֵיהֶם וְאַחֲרֵים אִמְרִים אֶחָד מִן-הַנִּבְיָאִים:

^ט וַיִּשְׁאַל אֹתָם לֵאמֹר וְאַתֶּם מַה-תֹּאמְרוּ עָלֵי מִי-אֲנִי וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ:

^י וַיֵּצֵא עֲלֵיהֶם לְבַלְתִּי הַגִּיד לְאִישׁ עַל-אֲדוֹתָיו:

^{יא} אֲזַי הִחַל לְהוֹרֹתָם לֵאמֹר רַבִּים מִכֹּאֲבִים לְבֶן-הָאָדָם וַהֲזֻקִּים וְרָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים וְמֵאֲסוֹ בּוֹ וַיִּמְתָּהוּ וּמִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים יָקוּם:

^{יב} וְאֶת-הַדָּבָר הַזֶּה הִגִּיד בָּאָר הַיָּטֵב וַיִּקְחָה אֹתוֹ פֶּטְרוֹס וַיַּחֲלֵל לְהוֹכִיחוֹ בְּדָבָרִים:

^{יג} אָף הוּא פָּנָה כֹּה נֹכַח וַיִּבֹט אֶל-תַּלְמִידָיו וַיִּנְעֹר בְּפֶטְרוֹס לֵאמֹר סוּר שָׁטָן מַעַל-פָּנַי כִּי לֹא תִשְׁכָּל אֶת-אֲשֶׁר לֹאֲלֵהִים כִּי אִם-אֶת-אֲשֶׁר לָאָדָם:

^{יד} וַיִּקְרָא אֶל-הָעָם וְאֶל-תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי-הַחֹפֵץ לָלֶכֶת אַחֲרַי יִשְׁלִיף אֶת-נַפְשׁוֹ מִגֵּד וַיִּשְׁאֵל אֶת-צִלְבוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו:

^{טו} כִּי מִי-הַחֹפֵץ לְהַצִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ תִּפְרֹת-לוֹ וּמִי-אֲשֶׁר-יִכְרִית אֶת-נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי וּלְמַעַן הַבְּשׂוֹרָה יִמְצָאָהּ:

^{טז} כִּי מַה-בְּצַע לְאִישׁ אִם-יִקְנֶה-לוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ וַיִּנְפְּשׁוּ תִּכְרֹת-לוֹ:

^{יז} אוֹ מַה-יִּתֵּן אִישׁ פְּדִיּוֹן נַפְשׁוֹ:

^{יח} כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹשׁ מִמֶּנִּי וּמִדְּבָרֵי בְדוּר הַבְּגָד וְהַפֶּשַׁע הַזֶּה אָף בֶּן-הָאָדָם יָבוֹשׁ מִמֶּנּוּ גַם-הוּא כְּאֲשֶׁר יָבֹא בְּכָבוֹד אָבִיו עִם-מַלְאָכָיו הַקְּדוֹשִׁים:

פרק ט

^א וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם יֵשׁ מִן-הַנִּצְעָבִים פֹּה אֲשֶׁר לֹא-יִטְעַמוּ מִנֹּת עַד כִּי-יָרְאוּ צֵאת מַלְכוּת אֱלֹהִים בְּגִבּוֹרָה:

^ב וְאַחֲרֵי שְׁשֶׁת יָמִים לָקַח יִשׁוּעַ אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-יוֹחָנָן אֹתוֹ וַיָּבִיאוּם אֶל-הָר גִּבְעָה לְבָדָם וַיִּשְׁתַּנֶּה לְעֵינֵיהֶם:

^ג וַיִּבְגְּדוּ נֹדָעוֹ וַהֲלִיבוּ אֵין כּוֹכָב בְּאָרֶץ יוֹכֵל לְכַבֵּס בְּגָדִים לְבָנִים כְּמוֹהֶם:

^ד וְהִנֵּה אֲלֵיהֶם וּמִשָּׁה נִרְאָה אֲלֵיהֶם מִדְּבָרִים עִם-יִשׁוּעַ:

^ה וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל-יִשׁוּעַ רַבִּי טוֹב לָנוּ לְשִׁבֹּת פֹּה נַעֲשֶׂה-נָּא שְׁלֹשׁ סָבוֹת אַחַת לָךְ אַחַת לְמִשָּׁה וְאַחַת לְאֵלֵהוּ:

^ו כִּי הוּא לֹא-יָדַע מַה-לְדַּבֵּר כִּי נִפְלָה עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וַיִּפְחַד:

^ז וְהִנֵּה עָנָן סָכַף עֲלֵיהֶם וְקוֹל יֵצֵא מִן-הָעָנָן לֵאמֹר זֶה בְּנִי יְדִידִי אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:

^ח וּפְתָאֵם הַבֵּיטוּ מִסְבִּיב וְלֹא-רְאוּ עוֹד אִישׁ זֹולָתִי יִשׁוּעַ לְבָדוֹ אֹתָם:

^ט וַיְהִי בְּרִדְתָם מִן-הָהָר וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לְבַלְתִּי הַגִּיד לְאִישׁ אֶת-אֲשֶׁר רָאוּ עַד כִּי-יָקוּם בֶּן-הָאָדָם מִן-הַמֵּתִים:

^י וְהֵם שָׁמְרוּ אֶת-הַדָּבָר בְּלִבָּם וַיַּחֲקֻרוּ בִּינֵיהֶם מַה-הָיָה הַתְּקוּמָה מִן-הַמֵּתִים:

^{יא} וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ לֵאמֹר לָמָּה-זֶה יֹאמְרוּ הַסּוֹפְרִים כִּי אֲלֵיהֶם בֹּא יָבֹא רֵאשׁוֹנָה:

^{יב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַכֵּן אֲלֵיהֶם יָבֹא רֵאשׁוֹנָה וְהַשִּׁיב אֶת-הַכֹּל וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב עַל בֶּן-הָאָדָם כִּן גַּם-הוּא נֶכֶן לְהִיּוֹת מְצֻנָּה וּמִדְּכָא וְנִגְזָר מֵאָרֶץ חַיִּים:

^{יג} אָפֹס אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי גַם-אֲלֵיהֶם כָּבֹד בָּא וַיַּעֲשׂוּ-בּוֹ כְּרִצּוֹנָם כְּכַתוּב עָלָיו:

^{יד} וַיְהִי כְּבֹאֵם אֶל-שָׁאֵר הַתַּלְמִידִים וַיֵּרְאוּ עִם-רַב סְבִיבוֹתָם וְסוֹפְרִים מִתּוֹנְפָחִים עִמָּהֶם:

^{טו} וְכָל-הָעָם כְּרֹאוֹתָם אֹתוֹ הִשְׁתָּאוּ תִמְהוּ וַיִּרְצוּ וַיִּשְׁאַלּוּ-לוֹ לְשָׁלוֹם:

^{טז} וְהוּא שָׁאֵל אוֹתָם מַה-אַתֶּם מִתּוֹנְפָחִים עִמָּהֶם:

^{יז} וַיַּעַן אֹתוֹ אֶחָד מִן-הָעָם רַבִּי הַבָּאֲתִי לָךְ בְּזֶה אֶת-בְּנֵי אֲשֶׁר-רוּחַ אֵלִים מִבְּעֹתוֹ:

^{יח} וְלָעַת יַחֲזִיק בּוֹ יִטְרַפְּנוּ יוֹרִיד רִירוֹ וְשִׁנּוֹי יַחֲרֹק עַד-אֲשֶׁר יָבֹשׁ כַּחוֹ נֹאמֵר אֶל-תַּלְמִידָיו לְגִרְשׁוֹ וְלֹא יָכִלוּ:

^{יט} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּא דוֹר לֹא אֲמֵן בּוֹ עַד-מֵתִי אֶהְיֶה עִמָּכֶם עַד-מֵתִי אֲשֶׁא אֶתְכֶם הִבִּיֵּאֵהוּ אֵלֵי הִנֵּה:

^כ וַיָּבִיֵּאֵהוּ לְפָנָיו וְכַאֲשֶׁר רָאָהוּ הָרוּחַ וַיַּחֲתֵף אֹתוֹ חֲתָף וְטָרַף וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּתְּגַלֵּל בְּרִירוֹ:

^{כא} וַיִּשְׁאַל אֶת-אָבִיו מֵאִיָּה יוֹם דְּבַק בּוֹ זֶה וַיֹּאמֶר מִיָּמִי נַעֲוִירוֹ:

^{כב} וּפְעָמִים רַבּוֹת הִפִּילוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם לְהַאֲבִידוֹ אָף אִם יֵשׁ-לֹאֵל יָדָךְ לַעֲשׂוֹת דָּבָר חוֹסֶה-נָּא עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

^{כג} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אִם יֵשׁ-לֹאֵל יָדָךְ לְהַאֲמִין אַתָּה לְמַאֲמִין כָּל-דָּבָר יַעֲשֶׂה:

כד וַיִּצְעַק אָבִי הַיֵּלֶד וַיֹּאמֶר בְּדַמְעוֹת הַנְּנִי מֵאֲמִין אֲדֹנִי
הוֹשִׁיעָה לְחֹסֶר אֲמוּנָה כְּמִנִּי:
כה וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ כִּי הִתְמוֹן הַלֵּךְ הַלּוֹךְ וְרֹב וַיִּגְעַר בְּרוּחַ
הַטְּמָאָה לֵאמֹר אֲנִי מֵצֹדֶךָ צָא מִמֶּנּוּ רוּחַ אֲלֵם וְחֹרֶשׁ
אֶל-תּוֹסֵף לְבֹא־בֹא עוֹד:
כו וַיִּצְעַק וַיִּטְרֹף אֶת-נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ וַיֵּצֵא וַהֲנִיעַ נִשְׁאָר
כַּמֶּת וְרַבִּים אָמְרוּ כִּי-גִנֹּעַ:
כז וַיֵּשׁוּעַ הִתְזַיק בְּזִדּוֹ וַיִּקְיֶמְהוּ נִיָּקָם:
כח וַיְהִי בְּבֹאוֹ הַבַּיִתָּה וַיִּשְׁאַלּוּ אוֹתוֹ תִּלְמִידָיו וְהֵם
לְבָדֶם אֹתוֹ מִדּוּעַ לֹא מֵצָאָה יָדְנוֹ אֲנַחְנוּ לְגִרְשׁוֹ:
כט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִיִּן רוּחַ רָע כֹּזֵה לֹא-יִגְרֹשׁ כִּי
אִם-בְּתַפְלָה וּבְצֹמֶם:
ל וַיֵּצֵאוּ מִשָּׁם וַיַּעֲבְרוּ בְּגִלְלִיל וְלֹא אָבָה שָׁם לְהֵנָדֵעַ
לְאִישׁ:
לא כִּי הִקְדִּישׁ עֲתוֹ לְלַמֵּד לְתִלְמִידָיו וְלָשִׁים לַפְּנִיָּהִם
אִיךָ בֶן-הָאָדָם יִסְגֹּר בִּידָיו אֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִמְתָּהוּ
וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יוֹמֶת יָקוֹם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְחִי:
לב וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת-דִּבְרֵי וַיִּירָאוּ לִשְׂאֵל אוֹתוֹ:
לג וַיָּבֹאוּ אֶל-כַּפְּרִנְחוֹם וַיְהִי בֵּית וַיִּשְׁאַל אוֹתָם
מִה-דִּין וּדְבָרִים הָיוּ בִּינֵיכֶם בְּדֶרֶךְ:
לד וְלֹא עָנוּ דָּבָר כִּי רָבוּ בִּינֵיהֶם בְּדֶרֶךְ מִי הוּא הַגָּדוֹל
בָּהֶם:
לה וַיֵּשֶׁב וַיִּקְרָא אֶל-שְׁנֵים הָעֹשֶׂר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מִי-הֶחָפֵץ לְהִיטֹת רָאשׁוֹן עָלָיו לְהִיטֹת אַחֲרוֹן לְכֻלָּם
וּמִשְׁתַּרֵּת לְכֻלָּם:
לו וַיִּקַּח יֵלֶד וַיִּצְיָגְהוּ בְּתוֹכָם וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חִבְּקוּ-לוֹ
אָמַר אֲלֵיהֶם:
לז מִי-הוּא הַמְּקַבֵּל בְּשָׁמִי אֶחָד הַיִּלְדִּים כֹּזֵה אֹתִי הוּא
מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אוֹתִי אֵינְנוּ מְקַבֵּל אוֹתִי כִּי אִם-פָּגִי
שְׁלָחִי:
לח וַיֹּאמֶר יוֹחָנָן אֵלָיו רַבִּי רָאִינוּ אִישׁ מְגִרֵשׁ רוּחוֹת
רָעוֹת בְּשִׁמְךָ וְנִכְלָא אוֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר
לֹא-הֵלֵךְ אַחֲרֵינוּ:
לט וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל-תִּכְלָאוּ אוֹתוֹ כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר כֹּה
עָשָׂה בְּשָׁמִי נִפְלְאוֹת וְכֹה יָשׁוּב יְדִבֶּר-בִּי סֵרָה:
מ כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ לִצְרִינוּ לָנוּ הוּא:
מא וְכָל-הַנִּתְּנָן לָכֶם בְּשָׁמִי כּוֹס מִים לְשִׁתּוֹת עֹקֵב אֲשֶׁר
תִּכְסּוּ עַל-הַמְּשִׁיחַ אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא-יֵאבֹד
שְׁכָרִי:
מב וְכָל-הַנִּתְּנָן מִכְּשֵׁל לִפְנֵי אֶחָד הַקְּטָנִים הַמֵּאֲמִינִים בִּי
טוֹב לוֹ כִּי יִתְּלָה פֶלַח-רֶכֶב עַל-צִנְאוֹ וְהִשְׁלָךְ בָּיָם:
מג וְאִם-יִדְּךָ לְמִכְשׁוֹל לֵךְ קֶצֶץ אוֹתָה טוֹב לֵךְ לְבֹא
אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-יָד מִהִיּוֹת לֵךְ שְׁתִּי יָדִים וְלָבֹא
אֶל-גִּיהֵנָם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַד-עוֹלָם תּוֹקֵד:
מד אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֶתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
מה וְאִם-נִגְלָךְ לְמִכְשׁוֹל לֵךְ קֶצֶץ אוֹתָה טוֹב לֵךְ לְבֹא
אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-רִגְלָה מִהִיּוֹת לֵךְ שְׁתִּי רִגְלִים וְלָבֹא
אֶל-גִּיהֵנָם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה:
מו אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֶתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:

מז וְאִם-עֵינֶיךָ תִּכְשִׁילֶךָ נִקֵּר אוֹתָה טוֹב לֵךְ לְבֹא
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּעֵינַי אַחַת מִהִיּוֹת לֵךְ שְׁתִּי
עֵינַיִם וְלִהְשִׁלֶךָ אֶל-גִּיהֵנָם:
מח אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֶתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
מט כִּי כָל-אָדָם בָּאֵשׁ יִצְרָף כִּמוֹ כָּל-קֶרֶבֶן בַּמֶּלַח
יִמְלָח:
נ וְהַמֶּלַח טוֹב הוּא אִךְ אִם-יִפּוּג טַעַם הַמֶּלַח בְּמָה
תּוֹכְלוּ לְתַקֵּן אוֹתוֹ שְׁמְרוּ אֶת-הַמֶּלַח בְּתוֹכְכֶם
וְאֶת-הַשְּׁלוֹם בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו:

פרק י

א וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל-גִּבּוֹל יְהוּדָה וְאֶל-מַעְבַּר לִירְדֵן
וְהַמּוֹן רַב הוֹסִיפוּ לְהַקְבִּץ אֵלָיו וַיּוֹרֶה לָהֶם כְּפִי
מִשְׁפָּטוֹ:
ב וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו פְּרוּשִׁים לְנִסּוֹתוֹ וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם יֵשׁ בְּיָד
אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ:
ג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-צָוָה אֲתֹכֶם מִשָּׂה:
ד וַיֹּאמְרוּ מִשָּׂה נָתַן לָנוּ לְכַתְּבָלָה סֵפֶר כְּרִיתָת
וְלִשְׁלָחָה:
ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ בַּעֲבוּר קָשִׁי לְבַבְכֶּם כְּתַב לָכֶם
אֶת-הַמִּצְוָה הַזֹּאת:
ו אָבִל בַּיּוֹם הַכִּיָּיָה מְקַדֵּם זָכָר וְנִקְבָּה עָשָׂה אֹתָם:
ז עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אִבּוֹ וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק
בְּאִשְׁתּוֹ:
ח וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְכֶשֶׁר אֶחָד וְאִם-כֵּן אֵינָם עוֹד שְׁנַיִם כִּי
אִם-כֶּשֶׁר אֶחָד:
ט לָכֵן אֵת אֲשֶׁר-חִבֵּר אֱלֹהִים אֶל-יִפְרַד אָדָם:
י וּבְבֵית שְׁאֵלוֹ אוֹתוֹ תִּלְמִידָיו שְׁנֵית עַל-הַדָּבָר הַזֶּה:
יא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי-יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וְנִשָּׂא לוֹ
אַחֲרָת נֶאֱמָר הוּא:
יב וְאִשָּׁה כִּי-תֵצֵא מִבֵּית בַּעֲלָהּ וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר
נֶאֱמָר הִיא:
יג וַיָּבִיאוּ אֵלָיו יִלְדִּים לְבַעֲבוֹר יִשִּׁים אֶת-יָדָיו עַלֵיהֶם
וְתִלְמִידָיו גָּעְרוּ בְּמִבְיָאֵיהֶם:
יד וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ וַיַּחֲרֻלוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַנִּיחוּ לַיִּלְדִּים
לְבֹא אֵלַי וְאֶל-תִּכְלָאוּ אוֹתָם כִּי מֵאֲלָה מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים:
טו אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם מִי אֲשֶׁר-לֹא יִקְבֹּל אֶת-מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים כִּי-יֵלֶד בֹּא לֹא-יָבֹא בָּה:
טז וַיַּחֲבֹקֵם בְּזִרְעָתוֹ וְאֶת-יָדָיו שָׁם עַלֵיהֶם וַיְכַרְכֵּם:
יז וַיְהִי בְּצֵאתוֹ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּרְץ אֵלָיו אִישׁ וַיִּכְרַע לִפְנָיו
לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב מִה-לִּי לַעֲשׂוֹת לְרֵשֶׁת חַיִּי עוֹלָם:
יח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לְמַה-זֶּה תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב
כִּי אִם-אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים:
יט וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת-הַמִּצְוֹת לֹא תִרְצֹחַ לֹא תִנָּאֵף לֹא
תִּגְנוֹב לֹא-תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּרָא לֹא תַעֲשֶׂק כְּבֹד אֶת-אָבִיךָ
וְאֶת-אִמְךָ:

כ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי שְׁמִרְתִּי מִנְעוּרִי:

כא וַיִּרְאֶהוּ יֵשׁוּעַ וַיֹּאדְהֶבּוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו עוֹד אַחַת אֶתָּה חֹסֵר לָךְ מִכֹּר אֶת-כָּל-אַשְׁרֶיךָ וְתֵן לַעֲנִיִּים וְהָיָה-לָּךְ אוֹצֵר בְּשָׂמִים וּבֹא שָׂא אֶת-הַצֶּלֶב וְלֶךְ אַחֲרִי:

כב וַיִּפְּלוּ פָנָיו עַל-הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּתְעַצֵּב אֶל-לְבוֹ וַיִּלְךָ-לּוֹ פֶּי-נֹכְסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ:

כג וַיִּבֹט יֵשׁוּעַ מִסָּבִיב וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו מַה-קִּשְׁתֶּם לְבַעֲלֵי נֹכְסִים לְבֹא אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כד וַיִּשְׁתַּמְּמוּ תַלְמִידָיו עַל-דִּבְרָיו וַיֹּסֶף יֵשׁוּעַ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי מַה-כֹּכֵד לַבְּטָחִים עַל-חִילָם לְבֹא אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כה נִקַּל לְגַמֵּל לַעֲבֹד דִּבְךָ חֵר הַמַּחֲטָא מִבֹּא עֲשִׂיר אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כו וַיֹּסִיפוּ לְהִשְׁתַּמֵּם יֵתֵר מְאֹד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו וּמִי אֶפּוֹא יוֹכַל לְהוֹשִׁיעַ:

כז וַיִּבְטְבֻם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מִבְּנֵי אָדָם יִפְּלֹא הַדָּבָר אִךְ לֹא מֵאֱלֹהִים כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְּלֹא כָּל-דָּבָר:

כח וַיַּחֲלֵל פֶּטְרוּס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנִי אֲנִי עוֹבְדֶנּוּ אֶת-כָּל וַנִּלְךָ אַחֲרֶיךָ:

כט וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר עֹזֵב בֵּית אוֹ אָחִים אוֹ אֲחֻיּוֹת אוֹ אָב אוֹ אִם אוֹ אֶת-אֲשֶׁרְתּוֹ אוֹ בָנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן הַבְּשׂוּרָה:

ל אֲשֶׁר לֹא יִמָּצֵא לְרִגְלֵי הַרְדִּיפּוֹת בְּעֵת הַזֹּאת מֵאֵה שָׁעִירִים בָּתִּים וְאָחִים וְאֲחֻיּוֹת וְאִמּוֹת וּבָנִים וְשְׂדוֹת וְלַעֲתִיד לְבֹא חַיִּי עוֹלָם:

לא וְרַבִּים הֵם הָרֹאשִׁימִים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרָנִים וְהָאֲחֲרָנִים רִאשׁוֹנִים:

לב וּבִהְיוֹתָם בְּדֶרֶךְ לַעֲלֹת יְרוּשָׁלַיִם וַיִּלְךָ יֵשׁוּעַ לְפָנֵיהֶם וְהֵם הִלְכוּ אַחֲרָיו בְּמַגּוֹר וּפְחַד וַיִּקַּח אֵלָיו שְׁנֵית אֶת-שְׁנֵי הַעֲשָׂר וַיַּחֲלֵל לְהַגִּיד לָהֶם אֶת-אֲשֶׁר יִקְרָה אֹתוֹ לֵאמֹר:

לג הִנֵּה אֲנִי אֲנִי עֹלִים יְרוּשָׁלַיִם וּבֶן-הָאָדָם יִסָּגֵר בִּידֵי רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַרְשִׁיעוּ אֹתוֹ לָמוֹת וְנָתַן אֹתוֹ בִּידֵי הַגּוֹיִם:

לד וְהֵם יִהְתְּלוּ בּוֹ וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּכְּהוּ בְּשֻׁטִים וַיִּמִּיתוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם וַיַּחֲיֶה:

לה וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן בְּנֵי-זִבְדִּי לֵאמֹר רַבֵּנוּ חַפְצִים אֲנִיחֶנּוּ כִּי-תַעֲשֶׂה לָנוּ אֶת אֲשֶׁר-נִשְׁאַל מִמֶּךָ:

לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה-תַּחֲפֹצֶכֶם כִּי-אֶעֱשֶׂה לָכֶם:

לז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּנָּה-לָנוּ לְשִׁבְתָּ אֶחָד לִימִינְךָ וְאֶחָד לְשִׁמְלֶךָ בְּכַבֻּדְךָ:

לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לֹא יָדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁאַלֹּן הַתּוֹכְלוּ לְשִׁתּוֹת אֶת-הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי אֶשְׁתֶּה וּלְהַטְבִּיל בְּטַבִּילָה אֲשֶׁר אֶטְבֵּל אֲנִי:

לט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נוֹכַל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֶת-הַכּוֹס אֲשֶׁר אֶשְׁתֶּה תִּשְׁתּוּ וּבְטַבִּילָה אֲשֶׁר אֶטְבֵּל תִּטְבְּלוּ:

מ אָבֵל לְשִׁבְתָּ לִימִינִי וְלְשִׁמְאַלִי אֵין בְּיָדִי לָתֵת כִּי אִם-יִנָּתֵן לְאֲשֶׁר נָכוֹן לָהֶם:

מא וְהַעֲשֶׂה בְּשִׁמְעָם זֹאת חֲרָה אַפִּם בַּיַּעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן:

מב וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן יָדַעְתֶּם כִּי הַנִּבְחָרִים לְמִשְׁלַל בְּגוֹיִם מִשְׁלִים בָּם כְּשָׂרִים בַּעֲבָדִים וּגְדוּלָּהֶם שְׁלֻטִים עֲלֵיהֶם:

מג וְלֹא יָהִי בֶן בְּקָרְבָּכֶם כִּי אִם-מִי הַחֲפֵץ לְהִיּוֹת גְּדוֹל בָּכֶם יָהִי לָכֶם לְמִשְׁרָת:

מד וּמִי מִכֶּם הַחֲפֵץ לְהִיּוֹת לְרֹאשׁ יָהִי עֹבֵד לְכָל:

מה כִּי גַם בֶּן-הָאָדָם לֹא בָּא לְמַעַן יִשְׁרָתוּ אַחֲרָיו כִּי אִם-לְשִׁרָת וְלָתֵת אֶת-נַפְשׁוֹ כָּפֹר בַּעַד-רַבִּים:

מו וַיָּבֹאוּ אֶל-יְרִיחוֹ וַיְהִי בַצָּאתוֹ מִן-הָעִיר וְתַלְמִידָיו וְהַמּוֹן עִם-רַב אַחֲרָיו וְהִנֵּה בְרִטְמִי בֶן-טִימִי עוֹר מְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת יֹשֵׁב עַל-יַד הַדֶּרֶךְ:

מז וּבְשִׁמְעוֹ כִּי יֵשׁוּעַ הִנְצִיר עֹבֵר שָׁם וַיַּחֲלֵל לַעֲזֹק וּלְקַרֵּא רַחֵם-נָא עָלַי יֵשׁוּעַ בֶּן-דָּוִד:

מח וַיִּגְעַרוּ-בּוֹ רַבִּים לְהַחֲשׁוֹתוֹ וְהוּא קָרָא בִּיתֵר אִמָּץ לֵאמֹר בֶּן-דָּוִד רַחֵם-נָא עָלַי:

מט וַיַּעֲמֵד יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר קְרָאוּ-לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְעוֹר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲזֹק קוּם-לָךְ הִנֵּה הוּא קָרָאךְ:

נ וַיִּשְׁלַךְ אֶת-בָּגְדוֹ מֵעָלָיו וַיָּקָם וַיָּבֹא לְפָנֵי יֵשׁוּעַ:

נא וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-תִּבְקֹשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ וַיֹּאמֶר הָעוֹר רַבּוּנִי לְהִשָּׁיב לִי אוֹר עֵינַי:

נב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לָךְ אֲמוֹנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָּךְ וְאוֹר עֵינֶיךָ שֶׁב אֵלָיו כְּרַגַּע וַיִּלְךָ אַחֲרָיו בְּדֶרֶךְ:

פרק יא

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיבוּ לְבֹא יְרוּשָׁלַיִם אֶצֶל בֵּית-פַּגִּי וּבֵית-עֲנָנָה בְּהַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו:

ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל-הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגֹד וְהָיָה כַּבֶּאֱכֹם שָׁמָּה תִמָּצְאוּ לְפָנֵיכֶם עֵיר אֲסוּר אֲשֶׁר לֹא-תִרְכַּב עָלָיו אִישׁ הַתִּירוֹ אֹתוֹ וְהִבִּיאוּהוּ אֵלַי:

ג וְכִי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם אִישׁ לָמָּה תַעֲשׂוּ כֹזָאת וְנִאֲמַרְתֶּם אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ וְאֵין יָחִישׁ לְשַׁלְחוֹ הִנֵּה:

ד וַיָּלְכוּ וַיִּמָּצְאוּ אֶת-הָעִיר אֲסוּר מִחוּץ לְשַׁעַר עַל-פֶּתַח עֵינַיִם וַיִּתִּירוּ אֹתוֹ:

ה וְנִאֲנָשִׁים מִן-הָעַמָּדִים שָׁם אָמְרוּ אֲלֵיהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּ כֹזָאת כִּי תִתִּירוּ אֶת-הָעִיר:

ו וַיַּעֲנוּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יֵשׁוּעַ וַיַּנִּיחוּ לָהֶם:

ז וַיָּבִיאוּ אֶת-הָעִיר אֶל-יֵשׁוּעַ וַיְשִׁימוּ עָלָיו אֶת-בָּגְדֵיהֶם וְהוּא יֹשֵׁב עֲלֵיהֶם:

ח וְרַבִּים פָּרְשׂוּ אֶת-בָּגְדֵיהֶם עַל-פָּנֵי הַדֶּרֶךְ וְנִאֲנָשִׁים אַחֲרֵים שָׁטְחוּ לְרִגְלָיו זְמֵרוֹת עֲצִים אֲשֶׁר כָּרְתוּ בַשָּׂדֶה:

ט וְהַלְכִים לְפָנָיו עִם-הַבָּאִים אַחֲרָיו עָנוּ וַקְרָאוּ הוֹשִׁיעָ-נָא בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה:

י בְּרוּכָה מַלְכוּת דָּוִד אֲבִינוּ הַבָּאָה בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשִׁיעָ-נָא בְּשֵׁם מְרוֹם:

^א וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּרָא אֶת-כָּל-אֲשֶׁר שָׁם מִסְכֵּיב וּלְפָנוֹת עָרֵב יֵצֵא אֶל-בֵּית-עֲנָנָה עִם-שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר:

^ב וַיְהִי מִמַּחֲרַת בְּצֵאתָם מִבֵּית-עֲנָנָה וַיֵּרָעֵב:

^ג וַיֵּרָא תָאֲנָה אֶחָת מִרְחוֹק אֲשֶׁר הוֹצִיָּאָה עָלִים וַיָּבֹא לִרְאוֹת אִם-יִמָּצֵא בָּהּ פְּרִי-מֵאֵכָל וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא-יִמָּצֵא בָּהּ זֹלָתִי עָלִים לְבָדָם כִּי עַתָּה תֵּתָאֲנִים עוֹד לֹא הִגִּיעָה:

^ד וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא יֵאָכֵל עוֹד אִישׁ מִפְּרִיָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם וּתְלַמִּדִּי שְׁמִעוּ אֶת-הַדְּבָר:

^ה וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיֵּלֶךְ יֵשׁוּעַ אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּחַל לְגַרֵּשׁ מִשָּׁם אֶת-הַמּוֹכְרִים וְאֶת-הַקּוֹנִים וְאֶת-שִׁלְחָנוֹת מִחֲלִפֵּי הַכֶּסֶף הַפֶּה וְאֶת-מוֹשְׁבוֹת מִכְרֵי הַיּוֹנִים:

^ו וְלֹא נָתַן לְאִישׁ לְהַעֲבִיר כָּלִים דֶּרֶךְ הַמִּקְדָּשׁ:

^ז וַיּוֹרָה לָהֶם לֵאמֹר הֲלֹא כָתוּב כִּי בֵּיתִי תִפְלָה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעַרַת פְּרָצִים:

^ח וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים שָׁמְעוּ וַיִּתְנַכְּלוּ לְהַאֲבִידוֹ כִּי יֵרָאוּ מִפְּנֵי אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּל-הָעָם הִתְפָּלְאוּ עַל-תּוֹרָתוֹ:

^ט וַיּוֹם יוֹם כָּבֹד הָעָרֵב יֵצֵא אֶל-מַחוּץ לְעִיר:

^י וַיְהִי בִּבְקֹר וַיַּעֲבְרוּ וַיֵּרָאוּ אֶת-הַתָּאֲנָה כִּי יָבִשָׁה מַעַנָּה וְעַד-שָׁרָשׁ:

^{יא} וַיַּכּוּ פְטָרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הִנֵּה יָבִשָׁה הַתָּאֲנָה אֲשֶׁר אֲרָתָה:

^{יב} וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַעוּ אֲמוֹנָה בְּאֵלֵיהֶם:

^{יג} אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יֹאמֶר אֶל-הָהָר הַזֶּה הִנָּשָׂא וְהִתְנַפֵּל אֶל-תּוֹךְ הָיָם וְלֹא יִפְּלֵג בְּלִבּוֹ כִּי אִם-יֵאָמֵן כִּי יְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר בֶּן יִהְיֶה-לוֹ:

^{יד} עַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם עַל-כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁאַל וְתִתְפַּלְלוּ בְּטַחוֹ כִּי יַעֲשֶׂה לָכֶם וְכֵן יַעֲשׂ:

^{טו} וְכִי-תַעֲמְדוּ לְהִתְפַּלֵּל סִלְחוּ לְכָל-אִישׁ אֶת אֲשֶׁר חָטָא לָכֶם לְמַעַן גַּם-אַבִּיכֶם בְּשָׁמַיִם יְסַלַח לָכֶם אֶת-חַטֹּאתֵיכֶם:

^{טז} וְאִם-לֹא תִסְלַחוּ אֹתָם גַּם-אַבִּיכֶם שְׁבַשְׁמַיִם לֹא-יְסַלַח לָכֶם אֶת-חַטֹּאתֵיכֶם:

^{יז} וַיֵּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיְהִי הוּא מִתְהַלֵּךְ בַּמִּקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים:

^{יח} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֵתָה עָשָׂה אֵלֶּה וּמִי-נָתַן לָךְ הָרִשְׁיוֹן הַזֶּה לַעֲשׂוֹת אֵלֶּה:

^{יט} וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אֲשַׁאל מִכֶּם דְּבָר וּתְנֶנּוּ לִי מַעֲנָה וְאִזְּ אֶגִּיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

^כ הִגִּידוּ לִי טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי-מִי הִיָּתָה מַצְנָתָה מִן-הַשָּׁמַיִם אוֹ מִבְּנֵי-אָדָם תְּנוּ לִי מַעֲנָה:

^{כא} וַיְהִי הֵם שֹׁקֵלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִם-נֹאמַר מִן-הַשָּׁמַיִם יֹאמַר וּמַדּוּעַ לֹא הָאֲמַנְתֶּם לוֹ:

^{כב} וְאִם-נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יֵרָאִים אֲנַחְנוּ אֶת-הָעָם כִּי-כָלֶם חָשְׁבוּ אֶת-יוֹחָנָן לְנָבִיא נֶאֱמָן:

^{כג} וַיַּעֲנוּ אֶת-יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לֹא יָדַעְנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ גַּם-אֲנִי לֹא אֶגִּיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

פרק יב

^א וַיִּפְתַּח בְּמִשְׁלַל פִּיּו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ נָטַע כֶּרֶם וַיַּעֲקֶהוּ מִסְכֵּיב וַיִּקַּב חֶצֶב בּוֹ וַיִּכֶן מַגְדֵּל בְּתוֹכוֹ וַנָּתַן אֹתוֹ לַנְּטָרִים וְהֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ לְמַרְחוֹק:

^ב וּלְעַתָּה הִבְצִיר שָׁלַח אֶת-עַבְדּוֹ לְקַחַת מִיַּד הַנְּטָרִים מִפְּרֵי הַכֶּרֶם:

^ג וַיִּתְּפְשׂוּ בּוֹ וַיַּכּוּהוּ וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ רִיקָם:

^ד וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהֶם עֶבֶד אֲחֵר וְאֹתוֹ סָקְלוּ בְּאֲבָנִים וַיִּפְּצֻהוּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלְחוּהוּ בְּחִרְפָּה גְדוֹלָה:

^ה וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהֶם עוֹד אַחֵר וְאֹתוֹ הִרְגוּ וְכֵן אַחֲרֵים רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר הָכּוּ וּמֵהֶם אֲשֶׁר הִרְגוּ:

^ו וַיְהִי-לוֹ עוֹד בֶּן יְחִיד אֲשֶׁר אָהַב וְאֹתוֹ שָׁלַח אֲלֵיהֶם אַחֲרֵי כָלֶם כִּי אָמַר אֶת-בְּנֵי יִירָאוּ:

^ז וְהַנְּטָרִים הָהֵם רָאוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֲחֵרֵי הֵנָּה הַיּוֹרֵשׁ לָכּוּ וַנְּהַרְגֶהוּ וְלָנוּ תִּסַּב הַנִּזְחָלָה:

^ח וַיִּתְּפְשׂוּ-בּוֹ וַיַּהַרְגֶהוּ וַיִּשְׁלִיכֶהוּ אֶל-מַחוּץ לְכֶרֶם:

^ט וּמָה אָפּוֹא יַעֲשֶׂה בַּעַל הַכֶּרֶם הוּא יָבֹא וְהַאֲבִיד אֶת-עַבְדֵי הָאֲדָמָה וְאֶת-כָּרְמּוֹ יִתֵּן בְּיַדֵּי אַחֲרִים:

^י הֲלֹא קִרְאתֶם אֶת-הַכְּתוּב הַהוּא אָכֵן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הַיְּהוּדָה לְרֹאשׁ פְּנָה:

^{יא} מֵאֵת יְהוָה הֵיָּתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:

^{יב} וַיִּבְקְשׂוּ לְתַפְשׂוּ אָפָס כִּי יֵרָאוּ מִפְּנֵי הָעָם בְּאֲשֶׁר הִבִּינוּ כִּי עָלִיהֶם דִּבָּר אֶת-הַמִּשְׁלֵּל הַזֶּה וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וַיֵּלְכוּ לָהֶם:

^{יג} וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו אַנְשִׁים מִן-הַפְּרוּשִׁים וּמֵאֲנָשֵׁי הַיְּהוּדָה לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדִבְכָּרָיו:

^{יד} וַיָּבֹאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ יָדַעְנוּ כִּי-אִישׁ נֶאֱמָן אֵתָה וְלֹא-תִגּוֹר מִפְּנֵי אִישׁ כִּי לֹא תִשָּׂא פָנֶיךָ גִּבּוֹר וְאֶת-דֶּרֶךְ אֱלֹהִים תּוֹרָה בְּמִישְׁרִים תִּנְכּוֹן הוּא לְתֵת מַס לְקִיסָר אִם-עֵינִי הִנֵּתָן אוֹ לֹא נָתַן:

^{טו} וְהוּא בִּרְאֹתוֹ אֶת-חֲנֻפָּתָם אָמַר אֲלֵיהֶם לְמַה-זֶּה תִּנְסוּנִי הִבִּיאוּ לִי דִינָךְ אַחֵד וְאָרְאָה:

^{טז} וַיָּבִיאוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמִי הַתְּמוּנָה וְהַכְּתָבָת הַהִנֵּה וַיֹּאמְרוּ לְקִיסָר:

^{יז} וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הָבּוּ אָפּוֹא לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֵאלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים וַיִּתְּמָהּ עָלָיו עַד-מָאֵד:

^{יח} וַיָּבֹאוּ אֵלָיו צִדּוּקִים הָאֲמָרִים כִּי-אֵין תְּקוּמָה לְמַתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:

^{יט} רַבֵּנוּ הִנֵּה מִשָּׂה כָּתוּב לָנוּ כִּי יָמוּת אַחֵד מִשְׁנֵי אַחִים וְעֹזֵב אִשָּׁה וּבֶן אֵין לוֹ יָבָמָה יָבֹא עָלֶיהָ וְהַקִּים זָרַע עַל-שֵׁם אַחֲיוֹ:

כ ונאמנו היו שבעה אחים הראשון מהם לקח לו אשה וימת ולא-השאיר זרע אחריו:

כא ויהשני יבם אתה וימת גם-הוא לא בנים וכמו-כן השלישי:

כב עד אשר פל-השבעה בעלוה וימותו וזרע לא-השאירו אחריהם ואחרי כלם מתה גם-האשה:

כג ועתה למי מהם תהיה לאשה בתקומה אחרי אשר היתה אשת פל-השבעה:

כד ויאמר אליהם ישוע הוא הדבר אשר שגיתם בו כי את-התורה לא ידעתם ולא את-נפלאות אל:

כה כי בתקומתם מן-המתים לא יבעלו ולא תבעלנה כי אם-יהיו כמלאכי השמים:

כו ועל-דבר המתים כייקיצו הלא קראתם בספר משה כאשר דבר אליו האלהים בסנה לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב:

כז והוא איננו אלהי המתים כי אם-אלהי החיים שגיתם הרבה מאד:

כח ואחד מן-הסופרים בא וישמע אתם נדברים יחדו ובראתו כי היטב ענה על-דבריהם וישאלהו מה-ראשית פל-המצות:

כט ויען ישוע הראשנה הלא היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ל ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לביך ובכל-נפשך ובכל-מדתך ובכל-מאריך זאת היא המצנה הראשנה:

לא והשניה הלא היא ואהבת להעך כמוך ואין מצנה גדולה משתים אלה:

לב ויאמר אליו הסופר אמן רבי אמת דברת כי אחד הוא ואין עוד מלבדו:

לג ולא-הבה אותו בכל-לב ובכל-מדע ובכל-מאד ולא-הב איש את-רעהו כנפשו היא גדלה מפל-עלה ונבחר:

לד ויקרא ישוע כיהשכיל לענות אתו ויאמר אליו הנך לא-רחוק ממלכות אלהים ולא-העז עוד איש להתנפח עמו בדברים מהיום שהוא ומעלה:

לה ויהי בהורות ישוע במקדש ויען ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח בן-דוד הוא:

לו ודוד הלא הוא אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד-אשית איביך הדם לרגליך:

לז ואם-דוד קרא לו אדון איך הוא בנו ורב העם הקשיבו לדבריו בענג-רב:

לח ויוסף ללמד ויאמר השמרו לכם מן-הסופרים המתענגים על-לכתם מלכשים מעיל ועל-שאלת שלום להם בשווקים:

לט על-המושבות הראשנים בבתי-הכנסת ועל-המקומות הנכבדים בבתי המשתה:

מ האכלים את-בתי אלמנות ולמראה עין ירבו תפלה אלה הם אשר ינטה עליהם קו המשפט פי שנים:

מא וכאשר ישוע ישב לנכח ארון האוצר ויקרא את-העם נתנים בו מעות ורבים עצירים נתנו הרבה:

מב ויאשה אלמנה עניה באה ותשם שם שתי פרוטות הן רבע אסר:

מג ויקרא אל-תלמידיו ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם האלמנה העניה הזאת הרבתה לתת מכל-הנתנים פה אל-ארון האוצר:

מד כי כלם נתנו ממותרם והיא ממחסדה נתנה את-פל-אשר-לה את כל-מחיתה:

פרק יג

א ויצא מן-ההיכל ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה את-האבנים ואת-הבנינים האלה מה-נהדרו:

ב ויאמר אליו ישוע הראית את-הבנינים הנשגבים האלה כלם יחרסו לא-תשאר פה אבן על-אבן:

ג ובשבתו על-הר הזיתים לנכח ההיכל וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי ביהותם אתו לבדם לאמר:

ד הגד-נא לנו מתי תקראנה אלה ומה-הוא האות למועד שהוא כי כל-אלה תכלינה:

ה ויחל ישוע לדבר אליהם לאמר השמרו לכם פן-יתעה אתכם איש:

ו כי רבים יבאו בשמי ואמרו כי אני הוא והתעו את-רבים:

ז וכי-תשמעו קרבות ושמעות מלחמה אל-תבהלו כל-אלה תהיינה ועוד לא-זה הקץ:

ח כייקום גוי על-גוי וממלכה על-ממלכה ורעש על-רעש יבא ורעב מהומות וכל-אלה רק ראשית החבלים:

ט ואתם השמרו בנפשותיכם כייסגורו אתכם בידי הסנהדרין ותכפו בבתי-הכנסת ובעבורי תעמדו לפני משלים ומלכים לעדות להם:

י והבשורה תקרא ראשנה בקרב כל-הגוים:

יא וכי-יוליכו אתכם להסגירכם בידי המשפט אל-תדאגו ולא-תחשבו בטחם בא המועד מה-תדברו כי כאשר יושם פניכם בעת ההיא כן תדברון כי לא אתם המדברים כי אם-רוח הקדש:

יב ואח יסגיר את-אחיו למנת ואב את-בנו וקמו בנים על-אבותם והמיתו אתם:

יג ואתם שנואים תהיו לכל-אדם למען שמי אף המחכה עד-הקץ הוא יושע:

יד וכי תראו את-השקוץ המשמם הנאמר ביד-דניאל הנביא עמד במקום אשר לא נכון לו הקרא יבין אז אלה אשר ביהודה ינוסו אל-ההרים:

טו ומי אשר על-הגג לא ירד הביתה ולא יבא לקחת מתוכו מאומה:

טו ומי אשר בשדה לא ישוב לביתו לקחת את-שמלתו:

יז אף אוי להרות ולמיניקות בימים ההמה:

יח ואתם התפללו לביתי תהיה זאת בחרף:

יט כי הימים האלה ימי צרה הם אשר כמוה לא-היתה מראשית ימי הבריאה אשר ברא אלהים עד-היום הזה וכמוה לא-תסוף:

כ ולולא יקצר יהיה את-הימים האלה לא-ינצל כל-בשר אף למען בחיירי אשר רצה בם יקצר את-הימים האלה:

כא וְאִזּוֹ אִם-יֵאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ הִנֵּה הַמָּשִׁיחַ פֹּה אוֹ הֵנוּ שֵׁם אֶל-תַּאֲמִינוּ:

כב כי משיחי שקר ונביאי כזב יקומו ונתנו אותות ומופתים לנסות אם יש-לאל ידם להתעות גם-את-הבחיירים:

כג ואתם השמרו בנפשותיכם ראו כי מראש הגדתי לכם את-כל:

כד אף בימים ההם כעבור הצרה ההיא תחשף השמש והירח לא-יגיה אורו:

כה הכוכבים יפלו מן-השמים וצבא המרום יזעזע:

כו וְאִזּוֹ יֵרָאוּ אֶת-בֶּן-הָאָדָם בָּא בִּעֲנָנִים בְּעָז וּבְהֵדָר גָּדוֹל:

כז והוא ישלח את-מלאכיו ויקבץ את-בחיירי מארבע הרוחות מקצה הארץ עד-קצה השמים:

כח וקחו לכם משל מן-התאנה אם רטוב ענפה ועליה צמחו ידעים אתם כי קרוב הקיץ:

כט וכן גם-אתם באשר תראו כי קמו כל-אלה ידוע תדעו כי-קרוב הוא לפתח:

ל אמן אני אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר-יקומו כל-אלה:

לא השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו:

לב וְעַל-מוֹעֵד הַיּוֹם הַזֶּה אֵינִי יוֹדֵעַ וְלֹא מֵלֵאף בְּשָׁמַיִם וְלֹא הֵבֵן בְּלִי הָאֵב:

לג עַל-כֵּן שִׁימוּ לְבַבְכֶּם שְׁקִדּוֹ וְהִתְפַּלְלוּ כִּי אֵינְכֶם יוֹדְעִים מִתִּי יָבֵא הַמוֹעֵד הַזֶּה:

לד הלא הוא כאיש נסע אל-מחוז לארץ אשר עזב את-ביתו ויחלק את-המשרה לעבדיו לאיש איש את-מלאכתו ואת-השער צוה לשקד על-השער:

לה לכן התיצבו על-משמרתכם כי לא תדעו מתי יבא בעל הבית אם-בערב או-בצהי הלילה אם-לעת קרא התרנגל או כאור הבקר:

לו פֶּן-יָבֹא פְתָאִם וּמֵצָא אֶתְכֶם יְשָׁנִים:

לז ואת אשר אני אמר לכם הנני אמר לכל שקדו:

פרק יד

א ויהי יומים לפני הפסח וחג-המצות ויבקשו ראשי הכהנים והסופרים לתפשו בערמה ולהמיתו:

ב אף אמרו לא בחג פן-תתערר מהומה בעם:

ג ויהי בשבתו במסבה בבית שמעון המצרע בבית-עניה ונבא אשה וכידה צלחית שמן גרד וד ויקר-ערך מאד ותשבר את-הצלחית ותצק אתו על-ראשו:

ד וירע הדבר בעיני אנשים מן-הישיבים שם ויאמרו בנפשם על-מה נבלע השמן הזה:

ה הלא טוב היה לתתו בכסף כערכו יותר משלש מאות דינר ולחלק מכרו לעניים וילנו עליה:

ו ויאמר ישוע הניחו לה למה-זה תלאו אותה הלא טוב גמלתי:

ז כי את-העניים תמצאו לפניכם תמיד ובכל-עת אשר תרצו תוכלו להיטיב להם ואתי לא-תמצאו לפניכם תמיד:

ח והיא עשתה כאשר מצאה ידה כי הקדימה ותמשח את-בשרי לקבורה:

ט אמן אני אמר לכם בכל-מקום אשר תשמע הבשורה בכל-הארץ יספור גם-אשר עשתה היא לה לזכרון:

י ויהיה איש-קריאות אחד משנים העשר הלך אל-ראשי הכהנים ויאמר להסגיר אתו בידם:

יא והם כשמעם בן שמחו ויבטיחו לתת-לו כסף ויבקש תאנה להסגיר אתו:

יב ויהי בראשון לחג המצות למועד זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תרצה כי גלף להכין לך לאכל את-הפסח:

יג וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה ופגע בכם איש נשא כד-מים לכו אחריו:

יד ובפתח אשר יבא תאמרו שם אל-בעל הבית כה אמר רבנו איה חדר הארחים לי ולתלמידי לאכל שם את-הפסח:

טו והוא יראה לכם עליה גדולה רצופה כסתות וערוכה בכל ושם תכינו לנו:

טז ויצאו התלמידים ויבאו העירה וימצאו באשר דבר להם ויכינו את-הפסח:

יז ויהי בערב ויבא שם עם-שנים העשר:

יח ובעוד הם אכלים במסבם ויאמר ישוע אמן אני אמר לכם כי אחד מכם האכל עמדי יסגירני:

יט ויצר להם מאד ויאמרו איש איש מהם אליו האני הוא הלא:

כ ויאמר אליהם אחד משנים העשר הטבל את-ידו עמי בקערה:

כא הן בן-האדם הלך כפתיב עליו אף אוי לאיש ההוא אשר יסגיר את-בן-האדם ביד מבקשי נפשו טוב היה לאיש ההוא אם לא-יצא מרחם:

כב ויהי באכלם ויקח ישוע את-הלחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי:

כג ויקח את-הכוס ויברך ויתן להם וישתו כלם:

כד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זֶה הוּא דָּמִי דַם-הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
הַשְּׂפוּךְ בְּעַד רַבִּים:
כה אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֲשַׁתָּה עוֹד מִפְּרִי הַגֶּפֶן
עַד-הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר חָדַשׁ אֶשְׁתָּהוּ בְּמַלְכוּת
הָאֱלֹהִים:

כו וַיִּקְרָאוּ אֶת-הַלֵּל וַיִּצְאוּ אֶל-הַר הַזֵּיתִים:
כז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעָה הֵן כָּלְכֶם תִּכְשְׁלוּ בִּי בַלִּילָה
הַזֶּה כִּי כְתוּב אִכָּה אֶת-הָרֶעֱה וּתְפוּצִין הַצֹּאן:
כח וְאַחֲרֵי תְקוּמָתִי מִן-הַמָּתִים אֵלַי לִפְנֵיכֶם הִגְלִילָה:
כט וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אַף אִם-כָּלֶם יִכְשְׁלוּ בָךְ אֲנִי לֹא
אֶכְשֹׁל:

ל וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעָה אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָךְ כִּי עֵתָה בַלִּילָה
הַזֶּה טָרֶם יִקְרָא הַתַּרְגֵּל פַּעַמַּיִם תִּכְחַשׁ-בִּי שְׁלֹשׁ
פַּעַמַּיִם:

לא וְהוּא הוֹסִיף לְדַבֵּר בֵּיתֵר אִמָּץ אַף אִם-יִהְיֶה עָלַי
לָמוּת אֲתָךְ בַּחַשׁ לֹא-אֶכְחַשׁ בָּךְ וְכֵן דִּבְרוּ גַם-כָּלֶם:
לב וַיָּבֹאוּ אֶל-מְקוֹם גֶּזֶר הַנִּקְרָא גֵּת-שִׁמְנָה וַיֹּאמֶר
אֶל-תַּלְמִידָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עַד כִּי אָתְּפֹלֵל:

לג וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-יוֹחָנָן וַיַּחֲלֵל
לְהַשְׁתַּחֲוֹחַ וּלְהַשְׁמוֹם:

לד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נַפְשֵׁי מְרֵה-לִי עַד מָאֵד עַד-מֹת
עַמְדוּ-בָּהּ וּשְׁקֹדוּ:

לה וַיַּעֲבֹר הָלֹאָה מֵעֵט מִזְעַר וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּתְּפֹלֵל
לְהַעֲבִיר מַעְלֵיו אֶת-הַשָּׁעָה אִם-יִתְּכֵן הַדָּבָר:

לו וַיִּקְרָא אָבָא אָבָא הֵן כָּל תּוֹכֵל הַעֲבֹר-נָא מַעְלֵי
אֶת-הַפּוֹס הַזֶּה וְהַזֶּה אֶף-לֹא כְרֻזִּי כִּי אִם-כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ
אֲתָהּ:

לז וַיָּבֹא וַיִּמְצָאֵם יֹשְׁנִים וַיִּפֶּן אֶל-פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר שְׁמַעוֹן
הַכִּי תִישָׁן הַכִּי-לֹא יִכְלֹתָ לְשָׁקֵד שְׁעָה אַחַת:

לח שְׁקֹדוּ וְהַתְּפִלְלוּ פֶן-תָּבֹאוּ לְמִסָּה הֵן הַרוּחַ תִּפְצָה
אֶף הַבָּשָׂר רָפָה:

לט וַיִּפֶּן וַיִּלְךְ-לוֹ עוֹד וַיִּתְּפֹלֵל בְּדָבָרִים הִרְאִישָׁנִים:

מ וַיָּשֵׁב וַיִּמְצָאֵם יֹשְׁנִים עוֹד כִּי הָיוּ עֵינֵיהֶם כְּבֻדוֹת
וְלֹא יָדְעוּ מַה-לַּעֲנוֹת אוֹתוֹ:

מא וַיָּבֹא פַּעַם שְׁלִישִׁית וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ שִׁנָּה
לְעֵינֵיכֶם וּמְנוּחָה רַב־לָכֶם הִנֵּה בָּאָה הַשָּׁעָה
וּבֶן-הָאָדָם נֹסֵעַ בִּידֵי חֲטָאִים:

מב קוּמוּ וּנְלַכָּה הִנֵּה הַמַּסְגִּיר אֵתִי הֵלֶךְ וְקָרַב:

מג עֲנֵנוּ מִדְּבַר וַיְהוּדָה אֶחָד מִשְׁנֵי הָעָשָׂר בָּא פְתָאֵם
וַעֲמוּ הַמּוֹן רַב בַּחֲרָבוֹת וּבְמַטּוֹת מֵאֵת רֹאשֵׁי
הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים:

מד וְהַמַּסְגִּיר אוֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר
אֲנִשְׁקֶל-לוֹ זֶה הוּא תִפְשׂוּ אוֹתוֹ שִׁימוּ עָלָיו מִשְׁמֶרֶת
וְהוֹלִיכֵהוּ:

מה וַיָּבֹא וַיִּגַּשׁ אֵלָיו פְּתָאֵם וַיֹּאמֶר רַבִּי רַבִּי וַיִּשְׁקֵהוּ:

מו וַיִּשְׁלַחוּ-בּוֹ אֶת-יְהוּדָה וַיִּתְּפֹשֶׂהוּ:

מז וְאַחַד מִן-הַנִּצְבִּים עָמוּ שְׁלָף אֶת-חֲרָבּוֹ וַיִּךְ
אֶת-עֶבֶד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת-אֶזְנוֹ:

מח וַיַּעַן יְשׁוּעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבְּחָרְבוֹת וּבְמַטּוֹת בָּאתֶם
לְתַפֵּשׁ אוֹתִי כְּפָרִיץ:

מט וַיִּיָּסוּ יוֹם יִשְׁכְּתִי לַהּוֹרֹת לָכֶם בְּמַקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם
בִּי יָד אֶף לְהַקִּים אֶת-הַכְּתוּבִים עֲשִׂיתֶם כְּזֹאת:

נ וְהַתְּלַמִּידִים עָזְבוּ אוֹתוֹ כָּלֶם וַיָּנֻסוּ:

נא וַנֵּעַר אֶחָד הֵלֶךְ אַחֲרָיו וְהוּא לְבוּשׁ כְּתָנֶת-בָּד
עַל-בָּשָׂרוֹ וַיֹּאחֲזֵהוּ:

נב וַיַּעֲזֹב אֶת-כְּתָנָתוֹ בְּיָדָם וַיָּנֶס עִרֵם:

נג וַיִּוְלִיכּוּ אֶת-יְשׁוּעָה אֶל-הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְהֵלוּ עָלָיו
כָּל-רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים וְהַסּוֹפְרִים:

נד וּפֶטְרוֹס הֵלֶךְ אַחֲרָיו מִרְחוֹק עַד-לְחֹצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
פָּנִימָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עִם-הַמְּשָׁרְתִים וַיִּתְחַמֵּם נֶגֶד
הָאוּר:

נה וְרֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְכָל-הַסַּנְהֶדְרִין בִּקְשׁוּ עֲדוּת
עַל-יְשׁוּעָה לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מָצְאוּ:

נו כִּי עֲדוּת-שֹׁקֵר עָנוּ בּוֹ רַבִּים אָפָס עֲדוּתָם לֹא
נִמְצְאָה בֵּן:

נז וַיִּקְוֹמוּ אֲנָשִׁים וַיַּעֲנוּ עֲדוּת-שֹׁקֵר בְּפָנָיו לֵאמֹר:

נח שְׁמַעְנוּ אוֹתוֹ אֹמֵר אֲנִי אֶהְרֹס אֶת-הַיֵּכָל הַזֶּה
מַעֲשֵׂה יָדָיִם וּבִשְׁלֹשַׁת יָמִים אֲבָנָה הַיֵּכָל אַחֵר אֲשֶׁר
אֵינָנו מַעֲשֵׂה יָדָיִם:

נט אַף גַּם-כְּזֹאת דִּבְרִי עֲדוּתָם יַחֲדוּ לֹא נִכְנוּ:

ס וַיִּקֶּם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּתוֹכָם וַיִּשְׁאַל אֶת-יְשׁוּעָה לֵאמֹר
הֲלֹא תַעֲנֶה דְּבַר מַה-זֹּאת הַעִידוּ בָךְ אֵלָה:

סא וַיֹּדֶם וְלֹא עָנָה מֵאוּמָה וַיּוֹסֶף הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּשְׁאַלְהוּ
עוֹד לֵאמֹר הֲאֵתָה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן-הַמִּבְרָךְ:

סב וַיֹּאמֶר יְשׁוּעָה אֲנִי הוּא וְאַתֶּם תִּרְאוּ אֶת-בֶּן-הָאָדָם
יֹשֵׁב לִימִין הַגְּבוּרָה וּבָא בְּעָנְנֵי שָׁמַיִם:

סג וַיִּקְרַע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת-בִּגְדָיו וַיֹּאמֶר מַה-לָּנוּ עוֹד
וְלַעֲדִים:

סד הֲלֹא שְׁמַעְתֶּם גְּדוּפוֹ אִמְרוּ מַה-דַּעַתְכֶם וַיִּרְשָׁעוּ
אוֹתוֹ כָּלֶם כִּי-מִשְׁפָּט-מָוֶת לוֹ:

סה וַיַּחֲלוּ אֲנָשִׁים מֵהֶם לָרֶק בּוֹ וַיַּחֲפוּ אֶת-פָּנָיו וַיִּכְהוּ
בְּאִגְרָף וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנָּבֵא לָנוּ וְהַמְּשָׁרְתִים קָדְמוּ
אוֹתוֹ בְּמַכּוֹת לְחֵי:

סו וַיְהִי בַּהֲיוֹת פֶּטְרוֹס בַּחֲצַר מִתְחַת וְתָבֹא אַחַת
הַשְּׂפָחוֹת מִבֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:

סז וְתָרָא אֶת-פֶּטְרוֹס מִתְחַמֵּם וְתָבֹט בְּפָנָיו וְתֹאמֶר
וְאַף-אַתָּה הֵייתָ עִם-יְשׁוּעָה הַנִּצָּרִי:

סח וַיִּכְחַשׁ לֵאמֹר לֹא אָדַע וְלֹא אֲכִין אֶת אֲשֶׁר תִּדְבְּרִי
וַיִּצֵּא הַחוּצָה אֶל-הָאוּלָם וַיִּקְרָא אֶזְז הַתַּרְגֵּל:

סט וְתִרְאֵהוּ הַשְּׂפָחָה עוֹד וְתוֹסֶף וְתֹאמֶר אֶל-הָעֹמְדִים
שָׁם זֶה הוּא אֶחָד מֵהֶם:

ע וַיִּכְחַשׁ פַּעַם שְׁנִית וְעוֹד מֵעַט וּגַם-הָעֹמְדִים שָׁם
אָמְרוּ אֶל-פֶּטְרוֹס אַכֵּן הִנֵּה מֵהֶם כִּי גִלְלִי אַתָּה
וְלִשְׁוֹןָךְ כָּלשׁוֹנִים:

עא וַיַּחֲלֵל לַעֲנוֹת בְּאֵלָה וּבִשְׂבָעָה לֵאמֹר לֹא יִדְעָתִי
אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם:

עבדיקרא התרנגול שנית ויזכור פטרוס את הדבר אשר
דבר-לו ישוע כי טרם יקרא התרנגול פעמים
תכתש-בי שלש פעמים וישם על-לבו ויבך:

פרק טו

א ויהי כעלות השחר וראשי הכהנים נוסדו-יחד
עם-הזקנים והסופרים וכל-הסנהדרין ויאסרו
את-ישוע ויוליכוהו ויסגירוהו בידי פילטוס:
ב וישאל אותו פילטוס האתה הוא מלך היהודים ויען
ויאמר אליו אתה אומר:
ג וראשי הכהנים הביאו עליו שטנות רבות והוא
לא-נתן מענה אף-לא דבר אחד:
ד ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האם לא תענה דבר
ראה כמה שטנות הביאו עליך:
ה וישוע לא-נתן מענה אף-לא דבר אחד עד
אשר-היה לפלא בעיני פילטוס:
ו ובחג הזה הסבין הסבין לשלח להם אחד
מהאסירים תפשי את-האחד אשר יבקשון:
ז ויהי איש ושמו בר-אבא אסור עם-המרדנים אשר
רצחו נפש ביום המרד:
ח וישא ההמון את-קולו ויחלו לשאל לעשות להם
כאשר עשה להם כפעם בפעם:
ט ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כי-אשלח לכם
את-מלך היהודים:
י כי הפיר אשר מקנאתם בו הסגירוהו ראשי
הכהנים:
יא וראשי הכהנים הסיתו את-ההמון כי יבקשהו
לשלח להם רק את בר-אבא:
יב ויוסף פילטוס ויען ויאמר אליהם ומה אעשה לזה
אשר אתם קראים מלך היהודים:
יג ויוסיפו לצעק לאמר הצלב אותו:
יד ויאמר אליהם פילטוס ולמה מה רצה עשה והם
הוסיפו לצעק עוד יתר הרבה הצלב אותו:
טו ויואל פילטוס לעשות כרצון ההמון וישלח להם
את בר-אבא ואת ישוע יסר בשוטנים ויתנהו
להצלב:
טז ויוליכוהו אנשי הצבא אלי-החצר הפנימית הוא
פטרורין וינעיקו עליו את-כל-הגדוד:
יז וילבשהו מעיל ארגמן וישרגו כתר קוצים וישימו
על-ראשו:
יח ויחלו לפקדו לאמר יחי מלך היהודים:
יט והכו אותו בקנה על-ראשו וירקו בפניו
ועל-ברפיהם כרעו וישתחוו לו:
כ ואחרי אשר התלו בו הפשיטו אותו את-מעיל
הארגמן וילבישהו את-בגדיו ויוליכוהו לצלב אותו:
כא ואיש אחד עבר שם בבאו מן-השדה הוא שמעון
הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס אתו אלצו להלך
אתם ולשאת לו את-צלביו:

כב ויביאו אתו אל-גלגלתא אשר יאמר מקום
הגלגלת:
כג ויתנו-לו זין מהול במר ולא שתה:
כד ויצלבו אתו ויחלקו את-בגדיו להם לפי הגורל
אשר הפילו עליהם לקח איש איש חלקו:
כה והעת אשר צלבו אתו היתה השעה השלישית:
כו וכתבת דבר-אשמתו שמו מלמעלה על-העץ
לאמר מלך היהודים:
כז וגם-שני אנשי חמס נצלבו עמו אחד מימינו ואחד
משמאלו:
כח וימלא הפתוב האמר ואת-פושעים נמנה:
כט והעברים שם גרפו אתו ונינעו אחריו את-ראשם
לאמר הוי אתה המחרב את-ההיכל והבונה אתו
בשלשת ימים:
ל הושיעה לנפשו ורדה מן-העץ:
לא וכן גם-ראשי הכהנים והסופרים שחקו איש
אל-רעהו לאמר הוא המושיע לאחרים ולנפשו לא
יוכל להושיע:
לב המשיח מלך ישראל הוא ירד עתה מן-העץ ונראה
ונאמין בו וגם-הנצלבים עמו כמו-כן חרפהו:
לג ויהי בשעה הששית וחשף כסה את-פני כל-הארץ
עד השעה התשיעית:
לד ובשעה התשיעית צעק ישוע בקול גדול אלהי
אלהי למה שבקתני אשר יאמר אלי אלי למה
עזבתני:
לה ומן-העמדים שם פאשר שמעו אמרו הנה הוא
קרא אל-אליהו:
לו וירץ אחד מהם ויקח ספוג אשר מלאו חמץ
וישימהו על-קנה וישקהו ויאמר הֲרָף ונראה
אם-יבא אליהו להוריד אותו:
לז וישוע קרא בקול גדול ויפקד את-רוחו:
לח והנה פרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה
למטה:
לט ושר-המאה העמד ממלו בראתו פאשר צעק
וכאשר גוע ויאמר אכן האיש הזה היה בן-אלהים:
מ וגם-נשים היו ראות שמה מרחוק וביניהן מרים
המגדלית ומרים אם-יעקב הקטן ויוסי ושלמית:
מא הלא הנה אשר הלכו אחריו וישרתהו בהיותו
בגליל ועוד אחרות רבות אשר-עלו עמו
ירושלמה:
מב ויהי בערב ביום ההכנה ההוא כי ערב שבת היה:
מג ויבא יוסף מן-הרומנים הוא יועץ נכבד וגם-הוא
חפה למלכות האלהים ויבא אל-פילטוס
באמין-לב וישאל ממנו את-גוף ישוע:
מד וישתאה פילטוס לאמר האם כבר מת ויקרא
אל שר המאה וישאלהו אם כבר מת:
מה וכאשר שמע מן-שר המאה פי-כן הוא ויתן
את-הגוף אל-יוסף:

^ט וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיַּעַל
הַשְּׁמַיְמָה וַיֵּשֶׁב לִימִין הָאֱלֹהִים:
^כ וְהֵם יָצְאוּ וַיִּבְשְׂרוּ אֶת-הַבְּשׂוּרָה בְּכָל-מָקוֹם
וַיִּדְהָאָדוֹן הָיְתָה עִמָּם בְּמִלְאֲכָתָם וַיָּקָם אֶת-דְּבָרוֹ
בְּאִתּוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בִּידֵיהֶם אָמֵן:

^מ וְהוּא לָקַח תְּכָרִיף-בּוּץ וַיִּרְיֶהוּ מִן-הָעֵץ וַיַּעֲטֵהוּ
בַּתְּכָרִיף וַיְשִׁימֵהוּ בַּקֶּבֶר אֲשֶׁר חָצַב-לוֹ בַּצּוּר וַיַּגֵּל
אֶבֶן עַל-פִּי הַקֶּבֶר:
^{מז} וּמְרִים הַמַּגְדָּלִית וּמְרִים אִם יוֹסִי רָאוּ אֶת-הַמָּקוֹם
בְּאֲשֶׁר הוּשָׁם שָׁמָּה:

פרק טז

^א וְכַמְעַט עֶבֶר הַשַּׁבָּת וּמְרִים הַמַּגְדָּלִית וּמְרִים אִם
יַעֲקֹב וַיְשַׁלְּמִית קָנוּ סָמִים לְבָא וּלְמַשַּׁח אֹתוֹ:
^ב וּבְאַחַד בַּשַּׁבָּת בְּבִקְרַת הַשָּׂכֶם בָּאוּ אֶל-הַקֶּבֶר
עִם-עֲלוֹת הַשָּׁמֶשׁ:
^ג וַתֵּאמְרֶנָּה אִשָּׁה אֶל-אַחֹתָהּ מִי יַגֵּל-לָנוּ אֶת-הָאֶבֶן
מֵעַל פִּי-הַקֶּבֶר:
^ד וַתֵּאמְרֶנָּה אֶת-עֲצִינֵיהֶן וַתִּרְאֶינָה כִּי הָאֶבֶן נִגְלָה כִּי
גְדוּלָּה הָיְתָה מְאֹד:
^ה וַתֵּבֹאנָה אֶל-תּוֹף הַקֶּבֶר וַתִּרְאֶינָה נָעַר אֶחָד עוֹטָה
מַעִיל לְבֵן יֵשֶׁב מֵעֵבֶר הַיָּמִין וַתִּבְהַלְנָה:
^ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אֶל-תִּבְהַלְנָה הִנֵּה אֲתֵּן מִבְּקָשׁוֹת
אֶת-יֵשׁוּעַ הַנֶּצְרִי אֲשֶׁר נִצְלַב הֲלֹא הוּא קָם וַאֲיַנְּנוּ
כֹּה רְאִינָה אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁמוּהוּ שָׁמָּה:
^ז אַף-לִכְנָה וְהַגְדָּנָה לְתַלְמִידָיו וּלְפֶטְרוֹס כִּי הוּא
הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הַגְלִילָה וְשָׁם תִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
לָכֶם:
^ח וַתִּמְהַרְנָה לְצֵאת מִן-הַקֶּבֶר וַתִּנּוֹסְנָה כִּי חֵיל נִפְחָד
אֲחֻזּוֹן וְלֹא-הִגִּידוּ לְאִישׁ דָּבָר כִּי יָרְאוּ מְאֹד:
^ט וַיְהִי בְּאַחַד בַּשַּׁבָּת בְּבִקְרַת אַחֲרֵי תְּקוּמָתוֹ וַיָּרָא
אֶל-מְרִים הַמַּגְדָּלִית רֹאשׁוֹנָה הִיא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
הִעֲבִיר מִמֶּנָּה שִׁבְעַת רוּחוֹת רָעוֹת:
^י וְהִיא הִלְכָה וַתִּגַּד לְאַנְשֵׁי בְרִיתוֹ אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ וְהֵם
מִתְאַבְּלִים וּבָכִים:
^{יא} וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּי הוּא חַי וְכִי נִרְאָה אֲלֵיהָ לֹא
הֶאֱמִינוּ לָהּ:
^{יב} וְאַחֲרֵי-כֵן נִרְאָה בְּדִמוֹת אַחֶרֶת אֶל-שְׁנַיִם מֵהֶם
עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה כַּאֲשֶׁר הָלְכוּ לְדִרְכָּם:
^{יג} וַיִּשְׁוּבוּ וַיִּגִּידוּ לְאַחֲרִים וְלֹא הֶאֱמִינוּ גַם-בְּדִבְרֵיהֶם:
^{יד} וַיָּרָא אַחֲרֵי-כֵן אֶל-אַחַד הָעָשָׂר בַּשַּׁבָּתָם
עַל-הַשְּׁלֶחָן וַיּוֹכִיחֵם עַל-חֲסֹר אֲמוּנָתָם וְעַל-קִשְׁי
לִבָּם כִּי לֹא-הֶאֱמִינוּ לְאֵלֶּהָ אֲשֶׁר רָאוּ אֹתוֹ אַחֲרֵי
תְּקוּמָתוֹ:
^{טו} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וַקְרֹאוּ אֶת-הַבְּשׂוּרָה
לְכָל-בָּשָׂר:
^{טז} מִי אֲשֶׁר יֵאָמֵן וַיִּטָּבֵל יִנָּשֶׁע וּמִי אֲשֶׁר לֹא-יֵאָמֵן
יֵאָשֶׁם:
^{יז} וְאֵלֶּה הָאִתּוֹת אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ בִּידֵי הַמַּאֲמִינִים רוּחוֹת
רָעוֹת יַעֲבִירוּ בְּשָׁמִי וּבְלִשְׁנוֹת חֲדָשׁוֹת יִדְבְּרוּן:
^{יח} נְחָשִׁים כִּי-יִשְׂאוּ אוֹ כִּי-יִשְׁתּוּ סָמִים אֲשֶׁר מִן בָּם
לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ לָהֶם וַיְדִיחֵם יִשְׁיִמוּ
עַל-חוּלָיִם וְחָיו מִחֻלָּיִם:

הבשורה הקדושה על-פי לוקס

פרק א

א הן ידי רבים כתבו על-ספר את-מערכי הדברים אשר כוננו כתובנו אל-נכון:

ב פאשר מסרו לנו אלה אשר היו עדים ראים מראש ומשרתי דבר-יהנה:

ג ובכן גם-אני אשר בחנתי היטב את-הדברים ההם מראשיתם הכינתי את-לפי לכתבם אליך תאפילו גבור החיל דבר דבר על-אפניו:

ד לבעבור תדע כי תורת אמת למדת מפי מלמדיך:

ה איש כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה ושמו זכריהו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן אלישבע שמה:

ו ושניהם היו צדיקים לפני האלהים והלכים בדרכיו בכל-מצותיו וחקתיו:

ז ולא-היה להם ולד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים:

ח ויהי היום ככהנו לפני האלהים בסדר משמרתו:

ט ויבא אל-היכל יהנה להקטיר קטרת לפי-גורלו כמשפט עבדת הכהנים:

י וכל-קהל העם מתפללים אז מחוץ בעת הקטר הקטרת:

יא ויבא אליו מלאך יהנה עמד אצל מזבח הקטרת לימינו:

יב ויבא זכריהו ויחדר ואימה נפלה עליו:

יג ויאמר אליו המלאך אל-תירא זכריהו כי תפלתך עלתה לרצון ואלישבע אשתך תלד לך בן ונקראת שמו יוחנן:

יד והיה-לך לשמחה ולששון ורבים בהולדו יעלו:

טו כי-יגדל לפני יהנה ויין ושכר לא ישמה ורוח הקדש ימלא בעוד היותו בבטן אמו:

טז ורבים מבני ישראל ישיב אל-יהנה אלהיהם:

יז והלך לפניו ברוח אליהו ובגבורתו להשיב לב אבות על-בנים ולפשעים רוח דעה ישרה והעמיד לפני יהנה עם אשר לבו נכון עמו:

יח ויאמר זכריהו אל-המלאך במה אדע זאת הן אני זקנתי ואשתי באה בימים:

יט ויען המלאך ויאמר אליו אנכי גבריאל העמד לפני האלהים שלחתי לדבר אליך ולבשרך כזאת:

כ והנה אתה תאלם ולא תוכל דבר עד אשר יקום הדבר הזה עקב אשר לא האמנת לדברי אשר יקומו בעתם:

כא והעם הוחילו לזכריהו עד-בוש ויתפלאו כי התמהמה בהיכל:

כב ובצאתו לא יכל דבר אליהם ויפירו כי-חזיון חזה בהיכל וינע להם בראשו כי הוא אלהם:

כג וכאשר מלאו ימי עבדתו ויילך וישב אל-ביתו:

כד ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותסתר חמשה חדשים לאמר:

כה ככה עשה לי יהנה בימים אשר פקדני ואסף את-חרפתי לעיני בני-אדם:

כו ובחדש הששי שלח גבריאל המלאך מלפני אלהים אל-עיר בגליל ושמה נצרת:

כז אל-עלמה בתולה מארשה לאיש ושמו יוסף מבית דוד והעלמה שמה מרים:

כח ויבא המלאך אליה הביתה ויאמר שלום לך הבת רחמה יהנה עמך ברוכה את בנשים:

כט והיא בראתה ותתחלחל לדברו ותאמר בלבה מה הדבר הזה:

ל ויאמר אליה המלאך אל-תיראי מרים כי-מצאת חן בעיני האלהים:

לא והנה הרה וילדת בן ונקראת שמו ישוע:

לב והוא גדול יהנה ובן-עליון יקרא ונתן לו יהנה אלהים את-כסא דוד אביו:

לג ומלך על-בית יעקב לעולם ועד ולמלכותו אין קץ:

לד ותאמר מרים אל-המלאך איכה תהיה כזאת ואני אינני ידעת איש:

לה ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבא עליך וכח עליון יסוף-לך על-בן גם-הקדוש הילוד יקרא בן-אלהים:

לו והנה אלישבע מודעת הנקראת עקרה הרה גם-היא ללת בן בזקנתה וזה-לה החדש הששי:

לז כי מאלהים לא יפלא כל-דבר:

לח ותאמר מרים הנני שפחת יהנה יהי-לי כדברך ויילך המלאך מאתה:

לט ותקם מרים בימים ההם ותחש ללכת ההרה אל-עיר יהודה:

מ ותבא בית זכריה ותפקד את-אלישבע לשלום:

מא ויהי כשמע אלישבע פקודת שלום מפי מרים ויירקד הילד בקרבה ותמלא אלישבע רוח הקדש:

מב ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את מנשים וברוך פרי בטןך:

מג ומאין באתני כזאת כי-אם אדני אלי תבא:

מד כי פאשר שמעה אני קול פקודת שלום מפיו רקד הילד בקרבי מרב שמחה:

מה אשרך כי תאמיני כי יקום הדבר האמור לך מפיי-יהנה:

פרק ב

א ויהי בימים ההם ויצא דבר מלכות מלפני הקיסר
אוגוסטוס למנות כל-ישובי הארץ:
ב הוא המפקד הראשון אשר נעשה בימי קורניוס פחת
ארם:
ג וילכו כלם להמנות איש איש לעירו:
ד ויעל גם-יוסף מן-הגליל מעיר נצרת אל-עיר דוד
היא בית-לחם כי ממשפחת בית דוד הוא:
ה ויבא עם-מרים המאדשה לו לבא על-הפקודים והיא
הרה:
ו ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת:
ז ותלד את-בנה הבכור ותחתלהו בחתולות ותשם אותו
באבוס כי לא-מצאו מקום להם במלון:
ח ורעים היו לנים בשדה בארץ ההיא ונטרים
את-עדריהם באשמרות הלילה:
ט והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה נרח להם
מסביב ויראו יראה גדולה:
י ויאמר אליהם המלאך אל-תיכאו מבשר טוב אני
לכם ורב ששון לכל-העם:
יא כי מושיע ילד לכם היום הלא הוא המשיח האדון
בעיר דוד:
יב וזה לכם האות כי תמצאו ילד בחתולתו שכב
באבוס:
יג ופתאם נראו עם-המלאך המון צבא השמים מזמרים
לאלהים ואמרים:
יד כבוד לאלהים במרום שלום עלי-ארץ ולבני אדם
רצון:
טו ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו
הרעים איש אל-רעהו גלכה-נא עד בית-לחם ונראה
את-הדבר הנעשה שם אשר הודיע לנו יהוה:
טז ויחישו ויבאו וימצאו את-מרים ואת-יוסף והילד
שכב באבוס:
יז ויכאו וישמיעו את-הדבר אשר הגד להם על-הילד
הזה:
יח ויתמהו השמעים על-הדברים אשר-הגידו להם
הרעים:
יט ומרים שמרה את-כל-הדברים האלה ותהגה בם
בלבה:
כ והרעים שבו ויתנו כבוד ועז לאלהים על-כל אשר
שמעו וראו כפי-אשר דבר אליהם:
כא וכמלאת שמנת ימים להמולד ויקרא שמו ישוע בשם
אשר קרא-לו המלאך טרם נוצר בבטן:
כב וכאשר מלאו להם ימי טהרה לפי תורת משה ויעלו
אתו ירושלימה להעמידו לפני יהוה:
כג ככתוב בתורת יהוה כל-זכר פטר רחם קדוש יקרא
ליהוה:
כד ולהקריב קרבן כמצות תורת יהוה שתי-תרים או שני
בני יונה:

מו ותען מרים ותאמר תגדל נפשי את-יהוה:
מז ותגל רוחי באלהי ישועי:
מח כי ראה בעיני שפחתו מהיום הזה ומעלה יאשרוני
כל-הדורות:
מט גדלות עשה עמדי אדיר הוא וקדוש שמו:
נ וחסדו על-יראיו בכל-דור ודור:
נא בזרעו עשה נפלאות הפיץ גאים במזמת לבם:
נב שליטים הדף מכסאותם וישם שפלים למרום:
נג רעבים מלא טוב ונעשירים שלח ריקם:
נד החזיק בישראל עבדו ויזכר-לו את-רחמיו:
נה כאשר דבר לאבותינו לאברהם ולזרעו עד-עולם:
נו ותשב עמה מרים כשולשת ירחים ותשב אל-ביתה:
נז וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן:
נח ושכניה וקרוביה שמעו כי-הגדיל יהוה חסדו עליה
וישמחו אתה:
נט ויהי ביום השמיני ויבאו למול את-הילד ויקראו לו
זכריהו על-שם אביו:
ס ותען אמו ותאמר לא-כן כי הוא יוחנן יקרא:
סא ויאמרו אליה הלא אין-במשפחתך איש נקרא בשם
הזה:
סב ויתנו אות לאביו לאמר מה-עם לבבו מה-יקרא-לו:
סג וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו
כלם:
סד ופתאם נפתח פיהו ומלתו על-לשנו ויברך
את-האלהים:
סה ותפל יראה על-כל-שכניהם מסביב והדברים האלה
ספרו בכל-הרי יהודה:
סו וכל-השמעים דברו על-לבם לאמר מה יהיה אפוא
הילד הזה ויד-יהוה היתה עליו:
סז וימלא זכריהו אביו רוח הקדש וינבא לאמר:
סח ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד ושלח פדות לעמו:
סט וירם לנו קרן ישועה בבית-דוד עבדו:
ע כאשר דבר בפני-נביאיו הקדושים אשר מקדם:
עא להושיע לנו מיד איבינו ומפף כל-שנאינו:
עב לגמל-חסד עם-אבותינו ולזכר את-ברית קדשו:
עג את-ברית השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו:
עד כי יצילנו מיד-צר ויתננו לעבדו בבלי-פחד:
עה ונתהלך בקדש ובצדקה לפניו כל-ימי חיינו:
עו וגם-אתה הילד נביא-עליון תקרא כי לפני יהוה תלך
ואת-דרכיו תפנה:
עז ונתת דעת ישועה לעמו היא הסליחה לחטאתם:
עח בזרע לנו אור-בקר ממרום ממקור רחמי אלהינו:
עט להאיר לישובי חשך וצלמות ולישר אשורינו במעגלי
שלום:
פ ויגדל הילד הולך וחזק ברוח ויתגורר במדבר
עד-יום הראתו אל-ישראל:

כח והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון איש צדיק וחסיד ומחכה להנחמת ישראל ורוח הקדש נחה עליו: כי ודבר נגלה לו ברוח הקדש כי לא יראה-מות עד-אשר יראה את-משיח יחנה: כי ויבא ברוח אל-המקדש והאבות הביאו את-הגילד ישוע לעשות לו כפי-משפט התורה: כח ויבחרהו על-זרעתו יו ויברך את-האלהים ויאמר: כט כדברך יהנה היום תאסף את-עבדך בשלום: ל כי ישועתך ראו עיני: לא אשר הכינת לפני פל-העמים: לב אור להאיר לגוים וכבוד ישראל עמך: לג ויתמחהו יוסף ואמו על-הדברים הנאמרים עליו: לה ויברך אתם שמעון ויאמר אל-מרים אמו הגילד הזה נצב למפלת רבים בישראל ולתקומתם ולאות מדנים: לה ובנפשך תעבר חרב חדרת להתגלות חקרי-לב רבים: לו ואשה נביאה היתה שם חנה בת-פנואל למטה אשר היא זקנה באה בימים ושבע שנים ישבה עם-בעלה מיום אשר לקחה בבתוליה: לו והאלמנה הזאת בבת ארבע ושמנים שנה לא משה מבית האלהים בעבדתה לפניו בצום ובתפלה לילה ויום: לח ותקם בעת ההיא ותברך את-האלהים ותדבר עליו אל-פל-אשר חפה לגאלת ירושלים: לט ככלותם לעשות כל-המצוה כפי-תורת יהנה וישוּבו הגלילה אל-נצרת עירם: מ ויגדל הגילד ויחזק ברוח וימלא חכמה גם-חן אלהים הוצק עליו: מא ויעלו אבותיו ירושלימה מדי שנה בשנה לחג חג-הפסח: מב ובהיותו בן-שנים עשרה שנה ויעלו עמו כמשפט החג: מג וימצאו הימים וישוּבו לדרפם ויותר הנער ישוע בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו: מד ובחשכם כי עם-חבל ארחים הלך וילכו כדרך-יום ויבקשהו בין קרוביהם ומידעיהם: מה ואחרי אשר לא מצאו אותו שבו ויבקשהו בירושלים: מו ויהי אחרי שלשת ימים וימצאו אותו ישב בתוך המזרים במקדש שמע את-תורתם ושאל אתם שאלות: מז וכל-שמעיו תמחהו על-חכמתו ועל-תשובתיו: מח ויהי כראותם אותו וישתאו ותאמר אליו אמו מה-זאת עשית לנו בני הלא בקשנוך גם-אביך גם-אני בדאגה גדולה: מט ויאמר אליהם מדוע בקשתם אתי האם לא ידעתם כי עלי להיות בבית אבי: נ ולא הבינו את-הדבר אשר דבר אליהם: נא ויגד אתם ויבא אל-נצרת ויהי סר אל-משמעתם ואמו שמרה את כל-הדברים האלה בלבבה:

נד וישוע הלך וגדל בחכמה ובקומה ובחן עם-אלהים ועם-אנשים:

פרק ג

א בשנת חמש עשרה למלכות טבריוס קיסר בימי פונטיס פילטוס פחת יהודה והורדוס טטרך בגליל ופילפוס אחיו טטרך בפלך יטור ופלך טרכונה ולוסניס טטרך באבל: ב ובהיות חנן וקיפא הכהנים הגדולים היה היה דבר אלהים אל-יוחנן בן-זכריהו במדבר: ג ויבא אל-פל-כפר הירדן ויקרא אל-העם לשוב מדרפם ולהטבל לסליחת עונם: ד כפתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קרא במדבר פנו דרך יהנה ישרו מסלותיו: ה כל-גיא ונשא וכל-הר וגבעה ישפלו והיה העקב למשור והרכסים לבקעה: ו וראו כל-בשר את ישועת אלהינו: ז ויאמר אל-חמון העם אשר באו אליו להטבל ילדי צפענים מי הורה אתכם להמלט על-נפשכם מפני חרון אף הבא: ח לכן עשו פרי-טוב לתשובה ואל-תהגו בלבבכם לאמר אברהם לנו לאב פי אני אמר לכם גם מן-אבנים אלה תשיג יד-אלהים להקים בנים לאברהם: ט וגם-כפר נטוי הגרזן על-שרש העצים ולכן כל-עץ אשר לא יעשה פרי-טוב יגדע והשלך במו-אש: י וישאלו אותו חמון העם לאמר ומה לנו לעשות: יא ויען ויאמר אליהם מי אשר-לו פתגות שטים יחלק עם-האיש אשר אין-לו ומי אשר-לו מזון יעשה במו-כח: יב ויבאו אליו גם-מוכסים לטבילתו ויאמרו אליו רבנו מה-נעשה: יג ויאמר אליהם יתר על-מכם הנקוב לכם אל-תנגשו: יד וישאלו אותו גם-אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה-נעשה ויאמר אליהם אל-תעשקו ואל-תונו איש ודי לכם כי תשיגו שכרם: טו ובעוד העם היו מחפזים וכלם דברים בלבם אם לא יוחנן הוא המשיח: טז ויען יוחנן ויאמר אליהם הן-אני מטבל אתכם במים אך בא יבא חסן ממני אשר קטנתי מהתר את-שרוף ועליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: יז אשר מזהו בידו לזרות ולהבר את-גרגנו ואסף את-החטים אל-תוף אסמיו ואת-המזן ישרף באש אשר לא-תכבה: יח כהנה וכהנה הזהיר מבשר טוב הזה את-העם: יט והורדוס טטרך אשר הוכח על-דבר הורויה אשת אחיו ועל-פל-הרעות אשר עשה הורדוס:

כ הוסיף על-כל-אלה ויסגר את-יוחנן בבית האסורים:
 כא ויהי בהטבל כל-העם ויטבל גם-ישוע והשמים
 נפתחו בהתפלותו:
 כב ויירד עליו רוח הקדש בדמות גוף יונה והנה קול קרא
 מן-השמים אתה הוא בני ידירי בך רצתה נפשי:
 כג וישוע היה כבן-שלשים שנה בהחלו את-עבודתו
 ויחשבהו לבן-יוסף בן-עלי:
 כד בן-מתת בן-לוי בן-מלכי בן-יני בן-יוסף:
 כה בן-מתתיהו בן-אמוץ בן-נחום בן-חסלי בן-נגי:
 כו בן-מחית בן-מתתיהו בן שמעי בן-יוסף בן-יודה:
 כז בן-יוחנן בן-רישא בן-זרבל בן-שאלתיאל בן-גרי:
 כח בן-מלכי בן-אדי בן-קוסם בן-אלמוךם בן-ער:
 כט בן-ישוע בן-אליעזר בן-יוריס בן-מתת בן-לוי:
 ל בן-שמעון בן-יהודה בן-יוסף בן-יונס בן-אלקים:
 לא בן-מליא בן-מינא בן-מתתה בן-נתן בן-דוד:
 לב בן-ישי בן-עובד בן-בעז בן-שלמון בן-נחשון:
 לג בן-עמינדב בן-אנני בן-חצרון בן-פרץ בן-יהודה:
 לד בן-יעקב בן-יצחק בן-אברהם בן-תרח בן-נחור:
 לה בן-שורג בן-רעוי בן-פלג בן-עבר בן-שלח:
 לו בן-קינן בן-ארפכשד בן-שם בן-נח בן-למה:
 לז בן-מתושלח בן-חנוף בן-יירד בן-מהללאל בן-קינן:
 לח בן-אנוש בן-שת בן-אדם בן-אלהים:

פרק ד

א וישוע שב מן-הירדן מלא רוח הקדש ויבילהו הרוח
 המדברה:
 ב ושם נסה אותו השטן ארבעים יום ולא-אכל מאומה
 עד-תם כל-הימים ההם וירעב:
 ג ויאמר אליו השטן אם בן-האלהים אתה אמר-נא
 אל-האבן הזאת ותהי ללחם:
 ד ויען אותו ישוע הן כתוב כי לא על-הלחם לבדו יחיה
 האדם כי על-כל-מוצא פי-יהוה:
 ה ויעלהו וינאהו את-פלממלכות הארץ ברגע אחד:
 ו ויאמר אליו השטן לך אתן את-פלממשלה הזאת
 ואת-פלכבודך כי לי נתונה ולא-אשר אחפץ אתננה:
 ז ועל-כן אם תשתחנה לפני כל-הכבוד הזה לך יהיה:
 ח ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב
 ליהוה אלהיך תשתחנה ואתו לבדו תעבד:
 ט ויביאהו ירושלימה ויעמדהו על-פנת גג
 בית-המקדש ויאמר אליו אם בן-האלהים אתה
 התנפל מזה ארצה:
 י כי כתוב כי מלאכיו יצוה-לך לשמרך:
 יא על-כפים ישאונך פן-תגף באבן רגלך:
 יב ויען ישוע ויאמר אליו הן נאמר לא תנסה את-יהוה
 אלהיך:
 יג וכאשר כלה השטן את-המסות ויכרף ממנו עד-עת:

יד וישב ישוע בגבורת הרוח אל-הגליל ושמעו יצא
 בכל-הכפר:
 טו והוא הורה להם בבתי-הכנסת וכלם נתנו לו כבוד:
 טז ויבא אל-נצרת אשר הוא גדל שם וילך
 אל-בית-הכנסת ביום השבת כמשפטו ויקם לקרא:
 יז ויתנו לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את-הספר וימצא
 את-הדבר הכתוב שמה:
 יח ויהי אדני יהוה עלי יען משיח יהוה אתי לבשר ענוים
 שלחני לחבש לנשבר-לב לקרא לשבויים דורו
 ולענוים פקח-קוח לשלח רצוצים חפשים:
 יט לקרא שנת-רצון ליהוה:
 כ ויגל את-הספר ויתנהו בידי המשרת וישב ויעני
 כל-אשר בבית-הכנסת נשאות אליו:
 כא ויען ויאמר אליהם הוקם הכתוב הזה היום באזניכם:
 כב וכלם נשאו לו עדות כי נפלאו בעיניהם דברי-חן
 אשר יצאו מפיו ויאמרו הלא זה הוא בן-יוסף:
 כג ויאמר אליהם אכן תאמרו לי את-המשל שהוא רפא
 רפא את-נפשו וככל אשר שמענו כי נעשה
 בכפר-נחום עשה-כן גם-הלם בעירך:
 כד ויאמר הן דבר אמת אני מגיד לכם אין נביא רצוי
 בארץ מולדתו:
 כה אמן אני אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי
 אליהו בהעצר השמים שלש שנים וששה חדשים
 וירעב גדול היה בכל-הארץ:
 כו ולא שלח אליהו אל-אחת מהן בלתי אל-אשה
 אלמנה בצרפת אשר לצידון:
 כז ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא
 נרפא אחד מהם בלתי אם-נעמן הארמי:
 כח וימלאו כלם חמה בבית-הכנסת בשמעם את-אלה:
 כט ויקומו ויציאהו אל-מחוץ לעיר ויביאהו אל-גב
 הקר אשר עירם בנויה עליו להשליכו אל-מתחת
 להר:
 ל אך-הוא עבר בתוכם וילך לנצרת:
 לא ויירד אל-כפר-נחום עיר הגליל וילמד לעם מדי שבת
 בשבתו:
 לב ויתמהו על-תורתו כי כדבר שלטון היה דברו:
 לג ואיש היה בבית-הכנסת ובו דבק רוח טמא ונתעב
 ויקרא בקול גדול:
 לד הךך ממנו מה-לנו ולך ישוע הנצרי האם להשמידנו
 באת הלא ידעתיד מי אתה קדוש האלהים:
 לה ויגער-בו ישוע לאמר דום וצא ממנו ויפילהו הרוח
 הרע בתוך הקהל ויצא ממנו ורעה לא עשה לו:
 לו ופלצות אחזה כלם ויאמרו איש אל-רעהו מה הדבר
 הזה כי-בשלטון ובגבורה הוא מצוה את-רוחות
 הטמא וזה יצאות מבלי-הן:
 לז ויצא שמעו בכל-הכפר לכל-קצותיו:
 לח ויקם ויצא מבית-הכנסת ויבא ביתה שמעון וחתנת
 שמעון שכבת חולת קדחת אנושה ויפגעו-בו בעצה:

ל^ט וַיִּתְּצֵב עָלֶיהָ וַיַּגְעַר בַּקִּדְחָת וַתִּרְחַף מִמֶּנָּה וַיִּכְרַגַּע קָמָה וַתִּשְׁרֹת אֹתָם:

מ^ט וַיִּכְבֹּא הַשָּׁמֶשׁ הַבִּיאוּ אֵלָיו כָּל-אֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִשִּׁי מַכְּאוֹת לָהֶם וַיִּדְוְעִי חֲלָיִים שׁוֹנִים וַיִּשֶׁם אֶת-יָדָיו עַל-כָּל-אֶחָד מֵהֶם וַיִּרְפָּאֵם:

מא^ט וַגַּם-רוּחוֹת רָעִים יָצְאוּ מִרְבִּים קִרְאִים וְאִמְרִים אֶתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ בֶּן-הָאֱלֹהִים אֵךְ הוּא גָעַר בָּם וְלֹא נִתְּנָם לְדָבָר כִּי יִדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הַמָּשִׁיחַ:

מב^ט וַיִּכְעַלּוֹת הַשֹּׁחַר יָצָא וַיִּלְךָ אֶל-מְקוֹם חֶרֶב וַהֲמוֹן הָעָם בִּקְשָׁהוּ וַיָּבֵאוּ אֵלָיו וַיַּחְזִיקוּ-בּוֹ לְבִלְתִּי יַעֲבֹר מֵהֶם:

מג^ט אֵךְ הוּא אָמַר אֲלֵיהֶם הֵן עָלִי לְהַשְׁמִיעַ אֶת-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים גַּם-בְּעָרִים אַחֲרוֹת כִּי עַל-כֵּן שָׁלַחְתִּי:

מד^ט וַיְהִי קוֹרָא אֶת-בִּשְׁרָתוֹ בְּכַתִּי-הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר בְּגָלִיל:

פרק ה

א^ט וַיְהִי בַעֲמֻדוֹ עַל-יַד יַם-גִּנְיֹסָר וַהֲמוֹן הָעָם יִדְחֲקוֹן אֹתוֹ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים:

ב^ט וַיֵּרָא שְׁתֵּי אַנְיּוֹת עֲמֻדוֹת עַל-שְׂפַת הַיָּם וַהֲדַגִּים יָצְאוּ מֵהֶן לִכְבֹּס אֶת-הַמַּכְמְרוֹת:

ג^ט וַיֵּרֶד אֶל-אַחַת מִן-הָאַנְיּוֹת אֲשֶׁר לִשְׁמֻעוֹן וַיִּבְקָשָׁהוּ לְהַעֲבִירוֹ מֵעֵט מִן-הַיִּבְשָׁה וַיִּשָּׁב וַיִּלְמַד לַהֲמוֹן הָעָם מִתּוֹךְ הָאַנְיָה:

ד^ט וַיִּכְתְּימוּ לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר אֶל-שְׁמֻעוֹן נָהַג אֶל-פָּנַי הַמְּצוּלָה וְהַשְׁלִיכוּ מִמֶּכְמְרוֹתֵיכֶם לְצוּד שָׂמָּה:

ה^ט וַיַּעַן שְׁמֻעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יִגְעַנּוּ כָל-הַלִּילָה וְלֹא לִכְדָּנּוּ מֵאוּמָה אֵךְ עַל-דְּבַרְךָ אֲשִׁלִּיךְ אֶת-הַמַּכְמְרוֹת:

ו^ט וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיִּלְכְּדוּ דָּגִים רַבִּים מְאֹד עַד-אֲשֶׁר מַכְמְרוֹתָם נִקְרְעוּ:

ז^ט וַיִּתְּנוּ אוֹת לַחֲבֵרֵיהֶם אֲשֶׁר בְּאַנְיָה הַשְּׁנִית לְבֹא וּלְעֹזֹר לָהֶם וַיָּבֵאוּ וַיִּמְלְאוּ אֶת-שְׁתֵּי הָאַנְיּוֹת עַד-לִשְׁקָע:

ח^ט וַיֵּרָא שְׁמֻעוֹן פְּטָרוֹס וַיִּפֹּל לְרַגְלֵי יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי לֵךְ מֵעָלַי כִּי-אִישׁ חָטָא אָנֹכִי:

ט^ט כִּי חִיל אָחִז אֹתוֹ וְאֵת-כָּל אֲשֶׁר אֹתוֹ עַל-צִיד הַדָּגִים אֲשֶׁר צָדוּ:

י^ט וְכֵן גַּם-הִתְחַלְּחוּ לָיו יַעֲקֹב יוֹחָנָן בְּנֵי זְבִדִי חֲבֵרֵי שְׁמֻעוֹן וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל-שְׁמֻעוֹן אֶל-תִּירָא כִּי מֵהַיּוֹם נִמְעָלָה תְּצוּד אַנְשִׁים:

יא^ט וְהֵם הוֹלִיכּוּ אֶת-הָאַנְיּוֹת אֶל-הַיִּבְשָׁה וַיַּעֲזְבוּ אֶת-כָּל וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו:

יב^ט וַיְהִי בְּלִכְתּוֹ בְּאַחַת הַעָרִים וַהֲגָה-אִישׁ לִקְרֹאתוֹ אֲשֶׁר בָּשָׂרוֹ מְלֹא צָרְעַת וַיִּבְרָא אוֹתוֹ אֶת-יֵשׁוּעַ נָפַל עַל-אַפּוֹ וַיִּתְחַנֵּן-לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנִי אִם-חָפֵץ אַתָּה הֲלֹא תוּכַל לְטַהֲרֵנִי:

יג^ט וַיּוֹשֹׁט אֶת-יָדוֹ וַיַּגַּע-בּוֹ וַיֹּאמֶר חָפֵץ אָנִי וּטָהָר וַהֲצָרַעַת סָרָה מִמֶּנּוּ כְּרַגַּע:

יד^ט וַיִּצְוּ עָלָיו לְבִלְתִּי הִגִּיד לְאִישׁ רֶכֶּךָ וְהִרְאָה לְעִינָי הַכֹּהֵן וְהַקָּרֵב אֶת-הַקֶּרֶבֶן עַל-טְהַרְתּוֹ כְּאִשֶּׁר צִוָּה מֹשֶׁה לַעֲדוֹת לָהֶם:

טו^ט וַיִּכְבַּל-זֹאת שְׁמֻעוֹ יָצָא וַיְצוּא וַגְּדַל וְעַם-רַב נִקְהָלוּ לִשְׁמֻעַ דְּבָרוֹ וּלְמִצְאָ מְזוֹר לְמַחְלָתָם:

טז^ט אֵךְ הוּא חָמַק עָבַר אֶל-הַמִּדְבָּר לְהִתְפַּלֵּל:

יז^ט וַיְהִי הַיּוֹם בְּהוֹרְתוֹ אֶת-הָעָם וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו פְּרוּשִׁים וּמִוִּרְי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּאוּ מִכָּל-כְּפָרֵי הַגָּלִיל מִיהוּדָה וּמִירוּשָׁלַיִם וּגְבוּרַת יְהוָה הִתְנַסְּסָה בּוֹ לְרַפְּאוֹתָם:

יח^ט וַהֲגָה אַנְשִׁים נְשָׂאִים אִישׁ נָכָה עֲצָמוֹת בַּמָּטָה וַיִּמְבַּקְשִׁים לְהַבִּיאוּ לְפָנָיו הַבִּיטָה:

יט^ט וְלֹא-מָצְאוּ דֶרֶךְ לְהַבִּיאוּ מִרַב הָעָם וַיַּעֲלוּ עַל-הַגֶּגֶז וַיּוֹרִידוּ אוֹתוֹ עַל-מִטָּתוֹ דֶּרֶךְ הָאֲרֶבֶה בַּסָּפּוֹן אֶל-תּוֹךְ הַבֵּית לְפָנָי יֵשׁוּעַ:

כ^ט וַיִּבְרָאוּ אוֹתוֹ אֶת-אַמּוֹנָתָם וַיֹּאמֶר בֶּן-אָדָם נִסְלַחוּ-לָךְ חַטָּאוֹתֶיךָ:

כא^ט וַיִּחַלּוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לְהַגּוֹת בְּלִבָּם לֵאמֹר מִי הוּא זֶה הַמִּדְבָּר גְּדוּפִים מִי יוּכַל לְסַלֵּחַ חַטָּאִים בְּלִתִּי הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ:

כב^ט וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ אֶת-הַגִּינוֹם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמָה-זֶּה תִּהְיוּ בְּלִבְכֶם:

כג^ט כִּי מַה-נֶּקֶל אִם לֵאמֹר נִסְלַחוּ-לָךְ חַטָּאוֹתֶיךָ אוֹ לֵאמֹר קוֹם וְהִתְהַלֵּךְ:

כד^ט אֵךְ לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ רִשְׁיוֹן לְבֶן-הָאָדָם בְּאָרֶץ לְסַלֵּחַ חַטָּאִים אֲזִי אָמַר אֶל-נָכָה הַעֲצָמוֹת הִנֵּה אָנִי אֹמֵר לָךְ קוֹם שָׂא אֶת-מִטָּתְךָ וּלֵךְ-לָךְ אֶל-בֵּיתְךָ:

כה^ט וַיִּמָּהֲרׁ וַיָּקָם לְפָנָיִם וַיִּשָּׂא אֶת-מִשְׁכָּבוֹ וַיִּלְךָ אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּנְתֹּן כְּבוֹד לֵאלֹהִים:

כו^ט וַיַּפְלְצוּת אַחְזָה אֶת-כָּלָם וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהִים וּלְבָם מְלֵא יִרְאָה וַיֹּאמְרוּ הַיּוֹם רָאִינוּ נִפְלְאוֹת:

כז^ט וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּצֵא וַיֵּרָא מוֹכֵס אֶחָד יוֹשֵׁב בְּבֵית-הַמָּכֶס וּשְׁמוֹ לֹנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ אַחֲרָי:

כח^ט וַיַּעֲזֹב אֶת-כָּל וַיָּקָם וַיִּלְךָ אַחֲרָיו:

כט^ט וַיַּעֲשֵׂ-לוֹ לֹנִי מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּבֵיתוֹ וּמוֹכָסִים רַבִּים עַם-אַנְשִׁים אַחֲרִים יֹשְׁבוֹ אֹתָם אֶל-הַשְּׁלָחַן:

ל^ט וַיִּלּוֹנוּ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר בָּהֶם עַל-תַּלְמִידָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ אַתָּם אֹכְלִים וְשׂוֹתִים עַם-הַמּוֹכָסִים וְהַחַטָּאִים:

לא^ט וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַחֲזִיקִים אֵין לָהֶם דְּבַר עַם-הָרֹפָא כִּי אִם-הַחּוֹלִים:

לב^ט לֹא בָאתִי לִקְרֹא צַדִּיקִים כִּי אִם-חַטָּאִים לְתִשׁוּבָה:

לג^ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְמָה תִּלְמִידֵי יוֹחָנָן מְבַכְרִים לְצוּם וּמִרְבִּים לְהִתְפַּלֵּל וְכֵן יַעֲשׂוּ גַם-תַּלְמִידֵי הַפְּרוּשִׁים וְתַלְמִידֵיךָ אֹכְלִים וְשׂוֹתִים:

לד^ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֵיךְ תוּכְלוּ לֹאֲלֹץ אֶת-בְּנֵי הַחֲתָנָה לְצוּם בְּעוֹד הַחֲתָן עִמָּהֶם:

לה^ט הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵהֶם הַחֲתָן וְאָז יִצְמוּ בְּיָמֵם הֵהֶם:

וַיֵּשֶׁא אֲלֵיהֶם גַּם אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה אֵין אִישׁ קָרַע בְּגָד
חֹדֶשׁ לְתֹפֹר הַקָּרְעִים עַל־שִׁמְלָה בָּלָה כִּי אִם־כֵּן הַבְּגָד
הַחֹדֶשׁ יִהְיֶה קָרַע וְגַם־הַטְּלָאָה מִבְּגַד הַחֹדֶשׁ לֹא
תִשָּׁנָה לְשִׁמְלָה הַבָּלָה:
וְתִירוּשׁ לֹא יִתֵּן בְּנֵאדוֹת בָּלִים פֶּן־יִבְקַע הַתִּירוּשׁ
אֶת־הַנֵּאדוֹת וְנִשְׁפָּף הַיֵּין וְהַנֵּאדוֹת יִכְלִיוּ:
לֹא אִף תִּירוּשׁ יִתֵּן בְּנֵאדוֹת חֲדָשִׁים וּשְׁנִיָּהם יִחַדּוּ יִשְׁמְרוּ:
לֹט וְאֵין אִישׁ שֶׁתֵּה יֵין יִשֶּׁן אֲשֶׁר יַחֹשׁ יִתְאַוֶּה מִיָּד
לְתִירוּשׁ כִּי יֹאמֶר הֲלֹא הִיָּשֵׁן טוֹב מִמֶּנּוּ:

פרק ו

א וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיט אַחֲרֵי תְנוּפֹת הָעֹמֶר וַיֵּלֶךְ בִּשְׂדֵה
קָמָה וְתַלְמִידָיו קָטְפוּ מְלִילוֹת וַיִּכְתְּשׁוּן בִּידֵיהֶם
וַיֵּאבְלוּ:
ב וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁים פְּרוּשִׁים מְדוּעַ אַתֶּם עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר
לֹא יַעֲשֶׂה בִּשְׂבֻת:
ג וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא קִרְאתֶם אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה
דָּוִד בְּאֲשֶׁר רָעַב הוּא וְאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲתוֹ:
ד בְּאֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים
וַיֵּאכַל וַיִּתֵּן גַּם־לְאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲתוֹ אֲשֶׁר לֹא־כַתוּבָה
לָהֶם לֵאכֹל בַּלִּיתִי לַכֹּהֲנִים לְבָדָם:
ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עוֹד כִּי בֶן־הָאָדָם אֲדוֹן הַשְּׂבֻת הוּא:
ו וַיְהִי בַיּוֹם שְׂבֻת אַחֵר וַיָּבֹא וַיִּלְמַד בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת וּשְׁם
אִישׁ אֲשֶׁר יָדוּ הִימְנִית יֵבֶשֶׁה:
ז וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים אֲרָבִים לוֹ לְרֵאוֹת אִם־יִרְפָּא
בִּשְׂבֻת לְבַעֲבוֹר יִמָּצְאוּ עָלָיו שְׂטֵנָה:
ח וַיָּרָא אֶת־מַחֲשַׁבּוֹתָם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר יָדוּ
יֵבֶשֶׁה קוֹם וַעֲמֹד בַּתּוֹךְ הַקֹּהֶל וְיִקְרָא וַיַּעֲמֹד:
ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲשָׁאֵלָה אֶתְכֶם שְׁאֵלָה הִכִּי כֹדֶת
לְהִיטִיב בִּשְׂבֻת אוֹ לְהַרְעַל לְהַצִּיל נַפְשׁ אוֹ לְשַׁחֲתָהּ:
י וַיִּשְׁקַף אֲלֵיהֶם מִסְבִּיב וַיֹּאמֶר אֲלָיו הוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ
וַיַּעַשׂ בֵּן וַתִּשָּׁב יָדוֹ לְאִיתְנָה בְּאַחֲרֵת:
יא וַיִּמָּלֵאוּ חֲמָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
מַה־לַּעֲשׂוֹת לַיֵּשׁוּעַ:
יב וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיֵּצֵא אֶל־הַקֹּהֶל לְהַתְּפַלֵּל וַיֹּאמְרוּ
בַּתְּפִלָּתוֹ לֹא־לֵהִים כָּל־הַלִּילָה:
יג וּכְאֹר הַבֶּקֶר וַיִּקְרָא אֶל־תַּלְמִידָיו וַיִּבְחַר מֵהֶם
שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲשֶׁר קָרָא אֹתָם בְּשֵׁם שְׁלִיחִים:
יד אֶת־שִׁמְעוֹן אֲשֶׁר קָרָא לוֹ בְּשֵׁם כִּיפָא וְאֶת־אַנְדְּרִי
אַחִיו אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן אֶת־פִּילְפּוֹס
וְאֶת־בֶּרֶתְלָמִי:
טו אֶת־מַתְתִּיָּהוּ וְאֶת־תּוֹמָא אֶת־יַעֲקֹב בֶּן־חֲלִפַי
וְאֶת־שִׁמְעוֹן אֲשֶׁר קָרָא לוֹ קֶנָּאִי:
טז אֶת־יְהוּדָה בֶּן־יַעֲקֹב וְאֶת־יְהוֹדָה אִישׁ־קֶרִיּוֹת הוּא
הַמְּסֻגֵּר אֹתוֹ:
יז וַיֵּרֶד אֹתָם וַיַּעֲמֵד בְּמִישׁוֹר בְּקֶרֶב קֹהֶל גְּדוֹל מִתַּלְמִידָיו
וְקַבִּיץ עַם־רַב מִכָּל־יְהוּדָה וּירוּשָׁלַיִם וְחוּף צוּר
וְצִידוֹן הַבָּאִים לְשִׁמְעַל דְּבָרָיו וְלִמְצָא מִזֹּר לְמַחֲלָתָם:

יח וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהֶם רוּחוֹת הַטְּמָאָה
הַמְּבַצְּתוֹת אֹתָם:
יט וְהַהֲמוֹן כָּל־מְבַקְשִׁים לִגְעַת בּוֹ כִּי גְבוּרָה יֵצְאָה
מֵאֲתוֹ לְהַעֲלוֹת אֲרָכָה לְכָל־מֶלֶךְ:
כ וְהוּא נָשָׂא עֵינָיו אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲשֶׁרִיכֶם הָעֲנִיִּים
כִּי־לָכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כא אֲשֶׁרִיכֶם הָרַעֲבִים כִּי־שֶׁבַע תִּשְׁכַּעוּן אֲשֶׁרִיכֶם
הַבָּכִים כִּי־שֶׁחַק תִּשְׁחַקוּן:
כב אֲשֶׁרִיכֶם אִם־אֲנָשִׁים יִשְׁנָאוּ יָנִידוּ אוֹ יִגְדְּפוּ אֶתְכֶם
וְאֶת־שִׁמְכֶם כְּשֵׁם רָע יִמְחוּ בַּעֲבוּר בֶּן־הָאָדָם:
כג שִׁמְחוּ וְגִילוּ כִּי־יִשְׂכַּרְכֶּם כִּי שְׂכָרְכֶם רַב בְּשָׂמִים כִּי
כֵן־עָשׂוּ אַבּוֹתֵיהֶם אֶל־הַנְּבִיאִים מִקֶּדֶם:
כד אֶף־אֵין לָכֶם עֲשִׂירִים כִּי־הַשְּׂגָתָם תִּנְחוּמִיתֶּם:
כה אוֹי לָכֶם הַשְּׂבָעִים הַיּוֹם כִּי אַחֲרֵי־כֵן תִּרְעַבּוּ אוֹי לָכֶם
הַמְּצַחֲקִים הַיּוֹם כִּי־נִזְעַדְתֶּם לְאָבֶל נִכְכִּי:
כו אוֹי לָכֶם הַמְּהַלְלִים בְּפִי כָל־בְּנֵי־הָאָדָם כִּי כֹכָה עָשׂוּ
אַבּוֹתֵיהֶם גַּם־לְנְבִיאֵי שָׁקֶר:
כז אָבֶל אַתֶּם הַמְּקַשְׁיָבִים לְקוֹלִי לָכֶם אֲנִי אֹמֵר אֶהְיֶה
אֶת־אֲבִיכֶם הִיטִיבוּ לְשִׁנְאֵיכֶם:
כח בָּרְכוּ אֶת־אֲרִיכֶם וְהַעֲתִירוּ בְּעַד רֹדְפֵיכֶם:
כט הַמְּכַפֵּךְ עַל־לְחִי אַחַת הַטְּהַלּוֹ גַּם־הָאַחֲרֵת הַנִּשְׂאָה
מַעֲלִילָה מַעֲלִילָה לֹא־תִמְנַע מִמֶּנּוּ גַם־בַּתְּנִיתָךְ:
ל תִּנְהַל לְכָל־שְׂאֵל מִמֶּךָ וּמֵאֵת הַלְּהוֹלָה לֹא־תִבְקַשׁ:
לא וְכָל־אֲשֶׁר תַּחֲפֹצוּ שְׁיַעֲשׂוּן לָכֶם אֲנָשִׁים בֵּן תַּעֲשׂוּן
לָהֶם גַּם־אַתֶּם:
לב אִם־תִּתְּאֶהְבוּן אֶת־אֲבִיכֶם מַה־צֹדֵקָה לָכֶם הֲלֹא
גַם־הַחֲטָאִים אֵת אֲבִיכֶם יִתְּאֶהְבוּן:
לג וְכִי־תַעֲשׂוּ טוֹב לְמַטְיָבִיכֶם מַה־צֹדֵקָה לָכֶם הֲלֹא
כְּמוֹ־כֵן יַעֲשׂוּ גַם־הַחֲטָאִים:
יד וְאִם־תִּלְווּ אֶת־אֲנָשִׁים בַּתְּקוּנָתְכֶם כִּי יִשְׁלְמוּ לָכֶם
מַה־צֹדֵקָה לָכֶם גַּם־חֲטָאִים מְלוּיִם חֲטָאִים כִּי גְמוּלָם
יִוֹשֵׁב לָהֶם:
לה אֶף אֶהְיֶה אֶת־אֲבִיכֶם הִיטִיבוּ לָהֶם חֲנֹם וְלֹא תַצְפוּ
לְגְמוּל אוֹ יִגְדֵּל שְׂכָרְכֶם וְהִייתֶם בְּנֵי עֲלִיּוֹן כִּי טוֹב הוּא
לְרַעִים וְלֹא־אֲשֶׁר טוֹבָה לֹא יַפְּרִי:
לו הָיוּ מְרַחֲמִים כִּי אֲבִיכֶם הוּא רַחוּם:
לז לֹא תִשְׁפֹּטוּ אַחֲרֵים וְלֹא תִשְׁפֹּטוּ מִלְּפָנֶיהֶם לֹא
תִאֲשִׁימוּ אֹתָם וְלֹא יִאֲשִׁימוּ אֶתְכֶם הַצִּדִּיקוֹם וַיִּצְדִּיקוּ
אֶתְכֶם:
יח תָּנוּ וַיִּנָּתֵן לָכֶם מִדָּה מְלָאָה עַל־כָּל־גְּדוּלָתָהּ יִשְׁיִבוּ
אֶל־חֲתִיקְכֶם אֲשֶׁר יַעֲיִקוּ תַחֲתֶיהָ וְאֲשֶׁר יִנְיֵעוּ אֹתָהּ כִּי
בְּסֹאסָאָה אֲשֶׁר תִּמְדּוּ בָּהּ יִמַּד לָכֶם:
יט וַיֵּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר הִינֵהג עוֹר אֶת־הָעוֹר הֲלֹא יִפְלוּ
שְׁנֵיהֶם אֶל־הַבּוֹר:
מ הַתַּלְמִיד לֹא יִגְדֵּל מִרְבּוֹ וְאִם שְׁלֵם הוּא יְהִי כְּרִבּוֹ:
מא לָמָּה תִּבְטֹא אֶל־שְׂכָבִים אֲשֶׁר בְּעֵין אַחִידָה וְלֹא
תִשָּׂא־לָב אֶל־הַקּוֹרָה אֲשֶׁר בְּעֵינָךְ:
מב וְאִיךָ תֹאמַר לְאִחִידָה הַיִּחְיָנִי אַחִי וְאִסִּירָה שְׂכָבִים
מִעֵינָךְ וְלֹא תִשִּׁית לָב אֶל־הַקּוֹרָה אֲשֶׁר בְּעֵינָךְ

גם-אתה הסר חגף ראשונה את-הקורה מעינך
ואחר-יכן תראה להסיר שבבים מעין אחיך:

מג אין עץ טוב אשר יעשה פרי משחת ואין עץ נשחת
אשר יעשה פרי טוב:

מד כי כל-עץ ועץ במו-פריו יתנכר תאנים לא יאספו
מצננים ולא ענבים מעקרבים:

מה איש טוב מאוצר לבו הטוב יוציא טוב ואיש רע
מאוצר לבו הרע יוציא רע כי-ממלא הלב יביע
כל-פה:

מו ומדוע אתם קראים לי בשם אדון אדון ולא תעשון
את אשר-אני מצוה אתכם:

מז כל-הבא אלי ושמע דברי ועשה אתם הנה אגיד לכם
למי הוא דומה:

מח הלא דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפור
וימן יסודתו בסלע וכבא מטר סחף ונחל פרץ
על-הבית לא יכל להניע אתו כי בסלע יסודתו:

מט אף השמע דברי ואתם איננו עשה דומה הוא לאיש
בנה ביתו על-העפר ואין לו יסוד מתחת ובעבר עליו
שטף מים נפל הבית פתאם ויהי למפלה גדולה:

פרק ז

א פכלתו לדבר את-דבריו באזני העם ויבא
אל-כפר-נחום:

ב ושם עבד לשר-מאה אחד חלה למות והוא יקר היה
בעיניו עד-מאד:

ג ובשמעו את-שמע ישוע וישלח אליו מקצות זקני
היהודים לבקשו לבא ולרפא את-עבדו:

ד ויבאו אל-ישוע ויפצרו-בו לאמר כי יאתה לו למלא
את-בקשתו:

ה כי אהב הוא לעמנו ובית-הכנסת בנה-לנו:

ו וילך אתם ישוע וכאשר הקריב אל-הבית ורנח לא
רחוק ביניהם וישלח לו שר-המאה רעים לאמר אדני
אל-תלאה את-נפשך נקלתי מזאת כי אתה תבא בצל
קנתי:

ז ובעבור זאת לא נחשבה נפשי בעיני לבא לפגוע אף
תנה אמר ונצרי יחי:

ח כי גם-אנכי עמד תחת יד ממשלה ואנשי צבא תחת
ידי וכי אמר לאחד מהם לך וילך ולאחר בא ויבא
ולעבדי עשה-זאת ויעשה:

ט וישמע ישוע את-דבריו וישתאה ויפן ויאמר
אל-העם החלף אחריי הנני מגיד לכם אמונה גדולה
כמוה גם-בישראל לא-מצאתי:

י וישבו השלוחים אל-הבית וימצאו כי נרפא העבד
החלה:

יא ויהי ממתרת וילך אל-עיר ושמה נעין ותלמידיו
הלכו אחריי והמון עם-רב:

יב וכאשר קרב אל-שער העיר והנה אנשים מוציאים
משם איש מת בן יחיד לאמו והיא אשה אלמנה
ורבים מן-העיר עמה:

יג וירא אתה האדון ורחמיו נכמרו אליה ויאמר לה
אל-תבכי:

יד ויגש ויגע במשכב ונשאיו עמדו ויאמר הנה אני
מדבר אליך קום בחור:

טו וייקץ המת וישב ויחל לדבר והוא נתנו אל-אמו:

טז וחיל אחז את-כלם וניהללו את-האלהים ויאמרו
כי-נביא גדול קם בקרבנו וכי-פקד אלהים את-עמו:

יז ושמועת הדבר הזה יצאה בכל-יהודה ובכל-הכפר
מסביב:

יח ויליוחנן הגידו תלמידיו את-כל-אלה:

יט ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל-ישוע
לאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר:

כ ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו
אליך לאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר:

כא ויבעת ההיא העלה ארכה לרבים מחללים ונגעים
ומרוחות רעות ולעוורים רבים השיב אור עיניהם:

כב וייען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את אשר
ראיתם ואת אשר-שמעתם כי עוורים ראים פסחים
הלכים מצרעים נרפאים חרשים שמעים מתים קמים
ועניים מתבשרים ישועה:

כג ואשרי האיש אשר לא-יכשל בי:

כד ויהי כאשר הלכו מלאכי יוחנן ויחל לדבר
אל-המון העם על-יוחנן מה-זה יצאתם המדברה
לראות האם קנה אשר ינוע מפני-רוח:

כה אף מה-זה יצאתם לראות האם איש לבוש בגדי
חמדות הנה לבשי חמדות ומתעדנים בעדנים
בחצרות מלכים המה:

כו אף מה-זה יצאתם לראות האם איש נביא הן אני
אמר לכם כי גם-גדול הוא מנביא:

כז כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך
ויפנה-דרךך לפניך:

כח אני אמר לכם לא קם בין ילודי אשה גדול מיוחנן
והקטן במלכות האלהים יגדל ממנו:

כט וכל-העם והמכסים עמהם כאשר שמעו כזאת נתנו
לאלהים צדק וישבחו בטבילת יוחנן:

ל אף-הפרושים וחקמי התורה נאצו את-עצת אלהים
ולא נטבלו בטבילתו:

לא ויאמר האדון ואל-מי אדמה בני הדור הזה ולמי הם
דמים:

לב דמים הם לילדים יושבים בשונקים וזה אל-זה קראים
ואמרים מזמרים היינו לכם ולא רקדתם מקוננים ולא
ספדתם:

לג כי בא יוחנן המטביל לא אכל לחם ולא-שתה יין
ותאמרו כי שד בו:

לד ובן-האדם בא אכל ושתה ותאמרו הנה איש זולל
וסבא ואהב למוכסים ולחטאים:

לה אף החכמה תצטדק במעשי בניה כלם:
 לו ואחד הפרושים קרא לו לבא לאכל אתו לחם ויבא
 אל-בית הפרוש וישב במסבו:
 לו והנה אשה חטאת בעיר וכאשר שמעה כי-הוא ישב
 במסבה בבית הפרוש ותקח צלחית שמן המר:
 לח ותבא ותעמד מאחוריו לנכח רגליו ותבדוק ותחל לשפך
 דמעותיה עלי-רגליו ולמחות את-הדמעה מעליהן
 בשערות ראשה ותשק את-רגליו ומשוח אותן
 בשמן:
 לט והפרוש אשר קראו לאכל אתו ראה ויאמר אל-לבו
 לו הנה נביא אז ידע מיהא ומה-היא הנגעת בו כי
 אשת חטא היא:
 מ ויען ישוע ויאמר אליו שמעו דבר-לי אליך ויאמר
 דבר רבי:
 מא ויאמר נשה אחד היו-לו שני בעל-חוב חוב האחד
 חמש מאות כסף וחוב השני חמשים:
 מב ויען כי לא השיגה ידם לשלם-לו וישמט משה ידו
 משניהם ועתה איזה משניהם יוסיף לאהבה אתו:
 מג ויען שמעון ויאמר זה הוא לפי מחשבותי אשר שמט
 לו הרבה ויאמר אליו כן חרצת:
 מד ויפן אל-האשה ויאמר אל-שמעון הראה אתה
 את-האשה הזאת הנה באתי לביתך ומים לא נתת
 לרגלי והיא דמעותיה שפכה על-רגלי ותמח
 את-הדמעה מעליהן בשערותיה:
 מה מנשיקות פיך אתה לא נשקתני והיא מאז באתי לא
 חדלה מנשק את-רגלי:
 מו אתה לא משחת בשמן ראשי והיא משחה רגלי
 בשמן המר:
 מז על-כן אני אומר אליך חטאתיה הרבות נסלחו-לה כי
 אהבתה רבה ומי אשר מעט מוצר נסלח-לו אהבתו
 מעט מוצר:
 מח ויאמר אליה נסלחו-לך חטאתיך:
 מט והישיבים אתו במסבה החלו לדבר על-לבם מי הוא
 זה הגם סלח לעונות הוא:
 נ ויאמר אל-האשה אמונתך הושיעה לך לכי לשלום:

פרק ח

א ויהי אחרי-כן ויעברו בערים ובכפרים קורא ומשמיע
 את-מלכות האלהים ועמו שנים העשר:
 ב ונשים אשר נרפאו מחללים ומרוחות רעות מרים
 הנקראת מגדלית אשר גרשו ממנה שבע רוחות
 רעות:
 ג ויוחנה אשת כוזא סכן הורדוס ושושנה ורבות
 אחרות אשר כללו אותו מרכושן:
 ד ויהי בהקבץ אליו המון עם-רב אשר באו מפלעיר
 ועיר וישא את-משלו:
 ה הוצע יצא לזרע ובזרעו פזר מן-הזרע על-יד הדרך
 ויהי למומס רגל ולמאכל לעוף השמים:

ו ויש אשר נפל על-פני הסלע ויעש צמח וייבש כי לא
 היה-לו לח:
 ז ויש אשר נפל אל-הקוצים ויעלו הקוצים עמו
 ויבלעוהו:
 ח ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויעל ויעש פרי
 תבואה מאה שערים ומדי דברו כזאת קרה מי אשר
 אונים לו לשמע ישמע:
 ט וישאלו אותו תלמידיו לאמר מה המשל הזה:
 י ויאמר לכם נתן לדעת רזי מלכות האלהים ולאחרים
 רק-במשלים למען בראותם לא יראו ובשמעם לא
 יבינו:
 יא וזה הוא המשל הזרע הוא דבר האלהים:
 יב ואשר על-יד הדרך הם אשר שמעו והשטן בא ויטרף
 דבר האלהים מלבם פן-יאמינו ויושעו:
 יג ואשר על-הסלע הם השמעים המקבילים את-הדבר
 בשמחה אף אין להם שרש ורק למצער יאמינו וביום
 משה יסגו אחור:
 יד והנפל אל-הקוצים הם השמעים ההלכים לדרךם
 ונבלעים ברב דאגה בעשר ובתענגות בגי-אדם
 ולא-יעשו פרי:
 טו ואשר על-החלקה הטובה הם השמעים את-הדבר
 בלב טוב וברוח נכון ותוחלתם אתם עד-אשר יעשון
 פרי:
 טז ואין-איש מדליק נר לבסתו במכסה או לתתו מתחת
 למטה כי אם-יתנהו אל-המנורה וכל-הבאים יראו
 באורו:
 יז כי אין-נעלם אשר לא יגלה ואין נסתר אשר לא ינדע
 ולא יצא לאור:
 יח על-כן שימו לבכם אל-אשר תשמעו כי מי אשר
 יש-לו יתן לו עוד ומי אשר אין-לו יקח ממנו גם
 את-אשר יחשב כי יש-לו:
 יט ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו קרב אליו מפני רב
 העם:
 כ ויגדלו לאמר אמן ואחיה עמדים בחוץ ומבקשים
 לראותך:
 כא ויען ויאמר אליהם אלה הם אחי השמעים
 את-דבר האלהים והעשים אתו:
 כב ויהי היום ויבא אל-כלי שיט הוא ותלמידיו ויאמר
 אליהם נעברה-נא אל-עבר הים וינהגו את-כלי
 השיט:
 כג והוא שכב וירדם בעוד הם שטים ורוח סערה
 התעוררה בים וישטפו עליהם מים פבירים וגיעו
 עד-שערי מות:
 כד ויגשו ויעירו אותו לאמר אדנינו אדנינו הן אבדים
 אנחנו ויעור ויגער ברוח ובשאון המים וישתקו
 והסערה קמה לדממה:
 כה ויאמר אליהם איפה אפוא היא אמונתכם והם פחדו
 ותמהו ואמרו איש אל-רעהו מי הוא זה אשר יצנה
 גם-את-הרוח וגם-את-המים והם שמעים בקולו:

כו ויבאו אֶרֶץ הַגְּדֵרִים אֲשֶׁר מִמּוֹל הַגָּלִיל:
 כז ויצא אֶל-הַיַּבְשָׁה וַיַּפְגְּשֵׁהוּ אִישׁ מִן-הָעִיר אֲשֶׁר רֹחוֹת
 רָעוֹת בּוֹ וְהוּא עָרֵם בְּלִי לְבוּשׁ מִיָּמִים רַבִּים וּבְבִית לֹא
 שָׁכַן כִּי אִם-בְּקִבְרִים:
 כח וַיְכַרְאוּתוֹ אֶת-יִשׁוּעַ וַיַּפֵּל לִפְנָיו וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל
 מֵהָלִי וַלֵּךְ יִשׁוּעַ בֶּן-אֵל עֲלִיּוֹן הַנְּגִי מִתַּחַנָּן אֶל-נָא
 תַעֲנֵנִי:
 כט כִּי הוּא צָוָה אֶת-רוּחַ הַשְּׁמָאָה לָצֵאת מִן-הָאִישׁ הַזֶּה
 אֲשֶׁר פָּעָמִים רַבּוֹת תָּפַשׁ בּוֹ וְהוּא אָסוּר בְּזָקִים וְשִׁמּוֹר
 בְּכַבְלֵי בְרוֹזַל וַיִּנְתֵּן אֶת-מוֹסְרוֹתָיו וּבִכְחַ הָרוּחַ הָרַע
 נִדְחַת הַמִּדְבָּרָה:
 ל וַיִּשְׁאַל אוֹתוֹ יִשׁוּעַ לֵאמֹר מַה-שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר מַחְנִים
 כִּי-שָׂדִים רַבִּים שָׁכְנוּ בְּקִרְבּוֹ:
 לא וַיַּפְצְרוּ-בּוֹ לְבַלְתִּי יִצְוֶם לְרֶדֶת אֶל-הַתְּהוֹם:
 לב וַעֲדָר חֲזִירִים רַבִּים הָיָה רָעָה שָׁם בְּהָר וַיִּתְחַנְּנוּ-לוֹ
 לְתַתֵּם לְבָא אֶל-תוֹכָם וַיִּנַּח לָהֶם:
 לג וַיֵּצְאוּ הַשָּׂדִים מִן-הָאִישׁ וַיָּבֹאוּ אֶל-תוֹךְ הַחֲזִירִים
 וַיִּשְׁטֹף הָעֵדָר בַּמּוֹרֵד וַיִּטְבְּעוּ בְּתוֹךְ הַיָּם:
 לד וְהָרָעִים בְּרֹאוֹתָם אֵת אֲשֶׁר קָרָה וַיִּנּוֹסוּ וַיִּגִּידוּ
 אֶת-הַדְּבָר בָּעִיר וּבַשָּׂדֶה:
 לה וַיֵּצְאוּ בְנֵי הַמָּקוֹם לְרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיָּבֹאוּ
 אֶל-יִשׁוּעַ וַיִּמְצְאוּ אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר יָצְאוּ הַשָּׂדִים מִמֶּנּוּ
 מְלָבָשׁ בְּגָדִים וְדַעְתּוֹ יִשְׂרָה וַיֵּשֶׁב לְרִגְלֵי יִשׁוּעַ וַיִּירָאוּ:
 לו וְהָרָאִים אֶת-הַמַּעֲשֶׂה בַעֲיֵינֵיהֶם סָפְרוּ לָהֶם אֵיךְ נִרְפָּא
 בַּעַל מַעֲוֵן הַשָּׂדִים:
 לו וְכָל-בְּנֵי הַמָּקוֹם מֵאֶרֶץ הַגְּדֵרִים וּמִסְבִּיבֹתֶיהָ בִקְשׁוּ
 מִמֶּנּוּ לָלֶכֶת מֵאֲתָם כִּי-יִזְלַעְפָּה אַחֲזָתָם וַיֵּרֶד אֶל-כָּלִי
 שִׁיט וַיֵּשֶׁב לְדִרְכּוֹ:
 לח וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הַשָּׂדִים יָצְאוּ מִמֶּנּוּ הַפְּצִיר בּוֹ לְתַתּוֹ
 לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ אֵךְ יִשׁוּעַ שָׁלְחוֹ לֵאמֹר:
 לט שׁוּב אֶל-בֵּיתְךָ וְסַפֵּר אֶת-הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה-לְךָ
 הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ וַיַּגִּד בְּכָל-הָעִיר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה-לוֹ
 יִשׁוּעַ:
 מ וּבָשׁוּב יִשׁוּעַ וַיֵּצֵא הָעָם לְקַבֵּל פָּנָיו כִּי חָכוּ לוֹ כָּלָם:
 מא וְהָיָה אִישׁ בָּא וְשִׁמּוֹ יָאִיר רֹאשׁ בֵּית-הַכְּנֶסֶת וַיַּפֵּל
 לְרִגְלֵי יִשׁוּעַ וַיִּתְחַנֵּן לְבָא אֶל-בֵּיתוֹ:
 מב כִּי בָתוֹ יַחֲדָתוֹ כָּבַת שְׂתִים עֶשְׂרֵה שָׁנָה נָטְתָה לְמוֹת
 וַיְהִי בְלָכְתוֹ וַיִּדְחַקְהוּ הַמּוֹן הָעָם:
 מג וְאִשָּׁה זָבֻתָּדָם אֲשֶׁר יָמִי זָבָה נִמְשְׁכוּ שְׂתִים עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה וְכָל-רִכּוּשָׁהּ הוֹצִיָּאה לְרִפְּאִים וַיֵּד אָדָם לֹא
 הִשְׁיִיגָה לְהִבְיֹא לָהּ מִרְפָּא:
 מד הָאִשָּׁה הַזֹּאת קָרְבָה אֵלָיו מֵאֲחֵרָיו וַתַּגַּע בְּכַנְף בְּגָדוֹ
 וְזָבַד דְּמִיָּה עֲמַד פְּרָגָע:
 מה וַיִּשְׁוּעַ שָׁאֵל לֵאמֹר מִי-זֶה נִגַּע-בִּי וַיִּכְתְּשׁוּ כָלָם אֵךְ
 פִּטְרוֹס עָנָה וְאָלָה אֲשֶׁר אוֹתוֹ אֲדֹנֵי הַמּוֹן הָעָם לִחְצִים
 וַדְּחָקִים אוֹתָךְ מִסְבִּיב וְאֵתָה תֹאמַר מִי-זֶה נִגַּע בִּי:
 מו וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ נִגַּע בִּי אֶחָד כִּי יָדַעְתִּי בְּנִפְשִׁי כִּי גְבוּרָה
 יָצָאה מֵאֵתִי:

מז וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי לֹא-נִסְתָּרָה מִנֶּגֶד עֵינָיו וַתִּבֹּא
 בַּחֲרָדָתָהּ וַתַּפֵּל לִפְנָיו וַתַּגִּד לִפְנֵי כָל-הָעָם עַל-מָה
 נִגַּעָה בּוֹ וְכִי נִרְפָּאה לְפָתַע פְּתָאם:
 מח וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ חֲזָקִי בְּתִי אֲמוֹנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לְךָ לְכִי
 לְשָׁלוֹם:
 מט עָדְנוּ מִדְּבַר וְאִישׁ מֵאֲנָשֵׁי רֹאשׁ בֵּית-הַכְּנֶסֶת בָּא
 וַיֹּאמֶר מֵתָה בְּתָךְ וְאֶל-תִּלְאַה עוֹד אֶת-הַרְבֵּי:
 נ כַּשְׁמַע יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-תִּירָא אֶף-הָאֲמֵן וְלָהּ
 תִּהְיֶה תְּשׁוּעָה:
 נא וַיָּבֹא הַבִּיָּתָה וְלֹא-נָתַן לְאִישׁ לְבָא אוֹתוֹ בְּלָתִי לְפִטְרוֹס
 וַיּוֹחֲזֵנוּ וַיַּעֲקֹב וְאָבִי הִילָּדָה וְאָמָה:
 נב וְכָלָם בָּכִים וְסִפְּדִים לָהּ וְהוּא אָמַר אֶל-תִּכְבוּ כִּי הִיא
 לֹא מֵתָה כִּי אִם-יִשְׁנָה:
 נג וַיִּלְעָגוּ לוֹ כִּי הֵם יָדְעוּ כִּי-מֵתָה:
 נד וְהוּא הוֹצִיא אֶת-כָּלָם מִן הַבֵּית וְהַחֲזִיק בְּיָדָהּ וַיִּקְרָא
 לֵאמֹר קוּמִי לֵךְ וְעֲרָה:
 נה וַתֵּשֶׁב רוּחָהּ אֵלֶיהָ וַתִּקֶּם פְּתָאם וַיִּצֹו לְתַתֵּלָהּ לְאָכָל:
 נו וַיִּתְּפִלְאוּ אַבּוֹתֶיהָ עַד-מָאֹד וְהוּא צָוָה עָלֵיהֶם לְבַלְתִּי
 הַגִּד לְאִישׁ אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה:

פרק ט

א וַיִּקְרָא אֶל-שְׁנַיִם הָעֹשֵׂר וַיִּתֵּן לָהֶם גְּבוּרָה וּמְשִׁלָּה
 עַל-כָּל-רוּחוֹת רָעוֹת וְלִרְפָּא כָל-מַחְלָה:
 ב וַיִּשְׁלַחֵם לְקָרָא אֶת-מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וּלְהַקִּים
 אֶת-הַחֲוָלִים:
 ג וַיִּצֹו אֵלֵיהֶם לֵאמֹר לֹא תִקְחוּ מֵאוּמָה לְדֶרֶךְ לֹא מִטָּה
 וְלֹא יִלְקוּט וְלֹא לָחֶם וְלֹא כֶסֶף וְלֹא חֲלִיפּוֹת בְּגָדִים:
 ד וּבְבִית אֲשֶׁר תִּבְּאוּ שָׁם תִּשְׁכְּנוּ וּמִשָּׁם תֵּצְאוּ:
 ה וְהָיָה אִם לֹא יֵאָסְפוּ אֶתְכֶם הַבִּיָּתָה צֹאוּ מִן-הָעִיר
 הַהִיא וַיַּעֲרֹתֶם אֶת-הָאֵבֶק מֵעַל רִגְלֵיכֶם לַעֲדוֹת לָהֶם:
 ו וַיֵּצְאוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּכַפְרִים וּבְכָל-מָקוֹם קָרָאִים
 אֶת-הַבְּשׂוּרָה וּרְפָאִים אֶת-הַחֲוָלִים:
 ז וְהוֹרְדוֹס טִטְרֶרְךָ שָׁמַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַתִּפְעֵם
 רוּחוֹ כִּי-יֵשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ יוֹחֲזֵן קָם מִן-הַמַּתִּים:
 ח וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי נִגְלָה אֵלֵיהֶם וְאַחֲרֵים אָמְרוּ כִּי קָם
 נָבִיא אֶחָד מִן-הַנְּבִיאִים הַקְּדָמִיִּם:
 ט וַיֹּאמֶר הוֹרְדוֹס הֵן רֹאשׁ יוֹחֲזֵן נִשְׁאָתִי מֵעָלָיו
 וּמִי-אֶפּוֹא הוּא אֲשֶׁר אֲנִכִּי שָׁמַע עָלָיו כְּזֹאת וַיִּבְקֹשׁ
 לְרֹאוֹתוֹ:
 י וּבָשׁוּב הַשְּׁלִיחִים הִגִּידוּ לוֹ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּקְחֵם
 וַיֵּלֶךְ עִמָּהֶם לְבֶדֶם אֶל-עִיר הַנִּקְרָאת בֵּית-צִיְדָה:
 יא וְהַמּוֹן הָעָם יָדְעוּ וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו וְהוּא קָבַל פְּנֵיהֶם
 וַיִּדְבֵּר אֵלֵיהֶם עַל-מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וּרְפּוֹא
 אֶת-הַדִּירָשִׁים לְהַרְפָּא:
 יב וְכַאֲשֶׁר רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב וַיָּבֹאוּ שְׁנַיִם הָעֹשֵׂר וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו שְׁלַח אֶת-הַמּוֹן הָעָם וַיִּלְכוּ אֶל-הָעִירִים וַחֲצָרֵיהֶן

מסביב למצא אכל ומקום ללון כִּי־פֹה בְּמִקּוֹם שָׁמָּה
אָנְחָנוּ:
י' וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ לָהֶם אֹתָם לֶאֱכֹל וַיֹּאמְרוּ לֹא נִמְצָא
אֲתָנוּ בְּלִי תַּמְשָׁה לָחֶם וְדָגִים שָׁנִים אוֹ הַגִּלְדָּה לְקָנוֹת
אֶכֶל לְכַל־הָעָם הַזֶּה:
י"ד אֲשֶׁר הָיוּ בְּחַמְשַׁת אֲלָפֵי־אִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו
הוֹשִׁיבוּ אֹתָם שׁוֹרֹת שׁוֹרֹת בְּחַמְשִׁים אִישׁ בַּשּׁוּכָה:
טו וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת־כָּל־ם:
טז וַיִּקַּח אֶת־חַמְשַׁת הַלֶּחֶם וְאֶת־שְׁנֵי הַדָּגִים וַיֵּשֶׂא עֵינָיו
לְמִרוֹם וַיְבָרֶךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לְשׁוֹם לִפְנֵי הָעָם:
י"ז וַיֹּאכְלוּ כָל־ם וַיִּשְׂבְּעוּ וַיֵּשְׂאוּ שָׁנִים עֲשָׂר סֻלִּים
מִן־הַפֶּתוֹתִים הַנּוֹתָרִים לָהֶם:
י"ח וַיְהִי בַּהֲתַפְּלִלוֹ לְבָדּוֹ וְתַלְמִידָיו בָּאוּ לִפְנָיו וַיִּשְׂאֵל
אֹתָם לֵאמֹר מַה־אִמְרִים עָלֶי הַמּוֹן הָעָם מִי־אַנִּי:
י"ט וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל וְיֵשׁ אִמְרִים אֲלֵיהוּ
וְאַחֲרֵים אִמְרִים נָבִיא אֶחָד קָם מִן־הַנְּבִיאִים
הַקְּדָמָנִים:
כ' וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאַתֶּם מַה תֹּאמְרוּ עָלֶי מִי־אַנִּי וַיַּעַן
פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר מָשִׁיחַ הָאֱלֹהִים:
כ"א אֲזַעִיד בָּם וַיִּצְוֶם לְבִלְתִּי הִגֵּד הַדָּבָר לְאִישׁ:
כ"ב וַיֹּאמֶר רַבִּים מְכַאֲבִים נָכְנוּ לְכֵן־הָאָדָם וְהַזְקָנִים
וְרֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים יִמָּאֲסוּ־בוּ וַיִּמִּיתֵהוּ וַיְבִיֵּם
הַשְּׁלִישִׁי יָקוֹם:
כ"ג וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־ם מִי הַחֹפֶץ לְלָקֵת אַחֲרֵי יִשְׁלִיף
אֶת־נַפְשׁוֹ מִנְּגֵד וַיֵּשֶׂא אֶת־צַלְבוֹ יוֹם יוֹם וַיִּלֶּךְ אַחֲרָי:
כ"ד כִּי מִי הַחֹפֶץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּכְרֹת־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר
יִכְרִית אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי יִמְצָאָנָה:
כ"ה כִּי מִה־בְּצַע לְאִישׁ אִם יִקְנֶה־לוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
וְאֶת־נַפְשׁוֹ יֹאבֵד אוֹ יִשְׁחִיתָנָה:
כ"ו כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹשׁ מִמֶּנִּי וּמִדְּבָרֵי אִף בֶּן־הָאָדָם
יָבוֹשׁ מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר יָבֵא בְּכַבּוּדוֹ וּבְכַבּוּד אָבִיו
וְהַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים:
כ"ז וְאַמֵּן אָנִי אֹמֵר לָכֶם יֵשׁ מִן־הַנִּצְּצִים פֹּה אֲשֶׁר
לֹא־יִטְעֲמוּ מוֹת עַד כִּי־יָרְאוּ אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כ"ח וַיְהִי כִּשְׁמֹנֶת יָמִים אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקַּח אֹתוֹ
אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יוֹחֲנָן וְאֶת־יַעֲקֹב וַיַּעַל אֶל־הָהָר
וַיִּתְּפֹלֵל:
כ"ט וַיִּשְׁנֶה מְרֹאֶה פָּנָיו בַּהֲתַפְּלִלוֹ וּלְבֹשׁוֹ נִהְפָּךְ לְלָבָן
וּבָהִיר עַד־מָאֵד:
ל' וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשִׁים דְּבָרוּ אֹתוֹ מִשָּׁה וְאֵלֵיהֶם:
ל"א אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּכַבּוּדָם וְנִדְּבָרוּ עַל־אֲשֶׁר עָלָיו לְהַשְׁלִים
חֻקּוֹ בִּירוּשָׁלַיִם לְהִיּוֹת נִגְזָר מֵאָרֶץ חַיִּים:
ל"ב וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל־פֶּטְרוֹס וְעַל־אֲשֶׁר אִתּוֹ וְכַאֲשֶׁר
הִקְצִיּוּ רָאוּ אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הַנִּצְּצִים
עָלָיו:
ל"ג וַיְהִי בַּעֲלוֹתָם מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֶל־יֵשׁוּעַ אֲדֹנָי
טוֹב לָנוּ לִשְׁכֹּת פֹּה נַעֲשֶׂה־נָּא שְׁלֹשׁ סָבּוֹת אַחַת לָךְ
אַחַת לְמֹשֶׁה וְאַחַת לְאַלְיָהוּ כִּי לֹא יָדַע מַה־לְדַּבֵּר:

ל"ד עוֹדְנוּ מִדְּבַר כְּזָאת וְהִנֵּה עֲנָן סָכַף עֲלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ
הָעֲנָן וַיִּירָאוּ:
ל"ה וְהִנֵּה קוֹל יֵצֵא מִתּוֹךְ הָעֲנָן לֵאמֹר זֶה־בְּנִי יִדִּידִי אֵלָיו
תִּשְׁמְעוּ:
ל"ו וּבַהֲשִׁמְעַת הַקוֹל עָמַד יֵשׁוּעַ לְבָדּוֹ וְהֵם הִתְרִישׁוּ
לֹא־הִגִּידוּ דְּבָר לְאִישׁ בְּיָמֵים הָהֵם מְכַל אֲשֶׁר רָאוּ:
ל"ז וַיְהִי מִמִּתְחַת בְּרִדְתָם מִן־הָהָר וַיִּפְּגְשׁוּ אֹתוֹ רַבִּים
מִן־הָעָם:
ל"ח וְהִנֵּה אֶחָד מֵהֶם קָרָא לֵאמֹר אָנָּה רַבִּי הַבֶּט־נָּא לְבָנִי כִי
בְנִי יִחִידִי הוּא:
ל"ט וְרוּחַ דְּבָק בּוֹ וְהוּא צִעַק פִּתְאֹם כִּי יִטְרַפְנוּ עַד־אֲשֶׁר
יִוָּרֵד רִירוֹ וְלֹא יָרָף מִמֶּנּוּ עַד־אֲשֶׁר יִשְׁכְּנוּ עַד־דָּכָא:
מ' וְאַשְׁאֵל מִתַּלְמִידָיו לְגִרְשׁוֹ וְלֹא יָכֹלוּ:
מ"א וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הִי דוֹר לֹא־אֵמֵן בּוֹ דוֹר תַּהֲפֹכֶת
עַד־מָתִי אֶהְיֶה עִמָּכֶם עַד־מָתִי אֲשֶׁא אֶתְכֶם הַבָּא
אֶת־בְּנֵי הַנֶּחֱ:
מ"ב וְהוּא טָרַם בָּא וַיַּרְעֵשׂ אֹתוֹ הָרוּחַ וַיִּטְרַפְהוּ וַיִּשׁוּעַ גָּעַר
בְּרוּחַ הַטְּמָאָה וְאֶת־הַנֶּעַר הַחֲזִיָּה מִחֲלָיו וַיֵּשֶׁב אֹתוֹ
לְאַבְיו:
מ"ג וַיִּתְּמָהוּ כָל־ם עַל־גִּדְלָה עַז הָאֱלֹהִים וּבְעוֹד הֵם
מִתְּפַלְּאִים עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֶל־תַּלְמִידָיו:
מ"ד שִׁימוּ אֹתָם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנוֹכֶם כִּי הִנֵּה
בֶּן־הָאָדָם יִסְגֵּר בִּידֵי אַנְשִׁים:
מ"ה וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת־דְּבָרוֹ כִּי סָתוּם הָיָה לָהֶם מִהֲבִין
אֹתוֹ וְגַם־יָרְאוּ לִשְׂאֵל אֹתוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה:
מ"ו אֲזַעֲלָה עַל־לְבָבָם לְדוֹן מִי הוּא הַגָּדוֹל בָּהֶם:
מ"ז וַיִּשְׁוּעַ בְּרֹאוֹתוֹ מִחֻשְׁבוֹת לְבָבָם וַיִּקַּח יֶלֶד וַיַּעֲמֵדְהוּ
אֶצְלוֹ:
מ"ח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי הוּא הַמְּקַבֵּל יֶלֶד כְּזֶה בְּשָׂמִי אֹתִי
הוּא מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אֹתִי הוּא מְקַבֵּל פָּנָי שְׁלָחִי
וְהַקֹּטֵן בְּכֻלָּם הוּא הַגָּדוֹל בָּכֶם:
מ"ט וַיַּעַן יוֹחֲנָן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי רַאֲיֵנוּ אִישׁ מִגֵּרֶשׁ רוּחוֹת רָעוֹת
בְּשִׁמְךָ וְנִכְלָא אֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא־הִלָּךְ עִמָּנוּ
בְּלִכְתָּנוּ אַחֲרֵיךָ:
נ' וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֶל־תְּכַלְאוּ אֹתוֹ כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ
לְצָרֵינוּ לָנוּ הוּא:
נ"א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים לְהִלָּקְחוֹ וַיֵּשֶׂם אֶת־פָּנָיו
בְּחֻזְקָה לַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַיִם:
נ"ב וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים לִפְנָיו וַיִּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֶחָד הַכֹּפְרִים
בְּשִׁמְרוֹן לְהַכִּין לוֹ מִלּוֹן:
נ"ג וְלֹא פָתְחוּ לוֹ דִּלְתָם בְּרֹאוֹתָם כִּי פָנָיו מַעֲדוֹת
יְרוּשָׁלַיִם:
נ"ד וַיִּרְאוּ יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָינוּ הַחֹפֶץ
אִתָּה כִּי־נֹאמַר וְתִרְדָּ אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתָם
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲלֵיהֶם:
נ"ה וַיִּפֹּן וַיַּגְעֲרֵבָם אֵינֹכֶם יוֹדְעִים מֵאֵין מְקוֹר רוּחָכֶם:
נ"ו כִּי לֹא בָא בֶּן־הָאָדָם לְהַשְׁמִיד נֶפֶשׁ כִּי אִם־לְהוֹשִׁיעַ
לָהֶן וַיִּלְכוּ אֶל־כֹּפֶר אַחֵר:

^{יז} וּבְלַכְתֶּם בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ אֶלְכָּה אַחֲרֶיךָ
 אֶל-אֲשֶׁר תִּלְךָ:
^{יח} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ הַשּׁוֹעֲלִים חֲרִים לָהֶם וַצֹּפּוֹר שָׁמַיִם
 קֵן לָהּ וּבֶן-הָאָדָם אֵין-לוֹ מְקוֹם לְהִנִּיחַ אֶת-רֹאשׁוֹ:
^{יט} וְאֶל-אִישׁ אֲחֵר אָמַר לֵךְ אַחֲרַי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ
 אֲדֹנִי תִּנְהַלֵּי לְלֶכֶת וּלְקַבֵּר אֶת-אָבִי רֵאשִׁנָּה:
^ס וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ הִנֵּחַ לַמֵּתִים לְקַבֵּר אֶת-מֵתֵיהֶם
 וְאַתָּה לֵךְ וְהַשְׁמַע מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בָּאָרֶץ:
^{סא} וְעוֹד אִישׁ אֲחֵר אָמַר אֵלָיו אֶלְכָּה אַחֲרֶיךָ אֲדֹנִי אָפֶס
 תִּנְהַלֵּי רֵאשִׁנָּה לְהַפְרֹד מִבְּנֵי בֵיתִי בְּדַבְרֵי שְׁלוֹם:
^{סב} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ כָּל-אִישׁ הַשֵּׁם יָדוֹ עַל-מַחְרָשׁוֹ
 וּמִבֵּית אַחֲרֵנִית אֵינְנוּ נִכּוֹן לַמַּלְכוּת הָאֱלֹהִים:

פרק י

^א אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִבְדִּיל הָאָדוֹן עוֹד שְׁבָעִים
 אָנָשִׁים וַיִּשְׁלַחֵם שְׁנַיִם שְׁנַיִם לִפְנֵי אֶל-כָּל-עִיר וּמְקוֹם
 אֲשֶׁר שָׁם פָּנָיו לְבֹא שָׁמָּה:
^ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַקָּצִיר רַב וְהַפְעָלִים מְעַטִּים עַל-פֶּן
 הַעֲתִירוֹ אֶל-אָדוֹן הַקָּצִיר לִשְׁלַח פְּעָלִים לְקָצִירוֹ:
^ג וְאַתֶּם לְכוּ-נָא הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלַח אֶתְכֶם בְּצֹאן בָּקָר
 זָאִבִּים:
^ד לֹא תִשְׂאוּ כִּסִּים וְיִלְקוּט אוֹ נַעֲלִים וְלֹא תִשְׂאֲלוּ
 לְשֹׁלוֹם אִישׁ בְּדֶרֶךְ:
^ה וְאֶל-כָּל-בֵּית אֲשֶׁר תָּבֹאוּ בּוֹ אָמְרוּ בְּפִתַח דְּבָרֵיכֶם
 שְׁלוֹם לְבֵית הַזֶּה:
^ו אִם אִישׁ שְׁלוֹם שָׁכֵן שָׁם שְׁלָמְכֶם יִשְׁכַּן עִלָּיו וְאִם-לֹא
 שְׁלָמְכֶם אֲלֵיכֶם יִשׁוּב:
^ז וּבְבֵית הַהוּא תִּשְׁבּוּ וְתִאָּכְלוּ וְתִשְׁתּוּ מֵאֲשֶׁר יִנְתֵּן לָכֶם
 כִּי נִכּוֹן לַפַּעַל הִי שָׁכְרוּ וְלֹא תִצְאוּ מִבֵּית לְבֵית:
^ח וְאֶל-כָּל-עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וַיִּשְׁבִּיהָ יַחְזִיקוּ בָכֶם אֲכָלוּ
 שָׁם מֵאֵת אֲשֶׁר יוֹשֵׁם לִפְנֵיכֶם:
^ט וְאַתֶּם-הַחֹלִים אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ תִּרְפְּאוּ וְכֹה תֹאמְרוּן
 אֲלֵיהֶם הִנֵּה קָרְבָּה אֲלֵיכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
^י וּבְכָל-עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וְלֹא יַחְזִיקוּ בָכֶם צֹאוּ
 אֶל-רַחֲבֹתֶיהָ וְאָמְרוּ:
^{יא} גַּם-עַפְרָעִיר עִירְכֶם הִמְדָּבַק בְּרַגְלֵינוּ וְנִנְעַר אֲלֵיכֶם אֵף דַּעַו
 זֹאת כִּי קָרְבָּה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
^{יב} אֲנִי הִנְנִי מֵגִיד לָכֶם כִּי יִקַּל הַמִּשְׁפָּט לְסֹדֶם בַּיּוֹם הַהוּא
 מִן-הָעִיר הַהִיא:
^{יג} אוֹיֵלֶךְ כּוֹרְזִין אוֹיֵלֶךְ בֵּית-צִיִּדָּה כִּי לוֹ נַעֲשׂוּ בְּצוֹר
 וּבְצִידוֹן הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּתוֹכָן כְּכָר שָׁבוּ
 וְהִתְפָּלְשׁוּ בִּשְׁקָ וְאָפְרוּ:
^{יד} אֵף לְצוֹר וּלְצִידוֹן יִקַּל יוֹם הַמִּשְׁפָּט מֵאֲשֶׁר לָכֵן:
^{טו} וְאַתָּה כְּפָר-נַחוּם אֲשֶׁר רֹמַמְתָּ עַד-הַשָּׁמַיִם אֶל-שְׂאוֹל
 תוֹרְדִי:
^{טז} הַשֹּׁמֵעַ אֲלֵיכֶם אֵלִי הוּא שֹׁמֵעַ וְהַמֵּאֵס בָּכֶם כִּי הוּא
 מֵאֵס וְהַמֵּאֵס כִּי מֵאֵס הוּא בְּשִׁלְחִי:
^{יז} וַיִּשְׁבּוּ הַשְּׁבָעִים בְּשִׁמְחַת לָבָם לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ בְּשִׁמְךָ
 נִכְבְּשׁוּ גַם-הַשָּׂדִים תַּחַת יְדֵינוּ:

^{יח} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רֵאִיתִי אֶת-הַשָּׁטָן נָפַל כְּבָרְךָ
 מִן-הַשָּׁמַיִם:
^{יט} וְאֲנִי הִנְנִי נֹתֵן מִמְּשָׁלָה בְּיָדְכֶם לְרִמְסֵי נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים
 וְכָל-גְּבוּרַת אוֹיֵב וְאֵין נֹגֵעַ בָּכֶם לְרַעָה:
^כ אֵף אֶל-תִּשְׁמַחוּ עַל כִּי-הִרְוַחוֹת נִכְבְּשִׁים תַּחַת יְדֵיכֶם
 כִּי אִם-שִׁמְחוּ עַל אֲשֶׁר-נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתֵיכֶם בְּשָׁמַיִם:
^{כא} בָּעֵת הַהִיא עָלָץ לֵב יְשׁוּעַ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיֹּאמֶר אוֹרְךָ
 אָבִי אָדוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי הִסְתַּרְתָּ אֶת-אֵלֶּה
 מִחֻכְמִים וַיְנַבֵּנִי וְגִלִּיתָ אֶתְּךָ לְעוֹלָלִים אֲכֵן אָבִי
 בֶּן-רַצִּיתָ אֶתָּה:
^{כב} הַכֹּל נִמְסַר בְּיָדִי מֵאֵת אָבִי וְאֵין אִישׁ יָדַע מִי הוּא הַבֶּן
 זוֹלָתִי הָאֵב וּמִי הוּא הָאֵב אֵין אִישׁ יָדַע זוֹלָתִי הַבֶּן
 וְהוּא אֲשֶׁר חָפֵץ בּוֹ הַבֶּן לְגָלוּתוֹ לוֹ:
^{כג} וַיִּפֶּן אֶל-תִּלְמִידָיו לְבָדֵם וַיֹּאמֶר אֲשֶׁרֵי הַעֲנִיִּים הָרְאוֹת
 אֶת אֲשֶׁר אֶתֶם רֵאִים:
^{כד} כִּי אֲנִי מֵגִיד לָכֶם רַבִּים נְבִיאִים וּמַלְכִּים נִכְסְפוּ לְרֵאוֹת
 אֶת אֲשֶׁר אֶתֶם רֵאִים וְלֹא רָאוּ וְלִשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר אֶתֶם
 שֹׁמְעִים וְלֹא שָׁמְעוּ:
^{כה} וַיִּקֶּם תִּלְמִיד חָכָם אֶחָד לְנִסּוֹתוֹ וַיֹּאמֶר רַבִּי מָה עָלִי
 לַעֲשׂוֹת לְרֵשֶׁת חַיִּי עוֹלָם:
^{כו} וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-פְּתוּב בְּתוֹרָה אֵיךְ קָרָאתָ בָּהּ:
^{כז} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ
 וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ עוֹבְדָכָה מִדַּעְבָּא וְלִהְיֶיךָ
 כָּמוֹךָ:
^{כח} וַיֹּאמֶר אֵלָיו טוֹב עָנִיתָ עֲשֵׂה-כֵן וְתַחֲיָה:
^{כט} וַיּוֹאֵל לְהַצְדִּיק נִפְשׁוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-יְשׁוּעַ וּמִי הוּא רַעִי:
^ל וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד יָרַד מִירוּשָׁלַיִם לִירִיחוֹ
 וַיִּפֹּל בִּיַּדִּי שְׁדָדִים אֲשֶׁר הִפְשִׁיטוּהוּ הִפְּהוּ וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲזְבוּ
 אֹתוֹ וְכִמְעַט לֹא נִוְתַּרְהוּ בּוֹ נִשְׁמָה:
^{לא} וַיִּקֶּר לְאִישׁ כַּהֵן מְקַרְהוֹ לְבֹא בְּדֶרֶךְ הַהוּא וַיִּרְאֶהוּ וַיִּט
 מִפְּנָיו:
^{לב} וְגַם-אִישׁ לֹוֹ נִקְרָה בְּמְקוֹם הַהוּא וַיַּגִּשׁ וַיִּרְאֶהוּ וַיַּעֲבֹר
 מֵעָלָיו:
^{לג} אֵף אִישׁ שְׁמֵרוֹנִי בָּלַכְתוּ לְמַסְעָיו נִגַּשׁ אֵלָיו וַיִּרְאֶהוּ
 וַיִּפְּמֵרוּ רַחֲמָיו:
^{לד} וַיִּקְרַב וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-פָּצְעָיו וַיִּשְׁמַן וַיִּיָּן יָצַק עָלָיו
 וַיִּרְפְּבֵהוּ עַל-בְּהֻמָּתוֹ וַיַּבְאֵהוּ אֶל-הַמְּלוֹן וַיַּחֲשׁ לוֹ
 לְכָל-מַחְסָרָיו:
^{לה} וְלִמְחֻרַת בְּנִסְעוֹ הוֹצִיא שְׁנֵי דִינָרִים וַיִּתֵּן לְבַעַל הַמְּלוֹן
 וַיֹּאמֶר חוּשָׁה לוֹ לְכָל-מַחְסָרָיו וְכִי תוֹסִיף לְהוֹצִיא
 עָלָיו אֲנִי בְּשׁוּבִי אֲשַׁלְּמָה:
^{לו} וְעַתָּה מַה-תֹּאמַר מִי מְשַׁלְּשָׁה אֵלֶּה הֵיךְ רַע לְאִישׁ
 אֲשֶׁר נָפַל בִּיַּדִּי הַשָּׂדִדִים:
^{לז} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר זֶה הוּא אֲשֶׁר גָּמַל עִמּוֹ חֶסֶד וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 יְשׁוּעַ לֵךְ וַעֲשֵׂה גַם-אֶתָּה כְּמָהוּ:
^{לח} וּבְנִסְעָם וַיָּבֹא אֶל-אֶחָד הַכֹּהֲנִים וַיִּשֶׁם אִשָּׁה אַחַת
 וַיִּשְׁמָה מִרְתָּא אֲשֶׁר אֶסְפָּה אֹתוֹ אֶל-בֵּיתָהּ:
^{לט} וְלֵה אַחֲוָת וַיִּשְׁמָה מִרְתָּא אֲשֶׁר יִשְׁבָּה לְרַגְלֵי יְשׁוּעַ
 לְשִׁמְעַת אֶל-דְּבָרוֹ:

^מ וּמִרְתָּא עֵיפָה נִפְשָׁה מֵרַב עֲבֻדְתָּהּ וְתַגֵּשׁ אֵלָיו וְתֹאמַר
הָלֹא תַחֲוֹשׁ לִי אֲדֹנִי כִּי אַחֲוִיתִי עֲזֻבְתִּי לְשֶׁרֶת לְבִדִּי
אֶמְרָנָא אֵלֶיהָ לַעֲזֹר עַל־יָדִי:
^{מא} וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ מִרְתָּא מִרְתָּא עֵיפָה וַיַּגֵּעַ אֶת
מַעֲנֵינִים רַבִּים:
^{מב} וְאֵין דְּבַר נַחוּץ בִּלְתִּי עֲנִין אַחַד וּמִרְתָּא בְּחֶרֶה בַּחֲלָק
הַטּוֹב אֲשֶׁר לֹא־יִקַּח מִיָּדֶיהָ:

פרק יא

^א וַיְהִי כִכְלֹתָּהּ אֶת־תַּפְלָתָהּ בְּמָקוֹם אַחַד וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַחַד מִתַּלְמִידָיו יִלְמְדֵנוּ אֲדִינֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל כַּאֲשֶׁר הוֹרָה
כֵּן גַּם־יוֹחָנָן תַּלְמִידָיו:
^ב וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם כֹּה תֹאמְרוּן בַּתְּפִלָּתְכֶם אֲבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ תְּבֵא מַלְכוּתְךָ יַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ
בְּאַרְץ כַּאֲשֶׁר נַעֲשֶׂה בְּשָׁמַיִם:
^ג תֵּן־לָנוּ לֶחֶם חֲקֵנוּ יוֹם בְּיוֹמוֹ:
^ד וְסִלַּח לָנוּ אֶת־אַשְׁמוֹתֵינוּ כִּי גַם־אַנְחֵנוּ סִלַּחִים
לְכָל־אִשָּׁר אָשַׁם לָנוּ וְאֶל־תְּבִיאֵנוּ לְיָדֵי נָסִיוֹן כִּי
אִם־הִצִּילָנוּ מִן־הָרָע:
^ה וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מִי־כֶכֶם אֲשֶׁר לֹא אֵהָב וְהוּא כֹּא
אֶל־בֵּיתוֹ בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה וְקָרָא אֵלָיו קוֹמָה רַעִי
הַלֹּנֵנִינָא שֶׁלֶשׁ כְּרוֹת לֶחֶם:
^ו כִּי־אֵהָבִי עֲבֹר אֶרֶץ כֹּא אֶל־בֵּיתִי וְאֵין־לִי פֶתֶל־לֶחֶם
לְתַתּוֹ לִפְנֵי:
^ז וְהִשְׁכֵּן בְּבֵית עֲנָה וְאֹמַר אֶל־תִּלְאָה אֲתִי כִּי הִדְלַת כֶּבֶד
סָגְרָה וַיִּלְדִּי עַמִּי בְּמִשְׁתִּי לֹא־אוּכַל לָקוֹם לְתַת לָךְ:
^ח הֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי הוּא יָקוֹם וַיִּתֵּן־לוֹ כָּכֹל אֲשֶׁר
יַחֲסֹר לֹא בַעֲבוּר כִּי אֵהָבֻּהּ הוּא כִּי אִם־מֵאֲשֶׁר
יִפְצַר־בוּ וְלֹא יַחֲשֹׁף:
^ט וְגַם־אֲנִי אֹמֵר לָכֶם שְׁאַלוּ וַיִּנָּתֵן לָכֶם דִּרְשׁוּ וְתִמְצְאוּ
דִּפְקוּ וַיִּפְתַּח לָכֶם:
^י כִּי כָל־הַשְּׂאֵל יִקַּח וְהִדְרִשׁ יִמְצָא וְהִדְפֵּק יִפְתַּח לוֹ:
^{יא} וּמִי אֵב בָּכֶם אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂאֵל מִמֶּנּוּ לֶחֶם וְהוּא יִתֵּן־לוֹ
אַכֵּן אִם־בִּקֵּשׁ דָּג וְתַחַת דָּג יִתֵּן־לוֹ נַחֲשׁ:
^{יב} אוּ בִיצָה כִּי־יִשְׂאֵל וְהוּא יִתֵּן־לוֹ עֶקֶרֶב:
^{יג} וְאַתֶּם כִּי רָעִים הֵנִכֶם אַתֶּם יֹדְעִים לְתַת מִתְּנוֹת טְבוֹת
לְבָנִיכֶם אֶף־כִּי הָאֵב מִן־הַשָּׁמַיִם יִתֵּן רוּחַ קָדְשׁוֹ
לְדַרְשָׁיו:
^{יד} וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּגְרֹשׁ רוּחַ רָע מֵאִישׁ אֶלֶם וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יָצָא
הָרוּחַ הָרָע הִחֵל הָאֶלֶם לְדַבֵּר וַיְהִי לִפְלֹא בְּעֵינֵי הָעָם:
^{טו} וַיֵּשׁ מֵהֶם אֶמְרוּ בְּבַעַל זָבוּב שֶׁר־הַשָּׂדִים הוּא מִגְרִישׁ
אֶת־הַשָּׂדִים:
^{טז} וַיֵּשׁ אֲשֶׁר רָצוּ לְנִסּוֹתָיו וַיִּשְׁאַלוּ מִמֶּנּוּ אוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם:
^{יז} וְהוּא יָדַע אֶת־מַחְשַׁבְתָּם וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם כָּל־מַמְלָכָה
הַנִּפְלְגָה עַל־נִפְשָׁה תִּחְרַב וּבִתְיָהּ בְּתוֹכָהּ בֵּית עַל־בֵּית
יִפְלוּ:

^{יח} וְאִם גַּם־הַשָּׁטָן נִפְלַג עַל־נִפְשׁוֹ אֵיךְ תִּקּוֹם מַלְכוּתוֹ כִּי
אֶמְרָתָם בְּבַעַל־זָבוּב אֲנִי מִגְרִישׁ אֶת־הַשָּׂדִים:
^{יט} וְאִם־אֲנִי מִגְרִישׁ אֶת־הַשָּׂדִים בְּבַעַל־זָבוּב בְּנִיכֶם בְּמִי
יִגְרִישׁוּ אַתֶּם עַל־כֵּן הֵם יִהְיוּ שֹׁפְטֵיכֶם:
^כ וְאִם־בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים אֲנִי מִגְרִישׁ אֶת־הַשָּׂדִים מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים בָּאָה אֲלֵיכֶם אֶל־נִכּוֹן:
^{כא} בְּשִׁמּוֹר הַגְּבוּר אֶת־אַרְמוֹנוֹ וְכִלִּי נִשְׁקוּ עָלָיו שְׁלוֹם
יְהִיָּה לְכָל־קִנְיָנוֹ:
^{כב} וְאִם־תִּקְיָף מִמֶּנּוּ יָבֹא עָלָיו וְיִכַּל לוֹ יֵשׂא מִמֶּנּוּ
אֶת־נִשְׁקוֹ אֲשֶׁר בְּטַח־בוֹ אַחֵר יַחֲלַק שְׁלָלוֹ:
^{כג} מִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ לִי לְצָרִי הוּא וּמִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאֶסֶף
אֲתִי מִפְּנֵי הוּא:
^{כד} וְרוּחַ הַטְּמָאָה בְּצִאתָהּ מִן־הָאָדָם תִּשְׁוִיט בְּאַרְץ
תִּלְאוּבֹת תִּבְקֹשׁ וְלֹא־תִמְצָא מְרַגְעָה אֲזַ תֹּאמַר אֲשׁוּבָה
אֶל־מִשְׁכְּנִי אֲשֶׁר יָצָאתִי מִשָּׁם:
^{כה} וּבִשְׁוִבָהּ תִּמְצָאֵנוּ מְנַקָּה וּמִפְּאָר:
^{כו} אֲזַ תִּלְךָ וְלִקְחָהּ לָהּ שְׁבַע רוּחוֹת אַחֲרוֹת רַעוֹת מִמֶּנָּה
וּבִבֹּא וְשִׁכְנוּ שָׁם וְהִיתָה אַחֲרֵיתָהּ הָאִישׁ הַהוּא רָעָה
מֵרַאשִׁיתוֹ:
^{כז} וַיְהִי כַּדְּבָרוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְתִשָּׂא אִשָּׁה אַחַת
מִתּוֹךְ הָעָם אֶת־קוֹלָהּ וְתֹאמַר אֵלָיו אֲשֶׁרִי רַחֵם הוֹרְתֶךָ
וְהַשָּׂדִים אֲשֶׁר יִנְקֹת:
^{כח} וַיֹּאמֶר אֵף כִּי־אֲשֶׁרִי הַשָּׁמַעִים אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים
וְשִׁמְרִים אֹתוֹ:
^{כט} וּבִהֻבָּבָן אֵלָיו עַם־רַב וַיַּחֲל לְדַבֵּר הַדּוֹר הַזֶּה דּוֹר רָע
הוּא וּמִבְּקֹשׁ אוֹת וְאוֹת לֹא יִתֵּן־לוֹ זוּלָתִי אוֹת יוֹנָה
הַנְּבִיאָה:
^ל כִּי כַּאֲשֶׁר הָיָה יוֹנָה לְאוֹת לְאַנְשֵׁי נִינְוָה כֵּן יְהִיָּה
גַּם־בֶּן־הָאָדָם לְדּוֹר הַזֶּה:
^{לא} מִלְּפַת תִּימָן תִּקּוֹם בְּמִשְׁפַּט עַם־אַנְשֵׁי הַדּוֹר הַזֶּה
וְתִרְשִׁיעַ אַתֶּם כִּי בָאָה מִקְּצוֹת הָאָרֶץ לִשְׁמֹעַ חֻכְמַת
שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה יִשְׁנֹו בְּזָה גְדוֹל מִשְׁלֹמֹה:
^{לב} אֲנִישֵׁי נִינְוָה יִקּוֹמוּ בְּמִשְׁפַּט עַם־הַדּוֹר הַזֶּה וַיִּרְשִׁיעוּ
אֹתוֹ כִּי שָׁבוּ בִקְרִיאַת יוֹנָה וְהִנֵּה יִשְׁנֹו בְּזָה גְדוֹל
מִיּוֹנָה:
^{לג} אֵין מְדַלִּיק־גֵּר וּמִשִּׁים אֹתוֹ בְּמִסְתָּר אוֹ־מִתַּחַת לְאֵיפָה
כִּי אִם אֶל־הַמְּנוּחָה לְבַעֲבוּר יִרְאוּ הַבָּאִים אֶת־אוּרוֹ:
^{לד} גֵּר הַגּוֹף הוּא הָעֵין אִם־עֵינֶךָ תִּמְיָמָה בְּכָל־חֲדָרֵי בִטְנֶךָ
יְהִיָּה אוֹר וְאִם־עֵינֶךָ רָעֵב חֲשֹׁךְ בְּכָל־חֲדָרֵי בִטְנֶךָ:
^{לה} עַל־כֵּן הַשְׁמַר־לָךְ לְבִלְתִּי יַחֲשֹׁךְ הָאוֹר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:
^{לו} אִם כָּל־גּוֹפֶךָ מֵלֹא אוֹר וְאֵין חֲשֹׁךְ בְּכָל־חֲדָרָיו אֲזַ יִגִּיעַ
לָךְ פִּלְפִּיד בְּהִיר בְּמֵלֹא אוֹר:
^{לז} עוֹדְנוּ מְדַבֵּר וּפְרוּשׁ אַחַד קָרָא־לוֹ לְאַכֵּל אֹתוֹ לֶחֶם
וַיִּשָּׁב אֶל־שְׁלֹחָנוֹ:
^{לח} וַיִּרְא הַפְּרוּשׁ וַיִּתְמָה כִּי לֹא־רַחֵץ אֶת־יָדָיו לִפְנֵי אָכְלוֹ:
^{לט} וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֲדוֹן הִנֵּה אַתֶּם הַפְּרוּשִׁים תִּשְׁתַּהְרוּ
אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַקַּעֲרָה מַחוּץ וְקִרְבְּכֶם מֵלֹא עֵשֶׂק
וְאֵין:

^מ כסילים הלא עשה החיצון הוא עשה גם את-הקרב:
^{מא} אבל-תנו מאשר בקרבכם לחן עניים והפל טהור
יהיה לכם:

^{מב} אך אוי לכם פרושים כי תעשרו את-המנחא
ואת-הפיגם ואת-כל-יורק השדה ותעזבו את-המשפט
ואת-אהבת האלהים אלה עליכם לעשות ואת-אלה
אל-תעזבו:

^{מג} אוי לכם פרושים כי אהבים אתם את-המושבות
הראשנים בכת-הכנסת ושאלת שלמכם בשוקים:

^{מד} אוי לכם הסופרים והפרושים החגפים כי פקברים
פמוסים מעין אתם ובני אדם דרכים עליהם
מבלי-דעת:

^{מה} ויען אחד מבצלי התורה ויאמר אליו רבנו בדבריך
אלה חרפת גם-אתנו:

^{מו} ויאמר אוי לכם בצלי התורה גם-אתם כי תעמסו
על-שכם אנשים משא כבד מנשא ואין את-נפשכם
להניע אתו גם-באחת מאצבעותיכם:

^{מז} אוי לכם כי תבנו את-קברי הנביאים ואבותיכם הרגו
אתם:

^{מח} ובכן אתם מעידים למעשי אבותיכם ונטים אחריהם
כי הם הרגו אתם ואתם בונים את-קבריכם:

^{מט} בעבור זאת כה אמרה חכמת האלהים הנני שלח
אליהם נביאים ושלוחים ומהם יהרגו ומהם ירדפו:

^נ למען ידרש מן-הדור הזה דם כל-הנביאים השפוף
למן-הנסד הארץ:

^{נא} מדם-הכל עד-דם זכריה אשר נהרג בין המזבח
ולבית אכן אני מגיד לכם כי דרוש ידרש מן-הדור
הזה:

^{נב} אוי לכם בצלי התורה כי-לקחתם לכם את-מפתח
הדעת אתם לא תבאו שמה ואת-הבאים מבא
תכלאו:

^{נג} ויהי בצאתו משם ויחלו הסופרים והפרושים
להצק-לו ולהתגרות בו עד אשר-ידבר קשות:

^{נד} ויארכו לו לצוד דבר מפיו למען ימצאו עליו שטנה:

פרק יב

^א ויהי בין-כ"ה נכה והמון העם התאספו לרכבות עד
אשר-דרכו איש על-רעהו והוא החל לדבר
אל-תלמידיו לאמר בראשית כל השמרו לכם משאר
הפרושים הלא הוא החנפה:

^ב ואין דבר נסתר אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא
יודע:

^ג לכן את-אשר דברתם בחשך ישמע לעין השמש
ולחש שפתותיכם השמעיתם לאזן חדר בחדר יקרא
על-הגגות:

^ד ואני אמר לכם אהבי אל-תיראו מפני מייתי הגו
אשר אחרי כן אין-לאל ידם להרע לו עוד:

^ה אך אני מחנה לכם את-מי תיראו וראו אתו אשר ידיו
רב לו להשליך את-המומת אל-גיהנם אכן אני אמר
לכם אתו תיראון:

^ו הלא תמכרנה חמש צפרים בשני אפרים ואין-אחת
מהן נשפחת לפני אלהים:

^ז ואתם גם-שערו ראשכם נמנו במספר כלן
אל-תיראו ערככם רב מצפרים רבות:

^ח ואני הנני מגיד לכם כל-איש אשר יודה בי לפני
בני-אדם גם-כן בן-האדם יודה בו לפני מלאכי
האלהים:

^ט ומי אשר יכחש-בי לפני בני אדם אכחש-בו לפני
מלאכי האלהים גם-אני:

^י כל-איש אשר ידבר דבר בן-האדם יסלח לו אך
המגדף את-רוח הקדש לו לא יסלח לו:

^{יא} וכאשר יביאו אתכם אל-כת-הכנסת ולפני הראשים
והשליטים אל-תתקדו לאמר איכה נדבר או
מה-נדבר:

^{יב} כי-רוח הקדש יחנה לכם בעצם העת ההיא את אשר
תדברון:

^{יג} ויאמר אליו אחד מן-העם רבי צו את-אחי לחלק
אתי את-הירשה:

^{יד} ויען אתו ויאמר בן-אדם מי שמני לשפט עליכם או
למחלק:

^{טו} ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מפל-בצע מעשקות
כי לא רוב נכסים חיי אדם:

^{טז} וישא אליהם משלו ויאמר איש עשיר היה אשר
שדהו עשה פרי תבואה למכביר:

^{יז} והוא דבר על-לבו מה-אעשה כי אין-לי מקום להכיל
את-תבואתי:

^{יח} ויאמר זה אשר אני עשה אהרס את-בתי המסכנות
ויגדולים מהם אבנה ושמח אאסף דגני וכל-טובי:

^{יט} וכה אמר לנפשי יש-לך נפשי טובה הרבה צבורה
לימים רבים הנגעי אכלי שתי וגילי:

^כ אך אלהים אמר לו סכל בלילה הזה ידרשו את-נפשך
ממך ולמי יהיה אשר תכינו:

^{כא} כן הוא האיש אשר יאצר לו אצרות לבדו ואין לו
עשר לאלהים:

^{כב} ויאמר אל-תלמידיו על-כן אני אמר לכם לא תחושו
לנפשכם לאמר מה-נאכל או לבשרכם מה-נלבוש:

^{כג} הן ערך הנפש רב מאכל וערך הגוף מלבושיו:

^{כד} היתבוננו אל-הערכים אשר לא יזרעו ולא יקצרו ואין
להם מגורה או גרן ואלהים נתן להם לחם ומיה רב
ערככם מעוף כנף:

^{כה} ומי מכם יוכל להוסיף על-קומתו גמד אחד עקב
דאגתו:

^{כו} ועל-כן אם דבר קטן לא תוכלו עשות מה-תועילו
בדאגתכם ליתר הדברים:

כ"ו הביטו אל-השושנים איכה יצלו יציצו ולא יגעו
ולא יטוון ואני אמר לכם גם שלמה בכל-הדרו
לא-היה לבוש באחד מהנה:
כ"ח ואם-ככה יעטה אלהים את-עשב השדה אשר יצין
היום ולמחרתו יתן פתגור אף כי-אתכם קטני אמה:
כ"ט וגם-אתם לא תבקשו מה-תאכלו ומה-תשטו ולכם
לא ינוע הנה והנה:
ל' כי כאלה מבקשים גויי הארצות ואביכם ידע כי-אלה
צרכיכם המה:
לא אף בקשו את-מלכות האלהים והחפצים ההם ינתנו
לכם מתנות נוספות:
לב אל-תירא עדר קטן כי חפץ אביכם הוא לתת לכם את
המלכות:
לג מכרו את אשר לכם ותנו לאביונים עשו לכם צרות
אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגרוע ממנו
לעולם גנב לא-יגש שמה ועש לא יאכלנו:
לד כי בקמום אוצרכם שם יהי גם-לבבכם:
לה התיצבו במתנים חגרים וגרות דלקים:
לו והיו כאנשים מחפים לשוב אדניהם מן-חתנתו
וכאשר יבא וידפק יפתחו-לו כנגע:
לז אשרי העבדים ההם אשר בשוב אדניהם ימצאם
שקרים על-משמרתם אמן אני אמר לכם כי הוא
יחגר מתניו וישיבם אל-השלחן ויקרב וישרת אתם:
לח אם-באשמה השנית יבא או אם-בשלישית וכן
ימצאם אשרי העבדים ההם:
לט וזאת שימו על-לבב-י-לדע בעל הבית את-השעה
בה יבוא הגנב היה עמד על-משמרתו ולא-נתן לחתר
בביתו:
מ' לכן גם-אתם היו נכנים כי בן-האדם יבוא בשעה
אשר לא תשימו על-לבב:
מ"א ויאמר פטרוס הלנו אדנינו נשאת את-המשל הזה או
אם-גם לכלם:
מ"ב ויאמר האדון ומי-הוא איש נאמן ונבון אשר אדניו
הפקידו על-בני ביתו לתת להם את-אכלם בעתו:
מ"ג אשרי העבד שהוא אשר בבואו ימצאנו אדניו כי כן
עשה:
מ"ד אמן אני אמר לכם כי יפקדו על-כל-אשר יש-לו:
מ"ה ואם-העבד שהוא יאמר בלבו בשש אדני לבא והחל
להכות את-העבדים ואת-השפחות ולאכל ולשתות
ולשפר:
מ"ו בא יבא אדני העבד שהוא ביום אשר לא-יצפה לו
ובשעה אשר לא-ידע וישסף אותו ואת-הסוורים יתן
חלקו:
מ"ז והעבד הידע מה רצון אדניו ולא יחוש ולא יעשה
כרצונו יוסר במכות קשות:
מ"ח והוא אשר איננו ידע ועשה חטא משפט מכות יוסר
במכות קלות כי כל-איש אשר נתן-לו הרבה ידרש
מנו הרבה ואיש אשר הפקד בידו פקדון רב כן
יבקש מזדו בקו יתר:

מ"ט ואני באתי להבעיר אש בארץ ומה-חפצי עוד אם
כבר בערת:
נ' וגם-טבילה עלי להטבל-בה ומה-צר לי עד כיתתם:
נ"א האם תחשבוני כי באתי לתת שלום בארץ אני אמר
לכם לא-כן כי אם-מחלוקת:
נ"ב כי אם-תמשה יהיו בבית אחד יקומו מעתה שלשה
על-שנים ושנים על-שלשה:
נ"ג אב יקום בבנו ובן באביו אם בביתא ובת באמה חמות
בכלתה וכלה בחמתה:
נ"ד ויאמר גם אל-המון העם פאשר תראו ענן עלה
ממערב תחישו להגיד כי יבא גשם וכן יהיה:
נ"ה ואם-רוח נגב נשבת תאמרו כי חם יבא וכן יהיה:
נ"ו הן ידעו חנפים לבחון את-פני הארץ ואת-פני
השמים ואיך לא ידעו לבחון גם את-העת הזאת:
נ"ז וגם מרוח מבנתכם למה לא תוציאו משפט ישר:
נ"ח פאשר תלך עם-איש ריבך אל-הראש התאמץ להנצל
מזדו עודך בדרך פן-יובילך לפני השפט והשפט
יסגירך בידי השוטר והשוטר יתנך לבית הסהר:
נ"ט ואני אמר לך כי לא תעלה משם עד אשר-תשלם
את-הפרוטה האחרונה:

פרק יג

א' בעת ההיא באו אנשים ויגידו לו את-דבר הגלילים
אשר פילטוס מסך דמם על-זבחייהם:
ב' ויען ישוע ויאמר אליהם האם תחשבו כי-הגלילים
ההם היו חטאים מקל-ישבי הגליל אחרי אשר-נשאו
ענש זה:
ג' אני אמר לכם לא-כן ואם אתם לא תשובו כלכם
כמו-כן תאבדו:
ד' או שמנה עשר האנשים אשר נפל עליהם המגדל
בשלח ומתו התחשבו כי-אשמים היו מקל-ישבי
ירושלים:
ה' אני אמר לכם לא-כן ואם אתם לא תשובו כלכם
כמו-כן תאבדו:
ו' וישא משלו ויאמר איש אחד היה אשר-לו תאנה
נטועה בכרמו ויבא לבקש את-פריה ולא מצא:
ז' ויאמר אל-הכרם הנה-זה שלש שנים באתי
אל-התאנה הזאת לבקש את-פריה ולא מצאתי פרי:
אתה כי למה-זה תשחית את-אדמתי:
ח' ויען ויאמר אליו אדני הנח לה עוד השנה הזאת עד
כי-אעדר ואתן דמן מסביב לה:
ט' אולי תעשה פרי בשנה הבאה ואם-אין תכרת אתה:
י' ויהי ביום השבת וילמד באחד בתי-הכנסת:
יא' ושם אשה אשר כהתה רוחה ותחלש זה שמנה עשרה
שנה והיא כפופה ואין סומך ואין זקף לה:
יב' ויקרא אתה ישוע ויקרא אליה אשה הנה חלצת
מחליך:

יג וישם את ידיו עליה ותמהר ותעמוד במלא קומתה ותתן כבוד לאלהים:

יד אף ראש בית הכנסת חרה-לו כי רפא ישוע ביום השבת ויען ויאמר אל-העם ששת ימים תעשה כל-מלאכה באלה באו והרפאו ולא ביום השבת:

טו ויען האדון ויאמר אליו חנפים הלא איש איש מקם יתיר את-שורו ואת חמרו מן-האבוס ויוליכנו להשקתו ביום השבת:

טז ובת-אברהם זאת אשר אסר אתה השטן זה שמנה עשרה שנה לא תתר מאסוריה ביום השבת:

יז ומדי דברו כזאת חפרו כל-מתקוממיו וישמח כל-העם על-כל-הגדלות אשר עשתה ידו:

יח ויאמר מה-דמות למלכות האלהים ומה אשנה לה:

יט דמיונה כגרגר חרדל אשר לקח איש ויתנהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול עד-אשר עוף השמים קננו בענפיו:

כ ויוסף ויאמר מה-דמות למלכות האלהים:

כא דמיונה כשאר אשר לקחה אשה ותלש בשלש סאים קמח עד-אשר חמצה כל-העריסה:

כב ויעבר דרך ערים וכפרים עבור ולמד ונסוע וירושלמה:

כג וישאלהו איש לאמר אדני הרק מתי מספר וישעו:

כד ויאמר אליהם התאמצו לבא בשער הצר כי אני אמר לכם רבים יבקשו ולא יוכלו לבא:

כה כעת ההיא אשר יקום אדני הבית וסגר את-הדלת ואתם תבאו ותעמדו מחוץ מתדפקים על-הדלת לאמר אדנינו פתח-לנו והוא יענה ויאמר לא ידעתי אתכם אי-מזה אתם:

כו אז תחלו לאמר הלא אכלנו ושתינו לפניך וברחבת ינו הורית לנו תורה:

כז והוא יענה הן אני אמר לכם לא ידעתי אי-מזה אתם סורו ממני כל-פעלי און:

כח ואז יהיה ככי וחרק שנים כי תראו אברהם ויצחק ויעקב וכל-הנביאים במלכות האלהים ואתם נדחים תהיו מחוץ:

כט וממזרח וממערב ומצפון ומזם יבאו וישבו עמם במלכות האלהים:

ל והנה יש אחרנים אשר יהיו ראשנים וראשנים אשר יהיו אחרנים:

לא בשעה ההיא באו מקצות הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס מבקש להרגך:

לב ויאמר אליהם לכו והגידו לשועל הזה הנני מגרש רוחות רעות ורפא חולים היום וביום מחר וביום השלישי אבא עד-קצי:

לג אף הלוך אלך היום וליום מחר והיום הבא אתרו כי כן לא-יעשה כי נביא יאבד מחוץ לירושלים:

לד ירושלים ירושלים ההרגת את-הנביאים והסקלת את-השלוחים אליך עד-כמה פעמים חפצתי לקבץ את-בניך כפאשר תקבץ תרנגלת את-אפרחיה תחת כנפיה ולא אביחם:

לה הנה ביתכם ישאר לכם חרבה ואני אמן אמר לכם כי לא תראני עוד עד פיתאמרון ברוך הבא בשם יהוה:

פרק יד

א ויהי ביום השבת ויבא אל-בית אחד מקראשי הפרושים לאכל לחם והם ארבו לו:

ב והנה איש לפניו אשר בשרו צבה מים:

ג ויען ישוע ויאמר אל-כפצלי התורה ואל-הפרושים לאמר הרי כתורה לרפא ביום השבת אם-לא ויחרישו:

ד וינח וירפא אתו וישלחהו:

ה ויאמר אליהם מיימכם אשר חמרו או שורו נפל אל-הבור ביום השבת ולא יחיש מעשהו להעלתו:

ו ולא יכלו להשיב דבר על-זאת:

ז וכראותו את-הקראים אשר בחרו להם את-קראשי המושבות וישא את-משלו אליהם ויאמר:

ח כיי-קרא אתך איש אל-תתנתו לא תשב על-מושב הראש פן-נקרא שם איש נכבד ממך:

ט וכא האיש אשר קרא את-שניכם ואמר אליך הנח מקומך לאיש הזה ואז תקום בכשתך לקחת את-המושב השפל:

י אף אם קרוא אתה לך ושב על-המושב השפל והקרא אתך יבא ויאמר אליך ידי עלה מזה מעלה והיה-לך לכבוד לפני כל-הישיבים במסבה עמך:

יא כי כל-המתנשא בגאותו ישפל וישפל רוח וישא:

יב ויאמר גם אל-האיש אשר קראו לביתו כיי-תעשה משתה בצהרים או בערב לא תקרא לאחריך לאחריך ולקרוביך או לשכניך העשירים כי גם-הם יקראוך למשתיתם והיה-לך תשלום גמול:

יג אבל כיי-תעשה משתה קרא לעניים ונדכאים לפסחים ולעוורים:

יד אז אשריך כי אין-בידך לשלם-לך ושלם ושלם לך ביום תקומת הצדיקים:

טו ואחד מן-הישיבים עמו במסבה פשמעו את-אלה ענה ואמר אשרי האכל לחם במלכות האלהים:

טז והוא אמר אליו איש אחד עשה משתה גדול לקראים רבים:

יז וישלח את-עבדו לפני המשתה אל-הקראים לאמר באו נא כי כל-דבר מוכן:

יח ויחלו כלם פה אחד להשתמט הראשון אמר שדה קניתי לי ולי נחוץ ללכת ולראותו אקר-נא לאדניך כי יסלח לי לדבר הזה:

יט והשני אמר חמשת צמדי-בקר קניתי לי ואני הלך לבקרם אקר-נא לאדניך כי יסלח לי לדבר הזה:

כ והשלישי אמר אשה לקחתי לי ולא אוכל לבא:

כא וישב העבד ויגד לאדניו את-הדברים האלה ויחר אפו ויאמר אל-העבד מהר צא אל-רחבות העיר

וְאֶל־חֻצוֹתֶיהָ וְהָבָא לִי הִנֵּה אֶת־הַעֲנָנִים
וְאֶת־הַנִּדְפָּאִים וְאֶת־הַעֲנָנִים וְאֶת־הַפְּסָחִים:
כב וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד כֵּן נִהְיָ אֲדֹנִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶף־עוֹד
מָקוֹם רַק בְּבִית:
כג וַיֹּמַר הָאֲדוֹן אֶל־הָעֶבֶד צֵא אֶל־הַדְּרָכִים וְאֶל־הַגְּדֵרוֹת
וְהַחֲזֹק־בָּם לְבֹא לְמַעַן יִמְלֹא בֵיתִי:
יד כִּי אֲנִי אָמַר לָכֶם מִן־הָאֲנָשִׁים הַקְּרָאִים הֵהֵם לֹא יִטְעִם
אִישׁ אֶת־הַמִּשְׁתָּה:
כה וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ הַמּוֹן עִם־רַב וַיִּפֹּן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם:
כו כִּי־יֵבֵא אֵלַי אִישׁ וְלֹא יִשְׁנָא אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ
וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־אָחִיו וְאֶת־אֲחִיתָיו וְאֶף
גַּם־אֶת־נַפְשׁוֹ לֹא יֻכַּל לִהְיוֹת תַּלְמִידִי:
כז וּמִי אֲשֶׁר לֹא־יִקַּח אֶת־צִלּוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲרָי לֹא יֻכַּל
לִהְיוֹת תַּלְמִידִי:
כח כִּי מִי־מֶכֶם הֵחָפֵץ לְבָנוֹת מִגִּדָּל וְלֹא יֵשֵׁב לְחֹשֶׁב
רֹאשָׁנָה אֶת־הוֹצָאוֹתָיו אִם יָדָיו רַב לוֹ לְכַלְתּוֹ:
כט פֶּן־בִּיטְדוֹ אֶת־הַיִּסּוֹד תִּקְצַר יָדוֹ לְהַשְׁלִימוֹ
וְכָל־הָרָאִים יִלְעָגוּ־לוֹ לֵאמֹר:
ל זֶה הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵחֵל לְבָנוֹת וּלְכַלּוֹת אֵין־לֹאֵל
יָדוֹ:
לא אוֹ מִי־הוּא הַמֵּלֶךְ הַיֵּצֵא לְהַתְּרָאוֹת פָּנִים בְּמַלְחָמָתוֹ
עִם־מֶלֶךְ אַחֵר וְלֹא־יֵשֵׁב לְהַתִּיעֵץ רֹאשָׁנָה אִם־יֻכַּל
לְעָרֵךְ בַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים לְקִרְיַת הַבָּא עָלָיו בַּעֲשָׂרִים
אֲלָף:
לב וְאִם־לֹא אֵז יִשְׁלַח מִלְּאָכִים עוֹדוֹ מִרְחוֹק לְבַקֵּשׁ־לוֹ
שָׁלוֹם:
לג וְכֵן כָּל־אִישׁ מִכֶּם אִם לֹא־יִבְדֹּל מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ
לֹא־יֻכַּל לִהְיוֹת תַּלְמִידִי:
לד הַמֶּלֶךְ טוֹב הוּא אֶף אִם גַּם־הַמֶּלֶךְ יָפוּג טַעְמוֹ מִי
יִתְקַן אֹתוֹ:
לה תִּפֹּל לֹא־יִצְלַח לֹא לְאֲדָמָה וְלֹא לְדָמָן כִּי אִם־חוּצָה
יִשְׁלִיכוּ אֹתוֹ מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַי יִשְׁמַע:

פרק טו

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאוּ לִפְנֵי פֶלֶא־הַמוֹכְסִים וְהַחֲטָאִים לְשִׁמְעַי
אֹתוֹ:
ב וַיִּלְנֻוּ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים לֵאמֹר הָאִישׁ הַלֵּזָה פְּגִי
חֲטָאִים הוּא נִשְׂא וְאֵכָל עִמָּהֶם:
ג וַיִּשְׂא אֲלֵיהֶם אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה לֵאמֹר:
ד מִי אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָה צֶאֱן וְאָבְדָה לוֹ כִּבְשָׁה
אֲחַת מִהֵן וְהוּא לֹא יַעֲזֹב אֶת־הַתְּשׁוּעִים וְתִשָּׁע בַּמִּדְבָּר
לְלַכֵּת וּלְבַקֵּשׁ עַד כִּי־יִמָּצֵא אֶת־הָאֲבֵדָתָה:
ה וְהָיָה כִּי יִמָּצָאנָה יִשְׁיֵשׁ עָלֶיהָ יִשְׁאַנָּה בְּכַתֶּף:
ו וְאֶל־בֵּיתוֹ יָבֹא וַיִּקְרָא לְאֶהָבָיו וְלִשְׁכָּנָיו לֵאמֹר שִׁישׁוּ
אִתִּי כִּי מִצָּאתִי אֶת־אֲבֵדָתִי אֶת־הַכִּבְשָׁה הַזֹּאת:

ז וַאֲנִי אָמַר לָכֶם כִּכָּה תִּרְבֶּה הַשְּׂמֻחָה בְּשָׂמִים עַל־חֲטָא
אֶחָד הַשֵּׁב מִחֲטָאָיו מֵעַל־תְּשׁוּעִים וְתִשָּׁעָה אֲנָשִׁי צָדִיק
אֲשֶׁר אֵין לָהֶם דְּבָר לְהַנְחִים עָלָיו:
ח אוֹ מִי הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָהּ עֲשָׂרָה כֶּסֶף וְאֶחָד מֵהֶם נָפַל
וְנִסְתָּר מֵעֵינֶיהָ וְהָיָה לֹא תִדְּלִיק גֵּר וְתִפְנֶה אֶת־הַבֵּית
וְתַחפֹשׁ בַּחפֶּשׁ מִחֲפֹשׁ עַד כִּי־תִמָּצָאנוּ:
ט וְהָיָה כִּי־תִמָּצֵא אֹתוֹ תִּקְרָא לְרֵעוּתֶיהָ וְלִשְׁכֵּנוֹתֶיהָ
לֵאמֹר שְׂמַחְנָה בְּשִׂמְחָתִי כִּי מִצָּאתִי אֶת־אֲבֵדָתִי אֶת
הַכֶּסֶף:
י וַאֲנִי אָמַר לָכֶם כִּכָּה תִּהְיֶה שְׂמֻחָה לִפְנֵי מַלְאָכֵי אֱלֹהִים
עַל־חֲטָא אֶחָד הַשֵּׁב מִחֲטָאָיו:
יא וַיִּסָּף וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד הָיוּ לוֹ שְׁנֵי בָנִים:
יב וְהַקָּטָן מֵהֶם אָמַר אֶל־אָבִיו תְּנֵה־לִּי אֶבִי חֶלֶק הַנַּחֲלָה
אֲשֶׁר יָפַל לְחֶבְלִי וַיַּחֲלֵק לָהֶם אֶת־נַכְסָיו:
יג וְאֲחֵרֵי יָמִים אֲחֵדִים אֶסָּף הַבֵּן הַקָּטָן אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לוֹ
וַיִּסַּע אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה וַיְהִי שָׁם לְזוֹלָל עַד אֲשֶׁר פָּזַר
כָּל־כֶּסְפוֹ:
יד וְאֲחֵרֵי אֲשֶׁר בָּלַע כָּל־אֲשֶׁר הָיָה לוֹ בָּא רָעַב גָּדוֹל
בְּאֶרֶץ הַהִיא וְהוּא הֵחֵל לִהְיוֹת חֲסֵר־לֶחֶם:
טו וַיֵּלֶךְ וַיִּסְתַּפַּח בְּאֶחָד מִיִּשְׁבֵּי הָאֶרֶץ הַהִיא וַיִּשְׁלַחְהוּ
הַשָּׂדֶה לְרֵעוּת חֲזִירִים:
טז וַיִּתְּאוּ לְמַלֵּא אֶת־כִּרְשׁוֹ חֲרוּבִין מֵאֲשֶׁר יֹאכְלוּן
הַחֲזִירִים וּפָרֶשׁ אֵין לוֹ:
יז וַיֵּשֶׁב אֶל־לְבָבוֹ וַיֹּאמֶר מִה־רַבּוֹ הַשְּׂכִירִים תַּחַת יָד אָבִי
אֲשֶׁר לָהֶם לֶחֶם דֵּי וְהוֹתֵר וְאֲנִכִּי מֵת פֹּה בָרַעַב:
יח אָקוּם אֲלֵךְ אֶל־אָבִי וְאָמַר אֵלָיו אָבִי חֲטָאתִי
גַּם־לְשָׂמַיִם גַּם־לְפָנֶיךָ:
יט קָלָתִי מִהִקְרָא בְּנֶךְ עוֹד שִׁמְנִי־נָא כְּאֶחָד הַשְּׂכִירִים
בְּבִיתְךָ:
כ וַיָּקָם וַיֵּבֵא אֶל־אָבִיו וַעֲוָדָתוֹ מִרְחוֹק רָאָה אֹתוֹ אָבִיו
וַיִּכְמְרוּ רַחֲמָיו אֵלָיו וַיִּרְץ וַיִּפֹּל עַל־צַנְאוֹתָיו וַיִּשָּׁק לוֹ:
כא וַהֲבֵן עָנָה וְאָמַר אָבִי חֲטָאתִי גַם־לְשָׂמַיִם גַּם־לְפָנֶיךָ
קָלָתִי מִהִקְרָא בְּנֶךְ עוֹד:
כב וַיֹּאמֶר הָאֵב אֶל־עֶבְדִּיו מִהֵרָו הִבִּיאוּ וְהַלְבִּישֶׁהוּ
אֶת־הַמַּעֲלִיל הַטוֹב וְתִנּוּ טַבַּעַת עַל־יָדוֹ וַיַּנְעִלִים לְרַגְלָיו:
כג וְאֶת־עַגְלֵ הַמֶּרְבֶּק קָחוּ וּטְבֹחוּ וְנֹאכַל וְנַעֲלֶזָה:
כד כִּי זֶה־בָּנִי מֵת הָיָה וְהִנֵּה הוּא חַי אֵבֶד וְהוּא נִמְצָא
אֲתָנוּ וַיִּקְוִמוּ כֻלָּם לְהַתְּעַלֵּס:
כה וַיָּבִנוּ הַגְּדוֹל בָּא מִמְּלֹאכֶתוֹ בַּשָּׂדֶה וַיִּקְרַב אֶל־הַבֵּית
וַיִּשְׁמַע קוֹל שִׁיר וּמְחוֹל:
כו וַיִּקְרָא אֶל־אֶחָד הַנְּעָרִים וַיִּשְׁאֵל מִה־זֹּאת:
כז וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא אָחִיךָ בָּא וַיִּזְבַּח לוֹ אֶבִידָה אֶת־עַגְלֵ
הַמֶּרְבֶּק אַחֲרָי אֲשֶׁר שָׁב אֵלָיו בְּשָׁלוֹם:
כח וַיַּחֲרֹ אָפּוֹ וְלֹא אָבָה לְבֹא הַבֵּיתָה וַיֵּצֵא אָבִיו וַיִּדְּבֹר
עַל־לְבָבוֹ:
כט וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיו הִנֵּה זֶה שְׁנֵים רְבוּת עֲבַדְתִּיךָ
וּמַעוֹדִי לֹא עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְעוֹד לֹא־נָתַתָּ לִי גְדִי
מִן־הַצֹּאֵן לְאָכַל וּלְהַתְּעַלֵּס עִם־רַעֲיִי:

ל וּכְבֹא בְנֵךְ זֶה רָעָה זֵנוֹת אֲשֶׁר הִשְׁחִית אֶת-נַחֲלָתְךָ
זָבַחְתָּ לוֹ אֶת-עֵגֶל הַמִּזְבֵּחַ:

לא וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי הֲלֹא תָמִיד אִתָּה עַמְדֵי וְכָל אֲשֶׁר-לִי
לָךְ הוּא:

לב אֲבָל נֶאֱמָר לָנוּ לְשִׁמְחָה וְלִהְתַּעֲלֵם כִּי זֶה-אֲחִיךָ מֵת הָיָה
וְהִנֵּה הוּא חַי אִכְדָּר וְהוּא נִמְצָא אִתָּנוּ:

פרק טז

א וַיֹּאמֶר גַּם אֶל-תַּלְמִידָיו אִישׁ עֲשִׂיר הָיָה וְלוֹ סֶכֶן
עַל-בֵּיתוֹ אֲשֶׁר הֵבִיאוּ אֵלָיו דִּבְתּוֹ רָעָה לֵאמֹר כִּי הוֹנֵה
הוּא מִפְּנֵי:

ב וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר מִה-זֹּאת אָנֹכִי שְׁמַע עָלֶיךָ הִבֵּה
חֲשֹׁבוֹן פְּקֻדָּתְךָ כִּי לֹא תוּכַל עוֹד לְהִשָּׁאֵר סֶכֶן
עַל-הַבַּיִת:

ג וַיֹּאמֶר הַסֶּכֶן אֶל-לִבּוֹ מִה אֲעֲשֶׂה כִּי-לִקַּח אֲדֹנִי
אֶת-פְּקֻדָּתִי מִמֶּנִּי לַעֲבֹד אֶת-הָאֱדֻמִּים לֹא-תוּכַל
וּלְבַקֵּשׁ לַחֵם נְדָבוֹת חֶרֶף הִיא לִי:

ד יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה עַד גַּם-אֲחֵרֵי אֲשֶׁר אֲחַדֵּל
מִהָיֹת סֶכֶן יֶאֱסָפוּנִי אֶל-בְּתֵיכֶם:

ה וַיִּקְרָא אֶל-אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂה בָם אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר
אֶל-הָרֵאשׁוֹן מִה חוֹב עָלֶיךָ לְשַׁלֵּם לֹא-דָנִי:

ו וַיֹּאמֶר מֶאֱהָב בַּת שָׁמֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִהָרַח קַח אֶת-שֹׁטֶר
הַחוּב שֶׁבַח וּכְתֹב חֲמִישִׁים:

ז וְאֶל-הַשֵּׁנִי אָמַר וְאִתָּה כֶּמֶה עָלֶיךָ לְשַׁלֵּם וַיֹּאמֶר מֶאֱהָב
כֹּר חֲטִים וַיֹּאמֶר קַח אֶת-שֹׁטֶר הַחוּב וּכְתֹב שְׁמֹנִים:

ח וַיִּשְׁבַּח הָאֲדֹנָן אֶת-בֶּן-הָעוֹלָה אֶת-הַסֶּכֶן אֲשֶׁר שָׁכַל
אֶת-מַעֲשָׂהוּ כִּי בָנִי הָעוֹלָם הִנֵּה מְשִׁפִּילִים הֵם מֵעַל
בְּנֵי הָאֹר בְּדֹרֹתָם:

ט וְאֶף-אֲנִי אִמָּר לָכֶם קִנּוּ לָכֶם אֲהָבִים בְּכֶסֶף מְקוֹר
הָעוֹלָה וּכְאֲשֶׁר יָבֹא עַד-קִצּוֹ אִזּוֹ יֶאֱסָפוּ אֶתְכֶם
אֶל-מִשְׁכְּנוֹת עוֹלָם:

י מִי אֲשֶׁר נֶאֱמָן בְּדָבָר קִטָּן נֶאֱמָן יִהְיֶה גַם-בְּדָבָר גָּדוֹל
וּמִי אֲשֶׁר יַעֲזוֹל בְּדָבָר קִטָּן יַעֲזוֹל גַּם-בְּדָבָר גָּדוֹל:

יא וְעַל-כֵּן אִם לֹא-נֶאֱמָנִים הָיִיתֶם בְּהוֹן מִשְׁחַת מִי יִפְקִיד
אֶתְכֶם עַל-הוֹן אֲמַת:

יב וְאִם נֶאֱמָנִים לֹא הָיִיתֶם בְּקִנְיָן עֲבַר לְאַחֲרֵים קִנְיָן עֲמַד
לְנִפְשְׁכֶם מִי יִתֵּן לָכֶם:

יג עֲבָד לֹא יוּכַל לַעֲבֹד אֲדֹנָיִם שְׁנָיִם כִּי אִם-יִשְׁנָא
אֶת-הָאֶחָד וְאֶת-הָאֶחָד יֶאֱהָב אוֹ יִדְבֹק בְּאֶחָד וְהַשֵּׁנִי
נִמָּאס בְּעֵינָיו לֹא תוּכְלוּ לַעֲבֹד אֶת-הָאֱלֹהִים
וְאֶת-הַמָּמוֹן:

יד וַיִּשְׁמְעוּ הַפְּרוּשִׁים אֲהָבֵי כֶסֶף אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי וַיִּשְׁחָקוּ
עָלָיו:

טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲתֶם הֵם אֲשֶׁר תִּצְדִּיקוּ נַפְשְׁכֶם לַעֲיִנִי
אֲנָשִׁים וְאֱלֹהִים יִדַּע אֶת-לִבְכֶם כִּי הַמִּתְנַשֵּׂא לַעֲיִנִי
אֲנָשִׁים תוֹעֵבָה הוּא בְּעֵינֵי אֱלֹהִים:

טז הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים עַד-יִחוּזָן תְּקוּפָתָם וּמַעַת הִיא
הַחֲלָה בְּשֶׁרֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְכָל-אִישׁ רֵץ אַחֲרֶיהָ
לְתַפְשׁ-בָּהּ בְּחֻזָּקָה:

יז אִךְ נִקַּל יִהְיֶה לְשִׁמְיָם אוֹ לְאֶרֶץ לְחַלֵּף מֵאֲשֶׁר יַפִּל קוֹץ
אֶחָד מִן-הַתּוֹרָה:

יח כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וַיִּקַּח לוֹ אַחֶרֶת נֶאֱמָר
הוּא וְהַלֵּקַח לוֹ אִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה נֶאֱמָר הוּא:

יט אִישׁ עֲשִׂיר הָיָה אֲשֶׁר לְבַשׁ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן וַיַּעֲלֵז
בְּתַעֲנוּגִים יוֹם יוֹם:

כ וַאֲשֶׁר אֲבִיוֹן אֲלַעֲזֹר שְׁמוֹ שֶׁכַּב לְנִכְח פֶּתַח בֵּיתוֹ מִלֹּא
שָׁחִין וְאֶבְעֵבֶת:

כא וְהוּא מִתְאַוֶּה לְמִלֵּא רַעֲבוֹן נִפְשׁוֹ מִהַפְתָּתִים הַנּוֹפְלִים
מֵעַל שְׁלָחַן הָעֲשִׂיר וּכְלָבִים בָּאִים וּמִלִּקְקִים זֹב
נִגְעָיו:

כב וַיְהִי כֹאֲשֶׁר מֵת הָאֲבִיוֹן וַיִּשְׁאַהֲבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל-חִיק
אַבְרָהָם וְגַם-הָעֲשִׂיר מֵת וַיִּקְבְּרוּ:

כג וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו מִחֻבְלֵי שָׂאוֹל אֲשֶׁר סָבְהוּ וַיִּקְרָא
אֶת-אַבְרָהָם מִרְחוֹק וְאֶת-אֲלַעֲזֹר בְּחִיקוֹ:

כד וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אָבִי אַבְרָהָם חֲנֻנִי-נָא וּשְׁלַח אֶת-אֲלַעֲזֹר
לְטַבֵּל אֶת-קִצָּה אֲצַבְעוֹ בְּמִים לְהַקֵּר אֶת-לְשׁוֹנִי כִּי
בָעַר אָנֹכִי עַל-הַמּוֹקֵד הַזֶּה:

כה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם זָכַר-בְּנִי כִּי נִתַּן לָךְ כָּל-טוֹבְךָ בְּחַיֶּיךָ
וְאֲלַעֲזֹר בְּאִתָּהּ כָּל-רָעָה וְעַתָּה הוּא מִצָּא תַנְחוּמִים
וְאִתָּה בְּמִצּוֹק:

כו וּבְלִבְד כָּל-זֹאת גִּיא עֵמֶק מִבְּדִיל בִּינֵינוּ וּבִינֵיכֶם
וְאִין-לֹאֵל יָד אִישׁ מִמֶּנּוּ לַעֲבֹד אֲלֵיכֶם וְאִין אִישׁ מִכֶּם
עֲבַר אֲלֵינוּ:

כז וַיֹּאמֶר אֶם-כֵּן אָבִי הִנְנִי מְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֶיךָ לְשַׁלַּח אֹתוֹ
אֶל-בֵּית אָבִי:

כח כִּי יֵשׁ-לִי אֲחִים חֲמִישָׁה וְהוּא יַעֲד בָּם לְבִלְתִּי יָבֹאוּ
גַם-הֵם אֶל-הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה:

כט וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם הֲלֹא יֵשׁ לָהֶם מִשָּׁה וְהַנְּבִיאִים יִשְׁמְעוּ
אִיפָא אֲלֵיהֶם:

ל וַיֹּאמֶר לֹא-כֵן אָבִי אַבְרָהָם אִךְ אִם-אֶחָד מִן-הַמֵּתִים
יָבֹא לְהַעֲד בָּם אִזּוֹ יִשׁוּבוּ:

לא וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם לְמִשָּׁה וְהַנְּבִיאִים אִינָם שְׁמָעִים לֹא
יֶאֱמִינוּ אִךְ אִם-יָקוּם אֶחָד מִן-הַמֵּתִים:

פרק יז

א וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו אִין שְׁלִיט לְכֹלֹא אֶת-הַמּוֹקְשִׁים
אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ אִךְ אוֹי לֹאִישׁ הֵהוּא אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ
יָבֹאוּ:

ב טוֹב לוֹ כִּי-יִתְּלָה פֶלַח-רֶכֶב עַל-צִנְאוֹרוֹ וְהִשְׁלַף בִּיָּם
מִתַּת מוֹקֵשׁ לְאַחַד הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה:

ג וְאֲתֶם הַשְּׁמִירוֹ לְנַפְשֵׁיכֶם אִם-יִחַטֵּא לָךְ אֲחִיךָ הוֹכַח
תּוֹכִיחַ אֹתוֹ וְאִם-יִנָּחַם סִלַּח-לוֹ:

ד וְאִם-שִׁבְעָה פְּעָמִים בַּיּוֹם יִחַטֵּא לָךְ לָךְ וְשִׁבְעָה פְּעָמִים
יָשׁוּב אֲלֶיךָ וַיִּמָּר נַחֲמָתִי וְסִלַּחְתָּ לוֹ:

ה וַיֹּאמְרוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל־הָאֲדֹנָי הוֹסֵף לָנוּ אֲמוּנָה:
 ו וַיֹּאמֶר הָאֲדֹנָי אִם־יֵשׁ בָּכֶם אֲמוּנָה כַּגִּרְגָּר חֲרָדֶל
 וְאִמְרָתֶם אֶל־הַשְּׁקֵמָה הַזֹּאת הַעֲקֵרִי מִשְׂרָשָׁף וְהַנֹּטְעִי
 בָּיִם וְהִיא תִשְׁמַע בְּקִלְכֶם:
 ז וּמִי מִכֶּם אֲשֶׁר לוֹ עֶבֶד חֹרֵשׁ אוֹ רֹעֶה בַּשָּׂדֶה וּבָשׁוּבוֹ
 מִשֵּׁם יֹאמֶר אֵלָיו מֵהָר בֹּא וְשֹׁב אֶל־הַשְּׁלֶחֶן:
 ח וְלֹא יֹאמֶר אֵלָיו הֶכֶן־לִי לֶחֶם הָעֶרֶב וְחֹגֶר מִתְנִיף
 לְשִׁרְתָּנִי עַד כִּי־אֲכַל וְאַשְׁתָּה וְאַחֵר תֹּאכַל וְתִשְׁתָּה
 גַּם־אֶתָּה:
 ט אוֹ הֵיטֵן תּוֹדֶה לַעֲבָד הַזֶּה בַּעֲבוּר כִּי עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר
 צִוְּיָהוּ נְדָמָה לִי שְׁלֹא:
 י וְכֵן גַּם־אַתֶּם כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתֶם אִמְרוּ
 עֲבָדִים מִבְּלִי יִתְרוֹן אֲנַחְנוּ כִּי רַק אֶת־אֲשֶׁר עָלִינוּ
 לַעֲשׂוֹת עָשִׂינוּ:
 יא וַיְהִי בִּנְסֻעוֹ יְרוּשָׁלַיִם וַיַּעֲבֹר דֶּרֶךְ שְׁמֹרֹן וְהַגְלִיל:
 יב וַיָּבֹא אֶל־כָּפָר אֶחָד וְשֵׁם פְּגַעוֹ בּוֹ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
 מְצֻרָעִים וַיַּעֲמֵדוּ מִרְחוֹק:
 יג וַיִּשְׁאוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּקְרְאוּ יְשׁוּעַ רַבֵּנוּ חַנּוּנוּ:
 יד וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְהִרְאוּ לַעֲיָנִי הַכְּהֻנִּים וַיְהִי
 בְּלִכְתָּם וַיִּטְהָרוּ:
 טו וְאַחַד מֵהֶם בִּרְאִיתוֹ כִּי נִרְפָּא מְצֻרְעָתוֹ וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁבַּח
 אֶת־הָאֱלֹהִים בְּקוֹל עוֹ:
 טז וַיִּפֹּל לְרַגְלָיו עַל־אַפְּיוֹ אֲרָצָה וַיִּתֵּן־לוֹ תוֹדָה וְהוּא אִישׁ
 שְׁמֹרֹנִי:
 יז וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא עָשָׂרָה נִרְפְּאוּ וְאַיִה הַתְּשַׁעָּה:
 יח הֲכִי לֹא־נִמְצָא אֶחָד מֵהֶם שֹׁב לַתַּת כְּבוֹד לַאֱלֹהִים
 בְּלִיתִי הַנִּכְרִי הַזֶּה:
 יט וַיֹּאמֶר אֵלָיו קוּם וּלֶךְ אֲמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָּךְ:
 כ וַיִּשְׁאַלְהוּ הַפְּרוּשִׁים לֵאמֹר מַתִּי תִבֵּא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים
 וַיַּעַן אֹתָם וַיֹּאמֶר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים לֹא תֵבֵא לַעֲיָנִי
 הַמְּבִיט:
 כא וְלֹא יֹאמְרוּ הַנֶּה־הִיא פֹּה אוֹ הַנֶּה־הִיא שָׁם כִּי מַלְכוּת
 הָאֱלֹהִים בְּקִרְבְּכֶם הַנֶּה:
 כב וַיִּמָּר אֶל־הַתַּלְמִידִים הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְתִבְקָשׁוּ לַרְאוֹת
 יוֹם אֶחָד מִיָּמֵי בֶן־הָאָדָם וְלֹא תֵרְאוּ:
 כג וְכִי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם הִנֵּה־הוּא שָׁם אוֹ הִנֵּה־הוּא פֹּה
 אִל־תִּצְאוּ וְאַל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם:
 כד כִּי כִּבְרָק בְּרָק מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִזֶּה וְהֵלֶךְ וְאוֹר
 עַד־קֶצֶה הַשָּׁמַיִם מִזֶּה כֵּן יֵרָאֶה בֶן־הָאָדָם בְּיוֹמוֹ:
 כה אֲף־בִּרְאשׁוֹנָה עָלָיו לְהִיּוֹת מַעֲנָה עַד־מָאֹד וְנִמְאָס
 עַל־פִּי בְנֵי הַדּוֹר הַזֶּה:
 כו וְכַאֲשֶׁר הָיָה בְּיָמַי נֵחַ כֵּן יִהְיֶה גַם־בְּיָמֵי בֶן־הָאָדָם:
 כז כִּי אֲכָלוּ וְשָׁתוּ בַּעֲלוּ נָשִׁים וְנָשִׁים נִבְעָלוּ עַד־הַיּוֹם
 אֲשֶׁר־בֹּא נֵחַ אֶל־הַתְּבֵה וַיָּבֹא הַמֶּבּוּל וַיִּמַּח אֶת־כָּל־כֵּלִם:
 כח וְכַאֲשֶׁר הָיָה גַם־בְּיָמֵי לוֹט כִּי אֲכָלוּ וְשָׁתוּ קִנּוּ וּמָכְרוּ
 נְטִיעוֹ וּבְנוּ:
 כט וַיְהִי בַּיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָא לוֹט מִסְדֵּם וַיִּמְטֵר אֲדָנִי אֵשׁ
 וְגִפְרִית מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁחַת אֶת כָּל־כֵּלִם:
 ל כֵּן יִהְיֶה בַּיּוֹם אֲשֶׁר בֶּן־הָאָדָם יֵרָאֶה:

לא בַּיּוֹם הַהוּא מִי אֲשֶׁר יִהְיֶה עַל־הַגֶּגֶךְ וְכָלָיו בְּבֵית לֹא יֵרָד
 לְשֵׂאת אֹתָם וְגַם מִי־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לֹא יִפְנֶה לְהַבִּיט
 אַחֲרָיו:
 לב וְזָכְרוּ אֶת־אֲשֶׁת לוֹט:
 לג מִי הַחֹפֵץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּכְרֹת־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר יִכְרִית
 אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי יִחְיֶה אִתָּה:
 לד וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם בְּלִילָה הַהוּא יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם בְּמִטָּה
 אַחַת אֶחָד יֵאָסֵף וְאֶחָד יַעֲזֹב:
 לה שְׁתֵּי־טַחֲנוֹת בְּרִחְיָם אַחַת תֵּאָסֵף וְאַחַת תַּעֲזֹב:
 לו שְׁנַיִם יִהְיוּ בַּשָּׂדֶה אֶחָד יֵאָסֵף וְאֶחָד יַעֲזֹב:
 לז וַיַּעֲזֹבוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנֵינוּ וְאַיִה תִּקְרִינָה כְּאַלֶּה וַיֹּאמֶר
 בְּאֲשֶׁר פִּגְרִים שָׁם יִקְבְּצוּ הַנָּשָׁרִים:

פרק יח

א וַיּוֹסֶף שְׂאֵת מִשְׁלוֹ אֲלֵיהֶם לְחִלּוֹת פָּנָיו אֶל תָּמִיד וְלֹא
 יִתְנוּ דָּמִי לוֹ:
 ב וַיֹּאמֶר שֹׁפֵט אֶחָד הָיָה בְּעִיר אֲשֶׁר לֹא יָרָא
 אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֶל־פָּנָיו אָדָם לֹא פָנָה:
 ג וְאֶל־מִנְּהָ הָיְתָה שָׁם בְּעִיר וְתִבֵּא אֵלָיו לֵאמֹר שְׁפֹט־נִי נָא
 מֵאִישׁ רִיבִי:
 ד וְלֹא אָבָה לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלָהּ יָמִים מִסֹּפֶר וְאַחֲרֵי־כֵן אָמַר
 בְּלִבּוֹ אֲף־כִּי אֲנִינִי יָרָא אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֶל־פָּנָיו אָדָם לֹא
 אָפֵן:
 ה הֲנִי לְרִיב רִיב הָאֶלְמָנָה הַזֹּאת כִּי־תִלְאַה אֹתִי וְתִבֵּא
 לְהַצִּיקֵנִי בַּדְּבָרִיָּה יוֹם יוֹם:
 ו וְעַתָּה שְׁמַע־נָא נָאִם הָאֲדֹנָי אֶת אֲשֶׁר אֹמֵר הַשֹּׁפֵט
 הַבִּלְעִיל:
 ז וְאֱלֹהִים הָאֵם לֹא יָרִיב רִיב בְּחִירָיו הַקְּרָאִים אֵלָיו
 יוֹמָם וְלַיְלָה וְרַחֲמָיו אֲלֵיהֶם יִתְאַפְּקוּ:
 ח הֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי־יִחַשׁ לְרִיב רִיבָם אֲף־בֶּן־הָאָדָם
 כְּבֹאוֹ הִימָצֵא אֲמוּנָה עַל־אַרְצָךְ:
 ט וַיִּמְשַׁל גַּם אֶת־הַמִּשָּׁל הַזֶּה אֶל־הַבְּטָחִים בְּנִפְשָׁם כִּי
 צִדִּיקִים הֵם וְאַחֲרֵים בְּעִינֵיהֶם כְּאִפְסֵי נִחְשָׁבוּ:
 י שְׁנֵי אֲנָשִׁים עָלוּ אֶל־הַהֵיכָל לְהַתְּפַלֵּל אֶחָד פְּרוּשׁ
 וְאֶחָד מוֹכֵס:
 יא וַיִּגַּשׁ הַפְּרוּשׁ וַיִּתְּפַלֵּל בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה אוֹדֶךָ אֱלֹהִי כִי
 אֲנִינִי כְּשֶׁאֵר בְּנֵי אָדָם בַּעֲלֵי חָמֵס בְּנֵי עוֹלָה וּמִנְּאֻפִּים
 וְאֲף־לֹא כְּמוֹכֵס הַזֶּה:
 יב אֲנִינִי צָם יוֹמִים בַּשָּׁבוּעַ וּמַעֲשֶׂי אֲנִי אֶת־כָּל־תְּבוּאוֹתֶיךָ:
 יג וְהַמּוֹכֵס עֹמֵד מִרְחוֹק וְלֹא הָעִיז לְשֵׂאת אֶת־עֵינָיו
 לְמִרוֹם וַיִּסְפֹּק עַל־לִבּוֹ וַיֹּאמֶר רַחֵם־נָא אֱלֹהִים
 עַל־חַטָּא כְּמִנִּי:
 יד הֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי־נִצְדָּק שָׁב הָאִישׁ הַזֶּה לְבֵיתוֹ
 מִן־הָאִישׁ הַהוּא כִּי הַמִּתְנַשֵּׂא בְּגִאֲתוֹ יִשְׁפֹּל וְיִשְׁפַּל
 רוּחַ יִנְשָׂא:
 טו וַיָּבִיאוּ אֵלָיו גַּם אֶת־הַיְלָדִים לְבַעֲבוֹר יָשִׁים אֶת־יְדֵי
 עֲלֵיהֶם וַיִּרְאוּ הַתַּלְמִידִים וַיִּגְעֲרוּ־בָם:

טו וַיִּשְׁוּעַ קָרָא אֹתָם אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּיחוּ לִילָדִים לְבָא אֵלַי
וְאַל-תִּכְלְאוּ אֹתָם כִּי מֵאֲלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
יז אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם מִי אֲשֶׁר-לֹא יִקְבַּל אֶת-מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים פֶּלֶד בֹּא לֹא-יָבֹא בָּהּ:
יח וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ אֶחָד הַשָּׁרִים לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב מֵה־לִּי
לַעֲשׂוֹת לְרֵשֶׁת חַיִּי עוֹלָם:
יט וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשְׁוּעַ לְמַה-זֶּה תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי
אִם-אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים:
כ וְנֹאמָה יִדְעָתָּ אֶת-הַמִּצְוֹת לֹא תִנָּאֵף לֹא תִרְצֹחַ לֹא תִגְנוֹב
לֹא-תַעֲנֶה עַד שֶׁקֶר כְּבֹד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ:
כא וַיֹּאמֶר אֶת-כָּל-אֲלֹהַ שְׁמִרְתִּי מִנְעוּרִי:
כב וַיִּשְׁמַע יִשְׁוּעַ וַיֹּאמֶר עוֹד אַחַת אֶתָּה חֹסֵר לָךְ מִכֹּר
אֶת-כָּל אֲשֶׁר-לָךְ וְתֵן לַעֲנִיִּים וְהִיָּה-לָךְ אוֹצָר בְּשָׂמִים
וּבָא וְלָךְ אַחֲרָי:
כג וַיְהִי כְשֶׁמָּעוּ אֶת-אֲלֹהַ וַיִּתְּעַצֵּב אֶל-לְבָבוֹ כִּי עָשָׂרוּ הִיָּה
רַב מְאֹד:
כד וַיֵּרָא אֹתוֹ יִשְׁוּעַ וַיֹּאמֶר מַה-קָּשָׁה לְבַעֲלִי עֲשֹׂר לְבָא
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כה נִקַּל לְחַבֵּל לַעֲבֹר דֶּרֶךְ חַר הַמַּחֲט מִבֹּא עֲשִׁיר
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כו וַיֹּאמְרוּ הַשְּׁמַעִים וּמִי אֵיפֹא יוּכַל לְהַנְשֹׁעַ:
כז וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר יִפְלֹא מִבְּנֵי אָדָם לֹא יִפְלֹא מֵאֱלֹהִים:
כח וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס הִנֵּה אֲנִי חֹנֵן עֹזְבֵנוּ אֶת-בֵּיתֵנוּ וְנִלְךָ
אַחֲרֶיךָ:
כט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם כִּי אֵין-אִישׁ אֲשֶׁר
עֹזֵב בֵּית אוֹ אִשָּׁה אוֹ אֲחִים אוֹ אֲבוֹת אוֹ בָּנִים לְמַעַן
מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
ל אֲשֶׁר לֹא יִשְׁגִּי גִמּוּלוֹ פְּעָמִים הַרְבֵּה לַעַת הַזֹּאת
וְלַעֲתִיד לְבָא חַיִּי עוֹלָם:
לא וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת שְׁנֵי-הַעֲשָׂר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה אֲנִי חֹנֵן
עֲלֵיכֶם יְרוּשָׁלַיִם וְכָל-הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בִּידֵי
הַנְּבִיאִים עַל בֶּן-הָאָדָם יָקוּמוּ עַד-תִּמָּס:
לב כִּי יִסָּגֵר בִּידֵי הַגּוֹזִים וּבֹו יִתְּלֹו וְיִתְּעַלְלוּ וְיִרְקוּ בַּפָּנִיו:
לג בְּשָׁטִיט יִיָּסְרוּ אֹתוֹ אַחֲרֵי-כֵן יִמִּיתֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
יָקוּם:
לד וְהֵם לֹא הִבִּינוּ דְּבַר מִכָּל-אֲלֹהַ כִּי צָפוּן הִיָּה הַדְּבַר
מִעֵינֵיהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
לה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא אֶל-יְרִיחוֹ וְהִנֵּה-אִישׁ עוֹר
יֹשֵׁב עַל-הַדֶּרֶךְ וּמִבְּקֵשׁ נְדָבוֹת:
לו וַיִּשְׁמַע קוֹל הַמּוֹן עֹבְרִים וַיִּשְׁאַל לֵאמֹר מַה-זֹּאת:
לז וַיַּגִּידוּ לוֹ כִּי-יִשְׁוּעַ הַנִּצְרִי עֹבֵר:
לח וַיִּצְעַק לֵאמֹר רַחֵם-נָא עָלַי יִשְׁוּעַ בֶּן-דָּוִד:
לט וַיִּנְצְרוּ-יָבֹו הַהֲלָכִים לַפָּנִיו לְהַחֲשׂוֹתוֹ וְהוּא קָרָא עוֹד
בְּיָתֵר אֲמַן בֶּן-דָּוִד רַחֵם-נָא עָלַי:
מ וַיַּעֲמֵד יִשְׁוּעַ וַיִּצֹו לְהִבְיֹאוּ אֵלָיו וּכְאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא
וַיִּשְׁאַלְהוּ:
מא מַה-תִּבְקֵשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לְהַשִּׁיב לִי
אוֹר עֵינַי:

מב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשְׁוּעַ אוֹר עֵינַיךָ שָׁב אֵלַיךָ אֲמוֹנָתְךָ
הוֹשִׁיעָה לָךְ:
מג וּפְתָחֵם נִפְקָחוּ עֵינָיו וַיִּלְךָ אַחֲרָיו וְנִתְּן כְּבוֹד לֵאלֹהִים
וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּבְרְכוּ אֶת-הָאֱלֹהִים:

פרק יט

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא וַעֲבַר דֶּרֶךְ יְרִיחוֹ:
ב וַיָּבֹא אִישׁ וּשְׁמוֹ זָכִי רֹאשׁ הַמּוֹכְסִים וְהוּא אִישׁ עָשִׁיר:
ג וַיִּבְקֹשׁ לְרֹאוֹת אֶת-יִשְׁוּעַ מַה-תִּתְּנוּ וְלֹא יָכַל מִפְּנֵי
הָעָם כִּי-שָׁפַל קוֹמָה הִיָּה:
ד וַיִּרְץ לַפָּנִיו וַיַּעַל עַל-עֵץ שֶׁקָּמָה לְרֹאוֹתוֹ כִּי הוּא הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר יַעֲבֹר-שָׁמָּה:
ה וַיָּבֹא יִשְׁוּעַ אֶל-הַמָּקוֹם הַהוּא וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָאֻהוּ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו זָכִי מִתְּהָה רָדָה כִּי הִנֵּנִי לְשֹׁכֵן הַיּוֹם
בְּבֵיתְךָ:
ו וַיִּמְהַר וַיֵּרֵד וַיֵּאסְפֻהוּ אֶל-בֵּיתוֹ בְּשִׁמְחַת לְבָבוֹ:
ז וַיִּלְנוּ כָּל-הָרִאִים לֵאמֹר אֶל-בֵּית אִישׁ חָטָא נָטָה לְלוֹן:
ח וַיַּעֲמֵד זָכִי וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָדוֹן רֵאָה אֲדֹנָי הִנֵּנִי נִתֵּן
מִחֲצִית כֶּסֶף לַעֲנִיִּים וְאִם-עָשָׂקְתִּי אִישׁ מֵאוֹמָה אֲשִׁיב
לו אֶרְבַּעַתִּים:
ט וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׁוּעַ הַיּוֹם הִיָּתָה תְּשׁוּעָה לְבֵית הַזֶּה כַּאֲשֶׁר
גָּם-הוּא בֶן-אַבְרָהָם:
י כִּי בֶן-הָאָדָם בָּא לְבָקֵשׁ וְלְהוֹשִׁיעַ אֶת-הָאָדָם:
יא וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִיוֹסָף וַיִּמְשַׁל לָהֶם
מִשָּׁל כִּי קְרוֹב הִיָּה לִירוּשָׁלַיִם וְהֵם חָשְׁבוּ כִּי
עַד-מִתְּהָה תִּגְלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
יב וַיֹּאמֶר אִישׁ נָדִיב הָלַךְ אֶל-אֶרֶץ רְחוֹקָה לְקַחַת-לוֹ
מִמְלָכָה וְלָשׁוּב:
יג וַיִּקְרָא אֶל-עֲשָׂרָה מַעֲבָדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם עֲשָׂרֹת מְנִים
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סִחְרוּ בְּזֶה עַד בָּאִי:
יד וְאֲנִשִּׁי עִירוֹ שָׁנְאוּ אֹתוֹ וַיִּשְׁלַחוּ אַחֲרָיו מַלְאָכִים לֵאמֹר
אֵין אֶת-נַפְשֵׁנוּ כִּי זֶה יִמְלֹךְ עָלֵינוּ:
טו וַיְהִי אַחֲרֵי שׁוּבוֹ וְהַמְּלָכָה נְכוֹנָה בִּירוֹ וַיִּצֹו לְקַרֵּא
אֵלָיו אֶת-הַעֲבָדִים הָהֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֶת-הַכֶּסֶף
לְרֹאוֹת מַה-עָשָׂה אִישׁ אִישׁ בְּמִסְחָרוֹ:
טז וַיָּבֹא הָרֹאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמְּנָה נָתַתָּ לִי הָעֶלֶה יְתֵרוֹן
עֲשָׂרֹת מְנִים:
יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵיטֵבְתָּ עֲבָד טוֹב בְּכֶסֶף מַעַט נֶאֱמַן הִיָּתָה
הִיָּה שְׁלִיט מִהַיּוֹם עַל-עֲשָׂר עֲבָרִים:
יח וַיָּבֹא הַשֵּׁנִי וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמְּנָה נָתַתָּ לִי הָעֶלֶה יְתֵרוֹן
חֲמִשָּׁת מְנִים:
יט וַיֹּאמֶר גַּם אֶל-זֶה וְנֹאמָה הִיָּה עַל-חֲמֵשׁ עֲבָרִים:
כ וְאַחֵר מֵהֶם בָּא וַיֹּאמֶר הֵא-לָךְ אֲדֹנָי הַמְּנָה נָתַתָּ לִי
אֲשֶׁר צִוִּיתָ הִיָּה בְּמִסְפַּחַת:
כא כִּי יִרְאֵתִי מִפְּנֵיךְ אַחֲרֵי אֲשֶׁר אִישׁ קָשָׁה אֶתָּה נָשָׂא
בְּאֲשֶׁר לֹא נָתַתָּ וְקוֹצָר בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתָּ:

כב וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַל־פִּיךָ אֲשַׁפֵּט אֶתְךָ עֲבָד רַע הֲלֹא יִדְעֶתָ
כִּי־אִישׁ קָשָׁה אֲנִכִּי נָשָׂא בְּאִשְׁרִי לֹא נָתַתִּי וְקוֹצֵר
בְּאִשְׁרִי לֹא זָרַעְתִּי:
כג וְלִמָּה־זֶּה לֹא נָתַתָּ אֶת־כִּסְפִּי לְמַחְלָפִי כֶסֶף וְאֲנִי בָבְאִי
הַשְׁגַּתִּי אֹתוֹ בְּתַרְבִּית:
כד וַיֹּאמֶר אֶל־הַעֲמֻדִים עָלָיו קָחוּ מִיָּדוֹ אֶת־הַמָּנָה וַתִּגְנוּ
לָזֶה אֲשֶׁר־לוֹ עֲשֵׂת הַמָּנִים:
כה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנָינוּ הֲלֹא הוּא יִשְׁלֹחַ עֲשֵׂת מָנִים:
כו אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁלֹחַ יִנָּתֶן־לוֹ עוֹד וּמִי
אֲשֶׁר אֵין לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת־אֲשֶׁר־בְּיָדוֹ:
כז אָבֵל אִבִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא־אָבוּ כִּי אָמְלֹךְ עָלֵיהֶם הִבִּיאוּ
אֹתָם הִנֵּה וְהַמִּיתוֹם לִפְנֵי:
כח וַאֲחֵרֵי אֲשֶׁר דָּבַר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִלֵּךְ לַפְּנִיָּהִם
וַיַּעַל יְרוּשָׁלַיִם:
כט וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא אֶצֶל בֵּית פָּגִי וּבֵית־עֲנִיָּה בְּהָר
הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מַתְלִמִּידָיו לֵאמֹר:
ל' לָכוּ אֶל־הַפֶּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגֵד וְהָיָה כִּבְאֲכֶם שְׁמָה תִּמְצְאוּ
עֵיר אֲסוּרָה אֲשֶׁר לֹא־תֵרַכּב עָלָיו אִישׁ הַתִּירוֹ אֹתוֹ
וְהִבִּיאָהוּ:
לא וְכִי־יִשְׁאַל אֶתְכֶם אִישׁ לָמָּה־זֶּה תַּתִּירוּ אֹתוֹ כֹּה
תֹּאמְרוּן אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחִפְצוֹ:
לב וַיֵּלְכוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר דָּבַר אֲלֵיהֶם:
לג וַתִּתִּירוּ אֶת־הָעִיר וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם בְּעָלָיו לָמָּה־זֶּה
תַּתִּירוּ אֶת־הָעִיר:
לד וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחִפְצוֹ:
לה וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיְשִׁימוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם עַל־הָעִיר
וַיִּקְרִיבוּ עָלָיו אֶת־יֵשׁוּעַ:
לו וַיִּרְכַּב וַיֵּלֶךְ וְהֵם פָּרָשׁוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם עַל־הַדֶּרֶךְ:
לז וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב אֶל־מוֹרֵד הַר הַזֵּיתִים וַיַּחֲלוּ
כָּל־קֹהֵל תַּלְמִידָיו לִבְרֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים בְּחֻדָּה וּבְקוֹל
רָנָה עַל כָּל־הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר רָאוּ לֵאמֹר:
לח בְּרוּךְ הַמֶּלֶךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה שְׁלוֹם בְּשָׂמִים וְכַבֹּד
בְּמִרְמִי־עַל:
לט וַאֲנָשִׁים מִן־הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר בָּקְרָב הָעָם אָמְרוּ אֵלָיו
רַבִּי גָעַר בְּתַלְמִידֶיךָ:
מ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הִנְנִי אֹמֵר לָכֶם אִם־אֵלֶּה יַחֲשׂוּ אַבְנִים
יִזְעָקוּ:
מא וַיִּקְרַב וַיִּרְא אֶת־הָעִיר וַיִּבֹךְ עָלֶיהָ לֵאמֹר:
מב לוֹ יִדְעֶתָ גַם־אֲתָּ בְּיוֹמָךְ זֶה מֵאֵין יָבָא שְׁלוֹמָךְ אֶף
נִסְתָּר הוּא מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:
מג כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְשִׁפְכוּ עָלֶיךָ אִיְּבִים סִלְלָה מִסָּבִיב
וְהַקִּיפוּךְ וְצָרוֹ עָלֶיךָ מִכָּל־עֵבֶר:
מד וַנִּפְצוּ אֹתָךְ וְאֶת־בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ עַד־עֶפֶר וְלֹא־יִשְׁאִירוּ
כָּךְ אָבִין עַל־אָבִין תַּחַת אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתָ עַתָּה פִּקְדָתְךָ:
מה וַיָּבֵא אֶל־הַיֵּחֹל לְגֶרֶשׁ מִקְרָבוֹ אֶת־הַמַּכְרִים
שָׁם:
מו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כְּתוּב כִּי בֵּיתִי בֵּית־תַּפִּילָה הוּא וְאַתֶּם
עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעַרְת פְּרִיצִים:

מז וַיְהִי מוֹרָה יוֹם בְּהִיכַל אֶף רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
וְהַסּוֹפְרִים וְשָׂרֵי הָעָם בִּקְשׁוּ לְהַשְׁמִידוֹ:
מח וְלֹא מִצְאוּ מַה־לַּעֲשׂוֹת כִּי כָל־הָעָם דָּבְקוֹ אַחֲרָיו
לְשִׁמְעַת אוֹתוֹ:

פרק כ

א וַיְהִי הַיּוֹם בִּהְיוֹתוֹ בְּהִיכַל לְהוֹרֹת לָעָם תוֹרָה וּדְבַר
הַבְּשָׁרָה וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים
עַם־הַזִּקְנִים:
ב וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו לֵאמֹר אָמַר לָנוּ בְּאִיזָה־זֶה רִשְׁיוֹן אַתָּה
עֹשֶׂה אֵלֶּה וּמִי הוּא אֲשֶׁר נָתַן לָךְ אֶת־הַרְשָׁיוֹן הַזֶּה:
ג וַיַּעַן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם אֲשַׁאל מִכֶּם גַּם־אֲנִכִּי דָבַר אִם
תִּגִּידוּ לִי:
ד טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי־מִי הִיְתָה מִצְוָתָה מִן־הַשָּׁמַיִם אוֹ
מִבְּנֵי־אָדָם:
ה וַיְהִי הֵם שֹׁקְלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִם־נֹאמַר מִן־הַשָּׁמַיִם
יֹאמַר לָנוּ וּמִדּוּעַ לֹא הָאֲמַנְתֶּם לוֹ:
ו וְאִם־נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יִסְקְלֵנוּ כָּל־הָעָם כִּי נָכוֹן הָיָה
לָהֶם הַדָּבָר אֲשֶׁר יוֹחָנָן נָבִיא הָיָה:
ז וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִדְעֵנוּ מִפִּי־מִי:
ח וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ גַּם־אֲנִי לֹא אֵגִיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי
עֹשֶׂה אֵלֶּה:
ט וַיַּחֲלֵל לְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה אִישׁ אַחֵד נָטַע
כֶּרֶם וַיִּתֵּן אֶת־הַכֶּרֶם לַנְּטָרִים וַיֵּלֶךְ חוּצָה לְאַרְצָן לְיָמִים
רַבִּים:
י וַיֵּלֶצַת הַבָּצִיר שְׁלַח אֶת־עַבְדּוֹ אֶל־הַנְּטָרִים אֲשֶׁר יָבִיא
לוֹ מִפְּרִי כֶרְמוֹ וְהַנְּטָרִים הִכְּהוּ וַיִּשְׁלַחוּהוּ רִיקָם:
יא וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח עֲבָד אַחֵר וְגַם־אֹתוֹ הִכּוּ גָדְפוּ וְשָׁלְחוּ
רִיקָם:
יב וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהֶם עוֹד עֲבָד שְׁלִישִׁי וַיִּכְּהוּ הִכָּה וּפָצַע
וַהֲדִיפוּ אֹתוֹ לְמִדְּחָפוֹת:
יג וַיֹּאמֶר אָדוֹן הַכֶּרֶם מַה־אֲעֲשֶׂה אֲשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי
אֶת־יְדֵידי אוּלִי יִירָאוּ מִפְּנֵיו:
יד כִּרְאוֹת אֹתוֹ הַנְּטָרִים נוֹסְדוּ יָחַד לֵאמֹר הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ בָּא
לָכוּ וְנַהַרְגָהוּ וְלָנוּ תִּסָּב הַנִּחְלָה:
טו וַיַּהֲדִיפוּ אֹתוֹ אֶל־מַחוּץ לַכֶּרֶם וַיַּהַרְגֵהוּ וּמָה אִפּוֹא
יַעֲשֶׂה לָהֶם אָדוֹן הַכֶּרֶם:
טז הוּא יָבֵא וְהָאֶבִיד אֶת־הַנְּטָרִים הָהֵם וְאֶת־כֶּרְמוֹ יִתֵּן
בְּיַדִּי אַחֲרִים וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ חֲלִילָה לֹא תִהְיֶה כְּזֹאת:
יז וַיִּתֵּן עֵינָיו בָּם וַיֹּאמֶר וּמָה דָּבַר הַכְּתוּב אָבִין מֵאֲסוֹ
הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פָּנָה:
יח כָּל־הַנִּפְלָל עַל־הָאָבִין הַזֹּאת יִתְפוֹרֵר וְכָל־מִי אֲשֶׁר תִּפְלָ
עָלָיו תִּדְכָּאֵנוּ לְעֶפֶר:
יט וַיִּבְכְּשׁוּ הַסּוֹפְרִים וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לְשַׁלַּח בּוֹ יָד בַּעֲת
הַהִיא כִּי רָאוּ אֲשֶׁר עָלִיהֶם הוּא נָשָׂא אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה
אָפָס כִּי יָרָאוּ מִפְּנֵי הָעָם:
כ וַיִּתְּנוּ־לוֹ וַיִּשְׁלַחוּ מְרַגְלִים מִתַּחַפְשִׁים כְּאֲנִשֵּׁי־צֹדֵק
לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדִבְכָּרָיו וּלְהַסְגִּירוֹ לְיַדִּי הַמִּשְׁפָּט וַיְדִי
הַפְּתָה:

פרק כא

א וַיִּשְׁאַלֵּהוּ אֹתוֹ לֵאמֹר רַבְּנוּ יַדְעֵנוּ כִּי נִכּוֹן תִּהְיֶה וּתְלַמֵּד
לֹא-תִשָּׂא פְּנֵי-אִישׁ וְאֶת-דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים תּוֹרָה
בְּמִישְׁרִים:
בב הַנִּכּוֹן לָנוּ לַתֵּת מִס לְקִיסָר אִם-אֵין:
בג וַיֹּכֵר אֶת-נִכְלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-תִּנְסוּנִי:
כד הָרָאוּ לִי דִינָר אֶחָד לְמִי הִתְמוּנָה וְהַכְתַּבְתָּ הַהִנֵּה
וַיֹּאמְרוּ לְקִיסָר:
כה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל-כֵּן הָבּוּ לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר
וְלֹא־לֵאלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לֹא־לֵאלֹהִים:
כו וְלֹא יָכֻלוּ לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדַבְּרוֹ לִפְנֵי הָעָם וַיִּתְּפִלְאוּ
עַל-הַמַּעֲנָה וַיַּחְרִישׁוּ:
כז וַיִּגְשׁוּ אַנְשִׁים מִן-הַצַּדֻּקִּים הָאֹמְרִים כִּי-אֵין תַּחֲתֵית
הַמַּתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
כח רַבְּנוּ הִנֵּה מִשָּׁה כָּתֹב לָנוּ כִּי יָמוּת אֶחָד מִשְׁנֵי אַחִים
וְהוּא בָעַל אִשָּׁה וּבֵין אֵין-לוֹ אִשָּׁת הַמַּת יָבָמָה יָבֵא
עָלֶיהָ וְהָקִים זָרַע עַל-שֵׁם אָחִיו:
כט וַתֹּאמְרוּ הֵיוּ שְׂבָעָה אַחִים הָרִאשׁוֹן לָקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת
וּבֵן אֵין-לוֹ:
ל וְהִשְׁנִי יָבָם אֹתָהּ:
לא וְכֵן גַּם-הַשְּׁלִישִׁי וְכֵן כָּל-הַשְּׂבָעָה וְכֻלָּם מֵתוּ
לֹא-בָנִים:
לב וּבְאַחֲרֹנָהּ מָתָה גַּם-הָאִשָּׁה:
לג וַעֲתָה לְמִי מֵהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בְּתַחֲתֵית הַמַּתִּים אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הִיתָה אִשָּׁת כָּל-הַשְּׂבָעָה:
לד וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הִנֵּה אֲנִישִׁים יִבְעִלוּ
וְנָשִׁים תִּבְעִלְנָה:
לה אַף הָעַמִּידִים לָרִשָּׁת אֶת-הָעוֹלָם הַבָּא וְלַחַיּוֹת
מִן-הַמַּתִּים לֹא יִבְעִלוּ וְלֹא תִבְעִלְנָה:
לו וְלֹא יוֹכִלוּ לָמוּת עוֹד כִּי דוּמִים הֵם לְמַלְאָכִים כִּי
בְּהִיּוֹתָם בְּנֵי הַתַּחֲיָה בְּנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה:
לז וְהַמַּתִּים כִּי יָקוּמוּ גַם-לְמִשָּׁה הַגֵּד מִתּוֹךְ הַסֵּנָה כֹּאֲשֶׁר
קָרָא יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
לח וְהָאֱלֹהִים אֵינָנו אֱלֹהֵי הַמַּתִּים כִּי אִם-אֱלֹהֵי הַחַיִּים כִּי
כָל־חַיִּים לִפְנֵינוּ:
לט וַיַּעֲנוּ סוֹפְרִים אַחֲדִים וַיֹּאמְרוּ רַבִּי הֵיטֵב דִּבַּרְתָּ:
מ וְלֹא-הָיָה עוֹד אִישׁ מֵהֶם לִשְׂאֹל אֹתוֹ דָּבָר:
מא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ יֹאמְרוּ כִּי הַמְּשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד הוּא:
מב וַדָּוִד הֲלֹא הוּא אָמַר בְּסֵפֶר תְּהִלִּים נָאִם יְהוָה לֹא־דָנִי
שָׁב לִימִינִי:
מג עַד-אִשִּׁית אִיבִיךָ הָדָם לְרַגְלֶיךָ:
מד וְנָאִם דָּוִד קָרָא לוֹ אָדוֹן אֵיךְ הוּא בָּנוּ:
מה וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו בְּאַזְנֵי כָל-הָעָם:
מו הַשְׁמְרוּ לָכֶם מִן-הַסּוֹפְרִים הַמַּתְעַנְּגִים עַל לִכְתֹּם
מַלְבָּשִׁים מְעִיל וְאַהֲבִים אֶת-שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם
בְּשׁוֹקִים וְאֶת-הַמּוֹשְׁבוֹת הָרִאשׁוֹנִים בְּבִתְי-הַכְּנָסֶת
וְאֶת-הַמְּקוֹמוֹת הַנּוֹכְבִּדִים בְּבִתֵּי הַמִּשְׁתָּה:
מז הָאֲכָלִים אֶת-בִּתֵּי אֲלֻמָּנוֹת וְלִמְרָאֵה-עֵין יִרְבּוּ תִפְלָה
אֲלֵהֶם אֲשֶׁר יִנְטָה עָלֵיהֶם קוֹ-הַמִּשְׁפָּט פִּי שְׁנָיִם:

א וַיִּשְׁאַלֵּהוּ אֹתוֹ לֵאמֹר רַבְּנוּ יַדְעֵנוּ כִּי נִכּוֹן תִּהְיֶה וּתְלַמֵּד
לֹא-תִשָּׂא פְּנֵי-אִישׁ וְאֶת-דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים תּוֹרָה
בְּמִישְׁרִים:
בב הַנִּכּוֹן לָנוּ לַתֵּת מִס לְקִיסָר אִם-אֵין:
בג וַיֹּכֵר אֶת-נִכְלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-תִּנְסוּנִי:
כד הָרָאוּ לִי דִינָר אֶחָד לְמִי הִתְמוּנָה וְהַכְתַּבְתָּ הַהִנֵּה
וַיֹּאמְרוּ לְקִיסָר:
כה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל-כֵּן הָבּוּ לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר
וְלֹא־לֵאלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לֹא־לֵאלֹהִים:
כו וְלֹא יָכֻלוּ לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדַבְּרוֹ לִפְנֵי הָעָם וַיִּתְּפִלְאוּ
עַל-הַמַּעֲנָה וַיַּחְרִישׁוּ:
כז וַיִּגְשׁוּ אַנְשִׁים מִן-הַצַּדֻּקִּים הָאֹמְרִים כִּי-אֵין תַּחֲתֵית
הַמַּתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
כח רַבְּנוּ הִנֵּה מִשָּׁה כָּתֹב לָנוּ כִּי יָמוּת אֶחָד מִשְׁנֵי אַחִים
וְהוּא בָעַל אִשָּׁה וּבֵין אֵין-לוֹ אִשָּׁת הַמַּת יָבָמָה יָבֵא
עָלֶיהָ וְהָקִים זָרַע עַל-שֵׁם אָחִיו:
כט וַתֹּאמְרוּ הֵיוּ שְׂבָעָה אַחִים הָרִאשׁוֹן לָקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת
וּבֵן אֵין-לוֹ:
ל וְהִשְׁנִי יָבָם אֹתָהּ:
לא וְכֵן גַּם-הַשְּׁלִישִׁי וְכֵן כָּל-הַשְּׂבָעָה וְכֻלָּם מֵתוּ
לֹא-בָנִים:
לב וּבְאַחֲרֹנָהּ מָתָה גַּם-הָאִשָּׁה:
לג וַעֲתָה לְמִי מֵהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בְּתַחֲתֵית הַמַּתִּים אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הִיתָה אִשָּׁת כָּל-הַשְּׂבָעָה:
לד וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הִנֵּה אֲנִישִׁים יִבְעִלוּ
וְנָשִׁים תִּבְעִלְנָה:
לה אַף הָעַמִּידִים לָרִשָּׁת אֶת-הָעוֹלָם הַבָּא וְלַחַיּוֹת
מִן-הַמַּתִּים לֹא יִבְעִלוּ וְלֹא תִבְעִלְנָה:
לו וְלֹא יוֹכִלוּ לָמוּת עוֹד כִּי דוּמִים הֵם לְמַלְאָכִים כִּי
בְּהִיּוֹתָם בְּנֵי הַתַּחֲיָה בְּנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה:
לז וְהַמַּתִּים כִּי יָקוּמוּ גַם-לְמִשָּׁה הַגֵּד מִתּוֹךְ הַסֵּנָה כֹּאֲשֶׁר
קָרָא יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
לח וְהָאֱלֹהִים אֵינָנו אֱלֹהֵי הַמַּתִּים כִּי אִם-אֱלֹהֵי הַחַיִּים כִּי
כָל־חַיִּים לִפְנֵינוּ:
לט וַיַּעֲנוּ סוֹפְרִים אַחֲדִים וַיֹּאמְרוּ רַבִּי הֵיטֵב דִּבַּרְתָּ:
מ וְלֹא-הָיָה עוֹד אִישׁ מֵהֶם לִשְׂאֹל אֹתוֹ דָּבָר:
מא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ יֹאמְרוּ כִּי הַמְּשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד הוּא:
מב וַדָּוִד הֲלֹא הוּא אָמַר בְּסֵפֶר תְּהִלִּים נָאִם יְהוָה לֹא־דָנִי
שָׁב לִימִינִי:
מג עַד-אִשִּׁית אִיבִיךָ הָדָם לְרַגְלֶיךָ:
מד וְנָאִם דָּוִד קָרָא לוֹ אָדוֹן אֵיךְ הוּא בָּנוּ:
מה וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו בְּאַזְנֵי כָל-הָעָם:
מו הַשְׁמְרוּ לָכֶם מִן-הַסּוֹפְרִים הַמַּתְעַנְּגִים עַל לִכְתֹּם
מַלְבָּשִׁים מְעִיל וְאַהֲבִים אֶת-שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם
בְּשׁוֹקִים וְאֶת-הַמּוֹשְׁבוֹת הָרִאשׁוֹנִים בְּבִתְי-הַכְּנָסֶת
וְאֶת-הַמְּקוֹמוֹת הַנּוֹכְבִּדִים בְּבִתֵּי הַמִּשְׁתָּה:
מז הָאֲכָלִים אֶת-בִּתֵּי אֲלֻמָּנוֹת וְלִמְרָאֵה-עֵין יִרְבּוּ תִפְלָה
אֲלֵהֶם אֲשֶׁר יִנְטָה עָלֵיהֶם קוֹ-הַמִּשְׁפָּט פִּי שְׁנָיִם:

כו וּבְנֵי־אָדָם נִפְשָׁם תִּתְעַטֵּף עָלֵיהֶם מִפֶּחֶד וּמִצַּתִּידוֹת
 לְבָא בְּתֵבֶל אֶרֶץ כִּי־מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגְּזוּ:
 כז וְאִזּוּ יִרְאוּ אֶת־בְּנֵי־הָאָדָם כִּי בָעֵנָן בָּעָז וּבִהְדָּר גָּדוֹל:
 כח וּבְהִחַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לָקוּם תִּתְעוֹדְדוּ וְתִרְיֻמוּ רֹאשׁ
 כִּי פְדוּת־נַפְשְׁכֶם קְרוּבָה:
 כט וַיֵּשֶׁא אֲלֵיהֶם מָשְׁלוֹ הַתְּבוּנָנוּ בְּתֹאנָה וּבְכָל־עֲצֵי
 הַשָּׂדֶה:
 ל פֶּאֶשֶׁר יוֹצִיאוּ פָּרַח תְּבִיטוֹ וְתִבְיֵנוּ בְּנַפְשְׁכֶם כִּי קְרוּב
 הַקִּיץ:
 לא וְכֵן גַּם־אַתֶּם פֶּאֶשֶׁר תִּרְאוּ כִּי קָמוּ כָל־אֵלֶּה יָדַעַתְּ תִּדְעוּ
 כִּי קְרוּבָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 לב אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר
 יָקוּמוּ כָל־אֵלֶּה:
 לג הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַעֲבֹרוּ וּדְבָרִי לֹא יַעֲבֹרוּן:
 לד אֲף הִשְׁמַרְוּ לָכֶם פֶּן־יִטְפֹּשׁ לְבָבְכֶם מִרֵּב מִשְׁתָּה וּשְׂכָרוֹן
 אוּ מִדֹּאגוֹת מַחֲסֵי הַחַיִּים וּלְפִתְעָ פֶּתְאִים יָבֹא עָלֵיכֶם
 הַיּוֹם הַהוּא:
 לה כִּי כַּפֹּחַ יָקוּשׁ וּפֶלַע כָּל־יֵשְׁבֵי הָאָרֶץ:
 לו עַל־כֵּן הִתְעוֹרְרוּ וְהַעֲתִירוּ תְּמִיד לְהִנָּתֵן לָכֶם דֵּי־כֹחַ
 לְהַמְלִיט מִכָּל־פֶּגַע הַבָּא וּלְעֲמֹד הֵכֵן לִפְנֵי בְּנֵי־הָאָדָם:
 לז וַיְהִי יוֹם יוֹם מִשְׁפָּטוֹ לְלַמֵּד בְּהִיכָל וּבִלְיָלָה יֵצֵא לְלוֹן
 בְּהָר הוּא הָר הַזֵּיתִים:
 לח וְכָל־הַעַם הַשֹּׁפְיָמוּ בִּבְקָר וַיָּבֹאוּ אֵלָיו לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ
 לְשִׁמֵּעַ אוֹתוֹ:

פרק כב

א וַיִּקְרַב חַג הַמִּצּוֹת הוּא חַג הַפֶּסַח:
 ב וַרְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים בִּקְשׁוּ בְּמָה אֶת־נַפְשׁוֹ
 לְקַחְתָּה כִּי יִרְאוּ מִפְּנֵי הָעָם:
 ג וַיְהוּדָה אֲשֶׁר כְּנוּהוּ אִישׁ־קְרִיּוֹת אַחַד מִמְּסַפְּרֵי שָׂגִים
 הָעֹשֶׂה כֹּא בּוֹ הַשָּׁטָן:
 ד וַיֵּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶת־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶת־רֵאשֵׁי הַצִּבָּא
 אִיכָה יִסְגִּיר אוֹתוֹ בְּיָדָם:
 ה וַיִּשְׁמָחוּ וַיֵּאָתּוּ לְתַתֵּלוֹ כֶּסֶף:
 ו וְהוּא הַבְּטִיחָם לְמֹלָא דְבָרוֹ וְתֹאנָה בִּקְשִׁילוֹ לְהַסְגִּירוֹ
 בְּיָדָם בְּסִתְרָא וְלֹא בְּהִמּוֹן:
 ז וַיָּבֹא יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הוּא יוֹם זִבַּח הַפֶּסַח:
 ח וַיִּשְׁלַח אֶת־סֹפְרוֹס וְאֶת־יוֹחָנָן לֵאמֹר לְכוּ הִכִּינוּ לָנוּ
 לְאָכַל אֶת־הַפֶּסַח:
 ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִיפּוֹא תִרְצֶה כִּי־יִלְךָ לְהִכִּין:
 י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה כְּבֹאֲכֶם הָעִירָה וּפִגַּע בָּכֶם אִישׁ
 נִשְׂא כַּד מַיִם לְכוּ אַחֲרָיו אֶל־הַבֵּית אֲשֶׁר יָבֹא שָׁמָּה:
 יא וְאִמְרָתֶם אֶל־כָּעֵל הַבֵּית כֹּה אָמַר רַבְּנוּ אֵיךְ חָדַר
 הָאֲרֻחִים לִי וּלְתַלְמִידִי לְאָכַל שֵׁם אֶת־הַפֶּסַח:
 יב וְהוּא יִרְאֶה לָכֶם עָלֶיהָ גְּדוּלָּה רְצוּפָה כְּסוּתוֹת וְשֵׁם
 תְּכִינוּ לָנוּ:
 יג וַיֵּלְכוּ וַיִּמְצְאוּ פֶּאֶשֶׁר דָּבָר לָהֶם וַיִּכְיֵנוּ אֶת־הַפֶּסַח:

יד וַכֹּאֲשֶׁר הִגִּיעַ הַמוֹעֵד וַיֵּשֶׁב בְּמִסְבּוֹ הוּא וּשְׁנַיִם־עָשָׂר
 הַשְּׁלִיחִים אוֹתוֹ:
 טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִכְסֵף נִכְסֵפְתִּי לְאָכַל אֶת־הַפֶּסַח הַזֶּה
 עִמָּכֶם טָהֵם תִּעֲנֶה נִפְשִׁי:
 טז כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֶכֹּל מִמֶּנּוּ עַד מוֹעֵד הָאָכְלוֹ
 בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 יז וַיִּקַּח אֶת־הַכּוֹס וַיְבָרֶךְ וַיֹּאמֶר קַחוּ זֹאת וְחַלְקוּהָ
 בֵּינֵיכֶם:
 יח כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא־אֲשַׁתָּה עוֹד מִפְּרֵי הַגֶּפֶן עַד
 כִּי־תִבּוֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 יט וַיִּקַּח אֶת־הַלֶּחֶם וַיְבָרֶךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם לֵאמֹר זֶה
 הוּא בִּשְׁרֵי הַנָּתוֹן בַּעֲדָכֶם עֲשׂוּ כֵן לְזַכְרוֹן לִי:
 כ וְכֵן גַּם־אֶת־הַכּוֹס לָקַח אַחֲרֵי אֲכֹלָם וַיֹּאמֶר הַכּוֹס
 הַזֹּאת הִיא הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה בְּדָמֵי הַשְּׁפוּף בַּעֲדָכֶם:
 כא אַךְ יִדְּ־מִסְגִּירָנִי הִנֵּה אֲתִי עַל־הַשְּׁלָחָן:
 כב הֵן בְּנֵי־הָאָדָם הֵלֶךְ פֶּאֶשֶׁר נִגְזַר עָלָיו אָכַל אוֹי לְאִישׁ
 הַהוּא אֲשֶׁר יִסְגִּיר אוֹתוֹ בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ:
 כג וְהֵם הִחֲלוּ לְחַקֵּר וּלְדַרֵּשׁ בֵּינֵיהֶם מִי־הוּא זֶה אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה כְּזֹאת:
 כד וְגַם־דְּבָרֵי רִיבּוֹת הָיוּ בֵּינֵיהֶם מִי נִחָשֵׁב הַגָּדוֹל בָּהֶם:
 כה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַלְכֵי הַגּוֹיִם שְׁלֹטִים בָּם וְהַשְּׁלִיט נִקְרָא
 רַב־חֹסֶד:
 כו וְאַתֶּם לֹא־כֵן אֲף הַגָּדוֹל בָּכֶם יְהִי כַּעֲצִיר וְהָאֲדוֹן
 כְּמִשְׁרָת:
 כז כִּי מִי הַגָּדוֹל הַיֹּשֵׁב לְאָכַל אוּ הַעֲמִיד לְשִׁרְתָּ הֵלֹא
 הַיֹּשֵׁב לְאָכַל וְאֲנִי בְּתוֹכְכֶם כְּמִשְׁרָת:
 כח וְאַתֶּם הֵם אֲשֶׁר עֲמַדְתֶּם עִמָּדִי וְלֹא עֲזַבְתֶּנִּי בַּמַּסּוֹת
 אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי:
 כט וְגַם־אֲנִי מִנְחִיל אֶתְכֶם אֶת־הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר הִנְחִילָנִי
 אֲבִי:
 ל וּבְמַלְכוּתִי תֹאכְלוּ וְתִשְׁתּוּ עַל שְׁלַחְנִי וְתִשְׁבּוּ
 עַל־כִּסְאוֹת לְשִׁפְטֵי אֶת־שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל:
 לא וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן שְׁמַעוֹן שְׁמַעוֹן שְׁאֵל שְׁאֵלְכֶם הַשָּׁטָן
 לְזָרוּתְכֶם כְּזֵרוֹת הַחֹטִיִּים:
 לב וְאֲנִי הַתְּחַנֵּנְתִּי בַּעֲדָךְ לְבָלִי תַחְדָּל אֲמוּנָתְךָ וְגַם־אַתָּה
 כְּהַשִּׁיבָךְ אֶל־לִבְךָ רָאֵה לְחֹזֶק אֶת־אַחֲדֶיךָ:
 לג וְהוּא עָנָה וַאֲמַר אֲדֹנִי נִכּוֹן אֲנִי לְלָכַת עִמָּךְ גַּם־לְבֵית
 כָּלֹא וְגַם־לְשַׁעֲרֵי מָוֶת:
 לד וַיֹּאמֶר הַנָּנִי אֹמֵר לָךְ כִּיפֹא לֹא־יִקְרָא הַתְּרַנְגָּל הַיּוֹם עַד
 אֲשֶׁר־תִּשְׁקַר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לֵאמֹר כִּי לֹא־יִדְעָתִנִּי:
 לה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פֶּאֶשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּלִי־צָרוֹר
 בְּלִי־יִלְקוּט וּבְלִי־נִעְלִים הַחֲסִרְתֶּם דְּבָר וַיֹּאמְרוּ לֹא
 חֲסִרְנוּ דְּבָר:
 לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶפְסֵי כַּיּוֹם מִי אֲשֶׁר־לוֹ צָרוֹר יִשְׁאַהוּ
 עִמּוֹ וְכֵן יִלְקוּט וּמִי אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁגִּי יָדוֹ יִמְכֹּר
 גַּם־אֶת־בְּגָדוֹ וַיִּקְנֶה לוֹ חֻבָּב:
 לז כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי יָקוּם אֲשֶׁר כָּתוּב עָלַי
 וְאֶת־פְּשָׁעִים נִמְנָה כִּי כָל־הַכָּתוּב עָלַי יָקוּם עַד־תָּמוּ:

לח וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָינוּ הִנֵּה־פֹה אֲתָנוּ חֲרָבוֹת שְׂתִים וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם רַב לָנוּ:
 לט וַיֵּצֵא וַיִּלָּךְ בְּדַרְכּוֹ מֵאֵז אֶל־הַר הַזֵּיתִים וְגַם־תִּלְמִידָיו
 הִלְכוּ אַחֲרָיו:
 מ וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִתְפַּלְלוּ וְלֹא תִבְאוּ לַיָּדִי
 נִסְיוֹן:
 מא וְהוּא נִפְרַד מֵהֶם הִרְחִק כְּקֹלַע אֶבֶן וַיִּכְרַע וַיִּתְפַּלֵּל
 לֵאמֹר:
 מב אֲבִי הַעֲבֵר־נָא מַעְלִי אֶת־הַכּוֹס הַזֹּאת אִם כֵּן רָצִיתָ
 אֶתָּה אֲךָ לֹא כְרָצוֹנִי כִּי אִם־כְּרָצוֹנְךָ יְהִי:
 מג וַיֵּרָא אֵלָיו מֶלֶאכָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיַּחֲזִקְהוּ:
 מד וַיִּכְאֹשֶׁר אֶפְפוּ אוֹתוֹ חֲבָלֵי־מָוֶת הִתְפַּלֵּל בְּחֻזְקָה וְנִטְפָּי
 זַעַתוֹ כְּנִטְפֵי־דָם גְּדוּלִים יָרְדוּ אַרְצָה:
 מה וַיִּקָּם מִתְּפִלָּתוֹ וַיָּבֹא אֶל־תִּלְמִידָיו וַיִּמְצָאם יֹשְׁנִים
 מַעֲצָבוֹן:
 מו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה־זֶּה תִּישְׁנוּ קוֹמוּ וְהִתְפַּלְלוּ
 וְלֹא־תִבְאוּ לַיָּדִי נִסְיוֹן:
 מז עֲדָנוּ מַדְבַּר וְהִנֵּה הַמּוֹן־עַם וְאֶחָד מִשְׁנֵים־הָעָשָׂר
 הִנָּקְרָא יְהוּדָה הַלֵּךְ בְּרֹאשׁם וַיִּגַּשׁ אֶל־יֵשׁוּעַ
 לִנְשָׁק־לוֹ:
 מח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ יְהוּדָה הַתַּסְגִּיר אֶת־בֶּן־הָאָדָם
 בְּנִשְׁיָקָה:
 מט וַיִּנְאָשׁוּ אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּרֹאוֹתָם אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה אֲמָרוּ
 אֲדֹנָינוּ הִנֵּכָה בְּחָרֵב:
 נ וְאֶחָד מֵהֶם הָפָה אֶת־עַבְדְּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצָץ־לוֹ
 אָזְנוֹ הַיְמָנִית:
 נא וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲרָפוּ אֶל־תּוֹסִיפוּ וַיַּגַּע בְּאָזְנוֹ
 וַיִּרְפָּאֵהוּ:
 נב וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְשָׂרֵי הַהֵיכָל וְהַזִּקְנִים
 הַבָּאִים עָלָיו הֵעַל פְּרִיץ יֵצְאוּתָם בְּחֲרָבוֹת וּבַמַּטְוֹת:
 נג יוֹם יוֹם הָיִיתִי עִמָּכֶם בְּהֵיכָל וְלֹא־שָׁלַחְתֶּם בִּי יָד אֶף
 זֹאת הִיא עִתָּכֶם וּמִמְשַׁלַּת הַחֹשֶׁךְ:
 נד וַיַּחֲזִיקוּ־בּוֹ וַיּוֹלִיכֵהוּ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־בֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 וּפְטָרוֹס הֵלָךְ אַחֲרָיו מִרְחוֹק:
 נה וַיִּכְאֹשֶׁר בָּעֵרֹ אֵשׁ בְּתוֹךְ הַחֹצֵר וַיִּשְׁבְּתָם יַחְדָּו וַיִּשָּׁב
 גַּם־פְּטָרוֹס בְּתוֹכָם:
 נו וַתֵּרָא אוֹתוֹ שְׂפָתָה אַחַת יֹשֵׁב נֹגֵד הָאֹר וַתַּחֲזֶה־בּוֹ
 וַתֹּאמֶר גַּם־זֶה הִיָּה עִמּוֹ:
 נז וַיִּכְחַשְׁבוּ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה לֹא יִדְעָתִי אוֹתוֹ:
 נח וְעוֹד־מַעַט וַיִּקְרָאֵהוּ אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר גַּם־אֵתָּה אֶחָד
 מֵהֶם וַיַּעַן פְּטָרוֹס בֶּן־אָדָם לֹא מֵהֶם אֲנִכִּי:
 נט וַיִּכְשַׁעַה אַחַת אַחֲרֵי־כֵן עָנָה אִישׁ וְהוֹכִיחַ עָלָיו לֵאמֹר
 אֲכֵן גַּם־זֶה הִיָּה עִמּוֹ כִּי הוּא גָּלִילִי:
 ס וַיֹּאמֶר פְּטָרוֹס בֶּן־אָדָם אֵינִנִּי יָדַע מָה אֵתָּה מַדְבַּר
 וְעוֹד דִּבְרוּ בְּפִיו וּפְתָאֵם קָרָא הַתַּרְנָגֶל:
 סא וַיִּפֹּן הָאֹדוֹן וַיַּחֲזֶה בְּפָנָי פְּטָרוֹס וַיִּזְכֹּר פְּטָרוֹס אֶת־דִּבְרֵי
 הָאֹדוֹן אֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ כִּי־כִּתְבֶּתֶם יִקְרָא הַתַּרְנָגֶל הַיּוֹם
 תִּכְחַשׁ־בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
 סב וַיֵּצֵא הַחוּצָה וַיִּמָּרָר בְּבִכּוֹ:

סג וְהָאֲנָשִׁים הַתַּפְּשִׁים אֶת־יֵשׁוּעַ הִכּוּ אוֹתוֹ וְהִתְעַלְלוּ־בּוֹ:
 סד חָפּוּ אֶת־פָּנָיו וְשָׂאֵל לוֹ לֵאמֹר הִנָּבֵא לָנוּ מִי הוּא
 הַמֶּכָּה אֶתָּךְ:
 סה וְעוֹד הוֹסִיפוּ דְּבָרִים בְּאֵלָה לִנְאָץ אוֹתוֹ:
 סו וַיִּכְאוּר הַבִּקֹּר נִקְהָלוּ זִקְנֵי הָעָם רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
 וְהַסּוֹפְרִים וַיְבִיאֵהוּ לִפְנֵי הַסַּנְהֶדְרִין לֵאמֹר:
 סז הֲאִם אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ הַגָּד־לָנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם
 אֲגִיד לָכֶם לֹא תֵאֱמִינוּ:
 סח וְגַם אִם־אֶשְׂאֵל לֹא תַעֲנוּ וְלֹא תִשְׁלַחוּנִי:
 סט הִנֵּה מַעֲתָה עָלָה בֶּן־הָאָדָם לְשִׁבְתָּ לַיָּמִין גְּבוּרַת
 הָאֱלֹהִים:
 ע וַיֹּאמְרוּ כָלֶם הַכִּי־אַתָּה הוּא בֶּן־הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם אַתֶּם אֲמָרִים כִּי־אֲנִי הוּא:
 עא וַיֹּאמְרוּ מַה־לָּנוּ וּלְעֻדוֹת עוֹד הֲלֹא שָׁמַעְנוּ עֻדוֹת פִּיהוּ:

פרק כג

א וַיִּקְוִמוּ כָל־הַקָּהָל שֵׁם וַיִּלְכְּהוּ אֶל־פִּילָטוֹס:
 ב וַיַּחֲלוּ לְשִׁטְנוֹ לֵאמֹר מִצָּאנוּ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה מְסֻלָּף
 אֶת־עַמָּנוּ וַיִּמְשָׁנָה אֹתָם מִתַּת מַס לְקִיסָר בְּאָמְרוֹ כִּי
 הוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
 ג וַיִּשְׂאֵל אוֹתוֹ פִּילָטוֹס לֵאמֹר הָאֵתָּה מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיַּעַן
 אוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵתָּה אֲמָרְתָּ:
 ד וַיֹּאמֶר פִּילָטוֹס אֶל־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַמּוֹן הָעָם אֲנִי
 לֹא מַצָּאתִי עוֹן בְּאִישׁ הַזֶּה:
 ה אֲךָ הֵם הוֹסִיפוּ בְּיָתֵר עַז לֵאמֹר כִּי מַדִּיחַ הוּא אֶת־הָעָם
 בְּתוֹרָתוֹ בְּכָל־יְהוּדָה הַחַל בְּגָלִיל וְעַד־הַנָּה:
 ו וַיִּשְׁמָע פִּילָטוֹס אֶת־שֵׁם הַגָּלִיל וַיִּשְׂאֵל אִם־הָאִישׁ
 הוּא גָלִילִי:
 ז וַיִּכְאֹשֶׁר יָדַע כִּי־לְמַמְשַׁלַּת הוֹרְדוֹס יִחְשָׁב וַיִּשְׁלַחְהוּ
 אֶל־הוֹרְדוֹס אֲשֶׁר גַּם־הוּא יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַיִם בַּיָּמִים
 הָהֵם:
 ח וַיְהִי בְּרֹאוֹת הוֹרְדוֹס אֶת־יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁמַח מְאֹד כִּי נִכְסַף
 לְרֹאוֹתוֹ מִיָּמִים רַבִּים בְּאֲשֶׁר שָׁמַע אֶת־שְׁמֵעוֹ וַיִּקֹּן כִּי
 יַעֲשֶׂה אוֹת לְעֵינָיו:
 ט וַיִּשְׂאֵלְהוּ שְׁאֵלוֹת שְׁנוֹת אֶף הוּא לֹא־עָנָהוּ דְּבָר:
 י וַיִּקְוִמוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיִּסִּיפוּ לְשִׁטְנוֹ
 בְּכָל־מֵאֲמָצִי כֹחַם:
 יא וַיִּכְּזוּ אוֹתוֹ הוֹרְדוֹס וַחֲמִיל צָבָאוּ וַיִּלְבֹּשׁ אוֹתוֹ מַעֲלֵל
 אֲרֻגָּמָן לְהַתְּלִיבוֹ וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל־פִּילָטוֹס:
 יב בַּיּוֹם הַהוּא הִתְרַצוּ הוֹרְדוֹס וּפִילָטוֹס אִישׁ אֶל־אַחֲיוֹ כִּי
 עַד־כֹּה הָיְתָה מִשְׁטָמָה בֵּינֵיהֶם:
 יג וַיִּקְרָא פִילָטוֹס אֶל־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַשָּׂרִים וְהָעָם:
 יד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִבָּאתֶם אֵלַי אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כְּמִסְלָף
 אֶת־הָעָם וְהִנֵּה חִקְרָתִיו לְעֵינֵיכֶם וְלֹא־מַצָּאתִי בְּאִישׁ
 הַזֶּה שָׁמֶץ דְּבָר מִכָּל אֲשֶׁר תִּרְשִׁיעוּ אוֹתוֹ:
 טו וְאַף לֹא הוֹרְדוֹס כִּי הוּא הִשִּׁיבוֹ אֵלָינוּ מִבְּלִי מִצָּא בּוֹ
 חֲטָא מִשְׁפָּט־מוֹת:

טו על-כן יסד איסורנו ואחרי כן אשלח אתו:
 יז ועליו לשלח להם אחד מהאסירים חפשי בימי החג:
 יח אף הם קראו ויחדו לאמרו אסף את-האיש הזה ושלח לנו את-בר-אבא:
 יט הוא אשר עצור היה בכלא בעבור מרד אשר-נמצא בעיר ורצח:
 כ ויוסף פילטוס וידבר אליהם כפי-חפץ לשלח את-ישוע:
 כא והם צעקו לאמור הצלב הצלב אתו:
 כב וידבר אליהם שלישית ולמה מה רעה עשה זה לא-מצאתי לו משפט-מות על-כן איסורנו ואשלחנו:
 כג אף הם הרימו קולם וישאלו ויפצרו-בו כי יצלב ויכרע קולם וקול ראשי הפתנים:
 כד ופילטוס הוציא משפט כי תעשה שאלתם:
 כה וישלח להם את-העצור בכלא בעבור מרד ורצח את-האיש אשר שאלו ואת-ישוע נתן לרצונם:
 כו ויוליכוהו משם ויחזיקו באיש אחד אשר בא מן-השדה ושמו שמעון איש-קוריני וישימו עליו את-הצלב לשאת אתו אחרי ישוע:
 כז והמון עס-רב הלכו אחריו והמון נשים נשאות עליו מספד וקניה:
 כח ויפץ ישוע אליהן ויאמר בנות ירושלים אל-תבכינה לי כי אם-בכינה לכן ולבניכן:
 כט כי הגה ימים באים ויאמרו אשרי העקרות והבטן אשר לא ילדה והשדים אשר לא היניקו:
 ל אז יחלו לאמור להרים נפלו עלינו ולגבעות כסונו:
 לא כי אם-ככה יעשו בעץ לח מה-יעשה בעץ יבש:
 לב וגם-שנים אחרים פעלי און הובילו אתו למנות:
 לג ויבאו אל-המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אתו שם ואת-פעלי האנן אחד לימינו ואחד לשמאלו:
 לד ויאמר ישוע אבי סלח להם כי אינם ידעים מה הם עושים ויחלקו להם את-בגדיו ויפילו עליהם גורל:
 לה והעם עמדו הביטו בו וגם-השרים לעגו-לו לאמור את-אחרים הושיע יושע-נא את-נפשו אם-הוא המשיח בחיר האלהים:
 לו וכן גם-אנשי הצבא שחקו עליו ויבאו ויגישו לו חמץ:
 לז ויאמרו אם-אתה הוא מלך היהודים הושע את-נפשך:
 לח וישימו כתבת ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים:
 לט ואחד מפעלי האנן הנתלים אצלו חרף אתו לאמור הלא אתה המשיח הושע את-נפשך ואת-נפשנו:
 מ ויען האחר ויגער-בו לאמור האם לא תירא את-האלהים אחרי אשר-הענש הזה הושט גם-עליך:
 מא אכן עלינו הושט כמשפט כי כמעשה ידינו הושב לנו אף זה לא-עשה דבר רע:
 מב ויאמר אל-ישוע זכני-נא אדני כאשר תבא במלכותך:

מג ויאמר ישוע אליו אמן אני אמר לך היום תהיה עמי בגן-עדן:
 מד ויהי כשעה הששית וחשף כסה את-פני כל-הארץ עד השעה התשיעית:
 מה השמש חשכה ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים:
 מו ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר בידך אבי אפקיד רוחי ויכקראו כזאת הוציא את-נשמתו:
 מז ושר-המאה ראה את אשר נעשה ויתן פבור לאלהים לאמור אכן צדיק היה האיש הזה:
 מח וכל-המון העם אשר נקתלו למרעה הזה אחרי אשר ראו את אשר נעשה ספקו על-לבם וישובו:
 מט וכל-מידעיו עמדו מרחוק והנשים אשר הלכו אחריו מן-הגליל ראו את-אלה:
 נ ויהי איש אחד ושמו יוסף איש טוב וצדיק מן-יעצני המדינה:
 נא אשר לא נטה אחרי עצתם ומעשיהם והוא מן-התקמים עיר-היהודים ומחפה למלכות האלהים:
 נב הוא בא לפני פילטוס וישאל ממנו את-גופת ישוע:
 נג ויחד אותו ויעטוהו בתכריף-כד וישימהו בקבר חצוב בצור אשר עוד לא נקבר-בו אדם:
 נד ויום ערב שבת היה והשבת קרב וכא:
 נה והנשים אשר באו עמו מן-הגליל הלכו אחריו ותראינה את-הקבר כאשר הושם-בו גופת ישוע:
 נו ואחרי-כן שבו והכינו בשמים וזנים מרקחים ובשבת שבתו כמצנה:

פרק כד

א ובאחד בשבת טרם יבקע השחר באו אל-הקבר והביאו את-הבשמים אשר הכינו ועמקן עוד אחרות:
 ב והנה מצאו את-האבן גולה מן-הקבר:
 ג ותבאנה אל-תוכו אף את-גופת האדון ישוע לא מצאו:
 ד וכאשר נבכו על-הדבר הזה והנה שני אנשים בברק זהר בגדיהם נצבים עליהן:
 ה ויראה אחזה אתן ופניהן שחו ארצה והם אמרו אליהן למה-זה תבקשנה את-החיי בין המתים:
 ו הוא איננו פה כי קם מן-המתים זכרנה את אשר-דבר אליכן בעוד היותו בגליל לאמור:
 ז כי נכון לכן-האדם להנתן בידי אנשים חטאים ולהצלב וכיום השלישי יקום:
 ח אז זכרו את-דבריו:
 ט שבו מן-הקבר ותגדנה את כל-הדברים האלה לאחד העשר ולכל-זולתם:
 י ואלה הן אשר אמרו את-הדברים האלה אל-השליחים מרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב ועוד נשים אחרות עמהן:

^{יד} וַיֹּאמְרוּ כִּי קָם הָאָדָם אֶל-נֶכֶדָן וְכִי נִרְאָה אֶל-שָׁמְעוֹן:
^{לה} וַיִּסְפְּרוּ גַם-יָהִם אֶת אֲשֶׁר קָרָה לָהֶם בְּדֶרֶךְ וְכִי הִפְרִיחוּ
 בְּאֶשׁ בָּצַע אֶת-הַלֶּחֶם:
^{לו} עוֹד הֵם מְדַבְּרִים כְּאֵלָּה וְהִנֵּה הוּא יֹשׁוּעַ עֹמֵד בְּתוֹכָם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם:
^{לז} וְהִמָּה חָתוּ נִבְהִלּוּ וַיִּחַשְׁבוּ כִּי-רָאוּ רוּחַ:
^{לח} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה-זֶּה מִפְתָּדִים אַתֶּם וְלָמָּה תַעֲלִינָה
 מִחֻשְׁבוֹת בְּלִבְכֶּם:
^{לט} וְרָאוּ אֶת-יְדֵי נְאֻת-רַגְלֵי כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא מִשְׁשׁוֹנִי וְרָאוּ
 כִּי רוּחַ אֵין לוֹ בְּשָׁר וְעֲצָמוֹת כְּאֶשֶׁר אַתֶּם רֹאִים בִּי:
^מ וְאַחֲרֵי אָמְרוּ כִּזְזֹת הִרְאָה אַתֶּם אֶת-יְדֵי וְאֶת-רַגְלֵי:
^{מא} וַיַּעֲזוֹד לֹא הָאֱמִינוּ מִשְׁמָחָה וּמִתְמַהוֹן לִבָּב וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם הִישַׁלְכֶם פֹּה אֶכֹּל:
^{מב} וַיִּתְּנוּ לוֹ מִקְצֵת דָּג צְלִי-אֵשׁ וּמִנֶּפֶת צוֹפִים:
^{מג} וַיִּקַּח וַיֹּאכֹל לַעֲיִנִיָּהֶם:
^{מד} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵלֶּה דְבָרֵי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּעוֹד
 הַיָּיְתִי עִמָּכֶם כִּי הִמְלֵא יִמְלֵא כָּל-הַכְּתוּב עָלַי בְּתוֹרַת
 מֹשֶׁה וּבְנִבְיָאִים וּבְמִזְמוֹרֵי תְהִלִּים:
^{מה} אֲזַפְתִּי אֶת-לִבְכֶּם לְהַשְׁפִּיל אֶת-הַכְּתוּבִים:
^{מו} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֵּן כְּתוּב עַל-עֲנֹת הַמַּשִּׁיחַ
 וְעַל-תְּקוּמָתוֹ מִן-הַמָּתִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי:
^{מי} וְכִי בִשְׁמוֹ יִקְרָאוּ הַקְּרָאִים לְתִשׁוּבָה וְלִסְלִיחַת עוֹן
 בְּכָל-הַגּוֹיִם הַחַל מִן-יְרוּשָׁלַּיִם:
^{מז} וְאַתֶּם עֲדִים עַל-אֵלֶּה:
^{מח} וְהִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח אֶת אֲשֶׁר הִבְטִיחַ לָכֶם אָבִי וְאַתֶּם
 הוֹחִילוּ בְּעִיר יְרוּשָׁלַּיִם עַד כִּי-תִלָּכְשׁוּ עַז מִמָּרוֹם:
^י וַיּוֹצִיֵאם אֶל-מַחוּץ לְעִיר עַד-בֵּית עֲנָיָה וַיֵּשֶׂא אֶת-יְדָיו
 וַיְבָרֶכֶם:
^{נא} וַיְהִי בְּבָרְכּוֹ אַתֶּם וַיִּפְרֹד מֵהֶם וַיִּנְשָׂא הַשְּׁמִימָה:
^{נב} וְהֵם הִשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ וַיִּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה:
^{נג} וַיְהִיו בְּהִיכָל מֶלֶכְלִים וּמִבְּרָכִים אֶת-הָאֱלֹהִים תָּמִיד
 אָמֵן:

^א אֶף הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיוּ בְּעִינֵיהֶם כְּדַבְרֵי-תַפִּל וְלֹא
 הָאֱמִינוּ לָהֶן:
^ב וַיָּקָם פֶּטְרוֹס וַיֵּרָץ אֶל-הַקָּבֶר וַיִּשַׁח לִרְאוֹת אֶל-תוֹכוֹ
 וְלֹא-רָאָה כִּי אִם-הַתַּכְרִיכִים לְבָדֶם וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ
 מִשְׁתַּאֲה עַל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה:
^ג בְּיוֹם הַהוּא הָלְכוּ שְׁנַיִם מֵהֶם אֶל-הַכְּפָר הַנִּקְרָא
 עֲמָאוֹס הַרְחֵק כְּשִׁישִׁים מַעֲנוֹת צָמֵד שְׂדֵה
 מִן-יְרוּשָׁלַיִם:
^ד וְהִמָּה נִדְּבְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ עַל כָּל-הַקִּרְת הָאֵלֶּה:
^ה וַיְהִי כְּאֶשֶׁר שָׁאֲלוּ וַחֲקְרוּ בְּדֶבֶר וַיַּגֵּשׁ גַּם-יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ
 עִמָּהֶם:
^ו וְהֵם לֹא הִפְרִיחוּ כִּי טָחוּ עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת:
^ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם מְדַבְּרִים
 אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ פֹּה עַל-י-אֲרַח וַיַּעֲמְדוּ וּפְגִיָּהֶם זַעֲפִים:
^ח וְאַחֲד מֵהֶם וּשְׁמוֹ קְלִיּוֹפָס עָנָה וַאֲמַר הָאֵתָּה הוּא
 לְבַדְּךָ אֲרַח לִירוּשָׁלַיִם מִבְּלִי-דַעַת אֶת-הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר
 נַעֲשׂוּ בְּתוֹכָהּ בְּיָמֵי הָאֵלֶּה:
^ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְמַה הִמָּה הַמַּעֲשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 עַל-אֲדוֹת יֵשׁוּעַ הַנִּצְרִי אֲשֶׁר הָיָה נָבִיא גְבוּר חֵיל לִפְנֵי
 הָאֱלֹהִים וּלְפָנֵי כָל-הָעָם גַּם-בְּמַעֲשָׂיו וְגַם-בְּדַבְּרָיו:
^י אֲשֶׁר הִסְגִּירָהוּ רָאשֵׁי כַהֲנָיִינוּ וּשְׂרֵינּוּ לְמַשְׁפַּט-מוֹת
 וַיִּצְלְבוּ אֹתוֹ:
^{יא} וְאַנְחָנוּ חֲכִינוּ כִּי-זֶה הוּא אֲשֶׁר יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 וְהַיּוֹם הַזֶּה יוֹם שְׁלִישִׁי הוּא מַעַת נַעֲשׂוּ אֵלֶּה:
^{יב} וְגַם-נָשִׁים מִקְרִבָנוּ הִבְהִילוּ אֹתָנוּ כִּי-הִשְׁפִּימוּ לְבָא
 אֶל-הַקָּבֶר בְּבִקְרָה:
^{יג} וְלֹא מָצְאוּ אֶת-גּוֹיָתוֹ וַתִּבְאֲנָה וַתֹּאמְרָנָה כִּי חָזוּ
 מַלְאָכִים בַּמַּחֲזָה אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי-הוּא חַי:
^{יד} וְאַנְשִׁים מִשְׁלָנוּ הָלְכוּ אֶל-הַקָּבֶר וַיִּמָּצְאוּ כֵן כְּאֶשֶׁר
 הִגִּידוּ הַנָּשִׁים אֶף אֹתוֹ לֹא רָאוּ:
^{טו} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּא חֹסֵר תִּבְוָנָה וְקָשִׁי לֵב מִתְאַמֵּין
 בְּכָל-אֲשֶׁר-דִּבְּרוּ הַנְּבִיאִים:
^{טז} הֵאֵם לֹא-נֶכֶדָן הָיָה לְמַשִּׁיחַ לְשֹׂאת אֶת-עֲנָיו וְלִבָּא
 אֶל-כְּבוֹדוֹ:
^{יז} וַיּוֹאֵל לְבָאָר לָהֶם כָּל-הַכְּתוּבִים הַחַל מִמֹּשֶׁה וְעַד
 כָּל-הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ עָלָיו:
^{יח} וַיִּקְרְבוּ אֶל-הַכְּפָר אֲשֶׁר פְּגִיָּהֶם הָיוּ מַעֲדוֹת לְלִכַּת
 שְׁמָה וְהוּא נִטָּה פָּנָיו כֶּהֱלֹךְ לוֹ מִזֶּה וְהִלָּאָה:
^{יט} וַיִּפְצְרוּ-בּוֹ לֵאמֹר שֶׁב-נָא פֹה אַתָּנוּ כִּי-הֶעֱרַב הַגִּיעַ
 וְכִי-פָנָה הַיּוֹם נִיבֵא הַבֵּיתָה לְשִׁבְתָּ אַתֶּם:
^ל וַיְהִי בְּשִׁיבָתוֹ אַתֶּם אֶל-הַשְּׁלֶחָן וַיִּקַּח אֶת-הַלֶּחֶם
 וַיְבָרֶךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם:
^{לא} אֲזַנְּקָחוּ עֵינֵיהֶם וַיִּכְירוּ אֹתוֹ וְהוּא חָמֵק עֹבֵר
 מִפְּגִיָּהֶם:
^{לב} וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו הֵאֵם לִבְנוֹ לֹא הָיָה בְּעִיר
 בְּקִרְבָנוּ כְּדִבְּרוֹ אֵלֵינוּ בְּדֶרֶךְ וַיַּבְאֲרוּ לָנוּ
 אֶת-הַכְּתוּבִים:
^{לג} וַיִּקְמוּ כַּעַת הַהִיא וַיִּשׁוּבוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּמָּצְאוּ
 אֶת-אַחֵד הָעָשָׂר וְאֶת-אֲשֶׁר אַתֶּם נִקְהָלִים יַחְדָּו:

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי יוֹחָנָן

פרק א

^א בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר וְהַדָּבָר הָיָה אֶת־הָאֱלֹהִים וְהוּא הַדָּבָר הָיָה אֱלֹהִים:

^ב הוּא הָיָה מֵרֵאשִׁית אֶת־הָאֱלֹהִים:

^ג כָּל־הַמַּעֲשִׂים נָהִיו עַל־יָדוֹ וְאֵין דָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה מִבְּלָעֲדָיו:

^ד בּוֹ נִמְצָא חַיִּים וְחַיִּים הֵם אֹר וְחָדָם:

^ה וְהָאֹר וְחָדָם בַּחֲשֶׁךְ וְהַחֲשֶׁךְ לֹא יָכִילֵנוּ:

^ו אִישׁ הָיָה בָּאֶרֶץ יוֹחָנָן שְׁמוֹ אֲשֶׁר שָׁלַח אֱלֹהִים:

^ז הוּא בָּא לְעִדּוֹת לְהַעֲדִיד עַל־הָאֹר לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כָּל־עַל־יָדוֹ:

^ח וְלֹא הוּא הָיָה הָאֹר כִּי אִם־בָּא לְהַעֲדִיד עַל־הָאֹר הַהוּא:

^ט הוּא אֹר אֲמֵת אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָם לְהָאִיר לְכָל־אָדָם:

^י הוּא הָיָה בְּעוֹלָם וְהָעוֹלָם נָהִיָּה עַל־יָדוֹ וְהָעוֹלָם אֵתוֹ לֹא יָדָע:

^{יא} הוּא בָּא אֶל־עַמּוֹ שָׁלוֹ וְעַמּוֹ שָׁלוֹ לֹא הִחְזִיקוּ־בּוֹ:

^{יב} וְנֹאֵלָה אֲשֶׁר הִחְזִיקוּ־בּוֹ נִתֵּן־כַּחַּ בִּידָם לְהִיּוֹת בָּנִים לְאֱלֹהִים וְלֹא הֵם הַמַּאֲמִינִים בְּשְׁמוֹ:

^{יג} אֲשֶׁר לָדַתָם לֹא מָדָם וְלֹא מִתְּאֻנּוֹת בֶּשֶׂר וְלֹא מֵרוּחַ גִּבֹּר כִּי אִם־מֵאֱלֹהִים:

^{יד} וְהַדָּבָר לְבֶשׂ בֶּשֶׂר וַיִּשְׁכֵּן בְּתוֹכֵנוּ וְאֶת־כְּבוֹדוֹ רָאִינוּ כְּכּוֹד בֶּן יָחִיד לְאֲבִיו מִלֹּא חֶסֶד וְאֲמֵת:

^{טו} וַיּוֹחָנָן הָעִיד עָלָיו וַיִּקְרָא לֵאמֹר זֶה הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו כִּי הוּא בָּא אַחֲרַי וְהֵנָּה הוּא לִפְנֵי כִי רֵאשׁוֹן־לִי הָיָה:

^{טז} כִּי מִמְּלֹאֹ נִשְׁאָנוּ כְּלָנוּ חֶסֶד עַל־חֶסֶד:

^{יז} כִּי הַתּוֹרָה נִתּוּנָה בְּיַד־מֹשֶׁה וְחֶסֶד וְאֲמֵת מִמְּקוֹר יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ יֵצֵאוּ:

^{יח} אֵת הָאֱלֹהִים לֹא־רָאָה אָדָם מַעֲוֹלָם וְהַבֵּן הַיָּחִיד בְּחִיק הָאֵב הוּא הַגִּיד תְּכֻנָּתוֹ:

^{יט} וְזֹאת עֲדוֹת יוֹחָנָן בְּשִׁלַּח הַיְּהוּדִים כְּהֻנִּים וְלוֹיִם מִירוּשָׁלַיִם לִשְׁאֹל אֹתוֹ מִי הוּא:

^כ וְהוּא הוֹדָה וְלֹא כָחַד כִּי הַגִּיד לֵאמֹר אֲנִי אֵינְנִי הַמָּשִׁיחַ:

^{כא} וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ מִי אֲפּוֹא אֶתָּה הָאֵתָּה אֲלֵיהֶו וַיֹּאמֶר אֵינְנִי אֲלֵיהֶו הָאֵם הַנִּבְיָא אֶתָּה וַיֵּצֵן לֹא:

^{כב} וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו וּמִי אֲפּוֹא אֶתָּה כִּי עָלִינוּ לְהַשִּׁיב דְּבָר אֶת־שְׁלִיחֵינוּ מִה־תֵּתֵאמֶר עַל־נִפְשָׁךְ:

^{כג} וַיֹּאמֶר אֲנִי קוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבָּר פְּנוּ דֶרֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר דָּבָר יִשְׁעִיהֶו הַנִּבְיָא:

^{כד} וְהַשְׁלוּחִים הָאֵלָה הָיוּ מִן־הַפְּרוּשִׁים:

^{כה} וַיִּשְׁאַלּוּ וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו אִם־אֵינְךָ הַמָּשִׁיחַ וְלֹא אֲלֵיהֶו וְלֹא הַנִּבְיָא לְמַה־זֶּה מְטַבֵּל הֵנָּךְ:

^{כו} וַיֵּצֵן אֹתָם וַיֹּחָנָן וַיֹּאמֶר אֲנִי מְטַבֵּל בְּמַיִם אֶף אִישׁ עֹמֵד בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתֶּם אֹתוֹ:

^{כז} זֶה הֵבָא אַחֲרַי אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵי וְאֵנִי קֹלְתִי מִהַתְּרִלּוֹ שְׁרוּף נַעֲלִיו:

^{כח} וְזֹאת הָיְתָה בְּבֵית הָעֶרְבָה מַעֲבָר לִירְדֵן אֲשֶׁר יוֹחָנָן הָיָה מְטַבֵּל שָׁמָּה:

^{כט} וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיִּרְא אֶת־יֵשׁוּעַ בָּא אֲלָיו וַיֹּאמֶר הֵנָּה שֶׁהָאֱלֹהִים הַנִּשְׂאָ אֶת־חַטֹּאת הָעוֹלָם:

^ל וְהוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו הֵנָּה אִישׁ בָּא אַחֲרַי וְהֵנָּה הוּא לִפְנֵי כִי רֵאשׁוֹן־לִי הָיָה:

^{לא} וְאֵנִי לֹא יָדַעְתִּי אֹתוֹ אֶף לְמַעַן יִגְלֶה לְיִשְׂרָאֵל בְּאֵתִי אֲנִי לְטַבֵּל בְּמַיִם:

^{לב} וַיַּעֲד יוֹחָנָן לֵאמֹר רֵאִיתִי אֶת־הָרוּחַ כְּיוֹנָה יֹרֶדֶת מִן־הַשָּׁמַיִם וְנָתַח עָלָיו:

^{לג} וְאֵנִי לֹא יָדַעְתִּי אֹתוֹ אֶף הִשְׁלַח אֹתִי לְטַבֵּל בְּמַיִם אָמַר אֵלַי אֶת־הֵלֹךְ אֲשֶׁר תִּרְאֶה הָרוּחַ יֹרֶדֶת וְנָתַח עָלָיו זֶה הוּא הַמְּטַבֵּל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

^{לד} וְאֵנִי רֵאִיתִי וְאָעִיד כִּי־זֶה הוּא בֶּן־הָאֱלֹהִים:

^{לה} וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיַּעֲמֵד יוֹחָנָן עוֹד עַם־שְׁנַיִם מִתְּלִמִּידָיו:

^{לו} וַיִּרְא אֶת־יֵשׁוּעַ מִתְּהַלֵּךְ וַיֹּאמֶר הֵנָּה שֶׁהָאֱלֹהִים:

^{לז} וַיִּשְׁמְעוּ שְׁנֵי תְּלִמִּידָיו אֶת־אֲשֶׁר דָּבָר וַיֵּלְכוּ אַחֲרַי יִשׁוּעַ:

^{לח} וַיִּפֹּן יִשׁוּעַ וַיִּרְאֵם הַלֵּכִים אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־תִּבְקְשׁוּן וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו רַבִּי אֲשֶׁר יֹאמֶר מוֹרֵי אֲיֵה מְקוֹם מוֹשְׁבֶךָ:

^{לט} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ וּרְאוּ וַיִּבְאוּ וַיִּרְאוּ אֶת־מְקוֹם מוֹשְׁבוֹ וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעֵת הָיְתָה כַּשְּׁעָה הָעֲשִׁירִית:

^מ וְאַחֲד מִן־הַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מֵאֵת יוֹחָנָן וְהֵלְכוּ אַחֲרָיו הָיָה אַנְדְּרִי אַחִי שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס:

^{מא} הוּא מָצָא אֶת־אַחִיו אֶת־שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר אֲלָיו מָצָאנוּ אֶת־הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּלְשׁוֹן יִזְנוּ כְּרִיסְטוֹס:

^{מב} וַיִּבְיֵאֵהוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּרְאֵהוּ יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶתָּה שְׁמַעוֹן בֶּר־יוֹנָה לֶךְ יִקְרָא כִּיפָא וּבִלְשׁוֹן יִזְנוּ פֶטְרוֹס:

^{מג} וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיּוֹאֵל לְלֶכֶת הַגְּלִילָה וַיִּמָּצָא אֶת־פִּילְפּוֹס וַיֹּאמֶר אֲלָיו יִשׁוּעַ לֶךְ אַחֲרַי:

^{מד} וּפִילְפּוֹס הָיָה מִבֵּית צִיְדָה עִיר אַנְדְּרִי וּפֶטְרוֹס:

^{מה} וַיִּמָּצָא פִּילְפּוֹס אֶת־נַתְנָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלָיו מָצָאנוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר כָּתַב עָלָיו מֹשֶׁה בַּתּוֹרָה וְהַנִּבְיָאִים אֶת־יִשׁוּעַ בֶּן־יִזְסֹף מִנְּצָרֶת:

מ^ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִתְנָאֵל הִכִּי מִנְצֶרֶת יָבֵא טוֹב וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילְפּוֹס בֹּא וְרָאָה:

מ^ז וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ אֶת־נִתְנָאֵל בֹּא לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר עָלָיו אוֹלָם זֶה הוּא יִשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר אֵין־בוֹ רְמִיָּה:

מח^ח וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִתְנָאֵל מֵאֵין יִדְעָתָּ אֲתִי וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו טָרָם קָרָא לָךְ פִּילְפּוֹס בְּהִיוֹתְךָ תַּחַת הַתְּאֵנָה רְאִיתִיךָ:

מט^ט וַיַּעַן אֹתוֹ נִתְנָאֵל רַבִּי אֶתָּה הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים אֶתָּה הוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:

י וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יַעַן אֲשֶׁר הָאֱמֻנָה בִּי בַעֲבוּר אֶמְרִי לָךְ תַּחַת הַתְּאֵנָה רְאִיתִיךָ לָכֵן גְּדֹלוֹת מְאֹלָה תִרְאָה:

נא וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי תִרְאוּ אֶת־הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים וּמִלֵּאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וִירֵדִים עַל בֶּן־הָאָדָם:

פרק ב

א וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הָיְתָה חֲתָנָה בְּקִנְיָה אֲשֶׁר לְגָלִיל וְאִם יֵשׁוּעַ הָיְתָה שָׁמָּה:

ב וְגַם־יֵשׁוּעַ וּתְלָמִידָיו הָיוּ מִן־קְרוֹאֵי הַחֲתָנָה: ג וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר תָּם הָיִין אֶמְרָה אִם יֵשׁוּעַ אֵלָיו הִנֵּה אֵין לָהֶם יָיִן:

ד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ מַה־לִּי וְלָךְ אִשָּׁה עוֹד לֹא־בָאָה עֵתִי:

ה וַתֹּאמֶר אִמּוֹ אֶל־הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת־אֲשֶׁר יֹאמֶר לָכֶם תַּעֲשׂוּ:

ו וְשֵׁם נִמְצָאוּ שֵׁשׁ כִּדֵּי־אֶבֶן עֲרֻכוֹת לְטָהֵר אֶת־אֲשֶׁר לֹא טָהוֹר בֵּין הַיהוּדִים כַּמִּשְׁפָּט שְׁתֵּים אוֹשֵׁלֶשׁ בָּתִּים תְּכִיל כָּל־כֹּד:

ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ מָלְאוּ אֶת־הַכִּדִּים מַיִם וַיִּמְלֵאוּן עַד־הַשְּׁפָה:

ח וַיֹּאמֶר שְׂאֵבוּ־נָא עֵתָה וְהִבִּיאוּ אֶל־פְּקִיד הַמִּשְׁתָּה וַיָּבִיאוּ:

ט וַיִּטְעֵם פְּקִיד הַמִּשְׁתָּה אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר נִהְפְּכוּ לַיִּין מִבְּלִי דַעַת מֵאֵין בָּא רַק הַמְּשֻׁרְתִּים אֲשֶׁר־שְׂאֵבוּ אֶת־הַמַּיִם יָדְעוּ וַיִּקְרָא רַב בֵּית הַמִּשְׁתָּה אֶל־הַחֲתָן:

י וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל־אִישׁ יָשִׁים יָיִן טוֹב רַאשׁוֹנָה וְאַחֲרֵי שְׁתֵּי הַקְּרָאִים לַרְּנוּיָה יָשִׁים יָיִן שְׁפַל־עֲרֹךְ לַפְּגִיָּה וְאַתָּה צָפַנְתָּ אֶת־הַיָּיִן הַטוֹב עַד־לְאַחֲרָנָה:

יא זֹאת רֵאשִׁית הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ בְּקִנְיָה אֲשֶׁר לְגָלִיל וְשֵׁם גִּלְיָה כְּבוֹדוֹ וַיֹּאמְרֵינוּ בּוֹ תְלָמִידָיו:

יב וְאַחֲרֵי־כֵן יָרַד אֶל־כֶּפֶר נַחוּם הוּא וְאִמּוֹ וְאַחֲיוֹ וּתְלָמִידָיו וַיֵּשְׁבוּ שָׁם יָמִים לֹא רַבִּים:

יג וַיִּקְרַב חֲגֵי־הַפֶּסַח לַיהוּדִים וַיַּעַל יֵשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם:

יד וַיִּמְצָא אֲנָשִׁים יוֹשְׁבִים בְּהִיכַל מְכֹרִים בָּקָר וְצֹאן וַיּוֹנִים וּמִחְלָפֵי כֶסֶף:

טו וַיִּקַּח חֲבָלִים וַיִּשְׂרַג אֹתָם לְמַלְקָה בִּידוֹ וַיִּגְרַשׁ אֶת־כָּל־הַמְּחוּזִן לַהֲיִכָּל גַּם אֶת־הַצֹּאן גַּם

אֶת־הַבָּקָר וַיִּשְׁלַךְ אֶת־כֶּסֶף הַמִּחְלָפִים אַרְצָה וְאֶת־שִׁלְחַנְתֵּיהֶם הִפֹּף:

טז וְאֶל־מַכְרֵי הַיּוֹנִים אָמַר הוֹצִיאוּ אֶת־אַלְה מִזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־בֵּית אָבִי לְבֵית מִקְדָּשׁ וּמִמְכָּר:

יז אַז זָכְרוּ תְלָמִידָיו אֶת אֲשֶׁר־כָּתוּב קִנְיַת בֵּיתְךָ אֲכַלְתָּנִי:

יח וַיַּעֲנוּ הַיהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מָה אוֹת הָרְאִיתָ לָנוּ כִּי תַעֲשֶׂה כֵּזָאת:

יט וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲרָסוּ אֶת־הַהֵיכָל הַזֶּה וְאָנֹכִי בַשְּׁלֹשֶׁת יָמִים אֶקִּימֵנוּ:

כ וַיֹּאמְרוּ הַיהוּדִים אַרְבָּעִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים נִבְנָה הַהֵיכָל הַזֶּה וְאַתָּה תְקַיְּמֵנוּ בַשְּׁלֹשֶׁת יָמִים:

כא וְהוּא דָּבָר דְּבָר עַל־הֵיכָל גּוֹיָתוֹ:

כב עַל־כֵּן אַחֲרֵי תְקוּמָתוֹ מִן־הַמָּתִים זָכְרוּ תְלָמִידָיו כִּי־כֵה אָמַר לָהֶם וַיֹּאמְרֵינוּ בְּכָתוּב וּבְדָבָר יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר דָּבָר:

כג וַיְהִי בְהִיוֹתוֹ בִּירוּשָׁלַיִם בַּחֲגֵי־הַפֶּסַח וַיֹּאמְרֵינוּ רַבִּים בִּשְׁמוֹ כִּי רָאוּ אֶת־הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה לְעִינֵיהֶם:

כד וַיֵּשׁוּעַ לֹא הֶאֱמִין לָהֶם יַעַן יָדַע אֶת־יֶזְעַר כָּלֶם:

כה וַיִּבְצֹעַן לֹא בִקֵּשׁ עֲדוּת אִישׁ בְּאִישׁ כִּי אֶת־מַחְשְׁבוֹת אָדָם הוּא הִיָּה מִבֵּין:

פרק ג

א וַיְהִי אִישׁ מִן־הַפְּרוּשִׁים וְשֵׁמוֹ נִקְדִּימוֹן קָצִין הַיהוּדִים:

ב הוּא בָּא אֶל־יֵשׁוּעַ לִלְיָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי יָדְעֵנוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים בָּאתָ לְמוֹרָה לָנוּ כִּי אֵין לָאֵל יֵד־אִישׁ לַעֲשׂוֹת אֶת־הָאֲתוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה בְּלִתִּי אִם־אֱלֹהִים עִמּוֹ:

ג וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָךְ אִם־לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִמְּקוֹר עַל לֹא־יֻכַּל לְרֹאוֹת אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

ד וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִקְדִּימוֹן אֵיכָה יֻכַּל אִישׁ לְהוֹלִיד וְהוּא זָקֵן הִכִּי יֻכַּל לָשׁוּב לְרַחֵם אִמּוֹ וּלְהוֹלִיד שְׁנִית:

ה וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָךְ אִם־לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִן־הַמַּיִם וּמִן־הָרוּחַ לֹא־יֻכַּל לָבֵא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

ו הַנוֹלֵד מִן־הַבֶּשֶׁר בֶּשֶׁר הוּא וְהַנוֹלֵד מִן־הָרוּחַ רוּחַ הוּא:

ז אֶל־תִּתְמָה עַל־אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ כִּי נָכוֹן לָכֶם לְהוֹלִיד מִמְּקוֹר עַל:

ח הָרוּחַ נִשְׁכָּת אֶל־אֲשֶׁר תַּחֲפֹץ וְאַתָּה שָׁמַע אֶת־קוֹלָהּ וְלֹא תַדַּע מֵאֵין בָּאָה וְאֵן הִיא הִלְכָתָ כִּמּוֹ כֵּן כָּל־הַנוֹלֵד מִן־הָרוּחַ:

ט וַיַּעַן נִקְדִּימוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵיכָה תִקְרִינָה כָּאֵלָה:

י וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל וְאַתָּה־אֵלָה לֹא יָדַעְתָּ:

^א אֲמַן אֲמַן אֲנִי אָמַר לָךְ כִּי אֶת אֲשֶׁר־יַדְעֻנוּ נִדְבָר וְאֶת אֲשֶׁר־רָאִינוּ נֶעִיד וְאַתֶּם לֹא תִשְׁמְעוּ לַעֲדוּתֵנוּ:

^ב אִם בְּדִבְרֵי שְׁפִלִים לֹא הֶאֱמַנְתֶּם לִי אֵיךְ תִּצְמָנִנוּ לִי כִּי אֲגִיד רָאמוֹת:

^ג וְאִישׁ לֹא־עָלָה לְמָרוֹם בְּלִתי הוּא אֲשֶׁר־יָרַד מִמָּרוֹם הֲלֹא הוּא בֶן־הָאָדָם אֲשֶׁר בְּשָׂמַיִם:

^ד וְכֹאֲשֶׁר נִשְׂא מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר אֶת־הַנֶּחֱשׁ עַל־הַגֹּס כֵּן יִנָּשֵׂא בֶן־הָאָדָם:

^ה לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא יֵאבֹד כָּל־הַמַּאֲמִין בּוֹ כִּי אִם יִמָּצָא בּוֹ חַי עוֹלָם:

^ו כִּי־כֵן אֶהְיֶה אֱלֹהִים אֶת־הָעוֹלָם עַד־אֲשֶׁר נִתֵּן בְּעַדוֹ אֶת־בְּנוֹ אֶת־יְחִידוֹ וְכָל־הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא־יֵאבֹד כִּי בּוֹ יִמָּצָא חַי עוֹלָם:

^ז כִּי לֹא־שָׁלַח אֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹ אֶל־הָעוֹלָם לְהַרְשִׁיעוֹ בַּהֲשָׁפְטוֹ כִּי אִם־לְמַעַן יִוָּשַׁע בּוֹ הָעוֹלָם:

^ח הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא יֵאָשֶׁם וְאֲשֶׁר לֹא־יֵאֲמִין בּוֹ אֲשַׁמְתּוּ עָלָיו מִנִּי אֲזִי כִּי לֹא־הֶאֱמִין בְּשֵׁם הַבֵּן הַיָּחִיד לֵאלֹהִים:

^ט וְזֶה הוּא הַמִּשְׁפָּט כִּי הָאֹר בָּא אֶל־הָעוֹלָם וּבִנֵּי הָאָדָם אָהָבוּ אֶת־הַחֹשֶׁךְ מִן־הָאֹר כִּי רָעִים מַעֲשִׂיהֶם:

^י כִּי כָל־פֶּעַל אֲנִי שָׂנֵא הוּא אֶת־הָאֹר וְלֹא יָבֹא אֶל־הָאֹר לְבָלִי יִבְחָנוּ מַעֲשָׂיו:

^{יא} אֲכַל פֶּעַל אָמַת יָבֹא אֶל־הָאֹר לִמְעַן יִדְעוּ מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה לְפָנַי הָאֱלֹהִים:

^{יב} אַחֵר הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה הִלֵּךְ יִשׁוּעַ וּתְלִמִּידָיו אֶל־אַרְצָן יְהוּדָה וַיָּשִׁב עִמָּהֶם וַיִּטְבַּל שָׁם:

^{יג} וְגַם־יִוְחָנָן הָיָה מְטַבֵּל בַּעַת הַחַיָּא בְּעֵנּוֹן בְּאֶבֶה שְׁלֹם כִּי מִיָּם רַבִּים נִמְצְאוּ שָׁם וְהַפָּאִים נִטְבְּלוּ:

^{יד} כִּי עוֹד לֹא־נִתַּן יִוְחָנָן אֶל־בֵּית הַכְּלָא:

^{טו} כִּי־הִיָּרִיב בֵּין תְּלִמִּידֵי יִוְחָנָן וּבֵין אַחַד הַיְּהוּדִים עַל־דִּבְרֵי הַטְּהָרָה:

^{טז} וַיָּבֹאוּ אֶל־יִוְחָנָן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ הָאִישׁ אֲשֶׁר הָיָה עִמָּךְ בְּעֶבֶר הִיָּדֵן אֲשֶׁר הַעִידָתָ לּוֹ הִנֵּה הוּא מְטַבֵּל וְכֻלָּם בָּאִים אֵלָיו:

^{יז} וַיַּעַן יִוְחָנָן וַיֹּאמֶר לֹא־יֻכַּל אִישׁ לְקַחַת דִּבְרֵי אִם לֹא נִתֵּן־לוֹ מִמָּרוֹם:

^{יח} אַתֶּם עַדִּי אֲשֶׁר הִגַּדְתִּי כִּי לֹא־אֲנֹכִי הַמְּשִׁיחַ כִּי אִם־שְׁלוּחַ לְפָנָיו:

^{יט} מִי אֲשֶׁר־לוֹ הַכְּלָא הוּא הַחֶתֶן וְאֶהְיֶה הַחֶתֶן בְּעַמְדוֹ וְכִשְׁמַעוּ אֹתוֹ שׁוֹשׁ יָשִׁישׁ לְקוֹל הַחֶתֶן עַל־כֵּן מְלֹאָה שְׂמֵחָתִי:

^כ הוּא יִלְךְ הַלֹּךְ וְרַב וְאֲנִי אֵלֶךְ הַלֹּךְ וְחֹסֹר:

^{כא} הָבָא מִמָּרוֹם כִּי הוּא מְכַל וְהָבָא מֵאַרְצָן מַעֲפָר הוּא וְעַל־עֶפֶר יִדְבֹּר הָבָא מִשָּׁמַיִם כִּי הוּא עַל־כָּל:

^{כב} וְכֹאֲשֶׁר רָאָה וְשָׁמַע כֵּן יִתֵּן עֲדוּתוֹ וּלְעֲדוּתוֹ אֵין שְׂמֵעַ:

^{כג} וְהַשְׁמַע לַעֲדוּתוֹ יִחַתֵּם בַּחוּתֶם יְדוֹ כִּי הָאֱלֹהִים אָמַת:

^{כד} כִּי הוּא אֲשֶׁר שָׁלַח אֱלֹהִים דִּבְרֵי אֱלֹהִים הוּא מְדַבֵּר כִּי־לֹא בַמְּשׁוּרָה נִתֵּן אֶת־דְּוָחוֹ:

^{כה} הָאֵב אֶהְיֶה אֶת־הַבֵּן וְאֶת־כָּל נִתֵּן בְּיָדוֹ:

^ל מִי אֲשֶׁר יֵאֲמִין בְּכֵן יִשְׁלֹו חַי עוֹלָם וּמִי אֲשֶׁר לֹא יֵאֲמִין בְּכֵן לֹא יִרְאֶה חַיִּים כִּי אִם־תָּרוֹן אֶף אֱלֹהִים עָלָיו יַחֲוֹל:

פרק ד

^א וְכֹאֲשֶׁר נִדְעָה לְאָדוֹן כִּי הַפְּרוּשִׁים שְׁמַעוּ לֵאמֹר יִשׁוּעַ הָעַמִּיד וְטַבֵּל תְּלִמִּידִים רַבִּים מִיִּוְחָנָן:

^ב אֶף כִּי־יִשׁוּעַ לֹא טַבֵּל אֹתָם רַק תְּלִמִּידָיו:

^ג וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוּדָה וַיָּשִׁב וַיִּסַּע הַגָּלִילָה:

^ד וְהָיָה נֶכּוֹן לוֹ לַעֲבֹר דֶּרֶךְ שְׁמָרוֹן:

^ה וַיָּבֹא אֶל־עִיר בְּאַרְצָן שְׁמָרוֹן וּשְׁמָה סוֹכֵר מִמּוֹל חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר־נִתַּן יַעֲקֹב לְבָנוֹ לְיוֹסֵף:

^ו וְשֵׁם בָּאֵר יַעֲקֹב וַיִּשׁוּעַ עֵינָהּ נִפְשׁוֹ בְּדֶרֶךְ וַיָּשִׁב־לוֹ עַל־הַבָּאֵר בְּשָׁעָה הַשְּׁשִׁית:

^ז וְהָיָה אִשָּׁה שְׁמָרְנִית בָּאָה לְשָׂאֲב־מַיִם וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יִשׁוּעַ תְּנִינָא לִי לְשִׁתּוֹת:

^ח כִּי תְלִמִּידָיו הִלְכוּ הָעִירָה לְשִׁבֹּר לָהֶם אֶכֶל:

^ט וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה הַשְׁמָרְנִית הֲלֹא יְהוּדִי אַתָּה וְאֵיךְ תִּשְׁאֵל מִמֶּנִּי לְשִׁתּוֹת וְאֲנִי אִשָּׁה שְׁמָרְנִית כִּי־אֵין דִּבְרֵי לְיְהוּדִים עִם־הַשְׁמָרְנִים:

^י וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ לוֹ יָדַעְתָּ אֶת־מַתַּת אֱלֹהִים וּמִי הָאִמֵּר לָךְ תְּנִי לִי לְשִׁתּוֹת אֲזִי שְׂאֵלְתָּ אֹת מִמֶּנּוּ וְנִתַּן לָךְ מַיִם חַיִּים:

^{יא} וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה אֲדֹנִי הֵן אֵין־לָךְ בִּמְיָה לְשָׂאֵב וְהַבָּאֵר עֲמֻקָּה וּמַאֲיִן לָךְ אִפּוֹא מַיִם חַיִּים:

^{יב} הַגִּדּוֹל אַתָּה מִיַּעֲקֹב אֲבִינוּ אֲשֶׁר נִתֵּן־לָנוּ הַבָּאֵר הַזֹּאת אֲשֶׁר מִמֶּנָּה שְׁתָּה הוּא וּבָנָיו וּבָעִירוֹ:

^{יג} וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כָּל־הַשְּׁתָּה מִן־הַמַּיִם הָאֵלֶּה יִצְמָא עוֹד:

^{יד} וְכָל־אֲשֶׁר יִשְׁתָּה מִן־הַמַּיִם אֲשֶׁר אֲנִי נִתֵּן לוֹ לֹא יִצְמָא לְעוֹלָם כִּי הַמַּיִם אֲשֶׁר אֲנִי נִתֵּן יִהְיוּ בּוֹ לְמִקְוֵה מַיִם נִבְעִים לְחַי עוֹלָם:

^{טו} וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה תִּנְהַלִּי אֲדֹנִי אֶת־הַמַּיִם הָאֵלֶּה וְלֹא־אִצְמָא עוֹד וְלֹא אָבֹא הִנֵּה לְשָׂאֵב:

^{טז} וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יִשׁוּעַ לְכִי קְרָאִי לְאִישֶׁךְ וּבֹאִי הִנֵּה:

^{יז} וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵין־לִי אִישׁ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יִשׁוּעַ כֵּן דִּבַּרְתָּ כִּי אֵין־לָךְ אִישׁ:

^{יח} חֲמִשָּׁה כְּעָלִים הָיוּ לָךְ וְהוּא אֲשֶׁר עִמָּךְ כַּיּוֹם אֵינְנוּ כְּעָלֶךְ וּבִזְזֹת אָמַת דִּבַּרְתָּ:

^{יט} וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה אֲדֹנִי רָאָה אֲנֹכִי כִּי נָבִיא אַתָּה:

^כ אֲבִיתָיו הִשְׁתַּחֲוּוּ בְּהָר הַזֶּה וְאַתֶּם אֹמְרִים כִּי יְרוּשָׁלַּיִם הַמְּקוֹם לְהִשְׁתַּחֲוֹת:

^{כא} וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יִשׁוּעַ הָאֲמִינִי לִי אִשָּׁה כִּי תִבֹּא עִת אֲשֶׁר לֹא־בְּהָר הַזֶּה וְלֹא בִירוּשָׁלַּיִם תִּשְׁתַּחֲוֶה לְאָב:

^{כב} אַתֶּם מִשְׁתַּחֲוִים אֶל־אֲשֶׁר לֹא תִדְעוּן וְאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים אֶל־אֲשֶׁר גִּדַּע כִּי הִשְׁוַעָה בָּאָה מִמִּקְוֵה הַיְּהוּדִים:

כג אף תבא עת וגם-היא באה והמשתתחים הנאמנים
ישתתחו לֹאֵב בְּרוּחַ וּבְאֵמַת כִּי בְּמִשְׁתַּחֲוִים בָּאֵלֶּה
חֶפֶץ הָאֵב:
כד הָאֱלֹהִים הוּא רוּחַ וְהַמִּשְׁתַּחֲוִים לוֹ עֲלֵיהֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
בְּרוּחַ וּבְאֵמַת:
כה וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה יָדַעְתִּי כִּי-יָבֹא מִשִּׁיחַ עֲהֻנְקָא
כְּרִיסְטוֹס וְכָאֲשֶׁר יָבֹא יִגִּיד לָנוּ אֶת-כָּל:
כו וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא הַמַּדְבֵּר אֵלֶיךָ:
כז עוֹד דִּבְרוּ בְּפִיו וּתְלַמִּידוֹ בָּאוּ וַיִּתְּמָהוּ עַל-דִּבְרוֹ
עִם-אִשָּׁה אֵף אִישׁ לֹא אָמַר מִה-תִּבְקֶשׁ אוֹ לְמָה תִּדְבֹּר
אֵלֶיהָ:
כח וְהָאִשָּׁה עֲזָבָה אֶת-כַּדָּה וַתֵּלֶךְ הָעִירָה וַתֹּאמֶר
אֶל-הָעָם:
כט בָּאוּ וַרְאוּ אִישׁ אֲשֶׁר הִגִּיד לִי כָל-אֲשֶׁר עָשִׂיתִי הָאֵין
זֶה הוּא הַמִּשִּׁיחַ:
ל וַיֵּצְאוּ מִן-הָעִיר לְבָא אֵלָיו:
לא וַיְהִי עַד-כֹּה וְעַד כֹּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תְּלַמִּידוֹ רַבִּי אָכֹל:
לב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי יֵשׁ-לִי לֶאֱכֹל אֲכַל אֲשֶׁר לֹא
יִדְעַתֶּם:
לג וַיֹּאמְרוּ הַתְּלַמִּידִים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ הֲאֵם הֵבִיא לוֹ אִישׁ
מֵאֵכֶל לֶאֱכֹלָה:
לד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ מֵאֲכָלִי הוּא עֲשׂוֹת רָצוֹן שְׁלָחִי
וּלְכָלוֹת אֶת-פָּעָלוֹ:
לה הֵן אַתֶּם אֹמְרִים עוֹד אֲרַבְּעָה חֲדָשִׁים טָרָם יָבֹא הַקָּצִיר
וְאֲנִי אָמַר לָכֶם שָׂאוּ אֶת-עֵינֵיכֶם וַרְאוּ אֶל-הַשָּׂדוֹת
אֲשֶׁר הִלְבִּינוּ לַקָּצִיר:
לו הַקּוֹצֵר יִמְצָא שְׂכָרוֹ וְתַבּוּאָה יֵאָסֵף לְחַיֵּי עוֹלָם וְהַזֹּרֵעַ
וְהַקּוֹצֵר יִשְׁמַח וְיִחְדּוּ:
לז לְמַלְאֲת דְּבֵר הַמִּשְׁלֵל אֶחָד זֹרַע וְאַחֵר קָצֵר:
לח אֲנִכִּי שְׁלַחְתִּי אֲתֶכֶם לַקָּצֵר בְּמָקוֹם לֹא עֲמַלְתֶּם שֵׁם
אַחֵרִים עָמְלוּ וְאַתֶּם בְּאַתֶּם עַל-עָמְלָם:
לט וְרַבִּים מִן-הַשְּׂמֶרְנִים בְּעִיר הֵהוּא הֶאֱמִינוּ בּוֹ בְּעֵבֹר
דְּבֵר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הָעִידָה לֵאמֹר הוּא הִגִּיד לִי
אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשִׂיתִי:
מ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו הַשְּׂמֶרְנִים וַיִּקְרְאוּ לוֹ לְשִׁבְתָּ אַתֶּם וַיֵּשֶׁב
שֵׁם יוֹמִים:
מא וַעֲוֹד רַבִּים מִהֶמָּה הֶאֱמִינוּ בּוֹ בְּעֵבֹר דְּבָרֵי פִיהוּ:
מב וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָאִשָּׁה עֲתָה אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ
לֹא-בְּעֵבֹר דְּבָרָךְ כִּי גַם-אֲנַחְנוּ שְׂמַעְנוּ וְנִדְּעַ כִּי-אֲמֵן
זֶה הוּא הַמִּשִּׁיחַ מוֹשִׁיעַ הָעוֹלָם:
מג וַיְהִי אַחֲרֵי שָׁנִים יָמִים וַיִּסַּע לְמַסְעֵיו הַגָּלִילָה:
מד אֵף כִּי הִגִּיד יְשׁוּעַ כִּי אֵין-כָּבוֹד לְנִבְיָא בְּאֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ:
מה וַיָּבֹא אֶל-הַגָּלִיל וַיַּחֲזִיקוּ-בּוֹ הַגָּלִילִים כִּי רָאוּ אֶת
כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה בִּירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי הֶחָג כִּי גַם-הֵם חָגְּגוּ
שֵׁם אֶת-הַחָג הַהוּא:
מו וַיָּבֹא יְשׁוּעַ עוֹד הַפֶּעַם אֶל-קִנְיָה בְּגָלִיל אֲשֶׁר הָפֵךְ שֵׁם
הַמָּיִם לַיִן וַאֲשֶׁר הָיָה מַעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וּבְנוֹ חָלָה
בְּכַפְר־נַחֲוִים:

מז וְכָאֲשֶׁר שָׁמַע כִּי-בָא יְשׁוּעַ מִיְּהוּדָה לְגָלִיל וַיֵּלֶךְ אֵלָיו
וַיַּפְצְרֻ-בּוֹ לָרֶדֶת אִתּוֹ וְלִרְפָּא אֶת-בְּנוֹ אֲשֶׁר נָטָה
לְמוֹת:
מח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ אִם-לֹא תֵרְאוּ אֶתוֹת וּמִפְתִּים לֹא
תֵאֱמִינוּ:
מט וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ רַדְה-נָא אֲדֹנִי בְּטָרָם יָמוֹת בְּנִי:
נ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ לֵךְ לְדִרְכָךְ בְּנֵךְ חֵי וְהָאִישׁ הֶאֱמִין
בְּדִבְרֵי אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ:
נא וַיְהִי בְּלָכְתּוֹ וַיַּפְגְּעוּ-בּוֹ עֲבָדָיו וַיִּגִּידוּ לוֹ לֵאמֹר בְּנֵךְ
חֵי:
נב וַיִּדְרֹשׁ מֵהֶם אֶת-הַשָּׁעָה אֲשֶׁר הָחַל לְהִרְפָּא מִחֲלָיו
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶתְמוֹל בַּשָּׁעָה הַשְּׁבִיעִית סָרָה מִמֶּנּוּ
הַקְדַּחְתָּ:
נג וַיִּדַּע אֲבָיו כִּי הָיָה בַּשָּׁעָה הַהִיא אֲשֶׁר הִגִּיד-לוֹ יְשׁוּעַ
בְּנֵךְ חֵי וַיֵּאֱמֵן הוּא וְכָל-בֵּיתוֹ:
נד זֶה הוּא הָאוֹת הַשְּׁנִי אֲשֶׁר עָשָׂה יְשׁוּעַ בְּגָלִיל בְּשׁוּבוֹ
מִיְּהוּדָה:

פרק ה

א וַאֲחֵרֵי-כֵן בָּא מוֹעֵד חַג הַיְּהוּדִים וַיַּעַל יְשׁוּעַ
יְרוּשָׁלַיִמָּה:
ב וּבִירוּשָׁלַיִם בִּרְכַת מַיִם עַל-יַד שַׁעַר הַצֹּאן אֲשֶׁר קָרְאוּ
לָהּ בִּלְשׁוֹן עֵבְרִית בֵּית-חֶסְדָּא וְלָהּ חֲמִשָּׁה אֱלֻמּוֹת:
ג וְשֵׁם שְׂכָבוּ רַבִּים חוֹלִים עוֹרִים פְּסָחִים וַיִּבְשִׁי-כַחַח
וְהֵם מִיַּחֲלִים שֵׁם עַד אֲשֶׁר-יִגְוּעוּ הַמָּיִם:
ד כִּי לַעֲד מִן-הָעֲתִידִים יִרְדּוּ מִלֵּאָף אֶל-הַבִּרְכָּה וְהַרְתִּים
אֶת-הַמָּיִם וְהָיָה הַרְאֲשׁוֹן הַיָּרֵד שֵׁם אַחֲרֵי אֲשֶׁר רָתְחוּ
הַמָּיִם וְרָפָא לוֹ מִכָּל-מַחְלָה אֲשֶׁר דָּבָקָה-בּוֹ:
ה וַאֲשֶׁר הָיָה שֵׁם אֲשֶׁר חָלָה אֶת-חֲלָיו שְׁמֹנֶה וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה:
ו וַיָּרָא אֹתוֹ יְשׁוּעַ שֹׁכֵב עַל-מִשְׁכָּבוֹ וַיִּדַּע כִּי שֹׁכֵב בֶּן
יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֶחָפֵץ אַתָּה לְהִרְפָּא:
ז וַיַּעַן אֹתוֹ הַחוֹלָה אֲדֹנִי אֵין לִי אִישׁ אֲשֶׁר יוֹרִידֵנִי
אֶל-הַבִּרְכָּה לָעֵת רִגְשַׁת הַמָּיִם וְאֲנִי טָרָם אֶרְדּוּ וַיִּרְדּוּ
אַחֵר לְפָנָי:
ח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ קוּם שָׂא אֶת-מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ:
ט וּפְתָאֵם שָׁב הָאִישׁ לְאִיתָנוּ וַיִּשָּׂא אֶת-מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּלֶךְ:
י וְהַיּוֹם הַהוּא הָיָה יוֹם הַשְּׁבִתָּה וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים
אֶל-הָאִישׁ הַנִּרְפָּא הֲלֹא שְׁבִתָּה הַיּוֹם וְאֵין לָךְ לְשִׂאת
אֶת-הַמִּשְׁכָּב:
יא וַיַּעַן אַתֶּם לֵאמֹר הִרְפָּא אֲתִי הוּא אָמַר אֵלַי שָׂא
אֶת-מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ:
יב וַיִּשְׁאַלְהוּ מִי הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ שָׂא
אֶת-מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ:
יג וְהַנִּרְפָּא לֹא יָדַע מִי הוּא כִּי יְשׁוּעַ הָלַךְ-לוֹ בְּהִתְאַסֵּף
עַם-רַב בְּמָקוֹם הַהוּא:

י' אחרי-כן מצא אתו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו ראה כי נחפאת אל-תוסף לחטא פן-תאנה אליך רעה גדולה מזאת:

טו וילך האיש ויגד ליהודים כי-ישוע הוא אשר רפאו:

טז ועל-כן רדפו היהודים את-ישוע ויבקשו המיתו עקב אשר עשה זאת בשבת:

יז ויען אתם ישוע אבי פעל פעלתו עד-עתה וגם-אני פעל הנני:

יח ובעבור זאת בקשו היהודים בחפץ יתר להרגו כי לא רק את-יום השבת חלל כי אם גם-אמר על-אלהים כי הוא אביו וכי הוא דומה לאלהים:

יט ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם הבה לא-יוכל לעשות דבר מלבד בלתי את אשר-ראה מה-פעל האב כי את-אשר הוא עשה עשה גם-הבה כמהו:

כ כי האב אהב את-הבה ומראה אתו את-כל אשר הוא עשה וגדלות מאלה יראנו להיות לפלא בעיניכם:

כא כי כאשר האב מעלה ומחיה את-המתים בן יחיה גם-הבה את-אשר חפץ בו:

כב והאב לא-ישפט איש אך כל-משפטו נתן ביד הבה:

כג למען יכבדו כלם את-הבה כאשר יכבדו את-האב מי אשר לא-יכבד את-הבה איננו מכבד את האב אשר שלחו:

יד אמן אמן אני אמר לכם המקשיב לדברי ומאמין בשלחי יש-לו חיי עולם ולא יבא להשפט כי-עבור ממות לחיים:

כה אמן אמן אני אמר לכם כי-תבא עת וכי גם-באה והמתים ישמעו את-קול בן-האלהים והשמעים חיה יחיו:

כו כי כאשר חיי האב ממקור עצמו בן נתן לבן להיות-לו חיי ממקור עצמו:

כז וגם-כח נתן בידו לעשות משפט כי בן-האדם הוא:

כח על-זאת אל-תתמהו תמה כי הנה יום בא וכל-שכני קבר ישמעו את-קולו ויעלו:

כט העשים טוב יעמדו לחיים והעשים רע יעמדו למשפט:

ל לא אוכל לעשות דבר מלבי כאשר אשמע בן אשפט ומשפטי משפט-צדק כי לא רצוני אני מבקש כי אם-רצון האב אשר שלחי:

לא אם-אני לבדי מעיד עלי לא נאמנה עדותי:

לב אך יש עד אחר לי וידעתי כי עדותו אשר-הוא מעיד עלי נאמנה:

לג אתם שלחתם אלי-יוחנן והוא העיד עדות אמת:

לד ואני לא מאדם אקח לי עדות אך הדברים האלה דברתי למען אתם תושעו:

לה הוא הנה לפיד בער ומאיר ובאורו הוא לתם להתעלם עד-ארגיעה:

לו ולי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן-לי אבי לכלותם המעשים האלה אני עשה והם מעידים עלי כי שלחני האב:

לז והאב אשר שלחני הוא העיד עלי ואתם את-קולו לא-שמעתם מעולם ואת-תארו לא ראיתם:

לח ואין דברו שכן בקרבכם כי אתו אשר שלח לא תאמינו בו:

לט אתם דרשים מעל-כתבי הקדש כי בהם אתם אמרים חיי עולם לכם והם המה המעידים עלי:

מ ולא אביתם לבא אלי להיות לכם חיים:

מא כבוד לא-אקח מבני אדם:

מב ואתכם ידעתי כי אין-אהבת אלהים בקרבכם:

מג אנכי הנה באתי בשם אבי ולא החזקתם בי ואם-יבא אחר בשם עצמו בו תחזיקו:

מד איך תוכלו להאמין אחרי אשר תרדפו כבוד איש מרעהו ואת-הכבוד הבא מאת האלהים האחד לא תבקשו:

מה אל-תחשבו כי אני אביא שטנה עליכם לפני האב יש אחד מביא שטנה עליכם משה אשר בטחתם בו:

מו כי לו האמנתם במשה האמנתם גם-בי כי עלי הוא כתב:

מז אך אם-בכתביו לא תאמינו איך תאמינו בדברי:

פרק ו

א ויהי אחרי-כן ויעבר ישוע אל-עבר ים-הגליל הוא ים טיבריה:

ב והמון עם-רב הלכו אחריו כי ראו את-האיתות אשר עשה לחולים:

ג ויעל ישוע אל-ההר וישב-שם עם-תלמידיו:

ד ומועד הפסח חג היהודים קרב לבוא:

ה וישא ישוע את-עניו וירא המון עם-רב בא אליו ויאמר אל-פילפוס מאין נשבר להם לחם לאכל:

ו והוא דבר בזאת לנסותו כי הוא ידע את-אשר יעשה:

ז ויען אותו פילפוס מאתים דינר לחם לא-ישפק להם לאכל ממנו איש איש פת קטנה:

ח ואחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס אמר אליו לאמר:

ט ישנו פה נער אחד ולו חמשה לחם שערים ונדגים שנים אך מה אלה לעם-רב בזה:

י ויאמר ישוע הושיבו את-האנשים וישבו בחרמשת אלפים איש למספרם בנאות דשא אשר נמצא שם למכביר:

יא ויקח ישוע את-כפרות הלחם ויברך ויחלק לתלמידיו והתלמידים לכל-הישיבים שמה וגם מן-הנדגים נתן להם כמות נפושם:

יב ואחרי אשר שבעו אמר אל-תלמידיו אספו את-הפתותים הנוותרים לכלי יאבד מאומה:

יג וַיֹּאמְרוּ וַיִּמְלְאוּ שְׁנֵי-עֶשֶׂר סִלִּים פְּתוּתִים אֲשֶׁר הוּתִירוּ הָאֲכָלִים מִן-חֲמִשָּׁה לַחֲמֵי הַשְּׁעָרִים:

יד וַיְהִי כִּרְאוֹת הָעָם אֶת-הָאוֹת הַזֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אִמְנָה זֶה הוּא הַנְּבִיא הַבָּא לְתַבֵּל אֶרֶץ:

טו וַיַּדַּע יֵשׁוּעַ כִּי-יָבֹאוּ וַתִּפְשׁוּ-בּוֹ לַעֲשׂוֹתוֹ לְמַלְאֲךָ עַל-כֵּן חָלַץ מֵהֶם עוֹד הַפַּעַם אֶל-הַהֵר לְבָדּוֹ:

טז וַיְהִי לַעֲת עָרֵב וַיֵּלְכוּ תַלְמִידָיו אֶל-הַיָּם וַיֵּרְדּוּ בַּאֲנִיָּה וַיַּעֲבְרוּ אֶל-עֶבֶר הַיָּם אֶל-כָּפֹר נַחוּם:

יז וַהֲנִה חֹשֶׁךְ בָּא וַיֵּשׁוּעַ עוֹד לֹא-בָא אֲלֵיהֶם:

יח וַיְהִי סַעַר גָּדוֹל עָבַר וְהַיָּם הֵלֵךְ וְסַעַר:

יט וַיַּחֲתֵרוּ כְּמַרְחָק עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אוֹ שְׁלֹשִׁים מַעֲנֹת וַיִּקְרְאוּ אֶת-יֵשׁוּעַ הוֹלֵךְ עַל-פָּנָיו הַיָּם הָלוֹךְ וְקָרֵב אֶל-הָאֲנִיָּה וַיִּירָאוּ:

כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי הוּא אֶל-תִּירָאוּ:

כא וַיֹּאֲמְרוּ לִקְחָת אֹתוֹ אֶל-הָאֲנִיָּה וַהֲנִה פֶּתָאֵם הַגִּיעָה הָאֲנִיָּה אֶל-הַיִּפְשָׁה אֶל-מַחוֹז חֲפָצִים:

כב וַיְהִי מִמַּחֲרָת וַיֵּרָא הַמּוֹן הָעָם הַעֲמִיד מַעֲבָר לָיִם כִּי מִבְּלַעֲדֵי הָאֲנִיָּה לֹא הָיְתָה שָׁם אֲנִיָּה אַחֲרָת כִּי אִם-אַחַת אֲשֶׁר יָרְדּוּ-בָהּ תַלְמִידָיו וְכִי לֹא-יֵרֵד יֵשׁוּעַ בָּהּ עִם-תַּלְמִידָיו כִּי אִם-תַּלְמִידָיו עָבְרוּ לְבָדָם:

כג כִּי אֲנִיּוֹת אַחֲרוֹת הִגִּיעוּ מִטִּיבְרִיָּה מְקֻרֹב לְמָקוֹם אֲשֶׁר אָכְלוּ-שָׁם אֶת-הַלֶּחֶם כַּאֲשֶׁר בִּרְךָ הָאֲדוֹן:

כד וְעַל-כֵּן בִּרְאוֹת הַמּוֹן הָעָם כִּי יֵשׁוּעַ אֵינְנוּ שָׁם וְאֶף-לֹא תַלְמִידָיו וַיֵּרְדּוּ גַם-הֵמָּה בַּאֲנִיּוֹת הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ כְּפֶרֶת-נַחוּם לְבָקֶשׁ אֶת-יֵשׁוּעַ:

כה וַיִּמְצְאוּהוּ מַעֲבָר לָיִם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ מַתִּי בָאתָ הֵנָּה:

כו וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם הֵן לֹא בִקְשַׁתֶּם אֹתִי יַעַן אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת-אֹתוֹתַי כִּי אִם-יַעַן מִכְּפָרוֹת הַלֶּחֶם אֲכַלְתֶּם וּשְׂבַעְתֶּם:

כז אֶל-תַּעֲמְלוּ בְּעַד אֶכָּל אֶכָּד כִּי אִם-בְּעַד לֶחֶם עֲמִיד לְחַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר בֶּן-הָאָדָם יִתֵּן לָכֶם כִּי-עָלִיו חֶתֶם הָאֱלֹהִים הָאֵב אֶת-חַתְמוֹ:

כח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-נֶּעֱשָׂה אֲשֶׁר נִפְעַל פְּעֻלוֹת אֱלֹהִים:

כט וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זֹאת פְּעֻלַּת אֱלֹהִים כִּי-תִאֲמָרְנוּ בְּאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֲלֵיכֶם:

ל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמַה-הָאוֹת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּי נִרְאֶה וְנֵאֱמִין בָּךְ מַה-תַּפְעֵל:

לא אֲבֹתֵינוּ אָכְלוּ אֶת-הַמָּן בַּמִּדְבָּר כַּכְּתוּב לֶחֶם שָׁמַיִם נָתַן-לָמוֹ לֵאכֹל:

לב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם מֹשֶׁה לֹא נָתַן לָכֶם לֶחֶם שָׁמַיִם כִּי אִם-אֲבִי נָתַן לָכֶם לֶחֶם אֱמֶת מִן-הַשָּׁמַיִם:

לג כִּי-לֶחֶם אֱלֹהִים הוּא הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם וְהַנּוֹתֵן חַיִּים לְעוֹלָם:

לד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנֵינוּ תִּנְהַלְנוּ אֶת-הַלֶּחֶם הַזֶּה תָּמִיד:

לה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲנִכִּי הוּא לֶחֶם חַיִּים כִּי-לֹא יִפְּסֹד אֲלֵי לֹא יִרָעַב וְכָל-הַמֶּאֱמָן בִּי לֹא יִצָּמָא עוֹד לְעוֹלָם:

לו וַאֲמַר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֹתִי וְלֹא הִאֲמַנְתֶּם בִּי:

לז כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר אֹתוֹ יִתֵּן-לִי הָאֵב יָבֹא אֵלַי וְהָבֹא אֵלַי לֹא אֶגְרֹשְׁנוּ מִפָּנָי:

לח כִּי יִרְדְּתִי מִן-הַשָּׁמַיִם לֹא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי כִּי אִם-רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי:

לט וְזֶה רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי כִּי אֶת-אֲשֶׁר נָתַן לִי לֹא-יֵאבֵד לִי אֶף אֶחָד כִּי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הַהוּא:

מ כִּי זֶה רְצוֹן אֲבִי מִי אֲשֶׁר רָאָה אֶת-הַכֵּן וּמֵאֲמִין בּוֹ יִהְיוּ-לוֹ חַיֵּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הַהוּא:

מא וַיִּלְנוּ עָלָיו הַיְּהוּדִים עַל כִּי-אָמַר אֲנִכִּי הוּא לֶחֶם הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם:

מב וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה הוּא בֶן-יוֹסֵף אֲשֶׁר יָדַעְנוּ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְאֵיךְ יֹאמַר הוּא מִן-הַשָּׁמַיִם יִרְדְּתִי:

מג וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶל-נָא תִּהְיֶה תְלוּנָה בֵּינֵיכֶם:

מד לֹא-יִוָּכַל אִישׁ לִבָּא אֵלַי בְּלֹתִי אִם-יִמְשַׁכְּהוּ הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִנִי וְאֲנִי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הַהוּא:

מה הֲלֹא כְּתוּב בְּנְבִיאִים וְכָל-בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְהוָה כָּל-הַשָּׁמַיִם מִן-הָאֵב וְלִמַּד מִמֶּנּוּ יָבֹא אֵלַי:

מו וְלֹא כִי-רָאָה אָדָם אֶת-הָאֵב כִּי רָק זֶה אֲשֶׁר מֵאֵת יְהוָה הוּא רָאָה אֶת-הָאֵב:

מז אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל-הַמֶּאֱמָן בִּי יִשְׁלֹו חַיֵּי עוֹלָם:

מח אֲנִי הוּא לֶחֶם חַיִּים:

מט אֲבֹתֵיכֶם אָכְלוּ אֶת-הַמָּן בַּמִּדְבָּר וַיָּמָתוּ:

נ וְזֶה הוּא הַלֶּחֶם הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם לְבַעֲבוֹר יֹאכֹל-אָדָם מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמוּת:

נא אֲנִכִּי לֶחֶם חַיִּים הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם אָדָם כִּי-יֹאכֹל מִלֶּחֶם הַזֶּה וְחַי לְעוֹלָם וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן בְּשָׂרִי הוּא אֲשֶׁר אֶתְנַנּוּ בְּעַד חַיֵּי הָעוֹלָם:

נב וַיִּרְגְּנוּ הַיְּהוּדִים בֵּינֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יִוָּכַל זֶה לְתַתֵּלְנוּ אֶת-בְּשָׂרוֹ לֵאכֹל:

נג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם-לֹא תֹאכְלוּ מִבְּשָׂר בֶּן-הָאָדָם וּמִדָּמּוֹ לֹא תִשְׁתּוּ לֹא יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים בְּעַצְמוֹתֵיכֶם:

נד הָאֵכָל מִבְּשָׂרִי וְהַשְׂתָּה מִדָּמִי יִשְׁלֹו חַיֵּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הַהוּא:

נה כִּי בְשָׂרִי הוּא אֶכָּל אֱמֶת וְדָמִי שְׁקוּי אֱמֶת:

נו הָאֵכָל אֶת-בְּשָׂרִי וְהַשְׂתָּה אֶת-דָּמִי הוּא יִשְׁכַּן-בִּי וְאֲנִי בּוֹ:

נז כִּי כִּמוֹ הָאֵב הַחַי שָׁלַחִנִי וְאֲנִכִּי חַי בְּגִלְלוֹ כֵּן הָאֵכָל אֹתִי גַם-הוּא יִחְיֶה בְּגִלְלִי:

נח זֶה הוּא הַלֶּחֶם הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם לֹא כִּמּוֹ אֲשֶׁר אָכְלוּ אֲבֹתֵיכֶם וּמָתוּ הָאֵכָל מִן-הַלֶּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם:

נט כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר בְּלָמְדוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכָפֹר־נַחוּם:

ס וְרַבִּים מִתַּלְמִידָיו שָׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ קִשָּׁה הַדָּבָר הַזֶּה מִי יוּכַל לְשָׁמְעוֹ:

^{טא} וַיִּשְׁוֹעַ יָדָע בְּנַפְשׁוֹ כִּי תִלְמִידֵיו מְלִינִים עַל־זֶה וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם הִנֵּה הִזָּה לָכֶם לְמוֹקֵשׁ׃
^{טב} וּמִה־יִּהְיֶה כִּי־תִרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם עָלָה אֶל־אֲשֶׁר
הִיָּה־שָׁם לִפְנֵים׃
^{טג} הַרוּחַ הוּא הַמְחַיֶּה וְהַבָּשָׂר לֹא־יַצְלִח לְכָל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם רוּחַ הֵם וְחַיִּים׃
^{יד} אַף־יֵשׁ אֲנָשִׁים בָּכֶם אֲשֶׁר אֵין אִמָּן בָּם כִּי יִשְׁוֹעַ יָדָע
מֵרֹאשׁ מִי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא יֶאֱמִינוּ וּמִי הוּא אֲשֶׁר
יִסְגִּירָהוּ׃
^{טו} וַיֹּאמֶר בַּעֲבוּר זֶה הִגַּדְתִּי לָכֶם כִּי לֹא־יֻכַּל אִישׁ לְבֹא
אֵלַי בְּלִיתִי אִם־נִתּוֹן־לּוֹ מֵאֵת הָאֵב׃
^{טז} וּבַעֲבוּר הַדָּבָר הַזֶּה שָׁבוּ אַחֲרֵי רַבִּים מִתְּלִמִּידֵיו וְלֹא
הִלְכוּ עוֹד עִמּוֹ׃
^{טז} וַיֹּאמֶר יִשְׁוֹעַ אֶל־שְׁנַיִם הָעָשָׂר הָיִשׁ אֶת־לִבָּכֶם לְשׁוּב
מֵאַחֲרֵי גַם־אַתֶּם׃
^{טז} וַיַּעַן אֹתוֹ שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס אֲדֹנִי אֶל־מִי גִלְף וְדַבְרֵי חַיִּי
עוֹלָם עִמָּךְ׃
^{טז} וַיִּנְאַנְחוּ הָאֲמִנִי וְגַם־יָדְעֵנוּ כִּי אֵתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ
בֶּן־אֵל חַי׃
^ע וַיַּעַן אֹתָם יִשְׁוֹעַ הֲלֹא שְׁנַיִם עָשָׂר בְּחֻרְתִּי בָכֶם וְאֶחָד
מִכֶּם שָׁטָן הוּא׃
^{עא} וְזֹאת דִּבֶּר עַל־יְהוּדָה בֶּן־שַׁמַּעוֹן אִישׁ־קְרִיּוֹת כִּי זֶה
נִכּוֹן הָיָה לְהַסְגִּירוֹ וְהוּא אֶחָד מִשְׁנַיִם הָעָשָׂר׃

פרק ז

^א אַחֲרֵי־כֵן נָסַע יִשְׁוֹעַ הֵנָּה וְהֵנָּה בְּגָלִיל כִּי לֹא אָבָה
לְנָסֵעַ בִּיהוּדָה אַחֲרֵי־אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ הַיְּהוּדִים לְהַרְגוֹ׃
^ב וַיִּקְרַב חַג הַיְּהוּדִים חַג הַסִּכּוֹת׃
^ג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַחֲרָיו עֲלֵה מִנֵּה וְלֶךְ־לָךְ אֶל־אַרְצֵי יְהוּדָה
לְמַעַן יִרְאוּ תִלְמִידֶיךָ גַם־שָׁם אֶת־הַעֲלִילָת אֲשֶׁר־אַתָּה
עֹשֶׂה׃
^ד כִּי אֵין־אִישׁ עֹשֶׂה דָבָר בְּסֵתֶר וּמִבְּקֵשׁ הוּא לְהוֹדֵעַ נֶגֶד
הַשָּׁמַשׁ וְאִם כֵּן אֵתָּה עֹשֶׂה קוֹם הִנֵּדע בְּאַרְצֵי׃
^ה כִּי־אַחֲרָיו גַם־הֵם לֹא הֶאֱמִינוּ בּוֹ׃
^ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁוֹעַ עוֹד לֹא־בָאָה עִתִּי עַד־הֵנָּה
וְעַתָּה הִיא אֵתְכֶם תְּמִיד׃
^ז הָעוֹלָם לֹא־תֻכַּל לְשַׁנֵּא אֶתְכֶם וְאֵתִי תִשְׁנֵא עֲקֹב
עֲדוּתִי כִּי רַעִים מַעֲשִׂיָה׃
^ח עָלוּ אִתָּם לַעֲת הַחֹג וְאֵין לֹא אַעֲלֶה לַעֲת הַחֹג עִתָּה כִּי
לֹא מְלָאָה עִתִּי עַד־כֹּה׃
^ט כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר וַיִּתְּמַהֲמַה בְּגָלִיל׃
^י וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר עָלוּ אַחֲרָיו לַעֲת הַחֹג עֲלָה גַם־הוּא לֹא
בְּגָלוּי כִּי אִם־פְּמִסְתֵּתֶר׃
^{יא} וַיִּבְקְשׁוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים בְּחָג וַיֹּאמְרוּ אֵיָּה אֵיפֹא הוּא׃
^{יב} וַיְהִי הָעַם נִדּוֹן הַרְבֵּה אֵלֶּה אֹמְרִים כִּי־טוֹב הוּא וְאֵלֶּה
אֹמְרִים לֹא כִי־מִתְּעָה הוּא אֶת־הָעַם׃
^{יג} אִפֹּס אֵין־אִישׁ מְדַבֵּר עָלָיו בְּגָלוּי מִפְּנֵי יִרְאַת
הַיְּהוּדִים׃

^{יד} וַיְהִי בַּחֹדֶף יָמֵי הַחֹג וַיַּעַל יִשְׁוֹעַ וּלְמַד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ׃
^{טו} וַיְהִי־הוּדִים תִּמְהוּ לֹא־מֵרָאִי יָדָע זֶה סֵפֶר וְהוּא לֹא
לְמַד׃
^{טז} וַיַּעַן אֹתָם יִשְׁוֹעַ וַיֹּאמֶר לֹא תוֹרְתִי שְׁלִי אֲנִי מוֹרָה כִּי
אִם־תּוֹרַת שְׁלָחִי׃
^{יז} מִי הָאִישׁ הַחֹפֶץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ הוּא יָדַע תּוֹרָתִי
אִם־מֵאֵת אֱלֹהִים הִיא אוֹ מִלִּבִּי אֲנִי מוֹרָה׃
^{יח} הַמוֹרָה מִלִּבּוֹ אֶת־כְּבוֹדוֹ הוּא מִבְּקֵשׁ וְהַמִּבְּקֵשׁ כְּבוֹד
שִׁלְחוֹ נֶאֱמָן הוּא וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ׃
^{יט} הֲלֹא מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַתּוֹרָה וְאֵין־אִישׁ מִכֶּם שֹׁמֵר
אֶת־הַתּוֹרָה מִדּוּעַ תִּבְקְשׁוּ לְהַרְגֵנִי׃
^כ וַיַּעַן הָעַם וַיֹּאמֶר רוּחַ רָעָה בָּךְ מִי אֵיפֹא מִבְּקֵשׁ
לְהַרְגֶּךָ׃
^{כא} וַיַּעַן יִשְׁוֹעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פַּעֲלָה אַחַת פַּעֲלָתִי וְכָלְכֶם
תִּתְּמַהוּ׃
^{כב} הֵן מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹלָת אֵף כִּי־לֹא מִמֹּשֶׁה הִיא
כִּי אִם מִן־הָאֲבוֹת וְעַל־כֵּן בִּשְׁבַת תְּמוּלוּ בֶן־זֶכֶר׃
^{כג} וְעַתָּה אִם־בִּשְׁבַת הַמּוֹל יְמוּל בֶּן־זֶכֶר לְבַעֲבוּר לֹא
תוֹפֵר תּוֹרַת מֹשֶׁה לְמַה־זֶּה תִּתְּעַבְּרוּ־כִי עַל כִּי־רָפֵאתִי
אִישׁ כָּלוּ בִּשְׁבַת׃
^{כד} אֶל־תִּשְׁפֹּטוּ לַעֲיִנַיִם כִּי אִם־מִשְׁפָּט־צָדֵק שִׁפְטוּ׃
^{כה} וַיֹּאמְרוּ אַחֲרָיו מִי־שִׁבִּי יְרוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר
הֵם מִבְּקָשִׁים לְהַמִּיתוֹ׃
^{כו} וְהִנֵּה הוּא מְדַבֵּר בְּרַבִּים וְהֵם אֵינֶם אֹמְרִים לוֹ דָּבָר
הַאֵף אֲמָנָם הַפִּירוֹ שָׁרִינוּ כִּי־בִאֲמַת הוּא הַמְּשִׁיחַ׃
^{כז} אַךְ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה יָדְעֵנוּ מֵאֵין הוּא אֲבָל הַמְּשִׁיחַ
בָּבֹא לֹא־יָדַע אָדָם מֵאֵין בֹּא׃
^{כח} אַזּוֹ לְמַד יִשְׁוֹעַ בְּמִקְדָּשׁ וַיִּקְרָא לֹא־מֵרָאִי אֲכֵן יָדַעְתֶּם אֹתִי
גַם־יָדַעְתֶּם מֵאֵין אֲנִי אַךְ מִלִּבִּי לֹא־בָאתִי כִּי יֵשׁ
נֶאֱמָן אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי וְאַתֶּם לֹא יָדַעְתֶּם אֹתוֹ׃
^{כט} וְאֵין יָדַעְתִּי אֹתוֹ כִּי מֵאֵתוֹ אֲנִי וְהוּא שְׁלַחְנִי׃
^ל וַיִּבְקְשׁוּ לְתַפְּשׁוֹ וְאִישׁ לֹא־שָׁלַח בּוֹ יָד כִּי עוֹד
לֹא־בָאָה עִתּוֹ׃
^{לא} וְרַבִּים מִן־הָעַם הֶאֱמִינוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ הֲכִי הַמְּשִׁיחַ
בָּבֹא יַעֲשֶׂה אוֹתוֹת רַבִּים מֵאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה׃
^{לב} וַיִּשְׁמַעוּ הַפְּרוּשִׁים כִּי הָעַם מִתְּלַחֲשִׁים כְּזֹאת
עַל־אֲדוּתוֹ וַיִּשְׁלְחוּ רָאשֵׁי הַכִּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים
מְשַׁרְתִּים לְתַפְּשׁוֹ׃
^{לג} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁוֹעַ עוֹד מַעֲט מַזְעַר אֶהְיֶה עִמָּכֶם
וְאֵלָךְ לִי אֶל־שְׁלָחִי׃
^{לד} תִּבְקְשֵׁנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי וּבִאֲשֶׁר אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ
אִתָּם לְבֹא שָׁמָּה׃
^{לה} וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים אִישׁ אֶל־אַחֲרָיו אָנָּה גִלְף זֶה כִּי לֹא
נִמְצָא אֹתוֹ הַגִּלְף אֶל־הַנּוֹפְצִים בְּאַרְצֵי יוֹן וּלְלַמַּד
אֶת־הַיְּוֹנִים׃
^{לו} מִה־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַר תִּבְקְשֵׁנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי
וּבִאֲשֶׁר אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אִתָּם לְבֹא שָׁמָּה׃
^{לז} וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא הַגְּדוֹל בְּחָג וַיַּעֲמֵד יִשְׁוֹעַ וַיִּקְרָא הוּי
כָּל־צִמָּא לָכוּ אֵלַי וּשְׁתּוּ׃

לח המאמין כי כדבר הכתוב מקרבו יזלו נחלי מים חיים:

לט פזאת דבר על-הרוח אשר תנח על-המאמינים בו כי עוד לא-נשפך רוח הקדש בטרם לקח ישוע אחר כבוד:

מ ויש מן-העם כשמעם את-הדברים האלה אמרו אכן זה הוא הנביא:

מא ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן-הגליל יבא המשיח:

מב הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד מבית-לחם העיר חנה דוד משם יצא המשיח:

מג ויחלק העם בהצתם עליו:

מד ויש מהם אשר רצו לתפשו ואיש לא-שלח בו ידו:

מה וישוּבו המשרתים אל-ראשי הכהנים והפרושים והם אמרו אליהם מדוע לא-הבאתם אתו:

מו ויענו המשרתים לאמרו מעולם לא-דבר אדם כמהו:

מז ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדחתם גם-אתם:

מח הכי האמין בו אחד השרים או אחד הפרושים:

מט לבד ההמון הזה אשר אינם ידעים את-התורה ארורים המה:

נ ויאמר אליהם נקדימון הוא אשר-בא אליו לפנים והוא אחד מן-הפרושים:

נא הכי תשפט תורתנו את-האדם בטרם ישמע מה-בפיו ובטרם יודע מה-עשה:

נב ויענו ויאמרו אליו המן-הגליל גם-אתה דרש וחקר כי לא-קם נביא מן-הגליל:

פרק ח

א וילכו איש איש לביתו וישוע הלך אל-הר הגייתים:

ב ויהי בבקר ויבא עוד אל-ההיכל וכל-העם באו אליו וישב וילמדם:

ג והסופרים והפרושים הביאו לפניו אשה אשר נתפשה בנאפוּפיה ויעמדוה בתוך:

ד ויאמרו אליו רבנו האשה הזאת נתפשה בנאפוּפיה כגנב במחתרת:

ה ובתורה צוה-לנו משה לסקל באבנים אשה כזאת ומה-תאמר אתה:

ו וכזאת אמרו לנסותו למצא עליו דבר לשטנו וישתוחח וישוע ויתו באַצבעו על-האֶרֶץ:

ז וכאשר הוסיפו לשאל אתו ויקם ויאמר אליהם מיי-ככם נקי מעון ידה-בה אכן ראשונה:

ח וישתוחח שנית ויתו עוד על-האֶרֶץ:

ט והם כשמעם את-זאת נידו לָכֶם אתם יצאו איש איש מזקן ועד-צעיר ויותר ישוע לבדו והאשה עמדת בתוך:

י ויקם וישוע וירא כי אין איש בלתי האשה לבדה ויאמר אשה איה הם שטניך הכי לא הרשיעך איש:

יא ונתאמר אין גם-אחד אדני ויאמר אליה ישוע גם-אני לא ארשיעך לְכִי לביתך ואל-תחטאי עוד:

יב ויוסף ישוע וידבר אליהם לאמר אנכי אור העולם ההלך אחרי לא ילך בחשך פִּי-לו אור החיים:

יג ויאמרו אליו הפרושים אתה מעיד עדות לנפשו עדותך לא נאמנה:

יד ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם-אני מעיד לנפשי עדותי נאמנה כִּי-ידעתי מאין באתי ולאן אני הלך ואתם אינכם ידעים מאין באתי ולאן אני הלך:

טו אתם דנים לעיני בשר ואני אינני דן אף לא-לֹא-אֶחָד:

טז ואף לוֹ-דֹן הִייתי דיני דין אמת כי אינני לבדי כי אם-אני והאב אשר שלחני:

יז וגם בתורתכם כתוב כי על-פי שנים עדים יקום דבר:

יח אני הוא המעיד עדות לנפשי ואבי אשר שלחני גם-הוא לי לעד:

יט ויאמרו אליו אביך אינו ויען ישוע לא ידעתם גם-אתי וגם-לא את-אבי לו ידעתם אתי אז ידעתם גם את-אבי:

כ כדברים האלה דבר ישוע בבית האוצר כאשר למד בהיכל ולא-תפשו איש כי עוד לא-בָּאָה עתו:

כא ויוסף ישוע ויאמר אליהם אני אלף לי ואתם תבקשני ובחטאתיכם תמותו ואל-אשר אני הלך אתם לא-תוכלו לבא שמה:

כב ויאמרו היהודים הִיאֲבֹד נפשו בידים כי אמר אל-אשר אני הלך אתם לא-תוכלו לבא שמה:

כג ויאמר אליהם אתם משכני מטה ואני משכני מעלה אתם מן-העולם הנה ואני אינני מן-העולם הנה:

כד לכן אמרתי לָכֶם כי תמותו בחטאתיכם כי אם-לא תאמינו-בי כִּי-אני הוא תמותו בחטאתיכם:

כה ויאמרו אליו ומי-זה אתה ויאמר אליהם ישוע אני הוא כאשר אמרתי אליכם מראש:

כו ישלי רבות לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואת-הדבר אשר אשמע ממנו אתו אדבר אל-העולם:

כז והם לא הבינו זאת כי על-האב דבר אליהם:

כח ויאמר ישוע כאשר תגביהו את-בן-האדם למעלה אז תפירו כִּי-אני הוא ולא עשיתי מאומה מלבי כי אם-הדבר אשר הורני האב אתו אני מדבר:

כט ושלחי עמדי הוא לא זנח אתי גלמוד כי את-הטוב בעיניו אני עשה תמיד:

ל ויהי כדברו את-הדברים האלה ויאמינו-בו רבים:

לא ויאמר ישוע אל-היהודים המאמינים בו אם-תעמדו בדרכי אז תהיו תלמידי באמת ובתמים:

לב כי תשפילו את-האמת והאמת תעשה אתכם חפשים:

לג ויענו אתו הן זרע אברהם אנתנו ולא-היינו עבדים לאדם מעולם ואיך תאמר אתה כִּי-חפשים תהיו:

לד ויען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לָכֶם כִּי-איש אשר יעשה חטא עבד לחטא הוא:

לה וְהַעֲבֹד לֹא־יֵשֵׁב בְּבֵית עַד־עוֹלָם אֵף הֵבֵן יֵשֵׁב שָׁם עַד־עוֹלָם:

לו לָכֵן אִם־הֵבֵן יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲפָשִׁים חֲפָשִׁים תִּהְיוּ אֶל־נֹכֹחַ:

לז יָדַעְתִּי כִּי־זָרַע אֲבָרְהָם אִתָּם וּבְכָל־זֹאת תִּבְקָשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ כִּי לְדַבְרִי אֵין מְסֻלוֹת בְּלִבְכֶּם:

לח אֲנִי מְדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר רִאִיתִי אֲצֵל הָאֵב וְאַתֶּם עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵאֵת אֲבִיכֶם:

לט וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲבִינוּ הוּא אֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ לוֹ הִייתֶם בְּנֵי אֲבָרְהָם כְּמַעֲשֵׂי אֲבָרְהָם עֲשִׂיתֶם:

מ אֲתֶם מְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ בְּאֲשֶׁר אָמַת אֲגִיד לָכֵם אֵת אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים כְּזֹאת לֹא עָשָׂה אֲבָרְהָם:

מא כְּמַעֲשֵׂי אֲבִיכֶם אִתָּם עֹשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא יִלְדִּי זְנוּנִים אֲנַחְנוּ יִשְׁלַנוּ אֵב אֶחָד אֱלֹהִים:

מב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אִם אֱלֹהִים אֲבִיכֶם תִּאָּהֲבוּנִי כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצְאִיתִי וּמֵאִתּוֹ כְּאֵתִי וְלֹא־מִלְכִּי כִּי־הוּא שְׁלַחְנִי:

מג מְדוּעַ לֹא תִבְיֵנוּ נִיב שְׁפָתַי אֵין זֶה כִּי אִם לֹא־תוֹכְלוּן לְהַשְׁכִּיל אֶל־תּוֹרָתִי:

מד אִתָּם מֵאֵת אֲבִיכֶם הַשְׁטָן הִנֵּכֶם וְתִתְמַכְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּתֻאֲנוֹת אֲבִיכֶם הוּא הִנֵּה רֹצֵחַ נַפְשׁוֹת מְרֹאשׁ וּבְמוֹ־אָמַת לֹא עָמַד כִּי אָמַת אֵין־בוֹ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר כְּזָב מִלְּבוֹ הוּא דֹבֵר כִּי־מִשְׁקֶר הוּא וְאֲבִי כָל־מִשְׁקֶר:

מה וְאֲנִי כְּאֲשֶׁר אָמַת אֲנִי דֹבֵר לֹא תִאֲמִינוּ לִי:

מו מִי־מִמֶּם יְכַזִּיבֵנִי עַל־שְׁמִי דֹבֵר וְאִם דֹּבֵר אָמַת אֲנִי מְדוּעַ לֹא־תִאֲמִינוּ לִי:

מז מִי אֲשֶׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא יִשְׁמַע דְּבָרִי אֱלֹהִים וְאַתֶּם לֹא תִשְׁמַעוּנִי כִּי לֹא מֵאֵת אֱלֹהִים אִתָּם:

מח וַיַּעֲנוּ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא הֵיטֵב דִּבַּרְנוּ כִּי שְׁמוֹנִי אֶתָּה וְרוּחַ רְעָה בָּךְ:

מט וַיַּעַן יִשׁוּעַ רוּחַ רְעָה אֵין־בִּי כִּי אִם־מִכְבֹּד אֲנִי אֶת־אֲבִי וְאַתֶּם תִּבְזִי:

נ אֲנִי לֹא אֶת־כְּבוֹדִי אֲנִי מִבְּקֵשׁ יֵשׁ אֶחָד אֲשֶׁר הוּא מִבְּקָשׁוֹ וְגַם־יִשְׁפֹּט:

נא אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵם אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דְּבָרִי לֹא יִרְאֶה־מָוֶת לְעוֹלָם:

נב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים עֲתָה יָדַעְנוּ כִּי־רוּחַ רְעָה בָּךְ גַּם־אֲבָרְהָם מֵת גַּם־הַנְּבִיאִים וְאַתָּה אָמַרְתָּ אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דְּבָרִי לֹא יִטַּע־מָוֶת לְעוֹלָם:

נג הַגָּדוֹל אֶתָּה מֵאֲבָרְהָם אֲבִינוּ אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים כִּי מֵתוּ מֵהַ תַּעֲשֶׂה בְּנַפְשֶׁךְ:

נד וַיַּעַן יִשׁוּעַ אִם־אֲנִי אִתָּן כְּבוֹד לְנַפְשִׁי כְּבוֹדִי כְּאֵין אֵף אֲבִי הוּא מִכְבֹּדֵנִי אֲשֶׁר עָלָיו תֹּאמְרוּן כִּי הוּא אֱלֹהֵיכֶם:

נה וְאַתֶּם לֹא יָדַעְתֶּם אִתּוֹ אֵף אֲנִי יָדַעַתוּ אִתּוֹ וְכִי־אֹמֵר לֹא יָדַעְתִּיו אֶהְיֶה מְכֻזָּב כְּמוֹכֶם אָכֵן יָדַעְתִּיו וְאַתֶּם־דִּבַּרְוּ אֲנִי שֹׁמֵר:

זי אֲבָרְהָם אֲבִיכֶם הִתְעַלֵּס לְרֹאוֹת אֶת־יוֹמִי וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַח:

זכ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים אֵינְךָ עוֹד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה וְאַת־אֲבָרְהָם רִאִיתָ:

זח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵם אֲנִי הִיִּיתִי עוֹד עַד לֹא־הָיָה אֲבָרְהָם:

זט וַיִּשְׁאוּ אַבְנִים לְרֹגֵם אִתּוֹ אֵף יִשׁוּעַ הִסְתַּתֵּר מֵעֵינֵיהֶם וַיֵּצֵא מִן־הַמִּקְדָּשׁ וַיַּעֲבֹר בְּתוֹכָם וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ:

פרק ט

א וַיְהִי בְּעֶבְרוֹ וַיֵּרָא אִישׁ אֲשֶׁר נוֹלַד עוֹר מְרֻחָם אִמּוֹ: ב וַיִּשְׁאַלְהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבֵּנוּ מִי חֲטָא הָאִישׁ הַזֶּה אוֹ יִלְדִּיו כִּי נוֹלַד עוֹר:

ג וַיַּעַן יִשׁוּעַ לֹא הוּא חֲטָא וְלֹא יִלְדִּיו אֵף לְבַעֲבוֹר יִרְאוּ־בוֹ מֵעַלְלִי־אֵל:

ד עָלִי לְעוֹלָל עֲלָלוֹת שְׁלַחִי בְּעוֹד יוֹם כִּי־יָבֹא לִילָה וְאֵז לֹא־יוֹכַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת מֵאוֹמָה:

ה בְּעוֹד אֲנִי בְּעוֹלָם אוֹר הָעוֹלָם הַנִּנִּי:

ו הַדֹּבֵר יֵצֵא מִפִּי וַיֵּרָק רַק בְּעַפְרֵי הָאֲדָמָה וַיִּגְבַּל־חֲמֹר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו:

ז וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵלֶךְ וְרַחֲצֵת בְּכֶרֶכֶת הַשְּׁלִיחַ אֲשֶׁר יֹאמֶר שְׁלוֹחַ וַיֵּלֶךְ וַיִּרְחֹץ וַיָּבֹא בְּעֵינָיו פְּקָחוֹת:

ח וַיֹּאמְרוּ שְׂכָנָיו הִידְעִים אִתּוֹ מָאֵז הֲלֹא־זֶה הוּא הַיֹּשֵׁב הַמְּבַקֵּשׁ נְדָבוֹת:

ט אֵלֶּה אָמְרוּ כִּי־זֶה הוּא וְאֵלֶּה לֹא־כֵן רַק דּוֹמָה־לוֹ וְהוּא אָמַר אֲנִי הוּא:

י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיכָה אִפּוּא נִפְקָחוּ עֵינֶיךָ:

יא וַיַּעַן אִישׁ אֲשֶׁר שְׁמוֹ יִשׁוּעַ גָּבַל חֲמֹר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו וְכֵה אָמַר אֵלִי הֵלֶךְ וְרַחֲצֵת בְּכֶרֶכֶת הַשְּׁלִיחַ וַאֲלֶךְ וַאֲרַחֵץ וְעֵינֵי נִפְקָחוּ:

יב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וַאֲנִי וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי:

יג וַיָּבִיאוּ אֶת־הָעוֹר הָרָאָה הַזֶּה אֶל־הַפְּרוֹשִׁים:

יד וְהַיּוֹם אֲשֶׁר לָשׁ יִשׁוּעַ אֶת־הַטִּית וְאַת־עֵינָיו פָּקַח הִנֵּה יוֹם הַשַּׁבָּת:

טו וַיּוֹסִיפוּ גַם־הַפְּרוֹשִׁים לְשָׁאֵל אִתּוֹ אֵיךְ נָתַן לוֹ אוֹר עֵינָיו וַיַּגִּד לָהֶם כִּי שָׁם טִיחַ עַל־עֵינֵי וַאֲרַחֵץ וְהִנֵּה עֵינֵי רְאוֹת:

טז וַיֵּשׁ מִן־הַפְּרוֹשִׁים אָמְרוּ הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ אִישׁ אֱלֹהִים כִּי אֵינְנוּ שֹׁמֵר אֶת־הַשַּׁבָּת וַיֵּשׁ אָמְרוּ הַיּוֹכַל אִישׁ חֲטָא לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים כְּאַלְהָה וַיְהִי מְדוֹן בֵּינֵיהֶם:

יז וַיּוֹסִיפוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעוֹר וּמֵה־תֹּאמַר אֶתָּה עָלָיו כִּי פָקַח אֶת־עֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר כִּי נָבִיא הוּא:

יח וְלֹא־הִאֲמִינוּ לוֹ הַיְּהוּדִים כִּי עוֹר הִנֵּה נָאוֹר עֵינָיו נָתַן לוֹ עַד־אֲשֶׁר קָרָאוּ לִילְדֵי הָעוֹר הָרָאָה:

יט וַיִּשְׁאַלּוּ אִתָּם לֵאמֹר הַזֶּה בְּנֶכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם כִּי נוֹלַד עוֹר וַאֲיֵךְ הוּא רָאָה עֲתָה:

כ וַיַּעֲנוּ אִתָּם יִלְדָיו וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ בְּנֵנוּ הוּא זֶה וְגַם נוֹלַד עוֹר:

כא אָבֵל לֹא יָדָעְנוּ אִיךָ הוּא רֹאֶה עֵתָה וְלֹא יָדָעְנוּ מִי פָקַח
אֶת־עֵינָיו הֲלֹא בָּא בִּימֵים הוּא שְׁאָלוֹ אֹתוֹ וְהוּא בִּפְיוֹ
יִגִּיד לָכֶם:

כב כְּזֹאת דִּבְרוּ יִלְדָיו מִיִּרְאָתָם אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר כָּבַר
חֲרָצוֹ לְנִדּוֹת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יוֹדֶה כִּי הוּא הַמָּשִׁיחַ:

כג עַל־כֵּן אָמְרוּ יִלְדָיו כִּי בָּא בַּשָּׁנִים הוּא שְׁאָלוֹ
אֶת־פִּיהוּ:

כד אַז קָרְאוּ שְׁנִית לַעֲנֹר הָרֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שִׁים־נָא
כְּבוֹד לֹאלֹהִים אֲנַחְנוּ יָדָעְנוּ כִּי־הָאִישׁ הַזֶּה חָטָא הוּא:

כה וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אִם־חָטָא הוּא לֹא יָדַעְתִּי רַק אַחַת יָדַעְתִּי
כִּי עֲנֹר הָיִיתִי וְעֵתָה הִנְנִי רֹאֶה:

כו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־עֲשֵׂה לָךְ אִיךָ פָקַח אֶת־עֵינֶיךָ:

כז וַיַּעַן אֹתָם הֲלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וּמִה־לָּכֶם
לִשְׁמַע שְׁנִית הִגַּם אֹתָם חֲפָצִים לְהִיּוֹת תִּלְמִידָיו:

כח וַיִּגְדְּפוּ אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵתָה הוּא תִלְמִידוֹ וְאַנְחָנוּ
תִּלְמִידֵי מֹשֶׁה אֲנַחְנוּ:

כט יָדָעְנוּ כִּי אֶל־מֹשֶׁה דִּבְּרָ אֱלֹהִים וְזֶה הָאִישׁ לֹא יָדָעְנוּ
מֵאֵין הוּא:

ל וַיַּעַן הָאִישׁ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם דִּבְרִי פֶלֶא הוּא אֹתָם לֹא
יָדַעְתֶּם מֵאֵין הוּא וְהוּא אֶת־עֵינֵי פָקַח:

לא וְאַנְחָנוּ יָדָעְנוּ כִּי חָטְאִים לֹא־יִשְׁמַע אֱלֹהִים כִּי
אִם־הֵיכָא אֶת־הָאֱלֹהִים וְהַעֲשֵׂה אֶת־רְצוֹנוֹ אֹתוֹ
יִשְׁמַע:

לב מִי שָׁמַע מַעֲוָדוֹ כִּי־פָקַח אִישׁ אֶת־עֵינָיו הַנוֹלֵד עֲנֹר
מִרְחָם:

לג וְלֹא הָיָה זֶה אִישׁ אֱלֹהִים לֹא־יָכֹל עֲשׂוֹת דִּבְרִי:

לד וַיַּעַנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֵן בָּעוֹן חוֹלְלֵת וְאֵתָה תִּלְמַד אֲתָנוּ
וַיִּדְחֲפוּ אֹתוֹ מֵעַל־פְּנֵיהֶם:

לה וַיִּשְׁוֹעַ שָׁמַע כִּי דִחֲפוּ אֹתוֹ מֵעַל־פְּנֵיהֶם וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
וַיֹּאמֶר הִתְאַמֵּן בְּכֵן־הָאֱלֹהִים:

לו וַיַּעַן וַיֹּאמֶר וּמִי הוּא־זֶה אֲדֹנִי וְאַמֵּין בּוֹ:

לז וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשְׁוֹעַ הֲלֹא רֵאִיתָ אֹתוֹ וְהִנֵּה הוּא הַמְּדַבֵּר
אֵלֶיךָ זֶה הוּא:

לח וַיֹּאמֶר הִנְנִי מֵאֵמִין אֲדֹנִי וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ:

לט וַיֹּאמֶר יִשְׁוֹעַ אֲנִי לְדִין בָּאתִי בְּאָרֶץ לְמַעַן הַעֲנִינִי יְהוֹ
רָאִים וְהָרָאִים יְהוֹ עֲנִינִים:

מ וּמִן־הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ וְשָׁמְעוּ אֶת־דִּבְרָיו אָמְרוּ
הִגַּם אֲנַחְנוּ עֲנִינִים:

מא וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יִשְׁוֹעַ לוֹ עֲנִינִים הָיִיתֶם לֹא־הָיָה בָּכֶם
עוֹן אָבֵל אֹתָם אָמְרִים כִּי הִנֵּכֶם רָאִים לָכֵן נִמְצָא עוֹן
בָּכֶם:

פרק י

א אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבֹּא דֶרֶךְ
הַשַּׁעַר אֶל־מַכְלְאוֹת הַצֹּאן כִּי אִם־יַעֲלֶה בְּדֶרֶךְ אַחֵר
גָּנֹב הוּא וְשָׂדֵד:

ב וְאִישׁ הִבָּא דֶרֶךְ הַשַּׁעַר הוּא רֹעֶה הַצֹּאן:

ג לוֹ פֶּתַח הַשַּׁעַר וְהַצֹּאן תִּשְׁמַעְנָה בְּקוֹלוֹ וְהוּא בְּשֵׁמוֹת
יִקְרָא אֶל־צֹאֲנוֹ וַיִּזְצִיאוּ:

ד בַּהֲצִיאוֹ אֶת־כָּל־צֹאֲנוֹ יַעֲבֹר לְפָנָיִךְ וְהִלְכוּ אַחֲרָיו
הַצֹּאן כִּי יָדַעְתָּ אֶת־קוֹלוֹ:

ה וְאַחֲרֵי זֶה לֹא תִלְכְּנָה כִּי תִנוּסְנָה מִפְּנֵי יַעַן קוֹל זָרִים
לֹא יָדָעוּ:

ו אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה נִשָּׂא עֲלֵיהֶם יִשְׁוֹעַ וְהֵם לֹא הִכִּינוּ
מִה־זֶה אֲשֶׁר דִּבְּרָ אֵלֵיהֶם:

ז וַיּוֹסֶף יִשְׁוֹעַ וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם
אֲנִכִּי שַׁעַר הַצֹּאן:

ח כֹּל אֲשֶׁר בָּאוּ לְפָנָי גָּנָבִים הֵם וְשָׂדֵדִים וְלֹא־שָׁמְעוּ
אֵלֵיהֶם הַצֹּאן:

ט אֲנִכִּי הַשַּׁעַר אִישׁ כִּי־יָבֹא דֶרֶךְ כִּי יִנְשָׁע וּבָא וַיִּצָּא
וַיִּמָּצָא מִרְעָה:

י הַגָּנֹב לֹא יָבֹא כִּי אִם־לְגָנֹב לְשַׁחֹט וְלִהְשָׁמִיד וְאֲנִי
בָּאתִי לְמַעַן יִמָּצְאוּ חַיִּים וְחַיִּית נַפְשָׁם לְרוּחָה:

יא אֲנִי הוּא הָרֹעֶה הַטּוֹב הָרֹעֶה הַטּוֹב יִתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַד
הַצֹּאן:

יב וְהַשְּׂכִיר אֲשֶׁר אֵינְנוּ רֹעֶה וְלֹא־לוֹ הַצֹּאן יִרְאֶה
אֶת־הַזָּאֵב בָּא יַעֲזֹב אֶת־הַצֹּאן וַיִּנוּס וְהַזָּאֵב יִחַטֵּף
וַיִּפְיֵץ אֶת־הַצֹּאן:

יג וְהַשְּׂכִיר נֹס כִּי שְׂכִיר הוּא וְלֹא יִדְאָג לְצֹאן:

יד אֲנִי הוּא הָרֹעֶה הַטּוֹב יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר־לִי וְנוֹדַעְתִּי
לְאֲשֶׁר לִי:

טו כְּאֲשֶׁר גָּם־הָאֵב יָדַע אֹתִי וְאֲנִי יָדַע אֶת־הָאֵב
וְאֶת־נַפְשִׁי אֲתֵן בְּעַד הַצֹּאן:

טז וְעוֹד צֹאן אַחֲרוֹת יִשְׁלִי אֲשֶׁר אֵינִן מִן־הַמַּכְלָה הַזֹּאת
וְעֲלִי לְהִגַּם גָּם־אֹתָן וְהִנֵּה בְּקוֹלִי תִשְׁמַעְנָה וְהִנֵּה עֹדֵר
אַחַד וְרֹעֶה אַחֵד:

יז עַל־כֵּן יִאָּהֲבֵנִי הָאֵב כִּי אֶת־נַפְשִׁי אֲתֵן וְאֲשִׁיב
וְאֶקְחֶיהָ:

יח אִישׁ לֹא יָקַח נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי אִם־אֲנִי אֲתִנְנָה יִשְׁלֹאֵל
יְדִי לְתַתָּה וַיִּשְׁלֹאֵל לְהַשִּׁיבָה אֵלָי זֹאת הַמַּצְנָה צְוִיתִי
מֵאֵת אָבִי:

יט וַיִּחַלְקוּ הַיְּהוּדִים עוֹד הַפַּעַם עַל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

כ רַבִּים מֵהֶם אָמְרוּ רוּחַ רָע בּוֹ וּמִשְׁגָּע הוּא לְמַה־זֶּה
תִּשְׁמַעוּ אֵלָיו:

כא וְאַחֲרֵים אָמְרוּ אֵין הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבְרֵי בַעַל רוּחַ רָע
הָיָה עִם־רוּחַ רָע לְפָקַח עֵינֵי עֲנִינִים:

כב וַיְהִי בִימֵי הַחֲנֻכָּה בִּימֵי הַחֲרֹף בִּירוּשָׁלַיִם:

כג וַיִּתְּהִלֵּךְ יִשְׁוֹעַ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּאוֹלָם שְׁלֹמֹה:

כד וַיִּסְבּוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ עַד־אָנָּה תִמְשָׁכְנוּ
בְּנַפְשָׁנוּ אִם־אֵתָה הוּא הַמָּשִׁיחַ הַגָּד־לָנוּ לְעֵין
הַשָּׁמַיִשׁ:

כה וַיַּעַן אֹתָם יִשְׁוֹעַ הֵן הִגַּדְתִּי לָכֶם וְלֹא הִאָּמַנְתֶּם כִּי
הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה בְּשֵׁם אָבִי הֵם לִי לְעֵדוּת:

כו רַק אֹתָם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי לֹא מִצִּיאֲנִי אֹתָם כְּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי
לָכֶם:

כו צאני שמעות את-קלי ואני ידע אתן והנה הלכות
 אחרי:
 כח ויחיי עולם אתן להן לא תאבדנה לנצח ולא יחטף
 אתן איש מדרי:
 כט אבי אשר נתן לי אדיר הוא מכל ואין איש
 אשר-יוכל לחטף אתהן מיד האב:
 ל ואני והאב אחד:
 לא ויסיפו היהודים וישאו אבנים לסקלו:
 לב ויען אתם ישוע הן מעשים רבים טובים הראיתי לכם
 מאת האב על-איזה מן-המעשים האלה תסקלני:
 לג ויענו אותו היהודים לאמר על-מעשה טוב לא נסקלך
 כי אם-על-חילול השם באשר כי אדם אתה והנך אמר
 לנפשו אלהים אתה:
 לד ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי
 אלהים אתם:
 לה ועתה אם-אנשים נקראו אלהים אשר תורת האלהים
 אתם ודבר הכתוב אין להשיב:
 לו איך תאמרו על-זה אשר קדשו האב וישלחוהו בארץ
 מגדף אתה יען אמרתי בן-האלהים אני:
 לז אם-לא עשיתי את-מעשי אבי לא תאמינו לי:
 לח ואם-עשיתים אף כי לא-אביהם להאמין בי האמינו
 במעשי ידך למען תדעו ותאמינו כי האב בי ואני
 באב:
 לט ויסיפו ויבקשו לתפשו אף הוא נמלט מידם:
 מ ויצא וישב אל-עבר הירדן אל-המקום אשר יוחנן
 היה מטביל שם בתחלה וישב שם:
 מא ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא-נתן מופת
 אכל כל-אשר דבר על-האיש הזה אמת הוא:
 מב ויאמינו-בו רבים במקום ההוא:

פרק יא

א ויהי איש חלה ושמו אלעזר מבית-עניה מקום מושב
 מרים ומרתא אחותה:
 ב היא מרים אשר משחה את-האדון בשמן רקח
 ובשערתי נגבה את-רגליו ואלעזר הוא אחיה אשר
 חלה:
 ג ותשלחנה האחיות אליו לאמר אדני הנה זה אשר
 נפשו אהבתהו חלה הוא:
 ד וישמע ישוע ויאמר המחלה הזאת לא למנות כי
 אם-לכבוד האלהים למען יכבד-בה בן-האלהים:
 ה וישוע אהב את-מרתא ואת-אחותה ואת-אלעזר:
 ו ויהי בשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום
 אשר-הוא שם:
 ז ואחר-כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה אל-ארץ
 יהודה:
 ח ויאמרו אליו תלמידיו רבנו הלא זה עתה בקשו
 היהודים לסקלך ואתה עוד תשוב שמה:
 ט ויען ישוע הלא שתיים-עשרה שעות ביום איש החלה
 ביום לא יפול כי יראה אור העולם הזה:

י אכל החלה בלילה יפול כי האור אינו-בו:
 יא ואחרי דברו כזאת אמר אליהם אלעזר וידינו ישן
 ואני החלה להעיר אתו משנתו:
 יב ויענו תלמידיו אדני אם-ישן הוא שנתו תחלימהו
 וחי:
 יג וישוע דבר בן על-מותו והם חשבו כי על-מנוחתו
 בשנה הוא מדבר:
 יד אז אמר אליהם ישוע בשפה כרוכה אלעזר מת:
 טו ואני שמח למענכם כי לא-הייתי שמה לבעבור
 תאמינו אף גלכה-נא אליו:
 טז ויאמר תומא הנקרא דידמוס אל-חבריו התלמידים
 גלכה-נא גם-אנחנו ונמותה עמו:
 יז ויבא ישוע וימצא כי זה כבר ארבעה ימים שכב
 בקבר:
 יח ובית-עניה קרבה לירושלים כחמש עשרה מענות
 צמד שדה:
 יט ויהודים רבים באו אל-מרתא ומרים לנחמן
 על-אחיהן:
 כ ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקראתו ומרים
 ישבת בבית:
 כא ותאמר מרתא אל-ישוע אדני לו היית פה עמנו
 ולא-מת אחי:
 כב וגם-עתה ידעתי כי כל-אשר תשאל מאת האלהים בן
 יתן לך האלהים:
 כג ויאמר אליה ישוע הלא יקום אחיך:
 כד ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום ביום התקומה
 ביום האחרון:
 כה ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי
 אף כ-יהוא מת יקום וחי:
 כי וכל-חי אשר יאמין-בי לא ימות לעולם התאמיני
 זאת את:
 כז ותאמר אליו הן אדני הן אנכי האמנתי כ-אתה הוא
 המשח בן-האלהים הבא אל-העולם:
 כח ובכרבה כזאת הלכה וקראה למרים אחותה בסתר
 לאמר הנה בא הרבי והוא קרא לה:
 כט ותשמע ותקם כרגע ותבא אליו:
 ל וישוע טרם יבא אל-הכפר כי אם-עודנו עמד במקום
 אשר פגשה-בו מרתא:
 לא ויהיהודים אשר-היו אתה בבית לנחמה בראותם
 כ-קמה מרים ויצאה פתאם הלכו אחריה בחשבם
 כ-לבבות אל-הקבר היא הלכת:
 לב ומרים באה אל-המקום אשר ישוע עמד שם ותרעהו
 ותפל לרגליו ותאמר לו אדני לו היית פה עמנו
 ולא-מת אחי:
 לג כראות ישוע אתה בכיה ואת-היהודים בכים עמה
 וימר רוחו בקרב ויסער לבו:
 לד ויאמר אן קברתם אתו ויאמרו אליו בא אדנינו
 וראה:
 לה ויבך ישוע:

פרק יב

א וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים רָאוּ מִה־נִּפְלְאָה לּוֹ אֶהְבֵּתוּ:
 לו וַיֵּשׁ מֵהֶם אִמּוֹ הַהוּא אֲשֶׁר פָּקַח עֵינָיו הָעוֹר לֹא יָכַל
 לַעֲצֹר גַּם אֶת־זֶה מִמֶּנּוּ:
 לח וַיֵּשׁוּעַ בְּמֶרְ נִפְשׁוֹ בָּא אֶל־הַקֶּבֶר וְהוּא מְעֵרָה וְאָבָן
 שׁוּמָה עַל־פִּיהָ:
 לט וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ גָּלוּ אֶת־הָאָבָן וְתֹאמַר אֵלָיו מִרְתָּא אַחֲוֹת
 הַמֶּת אֲדֹנָי הִנֵּה הוּא נִבְאָשׁ כִּי־זֶה לוֹ יָמִים אַרְבָּעָה:
 מ וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יֵשׁוּעַ הֲלֹא אֲמַרְתִּי לָךְ אִם־תֹּאמִינִי אֲזִי
 תֵּרָאִי אֶת־כְּבוֹד הָאֱלֹהִים:
 מא וַיִּגְלוּ אֶת־הָאָבָן אֲשֶׁר הַמֶּת הוֹשֵׁם שָׁם וַיֵּשׁוּעַ נָשָׂא
 אֶת־עֵינָיו לְמִרוֹם וַיֹּאמֶר אוֹדֶךָ אֲבִי כִי עָנִיתִנִי:
 מב וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִי מִדִּי אֲדַבֵּר אֶתָּה תַעֲנֶנּוּ אָפֶס בְּעֶבֶר
 הָעַם הָעֵמֶד עָלַי דִּבַּרְתִּי כֵן לְבַעֲבוֹר יֶאֱמִינוּ כִּי אֶתָּה
 שְׁלַחְתָּנִי:
 מג כִּכְלֹתוֹ לְדַבֵּר כֵּן וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶלְעָזָר עוֹרָה
 וַצָּאָה:
 מד וַיֵּצֵא הַמֶּת וַיְדִיּוּ וַרְגָּלָיו אֲסוּרוֹת בְּתַכְרִיכִין וּפָנָיו
 קְשׁוּרִים בְּמִטְפַּחַת וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הִתִּירָהוּ וְתָנוּ
 לוֹ לִלְכֹת:
 מה וְרַבִּים מִן־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל־מַרְיָם כִּרְאוֹתָם
 אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ־בּוֹ:
 מו וּמַקְצוֹתָם הִלְכוּ אֶל־הַפְּרוּשִׁים וַיִּגִּידוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר
 עָשָׂה יֵשׁוּעַ:
 מז וַיִּקְהִילוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת־הַסֵּנֶהֶדְרִין
 וַיֹּאמְרוּ מִה־נִּעֲשֶׂה הֲלֹא הָאִישׁ הַזֶּה עָשָׂה מוֹפְתִים
 רַבִּים:
 מח וְאִם־נִחְדָּל מִמֶּנּוּ כִּיּוֹם הֲלֹא כָלָם יֶאֱמִינוּ־בּוֹ וּבָאוּ
 הָרוּמִיִּם וְלָקְחוּ אֶת־מְקוֹמָנוּ וְאֶת־עַמָּנוּ:
 מט וְאֶחָד מֵהֶם קָפָא שְׁמוֹ אֲשֶׁר הָיָה כֹהֵן כָּהֵן גָּדוֹל בַּשָּׁנָה
 הַהִיא אָמַר אֲלֵיהֶם אַתֶּם לֹא־תִבְּנוּ דָבָר:
 י וגַּם לֹא־תִשְׁכִּילוּ כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר יָמוּת אִישׁ אֶחָד
 בְּעַד הָעָם מֵאֲבֹדֵן הָעָם כָּלוֹ:
 יא וְלֹא מִלְּבֹד דָּבָר כְּזֹאת כִּי אִם־בִּהְיוֹתוֹ כֹהֵן גָּדוֹל בַּשָּׁנָה
 הַהִיא נִבָּא כִּפְּיוֹ כִּי־יֵשׁוּעַ יָמוּת בְּעַד הָעָם:
 יב וְלֹא־לְבֹד בְּעַד הָעָם כִּי אִם־גַּם־לְקַבֵּץ אֶת־בְּנֵי
 הָאֱלֹהִים הַנִּפְצָצִים וְהָיוּ לְאַחֲדִים:
 יג וּמִן־הַיּוֹם הַהוּא נִוָּעֲצוּ עָלָיו יַחֲדָו לְהַמִּיתוֹ:
 יד וְעַל־כֵּן לֹא־הִתְהַלֵּךְ יֵשׁוּעַ עוֹד בֵּין הַיְּהוּדִים בְּגָלוּי כִּי
 אִם־נִטָּה מִשָּׁם עַד־הַכֶּפֶר הַקְּרוֹבָה לַמִּדְבָּר אֶל־עִיר
 וּשְׁמָהּ אֶפְרַיִם וַיִּגְרֶשׁ עִם־תַּלְמִידָיו:
 יו וַיִּקְרַב חַג־הַפֶּסַח לַיְּהוּדִים וְרַבִּים מִן־הָאָרֶץ עָלוּ
 יְרוּשָׁלַיִם לִפְנֵי הַפֶּסַח לְהַתְקַדֵּשׁ שָׁמָּה:
 יז וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־הַעֲבָדִים הָעֹמְדִים
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ מִה־יִּהְיֶה לְבַכֶּם הָאִם לֹא־יָבֹא
 אֶל־הַחֹג:
 יח וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים נִתְּנוּ פָקֶדָה כִּי אִם־יֵדַע
 אִישׁ אֶת־מְקוֹמוֹ אִי יָבֹא וַיִּגִּיד לְמַעַן יִתְפָּשֶׂהוּ:

א וַיֵּשֶׁשׁ יָמִים לִפְנֵי חַג־הַפֶּסַח בָּא יֵשׁוּעַ אֶל־בֵּית־עֲנָנָה
 וְשָׁם אֶלְעָזָר הַמֶּת אֲשֶׁר הִחְיָה מִן־הַמֵּתִים:
 ב וַיַּעֲשׂוּ־לוֹ שָׁם מִשְׁתָּה בְּעָרֵב וּמִרְתָּא מִשְׁנַת אֹתוֹ
 וְאֶלְעָזָר הָיָה אֶחָד מִן־הַיִּשְׁכִּים אֶל־הַשְּׁלֶחָן:
 ג וַתִּקַּח מַרְיָם מִרְקַחַת גִּרְדִּי וַיִּקְרַע־הָּ מֵאֵד לְטָרָא
 אַחַת מִשְׁקָלָהּ וַתִּמָּשַׁח אֶת־רַגְלֵי יֵשׁוּעַ וּבִשְׁעָרֶתֶיהָ
 נִגְבָּה אֶת־רַגְלָיו וְהַבֵּית מָלֵא רִיחַ הַמִּרְקַחַת:
 ד וְאֶחָד מִתַּלְמִידָיו הוּא יְהוּדָה בֶּן־שַׁמַּעוֹן אִישׁ־קַרְיֹת
 אֲשֶׁר אַחֲרֵי־כֵן הִסְגִּירוֹ אָמַר לֵאמֹר:
 ה עַל־מָה לֹא־תִמָּכֶר הַמִּרְקַחַת הַזֹּאת בְּשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת דִּינָר
 לְתַת לְעֲנִיִּים:
 ו וְהוּא דָּבָר כְּזֹאת לֹא מִדַּאֲגָתוֹ לְעֲנִיִּים רַק יַעַן כִּי־גִבֹּב
 הָיָה וְאֶרֶץ אוֹצְרִים בִּידוֹ וְנִשְׂא מֵאֲשֶׁר נִתְּנוּ בּוֹ:
 ז וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הִנֵּחַ־לָּהּ לְיוֹם קִבְּרֹתֶי הַכִּינָה זֹאת:
 ח כִּי אֶת־הָעֲנִיִּים תִּמָּצְאוּ לִפְנֵיכֶם תִּמָּיד וְאֵתִי לֹא
 תִּמָּצְאוּ תִּמָּיד לִפְנֵיכֶם:
 ט וְרַבִּים מִן־הַיְּהוּדִים שָׁמְעוּ כִּי הוּא שָׁם וַיָּבֹאוּ
 לֹא־בְעֶבֶר יֵשׁוּעַ לְבָדוֹ כִּי אִם־גַּם־לְרֹאוֹת אֶת־אֶלְעָזָר
 אֲשֶׁר הִחְיָה מִן־הַמֵּתִים:
 י וַיִּוָּעֲצוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לְהַרְגֵּם גַּם אֶת־אֶלְעָזָר:
 יא כִּי בִגְלָלוֹ אָזְלוּ יְהוּדִים רַבִּים וַיֹּאמְרוּ בִּישׁוּעַ:
 יב וַיְהִי מִמִּחְרַת כְּשִׁמְעוּ רַבִּים מִן־הָעָם מִן־עוֹלֵי הַרְגָּל כִּי
 יֵשׁוּעַ בָּא יְרוּשָׁלַיִם:
 יג וַיִּקְחוּ כַּפּוֹת תַּמְרִים בִּידֵם וַיֵּצְאוּ לְקִרְיָתוֹ וַיִּרְעִעוּ
 הוֹשַׁע־נָא בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
 יד וַיִּמָּצֵא יֵשׁוּעַ עִיר וַיִּקְרַב עָלָיו כְּפָתוֹב:
 טו אֶל־תִּירָאִי בֶת־צִיּוֹן הִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָבֹא לָךְ רֶכֶב עַל־עִיר
 בֶּן־אַתְנֹוֹת:
 טז וְכִל־זֹאת לֹא־הִבִּינוּ תַלְמִידָיו בְּתַחֲלִילָה אֵף כַּאֲשֶׁר לָקַח
 יֵשׁוּעַ אַחֵר כְּבוֹד זָכְרוֹ אֲזִי כִי־כִּי כָתוּב עָלָיו וְכִּי
 גַם־עָשׂוֹ לוֹ:
 יז וְהָעָם אֲשֶׁר הָיוּ אִתּוֹ הָעִידוּ בְּפִיהֶם כִּי קָרָא
 אֶת־אֶלְעָזָר מִן־קִבְּרוֹ וַיַּחְיֶהוּ מִן־הַמֵּתִים:
 יח וְעַל־כֵּן יֵצְאוּ הָעָם לְקִרְיָתוֹ אַחֲרֵי שָׁמְעֵם כִּי עָשָׂה
 אֶת־הָאֹת הַזֶּה:
 יט וְהַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ אִישׁ אֶל־אַחֲרֵי הַרְאִיתָם כִּי יָדִיכֶם
 לֹא תַעֲשִׂינָה תוֹשָׁיָה וְאַחֲרֵי כָל־אַדָּם יִמְשֹׁף:
 כ וּבִתְוֹף עוֹלֵי הַרְגָּל לְהַשְׁתַּחֲוֹת נִמָּצְאוּ גַם־יְיָנִים:
 כא וְהֵם בָּאוּ אֶל־פִּילֹפּוֹס אִישׁ בֵּית־צִיּוֹן מִן־הַגָּלִיל
 וַיַּחֲלוּ אֶת־פָּנָיו לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ חֲפָצִים אֲנַחְנוּ לְרֹאוֹת
 אֶת־יֵשׁוּעַ:
 כב וַיָּבֹא פִילֹפּוֹס וַיִּגֵּד לְאַנְדֵּרִי וְאַנְדֵּרִי וּפִילִיפּוֹס הַגִּידוּ
 הַדְּבָר לִישׁוּעַ:
 כג וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר הִנֵּה בָּא הַמוֹעֵד וּבֶן־הָאָדָם
 נִאֲדָר יִהְיֶה בְּכַבֹּדוֹ:

כד אמן אמן אני אמר לכם גרגר דגן אם לא יפול זמית בתוך הארץ ישאר לבדו ואם ימות יוציא זרע רב: כה האהב את-נפשו תכרת-לו והשגא את-נפשו בעולם הזה שמרה תהיה-לו לחיי עד: כו מי-החפץ לשרתני ילך בעקבותי ובאשר אהיה אני שם יהיה גם-משרתי וכי איש ישרת אתי יכבד האב: כז עתה נבקה נפשי ומה אמר הצילני אבי מן-עת המועד הזה אף על-כן באתי למועד הזה: כח אבי גדל כבוד שמך והנה קול ענה משמים גדלתי כבודו וגם-אגדלנו עוד: כט והעם העמדים שם שמעו ואמרו קול רעם הוא ויש מהם אמרו כי מלאך דבר אליו: ל ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם-למענכם: לא עתה נחרץ משפט העולם הזה ושר העולם הזה נדחף למדחפות: לב ונאני כאשר אנשא מעל-הארץ אמשך כל-אדם אחרי: לג והמליך האלה הוציא כי ירזמון באיזה מות ימות: לד ויענו אותו העם שמענו מפי התורה כי המשיח חי הוא לעולם ואיך תאמר אתה כי נשא ינשא בן-האדם מי הוא זה בן-האדם: לה ויאמר אליהם ישוע עוד מעט מן-עז יאיר האור לעיניכם לכו לאורו בהמצאו פן-יכסה אתכם החשך וההלך בחשך ילך אל-אשר לא ידע: לו האמינו באור כל-עוד הוא זורח עליכם למען תהיו בני האור ואחרי הדברים האלה הלך ישוע ויסתר מפניהם: לו והם לא האמינו לו אף כי-עשה אותם רבים לפניהם: לה למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמענתו וזרוע יהוה על-מי נגלתה: לו ועל-כן להאמין לא יכלו כי ישעיהו הוסיף לאמר: מ השע עיניהם והשמין את-לבבם פן-יראו בעיניהם ולבבם יבין ושב ורפאתי להם: מא הדברים האלה דבר ישעיהו בחזותו את-כבודו וינבא עליו: מב אולם גם מן-השרים האמינו-בו רבים אף בעבור הפרושים לא הדוד בפייהם לבלתי יגדו מתוך קהלים: מג כי כבוד אנשים יקר בעיניהם מקבד אלהים: מד ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא-בי הוא מאמין כי אם-בשליחי: מה והראה אתי הוא ראה את-שליחי: מו ונאני לאור באתי אל-העולם אשר כל-המאמין בי לא ישכך בחשכה: מז ואיש כי ישמע את-דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אותו כי לא-לשפט את-העולם באתי כי אם-להושיע את-העולם:

מח וכי ימאס בי איש ולא יקח אמרי יש שפט אשר-ישפטנו הדבר אשר דברתי הוא ישפטנו ביום האחרון: מט כי אני לא מלבי דברתי כי אם-האב אשר שלחני הוא צוני את-אשר אמר ואת-אשר אדבר: נ ונדעתי כי חיי עולם מצאתו ועל-כן את-אשר אמר אלי האב לדבר אותו אשמר לדבר:

פרק יג

א ויהי לפני חג-הפסח וידע ישוע כי בא זמנו לעלות מן-הארץ אל-האב ואת-בחיירי אשר אהב בארץ מאז בן אהבם עד-אחרית: ב אחרי סיום סעודת המצנה ואחרי אשר נתן השטן בלב יהודה בן-שמעון איש-קריות להסגיר אותו: ג וידע ישוע כי האב נתן בידו את-כל וכי הוא מאת אלהים יצא ואל-אלהים ישוב: ד ויקם מעל השלחן ויפשט את-בגדיו ויחגור מטפחת על-מתניו: ה ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ רגלי תלמידיו ולמחותן במטפחת אשר-הוא חגור בה: ו ויבא אל-שמעון פטרוס והוא אמר אליו האתה אדני תרחץ את-רגלי: ז ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה בזה לא-תדע עתה אף אחרי-כן תשכיל: ח ויאמר אליו פטרוס לא-תרחץ רגלי לעולם ויען אותו ישוע אם-לא ארחצך אין-לך חלק עמדי: ט ויאמר אליו שמעון פטרוס בי אדני לא לבד את-רגלי כי אם-גם את-ידי ואת-ראשי: י ויאמר אליו ישוע המרחץ אין-לו לרחץ עוד זולתי את-רגלי כי כלו טהור הוא ואתם הנכם טהורים אבל לא כלכם: יא כי ידע אתו אשר יסגירנו על-כן אמר לא כלכם טהורים: יב ואחרי אשר רחץ את-רגליהם ולבש את-בגדיו שב וישב ויאמר אליהם הידעתם מה-זאת עשיתי לכם: יג אתם קראים-לי רבי ואדון והיטבתם לקרא-לי בן כי-אני הוא: יד ועל-כן אם-אני האדון והרבי רחצתי את-רגליכם עליכם גם-אתם לרחץ איש איש את-רגלי אחיו: טו כי אני הוא מופתכם למען תעשון גם-אתם כאשר עשיתי לכם אני: טז אמן אמן אני אמר לכם אין העבד גדול מאדני ואין השליח רב משלחו: יז ואם-ידעתם זאת אשר-יכם אם-כן תעשון: יח ולא על-כלכם דברתי בן כי ידעתי את-אשר בחרתי-יכם אף למען יקום הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:

ט מעשה אני מגיד לכם דבר טרם באו למען תאמינו
אחרי באו כי אני הוא:

כ אמן אמן אני אמר לכם המקבל אתמי אשר אשלח
פני הוא מקבל והמקבל פני הוא מקבל פני שליחי:

כא ויהי כדבר ישוע את הדברים האלה ותפצם רוחו
בקרב ויגד להם לאמר אמן אמן אני אמר לכם כי
אתד מכס יסגיר אתי:

כב ויתראו התלמידים פנים בפנים כי לא ידעו עלמי
דבר:

כג ואחד מתלמידיו אשר ישוע אהבו נשען עלחיקו:
יד וירמזלו שמעון פטרוס ויאמר אליו אמרנא מיהוא
זה אשר דבר עליו:

כה ויפל עלצוארי ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא:

כו ויען ישוע זה הוא אשר אטבללו פרוסה ונתתיה לו
ויטבל את הפרוסה ויקחה ויתנה אל יהודה
בן שמעון איש קריית:

כז ואחרי אכלו את הפרוסה בא השטן אל קרבו ויאמר
אליו ישוע את אשר תעשה מהר ועשה:

כח ולא ידע איש מן הישבים שם במסיבה עלמה דבר
אליו כזאת:

כט כי יש אשר חשבו בהיות צרור הפסח ביד יהודה
עלפן אמר אליו ישוע קנהנא את אשר יחסר לנו
לחג או תנא דבר לעניים:

ל והוא בקחתו את הפרוסה אלפיו יצא פתאם ויהי
לילה:

לא ויהי כאשר יצא ויאמר ישוע עתה נאדר בן האדם
בכבוד ובו אלהים בכבוד נאדר:

לב ואלהים הוא יאדיר אתו בכבוד וגם יחיש להאדירו:

לג פני היקרים עוד מעט מזער אשב עמכם ואתם
תבקשוני וכאשר אמרתי אליה יהודים כי אלי אשר
אני הלך לא תוכלו לבא שמה פן אני אמר עתה
גם אליכם:

לד הגה מצנה חדשה אני נתן לכם לאהבה איש
את רעהו כאשר אהבתי אתכם פן גם אתם איש
את רעהו תאהבו:

לה כזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם אם אהבת רעים
תלין ביניכם:

לו ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני אנה אתה הלך ויען
ישוע אל אשר אני הלך לא תוכל ללכת אחרי פיום
אף הגה ימים באים והלכת אחרי:

לי ויאמר אליו פטרוס אדני עלמה לא אוכל ללכת
אחריך פיום הלא אתנפשי אתן בעדך:

לח ויען ישוע התתן אתנפשו בעדי אמן אמן אני אמר
לך לא יקרא התרגל עד אשר תכחשבי שלש
פעמים:

פרק יד

א אל יחת לבכם האמינו באלהים וכמוכן האמינו בי:

ב מעונות רבות נמצאות בבית אבי כי לולא כן הייתי
מגיד לכם ואני הלך להכין לכם מקום:

ג ואחרי אשר אלך ואכין מקום לכם שוב אשוב
ולקחתי אתכם אלי למען תהיו עמי שם באשר
אהיה:

ד ואתם ידעתם אנה אני הלך וגם אתה דרך ידעתם:

ה ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך
ואיכה נדע אתה דרך:

ו ויאמר אליו ישוע אנכי הדרך והאמת והחיים ואיש
לא יבא אליה אלא בלתי עלידי:

ז לו אתי ידעתם ידעתם גם את אבי ומעשה ידעתם
אתו וגם ראיתם אתו:

ח ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא אתה אב ורב
לנו:

ט ויאמר אליו ישוע הלא ימים רבים הייתי עמכם
הטרם תדע אתי פילפוס הראה אתי ראה אתה אב
ולמה זה תאמר הראנו אתה אב:

י הכי לא תאמין כי אני באב והאב בי הדברים אשר
אני דבר אליכם לא מלבי אני דבר כי האב השכן בי
הוא פועל בי פעלותיו:

יא האמינו לי כי אני באב והאב בי ואם לא האמינו לי
בגלל הפעלות האלה:

יב אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי את המעשים
אשר אני עשה יעשה גם הוא וגדלות מאלה יעשה
כי אלי אבי אנכי הלך:

יג וכל אשר תשאלו בשמי אתו אעשה לבעבור יגדל
כבוד האב בכנו:

יד כל דבר אשר תשאלו בשמי אני אעשנו:

טו אם אהבתם אתי את מצותי תשמרו:

טז ואני אחלה פני האב ויתן לכם מליץ אחר אשר ישכן
אתכם עדי עד:

יז הלא הוא רוח האמת אשר העולם לא יכל לקבלו
באשר לא יראנו ולא ידענו ואתם ידעתם אתו כי הוא
שכן אתכם ואף יהיה יהיה בתוכם:

יח ואני לא אעזבכם יתומים כי בא אבא אליכם:

יט עוד מעט מזער והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם
תראו פיי אני חי וכן גם אתם תחיו:

כ פיום ההוא תדעו פיי אני באב ואתם בי ואני בכם:

כא מי אשר מצותי אתו ושמר לעשותן זה הוא אשר
יאהבני ואהבי אהוב לאבי ואני אהבהו ואלי
אתודע:

כב ויאמר אליו יהודה לא איש קריות ואיכה אדני
תקרינה כאלה כי תבא להתודע אלינו ולא לעולם:

כג ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר
את דברי ואבי יאהב אתו ואלי נבא ונשכנו אתו:

כד ואיש אשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי
והדברים אשר שמעתם לא מלבי יצאו כי אם מפי
האב אשר שלחני:

כה את אלה דברתי אליכם בעוד שבת עמכם:

^{טו} וְהַמְלִיץ הוּא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר-יִשְׁלַחְהוּ הָאֵב בְּשָׁמִי
יִלְמְדְכֶם אֶת-כָּל נֶאֱזָר וְתִזְכְּרוּ כָּל אֲשֶׁר-הִגַּדְתִּי לָכֶם:

^{טז} וְעַתָּה שְׁלוֹם אֲנִי מֵנִיחַ לָכֶם אֶת-שְׁלוֹמִי אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
לֹא כְּאֲשֶׁר יִתֵּן הָעוֹלָם אֲנִי נֹתֵן לָכֶם אֶל-יִרְגֹז לְבַבְכֶם
וְאֶל-יִחַת:

^{טז} הֲלֹא שָׁמַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם כִּי אֵלֶּךְ מִכֶּם
וְעוֹד אָשׁוּב אֲלֵיכֶם לֹא אֶהְיֶה אִתְּכֶם שְׁמַחִים
בְּאֲמָרִי לָכֶם כִּי-הֵלֵךְ אֲנִי אֶל-הָאֵב כִּי הָאֵב גָּדוֹל
מִמֶּנִּי:

^{טז} וְעַתָּה הִגַּדְתִּי לָכֶם הַדָּבָר טָרָם בְּאוֹ לְבַעֲבוֹר תִּצְמִיחוּ
אֲחֵרֵי בְאוֹ:

^ל וְאֲנִי לֹא-אוּכַל עוֹד לְהַרְבּוֹת אֲמָרִים עִמָּכֶם מִפְּנֵי
שֶׁר־הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָבֹא וְהוּא אֵין-לוֹ חֵלֶק בִּי
כָּל-מְאוּמָה:

^{לא} רַק לְבַעֲבוֹר יֵדַע הָעוֹלָם כִּי אֲנִי אֶהֱבֶה אֶת-הָאֵב וְעָשָׂה
אֲנִי כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִי הָאֵב לַעֲשׂוֹת וְנִלְכָּה מִזֶּה:

פרק טו

^א אֲנִכִּי הִגַּפְןָּ גִפְנָּ אֶמֶת וְאָבִי הַכֹּהֵן:

^ב כָּל-זְמֹרָה מִמֶּנִּי אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂה עֲנָבִים יִכְרַתְנָה
וְאֲשֶׁר תַעֲשֶׂה עֲנָבִים יִקְיָמְנָה לְהַרְבּוֹת אֶת-פְּרִיָּהּ:

^ג וְאַתֶּם זִכְרִים הֵנִכֶם כִּי־עַל-פִּי דְבָרִי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֲלֵיכֶם:

^ד הֵיוּ דְבָקִים בִּי וְאֲנִי בָכֶם כִּי כְּאֲשֶׁר הִזְמַרְתֶּם פְּרִי
כָּל-תַעֲשֶׂה מֵאֲלֵיָּה אִם-לֹא דְבָקָה בְּגִפְנָּ כֵּן גַם-אַתֶּם
אִם-לֹא תִדְבְּקוּן בִּי:

^ה אֲנִכִּי הִגַּפְנָּ וְאַתֶּם הִזְמַרְתֶּם הַדְּבָק בִּי וְאֲנִי בּוֹ הוּא יִשְׁוֶה
רַב פְּרִי כִּי בְּלַעֲדִי לֹא תוּכְלוּ עֲשׂוֹת מְאוּמָה:

^ו מִי אֲשֶׁר לֹא יִדְבֹק בִּי יִשְׁלַחְהוּ כְּנֹצָר אֲשֶׁר יִיכַשׁ
וּמִקִּשָּׁשׁ יִקְשְׁשֻׁוּ וְנִתְּנוּ לְאֵשׁ וְהָיָה לְבָעֵר:

^ז אִם-בִּי אַתֶּם דְּבָקִים וְדְבָרִי שְׁמָרִים בָּכֶם תִּשְׁאָלוּ
וְיַעֲשֶׂה לָכֶם כְּכָל-מִשְׁאָלוֹת לְבַבְכֶם:

^ח כִּזְזֹת יִגְדַל כְּבוֹד אָבִי כִּי-תַעֲשֶׂה רַב פְּרִי וְהִיִּיתֶם לִי
לְתַלְמִידִים:

^ט כְּאֲשֶׁר אֶהֱבֶה אִתִּי הָאֵב כֵּן אֶהְיֶה אִתְּכֶם חֲסוֹ בְּאֶהְבְּתִי
תָּמִיד:

^י אִם אֶת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ תִּחְסוּ בְּאֶהְבְּתִי תָּמִיד כְּאֲשֶׁר
גַם-אֲנִכִּי מִצְוֹת אָבִי שְׁמַרְתִּי וְאֶחָסָה בְּאֶהְבְּתוֹ תָּמִיד:

^{יא} אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה
שְׁמִי עֲלֵיכֶם וְשִׁמַּחְתֶּם תִּמְלֹא נַפְשְׁכֶם:

^{יב} וְזֹאת הִיא מִצְוַתִּי לְאֶהְבָּה אִישׁ אֶת-אָחִיו כְּאֲשֶׁר אֲנִכִּי
אֶהְבְּתִי אִתְּכֶם:

^{יג} אֵין לְאִישׁ אֶהְבָּה רַבָּה מֵאֲשֶׁר אִם יִתֵּן אֶת-נַפְשׁוֹ בְּעַד
יְדִידָיו:

^{יד} וְאַתֶּם יְדִידֵי הֵנִכֶם רַק אִם-תַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר-אֲנִכִּי מִצְוָה
אִתְּכֶם:

^{טו} לֹא עוֹד עֲבָדִים אֶקְרָא לָכֶם כִּי הָעֶבֶד אֵינְנוּ יֹדַע
אֶת-אֲשֶׁר אֲדַבֵּר עֲשֵׂה אֵף לָכֶם קְרָאתִי יְדִידֵי כִּי
הוֹדַעְתִּי אִתְּכֶם כָּל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִפִּי אָבִי:

^{טז} לֹא אַתֶּם בְּחִרְתֶּם בִּי רַק-אֲנִי בְּחִרְתִּי בָכֶם וְאֲנִי מִנִּיתִי
אִתְּכֶם לְלֶכֶת וְלַעֲשׂוֹת פְּרִי וּפְרִיָּכֶם יַעֲמֹד לְעַד
וְכָל-דְּבָרִי אֲשֶׁר תִּשְׁאָלוּ מֵאַתְּ הָאֵב בְּשָׁמִי אִתּוֹ יִתֵּן
לָכֶם:

^{יז} וְזֹאת הִיא הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוָה אִתְּכֶם כִּי אִישׁ
אֶת-רַעְיָהוּ תִּתְּקֶבֶן:

^{יח} אִם-הָעוֹלָם יִשְׁנָא אִתְּכֶם הֲלֹא יִדַּעְתֶּם כִּי אִתִּי שְׁנָא
לְפָנֵיכֶם:

^{יט} לֹא הִיִּיתֶם מִן-הָעוֹלָם הָעוֹלָם יֶאֱהָב אֶת אֲשֶׁר-לוֹ אֵף
יַעַן כִּי-אֵין אַתֶּם מִן-הָעוֹלָם וְאֲנִי בְּחִרְתִּי בָכֶם
מִן-הָעוֹלָם עַל-כֵּן יִשְׁנָא אִתְּכֶם הָעוֹלָם:

^כ זָכְרוּ אֶת-הַדְּבָרִי אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם הָעֶבֶד אֵינְנוּ גָדוֹל
מֵאֲדָנֵינוּ אִם-יִרְדְּפוּ אִתִּי גַם-אַתְּכֶם יִרְדְּפוּ אִם-שָׁמְרוּ
אֶת-דְּבָרֵי גַם אֶת-דְּבָרֵיכֶם יִשְׁמְרוּ:

^{כא} אָבִל כָּל-אֵלֶּה יַעֲשׂוּ לָכֶם בְּעִבּוֹר שְׁמִי כִּי אֵינֶם יֹדְעִים
אֶת-שְׁלַחִי:

^{כב} לִי לִי כִּבְיָתִי וְהִגַּדְתִּי לָהֶם לֹא הוֹשַׁת עֲלֵיהֶם חֲטָא אָבִל
עַתָּה אֵין מִצְוָה בְּפִיָּהֶם עַל-חֲטָאתָם:

^{כג} הַשְׁנָא אִתִּי הוּא שְׁנָא גַם-אֶת-אָבִי:
^{כד} לִי לִי עֲשִׂיתִי לְפָנֵיהֶם הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא עָשָׂה אִישׁ
אַחֵר לֹא-הוֹשַׁת עֲלֵיהֶם חֲטָא אָבִל עַתָּה כָּאוֹ

אֶת-מַעֲשֵׂי וַיִּשְׁנָאוּ גַם-אִתִּי וְגַם אֶת-אָבִי:
^{כה} אֵף לְמִלֵּאת הַדְּבָרִי הַכְּתוּב בְּתוֹרַתְכֶם וְשִׁנְיָתָה חֲנָם
שְׁנָאוֹנִי:

^{כו} אֵף כְּאֲשֶׁר יָבֹא הַמְּלִיץ אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֲלֵיכֶם מֵאַתְּ
הָאֵב הֲלֹא הוּא רוּחַ הָאֶמֶת הַיֵּצֵא מִמְּקוֹר הָאֵב הוּא
יַעֲדִלִי:

^{כז} וְגַם-אַתֶּם תַּעֲדִידוּ לִי כִּי הִיִּיתֶם עִמָּדִי מֵרֵאשׁ:

פרק טז

^א אֶת-אֵלֶּה דִּבְרֵי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא תִכְשְׁלוּ:
^ב הֵם יִגְדּוּ אִתְּכֶם מִתּוֹךְ הַקֹּהֶל וְאֵף הַגִּיעַ הַזֶּמֶן אֲשֶׁר
כָּל-הַרְגֵּי אִתְּכֶם יִחְשָׁב בְּלִבּוֹ כִּי קִרְבָּן הוּא מִקְרִיב
לְאֵלֵהֶם:

^ג וְאֶת-אֵלֶּה יַעֲשׂוּ לָכֶם כִּי גַם-אֶת-אָבִי וְגַם-אִתִּי לֹא
יַדְעוּ:

^ד וְאֶגִּיד לָכֶם אֶת-אֵלֶּה לְמַעַן תִּזְכְּרוּ אִתְּכֶם בְּעַתָּה כִּי אֲנִי
הַמְּדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא הַקְּדַמְתִּי לְהַגִּיד לָכֶם כָּל-זֶה
מֵרֵאשׁ בְּעִבּוֹר כִּי הִיִּיתִי עִמָּכֶם:

^ה וְעַתָּה הֵנִי הֵלֶךְ אֶל-שְׁלַחִי וְאֵין עוֹד אִישׁ מִכֶּם שֹׁאֵל
אִתִּי אֲנִי אֶתָּה הֵלֶךְ:

^ו רַק לְבַבְכֶם מִלֵּא עֲצָב בְּדַבְּרֵי אֲלֵיכֶם הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
^ז אוֹלָם אֶמֶת אֶגִּיד לָכֶם כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר אֵלֶּךְ כִּי
אִם-לֹא אֵלֶךְ לֹא-יָבֹא הַמְּלִיץ אֲלֵיכֶם וְכִי-אֵלֶךְ
אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֲלֵיכֶם:

^ח והוא בבאו יוכח את-העולם על-דבר חטא צדקה ומשפט:
^ט על-חטא על-אשר לא האמינו כי:
^י על-צדקה על-פי הלך אני אל-אבי ולא תראני עוד:
^{יא} ועל-משפט על-פי ירשיע את-שר העולם הזה בהשפטו:
^{יב} ועוד לי מלין רבות להודיעכם אף לא-תוכלו שאת אותן כיום:
^{יג} ורוח האמת בבאו ינחה אתכם אל-האמת כלה כי לא מלבדו ידבר כי אם את-אשר ישמע ישמע ויגיד את-האמיתות לאחור:
^{יד} הוא יגדל כבודי כי יקח משלי והגיד לכם:
^{טו} כל אשר לאבי לי הוא על-כן אמרתי משלי יקח והגיד לכם:
^{טז} עוד כמעט רגע ולא תראני עוד ועוד כמעט רגע ותראני כי אני הלך אל-אבי:
^{יז} ויש מתלמידיו אשר נדברו אז איש אל-רעהו מה-זה אשר אמר אלינו עוד כמעט רגע ולא תראוני ועוד כמעט רגע ותראוני וכי אני הלך אל-האב:
^{יח} ויאמרו מה-זה כמעט רגע אשר אמר ואנחנו לא נדע מה הוא מדבר:
^{יט} וירא ישוע כי מבקשים הם לשאל את-פיהו ויאמר אליהם התיקונון זה את-זה על כפי-אמרתי עוד כמעט רגע ולא תראני ועוד כמעט רגע ותראני:
^כ אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תכבדו ותלילו ובני העולם יגילו אתם תתאבלו אף אבלכם יתפדו לששון:
^{כא} אשה תחיל בחבליה כי באה עתה ואחרי אשר המליטה את-הנולד לא-תזכר עוד חבלה משמחתה כפי-איש נולד בעולם:
^{כב} וגם-אתם מלאים יגון כיום אף עוד אשוב ארצה אתכם ויש לבכם ושמחתכם לא-יקח מכם גבר:
^{כג} ובימים ההוא לא תשאלו לי כל-שאלה אמן אמן אני אמר לכם אם תבקשו דבר מאת האב יתן לכם בשמי:
^{כד} עד-עתה לא-בקשתם דבר בשמי בקשו ותקחו ונפשכם תמלא שמחה:
^{כה} את-אלה במשלים דברתי אליכם אף הגיע המועד ולא אדבר אליכם עוד במשלים כי אם-במלים ברורות אגדכם על-דבר האב:
^{כו} כיום ההוא משאלותיכם בשמי תשאלו ואינני אמר לכם כי אני אעתיר בעדכם אל-האב:
^{כז} כפי-האב גם-הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתם אתי ותאמינו כי-מאת האב יצאתי:
^{כח} יצאתי מאת האב ובאתי בעולם ועתה אשוב אעזב את-העולם ואלך-לי אל-האב:
^{כט} ויאמרו תלמידיו הנה מדבר עתה במלים ברורות ולא תביע משל:

^ל עתה ידענו כי-אתה ידע כל ואין מחסר לך אשר ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת:
^{לא} ויען אתם ישוע הכי תאמינו עתה:
^{לב} הנה הזמן בא וכבר הגיע כפי-תפוצו איש איש לביתו ואתי תעזבו לבדי אף אינני לבדי כי אבי עמדי:
^{לג} ואני בדברים האלה באתי להגיד לכם כי בי שלום יהיה-לכם בעולם צרה תבואתכם אף-התאזרו עז אני נצחתי את-העולם:

פרק יז

^א את-אלה דבר ישוע וישא עיניו למרום ויאמר אבי גדל כבוד בנך כי בא מועד ובנך יגדל כבודך:
^ב כאשר אתה תמשיליהו בכל-בשר לתת חיי עולם לכל אשר-נתתה לו:
^ג ומה חיי עולם אשר ידעו אתך כי אתה לבדך אל-אמת ואת-ישוע המשיח אשר שלחת:
^ד את-כבודך גדלתי בארץ כליתי את-המלאכה אשר נתתה לי לעשותה:
^ה ועתה כפדני-נא עמך אבי בכבוד אשר היה-לי עמך טרם נעשו שמים וארץ:
^ו הודעתי את-שמך לאנשים אשר אתם נתתה-לי מן-העולם לך היו ואתה נתתם לי והם אמרתך ינצרו:
^ז ידעים הם כיום כי-כלם אשר נתתה לי מאתך הנה:
^ח כי שמתי לפניכם את-הדברים אשר שמתי בפי והם שמועו ויפירו באמת כי מאתך יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני:
^ט ואני בעדם מפגיע לא כעד העולם אפגע בך כי אם-בעד אלה אשר נתתה לי כפי-לך הנה:
^י וכל-שלי שלף ושלי שלי אשר בם אתפאר:
^{יא} לא אגור עוד בארץ והם גרים בארץ ואני בא אליך אבי קדשי שמר בשמך את-אלה אשר נתתה לי למען יהיו אחד כמנו:
^{יב} בהיותי עמכם בעולם שמרתי אתם בשמך כל אשר נתתה לי שמרתי ולא-אבד אחד מהם זולתי בן-האבדון למלאת דבר-הכתוב:
^{יג} ועתה הנני בא אליך ונדברים האלה דברתי בארץ למלאת נפשם שמחתי:
^{יד} אני נתתי להם דברך והעולם שגא אתם יען כי לא מן-העולם הם כאשר גם-אני לא מן-העולם אני:
^{טו} ואני אינני מפגיע בעדם כי תקחם מן-העולם רק כי אם-תצילם מן-הרע:
^{טז} לא מן-העולם הם כאשר גם-אני לא מן-העולם אני:
^{יז} קדש אתם באמתך דברך אמת:
^{יח} כאשר אתה שלחתני בעולם כן אני שלחתים בעולם:
^{יט} ובעדם הקדשתי את-נפשי וכן גם-הם את-נפשם באמת יקדישו:

^א ואלם לא בעד-אלה לבדם אני מעתיר לך כי
 אם-גם-בעד אלה אשר יאמינו כי על-פי דברם:
^{בא} למען יהיו כלם לאחד כאשר אתה אבי כי ואני בך בן
 יהיו גם-הם בנו לבעבור יאמין העולם כי אתה
 שלחתני:
^{בב} ואני נתתי להם את-הכבוד אשר נתת לי לבעבור
 יהיו לאחד כאשר גם אנחנו אחד:
^{בג} אני בזה ואתה בי למען יהיו תמים באחד ולמען ידע
 העולם כי אתה שלחתני וכי אהבת אתם כאשר
 אהבתני:
^{כד} ואני הפצתי אבי כי אלה אשר נתת לי יהיו עמי
 גם-הם כאשר אהיה למען יראו את-כבודי אשר
 נתת לי כי אהבת אתי טרם הוטרד ארץ:
^{כה} אבי הצדיק הן העולם איננו ידע אתך ואני ידעתיך
 ואלה ידעים כי אתה שלחתני:
^{כו} הודעתי להם את-שמך וכן אוסיף להודיעם למען
 תהיה-בם האהבה אשר אהבתני וגם-אני אהיה
 בתוכם:

פרק יח

^א ויכל ישוע לדבר את-הדברים האלה ויצא
 עם-תלמידיו אל-עבר לנחל קדרון ויבא לגן אשר שם
 הוא ותלמידיו:
^ב ויהודה המסגיר ידע את-המקום ההוא כי ישוע
 ותלמידיו פעמים רבות נועדו שם:
^ג ויטח יהודה את-הגדוד ואת-המשרתים אשר לראשי
 הכהנים והפרושים ויבא שם בגרות ולפידים
 וכלי-נשק:
^ד וישוע ידע את כל-אשר יבאנו ויצא ויאמר אליהם
 את-מי תבקשון:
^ה ויענו אותו את-ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני
 הוא ויהודה המסגיר עמד אצלם:
^ו ויהי כאשר אמר אליהם ישוע אני הוא ויסגרו אחר
 ויפלו ארצה:
^ז ויוסף וישאל אתם את-מי תבקשו ויאמרו את-ישוע
 הנצרי:
^ח ויען ישוע הלא אמרתי לכם כי אני הוא על-בן
 אם-אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו:
^ט להקים הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי
 לא-אבד לי אף-אחד:
^י וחרב היתה בידי שמעון פטרוס וישלף אתה ויך
 את-עבד הכהן הגדול ויקצץ את-אזנו הימנית ושם
 העבד מלכוס:
^{יא} ויאמר ישוע אל-פטרוס חשב חרבך אל-נדנדה האם
 את-כוס אשר נתן לי אבי אני לא-אשתנה:
^{יב} והגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים תפשו אז
 את-ישוע ויאסרוהו:

^{יג} ויליכוהו בראשונה אל-חנן כי הוא היה חתן קנפא
 הכהן הגדול בשנה ההיא:
^{יד} הוא קנפא אשר בעצתו ליהודים הגיד כי טוב אשר
 יאבד איש-אחד בעד כל-העם:
^{טו} ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע
 ותלמיד ההוא נודע היה לפהן הגדול ויבא
 עם-ישוע לחצר הכהן הגדול:
^{טז} ופטרוס עמד מחוץ לשער ויצא תלמיד האחר
 הנודע לכהן הגדול וידבר אל-השערת ויבא
 את-פטרוס הביתה:
^{יז} ותאמר האמה השערת אל-פטרוס הלא גם-אתה
 מתלמידי האיש הזה ויאמר לא אני:
^{יח} ושם עמדו העבדים והמשרתים ויבצעו גחלים
 להתחמם מפני הקר ויצמד גם-פטרוס עמם
 ויתחמם:
^{יט} וישאל הכהן הגדול את-ישוע על-תלמידיו
 ועל-תורתו:
^כ ויען אותו ישוע אנכי לעין השמש דברתי אל-העולם
 ותמיד למדתי בבית-הכנסת ובבית המקדש אשר שם
 כל-היהודים נקהלים ולא-דברתי דבר בסתר:
^{כא} ולמה זה תשאלי שאל-נא את-האנשים אשר שמעו
 דברי הנם ידעים את-אשר הוריתי:
^{כב} ויהי כדברו את-הדברים האלה ויך אחד המשרתים
 העמד שם את-ישוע על-הלחי ויאמר הקזאת תענה
 את-הכהן הגדול:
^{כג} ויען אותו ישוע אם-רעה דברתי ענה כי את-הרעה
 ואם-נכונה על-מה הפיתני:
^{כד} ויחנן שלח אותו אסור אל-קנפא הכהן הגדול:
^{כה} ושמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא
 גם-אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר לא אני:
^{כו} ואחד מעבדי הכהן הגדול מודע לאיש ההוא אשר
 קצץ פטרוס את-אזנו אמר אליו הלא אני ראיתיך
 עמו בגן:
^{כז} ויוסף פטרוס ויכחש וברגע זה קרא התרנגול:
^{כח} ויוליכו את-ישוע מבית קנפא אל-בית המשפט
 פעלות הבקר והם לא באו לתוך בית המשפט לבלתי
 ישמאו ולא יוכלו לאכל את-הפסח:
^{כט} ויצא פילטוס אליהם ויאמר מה-שיטנה תביאו
 על-האיש הזה:
^ל ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה פצל-אנן לא הסגרנו
 אותו בידך:
^{לא} ויאמר אליהם פילטוס קחו אותו אתם ושיפטהו
 על-פי תורתכם ויאמרו אליו היהודים אין-לנו כח
 להמית נפש אדם:
^{לב} למלאת דבר ישוע אשר הגיד מה-יהיה מותו אשר
 יומת:
^{לג} וישב פילטוס אל-בית המשפט ויקרא אל-ישוע
 ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים:

יז וַיַּעַן יִשׁוּעַ הַמַּלְבָּד אֶתָּה דָּבָר בֶּן אוֹ כֵּן הַגִּידוּלָךְ עָלַי
 אַחֲרַיִם:
 יח וַיַּעַן פִּילְטוֹס הַכִּי יְהוּדִי אֲנֹכִי הֵן עָמְדָה וְרָאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים
 הַסִּגְיֹודָף בְּיָדִי מָה עָשִׂיתָ:
 יט וַיַּעַן יִשׁוּעַ מַלְכוּתִי אֵינָנָה מִן־הָעוֹלָם הִנֵּה אֵלֹו
 מִן־הָעוֹלָם הִנֵּה הִיתָה מַלְכוּתִי מִשְׁרָתִי יִלְחָמוּ לִי
 לְבַלְתִּי אֲנֹתָן בְּיָדִי הִיְהוּדִים אֲךָ עָתָה מַלְכוּתִי אֵינָנָה
 מִפָּה:
 יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילְטוֹס אִם־כֵּן מָלָךְ אָתָּה וַיַּעַן יִשׁוּעַ
 אָתָּה אֲמַרְתָּ כִּי־מָלָךְ אֲנִי לְזֹאת נִוְלַדְתִּי וְלְזֹאת בָּאתִי
 בָּעוֹלָם לְהַעֲדִיר עַל־הָאָמֶת מִי אֲשֶׁר לְאָמֶת יִשְׁמַע
 אֶת־קוֹלִי:
 יח וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילְטוֹס מָה הִיא הָאָמֶת וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ
 כִּזְאת שָׁב אֶל־הַיְּהוּדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי לֹא־מַצְאָתִי
 בּוֹ עוֹן:
 יט וְהִנֵּה זֶה הַחֹק מֵאֲזוּ לְשַׁלַּח לָכֶם בַּפֶּסֶח אֶחָד
 מֵהָאֲסִירִים לְחַפְשִׁי וְעָתָה אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם אֲשַׁלַּח
 לָכֶם אֶת־מָלָךְ הַיְּהוּדִים:
 כ וַיֹּסִיפוּ וַיַּצְעֲקוּ לֵאמֹר לֹא אֶת־זֶה כִּי אִם אֶת־כּוֹרֶזָאֵב
 וְכִרְיָאֵב הֵיךְ שׁוֹדֵד:

פרק יט

א אַז יִקַּח פִּילְטוֹס אֶת־יִשׁוּעַ וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ בְּשׁוּטִים:
 ב וְאֲנָשֵׁי הַצָּבָא שָׂרְגוּ כְתָר קוֹצִים וַיִּשְׁמְרוּ עַל־רֹאשׁוֹ
 וַיִּלְבִּישׁוּהוּ מַעֲלֵל אֲרֻגָּמָן:
 ג וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיִּקְרְאוּ יַחֲדָיִם מָלָךְ הַיְּהוּדִים וַיִּכְהוּ
 עַל־הַלְחִי:
 ד וַיִּשָּׁב פִּילְטוֹס וַיַּצֵּא הַחוּצָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה
 אוֹצִיאֲנִי לְפָנֵיכֶם לְבַעֲבוֹר תִּדְעוּ כִּי לֹא־מַצְאָתִי בּוֹ
 עוֹן:
 ה וַיַּצֵּא יִשׁוּעַ הַחוּצָה נִשְׂא כְתָר הַקּוֹצִים וּמַעֲלֵל הָאֲרֻגָּמָן
 עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס הִנֵּה הַגִּבֹּר:
 ו וְרָאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַמִּשְׁרָתִים כִּרְאוּתָם אֹתוֹ צָעֲקוּ לֵאמֹר
 הַצֵּלֵב הַצֵּלֵב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס קַחוּ אֹתוֹ
 אִתָּם וְהַצְלִיבוּהוּ כִּי אֲנִי לֹא־מַצְאָתִי בּוֹ עוֹן:
 ז וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים הִנֵּה יִשְׁלָנוּ תוֹרָה וּלְפִי תוֹרָתָנוּ
 מִשְׁפָּט־מִנוּת לוֹ כִּי־מִתְאַמֵּר לֵאמֹר בֶּן־הָאֱלֹהִים הוּא:
 ח כְּשֶׁמַּעַ פִּילְטוֹס אֶת־הַדָּבָר הִנֵּה וַיִּירָא יְתֵר מֵאֵד:
 ט וַיִּשָּׁב וַיָּבֵא אֶל־בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיֹּאמֶר אֶל־יִשׁוּעַ אֵי מִזָּה
 אָתָּה וַיִּשׁוּעַ לֹא־עָנָה אֹתוֹ מֵאוֹמָה:
 י וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילְטוֹס הַאֲלִי לֹא תִדְבֹּר הֲלֹא תִדַּע כִּי יָדִי
 רַב־לִי לְשַׁלַּחְךָ וְרַב־לִי לְצִלְבְּךָ:
 יא וַיַּעַן אֹתוֹ יִשׁוּעַ אֵין־לָךְ כֹּחַ עָלַי לֹלֵא נִתֵּן־לָךְ מַעַל
 עַל־כֵּן עוֹן מִסִּגְיִי בְּיָדֶיךָ גְּדוֹל מְעוֹנְךָ:
 יב וְעַל־זֹאת בִּקֵּשׁ פִּילְטוֹס לְשַׁלְּחוֹ וְהַיְּהוּדִים צָעֲקוּ
 וַאֲמָרוּ אִם־תִּשְׁלַח אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אֵינָךְ אֶהָב

אֶת־הַקִּיסָר כִּי הַמִּתְקוֹמֵם לְהִיּוֹת לְמָלָךְ הוּא מִתְקוֹמֵם
 עַל־הַקִּיסָר:
 יג כְּשֶׁמַּעַ פִּילְטוֹס אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הוֹצִיא אֶת־יִשׁוּעַ
 הַחוּצָה וַיִּשָּׁב עַל־כֶּסֶּא הַמִּשְׁפָּט בְּמָקוֹם הַנִּקְרָא
 מַרְצֶפֶת אֲבָנִים וּבַעֲבִרִית גִּבְתָּא:
 יד וַיֹּאמֶר אֶל־הַיְּהוּדִים בְּעָרֵב הַפֶּסֶח הַזֶּה פְּשָׁעָה
 הַשְׁשִׁית הִנֵּה מַלְכָּכֶם:
 טו וַיַּצְעֲקוּ הַיָּצָא הַיָּצָא אֹתוֹ צֵלֵב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 פִּילְטוֹס הַצֵּלֵב אֲצִלֵּב אֶת־מַלְכָּכֶם וַיַּעֲנוּ רָאִשֵׁי
 הַכֹּהֲנִים אֵין־לָנוּ מָלָךְ כִּי אִם־הַקִּיסָר:
 טז אַז נִתְּנוּ בְּיָדָם לְצֵלֵב אֹתוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־יִשׁוּעַ וַיִּוְלִיכֻהוּ:
 יז וַיִּשְׁאִיאוּ אֹתוֹ אֶת־עֵץ צֵלְבוֹ וַיִּבְיֵאֻהוּ אֶל־הַמָּקוֹם
 הַנִּקְרָא מָקוֹם הַגִּלְגָּלִית וּבַעֲבִרִית גִּלְגֻּלְתָּא:
 יח וַיִּצְלְבוּ אֹתוֹ שָׁם וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים אַחֲרָיו עִמּוֹ מֵעֵבֶר מִזָּה
 וּמִזָּה וַיִּשׁוּעַ בֵּין שְׁנֵיהֶם:
 יט וַיִּכְתֹּב פִּילְטוֹס כְּתָבָת עַל־לוּחַ וַיִּשְׁמְיָהוּ עַל־הַצֵּלֵב
 יִשׁוּעַ הַנַּצְרִי מָלָךְ הַיְּהוּדִים:
 כ וַיְהוּדִים רַבִּים קָרְאוּ אֶת־הַכְּתָבָת כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 נִצְלַב־שָׁם יִשׁוּעַ קְרוֹב לְעִיר וְהַכְּתָבָת כְּתוּבָה עִבְרִית
 רוֹמִית וּיִנְיִית:
 כא וַיֹּאמְרוּ רָאִשֵׁי כַהֲנֵי הַיְּהוּדִים אֶל־פִּילְטוֹס אֶל־תִּכְתֹּב
 מָלָךְ הַיְּהוּדִים כִּי אֲמַר אֲנִי מָלָךְ הַיְּהוּדִים:
 כב וַיַּעַן פִּילְטוֹס אֶת־אֲשֶׁר כְּתָבְתִּי כְּתָבְתִּי:
 כג וַיְהִי כֹאֲשֶׁר צֵלְבוֹ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אֶת־יִשׁוּעַ וַיִּקְחוּ
 אֶת־בְּגָדָיו וַיַּחְלֲקוּם אַרְבָּעָה רַבְעֵה לְאִישׁ אִישׁ וְגַם
 אֶת־כְּתָנָתוֹ וְהַכְּתָנָת לֹא הִיתָה תְּפוּרָה כִּי אִם־מַעֲשָׂה
 אֲרָג מִשְׁפָּה עַד־הַשְּׁפָה:
 כד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא נִקְרָעָה אָתָּה אֲךָ נִפְלָה
 עָלֶיךָ גּוֹרָל לְמִי תִהְיֶה לְהַקִּים דָּבָר הַכְּתוּב יַחְלִקוּ
 בְּגָדֵי לָהֶם וְעַל־לְבוּשֵׁי נְפִילוֹ גּוֹרָל וַיַּעֲשׂוּ־כֵן אֲנָשֵׁי
 הַצָּבָא:
 כה וְעַל־יָד צֵלֵב יִשׁוּעַ עָמְדוּ אָמֹ וְנֹאחֹת אָמֹ וּמִרְגָּם
 אֲשֶׁת קְלוֹפָס וּמִרְגָּם הַמַּגְדָּלִית:
 כו וַיֹּרָא יִשׁוּעַ אֶת־אָמֹ וְאֶת־תַּלְמִידוֹ אֲשֶׁר אֶהָב עִמָּדִים
 אֲצִלּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־אָמֹ אִשָּׁה רָאִי זֶה בְּנִי:
 כז וְאַחֵר אָמַר אֶל־תַּלְמִידוֹ רָאֵה זֹאת אִמְךָ וַיֹּאסְפָה
 הַתַּלְמִיד אֶל־בֵּיתוֹ מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעַלָּה:
 כח וַיִּשׁוּעַ בְּדַעְתּוֹ אַחֲרֵי־כֵן כִּי נִשְׁלַם כָּל־דָּבָר אֲךָ לְמַלְאֲת
 אֶת־הַכְּתוּב אָמַר צִמְאָתִי:
 כט וְשָׁם עָמַד כָּלִי מִלֹּא חֲמִץ וַיִּטְבְּלוּ סְפוּג בַּחֲמִץ וַיִּשְׁמְרוּ
 עַל־רֹאשׁוֹ אֲזוּב וַיִּגִּיעוּהוּ אֶל־פִּיו:
 ל וַיִּטְעַם יִשׁוּעַ מִן־הַחֲמִץ וַיֹּאמֶר נִשְׁלַם וַיִּט אֶת־רֹאשׁוֹ
 וַיִּפְקֹד אֶת־רוּחוֹ:
 לא וְהַיְּהוּדִים חָשׂוּ לְבַלְתִּי הַשָּׂאֵר אֶת־הַפְּגָרִים עַל־הָעֵץ
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִת כִּי־עָרֵב שְׁבִת הִנֵּה וְהַשְּׁבִת הַהוּא גְּדוֹל
 הוּא עַל־כֵּן שָׁאֲלוּ מִפִּילְטוֹס לְשַׁבֵּר אֶת־שׁוֹקֵיהֶם כִּי
 יָמוּתוּ וְלֹהֲרִידָם מִן־הָעֵץ:

לב ויבאו אנשי הצבא וישברו את-שוקי האחד
 ואת-שוקי השני אשר נצלו עמו:
 לג ויבאו אל-ישוע ויראו כי-כבר מת ולא שברו
 את-שוקיו:
 לד אף אחד מאנשי הצבא דקרו בחנית בצדו ויצא דם
 נמים:
 לה והמעיד על-זה ראה את-הדבר ועדותו נאמנה והוא
 ידע כי אמת יהיה חכו לבעבור תאמינו גם-אתם:
 לו וכל-זה היה לקים את-הכתוב וצצם לא-תשברו בו:
 לז ועוד כתוב לאמר והבטו אליו את אשר-דקרו:
 לח ויהי אחר הדברים האלה יוסף מן-הרמתיים הוא אשר
 היה תלמיד ישוע בסתר מיראתו את-היהודים וישאל
 מאת פילטוס לתת-לו לשאת את-גופת ישוע:
 לט ויתן-לו פילטוס רשיון ויבא וישא את-גופת ישוע
 ונקדימון אשר לפנים בא אל-ישוע כלילה בא
 גם-הוא והביא סמים כלולים מר-ונאהלות כמאה
 ליטרין:
 מ ויקחו את-גופת ישוע ויעטוה בתכריכים אשר מלאו
 בשמים כדרך קבורת היהודים:
 מא ובמקום אשר נצלב-שם היה גן ובו קבר חדש אשר
 עוד לא-נקבר בו איש:
 מב ובהיות היום ערב שבת ליהודים והקבר קרוב קברו
 בו את-ישוע:

פרק כ

א ויהי באחד בשבת ותבא מרים המגדלית לפנות בקר
 בחשכה אל-הקבר ותרא את-האבן מגוללה
 מעל-הקבר:
 ב ותרץ ותבא אל-שמעון פטרוס ואל-התלמיד האחר
 אשר אהב אותו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו
 את-אדנינו מן-הקבר וננחנו לא גנע אנה שמו אתו:
 ג ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל-הקבר:
 ד וישניהם רצו ויחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעברו
 את-פטרוס ויבא ראשון אל-הקבר:
 ה וישח וישקף אל-תוכו וירא את-התכריכים מנחים
 לבדם ולא ירד פנימה:
 ו וגם-שמעון פטרוס בא אחריו וירד אל-הקבר וירא
 את-התכריכים מנחים לבדם:
 ז והמטפח אשר היתה על-ראשו איננה
 עם-התכריכים כי אם-צנופה לבדה במקום אחר:
 ח וירד שם גם-התלמיד האחר אשר-בא ראשון
 אל-הקבר וירא ויאמן:
 ט כי עד-עתה לא-הבינו עוד את-הכתובים כי נכון לו
 לקום מן-המתים:
 י וישבו התלמידים וילכו אל-ביתם:
 יא ומרים עמדה מחוץ לקבר ותב ויהי בכפותה ותשח
 ותשקף אל-תוף הקבר:

יב ותרא שני מלאכים עטים לבנים וישבים במקום אשר
 שמו את-גופת ישוע אחד מראשיתו ואחד מרגליתו:
 יג ויאמרו אליה אשה למה תבכי אליהם כי נשאו
 את-אדני מזה ולא אדע אנה שמהו:
 יד עוד היא מדברת כזאת ותפן מאחריה ותרא את-ישוע
 עמד ולא ידעה כי הוא ישוע:
 טו ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את-מי תבקשי
 והיא חשבה כי-נטר הגן הוא ותאר אליו אדני
 אם-אתה נשאת אתו מזה הגידה-נא לי איפא שמת
 אתו ואני אלף ואשאנו:
 טז ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו עברית
 רבוני אשר יאמר רבי:
 יז ויאמר אליה ישוע אל-תגעי כי פי עוד לא עליתי
 אל-האב אף לכי אל-אחי ואמרי אליהם הנני עלה
 אל-אבי ואביכם אל-אליה ואלהיכם:
 יח ותבא מרים המגדלית ותגד לתלמידים כי-ראתה
 את-האדון וכי כזאת דבר אליה:
 יט ויהי בערב בשבת ההוא פאשר נסגרו דלתות הבית
 אשר נקבצו שם התלמידים מיראתם את-היהודים
 ויבא ישוע ויעמד בתוכם ויאמר אליהם שלום
 עליכם:
 כ ואחר דברו כזאת הראם את-ידיו ואת-צדו וישמחו
 התלמידים בראותם את-האדון:
 כא ויוסף ישוע ויאמר אליהם שלום לכם פאשר שלח
 אתי האב פן הנני שלח אתכם:
 כב ואחר דברו כזאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם
 את-רוח הקדש:
 כג איש איש אשר תסלחו לו את-חטאיו ונסלח לו ואם
 תשיתום עליו עליו יהיו:
 כד ותומא הנקרא דיודמוס אחד משנים העשר לא-היה
 עמם בבא ישוע:
 כה ויאמרו אליו יתר התלמידים ראינו את-האדון ויאמר
 אליהם אם-לא אראה את-מדקרות המסמרים בזידי
 ולא אתקע את-אצבעי בנקבי המסמרים האלה ובידי
 לא אגע בצדו לא אאמינה:
 כו ומקצה שמנת ימים נקחלו התלמידים בבית פנימה
 עוד הפעם ותומא עמם ויבא ישוע פאשר סגרו
 הדלתות ויעמד בתוכם ויאמר שלום עליכם:
 כז ואחר אמר אל-תומא הושט את-אצבעך הנה וראה
 את-ידי והושט את-ידך ומשני בצדי ואל-תהי חסר
 אמונה כי אם-האמן תאמין:
 כח ויצע תומא ויאמר אליו אדני ואלהי:
 כט ויאמר אליו ישוע יען אשר ראיתני האמנת תומא
 אשרי אלה המאמינים וראו לא ראו:
 ל וגם-מופתים אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו
 אשר לא-נכתבו בספר הזה:
 לא אף-אלה נכתבו לבעבור תאמינו כי ישוע הוא
 המשיח בן-האלהים ולבעבור יהיו לכם חיים עקב
 אמונתכם בשמו:

פרק כא

^א ויהי אחרי־כן ויוסף ישוע להראות אל־תלמידיו
על־ים טבריה וכה נראה אליהם:
^ב כֹּאֲשֶׁר יָשְׁבוּ יַחְדָּו שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס וְתוֹמָא הַנִּקְרָא
דִּידוּמוֹס וְנַתְנָאֵל מִקְנֶה אֲשֶׁר בְּגָלִיל וְכַנִּי זְבֵדִי וּשְׁנַיִם
אַחֵרִים מִתְּלִמֵּידָיו:
^ג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס הֲנִי הַלֵּךְ לְדִיג וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו עִמָּךְ גַּלְיָה גַם־אֲנַחְנוּ וַיֵּצֵאוּ מִיָּד וַיֵּרְדּוּ אֶל־הָאֲנִיָּה
וְלֹא לָכְדוּ מֵאוּמָה בַּלִּילָה הַזֶּה:
^ד הַבֹּקֶר אֹר וְהִנֵּה יֵשׁוּעַ עֹמֵד עַל־שִׁפְתַּת הַיָּם
וְהַתְּלָמִידִים לֹא יָדְעוּ כִּי יֵשׁוּעַ הוּא:
^ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ כִּנִּי הִישִׁי־לָכֶם דָּבָר לֵאכֹל וַיַּעֲנוּ
וַיֹּאמְרוּ אֵין:
^ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פָּרְשׁוּ אֶת־הַמַּכְמֶרֶת מִימִין לְאֲנִיָּה
וּמִצְאֹתָם וַיִּפְרְשׁוּ וְלֹא־יָכְלוּ עוֹד לְמַשְׁכָּה מִרְבַּע דָּגִים:
^ז וְהַתְּלָמִיד הַהוּא אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ אָהָבּוּ אָמַר אֶל־פֶּטְרוֹס
הָאֲדוֹן הוּא וְכִשְׁמַע שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס כִּי הוּא הָאֲדוֹן
וַיַּעַט אֶת־מַעֲיָלוֹ כִּי עָרֵם הָיָה וַיִּתְנַפֵּל אֶל־הַיָּם:
^ח וַיֵּתֶר הַתְּלָמִידִים בָּאוּ בִּאֲנִיָּתָם כִּי לֹא הִרְחִיקוּ
מִן־הַיִּבְשָׁה כִּי אִם־כְּמֵאֲתַיִם אָמָה וַיִּמְשְׁכוּ
אֶת־הַמַּכְמֶרֶת עִם־הַדָּגִים:
^ט וַיֵּצֵאוּ אֶל־הַיִּבְשָׁה וַיֵּרְאוּ גִחְלִי־אֵשׁ עֲרוּכִים שָׁם וְדָג
עֲלֵיהֶם וּכְפָר לָחֶם:
^י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הִבִּיאוּ הֵלֶם מִן־הַדָּגִים אֲשֶׁר
לְכַדְתֶּם עִתָּה:
^{יא} וַיַּעַל שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס וַיִּמְשֹׁף אֶת־הַמַּכְמֶרֶת אֶל־הַיִּבְשָׁה
וְהָיָא מְלֵאָה דָּגִים גְּדוֹלִים מְאֹד וְחֲמִישִׁים וּשְׁלֹשָׁה
וּבְכָל־זֹאת לֹא נִקְרְעָה הַמַּכְמֶרֶת מִרְבַּע הַדָּגִים:
^{יב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ בָּאוּ אֲכָלוּ אֲרַחַת הַבֹּקֶר וְאֵין
גַּם־אֶחָד בַּתְּלָמִידִים אֲשֶׁר מְלֵאוּ לְבָבוֹ לִשְׁאֹל מִי אֶתָּה
כִּי יָדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הָאֲדוֹן:
^{יג} וַיִּבֹּא יֵשׁוּעַ וַיִּקַּח אֶת־הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לָהֶם וְגַם אֶת־הַדָּגָה:
^{יד} וְזֹאת הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית אֲשֶׁר־נִרְאָה יֵשׁוּעַ
אֶל־תְּלָמִידָיו אַחֲרֵי קוּמוֹ מִן־הַמָּתִים:
^{טו} וַיְהִי אַחֲרֵי אֲרַחַתָּם וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס
שְׁמֵעוֹן בֶּר־יוֹנָה הֲאֵהָב אִתָּה אִתִּי יָתֵר מֵאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הֵן אֲדֹנִי אִתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִהַל
אֶת־עֲלוּתִי:
^{טז} וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁנִית שְׁמֵעוֹן בֶּר־יוֹנָה הֲאֵהָב אִתָּה
אִתִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדֹנִי אִתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו נְחָה אֶת־צִיאִנִי:
^{יז} וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁלִישִׁית שְׁמֵעוֹן בֶּר־יוֹנָה הֲאֵהָב
אִתָּה אִתִּי וַיִּתְעַצֵּב פֶּטְרוֹס אֶל־לְבָבוֹ כִּי אָמַר אֵלָיו פַּעַם
שְׁלִישִׁית הֲאֵהָב אִתָּה אִתִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אִתָּה
אֶל־כָּל יָדַעְתָּ אִתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יֵשׁוּעַ רַעָה אֶת־צִיאִנִי:

^{יח} אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָךְ בְּעוֹד נַעַר הָיִיתָ בִּינְדִיךָ חֲגֻרְתָּ
אֶת־מִתְנִיָּךְ וַתֵּלֶךְ אֶל־אֲשֶׁר חָפְצָתָ וְכִי תִזְקֵן תִּפְרֹשׁ
כְּפִיךָ וְאַחֲרֵי יַחְגֹּרְךָ וַיִּשְׁאַף אֶל־אֲשֶׁר לֹא תַחְפֹּץ:
^{יט} וְאוֹלָם כְּזֹאת הוּא דָּבָר בְּרִמְזוֹ לוֹ בְּאִיּוֹנָה מִנֵּת הוּא
יָמוּת אֲשֶׁר יִגְדֵּל בּוֹ כְּבוֹד אֱלֹהִים וְאַחֲרֵי דָּבָרוֹ כְּזֹאת
אָמַר אֵלָיו לָךְ אַחֲרֵי:
^כ וַיִּפֶּן פֶּטְרוֹס וַיֵּרָא אֶת־הַתְּלָמִיד אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ אָהָבּוּ הַלֵּךְ
אַחֲרֵיהֶם וְהוּא אֲשֶׁר נָפַל עַל־צִוְּאָרוֹ בְּמִשְׁתַּח הָעֶרֶב
וְאָמַר אֲדֹנִי מִי הוּא־זֶה אֲשֶׁר יִסְגִּירְךָ:
^{כא} וַיְהִי בִּרְאוּת אֹתוֹ פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל־יֵשׁוּעַ אֲדֹנִי וְזֶה
מָה אַחֲרִיתוֹ:
^{כב} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אִם־חָפְצָתִי כִּי יִשְׁאַר עַד־אֲשֶׁר אָבֵא
אִךְ מֵה־לֶּךְ לָךְ אַחֲרֵי:
^{כג} עַל־כֵּן יֵצֵא הַדָּבָר הַזֶּה בֵּין הָאֲחִים כִּי הַתְּלָמִיד הַהוּא
לֹא יָמוּת וַיֵּשׁוּעַ לֹא אָמַר־לוֹ כִּי לֹא־יָמוּת רַק אָמַר
אִם־חָפְצָתִי כִּי־יִשְׁאַר עַד־אֲשֶׁר אָבֵא אִךְ מֵה־לֶּךְ:
^{כד} זֶה הוּא הַתְּלָמִיד הַנִּתֵּן אֶת־עֲדוּתוֹ לְאֵלֶּה וְהוּא אֲשֶׁר
כָּתַב כָּל־אֵלֶּה וַיִּדְּעֵנוּ כִּי עֲדוּתוֹ נִאֲמָנָה:
^{כה} וְעוֹד יֵשׁ מַעֲשִׂים רַבִּים אַחֲרָיו אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ אִךְ
אִם־יִפְתָּבוּ כָּלֶם אֶחָד אַחֲרֵי יִחְשַׁב לְכַבִּי כִּי לֹא
תְכִיל כָּל־הָעוֹלָם אֶת־הַסִּפְרִים אֲשֶׁר יִכְתְּבוּן אָמֵן:

Acts

מעשי השליחים

פרק א

^א הנה הספר הראשון תאופילוס כתבתי בו כל-אשר עשה ישוע וכל-אשר הורה מיום החלו: ^ב עד-היום אשר נעלה מאתנו אחרי תתו את-מצותיו ברוח הקדש אל-שליחיו אשר-בחר בהם: ^ג ואשר אחרי ענותו התיצב עליהם חי באותות רבים בהגלות נגלות אליהם ארבעים יום וידבר על-מלכות האלהים: ^ד וכאשר סעד עמם יחדו צנה אתם לאמר לא-תצאו מירושלים כי אם-תוחילו אל-דבר האב אשר שמעתם מפי: ^ה כי יוחנן טבל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בעוד לא-כביר אחרי הימים האלה: ^ו ויהי בהתאספם יחד וישאלהו לאמר אדונינו התישב בעת הזאת את-המלכות לישאל: ^ז ויאמר אליהם לא לכם לדעת את-העתים ואת-המועדים אשר יעד האב בממשלתו: ^ח אבל תתאזרו עז כנח עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל-יהודה ובשמרון ועד-קצה הארץ: ^ט ככלתו לדבר את-הדברים האלה נעלה מהם ועיניהם ראות וישארו ענן מנגד עיניהם: ^י ויביטו אחריהו בעלתו השמימה והנה שני אנשים לבשי לבן נצבים עליהם ואמרים: ^{יא} אנשי הגליל למה-זה אתם עומדים ומביטים השמימה ישוע זה אשר לקח מעליכם ויעל למרום כן יבא כאשר ראיתם אתו עלה למרום: ^{יב} ויפנו וילכו וירושלימה מן-ההר הנקרא הר-הזיתים הקרוב לירושלים כדרך תחום שבת: ^{יג} ויבאו ויעלו אל-העליה אשר גרו שם פטרוס ויוחנן ויעקב ואנדרי פילפוס ותומא בר-תלמי ומתתיהו יעקב בן-חלפי ושמעון הקנאי ויהודה בן-יעקב: ^{יד} כל-אלה שקדו יחדו על-התפלה ובתחנונים בלב אחד עם-הנששים עם-מרים אם ישוע ועם-אחיו: ^{טו} בימים ההם ופטרוס קם בתוף האחים הנקהלים אשר היה מספרם כמאה ועשרים ויאמר: ^{טז} אנשים אחים נכון היה כי יקום דבר הכתוב אשר רוח הקדש דבר מקדם בפי דוד על-יהודה אשר היה למנהל ללכדי ישוע: ^{יז} כי-נמנה אתנו והעבדה הזאת נפלה לו בגורלו: ^{יח} והנה הוא קנה-לו שדה בשכר פשעו ויפל מלא קומתו ארצה ויבקע בתוך וכל-מעיו נשפכו:

^{יט} והדבר נודע לכל-ישרי ירושלים כי לבעבור זאת נקרא השדה ההוא בשפתם חקל-דמא כי הוא שדה דמים: ^כ כי-כתוב בספר התהלים תהי-טיבתו נשמה ואל-יהי כה ישב ועוד ופקדתו יקח אחר: ^{כא} ועל-כן נכון לנו כי מן-האנשים האלה אשר הלכו אתנו כל-ימי חיות ישוע אדנינו יוצא נבא לפנינו: ^{כב} החל מטבילת יוחנן עד-היום אשר לקח ממנו אשר אחד מהם יהיה עמנו לעד על-תקומתו: ^{כג} ויעמידו שנים את-יוסף הנקרא בר-שבא ומכנה יוסטוס ואת-מתתיהו: ^{כד} ויתפללו ויאמרו אתה יהוה ידע כל-לבבות הקאנונא את-האחד מן-השנים אשר אתה בחרת בו: ^{כה} כי יקח גורל העבודה הזאת ומלאכותיה אשר יהודה שטה מעליה וילך למקומו שלו: ^{כו} ויפילו עליהם גורלות ויפל הגורל על-מתתיהו וימנה עם-אחד עשר השליחים:

פרק ב

^א וביום מלאת שבעת השבעות נאספו כלם לב אחד במקום אחד: ^ב והנה קול שאון מן-השמים פתאם שאן כשאון רעש גדול וימלא כל-בית שבתם אתו: ^ג ותראינה אליהם לשנות כמראה אש אשר נפלגו ונחתו אחת אחת על אחד אחד מהם: ^ד וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות ויוציאו מלים מפייהם כאשר שם בהם הרוח: ^ה ויהודים וראי אלהים גרו בירושלים מכל-ארצות הגוים אשר תחת השמים: ^ו ויהי בהשמע קול השאון ההוא ויתאספו עם-רב ותהי מבוכה ביניהם כי-איש איש מהם שמע אתם מדברים בלשון ארצו: ^ז וישתוממו כלם ויתמהו ויאמרו איש אל-אחיו הלא כל-המדברים האלה בני הגליל המה: ^ח ואיך נשמע מפייהם וכל-אחד מאתנו שפת-ארץ מולדתנו: ^ט שפת פרס ומדי ועילם ישרי ארם נהרים ויהודה וקפודקנא פנטוס ואסיא: ^י פרוגיא ופמפוליא מצרים וחבל לוב על-יד קוריני וגרים ויהודים הבאים מרומי:

י"א גַם-שֹׁפֶת כְּרָתִי וְעָרַב אֲשֶׁר אֲנַחֲנִי לְלִשְׁנֹתַי יִנּוּ שְׁמָעִים
אֹתָם מְסַפְּרִים אֶת-נִפְלְאוֹת הָאֱלֹהִים:

י"ב וַיִּשְׁתַּמְּמוּ כָלֶם וַיִּבְהֻלוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ
מִה-זֹּאת:

י"ג וַאֲחֵרִים לַעֲגוּ לְמוֹ וַאֲמָרוּ כִּי-מִלְּאֵי תִירוֹשׁ הֵמָּה:

י"ד אַז יָקוּם פֶּטְרוֹס וְאַחַד הָעֹשֵׁר עִמּוֹ וַיֵּשֶׁא אֶת-קוֹלוֹ
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דַּעוּ לָכֶם זֹאת אִישׁ יְהוּדָה
וְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוֹשָׁלַיִם הָאֲזִינוּ אִמְרָתִי:

ט"ו כִּי לֹא שְׂכוּרִים אֵלֶּה בְּאֲשֶׁר תַּחֲשֹׁבוּן אֹתָם כִּי הֲלֹא
הַשְׁעָה הַשְּׁלִישִׁית בְּיוֹם הוּא:

ט"ז אֲף זֶה הוּא הַדָּבָר הָאֲמֹר בִּיד-יְיָ הַנְּבִיא:

י"ז וְהִיָּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָאִם יְהוָה אֲשֶׁפוּף אֶת-רוּחִי
עַל-כָּל-בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וּבְחוּרֵיהֶם
חֲזִינוֹת יֵרָאוּ וְזִקְנֵיהֶם חִלּוּמוֹת יַחֲלֹמוּן:

י"ח וְגַם עַל-עַבְדִּי וְעַל-שִׁפְחוֹתַי בְּיָמִים הַהֵמָּה אֲשֶׁפוּף
אֶת-רוּחִי וְנִבְּאוּ:

י"ט וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בְּשָׂמִים מִמֶּעַל וְאֹתוֹת בָּאָרֶץ מִתַּחַת
דָּם וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת עֵשָׂן:

כ השֹׁמֵשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי יוֹם יְהוָה
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

כ"א וְהִיָּה כָל אֲשֶׁר-יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט:

כ"ב אֲנִישֵׁי יִשְׂרָאֵל הַקְּשִׁיבוּ לְדִבְרֵי אֵלֶּה הִנֵּה יִשׁוּעַ הַנִּצְרִי
אִישׁ נֶאֱמָן לָכֶם מֵאֵת הָאֱלֹהִים בְּגִבּוֹרוֹת בְּנִפְלְאוֹת
וּבְמוֹפְתִים אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים עַל-יְדוֹ לְעֵינֵיכֶם בְּאֲשֶׁר
יַדְעֶתֶם גַּם-אֹתָם:

כ"ג הוּא זֶה אֲשֶׁר מְסֹדֵר אֱלֹהִים וּמַדְעֵתוֹ מִקֶּדֶם נִגְזַר עָלָיו
לְהַנְתֵּן לְמֹנֶת וְאֹתָם בְּיַד כְּלִיעַל הוֹקֵעֶתָם וְהַמִּיתָם
אֹתוֹ:

כ"ד וְאֱלֹהִים הַתִּיר חֲבָלֵי הַמֶּנֶת וַיִּקְיֵמָהוּ מִן-הַמִּתֵּים כִּי
הַמֶּנֶת לֹא עָצַר כַּח לְהַחֲזִיק בּוֹ:

כ"ה כִּי-עָלָיו אָמַר דָּוִד שְׁוִיתִי יְהוָה לְגִגְדִּי תָמִיד כִּי מִיָּמִינִי
כָּל-אֲמוֹט:

כ"ו לָכֵן שָׁמַח לְבִי וַתִּגַּל לְשׁוֹנֵי אֶף-בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבָטָח:

כ"ז כִּי לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת
שְׁחָת:

כ"ח הוֹדַעְתָּנִי אֲרָחוֹת חַיִּים תִּשְׁבִּיעֵנִי שְׂמֵחוֹת אֶת-פִּנְיְךָ:

כ"ט אֲנִישִׁים אֲחֵים תָּנוּ לִי פֶתַח וְפֶה לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם לְעֵינֵי
כָּל עַל-דָּוִד רֹאשׁ הָאֲבוֹת כִּי גַם-מֵת וְגַם-נִקְבֹּר וְקִבְּרוּ
עִמָּנוּ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:

ל הוּא בְּהִיּוֹתוֹ נָבִיא וַיִּדַּע כִּי שְׂבוּעָה נִשְׁבַּע לוֹ אֱלֹהִים
לְהוֹשִׁיב אֶחָד מֵאֲצָאֵי יִרְכּוּ לְהִקִּים אֶת-הַמָּשִׁיחַ כְּפִי
הַבָּשָׂר עַל-כִּסְאוֹ:

ל"א וּבְחֻזּוֹתָיו זֹאת מִקֶּדֶם דָּבָר עַל-תְּקוּמַת הַמָּשִׁיחַ כִּי
לֹא-תַעֲזֹב נַפְשׁוֹ לְשָׂאוֹל וּבָשָׂרוֹ לֹא-יִרְאֶה שְׁחָת:

ל"ב הוּא יִשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר אֱלֹהִים הִקִּימוֹ מִן-הַמֵּתִים וְאֲנַחֲנוּ
כָּלֵנוּ עֲדִים לוֹ:

ל"ג וְעַתָּה כִּי-נִשְׂאָ לִימִין הָאֱלֹהִים וְאֶת-הַבְּטָחַת רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ לָקַח מֵאֵת אָבִיו שִׁפְף אֶת-הָרוּחַ הַזֶּה בְּאֲשֶׁר
אֹתָם רְאִים וְשְׁמָעִים:

ל"ד כִּי דָוִד לֹא עָלָה הַשְּׁמִימָה וְהוּא בְּפִיו אָמַר נָאִם יְהוָה
לְאֲדֹנָי שָׁב לִימִינִי:

ל"ה עַד-אֲשִׁית אֵיבֶיךָ הָדָם לְרִגְלֶיךָ:

ל"ו עַל-כֵּן יַדְעֵנָא כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּאֵמַת כִּי שֵׁם אֱלֹהִים
לְאֲדוֹן וּלְמָשִׁיחַ אֶת-יִשְׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר אֹתָם הוֹקֵעֶתָם:

ל"ז וְהִיָּה כְּשִׁמְעָם וַיִּגַּע הַדָּבָר בְּמִדְקָרוֹת חֶרֶב אֶל-לִבָּם
וַיֹּאמְרוּ אֶל-פֶּטְרוֹס וְאֶל-יֵתֵר הַשְּׁלִיחִים אֲנָשִׁים אֲחֵים
מָה אֵיפּוֹא נַעֲשֶׂה:

ל"ח וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֲלֵיהֶם שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם וְהִשְׁכְּלוּ
כָּל-אִישׁ מִכֶּם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְסָלִיחַת חַטָּאתֵיכֶם
וְאֶת-מִתְנַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּשְׁגוּ:

ל"ט כִּי דָבָר הַהִבְטָחָה לָכֶם הוּא וְלִבְנֵיכֶם וְלָכָל-הָרְחוּקִים
לְכָל-אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם לוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

מ וְכֵן בְּדִבְרֵים רַבִּים אַחֲרֵים הַעִיד בָּם וַיַּזְהִירָם לֵאמֹר
הַמְּלִטוּ-לָכֶם מִן-הַדּוֹר הַעֹקֵשׁ הַזֶּה:

מ"א וַיִּשְׁמְעוּ אֶל-דִּבְרָיו בְּשִׂמְחָה וַיִּשְׁכְּלוּ עַד-אֲשֶׁר נִוְסְפוּ
עֲלֵיהֶם בְּיוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפֵי נַפְשׁ:

מ"ב וַשִּׁקְדִים הָיוּ תָמִיד עַל-תּוֹרַת הַשְּׁלִיחִים בְּהִתְחַבְּרוֹתָם
אֲלֵיהֶם וּבְפֶרֶס לַחֲמָם וּבְתַפְלָתָם:

מ"ג וַיִּרְאֶה נִפְלָה עַל-כָּל-הַנִּשְׁמָה וּמוֹפְתִים וְאֹתוֹת רַבִּים
נַעֲשֵׂה בְיַדִּי הַשְּׁלִיחִים:

מ"ד וְכָל-הַמַּאֲמִינִים יָשְׁבוּ כְּאֲחֵים יַחְדָּו וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם
נִתְּנוּ לְהִיּוֹת לְנַחֲלַת כָּלֶם:

מ"ה וַיִּמְכְּרוּ אֶת-אֲחֻזָּתָם וְאֶת-קִנְיָנָם וַיַּחֲלִקוּ אֹתָם לְכָלֶם
לְאִישׁ אִישׁ כְּפִי מַחֲסָרוֹ:

מ"ו וּמִדֵּי יוֹם בְּיוֹם זֶה דָּרָכָם תָּמִיד לְבַקֵּר בַּהִיכָל כָּלֵב אֶחָד
וְלַחֲמָם פָּרְסוּ בְּבִתְיָהֶם וַיֹּאכְלוּ לַחֵם חֲקָם בְּשִׂמְחָה
וּבְחֵם לָבָב:

מ"ז וַיִּבְרְכוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיִּמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי כָל-הָעָם
וַהֲאֲדוֹן הוֹסִיף יוֹם יוֹם עַל-הַעֲדָה אֶת-הַנּוֹשָׁעִים:

פרק ג

א וּפֶטְרוֹס וַיּוֹחֲנָן עָלוּ אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לַעֲשֵׂת הַתְּפִלָּה
בְּשָׁעָה הַתְּשִׁיעִית:

ב וְאִישׁ פֶּסַח מִבֶּטֶן אֲמוֹ הוּבָא שְׁמָה אֲשֶׁר הוֹשִׁיבָהוּ יוֹם
יוֹם לִפְנֵי שַׁעַר הַהִיכָל הַנִּקְרָא שַׁעַר הַתַּפְּאָרֶת לְבִקֵּשׁ
נְדָבוֹת מִיַּד בָּאֵי הַהִיכָל:

ג וּבִרְאֹתוֹ אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-יוֹחָנָן בָּאִים אֶל-הַהִיכָל
וַיִּבְקֹשׁ מִיָּדָם נְדָבָה:

ד וַיִּשֶׁם פֶּטְרוֹס אֶת-עֵינָיו עָלָיו וְכֵן גַּם-יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר
הַבִּיטָה אֲלֵינוּ:

ה וַיִּפֹּן אֲלֵיהֶם בְּתַחֲלֹתוֹ כִּי יִשְׁגִּי מִיָּדָם מֵאוּמָה:

ו וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס בְּסֹף וְזָהָב אֵין-לִי אֲבָל אֵת אֲשֶׁר בְּיָדִי
אֶתֵּן-לָךְ בְּשֵׁם-יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַנִּצְרִי קוֹם וְהַתְּהַלֵּךְ:

ז וַיֵּאָחֵז בְּיַד יָמִינוֹ וַיִּקְיֵמָהוּ וּפְתָאם הַתַּחֲזֹקוּ רִגְלָיו
וַקְרִסְלָיו:

ח וַיִּדְלַג מִתַּחַתָּיו וַיַּעֲמֵד וַיִּתְּהַלֵּךְ וַיִּבֹּא עִמָּהֶם אֶל-הַהִיכָל
הוֹלֵךְ וּמִדְלַג וּמִשְׁבָּח אֶת-הָאֱלֹהִים:

ט וַיִּרְאוּהוּ כָל-הָעָם מִתְהַלֵּךְ וּמִשְׁבֹּחַ אֶת-הָאֱלֹהִים:
 י וַיִּכְּרוּ אֹתוֹ כִּי הוּא זֶה הַיֹּשֵׁב לִפְנֵי הַהִיכָל לִפְנֵי שַׁעַר
 הַתְּפָאֶרֶת לְבָקֶשׁ נִדְבוֹת וַיִּמְלְאוּ תִמְהוֹן וּפְלָצוֹת
 עַל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לוֹ:
 יא וְהוּא כִּי דָבַק אַחֲרֵי פִטְרוֹס וַיּוֹחֲזֶנּוּ וְכָל-הָעָם רָצוּ
 אֲלֵיהֶם אֶל-הָאוֹלָם הַנִּקְרָא אוֹלָם שְׁלֵמָה וַיִּשְׁמוּ
 עַד-מָאד:
 יב וַיֵּרָא פִטְרוֹס וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָם אֲנִשִּׁי יִשְׂרָאֵל לְמָה
 תִּשְׁתַּמְּמוּ עַל-זֹאת וְלָמָּה תִּבְטְאוּ אֲלֵינוּ כָּאֵלּוּ הוּא
 מִתְהַלֵּךְ בְּכַחֲנוּ אוֹ בְּצִדְקַתְנוּ:
 יג אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַגְּדִיל
 כְּבוֹד יְשׁוּעַ עֲבָדוֹ אֲשֶׁר אִתָּם הִסְגִּירְתֶּם אוֹתוֹ וְכַחֲשִׁיתֶם
 בּוֹ לִפְנֵי פִלְטוֹס בְּאֲשֶׁר שָׁפֵט לְשַׁלְּחוֹ לַחֲפָשִׁי:
 יד וְאַתֶּם כַּחֲשִׁיתֶם בְּקִדּוֹשׁ וּבְצַדִּיק וּשְׁאֵלְתֶם כִּי-יִחַן לָכֶם
 אִישׁ רֹצֵחַ:
 טו וְאַתֶּם-שׂוֹר הַחַיִּים הִרְגַּתֶּם אֲשֶׁר אֱלֹהִים הֵקִים אוֹתוֹ
 מִן-הַמֵּתִים וְאַנְחֲנוּ עֲדָיו:
 טז וּבְאִמּוֹנֵתְנוּ בְּשִׁמּוֹ שְׁמוֹ נָתַן כֹּחַ לְאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר אִתָּם
 רָאִים וּמִפְּרִים כִּי עַל-יָדוֹ נִתְּנָה-לוֹ אִמּוֹנֵתְנוּ מִרְפָּא
 לְעַצְמוֹתָיו לְעֵינֵי כָלֶכֶם:
 יז וְעַתָּה אֲחִי יְדַעְתִּי כִּי בְּכַל־דַּעַת עֲשִׂיתֶם גַּם-אַתֶּם
 גַּם-שָׂרִיכִים:
 יח אֲבָל הַדָּבָר כִּי יַעֲנֶה הַמָּשִׁיחַ הַקִּים אֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר הִגִּיד
 מִקֵּדֶם בְּיַד-פֶּלֶא-נְבִיאָיו:
 יט עַל-כֵּן שׁוּבוּ סוּרוּ מִדְּרָכֵיכֶם לְמַעַן תִּמְחִינָה
 חֲטָאתֵיכֶם וְתִבְאֲנֶה עֲתוֹת מְשִׁיבוֹת נֶפֶשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה:
 כ וַיִּשְׁלַח אֶת-יֵשׁוּעַ מְשִׁיחוֹ אֲשֶׁר מִבְּשׂוֹר לָכֶם מִקֵּדֶם:
 כא אֲשֶׁר יִקְבְּלוּהוּ זָבוּל הַשָּׁמַיִם עַד-אֲשֶׁר יָשׁוּבַת הַכֹּל
 עַל-מִכּוֹנוֹ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים בְּיַד-נְבִיאָיו הַקִּדּוּשִׁים
 מִיָּמֹת עוֹלָם:
 כב הֵן מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אֲבוֹתֵינוּ נִבְיָא מִקֶּרֶב אַחֲיֵיכֶם כְּמֹנִי
 יָקִים לָכֶם יְהוָה אֱלֹהִים אֲלָיו תִּשְׁמָעוּן כָּכָל אֲשֶׁר יִדְבֹר
 אֲלֵיכֶם:
 כג וְהָיָה כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע אֶל-הַנְּבִיא הַהוּא
 וְנִכְרַתָּה מֵעַמִּיָּה:
 כד וגַּם כָּל-הַנְּבִיאִים מִשְׁמוּאֵל וְהַבָּאִים אַחֲרָיו אֲשֶׁר נִבְּאוּ
 כָּלֶם הִגִּידוּ דְּבָרֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה:
 כה אִתָּם בְּגִי הַנְּבִיאִים וְהַכֹּהֲנִית אֲשֶׁר כָּרַת אֱלֹהִים
 עִם-אֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר אֶל-אַבְרָהָם וְנִבְרָכּוּ בְּזִרְעוֹ כָּל
 מִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה:
 כו וְלָכֶם הֵקִים אֱלֹהִים אֶת-עֲבָדוֹ יֵשׁוּעַ רֹאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַחְהוּ
 לְכַרֵּךְ אֶתְכֶם כִּי תִשְׁוּבוּ אִישׁ אִישׁ מֵעֲוֹנוֹתֵיכֶם:

פרק ד

א וַיְהִי כַּדְּבַרְכֶם אֶל-הָעָם וַיִּקְוִמוּ עֲלֵיהֶם הַכֹּהֲנִים וְשָׂרֵי
 צָבָא הַהִיכָל וְהַצַּדִּיקִים:
 ב כִּי-צִוּ לָהֶם עַל-אֲשֶׁר הוֹרוּ לָעָם וְעַל-אֲשֶׁר הִגִּידוּ
 בַּיָּשׁוּעַ אֶת-תַּחֲתִית הַמֵּתִים:

ג וַיִּשְׁלַחוּ יְדֵיהֶם בָּם וַיִּתְּנוּם בַּמִּשְׁמֶר עַד-לְמָחָר כִּי-כָּבַד
 הִגִּיעַ הָעָרֶב:
 ד אַךְ רַבִּים מִשְׁמָעֵי דְּבָרֵי הַבְּשׂוּרָה הֶאֱמִינוּ וַיְהִי מִסְפַּר
 הָאֲנָשִׁים כַּחֲמִשָּׁת אֲלָפִים:
 ה וַיְהִי מִמִּחְרַת וַיִּקְהָלוּ הַשָּׂרִים הַזִּקְנִים וְהַסּוֹפְרִים
 בִּירוֹשָׁלַיִם:
 ו וַחֲזָן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְקִיפָה וַיּוֹחֲזֶנּוּ וְאֶלְכָסְנִדְרוֹס
 וְכָל-אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחַת בֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
 ז וַיַּעֲמִידוּ אִתָּם בַּתְּנֶךְ וַיִּשְׁאַלוּם לֵאמֹר בְּכַח-מִי אוֹ
 בְּשֵׁם-מִי עֲשִׂיתֶם כֹּזָאת:
 ח וּפִטְרוֹס מָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָנָה אִתָּם לֵאמֹר שְׁמַעוּנִי
 שָׂרֵי הָעָם וְהַזִּקְנִים:
 ט כִּי-יִנְחָקֶר הַיּוֹם עַל-אֲדוֹת מַעֲשָׂה טוֹב לִידוּעַ חָלִי וּבְמִי
 בָּאֲתָהוּ יְשׁוּעָה:
 י וַיִּדַּע לָכֶם כָּלֶכֶם וְכָל-עָם יִשְׂרָאֵל כִּי-בָשָׂם יְשׁוּעַ
 הַמָּשִׁיחַ הַנִּצְרִי אֲשֶׁר אִתָּם צִלְבִּיתֶם וְאֱלֹהִים הִקְיָמוּ
 מִן-הַמֵּתִים בְּשִׁמּוֹ הוּא עֹמֵד לִפְנֵיכֶם בְּרִיא אוֹלָם:
 יא זֹאת הִיא הָאֵבֶן הָאֲשֶׁר מְאַסְתֶּם אִתָּם הַבּוֹנִים וְתָהִי
 לְרֹאשׁ פִּנָּה:
 יב וְאַיִן יֵשַׁע בָּלְתוֹ כִּי לֹא-נָתַן שֵׁם אַחֵר לְבְּנֵי אָדָם תַּחַת
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר-בּוֹ נִשְׁעָה:
 יג וַיְהִי בְּאֲשֶׁר רָאוּ אִמָּץ לֵב פִּטְרוֹס וַיּוֹחֲזֶנּוּ וְגַם-הַבִּינּוּ כִּי
 הַדִּיּוּטִים הֵם וְלֹא מִלְּמַדֵּי סֵפֶר כֵּן תִּמְהוּ עֲלֵיהֶם
 וַיִּכְפְּרוּם כִּי הָיוּ עִם-יְשׁוּעַ:
 יד וּבִכְרָאתָם אֶת-הָאִישׁ הַנִּרְפָּא עֹמֵד עִמָּהֶם לֹא יָכְלוּ
 לַעֲנוֹת בָּם דְּבָר:
 טו וַיִּצְווּ אִתָּם לְצֹאת אֶל-מַחֲוֵץ לַסִּנֵּהֲדָרִין וַיּוֹנְעֻצּוּ
 בִּינֵיהֶם:
 טז וַיֹּאמְרוּ מַה-נַּעֲשֶׂה לְאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה כִּי מוֹפֶת בְּרוּר
 נַעֲשָׂה עַל-יְדֵיהֶם גָּלוּי הוּא לְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם וְאַיִן
 לְכַחֵשׁ:
 יז אַךְ פֶּן-תִּפְרֹץ הַשְּׁמוּעָה וּפִשְׁתָּה בָעָם נִגְעָרָה בָּם
 לְבָלְתִי דְּבַר עוֹד לְאִישׁ בָּשָׂם הַזֶּה:
 יח וַיִּקְרְאוּ אִתָּם וַיִּצְווּ עֲלֵיהֶם לְבָלְתִי דְּבַר דְּבַר וְלֹא
 לְלַמֵּד בָּשָׂם יְשׁוּעַ:
 יט וַיַּעֲנוּ אִתָּם פִּטְרוֹס וַיּוֹחֲזֶנּוּ וַיֹּאמְרוּ חֲכִי טוֹב בְּעֵינֵי
 הָאֱלֹהִים כִּי נִשְׁמַע אֲלֵיכֶם מִשְׁמַע אֲלָיו שְׁפִטוּ-נָא
 אִתָּם:
 כ כִּי לֹא נוֹכַל לְחַדֵּל מִדְּבַר אֵת אֲשֶׁר רָאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ:
 כא וְהֵם הוֹסִיפוּ לְגַעֵר-בָּם וַיִּשְׁלַחוּם מִבְּלִי מִצָּא יָדִים
 לַעֲנוֹשׁ אִתָּם מִיָּרְאָתָם אֶת-הָעָם כִּי כָלֶם נִתְּנוּ כְּבוֹד
 לְאֱלֹהִים עַל-דְּבַר הַמַּעֲשֶׂה הַהוּא:
 כב כִּי לְמַעַלָּה מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה הָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה-עִמּוֹ אוֹת הַרְפּוּאָה:
 כג וַיְהִי בְּאֲשֶׁר שָׁלְחוּ וַיָּבֵאוּ אֶל-אַחֲיָהֶם וַיְסַפְּרוּ לָהֶם אֵת
 אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲלֵיהֶם רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים:
 כד וְהֵם שָׁמְעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת-קוֹלָם בָּלָב אֶחָד אֶל-אֱלֹהִים
 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אִתָּה הוּא אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם:

כ"ה וכפי עבדך דוד אבינו אמת ברוח הקדש למה רגשו
גוים ולאמים יהגוריק:

כ"ו יתנצבו מלכי-ארץ ורוזנים נוסדו-יחד על-יהנה
ועל-משיחו:

כ"ז כי באמת על-ישוע עבדך הקדוש אשר אתה נסכת
נוסדו יחדו בעיר הזאת גם-הורדוס ופנטיוס פילטוס
עם-הגוים ועממיה ישראל:

כ"ח ויעשו את אשר יעשה לפי ידך ולפי עצתך אשר
תרצת מקדם:

כ"ט ועתה יהיה השקיפה אל-גערתם ותנה לעבדך לדבר
דברך ביד רמה:

ל כי תשלח ידך לרפא חולים ולעשות אתות ומופתים
בשם ישוע עבדך הקדוש:

לא ויהי בהתפללם וינע המקום אשר נקחלו שמה
וימלאו כלם רוח הקדש וינדברו דבר האלהים ביד
רמה:

לב וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ולא
אמר איש מהם על-שלו כי לו הוא כי אם-את-אשר
היה להם לנחלת כלם:

לג והשליחים נתנו עדותם על-תחית האדון ישוע בעז
גדול וזמן רב הוצק על-פני כלם:

לד ולא נמצא בהם איש חסר מאומה כי כל-בעלי שדות
ובתים מכרו אתם ויביאו את-כסף מחירם:

לה אשר שמו לרגלי השליחים להחלל לאיש איש כדי
מחסרו:

לו ויוסף אשר קראו לו השליחים בר-נבא על-פי הוא
מוכיח פנביא איש לוי מארץ קפרוס:

לז מכר את-השדה אשר היה לו ויבא וישם את-כספו
לרגלי השליחים:

פרק ה

א ואיש אחד חנניה שמו ושם אשתו שפירא מכר
את-אחוזתו:

ב ויסתר חלק מן-המחיר ואשתו ידעת וחלק אחד
הביא וישם לרגלי השליחים:

ג ויאמר פטרוס למה-זה חנניה מלא השטן את-לבך
לכחש ברוח הקדש ולהסתיר מן-מחיר השדה:

ד הלא לך היה עד לא-נמכר וגם-אחרי המכור הלא
היה בידך למה מלאך לבך לעשות כן לא באנשים
שקרת כי אם-באלהים:

ה כשמע חנניה את-הדברים האלה ניפל ארצה ותצא
נשמתו ויראה גדולה נפלה על כל-השמעים:

ו ויקומו הנערים ויאספו אתו ויצאיהו ויקברהו:

ז ויהי כמשלש שעות ותבוא אשתו ולא ידעה את אשר
נעשה:

ח ויען פטרוס ויאמר אליה הגידילי הבעד כסף זה
מכרתם את-השדה ותאמר הן בעד כסף זה:

ט ויאמר אליה פטרוס למה-זה קשרתם יחד לנסות
את-רוח יהוה הנה רגלי המקברים את-אישך בפתח
ונשאוך גם-אותך החוצה:

י ותפל פתאם לרגליו ותצא נשמתה ויבאו הנערים
וימצאה כי מתה ויוציאו אתה ויקברה אצל אישה:

יא ותהי יראה גדולה על כל-הקהל ועל כל-השמעים
את-הדבר הזה:

יב ואתות ומופתים רבים נעשו בקרב העם על-ידי
השליחים ויקהלו כלם בלב אחד באולם שלמה:

יג ומשאר האנשים אין איש אשר מלאו לבו
לדברקהם אך-יקרו בעיני העם:

יד ומאמינים רבים נספחו על-האדון המון אנשים
ונשים:

טו עד כי-נשארו את-החולים אל-הרחכות והשכיבום
במטות ומשכבות באמנם כי פטרוס יעבר שמה וצל
ינטה על-אחדים מהם:

טז וגם-המון עם מן-הערים אשר מסביב לירושלים
נקרו ויביאו את-החולים ואת-הנענים תחת ידי
רוחות טמאות וכלם נרפאו:

יז ויקם הכהן הגדול וכל-הנלויים עליו והם מעדת
הצדוקים וימלאו קנאה:

יח וישלחו את-ידיהם בשליחים ויתנום במשמר הקהל:
יט ויהי בלילה ויפתח מלאך יהוה את-דלת בית-הכלא
ויוציאם ויאמר:

כ לכו ונעמדו בהיכל ונדברו אל-העם את-כל-דברי
החיים האלה:

כא וישמעו וישפיעו בבקר ויבאו אל-ההיכל וילמדון
ויבא הכהן הגדול ואשר אתו ויקהלו את-הסנהדרין
ואת-כל-זקני בני ישראל וישלחו להביא אתם מבית
הכלא:

כב והמשורתים באו ולא מצאום בבית הכלא וישבו
ויגידו לאמר:

כג מצאנו את-בית הכלא סגור ומסגור ואת-השמרים
עמדים על-משמרתם לפני השערים ונפתח ונראה ואין
אדם בבית פנימה:

כד והכהן ושר צבא ההיכל וראשי הכהנים בשמעם
את-הדברים האלה נבכו עד-מאד לאמר מה-יהיה
מכל-אלה:

כה אז בא איש אחד והגיד להם לאמר האנשים אשר
נתתם בבית הכלא הנם עמדים בהיכל ומורים
את-העם:

כו וילך שר הצבא עם-משורתי ויקחם אך-לא בחזקה
כי יראו מפני העם פן יסקלו:

כז ויביאו אתם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאל אתם
הכהן הגדול לאמר:

כח הלא צוה צוינו עליכם לבלתי הורת בשם הזה ואתם
הנה מלאתם את-ירושלים תורת פיתם ובקשתם
להביא עלינו דם האיש הזה:

כט וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וְהַשְּׁלִיחִים וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא עָלֵינוּ לְשֹׁמֵעַ
 אֶל-מִצְוֹת אֱלֹהִים מִשְׁמַע אֶל-מִצְוֹת אָנָּשִׁים:
 ל אֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ הַקִּים אֶת-יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּם בּוֹ יָד
 וַתָּתֵלוּ אוֹתוֹ עַל-הָעֵץ:
 לא אַתּוּ הָרִים אֱלֹהִים בִּימֵינוּ לְשׂוֹר וּלְמוֹשִׁיעַ לְיִשְׂרָאֵל
 לְהַשִּׁיב אֶת-לִבָּם וּלְסַלּוֹחַ לָהֶם אֶת-חַטְאֹתֵיהֶם:
 לב וַנֵּאֱחָזְנוּ עֲדִים וְכֵן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר חָלַק אֱלֹהִים
 לְשִׁמְעֵנוּ עַד עַל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
 לג וַיְהִי כְשִׁמְעָם וַיַּגֵּעַ הַדְּבָר עַד-נַפְשָׁם וַיִּתְנַפְּלוּ אֹתָם
 לְהִמָּיתָם:
 לד וַיָּקָם אַחֵד מִן-הַפְּרוֹשִׁים מִקֶּרֶב הַסַּנְהֶדְרִין וַשְּׁמוֹ
 גַּמְלִיאֵל מוֹרֵה הַתּוֹרָה וְנִכְבָּד בְּעֵינֵי כָל-הָעָם וַיֵּצֵא
 לְהוֹצִיא אֶת-הַשְּׁלִיחִים מִלִּפְנֵיהֶם מַעֲט מוֹעֵד:
 לה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָנָּשִׁי יִשְׂרָאֵל הִשְׁמָרוּ לָכֶם בְּאֲשֶׁר אַתֶּם
 אֹמְרִים לַעֲשׂוֹת לְאָנָּשִׁים הָאֵלֶּה:
 לו כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה קָם תּוֹדֶס אֲשֶׁר הִתְנַשָּׂא לֵאמֹר
 אֲנִי הוּא הַגָּבֹר וְכֹאֲרָבַע מֵאוֹת אִישׁ הִתְלַקְטוּ אֵלָיו עַד
 אֲשֶׁר-נִהְיָה וְכָל-הַגָּלִילִים עָלָיו נִפְצוּ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ:
 לו וְאַחֲרָיו קָם יְהוֹדָה הַגָּלִילִי בִימֵי הַמַּפְקָד אֲשֶׁר הָדִיחַ
 עִם-רֶב אַחֲרָיו וְגַם-הוּא נָפַל וְכָל-הַגָּלִילִים עָלָיו נִפְצְרוּ:
 לח וְעַתָּה אֲנִי אֹמֵר אֲלֵיכֶם חֲדָלוּ לָכֶם מִן-הָאָנָּשִׁים הָאֵלֶּה
 וְהִנָּחוּ לָהֶם כִּי אִם-מֵאֲדָם יֵצֵאָה הָעֵצָה וְהַפְּעֻלָּה
 הַזֹּאת הוֹפֵר תוֹפֵר:
 לט וְאִם-מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצֵאָה לֹא תוּכְלוּ לְהַפִּירָהּ
 פֶּן-תִּמְצָאוּ וְלִחְמִים בְּאֱלֹהִים:
 מ וַיִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ וַיִּקְרָאוּ אֶל-הַשְּׁלִיחִים וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר
 יִסְרוּ אֹתָם וַצּוּוּ עָלֵיהֶם לְבָלְתִּי דָבָר עוֹד בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ
 שְׁלָחוֹם לְדַרְכָּם:
 מא וְהֵם יָצְאוּ שְׂמֹחִים מִלִּפְנֵי הַסַּנְהֶדְרִין עַל-כִּי נִחָשְׁבוּ
 רְאוּיִם לְשִׂאת חֲרָפָה עַל-שְׁמוֹ:
 מב וְלֹא חָדְלוּ יוֹם יוֹם לִלְמֹד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אוֹ בְּבֵית
 אָנָּשִׁים וּלְבַשֵּׁר בְּשׁוֹרֶת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

פרק ו

א וְהַתַּלְמִידִים גָּבְרוּ הַלּוֹף וְגַבֵּר בִּימֵים הָהֵם וַיֵּלְנוּ
 הַתַּלְמִידִים הַיּוֹנִים עַל-הָעֲבָרִיִּים לֵאמֹר כִּי הִתְעַלְמוּ
 מֵאֲלֻמְנוּתֵיהֶם וְלֹא נָתַנוּ לָהֶן יוֹם יוֹם אֶת-מַחְסוֹרָן:
 ב וַיִּקְרָאוּ שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר אֶל-קָהֵל הַתַּלְמִידִים וַיֹּאמְרוּ
 לֹא-נִכְוֵן לָנוּ לַעֲזֹב אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים וּלְעַבֹּד עֲבֹדַת
 הַשְּׁלָחוֹת:
 ג עַל-כֵּן אַחֲרֵינוּ לָכוּ חֲזוּ מִכָּם שְׁבָעָה אָנָּשִׁים יָדְעִים
 מִלְּאֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּמִלְּאֵי חֲכָמָה וְאַתֶּם נִפְקִידָה
 עַל-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת:
 ד וַנֵּאֱחָזְנוּ עַל-מִשְׁמֶרֶת הַתְּפִלָּה נַעֲמָדָה וְעַל-עֲבֹדַת דְּבַר
 הַבְּשׁוּרָה:
 ה וַיִּיטֹב הַדְּבָר בְּעֵינֵי כָל-הַקָּהֵל וַיִּבָּחְרוּ אֶת-סֹטְפָנוֹס
 אִישׁ מִלֹּא אֲמוֹנָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-פִּילָפּוֹס

וְאֶת-פְּרוּכֹרוֹס וְאֶת-נִיקָנוֹר וְאֶת-טִימוֹן וְאֶת-פָּרְמָנָס
 וְאֶת-נִיקָנֹלָס גֵּר אַנְטִיּוֹכְיָא:
 ו אֶת-אֵלֶּה הָעֵמִידוּ לִפְנֵי הַשְּׁלִיחִים וְהֵם הִתְפַּלְּלוּ
 וְסִמְכוּ אֶת-יְדֵיהֶם עָלֵיהֶם:
 ז וַיְהִי דְבַר אֱלֹהִים הַלֹּף הַלֹּף וּפְרֹץ וּמִסְפָּר הַתַּלְמִידִים
 הַלּוֹף וְרַב עַד-מְאֹד בִּירוּשָׁלַיִם וְגַם-הֶמוֹן רַב
 מִן-הַכֹּהֲנִים נָטוּ אַחֲרֵי הָאֲמוֹנָה:
 ח סֹטְפָנוֹס אִישׁ מִלֹּא חֶסֶד וּגְבוּרָה עָשָׂה אֲתוֹת וּמִפְתִּים
 גְּדֻלִּים בְּקֶרֶב הָעָם:
 ט וַיָּקוּמוּ אָנָּשִׁים מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר
 עַל-שֵׁם-הַלִּיבֶרְטִינִים יַחֲשָׁב וְהַקּוֹרִינִים
 וְהָאֵלְכְסַנְדְּרִיִּים וּמִן-בְּנֵי קִילִיקְיָא וְאַסִּיָּא וַיִּתְנַכְחוּ
 עִם-סֹטְפָנוֹס:
 י וְלֹא יָכְלוּ לְהַשִּׁיב עַל-דְּבָרֵי חֲכָמָתוֹ אֲשֶׁר-הִבִּיעַ לָהֶם
 רוּחוֹ:
 יא וַיּוֹשִׁיבוּ אָנָּשִׁים נָגִידוֹ אֲשֶׁר הָעֵדָה לֵאמֹר שְׁמַעְנוּ אוֹתוֹ
 מִדְּבַר דְּבָרֵי גְדוּפִים בְּמִשְׁחָה וּבִאֲלֵהִים:
 יב וַיַּעֲזְרוּ אֶת-הָעָם וְאֶת-הַזִּנְקִים וְאֶת-הַסּוֹפְרִים וַיָּקוּמוּ
 עָלָיו וַיִּתְפַּשְׁשׁוּהוּ וַיְבִיאֵהוּ לִפְנֵי הַסַּנְהֶדְרִין:
 יג וַיּוֹשִׁיבוּ עַד-יִשְׁקָר וַיַּעֲזְרוּהוּ לֵאמֹר הָאִישׁ הַזֶּה לֹא
 יַחֲדֵל מִדְּבַר גְּדוּפִים עַל-הַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה
 וְעַל-הַתּוֹרָה:
 יד כִּי שְׁמַעְנוּ אוֹתוֹ אֹמֵר יֵשׁוּעַ הַנִּצָּרִי הוּא יְהוֹסֵ
 אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיְמִיר אֶת-הַחֲקִים אֲשֶׁר נָתַן-לָנוּ
 מֹשֶׁה:
 טו וַיִּשְׁמְעוּ כָל-הַיּוֹשְׁבִים בַּסַּנְהֶדְרִין אֶת-עֵינָם בּוֹ וַיִּרְאוּ
 אֶת-פָּנָיו כִּפְנֵי מִלֹּאָה אֱלֹהִים:

פרק ז

א וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הָאֵמָנָם בֵּן הַדְּבָר:
 ב וַיַּעַן וַיֹּאמֶר שְׁמַעְנוּנִי אֲחִי וְאַבּוֹתֵי אֵל אֱלֹהֵי הַכְּבוֹד
 נִרְאָה אֶל-אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהִיּוֹתוֹ בְּאַרְבַּע נְהָרִים טָרָם
 יָשָׁב בְּחָרָן:
 ג וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵד-לֹף מֵאַרְצָךְ וּמִמּוֹלֶדְתְּךָ וּבֹא
 אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ:
 ד אַז יָצָא מֵאֶרֶץ כְּשָׁדִים וַיֵּשֶׁב בְּחָרָן וְאַחֲרֵי מוֹת אָבִיו
 הָעִבְרִי אוֹתוֹ מָשָׁם אֶל-הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים
 בָּהּ כַּיּוֹם הַזֶּה:
 ה וְלֹא-נָתַן לוֹ נַחֲלָה בָּהּ עַד-מָדְרָךְ כִּי-רָגַל אָף אָמַר
 לְתַתָּה לוֹ לְאַחֲזָה וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו בְּטָרָם הִזְהִילוּ זָרַע:
 ו וְכֵה אָמַר אֱלֹהִים כִּי-גֵר יִהְיֶה וְזָרַע בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
 וְעַבְדוּם וַעֲנוּ אֹתָם אֲרָבַע מֵאוֹת שָׁנָה:
 ז וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי אָמַר אֱלֹהִים
 וְאַחֲרֵי-כֵן יֵצְאוּ וַיַּעֲבֹדֵנִי בְּמָקוֹם הַזֶּה:
 ח וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת בְּרִית הַמִּילָה וְאָז נוֹלַד-לוֹ יִצְחָק וַיִּמָּל
 אוֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וַיִּצְחָק הוֹלִיד אֶת-יִצְעָק וַיַּעֲקֹב
 אֶת-שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר רְאִשֵׁי הָעָבוֹת:

ט וַיִּקְנְאוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת בְּיוֹסֵף וַיִּמְכְּרוּ אוֹתוֹ לְהַבְיאוֹ
מִצְרָיִמָּה וְאֱלֹהִים הָיָה עִמּוֹ:
י וַיִּשְׁעֵהוּ לֹלֵךְ מִפְּלִצְרוֹתָיו וְחַן וְחֶכְמָה נָתַן-לוֹ לַעֲיִנֵּי
פַרְעֹה מִלֶּךְ מִצְרָיִם וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ עַל-מִצְרָיִם וְעַל
כָּל-בֵּיתוֹ:
יא וַיָּבֵא רָעַב בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן וַצָּרָה גְדוֹלָה
וְלֹא-מָצְאוּ אֲבוֹתֵינוּ טָרֶף לְבֵיתָם:
יב וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ-שָׁכֶר בְּמִצְרָיִם וַיִּשְׁלַח
אֶת-אַבְרָהָם בְּעַם אֶתְנָח:
יג וּבַפֶּעַם הַשְּׁנִית הַתּוֹנֵדַע יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו וַתִּנְדַּע לַפְּרָעָה
מִשְׁפַּחַת יוֹסֵף:
יד וַיִּשְׁלַח יוֹסֵף וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת-יַעֲקֹב אָבִיו
וְאֶת-כָּל-מוֹלְדָתוֹ חֹמֶשׁ וְשִׁבְעִים נָפֶשׁ:
טו וַיֵּרֶד יַעֲקֹב מִצְרָיִמָּה וַיָּמָת שָׁם הוּא וְאַבְרָהָם:
טז וַיִּנְשְׂאוּ שְׂכָמָה וַיִּקְבְּרוּ בְּקִבְרָא אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם
בְּמַחִיר כֶּסֶף מִיַּד בְּנֵי-חֲמוֹר בְּשָׂכָם:
יז וַיְהִי כִּאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר הִבְטִיחַ אֱלֹהִים
בְּשִׁבְעָתוֹ לְאַבְרָהָם וַיֵּרֶב הָעָם בְּמִצְרָיִם וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֶאֱדָה
מְאֹד:
יח עַד כִּי-קָם מֶלֶךְ חָדָשׁ בְּמִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע
אֶת-יוֹסֵף:
יט הוּא הִתְחַכֵּם לִבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּלְחֹץ אֶת-אַבְרָהָם
לְנִשְׁטֹשׁ אֶת-עַלְלֵיהֶם לְבִלְתִּי הִחְיוֹתָם:
כ בָּעֵת הַהִיא נֹלַד מֹשֶׁה וַיְהִי-טוֹב לְאֱלֹהִים וּשְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים נִצָּפֵן בְּבֵית אָבִיהוּ:
כא וְאַחֲרֵי גִשְׁשׁ אֶסְפָּה אוֹתוֹ בַּת-פַּרְעֹה וַתַּגְדֵּלְהוּ לָהּ לְבֵן:
כב וַיְהִי מִשְׁכִּיל בְּכָל-חֻכְמַת מִצְרָיִם שְׂגִיאוֹ כֹחַ בְּדַבְרָיו
וּרְבִּי-פָעֻלִים:
כג וְכַאֲשֶׁר מְלֹא-לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה שָׁם עַל-לְבָבוֹ לִפְקֹד
אֶת-אֶחָיו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
כד וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד מֵהֶם מִכָּה עַל-לֵא-דָבָר וַיִּגַּן עָלָיו
וַיִּקָּם נִקְמַת הַמָּכָה וַיֵּף אֶת-הַמִּצְרִי:
כה וַיֵּאמֶר בְּלָבוֹ כִּי יָבִינוּ אֶחָיו אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ תָּבוֹא לָהֶם
תְּשׁוּעַת אֱלֹהִים וְהֵם לֹא הִבִּינוּ:
כו וַיֵּצֵא בְּיוֹם הַשְּׁנִי וַהֲנֶה שְׁנֵי אֲנָשִׁים נָצִים וַיִּבְקֹשׁ
לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וַיֵּאמֶר הֲלֹא אֲנָשִׁים אַחִים אַתֶּם
לָמָּה תַעֲשִׂקוּ אִישׁ אֶת-אָחָיו:
כז וַהֲשַׁלַּח יָד בְּאָחָיו הִדְפּוֹ לֵאמֹר מִי שָׁמָּה לְאִישׁ שֶׁר
וְשִׁפְטָה עָלֵינוּ:
כח הִלְהִירְגֵנִי אַתָּה אָמַר כַּאֲשֶׁר הִרְגָּת אֶת-הַמִּצְרִי:
כט וְעַל-הַדָּבָר הַזֶּה בָּרַח מֹשֶׁה וַיֵּגֶר בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיּוֹלֵד שָׁם
שְׁנֵי בָנִים:
ל וְכַמְּלֹאת לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּבֵא אֵלָיו מִלֶּאֱךָ יְהוָה
בְּמִדְבַר הַר סִינִי בְּלִבְתָּ-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּנָּה:
לא וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיִּתְמָה עַל-הַמַּרְאָה וַיִּסָּר לְרֹאוֹת וַהֲנֶה קוֹל
יְהוָה מִדְבַר אֵלָיו:
לב אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב וַיַּחֲרֵד מֹשֶׁה כִּי יָרָא מִהַבִּיט:

ג וַיֵּאמֶר אֵלָיו יְהוָה שֶׁל נְעָלֶיךָ מַעַל רַגְלֶיךָ כִּי הִמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֶדְמַת-קֶדֶשׁ הוּא:
ד רָאָה רְאִיתִי אֶת-עֲנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת-צַעֲקָתָם
שָׁמַעְתִּי וְאֵרַד לְהַצִּילָם וְעַתָּה לָכֵה וְאֲשַׁלַּחְךָ מִצְרָיִמָּה:
ה הוּא מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּחֲשׁוּ-בּוֹ לֵאמֹר מִי שָׁמָּה לְשֹׁר וְשִׁפְטָה
אוֹתוֹ שְׁלַח אֱלֹהִים בְּיַד הַמִּלֶּאֲךָ הַנִּרְאָה אֵלָיו בְּסִנָּה
לְהַיּוֹת לְשֹׁר וּלְגֹאֵל:
ו הוּא הוֹצִיאָם וַיַּעַשׂ אוֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּמִצְרָיִם
וּבְבָנִים-סוּף וּבְמִדְבַר אַרְבָּעִים שָׁנָה:
ז הוּא מֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָבִיא מֵאַחֲיָכֶם
כְּמִנֵּי יָקִים לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:
ח הוּא אֲשֶׁר הָיָה בְּקֶהֱל וּבְמִדְבַר עַם-הַמִּלֶּאֲךָ הַדּוֹבֵר
אֵלָיו בְּהַר סִינִי וְעַם-אַבְרָהָם וְהוּא קָבֵל תּוֹרַת חַיִּים
לְתַת־לָנוּ:
ט וְאַבְרָהָם לֹא אָבִיו לְשִׁמְעָה לוֹ כִּי הִמָּרוּ אֶת-רוּחוֹ וַיִּתְּנוּ
אֶת-לִבָּם לְשׁוֹב מִצְרָיִמָּה:
י וַיֵּאמְרוּ אֶל-אַהֲרֹן עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ
כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הִעֲלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא
יִדְעֵנוּ מִה-הָיָה לוֹ:
יא וַיַּעֲשׂוּ עֲגֹל בַּיָּמִים הָהֵם וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת לַמִּסְכָּה וַיִּצְחָקוּ
לִפְנֵי מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם:
יב וְאֱלֹהִים סָר מֵעֲלֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לַעֲבֹד אֶת-צָבָא הַשָּׂמִים
כְּכַתּוּב בְּסִפְרֵי הַנְּבִיאִים הַזִּכְּרִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתָּם-לִי
בְּמִדְבַר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל:
יג וַיִּנְשְׂאוּם אֵת סֶכֶת מִלֶּךְ וְאֶת-כִּכְבֹּ אֱלֹהֵיכֶם רִיפֹן
הַצִּלְמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וְהַגְלִיתִי
אֶתְכֶם מִהָלָא לְבָבְלָה:
יד וְאַבְרָהָם מִשְׁכֵּן הַעֲדוּת הָיָה לָהֶם בְּמִדְבַר אֲשֶׁר עָשָׂה
מֹשֶׁה כְּתַבְנִית אֲשֶׁר רָאָה כְּפִי אֲשֶׁר צִוָּה אוֹתוֹ אֱלֹהִים
הַמְדַּבֵּר אֵלָיו:
טו וְאַבְרָהָם עַם-יְהוֹשֻׁעַ בְּרֹאשׁם לָקְחוּ וַיָּבִיאוּ אוֹתָם
אֶל-אַרְצוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישָׁם אֱלֹהִים מִפְּנֵי
אַבְרָהָם עַד-יָמֵי דָוִד:
טז וְהוּא מֵצֵא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וַיִּתֵּן אֶת-לְבָבוֹ לְמֵצֵא
מִשְׁכָּנוֹת לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
יז וְשְׁלֹמֹה בָנָה-לוֹ בַּיִת:
יח אֵף אֵל עֲלִיּוֹן לֹא יֵשֵׁב בְּבִתִּים מַעֲשֵׂי יָדַיִם כַּאֲשֶׁר אָמַר
הַנְּבִיא:
יט הַשָּׂמִים כְּסֵאִי וְהָאֶרֶץ הָדָם רַגְלֵי אִי-זֶה בֵּית אֲשֶׁר
תִּבְנוּ-לִי אָמַר יְהוָה וְאִי-זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי:
יג הֲלֹא אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדֵי עֲשֻׁתָּה:
יא קָשִׁי עֲרֹף כְּבִדִּי לֵב וְעַרְלִי אֵינִי מִמָּרִים הֵייתָם תְּמִיד
עַם-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ גַּם-אַתָּם גַּם-אַבְרָהָם:
יב מִי מִן-הַנְּבִיאִים לֹא רָדְפוּ אוֹתוֹ אַבְרָהָם הֲלֹא הִרְגוּ
אֶת-הַמְּבַשְּׂרִים מִקֶּדֶם כִּי בֹא הַצַּדִּיק אֲשֶׁר אַתָּם
הַסִּגְרָתָם וַתְּהִי לוֹ לְמַרְצָחִים:
יג אַתָּם אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם אֶת-הַתּוֹרָה מִלִּפְנֵי רַבְבַּת קֶדֶשׁ
וְלֹא שִׁמְרָתָם:

יז ויהי כששמעם את-הדבר הזה ניגזע עד-נפשם ויחרקו עליו שניהם:

יח והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את-קבוד אלהים ואת-ישוע עמד לימין האלהים:

יט ויאמר הנני ראה את-השמים נפתחים ואת בן-האדם עמד לימין האלהים:

כ ויזעקו בקול גדול ויאטמו את-אזניהם ויפלו עליו יחד:

כא ויציאהו אל-מחוץ לעיר וינגמו אתו אבן והעדים הפשיטו את-מעיליהם לרגלי נער אחד ושמו שאול:

כב וינגמו את-סטפנוס והוא משוע וקרא ישוע אדני קח-נא את-רוחי:

כג ויכרע על-ברכיו ויקרא בקול גדול יהוה אל-נא תשת עליהם חטאת ויהי כאשר אמר את-הדבר הזה ויישן:

פרק ח

א ושאוול נטה אחריהם להמיתו ואת-העדה בירושלים רדפו בעת ההיא עד-מאד ויפצו כלם לכל-עבר ביהודה ובשמרון וזלתי השליחים לבדם נשארו:

ב ואנשים חסידים נשאו את-סטפנוס ויקברהו ויספדו עליו מספר גדול:

ג ושאוול רדף את-העדה עד-חרקמה הלך מבית לבית וסחוב אנשים ונשים לתתם בבית הפלא:

ד והנפוצים שטו בארץ וישמיעו את-דבר הבשורה:

ה ויחד פילפוס אל-עיר שמרון ויקרא באזניהם את-קריאת המשיח:

ו ויקשב המון העם אל-אמרי פילפוס בלב אחד כי שמעו גם-כראו את-האות אשר עשה:

ז כי רבים היו שם אשר רוחות הטמאה דבקו בם והנה יצאו מהם יצא וצעק בקול גדול ונכי עצמות ופסחים רבים על-ידו נרפאו:

ח ויהי שמחה גדולה בעיר ההיא:

ט ואיש היה בעיר ושמו שמעון אשר מלפנים הגדיל מעשהו בכשפיו עד-אשר שממו עליו השמרנים באשר הוא אמר כי-איש גדול הוא:

י וכלם הקשיבו אליו מקטון ועד-גדול לאמר זו כחו כח אלהים כי רב הוא:

יא והם נתנו-לו און קשבת כי ימים רבים בכשפיו היה מפליא לעשות לעיניהם:

יב ויהי כאשר האמינו לפילפוס אשר בשר להם את-מלכות האלהים ואת-שם ישוע המשיח ויטבלו גם-אנשים וגם-נשים:

יג ויאמן שמעון גם-הוא ויטבל ויסתפח על-פילפוס ובכרתו את-אותותיו אשר עשה ואת-מפתיו הגדלים וישתומם עד-מאד:

יד ויהי כששמע השליחים אשר בירושלים כי-קבלה שמרון את-דבר האלהים וישלחו אליהם את-פטרוס ואת-יוחנן:

טו ויורדו ויתפללו בעדם כי תנוח עליהם רוח הקדש:

טז כי עד-עתה לא צלחה על-איש מהם רק כי-נטבלים היו בשם האדון ישוע:

יז ויסמכו את-ידיהם עליהם ותנח עליהם רוח הקדש:

יח ויהי כראות שמעון כי רוח הקדש נתנה בהם אחרי אשר סמכו השליחים את-ידיהם עליהם ויקרב להם כסף:

יט ויאמר תנו-לי את-הכח הזה גם-אני למען תצליח רוח הקדש על-כל-אשר אסמך את-ידי עליו:

כ ויאמר אליו פטרוס אבד תאבד אתה עם-פספך באשר חשבה נפשך כי תקנה מתת האלהים בכסף:

כא אינך-לך חלק ונחלה בדבר הזה כי לא ישר לך לפני האלהים:

כב ועתה שובה מרעתך והתפלל אל-יהוה אולי יסלח לך לנכלי לך:

כג כי במרוצת ראש ראיתך ובמו חרצבות רשע:

כד ויען שמעון ויאמר העתירו בעדי אל-יהוה לבלתי יבא עלי דבר מכל אשר אמרתם:

כה והם דברו דבר יהוה העד ודבר וישבו וירושלימה אחרי אשר השמיעו את-דבר הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרנים:

כו ויזכר מלאך יהוה אל-פילפוס לאמר קום לך-לך הנגפה בדרך הנשמה הירדת מירושלים באך עזתה:

כז ויקם וילך והנה איש גבור חיל כושי לפניו סריס המלכה קנדק מארץ כוש והוא שר לכל-בית אוצרה אשר בא ירושלים להשתחות שמה:

כח ועתה הוא שב לזרכו יושב במרפכתו וקרא בספר ישעיהו הנביא:

כט ויאמר הרוח אל-פילפוס נטה לך והתהלך אצל המרפכה הזאת:

ל וירץ אליו פילפוס וישמע כי הוא קרא בספר ישעיהו הנביא ויאמר הכי ידעת את-אשר אתה קרא:

לא ויאמר איכה אדע בלתי אם-יורני איש ויבקש את-פילפוס לעלות ולשבת אתו:

לב וזה הוא הכתוב אשר קרא בספר פשה לטבח יוכל ויכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו:

לג בשפלו משפטו לקח ואת-דורו מי ישוחח פי נגזר מארץ חזיו:

לד ויען הסריס ויאמר אל-פילפוס אשאלה-נא ממך על-מי מדבר הנביא על-נפשו או על-איש אחר:

לה ויפתח פילפוס את-פיו ויחל מן-הכתוב הזה ויגדלו את-בשורת ישוע:

לו ויהי בנוסעם בדרך ויבאו אל-מים ויאמר הסריס הגה-מים לפנינו מה-יעצרני מהטבל:

ו^י וַיֹּאמֶר פִּילְפּוֹס אִם־מֵאֲמִין אַתָּה בְּכָל־לִבְּךָ מִתְּרִלָּךְ
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲנִי מֵאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים
הוא:
ו^{יב} וַיֵּצֵא וַתַּעֲמֹד הַמְּרַכְּבָה וַיִּרְדּוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־הַמַּיִם
גַּם־פִּילְפּוֹס גַּם־הַסָּרִיס וַיִּטְבַּל אֹתוֹ:
ו^{יג} וַיְהִי בַּעֲלוֹתָם מִן־הַמַּיִם וַיֵּשֶׁא רוּחַ יְהוָה אֶת־פִּילְפּוֹס
וְהַסָּרִיס לֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּעֲבֹר שְׂמַח לְדַרְכּוֹ:
ו^{יד} וּפִילְפּוֹס נִמְצָא בְּאֶשְׁדּוֹד וַיַּעֲבֹר וַיִּבְשֶׁר אֶת־הַבְּשׂוּרָה
בְּכָל־הָעָרִים עַד־בָּאוּ קֶסְרִין:

פרק ט

א וַשָּׂאוּל עוֹדְנֹה עוֹרֵר זַעַם וּמוֹת בַּחֲמַת אָפוּ עַל־תַּלְמִידֵי
הָאֲדוֹן וַיִּלָּךְ אֶל־הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
ב וַיֵּשֶׂא לִסְפָּרִים מִמֶּנּוּ אֶל־בְּתֵי הַכִּנְסֹת אֲשֶׁר בְּדַמְשֶׁק
לְהַחֲזִיק בָּיָדוֹ כִּי יִמְצָא תַעֲיִם בַּדֶּרֶךְ הַהִיא אֲנָשִׁים אוֹ
נָשִׁים לְהַבִּיאֵם אֲסוּרִים יְרוּשָׁלַיִם:
ג וַיְהִי הוּא הֵלֶךְ וְקָרַב אֶל־דַּמְשֶׁק וְהָיָה אוֹר מִן־הַשָּׁמַיִם
זָרַח עָלָיו כְּכָרֶק מִסָּבִיב:
ד וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו שָׂאוּל
שָׂאוּל לְמָה־זֶּה תִּדְרָפְנִי:
ה וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי יִשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתָּה
רֹדֵף קֶשֶׁה לָךְ לְבַעֲט בַּדְּרָכֹת:
ו והוא חָרַד וַנִּבְעַת וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מַה־תַּחֲפֹץ וְאַעֲשֶׂה
וַיַּעַן הָאֲדוֹן אֲנִי קוֹם לָךְ וְלֹךְ הָעִירָה וְשָׁם יֹאמַר אֵלֶיךָ
אֶת־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:
ז וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֵלְכוּ אִתּוֹ עָמְדוּ כְּנֹאֲלָמִים כִּי שָׁמְעוּ
אֶת־הַקּוֹל וַאֲיֵשׁ לֹא רָאוּ:
ח וַיָּקָם שָׂאוּל מִן־הָאֶרֶץ וַיִּפְתַּח אֶת־עֵינָיו וְלֹא רָאָה
כָּל־מְאוּמָה וַיַּחֲזִיקוּ בְּיָדוֹ וַיּוֹלִיכֵהוּ דַּמְשֶׁק:
ט וַשְּׁלֹשֶׁת יָמִים לֹא הָיָה לוֹ אוֹר עֵינָיו וְלֹא אָכַל וְלֹא
שָׁתָה:
י וַתִּלְמִיד אֶחָד הָיָה בְּדַמְשֶׁק וּשְׁמוֹ חֲנָנִיָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הָאֲדוֹן בְּמִרְאָה חֲנָנִיָּה וַיֹּאמֶר הֲנִי אֲדֹנִי:
יא וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֲדוֹן קוֹם וְלֹךְ אֶל־הַרְחוֹב הַנֶּקְרָא
הַרְחוֹב הַיָּשָׁר וְדַרְשׁ בְּבֵית יְהוּדָה אַחֲרֵי אִישׁ טַרְסִי
וּשְׁמוֹ שָׂאוּל כִּי הֵנוּ מִתְּפַלֵּל:
יב וְהוּא חָזָה בַּמַּחֲזָה אִישׁ בָּא אֵלָיו וּשְׁמוֹ חֲנָנִיָּה אֲשֶׁר
שָׁם אֶת־יָדָיו עָלָיו לְהַשְׁבִּילֹה אוֹר עֵינָיו:
יג וַיַּעַן חֲנָנִיָּה וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי שְׁמַעְתִּי מִפִּי רַבִּים עַד־כַּמָּה
הִרְבָּה הִרַע הָאִישׁ הַזֶּה לְקְדוֹשִׁיךָ אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם:
יד וְגַם־פֹּה יֵשׁ כַּחַם בְּיָדוֹ מִפִּי רַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לְאַסֹּר
אֶת־כָּל־הַקְּרָאִים בְּשִׁמְךָ:
טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֲדוֹן לָךְ כִּי־כָלִי חַפֵּץ הוּא אֲשֶׁר בַּחֲרֵתִי
בוֹ לְשֹׂאת אֶת־שְׁמִי לִפְנֵי גוֹיִם וּמַלְכִּים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
טז וְאֲנִי אֶרְאֶהוּ עַד־כַּפָּמָה לוֹ לְהַתְּעֹנֹת בַּעֲבוּר שְׁמִי:
יז וַיִּלָּךְ חֲנָנִיָּה וַיָּבֵא בֵּיתָהּ וַיִּשֶׂם אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיֹּאמֶר
שָׂאוּל אַחִי הִנֵּה הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ הַנֶּרְאָה אֵלֶיךָ בַּדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר־בָּאתָ הִנֵּה שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ כִּי תִפְקְחֶנָּה עֵינֶיךָ
וְתִמְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
יח וַיִּכְרַגְעוּ נִפְלוּ מֵעַל עֵינָיו כַּשֶּׁשְׁקָשִׁים וַתִּפְקְחֶנָּה וַיָּקָם
וַיִּטְבַּל:
יט וַיֹּאכַל לֶחֶם וַיַּתְחִזֵּק וַיֵּשֶׁב שָׂאוּל עִם־הַתַּלְמִידִים יָמִים
אַחֲרֵים בְּדַמְשֶׁק:
כ וַיִּמָּהֵר וַיִּקְרָא בְּבִתִּי־הַכִּנְסֹת בָּשָׂם יִשׁוּעַ לֵאמֹר כִּי־הוּא
הַמָּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים:
כא וְכָל־הַשָּׂמָעִים נִבְהָלוּ לֵאמֹר הֲלֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר
הַשָּׂמִיד בִּירוּשָׁלַיִם אֶת־הַקְּרָאִים בָּשָׂם הַזֶּה וּלְבַעֲבוֹר
זֹאת בָּא גַם־הִנֵּה לְהוֹלִיךָ אֹתָם אֲסוּרִים אֶל־רַאשֵׁי
הַכֹּהֲנִים:
כב וַיְהִי שָׂאוּל הוֹלֵךְ וַחֲזַק וּמִסְכָּסֶף אֶת־הַיְּהוּדִים בְּדַמְשֶׁק
כִּי הוֹרָה לָהֶם דֵּי בָּאָר כִּי־זֶה הוּא הַמָּשִׁיחַ:
כג וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים רַבִּים וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו הַיְּהוּדִים לְהַרְגּוֹ:
כד וַיִּוָּדַע לְשָׂאוּל קִשְׁרָם וְכִי גַם־שְׂמָרִים הֵם אֶת־הַשָּׂעָרִים
יוֹמָם וְלַיְלָה לְהַרְגּוֹ:
כה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ הַתַּלְמִידִים לַיְלָה וַיּוֹרִידֵהוּ בִּסֵּל מֵעַל
הַחוֹמָה:
כו וַיָּבֵא יְרוּשָׁלַיִם וַיִּבְקֹשׁ לְדַבְּקָה בַּתַּלְמִידִים וְהֵם כָּלָם
יָרְאוּ מִפָּנָיו וְלֹא הֵאֱמִינוּ כִּי־תִלְמִיד הוּא:
כז וַיִּקַּח אֹתוֹ בֶּרֶךְ־נֶבֶא וַיְבִיאֵהוּ אֶת־הַשְּׁלִיחִים וַיִּסְפֹּר
לָהֶם אֵת אֲשֶׁר־רָאָה בַּדֶּרֶךְ אֶת־הָאֲדוֹן וְאֶת־אֲשֶׁר דִּבֶּר
אִתּוֹ וְכִי גַם־קִרָּא בְּדַמְשֶׁק בָּשָׂם יִשׁוּעַ לְעֵינָיו כָּל:
כח וַיְהִי אֹתָם יוֹצֵא וְבֹא בִירוּשָׁלַיִם:
כט וַיִּקְרָא בָּשָׂם הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ לְעֵינָיו הַשָּׁמַשׁ וַיִּתְּנֹכַח
עִם־הַיְּהוּדִים הַיּוֹנִיִּם וְהֵם בִּקְשׁוּ אֶת־נַפְשׁוֹ לְקַחְתָּהּ:
ל וַיִּוָּדַע הַדִּבָּר אֶל־הָעַחֲסִים וַיְבִיאֵהוּ לְקֶסְרִין וּמִשָּׁם
שְׁלַחֵהוּ אֶל־טַרְסוֹס:
לא וַיְהִי שְׁלוֹם לַעֲדַת אֲדֹנֵי וַתִּכַּן עַל־כַּנְּהָ בְּכָל־אֶרֶץ
יְהוּדָה וּבְגָלִיל וּבְשִׁמְרוֹן וּבְאֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ בִּירְאֵת יְהוָה
וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִנְּהַל אֹתָם בֶּן רַבּוֹ וְכֵן עָצְמוּ:
לב וּפְטָרוֹס הֵלֶךְ הֵלֶךְ וְסַבֵּב מִמְּקוֹם לְמִקְוֶה וַיִּפְקֹד גַּם
אֶת־הַקְּדוֹשִׁים הַיּוֹשִׁבִים בָּלֹד:
לג וַיִּמְצָא שָׁם אִישׁ נֹכַח־עֲצָמוֹת וּשְׁמוֹ אָנָּס שֶׁכַּב
עַל־עַרְשׁ דָּוִי זֶה שְׁמֵנָה שָׁנִים:
לד וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אָנָּס הֲלֹא יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ רִפְּאֶךְ
קוֹם הֲצַעֲלֶךָ עַרְשְׁךָ וַיָּקָם פְּתָאֵם:
לה וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כָּל־יֹשְׁבֵי לֹד וַיִּשְׁבִּי הַשָּׂרוֹן וַיִּשׁוּבוּ
אֶל־הָאֲדוֹן:
לו וּבִכְפּוֹ הָיְתָה תִּלְמִידָה אַחַת וּשְׁמָהּ טַבִּיתָא וּבִשְׁפַת
עֶבֶר צְבִיָּה וְהִיא רַבַּת פְּעָלִים טוֹבוֹת וְצִדְקוֹת אֲשֶׁר
פְּוָרָה:
לז וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַתַּחֲלָה וַתָּמָת וַיִּרְחֲצוּ אוֹתָהּ
וַיִּשְׁכִּיבָהּ בַּעֲלֶיהָ:
לח וְלֹד קָרְבָּה לָּיְפֹ וְהַתַּלְמִידִים שָׁמְעוּ כִּי־פְטָרוֹס שָׁמָּה
וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו שְׁנֵים־אֶנְשִׁים וַיַּפְּצוּ־יָבֹו לֵאמֹר בֹּאֲה־נָא
אֵלֵינוּ אֶל־תֵּאֲחֹר:

ט וַיָּקָם פֶּטְרוֹס וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹא אֲתָם וַיַּעֲלוּהוּ אֶל-הָעֵלְיָה
וַהֲנִה כָּל-הָעֲלָמָנוֹת עִמּוֹ עָלָיו בְּכִי לְהִרְאֹתוֹ
אֶת-הַתְּבִנָּה וְאֶת-הַשְּׁמֹלוֹת אֲשֶׁר עָשְׂתָה לָּהֶן צָבִיָּה
בְּעוֹדָה עִמָּהֶן:
ז וַיּוֹצֵא פֶטְרוֹס אֶת-כָּלֶם הַחוּצָה וַיִּכְרַע עַל-בִּרְכָּיו
וַיִּתְפַּלֵּל וַיִּפֶּן אֶל-הַמַּתָּה וַיֹּאמֶר טְבִיטָא קוּמִי וַתִּפְקַח
אֶת-עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת-פֶּטְרוֹס וַתֵּשֶׁב:
ח וַיִּשְׁלַח אֶת-יָדָיו וַיִּקְמָהּ וַאֲחֵר קָרָא לְקַדוֹשִׁים
וְלָעֲלָמָנוֹת וַיַּעֲמִידָהּ חַיָּה לִפְנֵיהֶם:
ט וַהֲדַבֵּר הִזָּה נֹדַע לְכָל-יִשְׂרָאֵל יְפוֹ וַיֵּאֱמִינוּ רַבִּים
בְּאֵדוֹן:
י וַיֵּשֶׁב יָמִים רַבִּים בְּיָפוֹ בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַבּוֹרְסִי:

פרק י

א אִישׁ הָיָה בְּקֶסְרִין קְרִנְלִיוֹס שְׁמוֹ הוּא שֶׁר-מֵאָה בַּצָּבָא
הַחִיל אֲשֶׁר קָרְאוּ לוֹ הַגִּדּוּד הָאִיטָלְקִי:
ב וְהוּא אִישׁ חָסִיד וַיֵּרָא אֱלֹהִים עִם-כָּל-בֵּיתוֹ וּפְזוֹר נִתֵּן
לָעָם לִרְבִּי וַיִּתְפַּלֵּל לֵאלֹהִים תָּמִיד:
ג וַיְהִי הַיּוֹם כְּשֶׁעָזָה הַתְּשִׁיעִית וַהֲנִיחָה מִלֶּאֱלֹהִים נִרְאָה
אֵלָיו בַּמַּחֲזָה וַיֹּאמֶר קְרִנְלִיוֹס:
ד וַיִּבֹט אֵלָיו וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מָה אֲדִנִּי מִצְוָה וַיֹּמַר אֵלָיו
תְּפִלָּתְךָ וְצַדִּיקְתְּךָ עָלוּ לְזָכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים:
ה וַעֲתָה שְׁלַח-לִּי אֲנָשִׁים אֶל-יָפוֹ וּקְרָא אֵילֶיךָ
אֶת-שְׁמַעוֹן הַמְּכַנָּה כִּיפָא:
ו הֲלֹא הוּא מִתְגוֹרֵר עִם-אִישׁ אֶחָד וּשְׁמוֹ שְׁמַעוֹן
הַבּוֹרְסִי וּבֵיתוֹ עִמָּד עַל-שְׂפַת הַיָּם הוּא יֹאמֶר לִּי
אֶת-אֲשֶׁר עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת:
ז וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶאךָ בְּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֵלָיו וְהוּא קָרָא
אֶל-שְׁנַיִם מַעֲבָדֵי בֵיתוֹ וְאֶל-אִישׁ חִיל אֶחָד וַיֵּרָא
אֱלֹהִים מִן-הַעֲמֻדִים לִפְנֵי תָמִיד:
ח וַיִּסְפָּר לָהֶם אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַחֵם יָפוֹ:
ט וַיְהִי מִמִּתְחַרֵּת בְּאֲשֶׁר הָלְכוּ בְּדֶרֶךְ הַלֵּךְ וְקָרַב אֶל-הָעִיר
וַיַּעַל כִּיפָא לְהִתְפַּלֵּל כְּשֶׁעָזָה הַשְּׂשִׁית עַל-הַגֶּגֶז:
י וַיִּרְעַב וַיִּתְאֹרֶץ לְהַשִּׁיב נַפְשׁוֹ וּבְעוֹד הָכִינוּ לוֹ אֶכָּל
וַתִּתְעַשֵּׂף נַפְשׁוֹ כְּמִרְאֹת אֱלֹהִים:
יא וַיֵּרָא אֶת-הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים וַתִּבָּה אַחַת כִּירִיעָה גְדוֹלָה
קְשׁוּרָה בְּאַרְבַּע כַּנְפוֹתֶיהָ יוֹרֶדֶת וַתִּנָּח עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ:
יב וַתִּבְתָּךְ מִכָּל-חַיַּת הַשָּׂדֶה הַהֹלֶכֶת עַל-אַרְבַּע וְרִמָּשׁ
הָאֲדָמָה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם:
יג וַיְהִי אֵלָיו קוֹל קוֹם כִּיפָא וַיָּבַח וַאֲכַל:
יד וַיֹּאמֶר כִּיפָא חֲלִילָה לִּי אֲדִנִּי כִּי מַעֲוִדִי לֹא בָא אֶל-פִּי
בְּשֶׁר פְּגוּל אוֹ שְׂקָץ טָמֵא:
טו וַהֲנִיחָה קוֹל אֵלָיו שְׁנִית אֶת-אֲשֶׁר טָהַר אֱלֹהִים לֹא
תִשְׁקָץ אֶתָּה:
טז וַהֲחִזְיוֹן הִזָּה שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַתֵּשֶׁב הַתִּבָּה וַתַּעַל
הַשְּׁמִימָה:

י וַתִּפְעֶם רוּחַ כִּיפָא לְדַעַת מָה הוּא הַמַּחֲזָה אֲשֶׁר חָזָה
וַהֲנִיחָה הָאֲנָשִׁים שְׁלוּחֵי קְרִנְלִיוֹס מִבְּקָשִׁים בֵּית שְׁמַעוֹן
וַעֲמָדִים עַל-הַפֶּתַח:
יז וַיִּקְרָאוּ וַיֹּאמְרוּ הַמִּתְגוֹרֵר בְּזֶה שְׁמַעוֹן הַמְּכַנָּה כִּיפָא:
יח וּבְעוֹד כִּיפָא הִנֵּה בִלְכָבוֹ עַל-דֶּבֶר הַמַּחֲזָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הַרוּחַ הִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים מִבְּקָשִׁים אֵתָּה:
כ וַעֲתָה קוּם רֵד וְלֵךְ אֲתָם וְאֶל-תְּפִסַּח הִנֵּה וַהֲנִי כִּי
אֲנִכִּי שְׁלַחְתִּים:
כא וַיֵּרֶד כִּיפָא אֶל-הָאֲנָשִׁים הַנִּשְׁלָחִים אֵלָיו מֵאֵת
קְרִנְלִיוֹס וַיֹּאמֶר אֲנִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲתָם מִבְּקָשִׁים
עַל-מָה בָּאתֶם:
כב וַיַּעֲנוּ לֵאמֹר קְרִנְלִיוֹס אֶחָד מִשְׁרֵי הַמַּאוֹת אִישׁ צָדִיק
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֲשֶׁר לוֹ שֵׁם טוֹב כְּכָל-עַם הַיְּהוּדִים וַתִּנָּח
לוֹ מִצְוֹת וַהֲנִיחָה מִפִּי מֶלֶאךָ קְדוֹשׁ לְקָרָא לִּי אֶל-בֵּיתוֹ
לְבַעֲבוֹר יִשְׁמַע מִדְּבָרְתֶּיךָ:
כג וַיִּקְרָא אֲתָם וַיֵּלִינוּ אֲתוֹ בְּבֵית וַיְהִי מִמִּתְחַרֵּת וַיָּקָם כִּיפָא
וַיֵּלֶךְ אֲתָם וַאֲחֵדִים מִן-הָאֲחִים אֲשֶׁר בְּיָפוֹ הָלְכוּ עִמּוֹ:
כד וַיִּלְמַחְתּוּ בָּאוּ אֶל-קֶסְרִין וְקְרִנְלִיוֹס חָכָה לָהֶם וַעֲמֹ
קָרְבָּיו וּמִידַעְיוֹ אֲשֶׁר הִקְהִילֵם בְּבֵיתוֹ:
כה וַיְהִי כְּבֹא כִיפָא וַיּוֹצֵא קְרִנְלִיוֹס לְקִרְיָתוֹ וַיַּפֵּל לְרַגְלָיו
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:
כו וַיָּקָם אֲתוֹ כִּיפָא וַיֹּאמֶר קוּם נָא גַם-אֲנִי אֲנוֹשׁ אֲנִי:
כז וַיִּדְבֵּר אֲתוֹ וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּמְצָא רַבִּים נִקְהָלִים שָׁמָּה:
כח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲתָם יַדְעֶתֶם כִּי לֹא-נִכְוֵן לֵאִישׁ יְהוּדִי
לְקָרֵב אֶל-אִישׁ נִכְרִי לְדַבָּקָה בּוֹ וְאֱלֹהִים הִרְאֵנִי לְבָלְתִּי
קָרָא שְׂקָץ אוֹ טָמֵא לְכָל-בֶּן-אָדָם:
כט עַל-כֵּן לֹא נִמְנָעִתִּי מִבּוֹא אֲלֵיכֶם כִּי קִרְיָתְךָ לִי וַעֲתָה
אֲשָׁאֲלָה עַל-מָה-הִנֵּה קִרְיָתְךָ לִי לְבֹא:
ל וַיֹּאמֶר קְרִנְלִיוֹס לִפְנֵי אַרְבָּעָה יָמִים יִשְׁבַּתִּי בְּצוּם
עַד-הַשְּׂעָה הַזֹּאת וְכַאֲשֶׁר הִתְפַּלֵּלְתִּי בְּבֵיתִי בְּשֶׁעָזָה
הַתְּשִׁיעִית וַהֲנִיחָה אִישׁ עֲטָה אוֹר נָצַב עָלַי:
לא וַיֹּאמֶר תְּפִלָּתְךָ קְרִנְלִיוֹס שָׁמַע אֱלֹהִים וַיַּזְכֵּר-לִּיךָ
אֶת-צַדִּיקְתְּךָ:
לב וַעֲתָה שְׁלַח אֶל-יָפוֹ וּקְרָא אֵלֶיךָ אֶת-שְׁמַעוֹן הַמְּכַנָּה
כִּיפָא הֲלֹא הוּא מִתְגוֹרֵר בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַבּוֹרְסִי
עַל-שְׂפַת הַיָּם אֲשֶׁר כְּבֹאוֹ יִדְבֵּר-לִּיךָ:
לג וַאֲמַהֵר וַאֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ וַאֲתָה הִיטַבְתָּ כִּי-בָאתָ וַהֲנִיחָה
אֲנִיחָנוּ כְּלָנוּ פֹה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים לְשִׁמְעַ כָּל אֲשֶׁר צְוִיתָ
מֵאֵת יְהוָה:
לד וַיִּפְתַּח כִּיפָא אֶת-פִּיו וַיֹּאמֶר עֲתָה אֲמֵן יַדְעִיתִי כִּי אֵין
נוֹשָׂא פָנִים עִם-אֱלֹהִים:
לה כִּי אִם-אִישׁ הִיָּרָא אֲתוֹ וּפַעַל צָדֵק מִכָּל-גּוֹי וְגוֹי יִפְיֵק
רְצוֹן מִמֶּנּוּ:
לו וְהוּא שְׁלַח דְּבָרוֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכְבֹּשׁ אֲתָם שְׁלוֹם בְּיָד
יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הוּא אֲדוֹן כָּל:
לז כִּי הֲלֹא יַדְעֶתֶם אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר קָנָה בְּאָרֶץ יְהוּדָה
הַחֵל בְּגָלִיל אַחֲרֵי קִרְיָת יוֹחָנָן לְטַבִּילָתוֹ:
לח אֵת אֲשֶׁר-מָשַׁח אֱלֹהִים אֶת-יְשׁוּעָה הַנַּצְרִי בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ
וַיְגַבְּרֵתוּ וְהוּא הָלַךְ בְּאָרֶץ הַלֵּךְ וַעֲשֶׂה טוֹב

וְאֶת־הַרְצוּצִים תַּחַת יַד הַשֹּׁטֶן שֶׁלַח חֲפָשִׁי בִּי
הָאֱלֹהִים הִיָּה עִמּוֹ:

^{לט} וְנִנְחֲנוּ עֲדִים עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּאֶרֶץ הַיְּהוּדִים
וּבִירוּשָׁלַיִם וְעַל־אֲשֶׁר הֵם הִרְגָּהוּ וַיַּתְּלוּ אוֹתוֹ
עַל־הָעֵץ:

^מ וְאֵתוּ הַקִּים אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּתְּנֵהוּ לְהַגְלוֹת
לְעִנִּי הָרָאִים:

^{מא} לֹא לְעִנִּי כָל־הָעַם כִּי אִם־לְעִנִּי הָעֲדִים אֲשֶׁר בָּחַר בָּם
אֱלֹהִים מִקֶּדֶם וְנִנְחֲנוּ הֵם אֲשֶׁר אָכְלֵנוּ וְשָׁתִינוּ עִמּוֹ
אֲחֵרֵי קוֹמּוֹ מִן־הַמֵּתִים:

^{מב} וְהוּא צִוָּה אֹתָנוּ לְקַרְא בְּאֶזְנֵי הָעַם וּלְהַעֲדִיר לִפְנֵיהֶם כִּי
זֶה הוּא אֲשֶׁר נָתַנוּ אֱלֹהִים לְשִׁפְט הַחַיִּים וְהַמֵּתִים:

^{מג} וְגַם כָּל־הַנְּבִיאִים מְעִידִים עָלָיו כִּי שָׁמּוּ יִהְיֶה
לְכָל־הַמַּאֲמִינִים בּוֹ לְסִלִּיחַת עוֹן:

^{מד} עוֹד בִּיפָא מִדְּבַר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
צָלְחָה עַל־כָּל הַשְּׁמַעִים דְּבָרוֹ:

^{מה} וְהַנְּמוּלִים הַמַּאֲמִינִים אֲשֶׁר בָּאוּ עִם־כִּיפָא הִתְמַהוּ
תְּמָהוּ כִּי־מִתְּנַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ גַּם עַל־הַגּוֹיִם נִשְׁפָּכָה:

^{מו} כִּי שָׁמְעוּ אוֹתָם מִדְּבָרִים בְּלִשְׁנוֹת וְנִתְּנִים גְּדֹל
לְאֱלֹהִים:

^{מז} וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר הֵיכַל אִישׁ לַעֲצוֹר בְּמִים לְבַלְתִּי
יִטְבְּלוּ אֲנָשִׁים אֵלֶּה אֲשֶׁר צָלְחָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם
כְּמוֹתָם כְּמֵנוּ:

^{מח} וַיִּצְוּ אוֹתָם כִּי יִטְבְּלוּ בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְהֵם בִּקְשָׁהוּ
כִּי יֵשֶׁב עִמָּהֶם יָמִים אַחֲרֵיהֶם:

פרק יא

^א וְהַשְּׁלִיחִים וְהָאֲחִים אֲשֶׁר בִּיהוּדָה שָׁמְעוּ כִּי גַם־הַגּוֹיִם
קָבְלוּ אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים:

^ב וּפֶטְרוֹס בָּא יְרוּשָׁלַיִם וַיִּלְנֻוּ עָלָיו הַנְּמוּלִים לֵאמֹר:
^ג בֵּית אֲנָשִׁים עֲרָלִים בָּאתָ וּתְתַעַרְב־בָּם לֶאֱכֹל אוֹתָם
לֶחֶם:

^ד וַיַּחֲל פֶּטְרוֹס וַיְסַפֵּר לָהֶם דְּבַר דְּבַר עַל־אֶפְנָיו לֵאמֹר:

^ה מִתְּפִלָּל הָיִיתִי בְּעִיר יְפוֹ וַתִּפֹּל עָלַי הָרוּחַ וְאָרָא
בְּמַחֲזָה וְהִנֵּה־תִבְּחָה אַחַת כִּירִיעָה גְּדוֹלָה קְשׁוּיָה
בְּאַרְבַּע כְּנֻפּוֹתֶיהָ יֹרֶדֶת מִן־הַשָּׁמַיִם וַתִּבָּא עָדִי:

^ו וְאֶפֶן לְהַבִּיט וְאֶבִּין וְאָרָא בָּהּ בְּהֶמַת הָאֶרֶץ וְחַיַּת
הַשָּׂדֶה הַהִלָּכֶת עַל־אַרְבַּע וְרָמֵשׁ הָאֲדָמָה וְעוֹף
הַשָּׁמַיִם:

^ז וְאֲשָׁמַע גַּם־קוֹל מִדְּבַר אֵלִי קוֹם כִּיפָא זָבַח וְאָכַל:

^ח וְאָמַר חֲלִילָה לִּי אֲדֹנִי כִּי מַעֲוִדִי לֹא־בָא אֶל־פִּי בְּשׁוֹר
פְּגוּל אוֹ שִׁקָּץ טָמֵא:

^ט וַיַּעַן הַקּוֹל שְׁנִית מִן־הַשָּׁמַיִם אֶת־אֲשֶׁר טָהַר הָאֱלֹהִים
לֹא תִשְׁקָץ אֹתָהּ:

^י וְהַחֲזִיזוּן הַזֶּה נִרְאָה אֵלַי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וְאַחֲרֵי־כֵן הוֹרֵם
הַכָּל וַיַּעַל הַשָּׁמַיִמָה:

^{יא} וְכַמְעַט רָגַע וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עֹמְדִים עַל־פֶּתַח
הַבַּיִת אֲשֶׁר הָיִינוּ שָׁם כִּי נִשְׁלַחוּ אֵלַי מִקְסָרִין:

^{יב} וְהָרוּחַ דִּבֶּר בִּי לֵלְכַת אוֹתָם וְלֹא לִפְסוֹחַ הִנֵּה וְהִנֵּה
וַיִּלְכּוּ אוֹתִי גַם־שִׁשֶּׁת הָאֲחִים הָאֵלֶּה וְנִבְּא אֶל־בַּיִת
הָאִישׁ:

^{יג} וַיִּגְד־לָנוּ אֵת אֲשֶׁר־רָאָה מִלְּאֻף נֶצֶב בְּבֵיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה
אוֹתוֹ לֵאמֹר שְׁלַח אֶל־יְפוֹ וַקְרָא אֵלָיְךָ אֶת־שְׁמִעוֹן
הַמְּכֻנָּה כִּיפָא:

^{יד} וְהוּא יָדַבֵּר אֵלָיְךָ דְּבָרִים אֲשֶׁר תִּנְשַׁע בָּם אֹתָהּ
וְכָל־בֵּיתְךָ:

^{טו} וְכַאֲשֶׁר הִחֲלֵיתִי לְדַבֵּר וַתִּצְלַח עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
כַּאֲשֶׁר צָלְחָה עָלֵינוּ בְּתַחֲלָה:

^{טז} וְאַזְכּוֹר אֶת־דְּבַר הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אָמַר יוֹחָנָן טָבֵל בְּמִים
וְאוֹתָם תִּטְבְּלוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

^{יז} וְעַתָּה אֲחֵרֵי אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֱלֹהִים אֶת־הַמִּתְּנָה הַזֹּאת
כַּאֲשֶׁר נָתַן גַּם־לָנוּ הַמַּאֲמִינִים בְּאֲדוֹן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲנִי מִי אֲנִי כִּי אֲבֹא לְכֹלֹא אֶת־הָאֱלֹהִים:

^{יח} וַיְהִי כְּשִׁמְעָם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲרִישׁוּ וַיִּתְּנוּ כְבוֹד
לְאֱלֹהִים לֵאמֹר אֲכֵן גַּם־לְגוֹיִם נָתַן אֱלֹהִים לְשׁוֹב
לְדָרְךָ הַחַיִּים:

^{יט} וְהַנְּפֻזִּים מִפְּנֵי הַצָּרָה אֲשֶׁר עָבְרָה עֲלֵיהֶם עַל־דְּבַרֹת
סֻטְפָנוֹס הִלְכוּ עַד־פִּינוּקָא וְקִפְרוֹס וְאַנְטִיּוֹכָא וְלֹא
הִגִּידוּ דְּבַר הַבְּשׂוּרָה לְאִישׁ זוֹלָתִי לַיְּהוּדִים לְבָדָם:

^כ וּמִמָּהֶם הָיוּ אֲנָשֵׁי קִפְרוֹס וְקוּרִינִי אֲשֶׁר בָּאוּ אֲנְטִיּוֹכָא
וַיִּדְּבְרוּ גַם־אֶל־הַיִּנְנִים וַיְכַשְׁרוּם אֶת־הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ:

^{כא} וַיֵּד יְהוָה הִתְּהַ עֲלֵיהֶם וַרְבִּים בְּמִסְפַּר הָאֲמִינוּ וַיִּשְׁוּבוּ
אֶל־הָאֲדוֹן:

^{כב} וַיִּשְׁמַעְתָם בָּאָה אֶל־אֲזוּנֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם
וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־בֶּר־נִבְּא אֶל־אֲנְטִיּוֹכָא:

^{כג} וַיִּבֹּא וַיֵּרָא אֶת־חֲסֵד הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁמַח וַיִּדְּבַר עַל־לֵב
כָּלֶם לְדַבְּקָה בְּאֲדוֹן בְּרוּחַ נְכוֹן:

^{כד} כִּי אִישׁ טוֹב הָיָה וּמִלֵּא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְאֶמּוּנָה וְעַם־רַב
נִסְפָּחוּ עַל־הָאֲדוֹן:

^{כה} וַיִּלָּךְ מִשָּׁם אֶל־טֶרְסוֹס לְבַקֵּשׁ אֶת־שְׂאוּל:

^{כו} וַיִּמְצְאוּהוּ וַיְכִיאוּהוּ אֲנְטִיּוֹכָא וַיִּשְׁבּוּ שָׁם שָׁנָה תְּמִימָה
בְּקֶרֶב הַקֶּהֱל וַיִּלְמְדוּ תוֹרָה לְרַבִּים אֲזוּ הוֹחֵל
בְּאַנְטִיּוֹכָא לְקַרְא לְתַלְמִידִים מְשִׁיחִים:

^{כז} וַיְהִי בְּיָמִים הָהֵם וַיִּרְדּוּ נְבִיאִים מִירוּשָׁלַיִם אֲנְטִיּוֹכָא:

^{כח} וַיִּקָּם אֶחָד מֵהֶם וַשְּׁמוֹ אֶגְבּוֹס וְהָרוּחַ דְּבַר בּוֹ כִּי רָעַב
גְּדוֹל יִהְיֶה בְּכָל־הָאֶרֶץ הוּא הִרְעֵב אֲשֶׁר בָּא בִּימֵי
קְלוּדִיוֹס:

^{כט} וַיִּתְּנֻדְּבוּ הַתַּלְמִידִים לְשַׁלַּח אִישׁ אִישׁ מֵהֶם כַּאֲשֶׁר
תִּשְׁגִּי יָדוֹ לַעֲזֹר לְאֲחִים הַיֹּשְׁבִים בִּיהוּדָה:

^ל וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּשְׁלַחוּ נְדָבֶת יָדָם אֶל־הַזִּקְנִים עַל־יַד
בֶּר־נִבְּא וְשְׂאוּל:

פרק יב

^א כַּעַת הָיָא שְׁלַח הוֹרְדוֹס הַמֶּלֶךְ אֶת־יָדוֹ בְּאַנְשֵׁי הָעֵדָה
לְעֻנּוּתָם:

^ב וַיַּהֲרֹג אֶת־יַעֲקֹב אַחִי יוֹחָנָן בְּחֶרֶב:

^א וַיֵּרָא כִּי-טוֹב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַיְּהוּדִים וַיֹּסֶף וַיִּתְּפֹשׂ גַּם-אֶת-פֶּטְרוֹס וְהַיִּמִּים יָמִי חֲגֵי-הַמַּצּוֹת:

^ב וַיַּחְזֹק-בּוֹ וַיִּתְּנֵהוּ בְּבֵית הַכְּלָא וַיִּשְׁמְרֵהוּ אַרְבַּע מַחְלָקוֹת אֲנָשִׁי הַצָּבָא אַרְבַּעַה אַרְבַּעַה כָּל-מַחְלָקָה כִּי אָמַר לְהַעֲמִידוֹ לִפְנֵי הָעָם אַחֲרֵי הַפֶּסַח:

^ג וַיְהִי פֶטְרוֹס עֶצְרוֹ בְּבֵית כְּלָאוֹ אַךְ הַעֲדָה הָעֵתִיכָה בָּעֵדוֹ אֶל-אֱלֹהִים בְּחֻזְקָה:

^ד וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חָפֵץ הוֹרְדוֹס לְהַבִּיאוֹ לַמִּשְׁפָּט בְּלִילָה הַהוּא שָׁכַב פֶּטְרוֹס עַל-מִשְׁכְּבוֹ בֵּין שְׁנֵי אֲנָשִׁים חֲמִשִּׁים אֲסוּר בִּשְׁנַיִם כְּבָלִים וְשֹׁמְרֵי בֵּית הַכְּלָא נֹצְבִים עַל-הַסֵּף:

^ה וַהֲנֵה מִלֵּאף יָהִי נֹצֵב עָלָיו וְאוֹר נֶגְהַ בְּלִשְׁכָּתוֹ וַיִּגַּע בְּכַף יָרֵךְ פֶּטְרוֹס וַיַּעֲרִיכֵהוּ לֵאמֹר קוּם מַהֵר וַיִּמְסּוּ אֲסוּרָיו מֵעַל יָדָיו:

^ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמִּלֵּאף חָגֹר מִתְּנִיךָ וַנַּעֲלִיךָ שִׁים בְּרַגְלֶיךָ וַיַּעַשׂ כֵּן וַיֹּאמֶר אֵלָיו וְאַתָּה-מַּעֲלִיךָ עֲטָה וְלֵךְ אַחֲרָי:

^ז וַיֵּצֵא וַיִּלָּךְ אַחֲרָיו וַנִּפְשׁוּ לֹא יָדְעָה אִם-אָמַת הוּא אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לוֹ בְּיַד הַמִּלֵּאף כִּי כַחֲזִיוֹן נִרְאָה בְּעֵינָיו:

^ח וַיַּעֲבְרוּ אֶת-טוֹר הַשְּׁמָרִים הָרִאשׁוֹנִים וְאֶת-טוֹר הַשְּׁנָיִים וַיָּבֹאוּ אֶל-שַׁעַר הַבִּרְזֵל הַיֵּצֵא הָעִירָה אֲשֶׁר נִפְתַּח לִפְנֵיהֶם מֵאֲלֵיו וַיֵּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבְרוּ רְחוֹב אֶחָד וַיַּעַל הַמִּלֵּאף מֵעָלָיו פְּתָאם:

^ט וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס כְּשׁוֹב דַּעְתּוֹ אֵלָיו עֲתָה יָדַעְתִּי אֶל-נִכּוֹן כִּי שָׁלַח יְהוָה אֶת-מַלְאָכּוֹ וַיַּצִּילֵנִי מִכַּף הוֹרְדוֹס וּמִכָּל-צָרָתִי עִם-הַיְּהוּדִים:

^י עוֹדְנֵנו מִדְּבַר אֶל-לְבָבוֹ וַיָּבֹא אֶל-בֵּית מֶרְיָם אִם יוֹחָנָן הַמִּכְנָה מֶרְקוֹס וְשֵׁם רַבִּים נִקְהָלִים וּמִתְפַּלְלִים:

^{יא} וַיִּדְפֹּק עַל-דֶּלֶת הַשַּׁעַר וַתִּבָּא נַעֲרָה אַחַת לְקוֹל הַדִּפֹּק וַשְׁמָהּ רוּדִי:

^{יב} וַתִּפְקֹר אֶת-קוֹל פֶּטְרוֹס וּמִשְׁמַחְתָּהּ לֹא-פִתְחָהּ לוֹ אֶת-הַדֶּלֶת כִּי אִם-רָצָה הַבִּיתָה וַתַּגִּד לָהֶם כִּי-פֶטְרוֹס עֹמֵד עַל-הַפֶּתַח:

^{יג} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיָה מִשְׁתַּגֵּעָה אַתָּה וְהִיא אֲמָרָה לֹא כִּי-כֵן הַדָּבָר אֲזַ אֲמָרוּ כִּי-מַלְאָכּוֹ הוּא:

^{יד} וּפֶטְרוֹס הוֹסִיף לְדַפֹּק וַיִּפְתָּחוּ וַיֵּרְאוּ אוֹתוֹ וַיְהִי לְפָלֵא בְּעֵינֵיהֶם:

^{טו} וַיִּנָּךְ יָדוֹ לָהֶם לַחֲשׂוֹת וַיִּסְפֹּר לָהֶם אֶת אֲשֶׁר-הוֹצִיאוֹ הָאֱדוֹן מִבֵּית הַכְּלָא וַיֹּאמֶר הַגִּידוּ זֹאת לִיַּעֲקֹב וְלָאֲחִים וַיֵּצֵא וַיִּלָּךְ-לוֹ לְמָקוֹם אַחֵר:

^{טז} הַבִּקֵּר אוֹר וּמַהוּמָה רַבָּה הָיְתָה בֵּין אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לֵאמֹר מַה-הָיָה לְפֶטְרוֹס:

^{יז} וְהוֹרְדוֹס דָּרַשׁ אוֹתוֹ וְלֹא מָצָאוּ וַיַּחְקֹר אֶת-הַשְּׁמָרִים וַיִּמָּן דָּתוֹ לְהַמִּיתָם וַיִּרְדּוּ מִיְּהוּדָה אֶל-קֶסְרִין וַיֵּשֶׁב שָׁם:

^{יח} אֲזַ חָרָה אַפּוֹ בַּצָּרִים וּבַצְּדִנִּים וְהֵם בָּאוּ אֵלָיו בָּלָב אֶחָד וַיִּדְּבְרוּ עַל-לֵב בְּלִסְטוֹס אֲשֶׁר עַל-חֲדָר הַמִּלָּךְ לְהַפְגִּיעַ בַּעֲדָם וּלְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם לָהֶם כִּי מֵאֲרֵץ הַמִּלָּךְ הוֹצִיאוֹ לָהֶם אֶת-שֹׁכֵר רַעֲבוֹן אֲרֻצוֹתָם:

^א וַיְהִי הַיּוֹם הַיּוֹם מוֹעֵד וַיִּלְבַּשׁ הוֹרְדוֹס בְּגָדֵי מַלְכוּת וַיֵּשֶׁב עַל-כִּסֵּא הַמִּשְׁפָּט וַיֵּשֶׂא אֲלֵיהֶם מִדְּבַר-תּוֹ:

^ב וַיִּרְיֻעוּ הָעָם לֵאמֹר קוֹל אֱלֹהִים הוּא וְלֹא קוֹל אָדָם:

^ג וַיִּנְכְּהוּ מִלֵּאף-יְהוָה כְּרָגַע כִּי לֹא-נָתַן כְּבוֹד לֵאלֹהִים וַיֵּאכְלֵהוּ תוֹלְעִים וַיָּמָת:

^ד וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים עָלָה עָלָה וְרַב:

^ה וַיָּשׁוּבוּ בֶר-נִבְאָ וַשָּׂאוֹל מִירוּשָׁלַיִם אַחֲרָי אֲשֶׁר מָלְאוּ אֶת-פִּקְדָּתָם הַנְּתוּנָה לָהֶם וַיִּקְחוּ אִתָּם אֶת-יוֹחָנָן הַמִּכְנָה מֶרְקוֹס:

פרק יג

^א וַיְהִי בַקְּהֵל אֲשֶׁר בָּאֲנִיּוֹכִיָא נְבִיאִים וּמַלְמָדִים וְאֵלָה שְׁמוֹתָם בֶּר-נִבְאָ וְשִׁמְעוֹן הַנִּקְרָא גַם-נִיגֹר וְלוֹקִיּוֹס הַקּוֹרִינִי וּמִנַּחֵם אֲשֶׁר הָיָה אָמוֹן עִם-הוֹרְדוֹס טָטֶרְךָ וַשָּׂאוֹל:

^ב וּבַעֲבוּדָתָם אֶת-יְהוָה וּבְצוּמָם הָיָה דְּבַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַבְּדִילוּ-נָא לִי אֶת-בֶּר-נִבְאָ וְאֶת-שָׂאוֹל לַעֲשׂוֹת בְּמַלְאָכָה אֲשֶׁר קָרָאתִים לָהֶם:

^ג וַיִּצְוּמוּ וַיִּתְּפְּלוּ וַיִּסְמְכוּ אֶת-יְדֵיהֶם עָלֵיהֶם וַיִּשְׁלַחוּם:

^ד וַיִּלְכוּ שְׁלִיחֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הָאֵלָה אֶל-סְלוּקִיָא וְשֵׁם יָרְדוֹ בְּאֵנִיָה לְבָא אֶל-קֶפְרוֹס:

^ה בְּבֹאֵם עִירָה סְלָמִים הַגִּידוּ אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים בְּכַתִּיב-הַפְּסָקָה אֲשֶׁר לַיְּהוּדִים וְגַם-יוֹחָנָן הָיָה עִמָּם לְשִׁרְתָּם:

^ו וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תָּמוּ לְסַבֵּב בְּכָל-הָאֵי עַד-פְּפוֹס וַיִּמָּצְאוּ שָׁם אִישׁ מְכַשֵּׁף וְנְבִיא-שֹׁקֵר וְהוּא אִישׁ יְהוּדִי וְשֵׁמוֹ בֶר-יִשׁוּעַ:

^ז הוּא הָיָה עִם-סֶרְגִּיּוֹס פּוֹלוֹס נָצִיב הָאֵי וְזֶה אִישׁ חֲכָם-לֵב קָרָא אֶת-בֶּר-נִבְאָ וְאֶת-שָׂאוֹל לְבֹא אֵלָיו לְשִׁמְעַם מִפִּיהֶם דְּבַר הָאֱלֹהִים:

^ח וְאֵלִיָּמָא הַמְכַשֵּׁף כִּי-כֵן מִתְרַגֵּם שְׁמוֹ הָיָה לָהֶם לְשִׁטָּן כִּי יָזַם לְהַסִּב אֶת-הַנָּצִיב מִהֶאֱמִין:

^ט כִּק שָׂאוֹל אֲשֶׁר נִקְרָא גַם-פּוֹלוֹס מָלָא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשְּׁנִיחַ אֵלָיו:

^י וַיִּקְרָא הוּי בֶן-בְּלִיעֵל מָלָא כָל-עֲרָמָה וּמֶרְמָה וּשְׁוֹנָא כָל-צָדֵק הָכִי לֹא תַחֲדֵל עוֹד מַעֲקָשׁ אֶת-דְּרָכֵי יְהוָה הַיִּשְׁרִים:

^{יא} וְעֵתָה הִנֵּה יַד-יְהוָה תִּגַּע בָּךְ וְהָיִיתָ עוֹר עַד לְמַלְאֲכִים וְאוֹר הַשְּׁמֶשׁ לֹא תִרְאֶה וְכֵן רָגַע כְּדַבְּרוֹ הָיְתָה עָלָיו אִפְלָה וְחִשְׁכָה וַיִּתַּע וַיִּגְשֵׁשׁ אָנָּה וְאָנָּה לְמַצָּא אִישׁ לְנַחֲתוֹ בְּיָדוֹ:

^{יב} כִּרְאוֹת הַנָּצִיב אֶת-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה הָאֱמִין וַיִּשְׁתַּאֲהַר לְתוֹרַת הָאֱדוֹן:

^{יג} וַיֵּשֶׁב פּוֹלוֹס וְהַנְּלוֹיִם עָלָיו מִפְּפוֹס בְּאֵנִיָה וַיַּעֲלוּ אֶל-פְּרָגִי אֲשֶׁר בְּפִמְפּוֹלִיָא וְשֵׁם נִפְרַד יוֹחָנָן מֵעֲלֵיהֶם לְשׁוֹב יְרוּשָׁלַיִם:

י' והם נסעו מפרגי וילכו אל-אנטיוכיא אשר בפסידיא ויבאו ביום השבת אל-בית-הכנסת וישבו:

טו ויהי אחרי הקרא בתורה ובנביא וישלחו ראשי בית-הכנסת לאמור להם אנשים אחים אם-יש לכם דבר להוכיח את-העם דברו:

טז ויעמד פולוס וינפף ידו ויאמר אנשי ישראל וגם-היראים את-האלהים שמעוני:

יז אלהי ישראל אלהי העם הזה הוא בחר באבותינו וירם קרן לעם בהיותם גרים בארץ מצרים והוא הוציאם משם בזרע נטויה:

יח וישא אתם ויכלכלם ארבעים שנה במדבר:

יט וישמר מפניהם שבעה גוים בארץ כנען ויפל להם בחרב את-אדמתם לירשת נחלה:

כ אחרי-כן נתן להם שפטים לשפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד-שמאל הנביא:

כא בימיו שאלו למלך עליהם מלך והאלהים נתן להם את-שאול בן-קיש איש ימיני למלך עליהם ארבעים שנה:

כב ואחרי הסיירו אתו ממלך הקים את-דוד למלך עליהם אשר אמר עליו ויעידנו מצאתי את-דוד בן-ישי איש כלבי אשר כל-חפצי ישרים:

כג מזרעו הביא האלהים בדברו את-ישוע לישראל למושיע:

כד ויהי אחרי קרא יוחנן אל-כל-עם ישראל לתשובה ולהטבל לפני באו:

כה וככלות יוחנן את-מרוצתו אמר ומה-תחשבו עלי מי-אני לא אני הוא כי הגה אחר בא אחרי והוא אשר קלתי מהתר-לו שרוף נעליו אשר ברגליו:

כו אתם אנשים אחים זרע אברהם וכל-יראי אלהים הנמצאים בתוכם אלינו דבר הישועה הזאת שלוח:

כז כי-הישיבים בירושלים וראשיהם יען אשר לא ידעו אתו ואת-דברי הנביאים הנקראים מדי שבת בשבתו מלאו אתם במשפטם אשר שפטהו:

כח ואף כי-לא מצאו-בו חטא משפט-מנות בקשו מאת פילטוס להמיתו:

כט כבצעם את-הכל אשר כתוב עליו הורדהו מעל העץ וישביהו בקבר:

ל והאלהים הקימו מעם-המתים:

לא והוא ימים רבים נגלה נגלה אל-אשר עלו עמו מהגליל לירושלים ואשר עתה פיום הם עדים לו נגד העם:

לב וכה אנחנו מודיעים לכם כי שבועתו לאבתינו:

לג הקים אלהים עתה לבנינו את-דברו בהקימו את-ישוע כאשר גם כתוב במזמור השני בני אתה אני היום ולדתך:

לד ובדבר אשר הקים אתו מבין המתים אשר לא ישוב עוד לשחת-בלי כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים:

לה על-כן הוא אמר עוד במזמור אחר לא-תתן חסידך לראות שחת:

לו כי דוד אחרי לכתו בדרתיו בעצת אלהים הוא גוע ויאסף אל-אבותיו וירא שחת:

לז אף-זה אשר האלהים הקימו הוא לא-רצה שחת:

לח לכן אנשים אחים ינדע לכם כי על-ידי-זה הגד לכם סליחת החטאים:

לט כי-בכל אשר לא-נצדקתם בתורת משה כל-המאמין יצדק-בו:

מ לכן השמרו לכם פן-יבוא עליכם אשר כתוב בנביאים:

מא ראו אתם בזים והתמהו ושמחו כי-פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי-יספר לכם:

מב ויהי בצאתם ויבקשום לדבר אליהם בדברים האלה עוד שנית גם-כיום השבת האחר:

מג בהפרד הקהל נטו יהודים רבים וגרים היראים את-יהוה וילכו אחרי פולוס ובר-נבא והם אמרו להם ויזהירוהם להיות דבקים בחסד האלהים:

מד ויהי ביום השבת האחר ותקהל כמעט כל-העיר לשמע את-דבר יהוה:

מה אולם כראות היהודים את-המון העם נהפף לבם לקנאה ויהיו מלעיבים בפולוס וכל-דבריו עצבו:

מו ויענו אתם פולוס ובר-נבא באמץ לב ויאמרו היה תהיו אתם הראשונים להשמיעכם את-דבר האלהים ואתם הנכם בזים לו הלא מריכם ענה בכם כי לא נחשבים אתם להכתב לחיי עולם לכן סבנו מקם ונשע אל-הגוים:

מו כי כה צנה עלינו האדון לאמר ונתתיך לאור גוים להיות לישועה עד-קצה הארץ:

מז וישמעו הגוים וישמחו ויהללו את-דבר יהוה ויאמינו כלם אשר נפקדו לחיי עולם:

מט ויהי דבר יהוה נפרץ בכל-המקום מסביב:

נ רק היהודים הצו ויסיתו את-הנשים היקרות ויראות יהוה ואת-ראשי העיר לקצף-קצף על-פולוס ועל-בר-נבא ויגרשום מגו גבולם:

נא והם נערו את-אבק רגליהם עליהם וילכו לאיקניון:

נב והתלמידים נמלאו שמחה ורוח הקדש:

פרק יד

א ויהי באיקניון ויבאו שניהם אל-בית-הכנסת אשר ליהודים ויפליאו ללמד עד כי-המון רב מן-היהודים ומן-היגרים נאמנו והאמינו:

ב רק היהודים אשר לא היו מאמינים מסכו רגז וכעס בלב הגוים על-האחים:

ג והם האריכו במקום הזה ויבדו באמץ לב בשם יהוה המעיד על-דבר חסדו ונתן אותות ומופתים בידם לעשתם:

^ד וְהָמוֹן הָעִיר חָלַק לָבָם וַיַּחֲצוּ וַיְהִי הַחֲצִי אַחֲרֵי הַיְּהוּדִים וַיַּחֲצִי אַחֲרֵי הַשְּׁלִיחִים:

^ה אֲזַנּוּסָדוֹ יַחַד הַגּוֹיִם וַיְהִיּוּדִים עִם-כְּרֹאשֵׁיהֶם וַיִּתְּנֻכְלוּ לְהַבְּזוֹתָם וּלְסַקֵּלָם:

^ו וַיִּגְלֶה לָהֶם הַדָּבָר וַיִּמְלְטוּ לְעָרֵי לִוְיָאָה אֶל-לוּסַטְרָא וְאֶל-דִּרְכֵי וּסְבִיבוֹתֶיהֶן:

^ז וַיִּבְשְׂרוּ שָׁמָּה אֶת-דָּבָר הַבְּשָׂרָה:

^ח וְשֵׁם בְּלוּסַטְרָא נִמְצָא אִישׁ נָכָה רְגֵלִים פֶּסֶחַ יֹשֵׁב מִיּוֹם הַנִּלְדוֹ וְלֹא-יָדָע לָכֶת מַעֲוָדוֹ:

^ט וַיִּשְׁמַע אֶת-פּוֹלוֹס בְּדָבָרוֹ וְהוּא הָבִיט עָלָיו וַיַּדַּע כִּי הוּא מֵאֲמִין וְכִשֵּׁר לְהִנְשֹׁעַ:

^י וַיֵּשֶׁא אֶת-קוֹלוֹ וַיִּקְרָא קוֹם וַעֲמֹד קוֹמְמִיּוֹת עַל-רִגְלֶיךָ וַיִּקְפֹּץ וַיָּקָם וַיִּתְּהַלֵּךְ:

^{יא} כִּרְאֻת הַמֶּזֶן הָעַם אֶת-מַעֲשֵׂה פוֹלוֹס וַיִּרְיֻמוּ קוֹלָם וַיֹּאמְרוּ בְּלִשׁוֹן לִוְיָאָה אֲכֵן הַדְּמוּ הָאֱלֹהִים לְבְנֵי-הָאָדָם וַיִּרְדּוּ אֵלֵינוּ:

^{יב} וַיִּקְרָאוּ לְבֶר-נִבְאָ בָּל וּפּוֹלוֹס קָרָא הֶרְמִיס בְּאֲשֶׁר הוּא רֹאשׁ הַמַּדְבָּרִים:

^{יג} וְכֵהֵן בֵּית-בָּל אֲשֶׁר נָכַח הָעִיר הַבִּיא פָּרִים וַעֲטֻרוֹת לִפְנֵי הַשָּׁעַר וַיִּבְקֹשׁ הוּא וְהָמוֹן הָעַם לְזַבֵּחַ לָהֶם זֶבַח:

^{יד} כְּשִׁמְעַת זֹאת בֶּר-נִבְאָ וּפּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחִים קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם וַיִּרְצוּ אֶל-בֵּינֹת הָעַם:

^{טו} וַיִּצְעֲקוּ וַיֹּאמְרוּ אַתֶּם אֲנָשִׁים לָמָּה תַעֲשׂוּ כְּזֹאת הֲלֹא גַם-אֲנַחְנוּ בְּנֵי-אָדָם כְּמוֹכֶם תִּכְוֶנָה אַחַת לְכָלֵנוּ וְאֲנַחְנוּ מְלַמְּדִים אֶתְכֶם אֶת-דִּבְרֵי הַמִּלְאָכוֹת לְמַעַן תִּנְזְרוּ מֵאַחֲרֵי לֹא-אֱלֹהִים אֵלָּה וּדְבַקְתֶּם בְּאֱלֹהִים חַיִּים עֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם:

^{טז} וְאֲשֶׁר בְּיָמֵי קֶדֶם הָנִיחַ לְכָל-הַגּוֹיִם לְלָכֶת בְּדִרְכֵיהֶם אֲשֶׁר בָּחֲרוּ:

^{יז} אֲףִי כִּי-לֹא מִנַּע עֲדוּתִיו כִּי טוֹב הוּא בְּתוֹךְ לָכֶם מִטֶּר אֲרָצְכֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וּשְׁנוֹת רַב-תְּבוּאוֹת לְמִלָּא נַפְשֵׁיכֶם מִחַיָּה וּשְׁמִיחָה:

^{יח} וְאֵף גַּם-בְּדַבָּרְכֶם כְּזֹאת הֵיטֵה יִגְיַעְתֶּם רַבָּה לְהַשְׁקִיט אֶת-הָהָמוֹן הָעַם מִזֶּבַח לָהֶם זֶבַח:

^{יט} וְהִנֵּה אֲנָשִׁים יְהוּדִים בָּאוּ מֵאַנְטִיּוֹכְיָא וּמֵאִיקִינִיּוֹן וַיִּדְּיָחוּ אֶת-הָהָמוֹן הָעַם וַיִּרְגְּמוּ אֶת-פּוֹלוֹס בָּאֲבָנִים וַיִּשְׁמְטוּהוּ אֶל-מַחוּץ לְעִיר כִּי אָמְרוּ מֵת הוּא:

^כ וַיְהִיּוּ הַתַּלְמִידִים עֹטְרִים אֵלָיו וַיָּקָם וַיֵּשֶׁב הָעִירָה וּבָיִם הַמִּחְרָת יָצָא עִם-בֶּר-נִבְאָ וַיִּלָּךְ לְדִרְכֵי:

^{כא} וַיִּבְשְׂרוּ בָּעִיר הִיא אֶת-הַבְּשָׂרָה וַיַּעֲשׂוּ תַלְמִידִים הִרְבֵּה וְאַחֲרֵי-כֵן שָׁבוּ אֶל-לוּסַטְרָא וְאִיקִינִיּוֹן וְאַנְטִיּוֹכְיָא:

^{כב} וַיֵּאֱמְצוּ שֵׁם אֶת-לֵב הַתַּלְמִידִים וַיַּזְהִירוּם לַעֲמֹד בְּאַמוּנָתָם וְלֹהֲאֲמִין כִּי רַק-בְּדִי עָמַל וּתְלָאָה זֶה בְּאִנְנוּ אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

^{כג} וַיִּבְחָרוּ לָהֶם אֲנָשִׁים זָקְנִים בְּכָל-עֲדָה וְעֲדָה וַיִּתְּפִלְלוּ וַיַּצִּימוּ וַיִּפְקִידוּם בְּיַד הָאֲדוֹן אֲשֶׁר הֵאֱמִינוּ-בּוֹ:

^{כד} וְהָמָּה עָבְרוּ בְּפִיסְדְיָא וַיָּבֹאוּ אֶל-פִּמְפּוֹלְיָא:

^{כה} וַיִּדְּבְרוּ אֶת-הַדָּבָר בְּפִרְגֵי וַיִּרְדּוּ מִשָּׁם אֶל-אַטְלִיָּא:

^{כו} וּמִשָּׁם הֵלְכוּ דֶּרֶךְ-יָם וַיָּבֹאוּ אֶל-אַנְטִיּוֹכְיָא אֲשֶׁר שֵׁם הַפְּקָדוֹ בְּחֶסֶד אֱלֹהִים עַל-הַמִּלָּאכָה אֲשֶׁר כָּלוּ לַעֲשׂוֹת עַד-תַּמָּה:

^{כז} וּבִבְבֹאֵם שָׁמָּה אָסְפוּ אֶת-הָעֲדָה וַיִּסְפְּרוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם הָאֱלֹהִים וְכִי-פָתַח לַגּוֹיִם אֶת-הַשָּׁעַר אֲשֶׁר מֵאֲמִינִים יָבֹאוּ בּוֹ:

^{כח} וַיֵּשְׁבוּ עִם-הַתַּלְמִידִים מִשָּׁךְ יָמִים לֹא-מְעֻט:

פרק טו

^א וּמִתִּי מִסְפָּר בָּאוּ מֵאֶרֶץ יְהוּדָה וַיּוֹכִיחוּ אֶת-הָאֲחִים אִם-לֹא הַמּוֹל תִּמְלֹךְ כְּמַצּוֹת תּוֹרַת מֹשֶׁה לֹא תִנְשָׁעוּן:

^ב וַיִּתְּנֻכְחוּ הִרְבֵּה פוֹלוֹס וּבֶר-נִבְאָ עִמָּהֶם וַיִּקְשׁ הָרִיב וַתְּהִי עֲצָתָם עֲלֵה יַעֲלוּ פוֹלוֹס וּבֶר-נִבְאָ וְאֲנָשֵׁי מִסְפָּר אַחֲרֵים וַיּוֹשְׁלִימָה וַהֲבִיאוּ אֶת-דָּבָר הָרִיב עַד-הַשְּׁלִיחִים וְהַזָּקְנִים:

^ג וַתֵּצֵא הָעֲדָה עִמָּם לְשַׁלֵּחַם וְהָמָּה נָסְעוּ דֶּרֶךְ פִּינוּקְיָא וְדֶרֶךְ שְׁמֵרוֹן הָלָךְ וְסִפְּרוּ אֶת-תְּשׁוּבַת הַגּוֹיִם וַיִּתְּנוּ כָּלֵב כָּל-הָאֲחִים שְׁמִיחָה גְדוֹלָה:

^ד וַיְהִי כַּבָּאֵם וַיּוֹשְׁלִימָה וַיִּקְבְּלוּ אֹתָם הָעֲדָה וְהַשְּׁלִיחִים וְהַזָּקְנִים וְהֵם סִפְּרוּ אֶת-הַגְּדֻלּוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים עִמָּהֶם:

^ה וַיִּקְוֻמוּ אַחֲדִים מֵעֲדַת הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר גִּסְ-הֵם הָיוּ מִן-הַמַּאֲמִינִים וַיֹּאמְרוּ אֵף הַמּוֹל יִמְלוּ וְגַם-יִצְּווּ לְשִׁמּוֹר אֶת-תּוֹרַת מֹשֶׁה:

^ו וַיִּקְהֲלוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַזָּקְנִים לְהַתִּיעֵץ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה:

^ז וַיְהִי בְּרִבּוֹת דִּבְרֵי הָרִיב וַיָּקָם פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנָשִׁים אַחִים אַתֶּם יָדַעְתֶּם כִּי לִפְנֵי יָמִים רַבִּים בִּי בָחַר הָאֱלֹהִים מִקְרִבְכֶם אֲשֶׁר מִפִּי יִשְׁמְעוּ הַגּוֹיִם אֶת-דָּבָר הַבְּשָׂרָה וַיֵּאֱמִינוּ:

^ח וְהָאֱלֹהִים יָדַע הַלְּכָבוֹת הַקִּים עֲדוֹת בָּהֶם וַיִּתֵּן אֶת-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ גַּם-עַלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר נִתְּנוּ עֲלֵינוּ:

^ט וְלֹא הִבְדִּיל בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיהֶם וַיַּחֲטֵא אֶת-לְבוֹתָם עַל-יָדֵי הָאֲמוּנָה:

^י וְעַתָּה אִפּוֹא מֵה-תִּנְסוּ אֶת-הָאֱלֹהִים לְהִבִּיא צוּרֵי הַתַּלְמִידִים בָּעַל אֲשֶׁר גַּם-אֲבוֹתֵינוּ גַם-אֲנַחְנוּ לֹא יָכֻלְנוּ שְׂאֲתוֹ:

^{יא} אָבָל מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ כִּי בְּחֶסֶד יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדַנֵּינוּ נִנְשָׁע גַּם-אֲנַחְנוּ וְגַם-הֵם:

^{יב} וַיִּחְרִישׁוּ כָל-הַקֹּהֵל הַחֲרָשׁ וַיִּשְׁמַע אֶת-בֶּר-נִבְאָ וְאֶת-פּוֹלוֹס מִסְפָּרִים כִּי הִפְלִיא הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת עַל-יָדֵיהֶם אֶת-הָאֲתוֹת וְאֶת-הַמוֹפְתִים בְּקִרְבַּת הַגּוֹיִם:

^{יג} הֵם כָּלוּ לְסַפֵּר וַיִּחְרִישׁוּ וַיַּעֲקֹב עֲנָה וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁים אַחִים שְׁמַעוּ לִי:

^{יד} כֹּה סִפְּרָה שְׁמַעוֹן אֵיךְ לְמִבְרָאשׁוֹנָה פָּקַד הָאֱלֹהִים אֶת-הַגּוֹיִם לְקַחַת לוֹ מִקְרָבָם עִם לְשִׁמּוֹ:

^{טו} וְעַדִּים הֵם לְדַבְּרִים הָאֵלֶּה דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים כְּפָתוּב:

^{טו} אחרי זאת אשוב ואקים את-ספת דוד הנפלת וְהָרִיסְתִּיהָ אָקִים וּבְנִיתִיהָ:
^י לַמֶּעַן יִדְרָשׁוּ אֶת־יְהוָה שְׁאֵרִית אָדָם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלֵיהֶם נֹאֵם־יְהוָה עֲשֵׂה כָל־אֵלֶּה:
^{יח} נִדְרַעִים לֹא־לֵהִים מַעֲלָם כָּל־מַעֲשָׂיו:
^{יט} עַל־כֵּן חָרַצְתִּי כִּי אֵין לְהַפְחִיד אֶת־הַגּוֹיִים הַשְּׂבִים וּבָאִים אֶל־הָאֱלֹהִים:
^כ כִּי אִם־כָּתַב לָהֶם אֲשֶׁר יִבְדְּלוּ מִשְׁקֹוצֵי הָאֱלִילִים וּמִן־נֹאפִים וּמִן־הַנְּחֻק וּמִן־הַדָּם:
^{כא} כִּי יֵשׁ לַמֶּשֶׁה מָאֵז וְעַד־הַיּוֹם קָרָאִי שְׁמוֹ בְּכָל־עִיר וְעִיר וְהוּא נִקְרָא בְּכַת־הַכְּנָסֶת בְּכָל־שַׁבָּת וְשַׁבָּת:
^{כב} וַיֵּישֶׁר בְּעֵינֵי הַשְּׁלִיחִים וְהַזְקָנִים וְכָל־הָעֵדָה לִבְחֹד מֵהֶם אַנְשִׁים לְשָׁלָחַם אֶל־אַנְטִיּוֹכְיָא עַם־פּוֹלוֹס וְעַם־בֶּרֶכְיָא אֶת־יְהוּדָה הַמְּכַנֶּה בֶּרֶכְיָא וְאֶת־סִילָא נִשְׂאִי פָנִים בְּתוֹךְ הָאֲחִים:
^{כג} וַיִּכְתְּבוּ סֵפֶר וְנָתַן עַל־יָדָם לֵאמֹר אֲנַחְנוּ הַשְּׁלִיחִים וְזָקְנֵי הָאֲחִים הִנָּנוּ פֹקֲדִים לְשָׁלוֹם אֶת־הָאֲחִים מִבֶּין־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר בְּאַנְטִיּוֹכְיָא וּבְסוּרְיָא וּבְקִילִיקְיָא:
^{כד} יִשְׁמַע שְׁמַעְנוּ כִּי מִתִּי מִסְפָּר יֵצְאוּ מִקְרַבְנוּ אֲלֵיכֶם וְהֵם מִשְׁגִּים אֲתֹכֶם וְאֶת־לִבְכֶם יִסְכְּסְכוּ בְּאִמְרָם לָכֶם לְהַמּוֹל וּלְשֹׁמֵר אֶת־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר לֹא צִוִּינוּ אֹתָם:
^{כה} לָכֵן יַעֲצֵנוּ כָּלֵנוּ לֵב אֶחָד לִבְחֹר אַנְשִׁים לְשָׁלָחַם אֲלֵיכֶם עַם־אֶהוּבֵינוּ עַם־בֶּרֶכְיָא וּפּוֹלוֹס:
^{כו} אַנְשִׁים אֲשֶׁר נָתַנוּ אֶת־נַפְשָׁם בְּעַד־שֵׁם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
^{כז} לָכֵן שְׁלַחְנוּ אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־סִילָא אֲשֶׁר בְּמוֹ־פִיָּהֶם יִגִּידוּ לָכֶם כְּזֹאת:
^{כח} כִּי טוֹב לִפְנֵי רֹחַ הַקֹּדֶשׁ וְכֵן לִפְנֵינוּ לְבָלִי הַכְּבֹד עָלֵיכֶם עוֹד מִשָּׂא בִלְתִּי אִם אֶת־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לְבַדָּם אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּן לַעֲבֹר:
^{כט} כִּי חָדְלוּ לָכֶם מִזְבְּחֵי אֱלִילִים וּמִן־הַדָּם וּמִן־הַנְּחֻק וּמִן־נֹאפִים אִם־מֵאֵלֶּה תִּשְׁמְרוּ וְהִיִּיתֶם עֹשֵׂי טוֹב וְשָׁלוֹם לָכֶם:
^ל וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ וְהֵם בָּאוּ אֶל־אַנְטִיּוֹכְיָא וַיֹּאסְפוּ אֶת־הָעָם וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־הַסֵּפֶר:
^{לא} וַיְהִי בִקְרָאָם בּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־נִתְּנוּ:
^{לב} וַיְהוּדָה וְסִילָא אֲשֶׁר הָיוּ גַם־הֵם מִן־הַנְּבִיאִים הֹכִיחוּ אֶת־הָאֲחִים כָּרַב דְּבָרִים וַיֹּאמְרוּ:
^{לג} וְכַמְלֵאת יָמֵי שְׁבַתָּם שֵׁם שְׁלָחוּ מֵעַם־הָאֲחִים בְּשָׁלוֹם לָשׁוּב אֶל־אֵלֶּה אֲשֶׁר שְׁלָחוּם אֲלֵיהֶם:
^{לד} וַיֹּאמְרוּ סִילָא לְשַׁבָּת שֵׁם עוֹד:
^{לה} וּפּוֹלוֹס וּבֶרֶכְיָא נִשְׁאַרוּ בְּאַנְטִיּוֹכְיָא לִמֹּד וְדַבֵּר אֶת־דְּבָרֵי־יְהוָה הֵם וְעוֹד אַחֵרִים יַחְדָּו:
^{לו} וַיְהִי אַחֲרֵי יָמִים מִסְפָּר וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אֶל־בֶּרֶכְיָא הִבֵּה וְנִשְׁבְּחָהּ וּבָאֵנוּ אֶל־אֲחֵינוּ בְּכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר הִבָּאֵנוּ שֵׁם אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה וְנִרְאָה מֶה אֹתָם וְנִדְעָה:
^{לז} וַיִּבְקֹשׁ בֶּרֶכְיָא לְקַחַת עִמָּהֶם גַּם אֶת־יֹחָנָן הַמְּכַנֶּה מִרְקוֹס:

^{לח} אָפֶס כִּי פּוֹלוֹס בָּקָה בּוֹ בְּאָמְרוֹ לֹא־יִתְּכֵן לָשׁוּב לְקַחַת עִמָּהֶם אִישׁ אֲשֶׁר נִפְרַד מֵעַמָּם בְּפִמְפּוּלְיָא וְלֹא הָלַךְ אִתָּם לְמִלְאכָה:
^{לט} וַיִּתְּעַבְּרוּ אִישׁ בְּאָחִיו וַיִּתְּפָרְדּוּ וַיִּקַּח בֶּרֶכְיָא אֶת־מִרְקוֹס וַיִּסַּע בְּאַנְיָה אֶל־קִפְרוֹס:
^מ וּפּוֹלוֹס לָקַח־לוֹ אֶת־סִילָא וּבְרוּךְ לְחֹסֶד יְהוָה מֵאֵת הָאֲחִים וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ:
^{מא} וַיַּעֲבֹר בְּסוּרְיָא וּבְקִילִיקְיָא וַיֹּאמֶן אֶת־הָעִדּוֹת:

פרק טז

^א וַיָּבֹא גַם אֶל־דִּרְכֵי וְאֶל־לוּסְטְרָא וְהִנֵּה־שָׁם תַּלְמִיד אֶחָד וּשְׁמוֹ טִימוֹתִיוֹס בֶּן־אַשָּׁה יְהוּדִית מֵאֲמֻנָת וְאָבִיו יוֹנִי:
^ב וַיְהִי רְצוּי הָאֲחִים בְּלוּסְטְרָא וּבְאִיקִינִיּוֹן וַיִּשְׁבַּחוּהוּ:
^ג וַיֵּישֶׁר בְּעֵינֵי פּוֹלוֹס לְהִלִּיכָהּ עִמּוֹ בְּדֶרֶכּוֹ לְמַסְעָיו וַיִּקַּח וַיָּמַל אֹתוֹ לַמֶּעַן הִיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִקְדָּמוֹת הָהֵם יַעַן כָּלָם יִדְעוּ אֶת־אָבִיו כִּי יוֹנִי הוּא:
^ד וּבְכָל־מְקוֹם בָּאֵם הוֹרוּ לָהֶם לְקַבֵּל עָלֵיהֶם כַּקְּאֶת־הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר קִיְּמוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַזְקָנִים בִּירוּשָׁלַיִם:
^ה וְתַתְּחִיבֵנָה הָעִדּוֹת בְּאַמּוּנָה לְהֶאֱמִין וַיִּרְבּ מִסְפָּרָן הָלֶךְ וַרְבּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם:
^ו וַיַּעֲבְרוּ בְּפּוּרְגִיָּא וּבְאַרְצֵי גִלְטָיָא כִּי הֵנִיאֵם רֹחַ הַקֹּדֶשׁ מִדְּבַר אֶת־הַדְּבָר בְּאַסְיָא:
^ז וְהֵם בָּאוּ עַד־מוּסִיָּא וַיִּנָּסוּ לַעֲשׂוֹת דְּרָכָם אֶל־בֵּיתוֹנִיָּא וְלֹא־נִתְּנָם רֹחַ יֵשׁוּעַ לַעֲבֹר:
^ח וַיִּטּוּ מִמוּסִיָּא וַיֵּרְדּוּ אֶל־טְרוֹאָס:
^ט וְאֶל־פּוֹלוֹס נִרְאָה חֲזוֹן לִילָה וַיֵּרָא אִישׁ מוֹקְדֹון עִמָּד לִפְנֵי מִבְּקֶשׁ וַאֲמַר עֲבֹר־נָא אֶל־מִקְדוֹנִיָּא וְעֲזֹרְנוּ:
^י וְאַחֲרֵי רֵאוּתוֹ אֶת־חֲזוֹן הָיָה עַם־לְבַבְנוּ לְהַחֲשִׁיב בָּאֵנוּ אֶל־מִקְדוֹנִיָּא בְּאֲשֶׁר הֵיטֵב יִדְעָנוּ כִּי נִקְרָאֵנוּ מֵאֱלֹהִים לְבַשֵּׁר שֵׁם אֶת־הַבְּשׁוּרָה:
^{יא} וַנֵּצֵא אֶת־טְרוֹאָס וְנָבֹא בְּאַנְיָה דִּרְכֵי יִשְׁרָה אֶל־סַמּוּתְרִיקְיָא וּבִיּוֹם הַשְּׁנִי אֶל־נְפּוּלִיס:
^{יב} וּמִשָּׁם אֶל־פִּילִפִּי הָעִיר הָרִאשׁוֹנָה עַל־קֶצֶה גְבוּל מִקְדוֹנִיָּא וְרֵאשִׁית מוֹשָׁב לְאַנְשֵׁי שְׂדֵי וְנֹשֵׁב בָּהּ יָמִים מִסְפָּר:
^{יג} וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת יֵצְאוּ אֶת־הַשְּׁעָר עַל־יַד הַנָּהָר אֶל־מְקוֹם זֶה דְּמִינוּ שֵׁשֶׁם בֵּית הַתְּפִילָה וְנֹשֵׁב וְנִדְבָר אֶל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר הִתְאַסְּפוּ שָׁמָּה:
^{יד} וְאַשָּׁה יִרְאֶת־אֱלֹהִים לֹדֵדָא שְׁמָה רַכְלָת בְּאַרְגָּמָן מַעִיר תְּאֻטִּירָא הִיא הַקְּשִׁיבָה וַתִּשְׁמַע וַיְהִי פֶתַח אֶת־לִבָּהּ לְהַקְשִׁיב אֶל־דְּבָרֵי פּוֹלוֹס:
^{טו} וַיְהִי כִּי נִטְבְּלָה הִיא וּבֵיתָהּ וַתְּדַבֵּר אֵלֵינוּ לֵאמֹר אִם כֹּה תַחֲשַׁבְנִי לְמֵאֲמִינָה בְּאֶדְוִן בְּאוּ־נָא אֶל־בֵּיתִי וּשְׁבוּ־בוֹ וְתֹאצֵן בָּנוּ:

טו ויהי כבאנו לבא בית התפילה ותפגשנו שפחה והיא רוח לה לגלות נצרות ועשה הוין יקר לאדניה בקסמיה:

יז ותהי הלכת אחרי פולוס ואחריו קרא ואמר הנה האנשים האלה עבדים לאל עליון ואת-הדרך הישועה אתכם למדון:

יח כה עשתה ימים רבים ויקץ פולוס בעשתה כזאת ויפן ויאמר אל-הרוח בשם ישוע המשיח אני מצנף לצאת מקרבה ויצא הרוח כרגע:

יט כראות אדניה כי תוחלת הונם אבדה ויתפשו את-פולוס ואת-סילא וימשכום אל-פקודות העיר השערה:

כ ויתנהגום לפני הראשים ויאמרו האנשים האלה מתעתעים את-עירנו כי יהודים הם:

כא למד ולמדו דברי-דת אשר לא כדתינו לעשותם כי אנחנו רומיים אנחנו:

כב ויקם המון העם עליהם והראשים קרעו את-בגדיהם מעליהם ויצווי ליתפסם בשוטים:

כג ואחרי הכות אתם מכות רבות השליכם אל-בית הפלא ופקיד הפלא צוה החזק עליהם משמר:

כד והוא אחרי צותו פן תחביאם במחבאי הפלא וישם רגליהם בסד:

כה ויתפללו פולוס וסילא בתצות הלילה וישירו לאלהים וישמעו להם האסירים:

כו ויהי פתאם רעש גדול עד כי נעו מוסדי בית הפלא ופתאם נפתחו כל-הדלתות ואסורי האסירים נמסו:

כז ופקיד הפלא געור נבהל משנתו וירא את-הדלתות פלן והנה פתחות וישלף חרב לספות את-נפשו בתשובו כי האסירים נמלטו:

כח וישא פולוס את-קולו ויקרא חדל אל-תעש לך מאומה רע כי הנה אנחנו פה כלנו:

כט ויצו להביא גר להאר-לו ויהי נחפז לבא אל-הבית פנימה והוא חדר ומרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא:

ל ויציאם ויאמר רבותי מה-אעשה להושיע את-נפשי: לא והם אמרו האמינה באדון ישוע המשיח ותנשע נפשך ונפש ביתך:

לב ויגידו-לו את-דבר יהוה ולכל-אשר-אתו בביתו:

לג ויקחם אליו בעת הזאת בעוד לילה וירחץ את-פצעייהם ויטבל הוא וכל-אשר-לו מבלי-בש:

לד ויביאם את-ביתו ויערף לפניהם שלחן וישמח הוא וכל-ביתו כי הפך לבם להאמין באלהים:

לה ויהי באור היום וישלחו הראשים את-עבדי הפקודות לאמר שלח את-האנשים האלה:

לו ויגד פקיד הפלא את-הדבר לפולוס הנה שלחו אלי הראשים לתתכם לצאת מזה ועתה צאו ולכו לשלום:

לז ויאמר פולוס אליהם יסור יסרונו בלא-דין ומשפט לעיני כל אף כי-אנשי רומי אנחנו וגם-השליכנו אל-הפלא ועתה אנחנו מוצאים דחופים בסתר לא-כן הם יבאו והוציאנו מזה:

לח וישיבו עבדי הפקודות את-הדברים האלה אל-הראשים וייראו יען שמעו כי אנשי רומי הם:

לט ויבאו וירצום ויוציאום ויבקשום לעזוב את-העיר:

מ ויצאו מבית הפלא ויבאו ביתה לודיא ואחרי ראותם את-האחים ודברם להם נחמים יצאו ויסעו:

פרק יז

א ויהי אחרי נסעם באמפפוליס ובאפלוניא באו אל-תסלוניקי ושם בית-כנסת ליהודים:

ב ופולוס באשר הסכין בא אליהם ויתנפח עמהם בהבן במקרא שלשת ימי שבתות:

ג הוא באר להם את-הכתובים ויבוננם כי-כן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מעם המתים וכי-זה ישוע אשר בשמו אני קרא לכם הוא זה המשיח:

ד ויט לבב מספר אחריו וידבקו בפולוס ובסילא וגם-יננים רבים אשר יראו את-האלהים ונשים נכבדות במספר לא-מעט:

ה ויקנאו בם הסוררים שב-יהודים וילקטו להם מספר אנשים חקים מן-השונקים ויקראו מלא להיות מהומה בעיר ואז נסבו על-בית יסון ויהינו להוציאם החוצה אל-העם:

ו ויהי כי לא-מצאום ויסחו את-יסון ואחדים מן-האחים עד-לפני ראשי העיר ויקראו אלה המרגיזים את-כל-הארץ מקצה הנה הם באו גם-הנה:

ז ויסון הוא המאסף אתם בצל קרתו ואלה כלם מעברים על-דתי הקיסר וגם-כי אמרים ישנו מלך אחר והוא ישוע:

ח ויהיו מזראים את-העם ואת-ראשי העיר אשר שמעו את-זאת:

ט והם לקחו ערבה מאת יסון ומאת האחרים וישלחום והאחים החישו מפלט לפולוס וסילא לילה וישלחום אל-ברואה והם כבאם שמה באו אל-בית-הכנסת אשר ליהודים:

יז ואלה היו טובים מיהודי תסלוניקי כי לקחו את-הדבר בלב מלא רצון ויחקרו בכתובים יום יום לדעת אם כדברם כן-הוא:

יב ורבים מהם האמינו ונשים גבירות ונניות ואנשים במספר לא-מעט:

יג כשמע היהודים בתסלוניקי כי גם-בברואה פולוס משמיע את-דבר אלהים ויבאו ויצו את-המון העם גם-פה:

יד והאחים החישו למלט את-פולוס ויהי הוא הלך עד-הים וסילא וטימותיוס נשארו בזה:

טו ואשר ארחו לחברה עם-פולוס הוליקהו עד אתינס אשר שם שם פולוס בפיהם צו לסילא ולטימותיוס כי-יבאו אליו עד-מהרה והם שבו ויילכו:

^{טו} עוד פולוס מצפה לקראת באם באתינס ורוחו התמרמר בקרבו ממראה עיניו כי מלאה העיר אלילים:

^י וידבר על-פכה עם-היהודים בבית-הכנסת ועם-יוראי אלהים וגם-בשער יום יום עם-כל-הנמצאים שמה:

^{י"א} ויתערבו אתו גם-אחרים מחכמי בית אפיקורוס המכחשים ומחכמי בית האסטנה המצניעים ויהי אלה אמרים לו מה-לאויל שפתים הזה מה הוא אמר להגיד ואלה כפי הנשמע הוא מלמד דעת אלהים זרים יען כפי-בשר את-גשוע ואת-תחית המתים:

^{י"ב} ויחקוהו אל-האריופגוס ויאמרו מי-יתן וידענו מה-היא התורה החדשה אשר אתה מלמד:

^{י"ג} כי-ידברים זרים אתה קורא באזנינו על-פן אנחנו מבקשים לדעה מה היא:

^{י"ד} והאתינים כלם וגם-הנכרים המתגוררים בקרבם הם הכינו לבם רק לחדשות אם-כה לספר או כה לשמע מה-יספר:

^{י"ה} ובפולוס העמד בתוך האריופגוס בתוך ויאמר אתם אנשי אתינס ראה ראיתי אתכם כי לבכם עמכם בכל אשר תנהגו:

^{י"ו} כי בהתהלכי כה ועל-עבדותיכם לאלהיכם אני התבוננתי וארא גם-מזבח ועליו כתוב לאלהים לא-ידענוהו והנה הלז אשר תכבדון אתו ולא תדעוהו אתו אני מודיע אתכם:

^{י"ז} והאלהים אשר ברא את-העולם וכל אשר-בו הוא אדני השמים והארץ לא ישב במקדשים אשר עשו לו ידים:

^{י"ח} אף לא-יכלכלהו ידי אדם כמו אם צרך לפניו למי ומי הלא הוא הנתן חיים ונשמה והכל לכל:

^{י"ט} והוא עשה מדם אחד את-כל בני-אדם לשבת על-כל-פני האדמה וימדר מדת ימיהם ולמושבותיהם גבולות הציב:

^כ למען אשר ידרשו אחרי אלהים אולי ימששהו וימצאוהו אף כי-רחוק איננו מכל-אחד ממנו:

^{כ"א} כי-בו אנחנו חיים מתעוררים והנים כאשר גם-שררו מכם אנשים כי בני-אלהים אנחנו:

^{כ"ב} ואף גם-בהיותנו בני אלהים חלילה לנו מחשב כי דמה האלהים לזהב לפספ או לאבן או לתבנית כל מעשה אדם חרש וחשב:

^{כ"ג} את-ימי אין-דעת העביר אפוא אלהים ועל-פן הוא מצנה את-בני האדם עתה כי בא יבאו אליו מכל-קצות הארץ:

^{כ"ד} כי הוא הקדיש יום מועד לשפט-בו תבל בצדק על-יד איש אשר בחר בו ויתנהו נאמן לכל בהקיצו אתו מעם-המתים:

^{כ"ה} ויהי כשמעם אתו מדבר מקום המתים אלה לעגו-לו ואלה אמרו עוד נשמעך על-פכה שנית:

^{כ"ו} ויצא פולוס מתוכם וילך:

^{כ"ז} וקצת אנשים דבקו אחריו ויאמינו וביניהם גם-דיינוסיוס אחד מהשפטים מן-אריופגוס ואשה אחת אשר שמה דמריס ועוד אחרים עמהם:

פרק יח

^א אחר הדברים האלה עזב את-אתינס ויבא אל-קורנתוס:

^ב וימצא שם איש יהודי אשר היה שמו עקילס והוא יליד פונטוס ועתה זה מקרוב בא מאיטליא עם-פריסקלה אשתו כי מאת קלודיוס יצא צו אל-כל-היהודים להעלות מקרב רומי ולעזבה ויבא אליהם אל-מעונם:

^ג ויען כי היו בעלי מלאכה אחת על-פן הואיל לשבת עמיהם ועשה במלאכה והם ארגים מסכות לאהלים:

^ד ובכל-שבת ושבת דבר עם-היהודים בבית-הכנסת וילמד דעת גם-את-היהודים וגם-את-היננים:

^ה ויהי כבא אליו סילא וטמותיוס ממקדוניה התנדב פולוס פלו רק לדבר הדבר בהראתו ליהודים ברור כי ישוע הוא המשיח:

^ו והם כי מרו וגם-גדפו וינער הוא את-חצונו ויאמר אליהם דמכם בראשכם ואני נקי מכם אלקה-לי עתה אל-הגוים:

^ז וילך משם ויבא ביתה איש אחד טיטוס יוסטוס היה שמו הוא היה ירא אלהים וביתו אצל בית-הכנסת:

^ח ויקריספוס ראש בית-הכנסת האמין באדון הוא וכל-ביתו עמו ועוד קורנתים רבים כאשר שמעו פן האמינו ויטבלו:

^ט ודבר האדון היה אל-פולוס בחזון לילה אל-תירא כי אם-תדבר ולא תחרש:

^י כי-עמך אנכי ואיש לא יגע בך לרעה כי עם-רב לי בעיר הזאת:

^{יא} וישוב שם שנה וששה חדשים וילמד אתם את-דבר האלהים:

^{יב} ויהי אז גליון נציב מדינת אכיא ויהיהודים כלם יחד קמו על-פולוס ויעמידוהו לפני כסא המשפט:

^{יג} ויאמרו האיש הזה מפתה את-העם לעבד את-האלהים בעבדה אשר לא כתובה:

^{יד} ואולם אף-הואיל פולוס לפתח שפתיו וגליון הקדימו ויאמר אל-היהודים לו אם-היה דין רשע או דבר בלעל כפי-אז נשאתי את-פניכם אתם היהודים כמשפט:

^{טו} אפס כי-רק בתוכחות על-מלין על-שים שמות ועל-תורתכם אתם נדונים הבו לכם עצה אתם לבדכם לדעת מה הטוב ואני אין נפשי להיות שפט על-הדבר הזה:

^{טז} ויגרש אתם מלפני כסא המשפט:

^{י'} וַיִּתְּפֹשׂוּ כָלֶם אֶת־סוֹסְתָנִים רֹאשׁ בֵּית הַכְּנָסֶת וַיִּכְהוּ לְפָנֵי־כֹסֵא הַמִּשְׁפָּט וַיִּגְלִיזוּ רֹאשׁ וַיְהִי כֹלָא רֹאשׁ:

^{י"ב} וַיִּתְּמַהֲמַה שָׁם פּוֹלוֹס עוֹד יָמִים רַבִּים אַחֵר כֵּן נִפְרַד מֵעַם הָאֲחִים וַיֵּשֶׁב בְּאֶנְיָה לְלֶכֶת אֶל־סוּרְיָא וְהוּא לִקְחָ עִמּוֹ אֶת־פְּרִי־סִקְלָה וְאֶת־עֵקִילָס וַיִּגְלַח אֶת־רֹאשׁוֹ בְּקִנְפָּרִי כַּמְלֵאת יָמֵי נְדָרוֹ אֲשֶׁר נָדָר:

^{י"ג} וַיָּבֹאוּ לְאַפְסוֹס וַיִּנְחָמָם שָׁם וְהוּא כָּא אֶל־בֵּית־הַכְּנָסֶת וַיִּדְבֹּר־שָׁם אֶל־הַיְּהוּדִים:

^כ וְהֵם חָלוּ אֶת־פָּנָיו כִּי יֵאָרִיף לְשִׁבְתָּ בְּתוֹכָם רַק הוּא לֹא נָאוֹת לָהֶם:

^{כ"א} כִּי אִם־נִפְרַד מֵעַמָּם בְּאִמְרוֹ חֵיב אֲנִי לְחַג אֶת־הַחֵג הַבָּא בִּירוּשָׁלַיִם וְאַחֲרֵי־כֵן אֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אִם־יִרְצָה יְהוָה וַיִּלְךָ דֶּרֶךְ יָם מֵאַפְסוֹס:

^{כ"ב} וַיָּבֹא אֶל־קֶסְרִין וַיַּעַל לִפְקֹד אֶת־הַעֲדָה לְשָׁלוֹם וַיֵּשֶׁב לְרֶדֶת אֶל־אַנְטִיּוֹכְיָא:

^{כ"ג} וַיְהִי שָׁם יָמִים אַחֲדִים וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיַּעֲבֹר הֵלֶךְ וַעֲבֹר בְּאֶרֶץ גַּלְטַיָּא וּפְרוּגִיָּא וַיֵּאֱמַן אֶת־כָּל־הַתְּלָמִידִים:

^{כ"ד} וַאֲישׁ אֶחָד יְהוּדִי כָּא אֶל־אַפְסוֹס שָׁמוּ אַפּוֹלוֹס וְאֶלְכְּסַנְדְּרִיָּא עִיר מוֹלְדָתוֹ אִישׁ דְּבָרִים וּמַהִיר בְּכַתּוּבִים:

^{כ"ה} הוּא יָדַע אֶת־דֶּרֶךְ הָאֲדוֹן וְרוּחוֹ כִּלְהִט יֵצֵא וַיִּדְבֹּר וַיִּלְמַד הֵיטֵב אֶת־דְּבָרֵי יִשׁוּעַ רַק הוּא לֹא יָדַע כִּי אִם־טְבִילַת יוֹחָנָן לְבַדָּה:

^{כ"ו} וְהוּא הִחֵל לְהַשְׁמִיעַ דְּבָרוֹ בְּאִמְן לֵב בְּבֵית הַכְּנָסֶת וַיִּשְׁמְעוּ אֹתוֹ פְּרִי־סִקְלָה וְעֵקִילָס וַיָּבִיאוּהוּ אֶל־בֵּיתָם וַיְכַוְּנוּהוּ אֶת־דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים עוֹד יוֹתֵר מִפְּרָשׁ:

^{כ"ז} וּבְנִסּוֹת לָבוֹ לְלֶכֶת אֶל־אַכִּיָּא וַיַּעֲזֹרוּהוּ הָאֲחִים וַיִּכְתְּבוּ אֶל־הַתְּלָמִידִים לֵאמֹר אֹתוֹ אֲלִיהֶם וְהוּא כָּבֹאוּ שָׁמָּה עֶזֶר הַרְבֵּה לְאֲשֶׁר הִפְנוּ לְהֵאֱמִין עַל־יְדֵי הַחֹסֵד:

^{כ"ח} כִּי הוּא גָבַר עַל־הַיְּהוּדִים בְּפָנִי־כָל וַיִּכַּח בְּכַתּוּבִים כִּי יִשׁוּעַ הוּא הַמָּשִׁיחַ:

פרק יט

^א וַיְהִי בַהֲיוֹת אַפּוֹלוֹס בְּקוֹרִנְתוֹס וּפּוֹלוֹס אַחֲרֵי עָבְרוּ בְּאֶרְצוֹת הָעֵלִיּוֹת כָּא אֶל־אַפְסוֹס וַיִּמְצָא־שָׁם תְּלָמִידִים אַחֲדִים:

^ב וַיֵּאֱמַר אֲלֵיהֶם הִבָּא כָּא גַם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָלֵיכֶם כְּאֲשֶׁר הָיִיתֶם לְמַאֲמִינִים וְהֵם עָנוּהוּ גַם כִּי־יֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲנַחְנוּ לֹא שָׁמְעָנוּ עוֹד:

^ג וַיֵּאֱמַר וְעַל־מָה אֶפּוֹא אֲתֶם נְטִפְלָתֶם וַיֵּאֱמְרוּ עַל־הַטְּבִילָה לְיוֹחָנָן:

^ד וַיֵּאֱמַר פּוֹלוֹס יוֹחָנָן הַטְּבִיל בַּטְּבִילַת הַתְּשׁוּבָה וַיִּגַּד לָעַם כִּי־הֵאֱמַן יֵאֱמִינוּ בַּהֲלֹז אֲשֶׁר יָבֹא אַחֲרָיו וְהִלְזוּ הוּא זֶה הַמָּשִׁיחַ יִשׁוּעַ:

^ה כְּשֶׁמָּעַם אֶת־זוֹאת שָׁבוּ נְטִפְלוּ עַל־שֵׁם הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ:

^ו וּפּוֹלוֹס סָמַךְ יָדָיו עָלֵיהֶם וַיִּנַּח עָלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּדְבְּרוּ בִלְשׁוֹנוֹת וַיִּתְּנִיבֵאוּ:

^ז וַיְהִי מִסְפָּרָם כִּשְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ:

^ח וַיָּבֹא אֶל־בֵּית־הַכְּנָסֶת וַיִּגַּד דְּבָרָיו בְּאִמְן לֵב שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים בְּנִכְחוֹת וְשׁוּם שָׂכָל עַל־אֲדוֹת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

^ט וַיְהִי כִי־נִמְצְאוּ בָהֶם אַחֲדִים עַרְלֵי לֵב אֲשֶׁר מֵאֲנוּ לְהֵאֱמִין וְגַם־טְפָלוֹ דְּבָר מֵרַע עַל־הַדֶּרֶךְ הַזֶּה לְפָנֵי הָעַם וַיִּשְׁטֹ מַעְלֵיהֶם וְגַם־אֶת־הַתְּלָמִידִים הַבְּדִיל מֵתוֹכָם וְהוּא הָיָה מְדַבֵּר יוֹם יוֹם בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ אֲשֶׁר לְטוּרְנוֹס:

^י וַיְהִי הוּא עֹשֶׂה כְזֶה שְׁנַתִּים יָמִים עַד כִּי־שָׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֲסִיָּא אֶת־דְּבָרֵי הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ כִּי־הוּדִים כִּיִּנְנִים:

^{יא} וְהָאֱלֹהִים עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת עַל־יְדֵי פּוֹלוֹס:

^{י"ב} כִּי גַם־חֲגֻרוֹת וּמִטְפָּחוֹת יָצָא מֵעַל עוֹר כְּשֶׁרוֹ הַנִּיחוּ עַל־הַחֲחָלִים וְסָר חָלָיִם וְהַרְוֹחוֹת הִרְעוֹת מִגִּזְיוֹ גִּרְשׁוֹ:

^{י"ג} וְגַם־הָיוּ אֲנָשִׁים יְהוּדִים מְלַחְשֵׁי מִתְּהַלְכִּים בְּאֶרֶץ וְהֵם נֹעֲזוּ לְהַזְכִּיר שֵׁם הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ אֶל־אֲשֶׁר רוּחוֹת רַעוֹת נֹאחְזוּ בְּקִרְבָּם בְּקִרְבָּם אֲנִי מִשְׁבִּיעְכֶּם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ אֲשֶׁר פּוֹלוֹס יִקְרָאָהוּ:

^{י"ד} וְהֵם אֲשֶׁר כֹּה עָשׂוּ הֵם הָיוּ שִׁבְעַת בְּנֵי סְקִנְיָה יְהוּדִי וְרֹאשׁ כְּהֻנָּה:

^{ט"ו} וַיַּעַן הָרוּחַ הִרְעָה וַיֵּאֱמַר אֲלֵיהֶם יַדְעִיתִי אֶת־יִשׁוּעַ וְאֶת־פּוֹלוֹס אֲנִי מְכִיר רַק אֲתֶם מִי אַתֶּם:

^{ט"ז} וַיִּתְּנִפֵּל עָלֵיהֶם הָאִישׁ אֲשֶׁר הָרוּחַ הִרְעָה בְּקִרְבּוֹ וַיִּתְּחַזַּק מֵהֶם וַיִּכְרִיעֵם עַד כִּי־עִירַמְּיָם וְנִמְחָצִים נָסוּ מִן־הַבֵּית הַהוּא:

^{י"ח} וַיִּנְדַּע הַדְּבָר לְכָל־הַיְּהוּדִים וְהַיִּנְנִים הַיּוֹשְׁבִים בְּאַפְסוֹס וּפְחַד נָפַל עַל־כָּלֶם וַיִּגְדַּל שֵׁם הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ:

^{י"ט} וְגַם רַבִּים מִן־הַמַּאֲמִינִים כָּאוּ לְהַתְּנִידוֹת וּלְגִלּוֹת אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ:

^כ וְרַבִּים אֲשֶׁר שָׁעוּ בַּהֲבִלִי שָׁוָא הִבִּיאוּ סִפְרֵיהֶם וַיִּשְׁרְפוּם בָּאֵשׁ לְעִיגִי־כָל וַיִּמְנוּ מִסְפָּר שָׁוִים וַיְהִי חֲמִישִׁים אֶלֶף כֶּסֶף:

^{כ"א} וַיִּדְבֹּר־יְהוָה נִשְׁגַּב עַד־לְמָאֹד וַיַּנְעִלָה הֵלֶךְ וַעֲלָה:

^{כ"ב} וַיְהִי כְּכֹלּוֹת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּתֵּן פּוֹלוֹס אֶל־לָבוֹ לְהַתְּהַלֵּךְ בְּמַקְדוֹנְיָא וּבְאַכִּיָּא וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה עַד־ירוּשָׁלַיִם וַיֵּאֱמַר אַחֲרֵי הַיּוֹתֵי שָׁמָּה רֹאשׁ אֲרָאָה עוֹד אֶת־רוּמִי:

^{כ"ג} וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם נְעָרִים מִמִּשְׁרָתָיו אֶת־טִימוֹתִיּוֹס וְאֶת־אַרְסֵטוֹס לְלֶכֶת לְפָנָיו אֶל־מַקְדוֹנְיָא וְהוּא אַחֵר עוֹד יָמֵי מִסְפָּר בְּאַסִּיָּא:

^{כ"ד} כְּעֵת הַהִיא קָם שְׁאוּן לֹא־מַעֲט עַל־דְּבַרֹת דֶּרֶךְ יְהוָה:

^{כ"ה} כִּי אִישׁ אֶחָד דִּמְטָרִיוֹס שָׁמוּ חֲרַשׁ כֶּסֶף הוּא הָיָה עֹשֶׂה מַקְדָּשֵׁי־כֶסֶף קִטְנִים בְּתִכְנִית הַמַּקְדָּשׁ לְשֵׁם אֲרִטְמִיס וַיִּסְבֵּב בְּזֶה לְחַרְשֵׁים מִשְׁכַּרְתָּ לֹא־מַצָּעַר:

^{כ"ז} וַיִּקְבֹּץ אֲתֶם עִם־עוֹזְרֵי מְלָאכְתָּם וַיֵּאֱמַר אֲנָשִׁים אַתֶּם יַדְעִיתֶם כִּי בְּמִלָּאכָה הַזֹּאת רַכְשָׁנוּ לָנוּ אֶת־לַחֲמֵנוּ וְאֶת־טוּבָנוּ:

פרק כ

א ויהי אחרי המהומה ופולוס אסף את התלמידים
וידבר על-לפם ובברכתו אתם לשלום נפרד מהם
ויצא ללכת אל-מקדוניה:
ב ואחרי עברו במדינות ההן ואמצו את-לבותם
במדברתיו הרבים בא אל-אָרְץ יוון:
ג ויהי אחרי שבתו שם שלשה חדשים ותשאהו רוחו
ללכת אל-סוריה רק מאשר טמנו לו היהודים מוקש
על-כן נועץ לשוב דרך מקדוניה:
ד וילוו אליו ללוותו בדרך עד-אסיה סופטרוס בן-פורס
הברואי ומהתסלניקים ארסטרכוס וסקונדוס וגיוס
הדרכי וטימותיוס ומאסיה טוכיקוס וטרופימוס:
ה ואלה הלכו לפניו ויחכו לנו בטרואס עד-באנו:
ו ואנחנו עברנו מפילפי באניה אחרי תם חג-המצות
ונהי בדרך חמישה ימים עד-באנו אליהם אל-טרואס
ונשב-שם שכעת ימים:
ז ביום הראשון בשבת ואנחנו נאספים לפרס
את-הלחם ופולוס נשא מדברתיו אליהם יען היה
עם-לבו ללכת מהם ביום המחרת וירב מדברתיו עד
חצי הלילה:
ח ונורות רבים האירו בעליה אשר שם היינו נאספים:
ט והנה נער אחד ושמו אבטוכוס בשבתו על-סף החלון
בהארץ פולוס להטיף אמרותיו גם שנתו ותתקפהו
השנה ויפל ארצה מן-העליה אשר גבה לה שלש
קומות וישארה והוא מת:
י וירד פולוס ויתמודד עליו ויחזק-בו ויאמר אל-נא
תצעקו כי עוד נשמתו בו:
יא וישב ויעל ויפרס את-הלחם ויאכל וירב לדבר אתם
עד-עלות השחר וילך:
יב ואת-הנער העלו חי ויתחמו בו לא-מעט:
יג ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אל-אסוס לכנוס
שם אלינו את-פולוס כי-כן צנה והוא אנה לבא שם
רגלי דרך היבשה:
יד ויפגש אתנו באסוס ונקה אתו אלינו ונבא
אל-מיטוליני:
טו משם עברנו באניה ונבא ביום המחרת אל-נכח פיוס
וביום השלישי עברנו אל-סמוס ונלן בטרוגוליון
ונבא למחרתו אל-מיליטוס:
טז כי-יעץ פולוס לחלוף על-פני אפסוס לבלי היות לו
סבה להתמהמה באסיה באשר היה נחפז בכל-יכלתו
להגיע עד-ירושלים ליום חג-השבועות:
יז וממילטוס שלח אל-אפסוס לקרא את-זקני העדה
לבאם אליו שמה:
יח ויבאם אמר אליהם אתם ידעתם את-דרכי ופעלתי
לפניכם בכל-הימים אשר ישבתי בתוכם למן-היום
הראשון אשר דרכה כף-רגלי על-אדמת אסיה:

יז והנה עיניכם ראות ואזניכם שמעות כי-לא רק
באפסוס לבדה כי אם-גם בכל-אסיה פולוס הזה
מפתח המון עם-רוב להסירם מאחרי אליהם כי
יאמר אמר לא-אלהים המה אשר תעשינה ידים:
יז ועתה המעט הרעה הזאת לבדה להלקח מדינו
המלאכה הזאת כי אם-עוד רעת הרעות תפתח
על-המקדש לאלהות הגדולה ארטמיס כי לאפס
ולאין יחשב ויכל כבוד הודה אשר יכבדוה כל-אסיה
וכל-ישבי תבל:
יח ויהי כשמעם את-הדברים האלה וימלאו חמה ויתנו
קולם ויקראו גדולה ארטמיס לעם באפסוס:
יט ותהם העיר ותמלא רעש גדול והם כלם השתערו
כאיש אחד אל-בית-המשחק ויחזיקו בגיוס
ובארסטרכוס אנשים מקדונים ההלכים עם פולוס
לשמו בדרך:
ל ופולוס חפץ לצת אל-העם רק התלמידים לא
נתנוהו:
לא וגם-אחרים ראשי עם מאסיה אשר אהבוהו גם-הם
שלחו לו להזהירו כי ימנע מהלך אל-בית-המשחק:
לב ויהי הם שאגים אלה זאת ואחרים אחרת כי היה
ההמון נבוך ורבים גם-לא ידעו בשלמה הם נזעקו:
לג ויבא מבינות העם אלכסנדרוס כי היהודים שמוהו
בראשם וישא אלכסנדרוס את-ידו לאות כי חפץ הוא
להשיב אמרים לפני העם:
לד וינדע להם כי-הוא יהודי וישאו כלם קול חזק וכמו
שתים שעות קראו ולא דמו גדולה ארטמיס לעם
באפסוס:
לה ויהם סופר העיר את-העם ויאמר אתם אנשי אפסוס
מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס משרתת
את-ארטמיס הגדולה ואת-תבניתה אשר נפלה
מן-השמים:
לו והנה כי זאת אמונה ואין מי להכזיבה הלא זאת
לכם לשקט ממהומה ומעשיות מאום בטרם תחשבו:
לז כי אתם הבאתם את-האנשים האלה הנה והם לא
בזו את-המקדשות ואף-לא בזו לאלהותנו:
לח ואם דבר ריב לדמטריוס והחרשים אשר אתו
עם-איש-מי הלא יש בקרבנו משפט ונציבים נציבים
עלינו הבה יקראו הם לבדם עליהם לשפטים
ושפטום:
לט ואם עוד לכם כלכם לבקש דבר הנה בהתאסף
כל-העם לפי חק יצא משפטכם ודינכם:
מ כי היום אנחנו נתנים ביראה פן-יתגלל עלינו עון
מכר להבאישנו בגלל היום הזה מה-לנו לגל מעלינו
חטאת אשר לא חטאנו בלתי אם המהומה הזאת:
מא וככלאתו לדבר שלח את-הקהל:

פרק כא

א ויהי אחרי נפרדנו מהם ונעבר באניה באנו הרה ישרה אל-קוס וביום המחרת אל-רודוס ומשם אל-פטרס:
ב שם מצאנו אניה מתעתדת להלך אל-פינוקיא ונרדפה ונעבר:
ג ואחרי אשר נשקף לנו האי קפרוס אשר עזבנהו לשמאלנו נטינו אל-סורקיא ונגיע אל-צור כי-שם העלה המשא אשר הובא באניה:
ד ואנחנו במצאנו את-התלמידים ישבנו שם עמם שבעת ימים והם אמרו אל-פולוס בנות עליהם הרוח כי לא-יעלה לירושלים:
ה ויהי כי מלאו לנו ימי שבתנו יצאנו ללכת בשלחם אתנו כלם עם-נשיהם ובניהם עד-מחוץ לעיר ועל-החוף פרענו יחדו ונתפלל:
ו ונברך איש את-העיה ונרדנו באניה והם שבו לביתם: ונעש את-דרךנו מצר ונבא אל-עכו שם שאלנו לשלום האחים ונשב עמם יום אחד:
ז וממחרת אנחנו אשר היינו אם פולוס יצאנו ונלך אל-קסרין אשר שם באנו אל-בית פילפוס המבשר והוא אחד מהשבעה ונשב עמו:
ח ולו ארבע בנות בתולות והן מתנבאות:
ט ויהי כשבתנו פה ימים אחדים ונביא אחד ירד עד-פה מיהודה ושמו אגבוס:
י והוא בא אלינו ויקח את-אזור פולוס ויאסר-בו את-ידי ואת-רגליו ויאמר פה אמר רוח הקדש פכה יאסרו היהודים בירושלים את-האיש אשר-לו האזור הזה והסגירהו בידי הגוים:
יא לשמע הדברים האלה חלינו את-פניו אנחנו ואנשי העיר כי-יחדל מעלות לירושלים:
יב ופולוס ענה למה תעשו כה כי תכפו ותכאיבו את-לבי ואני הנני נכון לא-רק לתת גוי לאסורים כי אם-גם להקריב נפשי למיתים בירושלים בעד-שם האדון ישוע:
יג ויהי כי לא-אבה לשמע ונחרש ממנו ונאמר רצון יהנה יעשה:
יד ואחרי הימים האלה נשאנו את-אשר לנו ונסע לעלות ירושלים:
טו ויעלו עמנו גם-תלמידים אחדים מקסרין ואלה הביאו אתם את-מנסון הקפרוסי והוא תלמיד זקן ויואל האיש ויתננו לשבת עמו:
טז ויהי כבאנו ירושלים קבלנו האחים בשמחה:
יז וממחרת לקחנו פולוס ונלך אל-יעקב וכל-הזקנים גם-הם באו:
יח וישאל להם לשלום ואחרי-כן החל לספר באזניהם מהחל ועד-פלה את אשר הגדיל האלהים לעשות בקרב הגוים בעבדתו אשר עבדו:

יט אשר עבדתי את-האדון בעונה גדולה ובדמעות בתלאות אשר מצאני על-ידי היהודים אשר יקשו לי:
כ אשר לא-כחתי מקם פליט טוב לכם כי אם-הגדתי ואלמדכם מה הטוב בחוצות ובבתים:
כא יען קראתי גם-ליהודים וגם-ליונים כי ישובון אל-האלהים והאמינו באדנינו ישוע המשיח:
כב ועתה הנני ממשך על-פי הרוח להלך ירושלים ואני לא ידעתי דבר-מה יקרני שם:
כג וזלתי אשר-רוח הקדש ינבא עלי בקל-עיר ועיר לאמר כי-כבלים וקבלים נכנו לי:
כד אבל-נפשי לא תיקר לי מתתה למען מלא וכלה את-מרוצתי ואת-פקדתי השומה עלי מאת האדון ישוע להודיע את-בשרת חסד אלהים:
כה ועתה הנה-נא ידעתי כי אתם כלכם אשר בימי מהלכי ומסעי הוריתי אתכם את-מלכות האלהים כי לא-תספון עוד לראות את-פני:
כו על-כן עד אני היום בפניכם כי-נקי אנכי מדמי כלכם:
כז כי אני מבלי כחד דבר הודעתי אתכם את-עצת האלהים פתמה:
כח שיתו לכם עליכם ועל-כל-העדר אשר רוח הקדש הקימכם למנהיגים לו לרעות את-עדת האלהים אשר קנה-לו בדמו:
כט אני ידעתי כי אחרי מותי יפלו בכם זאבי-טורף אשר על-העדר לא-יחמלו:
ל גם-פי יקומו מקרבכם אנשים אשר תהפכות ידברו להתעות את-התלמידים אחריהם:
לא על-כן עורו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה אני בדמעותי לא חדלתי מהוכח ומאמץ את-כל:
לב ועתה אחי הנני מפקיד אתכם בידי האלהים ודבר חסדו אשר-לו הכח להקימכם ולתת לכם נחלה בקרב כל-הקדושים:
לג פסך וזהב ושמלת לא בקשתי מאת כל-איש:
לד ואתם הלא ידעתם כי בעדי ובעד אשר היו עמי אלה שתי ידי עשו מחיה:
לה כי בכל וכל הראיתי אתכם כי-אף יעבד איש ועשה במלאכה לנפשו וגם-לנפש האביון והיו לכם לזכרון דברי האדון ישוע כי-הוא אמר טוב נתן מקחת:
לו פכלתו לדבר פרע על-ברכיו ויתפלל עם-כלם יחדו:
לז והם כלם בכו הרבה בכה ויפלו על-צווארי פולוס וישקוהו:
לח ויותר נעצבו אל-לכם על-הדבר אשר דבר כי לא-יוסיפון עוד לראות את-פניו וילכו אחריו עד-הספינה וישלחוהו:

^כ וישמעו ויברכו את־האלהים ויאמרו אליו הלא ראה אתה אחינו כי כמה אלפים מן־היהודים היו למאמינים וכלם מחזיקים בתורה בקנאה גדולה: ^{כא} והם שמעו עליך כי אתה למדת את־כל־היהודים היושבים בקרב הגוים לסור מאחרי משה וגם־כי אמרת אשר לא ימילו את־בניהם ובדרכי התורה לא ילכו:

^{כב} ועתה מה־נעשה כי שמעו ושמעו כי־באת: ^{כג} לכן עשה כאשר נאמר אליך ישנם אתנו ארבעה אנשים אשר נדר נזירים עליהם:

^{כד} אתם קחה אליך והתקדשת גם־אתה אתם ומכיסך תתן להם אשר יגלחו את־שער נזרם ובזה ידעו כלם כי אף־שמעו שווא היא אשר שמעו עליך באשר גם־אתה תשמר לעשות ככל־הכתוב בתורה:

^{כה} ויעל־אדות הגוים המאמינים אנחנו כבר צוינו עם־הספר כי הם את־כל־אלה לא ישמרו ורק יבדלו מזבחי אלילים ומן־הדם ומן־הנחנק ומן־הנאפים:

^{כו} ויקח פולוס את־האנשים ויתקדש אתם ממחרת ויבא עמם אל־המקדש להגיד כי־מלאו ימי טהרתם ועוד עליהם רק להביא איש איש את־קרבתו:

^{כז} במלאת שבועת הימים ויראהו היהודים אשר מאסו־א כי בא אל־המקדש ויעוררו את־כל־ההמון וישלחו־בו את־ידיהם:

^{כח} וינצקו אנשי ישראל חושו לעזרה הנה האיש אשר בכל־מקום באו הוא מלמד סרה להסירם מהעם מהתורה ומהמקום הזה ועתה עוד הביא יונתם אל־המקדש ויטמא את־המקום הקדוש הזה:

^{כט} כי לפני זה ראו את־טרופימוס האפסי מתהלך עמו בעיר ויחשבו כי־פולוס הביאהו גם אל־המקדש:

^ל ותרעש כל־העיר וכל־העם התקבצו ויתפשו את־פולוס ויסבבוהו מתוך המקדש החוצה והדלתות בן־רגע סגרו:

^{לא} ויהי כי אמרו להמיתו ויגד לשר האלף כי ירושלים כלה התקוממה:

^{לב} והוא הצביא מבלי־בוש חבל אנשי צבא ושרי מאות וירץ אל־תוף העם והם ראו את־שר־האלף ואת־אנשי הצבא ויחדלו מהפכות את־פולוס:

^{לג} ושר־האלף הקריב ויחזק־בו ויצו לאסרו בשנים כבלים וישאל מי הוא־זה ומזה אשר עשה:

^{לד} ויען העם ויקראו אלה כה ואלה כה ויען אשר לא יכול להציל דבר לאמתו כי רב השאון על־פן צוה להביאהו אל־המצודה:

^{לה} בהגיעם אל־המעלות נשאהו אנשי הצבא לפלטו מתגרת העם כי עצמה מאד:

^{לו} כי עם־רב התרצצו אחריו בקראם החרם אתו:

^{לי} ויהי טרם הובא פולוס אל־תוף המצודה והוא אמר אל־שר־האלף התתנני לדבר אליך דבר־מה ויאמר הידע אתה לדבר יונת:

^{לא} והאניך אתה איש מצרים ההוא אשר זה מקרוב הקים מדר ויוצא ארבעת אלפים אנשי דמים אחריו המדבר:

^{לב} ויאמר פולוס לא כי־אני יהודי יליד עיר טרסוס אֶזרח עיר מהללה בקיליקיא ואנכי אבקשך תנני־נא לדבר אל־העם:

^{לג} ובתת אתו לדבר התיצב פולוס על־המעלות וינפף ידו אל־מול העם ותהי דמיה גדולה וידבר אליהם בעברית לאמר:

פרק כב

^א אנשים אחים ואבות שמעו־נא ואדברה למען לפניכם אצטדק:

^ב כשמעם כי בעברית ידבר אליהם ויסיפו עוד להתריש והוא אמר:

^ג איש־יהודי אני בעיר טרסוס בקיליקיא ילדתי פה בעיר הזאת גדלתי לרגלי גמליאל וימלאני למודי תורת אבותינו לכל־חקיה גם־הייתי מקנא לאלהים באשר הנכם אתם היום כלכם:

^ד ואנכי רדפתי את־הדרך הזה עד־למות ואנשים גם־נשים אסרתי ואתנם בבית הפלא:

^ה כאשר כה־יעידון־לי גם־הכהן הגדול וכל־בית הזקנים אשר אמצו־לי באגרותיהם אל־האחים ללכת לדמשק להביאם גם־משם אסורים לירושלים למען יענשו:

^ו אני בדרך קרוב לבא דמשק והנה בחצי היום פתאם אור גדול משמים נגה עלי ויסבני:

^ז ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני:

^ח ואען אני מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה מרדף:

^ט ואשר היו עמי ראו את־האור וייראו רק את־הקול המדבר אלי לא שמעו:

^י ואמר ומה אפוא אעשה אדני ויאמר האדון אלי קום ולך לדמשק ושם יגד לך כל אשר תצוה לעשות:

^{יא} ואני לא־יכלתי לראות בעיני כי־כהו מפני נגה האור וינחוני ביד ההלכים עמי ואבא לדמשק:

^{יב} ושם איש ושמו חנניה ירא אלהים כפי התורה ורצוי לכל־היהודים הישבים שם:

^{יג} והוא בא אלי ויש ויאמר אחי שאול פקח עיניך וראה וברגע הזה נפקחו עיני ואראהו אתו לפני:

^{יד} ויאמר אלי אבותינו בחר בך לדעת את־רצונו ולראות את־הצדיק ולשמע את־קולו מפיו:

^{טו} כי היה תהיה־לו לעד נגד כל־האדם בדבר אשר ראית ואשר שמעת:

^{טז} ועתה למה תתמהמה קום הטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשם האדון:

^{יז} ויהי בשובי לירושלים ואני התפללתי במקדש ורוח יהוה לבשתני:

י"ח וַאֲכָא אֹתוֹ מְדַבֵּר אֵלַי חוֹשָׁה מִהֶרָה מִירוּשָׁלַם כִּי
 אֶת-עֲדוּתָךְ עָלַי לֹא-יִקְחוּ:
 י"ט וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הֲלֹא הֵם יוֹדְעִים הֵיטֵב כִּי אֲנִי הוּא אֲשֶׁר
 אֶת-מַאֲמִינֶיךָ כִּלְאֵתִי בְּכַתִּי כְּלָאִים וּבְכַתִּי-הַכֹּנֶסֶת
 הַכִּיתִים:
 כ' וּבַהֲשֹׁפֶךְ דַּם-סִטְפָנוּס עָדָךְ גַּם-אֲנִי עֲמַדְתִּי שֵׁם נְטִיתִי
 אֲחֵרִיהֶם לְהַמִּיתוֹ וְאֶת-בְּגָדִי מִרְצָחִי אֲנִי נֹטְרָתִי:
 כ"א וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵךְ כִּי בְמִרְחָקִים אֶל-הַגּוֹיִם אֲנִי אֲשַׁלְחֶךָ:
 כ"ב וַיִּשְׁמְעוּ אוֹתוֹ עַד-הַדְּבָר הַזֶּה וְאִזּוֹ נָתְנוּ קוֹלָם וַיִּקְרְאוּ
 הַכֹּחַד יַכְחַד אִישׁ כֹּזֵה מַעַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה אֵין לוֹ חַיִּים:
 כ"ג וַיְהִי הֵם שְׂאֵגִים וּפְשָׁטִים אֶת-בְּגָדֵיהֶם וּמַעֲפָרִים
 בָּעֶפֶר עַד-לְמַעְלָה:
 כ"ד וַיֵּצֵאוּ שָׁר הָאֶלֶף לְהַבִּיאוֹ אֶל-תּוֹךְ הַמְּצוּדָה וְשֵׁם צִנָּה
 עָלָיו לְעֻנּוֹתוֹ בַּמְּכּוֹת אֲזֹרִיּוֹת לְמַעַן יִנָּדַע לוֹ עַל-מָה
 כָּכָה עָלָיו הַתְּרַגְּזוֹ:
 כ"ה וַיְהִי בַּהֲאָסְרוֹ לְהַעֲנוֹתוֹ וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אֶל-שָׂר-הַמָּאָה
 הַנֶּצֶב עָלָיו הֵאָף אֲמָנָם יִשְׁ-לָכֶם הַרְשִׁינָה לְעֻנּוֹת אֲזֹרְחָ
 רוּמִי וּמַה-גַּם בְּלֹא-דִין וּמִשְׁפָּט:
 כ"ו וַיֹּשֶׁר הַמָּאָה בְּשִׁמְעוֹ כִּזְאֵת מִהֵרָ אֶל-שָׂר-הָאֶלֶף
 וַיִּסְפְּרֵהוּ וְגַם-אָמַר רָאָה מָה אֶתָּה אָמַר לַעֲשׂוֹת כִּי
 הָאִישׁ הַזֶּה אֲזֹרְחָ רוּמִי הוּא:
 כ"ז וַיָּבֵא שָׂר-הָאֶלֶף וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲמַר-לִי הָאֲמָנָם כִּי
 אֲזֹרְחָ רוּמִי אֶתָּה וַיֹּאמֶר בְּדִבְכָךְ:
 כ"ח וַיֵּצֵא שָׂר-הָאֶלֶף אֲנִי קִנִּיתִי לִי זְכוֹת אֲזֹרְחָ כִּזְאֵת בְּכֶסֶף
 מָלֵא וְאֲנִי הִשִּׁיב פּוֹלוֹס אֲנִי גַם-יִלְדְתִי בָּהּ:
 כ"ט וְעַד-מִהֶרָה הִרְפוּ מִמֶּנִּי הַמְּבַקְשִׁים לְעֻנּוֹתוֹ וַיֹּשֶׁר הָאֶלֶף
 פָּחַד בְּשִׁמְעוֹ כִּי זֶה אֲשֶׁר אָסְרוּ אֲזֹרְחָ רוּמִי הוּא:
 ל' בַּיּוֹם הַהוּא חָרַס נֶכְסֶף לְכַרְרֵהוּ אֶת-הַדְּבָר לְאֻמָּתוֹ עַל-מָה
 יִרְשָׁעוּ אוֹתוֹ הַיְּהוּדִים וַיִּתִּירָהוּ וַיֵּצֵאוּ לְהַתְּאָסֵף רָאשֵׁי
 הַכֹּהֲנִים וְכָל-הַסַּנְהֶדְרִין וְהוּא הוֹרִיד אֶת-פּוֹלוֹס
 וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנֵיהֶם:

פרק כג

א' וּפּוֹלוֹס נָתַן עֵינָיו עַל-הַסַּנְהֶדְרִין וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁים אַחִים
 אֲנִי בָּלֵב טָהוֹר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֵי אֱלֹהִים עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:
 ב' וַחֲנֻנְיָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל צִנָּה אֶת-הָעַמְּדִים עָלָיו לְהַכְתּוֹ
 עַל-פִּי:
 ג' וַיֹּאמֶר אֵלָיו פּוֹלוֹס וְאֵתָּה יָכָה אֱלֹהִים אֶתָּה קִיר טוֹחַ
 הֵן אֶתָּה יֹשֵׁב פֹּה לְשִׁפְטִנִי עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְהִנֵּה צְוִיתָ
 לְהַכִּיתִי בְּלֹא-מִשְׁפָּט:
 ד' וַיֹּאמְרוּ הָעַמְּדִים שֵׁם הָגַם אֶת-הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְאֱלֹהִים
 אֶתָּה מְקַלָּל:
 ה' וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אַחִי לֹא יִדְעָתִי כִּי הוּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 כִּי-כָתוּב וְנִשְׂאָ בַעֲמֶךָ לֹא תֹאדָר:
 ו' וּפּוֹלוֹס יָדַע כִּי מִפְּלִגְתָּם הָאֵחָת צַדִּיקִים וּמִפְּלִגְתָּם
 הַשְּׁנִית פְּרוּשִׁים וַיִּתֵּן קוֹלוֹ וַיֹּאמֶר בְּתוֹךְ הַסַּנְהֶדְרִין

אֲנָשִׁים אַחִים אֲנִי פְרוּשׁ בֶּן-פְּרוּשׁ וְעַל-תִּקְנוֹתִי לְתַחֲתִית
 הַמִּתִּים אֲנִי לְמִשְׁפָּט הַגָּשְׁתִּי:
 ז' בְּאָמְרוֹ כִּזְאֵת פְּרָצָה מְרִיכָה בֵּין הַפְּרוּשִׁים וּבֵין
 הַצַּדִּיקִים וְהָאֶסְפָּה נִקְרָעָה לְקַרְעִים:
 ח' כִּי הַצַּדִּיקִים אָמְרוּ אֵין תַּחֲתִית הַמִּתִּים וְאֵין מְלָאכִים
 וְאֵף-אֵין רוּחַ וְהַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ יֵשׁ וַיֵּשׁ כָּל-אֵלֶּה:
 ט' וַיָּקָם שְׂאוֹן גָּדוֹל וְהַסּוֹפְרִים הַפְּרוּשִׁים עָמְדוּ וַיִּתְּנֻכְחוּ
 וַיֹּאמְרוּ אֵין אֲנַחְנוּ מִצָּאִים אֲנִין בָּאִישׁ הַזֶּה אִם כֹּה רוּחַ
 דְּבַר אֵלָיו אוֹ מִלֶּאֶךָ אֲנַחְנוּ לֹא נָרִיב אֶל-אֱלֹהִים:
 י' וַיְהִי כִּי-חִזַּק הָרִיב וְשָׂר-הָאֶלֶף דָּאָג לְפּוֹלוֹס
 פֶּן-יִטְרַפְּהוּ בְּאִפְסָם וַיֵּצֵאוּ אֶת-אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לְקַחְתּוֹ
 מִבֵּינָתָם וְלַהֲשִׁיבוֹ אֶל-הַמְּצוּדָה:
 י"א וּבְלִילָה הַהוּא נִרְאָה אֵלָיו הָאֲדוֹן וַיֹּאמֶר חִזַּק כִּי
 בְּאֲשֶׁר הַעֲדִיתָ לִּי בִירוּשָׁלַם כֵּן תַּעֲדִינִי גַם-בְּרוּמִי:
 י"ב וַיְהִי בַּהֲיֹת יוֹמָם וְהַיְּהוּדִים נוֹסְדוּ וַיִּשְׂאוּ בָאֵלֶּה נִפְשָׁם
 אִם יֵאָכְלוּ וְאִם יִשְׁתּוּ עַד אִם-הִמִּיתָם אֶת-פּוֹלוֹס:
 י"ג וַיְהִי הַבָּאִים בְּשִׁבּוּעַת הָאֵלֶּה הַזֹּאת יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים
 אִישׁ:
 י"ד וְהֵם הָלְכוּ אֶל-רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל-הַזִּקְנִים וַיֹּאמְרוּ
 אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בְּשִׁבּוּעַת אֵלֶּה לְבַלְתִּי בֹא אֶל-פִּינוּ
 מֵאוֹם עַד אִם-הִמִּיתָנוּ אֶת-פּוֹלוֹס:
 ט"ו עַל-כֵּן אֶתָּם וְהַסַּנְהֶדְרִין אָמְרוּ לְשָׂר-הָאֶלֶף כִּי יוֹרִידְהוּ
 מִחָר אֲלֵיכֶם כִּמוֹ אִם אֶתָּם חִפְצִים לְחַקֵּר הֵיטֵב
 אֶת-מִשְׁפָּטוֹ וְדִינוֹ וְאֲנַחְנוּ נִהְיָה נִכְנָים לְהַמִּיתוֹ בְּטָרְם
 יָגִיעַ אֲלֵיכֶם:
 ט"ז וַיִּנָּדַע דְּבַר הַצַּדִּיקָה הַזֹּאת לְכָן-אַחֲוֹת פּוֹלוֹס וַיִּמְהַר
 וַיָּבֵא אֶל-הַמְּצוּדָה וַיַּגִּד לְפּוֹלוֹס:
 י"ח וַיִּקְרָא פּוֹלוֹס אֶל-אֶחָד מִשְׂרֵי הַמַּאֲוֹת וַיֹּאמֶר לוֹ קַחָה
 אֶת-הַנֶּנֶצַר הַזֶּה וְהָבֵא אוֹתוֹ אֶל-שָׂר-הָאֶלֶף כִּי-דְבָר לוֹ
 אֵלָיו:
 י"ט וַיִּקְחֵהוּ וַיָּבִיאוּהוּ אֶל-שָׂר-הָאֶלֶף וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס הָאֲסִיר
 קֶרְבָּנִי אֵלָיו וַיִּבְקֹשְׁנִי לְהָבִיא אֶת-הַנֶּנֶצַר הַזֶּה לְפָנֶיךָ
 בְּאֲשֶׁר דְּבַר לוֹ לְהַגִּיד לָךְ:
 כ' וַיַּחֲזִק שָׂר הָאֶלֶף בְּיָדוֹ וַיִּשְׁתּוּ הַצַּדִּיקָה וַיִּשְׁאַלְהוּ
 מַה-דְּבַר לָאֵט עָמַךְ לְגַלּוֹתוֹ לִי:
 כ"א וַיֹּאמֶר כֹּה-חִבְּלוּ הַיְּהוּדִים עֲצָה בְּסִתֵּר לְבַקֵּשׁ מֵאֲתָךְ
 לְהוֹרִיד אֶת-פּוֹלוֹס מִחָר אֶל-הַסַּנְהֶדְרִין כִּמוֹ אִם-חִפְץ
 אֶתָּה לְחַקֵּר הֵיטֵב אֶת-מִשְׁפָּטוֹ וְדִינוֹ:
 כ"ב וְעַתָּה אֶתָּה אֶל-תִּשְׁמַע לָהֶם כִּי יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים
 אֲנָשִׁים יֵאָרְבוּ לוֹ וְהֵם נִשְׁבַּעוּ בְּשִׁבּוּעַת אֵלֶּה לְבַלְתִּי
 אֲכַל וְשָׁתוּ עַד אִם-הִמִּיתָם אוֹתוֹ וְעַתָּה הֵם מוֹכְנִים
 וּמִיחֲלִים לְמוֹ-פִיךָ:
 כ"ג וְשָׂר-הָאֶלֶף שָׁלַח אֶת-הַנֶּנֶצַר וַיִּצְוֵהוּ מִהֵגִיד לְאִישׁ
 אֶת-אֲשֶׁר הוֹדַע אוֹתוֹ:
 כ"ד וַיִּקְרָא לְשָׁנֵי שָׂרֵי מַאֲוֹת וַיֹּאמֶר הַעֲמִידוּ מֵאֲתָם אֲנָשֵׁי
 צָבָא חֲלוּצִים וּנְכֻנִים לְלָכֵת לְקַסְרִין וְשׁוֹבְעִים פְּרָשִׁים
 וּמֵאֲתָם נִשְׂאֵי רְמָחִים בְּשִׁעָה הַשְּׁלִישִׁית בְּלִילָה יְהִי
 נִכְנָים:

יד גם-בהמות משא תביאו לשאת את-פולוס ולתביאהו
שלם אל-הפחה אל-פליכס:
כה ויכתב אגרת ובה בדברים האלה:
כו ממני קלודיוס לויסאס אל-פליכס הפחה והנכבד
עד-מאד ברכה ושלום:
כז את-האיש הזה אשר היהודים תפשוהו ויאמרו
להמיתו אותו הצלתי במהרי עם-אנשי הצבא יען
שמעתי כי-אזרח רומי הוא:
כח ובאשר חפצתי לדעה על-דבר מה הם מרשיעים אותו
הקרבתי לפני הסנהדרין:
כט ואשמע פי רק על-אדות דבר ריב בחקרי תורתם הם
מרשיעים אותו ולא על-דבר-אנן להיות רשע למוות
או אסיר עני בכבלי ברזל:
ל ויהי פי הגד לי אשר כוננו להשחיתו מהרתי
ואשלחוהו אליך וגם את-שטניו יעדתי לבא ולדבר
לפניך שלום:
לא ויקחו אנשי הצבא את-פולוס כאשר צווי ויביאהו
בעוד לילה אל-אנטפטרס:
לב וממחרת נתנהו על-יד הפרשים והם שבו
אל-המצודה:
לג ואלה באו אל-קסרין ויתנו את-האגרת אל-יד הפחה
וגם את-פולוס העמידו לפניו:
לד ויהי בקראו וישאל מאי-זו מדינה הוא וישמע
פי-מקיליקא הוא:
לה ויאמר אנכי אבחנוך אחרי בא הנה גם-שטניך ויצו
לשמו בבית המשפט אשר להורדוס:

פרק כד

א ויהי אחרי חמישה ימים ויחד חנניה הכהן הגדול
והזקנים ואיש אחד ידע דבר טרטלוס שמו וילנו
על-פולוס לפני הפחה:
ב הוא נקרא וטרטלוס החל לשטנו ויאמר אשר על-ידך
השקט ובטחה לנו ותבאנה טובות הרבה לעם הזה
יען השפלת לעשות עמנו בשום שכל:
ג על-זה אנחנו מודים לך פיליכס הנכבד ומברכים
אתך בכל-יום ובכל-מקום:
ד ואולם למען חדל מהגזעך הרבה על-כן אשחרך
בקצר מלים כי תשמענו ברב חסדך:
ה אנחנו מצאנו את-האיש הזה בדבר יחלף משלח
מדינים בין כל-היהודים בכל-הארץ והוא מנהיג
למפלגת הנצרים:
ו וגם-הוא חמס מזמה לחלל את-המקדש ואנחנו
תפשינו ונאמר לעשות בו משפט כתוב בתורתנו:
ז ויבא לויסאס שר-האלף ביד-חזקה ויגזלוהו מידנו
ואת-שטניו צוה לבא עדיך:
ח והנה פיו יענה בו אם-תחקרהו ואתה תבחן וידעת
את-התלויה אשר אנחנו מלינים עליו:

ט ויהיהודים העידו ויאמרו בנים הדברים האלה:
י ופולוס ענה בתת לו הפחה אות לענות מדעתי כי
שפט אתה לעם הזה זה שנים רבות על-כן אענה
צדק כי בלב נכון וקטוח:
יא הנקל לך לדעת כי עוד לא חלפו יותר משנים עשר
יום מיום עלתי לירושלים להשתחוות:
יב והם לא מצאני משיח עם-איש במקדש או-מסבב
דבר להזעק העם אף לא-בבתי-הקנסת או בעיר:
יג וכן גם-לא יוכלו להוכח לפניך כי אמת התלויה אשר
הם מלינים עלי:
יד אולם את-זאת אני מודה לפניך כי אני בדרךך ההיא
אשר יקבוצה מפלגה בה אני עבד את-אלהי אבותינו
וכי אני מאמין בכל-הכתוב בתורה ובנביאים:
טו וזאת תקנתי כי לאלהים אשר גם-הם מחזיקים בה כי
כל-מתי עולם יקומון לתחית המתים לצדיקים
ולרשעים יחדו:
טז ואל-זה הייתי עמל תמיד להיותי בר-לבב לפני
אלהים ואדם:
יז ואחרי שנים רבות באתי ירושלימה בנדבות לעניי
עמי ולהקריב קרבן:
יח וכה אחרי התקדשתי מצאני במקדש ולא במקלות
עם ולא בתשאות המון רב:
יט ויהודים אחדים מאסאי הם אשר עליהם היה לקרא
אליך עלי אם כל-דבר פשע בי מצאו:
כ ואולם הגד יגידו כה האנשים האלה מה-ענל נמצא
בי בעמדי לפני הסנהדרין:
כא אם רק-בגלל הדבר האחד אשר-פצו שפתי בעמדי
ביניהם על-דבר תחית המתים הביאתם אתי היום
במשפט לפניכם:
כב ויען אשר ידע היטב פיליכס את-הדבר ויועדם ליום
מועד אחר ויאמר בבא אלי לויסאס שר-האלף
והוצאתי את-משפטכם לאור:
כג ואת-שר המאה צוה לתת אותו במשמר והנחה
יעשה-לו להניח את-מידעיו לבא אליו ולשחרו:
כד ואחרי ימים אחדים בא פיליכס ודרוסלה אשתו
היהודיה ויצו להוציא אליו את-פולוס וישמע אותו
על-דבר האמונה במשיח:
כה וכדברו על-עשה צדק על-הצנע לכת ועל-יום הדין
העתיד לקץ הימים ויחד פיליכס ויען לך-נא עתה
עד-אמצא עת-לי וקראתי לך:
כו ובכל-זה הוא גם דמה לסבב אשר פולוס ישקל
על-ידו משאת כסף למען יתיהו ועל-כן קראו אליו
פעמים רבות וידבר עמו:
כז ויהי מקץ שנתים ימים ויגם פרקיוס פסטוס תחת
פיליכס ויען אשר חפץ פיליכס להפיק רצון מאת
היהודים הניח את-פולוס בבית הכלא ויעזבהו:

פרק כה

א ויהי אחרי שלשה ימים כבא פסטוס אל-המדינה ויעל מקסרין לירושלים:
ב וילנו ראשי הכהנים ואצילי היהודים באזינו על-פולוס ויפצרו-בו:
ג וישאלו מאתו לגמל להם החסד נגדו כי יצוה להביאם לירושלים יען כי התנפלו-בו להשחיתו בדרכו:
ד ופסטוס ענה הן פולוס עצור במשמרת בקסרין וכי גם-הוא מהר ישוב שמה:
ה ועוד אמר ואדיריכם אשר בכם עתה ירדו-נא גם-הם אחרי ואם עון באיש הזה שם הם יעידהו:
ו ואחרי אשר לא האריך לשבת עמם רק שמנה ימים או עשרה שב אל-קסרין וממחרת ליום שובו ישב על-כסאו למשפט ויצו להביא את-פולוס לפניו:
ז אף הוא הובא ויסבו אותו היהודים הבאים מירושלים וישאו עליו עונות רבים וכבדים אשר לא-יכלו להעמידם על-דבר אמת:
ח ופולוס הצטדק לאמר לא לתורת היהודים ולא למקדש ואף לא להקיסר עד מה חטאתי:
ט ופסטוס בבקשו להפיק רצון מאת היהודים הוא ענה ואמר אל-פולוס הניש את-נפשך כיתובא לירושלים להשפט שם על-הדבר הזה לפני:
י ויאמר פולוס לפני כס המשפט להקיסר אני עמד ופה יעשה משפטי ליהודים לא עשיתי מאום רע כאשר גם-אתה היטב ידעת:
יא אם-כה רשעתי פעלתי אנו ונאני בן-מנת הנני נכון למות ואם לא-כן כאשר המה ירשיעני אין איש אפוא אשר ימלאנו לבו לתתני בידם אל-הקיסר אני קרא:
יב אז נועץ פסטוס את-אנשי עצתו ואחר-כן אמר אל-הקיסר קראת ואל-הקיסר תלך:
יג ויהי אחרי ימים אחדים ויבא המלך אגרפס עם-בירניקה אל-קסרין לפקד את-פסטוס לשלום:
יד ובשבתם שם מספר ימים הודיע פסטוס למלך את-דברי פולוס ויאמר לו איש אחד אסיר נמצא פה אשר פיליכס השאירו אחריו:
טו ונאני בבאי לירושלים הלינו עליו באזני ראשי הכהנים וזקני היהודים ויפצרו-כי לגמלו משפט-מנת:
טז ונאען אתם כי אין זאת דרך הרומיים להוציא נפש איש לשחתה בטנם יעמדו מרשיעיו בפניו עין בעין להמצא לו ידים לגל מעליו את-אשר שתו עליו אם יוכל:
יז לכן בהקבצם הנה אז מבלי-בוש ישבתי ממחרת ליום שובי על-כסא המשפט ונאצו להביא את-האיש:
יח אבל בקום שטניו לשטנו נלאו למצא תוכחות אמת להגלות עליו עונותיו כפי אשר יחלתי:

יט רק בדברי חקר בעבודת אליהם סבבהו ועל-דבר איש אחד ישוע שמו שהוא כבר מת ופולוס אמר כי הוא חי עליו היו נדונים:
כ ונאני כי נפלאו ממני תכונות הריבת האלה ואשאלהו אם ישארו לבו ללכת לירושלים להשפט-שם על-אלה:
כא אבל פולוס שאל להנחם במשמרת עד-צאת משפטו מלפני אגוסטוס על-כן צויתי להחזיק בו עד-אשר אשלחהו להקיסר:
כב ויאמר אגרפס אל-פסטוס גם-אני נכסף נכספתי לשמע את-האיש הזה ויאמר מחר ואתה תשמענו:
כג ויהי ממחרת ויבאו אגרפס ובירניקה בכבוד גדול אל-בית המשפט עם-שרי האלף וטובי העיר ופסטוס צוה ויובא פולוס:
כד ויאמר פסטוס המלך אגרפס ועל-האנשים פה אתם-הנכם ראים את-זה אשר עליו צעק יצעקו אלי כל-המון היהודים בירושלים ובעיר הזאת כיתיו לא יחיה עוד:
כה ונאני מצאתי כי לא-מאום עשה להומת על-ככה והוא גם-הוא קרא אל-אגוסטוס על-כן גמרתי לשלחו אל-הקיסר:
כו רע לא-ידעתי דברים בדרים על-אדותיו לכתבם לאדני ובגלל זה העמדתי לפניכם וביתר לפניך המלך אגרפס ואחרי הבחנו אדע מה אכתב:
כז כי לא-כשר הדבר לשלח איש אסור בחדלי חטאתו מבלי הודע מה היא חטאתו אשר נאחז בה:

פרק כו

א ונאגרפס אמר אל-פולוס הנה נתון לך לדבר כל למען תצטדק אז הרים פולוס את-ידו ויצטדק לאמר:
ב המלך אגרפס באשרי היום להיות תחנה להצטדק לפניך על-כל אשר היהודים ירשיעני:
ג כי כל-חקי היהודים וחקרי משפטיהם אתה ידע היטב ובכן אתחנן-לך הקשיבה לי בארך רוחך:
ד את-ארחות חיי מאז החלתי ללכת בהם מנעורי בקרב עמי ובירושלים כל-עם היהודים ידעים:
ה ואשר מעודי הם יפירו כי לו יאבו ויעדני כי חבר הייתי לעצת הפרושים הדבקים בתורה לכל-משפטיה ופקודיה בכל-מאדם וכמהם חייתי:
ו ועתה על-דברת תוחלתי למלאת דבר האלהים אשר דבר לאבתינו אני עמד היום למשפט:
ז אם לא כל-שנים עשר שבטינו מיחלים בן ומתפללים על-ככה לילה ויוםם בגלל התוחלת הזאת המלך היהודים ירשיעני:
ח האמנם אינכם מאמינים כי אלהים מחיה מתים:
ט ונאני גם-אני דמייתי להקזיב את-שם ישוע הנצרי ולמברהו הרבה:

^י אֲשֶׁר בֵּן עֲשִׂיתִי בִירוּשָׁלַיִם וְרַבִּים מִהַקְדוּשִׁים כְּלֹאֲתִי
בְּכֹתִי הַכְּלָאִים בְּרִשְׁיוֹן אֲשֶׁר קִבַּלְתִּי מֵאֵת רֹאשֵׁי
הַכְּהֻנִּים וְכִי הוּמָתוּ נִתְּתִי צֶדֶק לְמִשְׁפָּטָם:
^{יא} וּבְכָל־בְּתִי־הַכְּנֻסֹת הוֹסַפְתִּי לִי־סֶרֶה אֹתָם פְּעָמִים רַבּוֹת
וְאֶכְבִּיד יְדֵי עַלְיָהֶם עַד־לַחֲרָף וְכֹה בִשְׁטָף אִפִּי
הַצִּיקוֹתִי לָהֶם גַּם־בַּעֲרִים מִחוּץ לְאֶרֶץ:
^{יב} לְבַעֲבוֹר עֲשׂוֹת כָּכָה הִלַכְתִּי לְדַמְשֶׁק בְּרִשְׁיוֹן הַכְּהֻנִּים
הַרְאִשִׁים וּבְמִלְאָם אֶת־יָדַי:
^{יג} וַיְהִי בַדֶּרֶךְ לָעֵת הַצֹּהָרִים הַמֶּלֶךְ וְהַגָּה אֹר מִן־הַשָּׁמַיִם
וַיִּגַּה לוֹ גְּדוֹל מִגָּה הַשָּׁמַשׁ וַיִּגַּה בַּעֲדַי וּבַעֲד הַהִלְכִים
עָמִי:
^{יד} אֲנַחְנוּ כָּלְנוּ נִפְלְנוּ לְאֶרֶץ וְאֲנִי שִׁמְעֵתִי קוֹל קָרָא אֵלַי
בְּעִבְרִית שְׂאוֹל שְׂאוֹל מֶה תִּרְדֹּף־לִי קִשָּׁה לָךְ לְהַכּוֹת
הַדֶּרֶךְ אַחֲוָר:
^{טו} וַאֲמַר אֲנִי מִי אַתָּה אֲדוֹן וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן אֲנִי יִשׁוּעַ אֲשֶׁר
אַתָּה רִדְף־לִי:
^{טז} אָכֵל קוֹם וְעֲמֵד עַל־רִגְלֶיךָ כִּי עַל־כֵּן נִרְאִיתִי אֵלֶיךָ
לְבָרֶךְ־כָּךְ לְמִשְׁרַת וְעַד לְאֲשֶׁר רִאִיתָ וְאֲשֶׁר אֶרְאֶה
עוֹד:
^{יז} לְהַצִּילָךְ מִן־הָעַם וּמִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲשַׁלְחֶךָ אֲלֵיהֶם:
^{יח} לְפָקֹד אֶת־עֵינֵיהֶם וּלְהַשִּׁיבָם מִחִשְׁף לְאוֹרָה וּמִשְׁלִטוֹן
הַשָּׁטָן אֶל־הָאֱלֹהִים לְמַעַן יִמָּצְאוּ אֶת־סִלְיַחַת
הַחֲטָאִים וְנִחַלָה בְּקֶרֶב הַקְדוּשִׁים בְּהֶאֱמִינָם בִּי:
^{יט} עַל־כֵּן הַמֶּלֶךְ אֲגַרְפָּס לֹא הִמְרִיתִי בְּמִרְאָה אֲשֶׁר
הִרְאִיתִי מִן־הַשָּׁמַיִם:
^כ כִּי אִם־אֶל־הַיִּשְׁבִּים בְּדַמְשֶׁק רֹאשׁוֹנָה וּבִירוּשָׁלַיִם
וּבְכָל־אֶרֶץ הַיְּהוּדִים וְגַם־לְגוֹיִם קָרָאֲתִי לָשׁוּב וּבֹא
אֶל־הָאֱלֹהִים בַּעֲשֵׂה טוֹב כִּיאוֹת לְשָׁבִים בְּאַמֶּת:
^{כא} בַּעֲבוּר זֶה תִּפְשׁוּנִי הַיְּהוּדִים בְּמִקְדָּשׁ וַיִּבְקָשׁוּ
לְהַמִּיתֵנִי:
^{כב} וּבַעֲזָרִי מַעַם הָאֱלֹהִים עוֹדְנִי חַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲנִי
מַעֲיֵד וּמִלְמַד בְּפָנַי קֹטֵן וְגְדוֹל כֹּךְ אֶת־זֶה אֲשֶׁר
גַּם־הַנְּבִיאִים וְגַם־מֹשֶׁה דִּבְּרוּ כִּי־יִהְיֶה יְיָהִי:
^{כג} אֲשֶׁר הַמִּשִּׁיחַ יַעֲנֶה וְרֹאשׁוֹן יָקוּם מַעַם־הַמֵּתִים
לְהָאֵר־אוֹר בְּקֶרֶב הָעָם וּבְקֶרֶב הַגּוֹיִם:
^{כד} וַיְהִי הוּא כֹה מַצִּטְדֵּק וּפָסְטוּס קָרָא בְּקוֹל רֶם מִשְׁנַע
אַתָּה פּוֹלוֹס זֶה חֲכָמְתְּךָ הַרְבֵּה עֲשֵׂתָה לָךְ שְׁנָעוֹן:
^{כה} וּפּוֹלוֹס אָמַר לֹא פָסְטוּס הַנִּכְבָּד לֹא מִשְׁנַע אֲנִכִּי כִּי
אִם־דִּבְרֵי אֱמֶת נִכְחִים לְמַבִּין אֲנִי דִבֵּר:
^{כו} וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שָׁשׁ אֲנִי לְדַבֵּר לְפָנָיו הוּא יַדַּע אֵת אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי וְאֲנִי נֹכַחְתִּי כִּי לֹא־נִסְתַּר מִמֶּנּוּ דִּבְרִי
מִכָּל־הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה כִּי לֹא־בְמַחְבֶּא הָיוּ וְנִצַּלְמִים:
^{כז} הַמֶּאֱמִין אַתָּה הַמֶּלֶךְ אֲגַרְפָּס בְּנִבְיִאִים אֲנִי יַדַּעְתִּי כִּי
מֵאֲמִין הִנֵּךְ:
^{כח} וְאֲגַרְפָּס אָמַר אֶל־פּוֹלוֹס בְּמַעַט אַתָּה אָמַר לְפַתַּחְנִי
כִּי־הָיִיתָ אֹהֶיָה מֵאֲמִין בְּמִשְׁיחֶךָ כְּמוֹךָ:
^{כט} וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס זֹאת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת הָאֱלֹהִים כִּי־בְמַעַט
אוֹ־בְהֶרְבֵּה לֹא אַתָּה לְבַדְךָ כִּי־אִם גַּם־כָּל־הַשְׁמָעִים
אֲתִי הַיּוֹם יִהְיוּ כְּמִנִּי חוּץ מִן־הַזִּקִּים הָאֵלֶּה:

^ל בְּדִבְרוֹ הַדִּבְרֵי הַזֶּה וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַהֲפֹתָה וּבִרְנִיקָה
וַהֲיִשָּׁבִים אֹתָם:
^{לא} וּבְלִכְתָּם נִדְּבְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אַכֵּן הָאִישׁ
הַזֶּה לֹא־עָשָׂה דִבְרֵי לְהָיִית לוֹ דִּין רָשָׁע לָמוֹת אוֹ
לְהָאֲסֹר בְּזִקִּים:
^{לב} וַיֹּאמֶר אֲגַרְפָּס אֶל־פָּסְטוּס שְׁלַח יִשְׁלַח הָאִישׁ הַזֶּה
אִם־לֹא קָרָא אֶל־הַקִּיסָר לַעֲשׂוֹת לוֹ מִשְׁפָּטוֹ:

פרק כז

^א וַיְהִי כִּי־נִכּוֹן הַדִּבְרֵי לְהַעֲבִירָנוּ אִיטְלְיָא וַיִּמָּסֵר פּוֹלוֹס
עַם־מִסְפָּר אֲסִירִים אַחֲרֵים עַל־יַד שְׂרֵי־הַמַּאָה מַצָּבָא
אַגוֹסְטוּס וּשְׁמוֹ יוּלִיּוֹס:
^ב וַנִּדְּרַב בְּאַנְיָה אֲדָרְמִטִית אֲשֶׁר נִשְׂאֲתָנוּ עַל־פָּנָיו עָרִי הָיִם
בְּאִסְיָא וְנַעֲבֹר וְאַתָּנוּ בְּתִכְתָּנוּ אֲרִיסְטֹרְכּוֹס הַמַּקְדוֹנִי
מִתְסַלּוֹנִיקִי:
^ג וּמִמְחֶרֶת בָּאנוּ אֶל־צִידוֹן וַיּוּלִיּוֹס הַתַּחֲסֹד עַם־פּוֹלוֹס
וַיִּתְּנָהוּ לְלָכֵת אֶל־אַהֲבָיו לְהַשִּׁיב נִפְשׁוֹ עַל־יָדָם:
^ד וְנַעֲבֹר מִזֶּה וְנָסֵב מִגָּד לֹאִי קַפְרוֹס יַעַן הֵלֶךְ הָרוּחַ
אֶל־עֶבֶר פָּנֵינוּ:
^ה אַחֲרֵי־כֵן עָבְרָנוּ בֵּינָם מִמּוֹל קִילִיקְיָא וּפְמִפּוֹלְיָא וְנָבֵא
אֶל־מִוְרָא אֲשֶׁר בְּלוֹקִיָא:
^ו וְשָׁם מָצָא שְׂרֵי־הַמַּאָה אֲנָיָה אֶלְכְּסַנְדְּרִית מַעֲדָת
לְאִיטְלְיָא וַיִּקְחָנוּ וַיְבִיאֵנוּ אֵלֶיהָ:
^ז כֹּךְ אֲנִיִּתָנוּ הַתְּנַהֲלָה לְאַטָה יָמִים רַבִּים וּבִיגִיעָה הַגַּעֲנוּ
עַד־לְפָנַי קִנְיָדוֹס וְהָרוּחַ לֹא נִתְּנָנוּ לְקֶרֶבָה אֶל־הַחוּף
וְנַעֲבֹר אֶצֶל קְרִיטִי מִמּוֹל סְלִמוֹנִי:
^ח וְכֹה הָיִינוּ עֲמָלִים לְאַחַז דִּרְכָנוּ עַל־פָּנָיו הַחוּף לְאֶרְכּוֹ
עַד־בָּאנוּ אֶל־הַמִּקְוֶה אֲשֶׁר קָרָא לוֹ יַפְה־מְבוֹא־יָם
וּקְרוּבָה לוֹ הָעִיר לְסִיָא:
^ט וַיִּרְבּוּ בֵּין כֹּה וְכֹה הַיָּמִים וַיּוֹרְדִי הָיִם לֹא יַעֲבְרוּ עוֹד
לְבִטָּח כִּי גַם־הַצּוֹם כָּבֵד עָבַר וַיִּזְהִרְהֶם פּוֹלוֹס:
^י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֹתָם אֲנָשִׁים הַגָּה אֲנִי רֹאָה כִּי
עַל־דִּרְכָנוּ הַזֶּה רָעָה נִשְׁקַפֶּת לְסַבֵּב נִזְק גְּדוֹל וְלֹא כֹךְ
לְאַנְיָה וּלְמִשְׁאָה יֵשׁ דְּאָגָה כִּי אִם־גַּם לְנַפְשֵׁתֵינוּ:
^{יא} וְשֵׁר הַמַּאָה שָׁמַע אֶל־רַב הַחֲבֵל וְאֶל־בַּעַל הָאֲנָיָה
וְאֶל־דִּבְרֵי פּוֹלוֹס לֹא־שָׁמַע:
^{יב} וּבְהָיִית מְבוֹא הָיִם לֹא טוֹב לַחֲרָף־בוּ עַל־כֵּן יַעֲצוּ רַבִּי
הָאֲנָשִׁים לְחַלֵּף מִזֶּה בְּחִשְׁבָם אוֹלִי עוֹד יוֹכְלוּ לְהַגִּיעַ
עַד־לְפָנֵינוּ לַחֲרָף־שָׁם וְהוּא מְבוֹא הָיִם בְּקִרְיָטִי
בְּקֶרֶן מַעֲרֵב הַנוֹטָה גַּם־לְצִפּוֹן וְגַם־לְדִירוֹס:
^{יג} וַיַּעַן כִּי־נִשְׁב רֹחַ מִדְרוֹם כֹּךְ לָאֵט עַל־כֵּן קוֹי לְהַגִּיעַ
עַד־מִחוּז חִפְצָם וַיַּעֲלוּ אֶת־הָעוֹנִינִים וַיַּעֲבְרוּ מִקְרוֹב
לְשִׁפְת קְרִיטִי:
^{יד} וַיְהִי מֵהָר אַחֲרֵי־כֵן וַיִּסָּעֵר סַעַר גְּדוֹל אֶל־מּוֹל הָאִי
וְשָׁם הַסַּעַר הָהוּא נִקְרָא אֲוִרִיקִלִידוֹן:

^{טו} וְהָאֱנִיָּה סַעְרָה וַתִּדְחַח וּמֵאֲשֶׁר לֹא עֲצָרָה כַּחַּ עֲצָרָה כַּחַּ לַעֲמֹד בִּפְנֵי הַסַּעַר עַל-כֵּן אֶסְפְּנוּ אֶת-יְהִידֵינוּ מֵעֲבֹדָה לְמַעַן תִּלָּךְ אֶל-אֲשֶׁר יִתְעַנֶּה הַסַּעַר:

^{טז} כֹּה עָבְרָה דְחִיפָה בְּמִרוּצָתָהּ לְצַלַע אֵי-קִטָּן הַנִּקְרָא קְלָאוּדָה וּבְדִי-עֶמֶל הַחֹזְקָנוּ בְּסָפִינָה:

^{יז} אִתָּהּ מָשְׁכוּ אֲלֵיהֶם וַיְכַוְּנוּ תַחְבֻּלוֹת לַעֲזָרָה וַיִּחְבְּשׁוּ אֶת-הָאֱנִיָּה בַעֲבָתִים וּמִיָּרְאָתָם פֶּן-תּוּטֵל עַל-רִכְסֵי הַחֹל הוֹרִידוּ אֶת-הַמִּפְרָשִׁים וַנַּעֲבֹר הַלָּאָה:

^{יח} וְכֹאֲשֶׁר טָלְטְלָנוּ בַּסַּעַר אָנָּה וְאָנָּה טָלְטְלָה נֹרְאָה מֵאֵד הַחֹל מִמְחֶרֶת לְהֶקֶל עַל-הָאֱנִיָּה וַיִּטִּילוּ אֶת-כָּל-הַמִּשָּׂא אֶל-הַיָּם:

^{יט} וַיְבִיִּים הַשְּׁלִישִׁי הַטִּילוּ בִידֵיהֶם גַּם אֶת-כָּל-כְּלֵי הָאֱנִיָּה:

^כ וַיָּמִים מִסְפָּר אֲשֶׁר אֵין שָׁמֶשׁ בַּיּוֹם וַיִּרַח וַיְכַוְּבִים בְּלִילָה וַהֲסַעַר הוֹלֵךְ וְזֹעֵף אֹז אֶבְדָּה גַם-שְׂאֲרֵית תַּקְנוֹתָנוּ לְהַנְצִיל:

^{כא} וּבֹאֲשֶׁר מָנְעוּ כָלֵם אֶכָּל מִפִּיהֶם וַיַּעֲמֵד פּוֹלוֹס בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אַתֶּם אֲנָשִׁים טוֹב הֵייתֶם עֲשִׂים אִם-לַעֲצָתִי שְׁמַעְתֶּם לְכָל-יַעֲזֹב אֶת-קְרִיטִי כִי אֹז לֹא הִשְׁיִיגְנוּ הַנֶּזֶק הַזֶּה:

^{כב} וַעֲתָה אֲצַמְצֶכֶם בְּמוֹ-פִי לֹא תִתְמוּגְגוּ וְלֹא תִמָּסּוּ כִי גַם-נִפְשׁ אַחַת מִכֶּם כָּלֵם לֹא-תֵאבֹד זֹלָתִי רַק הָאֱנִיָּה לְבַדָּה:

^{כג} כִּי-בְלִילָה הַזֶּה נִרְאָה אֵלַי מִלְּאֹף הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-לוֹ אֲנִי וְאֵתוֹ אֶעֱבֹד:

^{כד} וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי-רָא שְׂאוּל כִּי לִפְנֵי הַקִּיסַר תִּתְיַצֵּב וְהָאֱלֹהִים נִתַּן-לָךְ מִתְּנָה נִפְשׁוֹת כָּל-הַעֲבָרִים עִמָּךְ:

^{כה} לָכֵן הִתְחַזְקוּ-נָא אַתֶּם אֲנָשִׁים וְאֲנִי בְּאֱלֹהִים בְּטַחֲתִי כִי כֹאֲשֶׁר הִגֵּד לִי בֶן גַּם-יְהִי:

^{כו} וְאוֹלָם אֶל-אֶחָד הָאִיִּים נִדְחָה:

^{כז} וּבְלִיל הָאֶרְבָּעָה עָשָׂר מֵאֹז הִשְׁלַכְנוּ כֹּה נֹכַח בַּיָּם אֲדַרְיָה בְּחָצִי הַלֵּילָה וְלֵב הַמַּלְחִים אָמַר לָהֶם כִּי-הָאֱנִיָּה קָרְבָה לִיבִשֶׁת אֶרֶץ:

^{כח} וַיִּוִּרִידוּ אֶת-הַעֲפָרָת וַיַּעֲלוּ וַיִּמְצְאוּ מִדַּת הַעֲמָק עֲשָׂרִים קוֹמָה וַיִּרְחֶקוּ מֵעֵט וַיִּשְׁנּוּ עוֹד וַיִּמְצְאוּ רַק קוֹמוֹת חֲמֵשׁ עָשָׂרָה:

^{כט} אַף הֵם יָרְאוּ פֶּן-יִפְגְּעוּ בְּצוּרֵי מִכְשׁוֹל וַיִּשְׁלִיכוּ מֵאַחֲרֵי הָאֱנִיָּה אֶרְבָּעָה עוֹגִינִים וַיּוֹחִילוּ לְאוֹר הַבֶּקֶר:

^ל וְהַמַּלְחִים יָזְמוּ לְבָרִחַ מֵעַל הָאֱנִיָּה וַיִּגְשׁוּ לְהַתִּיר אֶת-הָעֲבָרָה וְהַוִּירִידָה בְּהַעֲרִימָם לֹאמַר כִּי גַם-מֵרֹאשׁ הָאֱנִיָּה יוֹרִידוּ אֶת-הָעוֹגִינִים:

^{לא} אֲכָל פּוֹלוֹס אָמַר אֶל-שֶׁר הַמָּאָה וְאֶל-אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אִם-אֵלָּה לֹא יִתְּרוּ בְּאֱנִיָּה לֹא תוּכְלוּ לְהַנְצִיל:

^{לב} אֹז כִּרְתּוֹ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אֶת-מִיתְרֵי הָעֲבָרָה וְהִיא נִפְלָה אֶל-הַיָּם:

^{לג} וּבִטְרָם אוֹר הַבֶּקֶר הִפְצִיר בָּם פּוֹלוֹס לְבָרוֹת לָחֶם אָמַר לָהֶם זֶה הַיּוֹם הָאֶרְבָּעָה עָשָׂר אֲשֶׁר אַתֶּם נַעֲנִים מִבְּלָתִי אֲכָל אוֹ טַעַם מֵאוֹמָה:

^{לד} עַל-כֵּן אֲנִי מִפְצִיר בָּכֶם לְסַעַד לְבָבְכֶם וּבִזְאֵת תִּנְצְלוּ כִּי לֹא-יִפֹּל מִשְׁעָרוֹת רִאשְׁכֶּם כָּלֵם אֶף-אֶחָד אֲרָצָה:

^{לה} וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ כִּזְאֵת לָקַח לָחֶם וַיִּוְדָה עָלָיו לְאֱלֹהִים לִפְנֵי כָלֵם וַיִּפְרֹס וַיַּחֲלֵל לֵאמֹר:

^{לו} וַתַּחֲזִי רוּחַ כָּלֵם וַיִּקְחוּ לָחֶם גַּם-הֵם וַיֹּאכְלוּ:

^{לז} וְכָל-מִסְפָּר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּאֱנִיָּה מֵאִתָּם וְשִׁבְעִים נֶפֶשׁ וְשֵׁשׁ נִפְשׁוֹת:

^{לח} וַיְהִי אַחֲרֵי אֲכָלֵם לְמִלָּא נִפְשָׁם הִקְלוּ עוֹד מֵעַל הָאֱנִיָּה וַיִּשְׁלִיכוּ גַם-אֶת-הַצָּדָה אֶל-הַיָּם:

^{לט} הַבֶּקֶר הִזָּה וְהֵם לֹא-הִפְרִירוּ אֶת-הָאֶרֶץ כִּי אִם-רָאוּ לְשׁוֹנֵי־רַחֲב וְחוֹף רַחֲב יָדִים וַיִּוָּעְצוּ לְהִבְיֵא שָׁם אֶת-הָאֱנִיָּה אִם-יִוָּכְלוּ:

^מ וַיִּקְצְצוּ אֶת-הָעוֹגִינִים לַעֲזֹבָם בַּיָּם גַּם-הִתִּירוּ אֶת-הַמִּשְׁוֹטִים מִמֵּאֲסָרָם וַיִּפְרְשׁוּ אֶת-הַמִּפְרָשׁ לִפְנֵי הַרוּחַ לְהִרִיץ אֶת-הָאֱנִיָּה אֶל-הַחוּף:

^{מא} וְהָאֱנִיָּה נִהְדָּפָה עַל-מָקוֹם לֹא-עֲמוֹק תַּחֲתֶיהָ וַיִּדְבֶּק רֹאשָׁהּ בְּקֶרֶקַע מִבְּלִי לְמוֹשׁ וְגַלִּי הָיָם הִנִּיעוּ בְּחִילָם אֶת-אַחֲרֶיהָ וַתִּשְׁבֹּר לְשִׁבְרִים:

^{מב} וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לְהִרְגַּ אֶת-הָעַסִּירִים פֶּן-יִשְׁחַחוּ בַּיָּם וַיִּמְלְטוּ:

^{מג} וַיִּשֶׁר הַמָּאָה בְּחִפְצוֹ לְהַצִּיל אֶת-פּוֹלוֹס לֹא נִתְּנָם לְבַצֵּעַ מִזְמַתָּם וְגַם-צָנָה מִי הִידַע לְשַׁחוֹת יִתְנַפֵּל רֹאשָׁנָה אֶל-הַיָּם לְהַנְצִיל אֶל-הַיִּבְשָׁה:

^{מד} וְהַנְּשָׂאִים יִחְזִיקוּ בְּקֶרְשֵׁים וּשְׂאָר שְׂבָרֵי הָאֱנִיָּה לְהַצִּיל אֶת-נִפְשָׁם וַיְהִי כֵן וַיִּמְלְטוּ כָלֵם אֶל-הַיִּבְשָׁה:

פרק כח

^א וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִמְלְטְנוּ שְׁמַעְנוּ כִּי מִלִּיטֵי שָׁם הָאִי הַזֶּה:

^ב וְהַלְעִזִּים הִטִּיבוּ עִמָּנוּ עַד-לְמָאֵד כִּי-בִעֲרוּ אֶשׁ לְהַחֲסִי-לָנוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּלֵם אֲלֵיהֶם מִפְּנֵי הַגָּשָׁם אֲשֶׁר הָאֶרֶץ לָרֶדֶת וּמִפְּנֵי הַקֶּר:

^ג וּפּוֹלוֹס אָסַף מֵלֹא יָדָיו נִצְרִים וַיִּתְּנֵם עַל-הַמּוֹקֵד וְהִנֵּה הַשְׂתַּרְגָּ צָפַע עַל-יָדוֹ בְּפָגְעוֹ-כֹּה בְּנוֹסוּ מִפְּנֵי הַחֶם:

^ד כִּרְאֵת הַלְעִזִּים אֶת-הַזֹּחֵל מִצָּמֵד עַל-יָדוֹ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ אָכֵן רֵצִחַ הוּא הָאִישׁ הַזֶּה כִּי נִקְמַת הָאֱלֹהִים דִּבְקָתוֹ לְבִלְתִּי הַחִיתוֹ אַחֲרָי כִּי-נִצַּל מִמוֹת בַּיָּם:

^ה אֲכָל הוּא הִשְׁלִיךְ אֶת-הַזֹּחֵל אֶל-הָאֵשׁ וְלוֹ לֹא-נִעְשְׂתָה מֵאוֹמָה רָע:

^ו וְהֵם עוֹד מַחְכִּים לְרֹאוֹת כִּי יִצְבֶּה בְּשָׂרוֹ אוֹ כִּי יִפֹּל וְנָתַתּוּ וְכַחֲפוֹתָם כֹּה-עַד-בּוֹשׁ וַיִּרְאוּ כִּי לֹא-נִגְעָה בּוֹ רָעָה אֹז חָשְׁבוּ אַחֲרָת וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם הוּא:

^ז וּבִקְרִיבַת הַמָּקוֹם הַהוּא הִיטָה אַחֲזֵת-שָׂדֶה לְקִצִּין הָאִי וּשְׁמוֹ פּוּבְּלִיּוֹס וְהוּא לָקַחְנוּ אֵלָיו וַיִּכְלָפְלָנוּ בְּלֵב טוֹב שְׁלֹשָׁה יָמִים:

^ח וַיְהִי אָבִי פּוּבְּלִיּוֹס נָפֵל לְמִשְׁכַּב בְּחִלְתּוֹ בְּקִדְחַת וּבְחִלֵּי הַמַּעֲצִים וַיָּבֵא אֵלָיו פּוֹלוֹס וַיִּתְפַּלֵּל בְּעָדוֹ וַיִּשָּׂם יָדָיו עָלָיו וַיִּרְפָּאֵהוּ:

כח לכן דעו כי אל-הגוים נשלחה תשועת אלהים והם ישמעו:
 כט הוא כלה לדבר והיהודים הלכו מעליו בתכחות דברים ביניהם:
 ל והוא ישב שתיים שנים תמימות במענותו אשר שכרה לו ויקבל את-פל-אשר באו אליו:
 לא ויקרא את-מלכות האלהים וילמד את-דרכי ישוע המשיח אדנינו בלב אמונים באין מפריע:

ט ואחרי עשתו כזאת באו אליו גם-מפל-האי אשר להם כלי-חלי וגם-הם נרפאו:
 י ויתנו לנו מתנות רבות ובעברנו מהם מלאו לנו כל-מחסרינו על-הדרך:
 יא ואחרי שלשה חדשים עברנו משם באניה אל-קסנדריה אשר שבתה שם כל-ימות החורף והיא נשאת אות על-נפסה תאומים:
 יב ונבא אל-סרקוסא ונשב-שם שלשה ימים:
 יג משם עברנו ונסב ונבא אל-רגיון ובנסע ממחרת רוח מדרום באנו ביום השני אל-פוטיולי:
 יד שם מצאנו אחים והם שחרנו לשבת אתם שבעה ימים ואחר-כן הלכנו לבא רומי:
 טו וישמעו שם האחים כי אנחנו באים ויצאו לקראתנו עד-שער אפיס ועד-שלשת מלונים ופולוס ראה אתם ויברך את-האלהים ותחי רוחו:
 טז כבאנו רומי מסר שר המאה את-האסירים אל-יד שר צבא שמרי ראש הקיסר ורק פולוס החן בחדר לשבת לבדו עם-איש צבא אחד לשמרו:
 יז ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא אליו את-ראשי היהודים ובבאם אמר אליהם אנשים אחים אף כי-לא פשעתי בעמי ומתורת אבותינו לא רשעתי בכל-זאת אסרוני בירושלים ויתנוני בידי הרומיים:
 יח והם בחנוני חקרוני ויבקשו לשלחני למרחב יען לא-נמצא בי חטא משפט-מות:
 יט והיהודים הקשו לשטני על-כן הייתי אנוס לקרא אל-הקיסר רק לא-להלשין את-עמי על-דבר:
 כ בגלל הדבר הזה קראתי אתכם אלי לראתכם ולדבר אתכם למען תקנת ישראל אני אסור בכלל הזה:
 כא ויאמרו אליו לא אגרות באונו מיהודה ואף לא-אחד מן-האחים בא להודיע עליך או לדבר-בך דבר רע:
 כב ועתה הנה אנחנו מבקשים לשמע מפיד את-אשר עם-לפך בשפך שמע שמענו על-המפלגה הזאת כי ימרוה בכל-המקומות:
 כג ויקדשו לו יום מועד וביום ההוא באו אליו רבים אל-בית מלוננו אז דבר אליהם את-דברי מלכות האלהים באר היטב גם-הוכיח למכביר על-אמת ישוע מתורת משה והנביאים מהבקר עד-הערב:
 כד ויהיו בהם אשר הפנו להאמין בדבריו ואשר פנו מעמו ולא האמינו:
 כה וישבוו ללכת והם נדונים על-אדותיו ופולוס דבר עוד רק את-הדברים האלה היטב דבר רוח הקדש על-פי ישעיהו הנביא לאבתיכם לאמר:
 כו לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו:
 כז כי שמן לבי-העם הזה ואנני כבדו משמוע ואת-עיניו השע פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב וארפאהו:

Romans

אגרת פולוס השליח אלהרומיים

פרק א

א פולוס עבד ישוע המשיח שליח נבחר ומקדש לבשר
את-בשרת האלהים:
ב אשר מקדם הגיד אתה על-פי נביאיו בכתבי הקדש:
ג על-דבר בנו אשר יצא מזרע דוד לפי בשרו:
ד והוכן בן-האלהים בגבורה לפי רוח הקדש בהקיצו
מן-המתים הוא ישוע המשיח אדנינו:
ה ועל-ידו נתן לנו חן ומלאכות-יה להטות את-לב
כל-הגוים לאמונה בעבור שמו:
ו ובתוכם הנכם גם-אתם קריאי ישוע המשיח:
ז כל-הקהל ברומי ידידי אלהים בחיריו וקדשיו חסד
ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
ח בפתח דברי אודה את-אלהי בישוע המשיח
בעד-כלכם כי אמונתכם שמעה בכל העולם:
ט והאלהים אשר בבשרת בנו אני עבד אתו ברוחי
ונפשי הוא עדי כי לא-חדלתי מהזכיר אתכם:
י ומעתיר אני תמיד בתפלותי למתי אפוא אצליח דרכי
ברצון אלהי לבוא אליכם:
יא כי-נכסף נכספתי לראתכם ולהאציל מן-מתנת הרוח
עליכם להוסיף לכם אמן:
יב וגם-כן להתנחם עמכם יחדו באמונה איש ואיש
ממנו כמזכר פמני:
יג ואין-נפשי להעלים מקם אחי כי-רבות נתתי את-לבי
לבוא אליכם למצא לי מעט פרי גם-בכם כמו
גם-ביתר הגוים ונמנעתי עד-עתה:
יד הנה בעל חוב אני לכני היננים וגם-לכני עם לעז
לכני בינה ולכני בלי-בינה:
טו ובכן נכון אני לפי יכלתי להגיד את-הבשרה גם-לכם
בני רומי:
טז כי לא-אבוש מבשרת המשיח אשר גבורת אלהים
היא לתשועה אל-כל-מאמין היהודי בראש
וגם-הינני:
יז כי-בה נגלתה צדקת אלהים ממקור אמונה למען
נחיה באמונה בפתוב וצדיק באמונתו יחיה:
יח וחרון אלהים משמים נשקף על-עשי רשעה ובני
עולה הכפשים את-האמת בעולתה:
יט כי דעת אלהים ברוחה בקרבם כי גלה להם אלהים:
כ כי חביון עזו נצח גבורתו ואלהותו נודעו ויצאו
לאורה על-ידי פעלותיו מיום ברא ארץ ושמים
עד-פי אין-להם פה להצטדק:

כא כי ידעים הם את-האלהים ולא נתנו לו כבודו אף-לא
הודו לו כי אם-במועצותיהם יהבלו ולבם הנכער
הלך חשכים:
כב יתאמרו כי חכמים הם על-כן נבערו:
כג וימירו כבוד אדני אל עולם בדמות תבנית אדם
בן-תמותה ותבנית עוף השמים והולך על-ארבע
ורמש האדמה:
כד על-כן אלהים הסגירם ביד שררות לבם לטמאה
ולחלל בשרם הם ביניהם:
כה אשר המירו אלהי אמת בשרר וייראו ויעבדו
את-הנוצר על-פני היוצר ברוך הוא לעולם ועד אמן:
כו בעבור זאת הסגירם אלהים ביד קלון תשווקתם כי
גם-נשיהם החליפו ארח חקתן בארח זר:
כז כאשר גם-הגברים חדלו מבוא אל-הנשים כדרך
כל-הארץ ותבער-בם אש תאונתם איש אל-רעהו
וגבר בגבר יתעללו לקיקלון ועקב תעתעיהם לקחו
די-גמול בנפשותם:
כח וכאשר לא חפצו השפל וידע את-האלהים בן עזכם
במשוכת לבם לעשות את אשר-לא יעשה:
כט עד אשר מלאו כל-עולה זנות רשע בצע ואון
וגם-קנאה ורצח מדון ורמיה ומזמה:
ל כלם מלשינים והלכי רכיל שנאי אלהים והוללים
גאים ורזבים חרשי משחית וממרים להוריהם:
לא חסרי דעת ומפירי ברית אכזרים נטרי שנאה אשר
חנינה לא ידעו:
לב והם אף-פי ידעים משפט אלהים כי-העשים מעשים
כאלה בגימנות הם בכל-זאת לא לבד כי יעשום
כי-אם גם-יאשרון עוד עשייהם:

פרק ב

א על-כן בן-אדם קטן או גדול אין צדקה לך להיות
שפט כי בדבר אשר תרשיע את-רעך תרשיע גם
את-נפשך אחרי אשר גם-אתה השפט עשית
כמעשהו:
ב ואנחנו הלא ידענו כי במישרים ישפט אלהים
כל-פעלי און:
ג ואתה בן-אדם בשפטך אתם וכמעשיהם גם-אתה
עשה התאמר אל-לבך כי תמלט ממשפט אלהים:
ד או התבזז רב טובו וחקמלתו וארך אפו ולא תתבונן
כי-בטובו הוא מדריךך לשוב אליו:

ה' ובשרות לבד ובכפרך הקשה תצבר לך עברה ליום
 הגדול והנורא בהגלות נגלות צדקת משפט אלהים:
 ו' אשר יגמל לאיש איש כמפעליו:
 ז' חיי עולם לשקדי עשה טוב שחרי כבוד והדר אשר
 לא יעבר לנצח:
 ח' וזעף ועברה לבני מרי הממאנים לשמע דברי אמת
 ולעשות עול יהינו:
 ט' צרה וצוקה לכל-נפש איש הפעל רע היהודי בראש
 וגם-הינני:
 י' וכבוד והדר ושלוש לכל-פעל טוב היהודי בראש
 וגם-הינני:
 יא' כי אין-משא פנים עם-האלהים:
 יב' כי כל-אלה אשר חטאו בכלי-תורה גם בכלי-תורה
 יאבדו ואלה אשר חטאו ותורת אדני אתם על-פי
 התורה הזאת ישפטו:
 יג' כי לא שמעי התורה צדיקים הם לפני אלהים כי
 אם-שמרי התורה יצדקו:
 יד' כי הגוים אשר אין-להם אור תורה ועשים כדברי
 התורה על-פי אור דעתם הם אשר תורה אין להם
 יהיו תורה לנפשם:
 טו' בהראתם כי משפט התורה כתוב על-לוח לבם
 באשר דעתם תגיד להם ועשתנותיהם תליפות
 שטנות או מזכות אשה את-אחותה:
 טז' ביום ההוא אשר ישפט אלהים את-סתרי בני אדם
 על-פי ישוע המשיח באשר הודעתו בבשרתי:
 יז' ואתה כי נקראת בשם יהודי ותשת מבטחך בתורה
 ובאלהים תתהלל נפשך:
 יח' כי ידעת את-רצונו ותבין להבדיל בין-טוב לרע
 להיותך משפיל בתורה:
 יט' ולבך בטוח כי אתה הוא המנהל לעוירים ואור לישיבי
 חשך:
 כ' מורה לפתאים אלוף לילדים וחותרם תכנית בדעת
 ואמת בתורה:
 כא' ואתה המאלף את-אחרים הלא תאלף את-נפשך
 אתה הקרא לא-תגנב תגנב אתה:
 כב' אתה האמר לא-תנאף תנאף אתה אתה אשר תשקן
 את-האילים תממל מעל בקדש:
 כג' אתה כי תתהלל בתורה תתהלל שם האלהים וסור
 מן-התורה:
 כד' כי בגללכם שם אלהים מחלל בגוים כמו שכתוב:
 כה' כי אמן המולה להועיל לך אם-תשמר את-התורה אף
 אם את-התורה הפרת הלא מולתך לערלה נהיתה:
 כו' ואם הערל יעשה כמשפט התורה ערלתו למולה
 תחשבו-לו:
 כז' והערל הזה מלכה העשה כמשפט התורה ידן אתך
 אשר יש-לך ספר המצוה ואות ברית המולות
 ואת-התורה הפרת:
 כח' כי לא-זה הוא יהודי אשר לעינים ולא זאת היא
 המולה אשר למראה בכשר:

כט' אף זה יהודי אשר בתוך לבו הוא יהודי והמולה
 מולת הלבב היא לפי רוח הדבר ולא לפי אות הכתב
 אשר תהלתו לא מבני אדם כי אם מאלהים:

פרק ג

א' אם בן אפוא מה-יתרון ליהודי ומה-בצע לו בברית
 המולות:
 ב' רב מאד מכל-עבר ויתרון הראש פי-הפקדו אתם
 דברי אלהים:
 ג' ומה אפוא אם-מקצתם לא האמינו ההפר יפר חסר
 אמונתם את-אמונת אלהים:
 ד' חלילה אף אלהים נאמן הוא וכל-אדם כזב ככתוב
 למען-תצדק בדבריך ותזכה בהשפטך:
 ה' אף אם-ינדע עז צדקת אלהים על-ידי פשעינו
 מה-נאמר אלהי עול הוא אשר יעיר חמתו עלינו
 כדרך בני-אדם אני מדבר:
 ו' חלילה כי אם-בן איף-ישפט אלהים את-הארץ:
 ז' ואם-פשעי וכחשי באלהים יתן-לו עז וכבוד משנה
 למה-זה אצא רשע בהשפטי:
 ח' אף הלא זה הוא דבר מנהינו המוציאים דבתנו רעה
 לאמר כי אנחנו אמרים נעשה רע בגלל הטוב אשר
 יבא בעקבו אלה הם אשר בהשפטם יאשמו:
 ט' ומה עתה הניש יתרון לנו אפס ואין כי לפני בן
 הוכחנו כי יהודים ויננים בעון המה יחד:
 י' ככתוב אין צדיק אין גם-אחד:
 יא' אין משפיל אין דרש את-אלהים:
 יב' הכל סר יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם אחד:
 יג' קבר-פתוח גרנם לשונם יחליקון חמת עכשויב תחת
 שפתימו:
 יד' אשר אלה פיהם מלא ומררות:
 טו' רגליהם ימהרו לשפף-דם:
 טז' שד ושבך במסלותם:
 יז' ודרךך שלום לא ידעו:
 יח' אין פחד אלהים לנגד עיניהם:
 יט' ואנחנו ידענו כי כל-אשר תגיד התורה לאלה אשר
 קבלו את-התורה תשים דבריה ובזאת יסכר כל-פה
 וכל-הארץ תאשם לפני אלהים:
 כ' יען במעשים אשר צותה התורה לא יצדק כל-בשר
 לפניו כי ממקור התורה יצאה דעת החטא:
 כא' ועתה מבלעדי התורה יצאה צדקת אלהים לאור אשר
 העידו עליה התורה והנביאים:
 כב' וצדקת אלהים באמונת ישוע המשיח נתונה לכל-בני
 אדם לבני אמונים כלם כי אין-מבדיל:
 כג' כי-כלם חטאו ויסגו מאחרי כבוד אלהים:
 כד' ובחנו חנם כלם יצדקו פי-פדה אתם ישוע המשיח:
 כה' הוא אשר הקדישו אלהים מקדם לכפר עלינו כדמו
 על-פי אמונתנו לבעבור גלות את-צדקתו ותמלתו
 באשר סלח לעונות עמו מימי קדם:

^י וגם לגלות את צדקתו לעת כזאת כי הוא הצדיק והוא המצדיק את המאמין בישוע:
^{יב} איה אפוא עתה גאון המתהללים אין כל-מאומה על-פי איזה חק על-פי חק-המעשה לא כי אם על-פי חק-האמונה:
^{יג} לכן חרצנו לאמר באמונה יצדק איש מבפניו המעשים אשר על-פי התורה:
^{יד} האלהים ליהודים לבד הוא ולא לגוים אכן גם-אלהי הגוים הוא:
^{טו} כי הוא אלהים אחד אשר יצדיק את-המולים באמונה ואת-הערלים גם-כן על-ידי האמונה:
^{טז} הכי נפיר את-התורה באמונתנו חלילה אף נקים את-התורה:

פרק ד

^א ומה-נאמר על-אברהם אבינו מה-יתרון מצא במעשהו:
^ב כי לוי-נצדק אברהם במעשיו נאנה-לו תהלה אך-לא לפני אלהים:
^ג כי מה-דבר התורה והאמן אברהם באלהים ויחשבה לו צדקה:
^ד ולאיש אשר מעשהו בידו לא יחשב שכרו כמתנת חנם כי אם-כשלמת חוב:
^ה אף איש אשר מעשה ידיו אין אתו והוא מאמין במצדיק את-הרשע עקב אמונתו אמונתו זו תחשב לצדקה:
^ו כאשר גם-דוד מאשר את-האדם אשר אלהים יצדיקנו לא על-פי פועלו:
^ז אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה:
^ח אשרי אדם לא-יחשב יהיה לו עון:
^ט ואשר היה למי לגמולים או גם-לערלים יען נקרא בזה כי אמונת אברהם נחשבה לו לצדקה:
^י ומתי נחשבה-לו כן אחרי המלו או טרם המלו לא אחרי המלו כי אם-טרם המלו:
^{יא} ואות ברית המולות נשא להיות לו לחותם צדקתו עקב אשר האמין בעודנו ערל למען יהיה לאב לכל-המאמינים אף פיהם ערלים אשר גם-אמונתם תחשב להם לצדקה:
^{יב} והוא אב לגמולים אך-לא רק לגמולים לבדם פיהם-גם-לאלהי ההלכים בעקבות אמונתו אשר התהלך אברהם אבינו בעודנו ערל:
^{יג} כי לא בגלל התורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיות יורש הארץ כי אם-בגלל צדקת אמונתו:
^{יד} כי אם-בעלי התורה יורשים הם אמונה תהיה לריק והבטחה ללא-דבר:
^{טו} כי מפאת התורה יצא הקצף כי באשר אין תורה אין פשע:

^{טז} על-כן בדרך אמונה תמצא למען תכון בחסד וההבטחה תהיה נכונה לכל-הזרע לא לבני התורה לבדם פיהם-גם-לבני אמונת אברהם אשר אב לכלנו:
^{יז} ככתוב כי אב המון גוים נתתיך לפני אלהים זה בטח בו לבו הנתן חיים למתים והקרא לאין פלי:
^{יח} ואף כי לא נראה פתח תקנה החזיק בתקנתו להנחית אב-המון גוים כאשר נאמר כה יהיה זרעך:
^{יט} וכאשר לא התרפה באמונתו הביט אל-בשרו אשר היה כמת בהיותו כבן-מאת שנה ואל-רחם שרה אשר בלה:
^כ ורוחו לא נפלגה בקרבו מבלי אמן בדבר אלהים כי אם-התגבר באמונתו ונתן כבוד לאלהים:
^{כא} ונפשו ידעת מאד כי תשיג יד אל למלאת את אשר דבר:
^{כב} ועל-כן נחשבה לו לצדקה:
^{כג} ולא נכתב רק למענו לבדו כי לו נחשבה:
^{כד} כי אם-גם למענו אשר כן תחשב-לנו המאמינים במקום את-ישוע אדנינו מן-המתים:
^{כה} אשר נמסר למות בפשעינו והקם על לצדקה לנו:

פרק ה

^א על-כן כאשר נצדקנו באמונה שלום ישפת-לנו אלהים על-ידי ישוע המשיח אדנינו:
^ב אשר גם על-ידו מצאנו בדרך אמונה את-שער החסד אשר אנחנו באים בו ובעז האלהים נרים קרן כאשר קנינו לו:
^ג ולא-זאת לבד כי אם-גם בצרה נרים ראש אחרי אשר ידענו פיי-צרה תוליד את-עצור רוח:
^ד ועצר הרוח את-בחינת לב ובחינת הלב את-תקנת נפש:
^ה והתקנה לא תבוש כאשר הוצק בלבנו אהבת-אל ברוח קדשו אשר נתן עלינו:
^ו כי בעוד היינו רפי ידים מת המשיח בעתו בעד החטאים בנפשותם:
^ז הן תיקר לאדם נפשו מתתו אתה בעד נפש צדיק ובעד הצדקה אולי איש מתנהב יעצר-כח למות בעדך:
^ח ואלהים גלה אהבתו לעינינו כי בעוד היינו חטאים נתן המשיח את-נפשו בעדנו:
^ט אף פיי-עתה אחרי אשר נצדקנו בדמו תושיע לנו ידו להמלט מחרון אף:
^י כי אם-בעוד אויבים היינו אנחנו התרצנו אל-האלהים במות בנו אף פיי-אחרי אשר רצה בנו בחיי בנו נושע:
^{יא} ולא-זאת לבד כי אם-גם רמה קנינו באלהים על-ידי ישוע המשיח אדנינו אשר בו לקח רצון מדינו:

^{יב} לכן באשר החטא עלה בארץ על-ידי אדם אחד והמות בא לרגלי החטא בן פגע המות בכל-בני אדם באשר כלם חטאו:

^{יג} כי נמצא חטא בארץ גם-לפני מתן התורה ואף כי חטא לא יחשב בכלי-תורה:

^{יד} בכל-זאת שלט המות מאדם עד-משה גם-בפשעים אשר פשעם לא נדמה לפשע אדם הוא האדם הראשון אשר בדמותו הצלמו האדם האחרון התעתד לבוא:

^{טו} אפס כי אין ערך הפשע כערך מתנת חנם כי אם-בפשע אחד מתו רבים כמה פעמים יתר על-המדה יועיל לרבים חסד אלהים ומתנת ידו על-פי חסד האיש האחד ישוע המשיח:

^{טז} ולא כמשפט הנחרץ בגלל הפשע האחד נתנה לנו המתת כי המשפט יצא להרשיע את-כלם בפשע אחד והמתת היא לטהר את-כלם מפשעים רבים:

^{יז} כי אם-בפשע האחד שלט המות בנו על-ידי האחד אף כי-נשאוי שפעת החסד ומתנת הצדקה ימשלו בחיים על-ידי האחד הוא ישוע המשיח:

^{יח} לכן באשר בפשע איש אחד נשפטו כל-בני-אדם ויאשמו בן גם-בצדקת איש אחד יזכו כל-בני-אדם לחיי צדקה:

^{יט} כי באשר בהפצר איש אחד רבים יצאו אשמים בן גם-בהקשב האחד רבים יצאו נקיים:

^כ ובין כה נכה באה התורה לבעבור יגדל הפשע אף באשר גדל הפשע שם גדל החסד יתר מאד:

^{כא} וכאשר שלט החטא במות בן ימשל החסד על-ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדונינו:

פרק ו

^א ומה-נאמר עתה הנעמד עוד בחטאה למען יגדל החסד:

^ב חלילה אנהנו אשר כמותם נחשבונו לחטא איך נחיה-בו עוד:

^ג הלא ידעתם כי כלנו הנטבילים בשם ישוע המשיח במוותו נטבלנו:

^ד וכאשר נטבלנו במוותו בן נקברנו עמו וכאשר אבי-כל בכבודו הקימו מן-המתים בן גם-עלינו לקום להתהלך לפניו בחיים חדשים:

^ה כי אם-היינו דבקים בו כענפים בעץ ונחשבים כמו-מתים במוותו הלא נשנה-לו גם-בתקומה:

^ו בדעתנו כי האדם הקדמני בקרבנו נתלה במהו למען יחדל עצם האדם החטא הזה לבלתי נהיה עוד עבדים לחטא:

^ז כי המת חפשי הוא מן-החטא:

^ח והנה אם-מתים אנהנו עם-המשיח סמוך לבנו כי גם-נחיה עמו:

^ט בדעתנו כי המשיח אשר קם מן-המתים לא יישן עוד ולא ישלט-בו המות שנית:

^י כי באשר מת מת הוא פעם אחת לחטא ובאשר חי חי הוא לאלהים:

^{יא} בן חשבו נפשכם גם-אתם מתים לחטאה וחיים לאלהים בישוע המשיח אדונינו:

^{יב} אל-ישלט אפוא החטא בבשרכם ההלך למוות לנטות אחריו בתאנתו:

^{יג} ואל-תתנו את-אבריכם להיות כלי-און לחטא אף הקריבו את-נפשכם לאלהים כחיים מן-המתים ואת-אבריכם כלי צדקה לאלהים:

^{יד} והחטא לא ישתרר עליכם כי אינכם תחת יד-התורה כי אם-תחת יד תורת חסד:

^{טו} ומה אפוא הכי נחטא יען תחת יד-התורה אין אנהנו עוד כי אם-תחת יד תורת חסד חלילה:

^{טז} הלא ידעתם כי למי אשר תפיקו נפשכם כעבדים סרים למשמעתו לו אתם לעבדים כאשר אליו תשמעון אם עבדים לחטא ולמות ואם לשמע בקול אדני ולצדקה:

^{יז} וברוך הוא אלהים כי אחרי היותכם עבדים לחטא שמתם על-לבכם לשמע ולשמור את-התורה ההיא כצורתה אשר קבלתם עליכם:

^{יח} ואחרי אשר יצאתם לחפשי מיד-החטא לעבדי הצדקה הייתם:

^{יט} כדרך בני-אדם אני מדבר בעבור רפיון בשרכם כי באשר הקרבתם אבריכם לתועבה ועולתה לעשות עול בן הקדישו-נא אבריכם כיום למעשה הצדקה למען תהיו קדשים:

^כ כי-בהיותכם לפנים עבדים לחטא נפרדים הייתם מצדקה:

^{כא} ומה-פרי מצאתם אז מהמעשים ההם אשר תכלמו מהם כיום כי עקב אלה אבדון:

^{כב} אף עתה כי-יצאתם לחפשי מיד החטא ותהיו עבדים לאלהים הלא תשאו פריכם בקדש ועקב-זה חיי עולם:

^{כג} כי משכרת החטא אבדון ומתת אלהים חיי נצח בישוע המשיח אדונינו:

פרק ז

^א הלא ידעתם אחי כי לידעי התורה אני מדבר כי התורה משלת באדם כל-עוד חי הנהו:

^ב כי אשה בעלת-בעל צרורה היא על-פי התורה בחיי בעלה וכי-ימות הבעל יצאה לה מתורת הבעל:

^ג ועל-כן אם תדע איש אחר בעוד בעלה חי נאפת יקרא לה אף אחרי מות הבעל חפשית היא מן-התורה ולא נאפת היא בהיותה לאיש אחר:

^א לכן אחי גם-אתם כמתים נחשבתם לתורה בבשר המשיח המת ונתקומו ונתקו לאחר הלא הוא אשר קם מן-המתים למען עשות פרי לאלהים:

^ב כי כל-עוד נדפנו חיי בשרים קראת מצות התורה לתשוקות אנו בקרבנו אשר התגרו בנו ונעש פרי למות:

^ג אף עתה נחלצנו מיד התורה ומוסרותיה השלכנו ממנו אחרי אשר מתנו לה ובכך עלינו לעבד את-יהוה ברוח החדשה ולא לפי-טעם המלות הנושנות בתורה:

^ד ומה-נאמר עתה הרי התורה חטא היא חלילה אפס חטא לא ידעתי אם לא על-פי התורה כי לחמד לא ידעתי לולא אמרה התורה לא תחמד:

^ה והחטא מצא-לו תאנה במצנה ויעורר בי כל-תאנה כי מבלעדי התורה החטא כמת הוא:

^ו ואני חי הייתי לפנים בלא-תורה ובכוא המצנה קם החטא וחי ואנכי נפילתי מת:

^ז והמצנה הזאת אשר חיים בה נמצאה-לי פמות:

^ח כי-החטא במצא תאנה במצנה השיאני וכיד המצנה ההיא הרגני:

^ט ובכך התורה קדשה והמצנה קדשה ישרה וטובה:

^י הרי נהפכה-לי הטובה למות חלילה אף החטא הוא למען יודע פאשר הוא בהביאו לי את-המות מן-הטובה כי לנכח המצנה יגדל ויעלה החטא לתטאה גדלה עד-מאד:

^{יא} כי נודע לנו כי-התורה תורת רוח היא ואני בשר אני נמפתי לחטא:

^{יב} כי הדבר אשר אני עשה אראה ולא אבין כי לא-כאשר רצתה נפשי עשיתי כי אם-את-אשר שנאתי זאת עשית ירי:

^{יג} ובעשותי הדבר אשר לא-חפצתי-בו הנני נתן עדות לתורה כי טובה היא:

^{יד} ועתה לא-עוד אנכי בעל המעשה הזה כי אם-החטא השכן בקרבי:

^{טו} כי בקרבי ובשרי ידעתי לא ישפן-טוב באשר החפץ לעשות טוב נמצא עמדי אף לבצע את-חפצי לא תמצא ירי:

^{טז} כי אינני עשה את-הדבר הטוב באשר חפצתי אף את-הרע אשר לא חפצתי ירי תבצענה:

^{יז} ואחרי אשר עשה אני את-הדבר אשר לא חפצתי לא אנכי עוד בעל המעשה הזה כי אם-החטא השכן בקרבי:

^{יח} זה הוא החק אשר מצאתי בנפשי באשר אהפץ לעשות טוב כן הרע יעמד נגדי:

^{יט} כי בתורת אלהים חפצי כחפץ האדם הפנימי:

^כ אף תורה אחת אני מוצא בקרב מעי הנלחמת בתורת שכלי ונפשי בשבי הלקה לפני תורת החטא אשר בקרב מעי:

^{כא} אוי לגבר אמלל כמני מי יצילני מגוף המות הלזה:

^{כב} אודה הפעם את-אלהים בישוע המשיח אדנינו ובכך אפוא עבד אני ברוחי את-תורת האלהים ובבשרי את-תורת החטא:

פרק ח

^א על-כן אפוא אין-אשמה לדבקים בישוע המשיח המתהלכים שלא כבשר אלא לפי הרוח:

^ב כי תורת רוח החיים בישוע המשיח חלצה את-נפשי מתורת החטא והמות:

^ג כי את-אשר לא שמה התורה כי קצרה ידה לכבש את-הבשר שת אלהים בשלחו את-בנו בדמות בשר האדם החטא לקרבן על-החטא וישפטו להם החטא בבשרו:

^ד למען תוקם צדקת התורה בנו ההלכים בדרך החיים לפי-הרוח ולא לפי-הבשר:

^ה כי ההלכים לפי-הבשר יהגו בדברי הבשר וההלכים לפי-הרוח בדברי הרוח:

^ו כי הגיון הבשר מות והגיון הרוח חיים ושלום:

^ז יצן הגיון הבשר פרה שנאת אלהים כי לא נכנע מפני תורתו וגם-להכנע לא יוכל:

^ח ואלה אשר חיי בשרים חיים הם לא יוכלו להפיק רצון מאלהים:

^ט ואתם לא חיי בשרים חיים כי אם-חיי הרוח אם רק רוח האלהים שכן בתוככם אל-נכון אף מי אשר אין לו רוח המשיח לא לו הוא:

^י ואם-המשיח יש בכם הנה הגוף מת הוא עקב החטא אף הרוח חי עקב הצדקה:

^{יא} ואם-רוח אל המקום את-ישוע מן-המתים ישפן בכם הלא הוא אשר הקים את-ישוע המשיח מן-המתים? תן חיים גם-לעצמותיכם הלקחים למות ברוח ההוא השכן בכם:

^{יב} לכן אחי לא לבשר נדרנו לחיות חיי בשרים:

^{יג} כי אם-חיי בשרים תחיו מות תמתון ואם ברוח תכחידו את-מעללי הבשר חיה תחיו:

^{יד} כי כל-אלה אשר ברוח אלהים יוכלו בני אלהים הקמה:

^{טו} כי לא רוח עבדות קבלתם אשר תשובו ליראה כי אם-רוח כמשפט הבנים אשר בו אנו קראים אבא אבינו:

^{טז} הוא הרוח הנתן עדות לנפשונו כי-בני אלהים הגנו:

^{יז} ואם-בנים גם-ירשים אנחנו ירשי נחלת אלהים חלק כחלק עם-המשיח אם-אמנם נתענה עמו למען גם-עמו נפכד:

^{יח} כי שקלתי סבל הזמן הזה ואיננו שנה להשקל עם-הכבוד הבא אשר יראה עלינו:

^{יט} כי גם-עניי הבריאה תליות בצפייתה עד-גולה כבוד בני האלהים:

פרק ט

א הנה אמת אני דבר במשיח ולא אכזב וחקרי לבי
יעידון לי ברוח הקדש:
ב כי צר לי מאד וכל-היום לבי עלי דני:
ג עד אשר-בקשה נפשי לאמר לו החרם יחרים המשיח
אתי תחת אחי שארי ובשרי:
ד אשר הם בני ישראל ולהם משפט הפנים והפבור
והפרישות מתן התורה עבדת הקדש ודברי
ההבטחות:
ה האבות להם הם והמשיח לפי-בשרו מהם יצא אשר
עלה-הכל הוא האלהים המברך לעולם ועד אמן:
ו אפס לא-כן הדבר ודבר-אלהים לא נפל ארצה כי
לא-כלם אשר מישראל ישאלים הם:
ז ולא כל-זרע אברהם בנים הם פי אף ביצחק יקרא לך
זרע:
ח וזה יורנו כי לא בני-הבשר בני אלהים הם פי אם-רק
בני ההבטחה יחשבו לזרע:
ט פי זה דבר ההבטחה למועד אשוב ולשרה בן:
י ומלבד זאת גם-הרבקה בהיותה הרה בן-יחיד ליצחק
אבינו:
יא בטחם נולדו ילדיה עד לא-עשו מאומה משוב עד-רע
למען תקום עצת אלהים לפי-בחירתו לא עקב
מעשים פי אם-פרצון הבחר:
יב הגד לה פירב יעבד צעיר:
יג כפתוב נאהב את-יעקב ואת-עשו שנאתי:
יד ומה-נאמר עתה הכי יש עולתה באלהים חלילה:
טו כי אל-משה אמר ונתתי את-אשר אחן ורחמתי
את-אשר ארחם:
טז ומפני זה אין הדבר ביד הרצה ולא ביד הרץ פי
אם-ביד אלהי החנינה:
יז כי-כן הכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתך
בעבור הראתך את-כחי ולמען ספר שמי
בכל-הארץ:
יח וזה יורה לנו כי את-אשר ירצה יחננו ואת-אשר ירצה
יכבד את-לבו:
יט וכי תאמר אלי הלא רצונו אין להפריע ואם-כן
למה-זה יפקד עון:
כ אכל מי אתה הוא בן-אדם פי תריב ריב עם-האלהים
היאמר יצר ליצרו למה-זה כה יצרתני:
כא האין שלטון ליצר החמר לעשות מגלם שהוא כלי
אחד לכבוד וכלי אחר לקלון:
כב ומה אפוא אם-חפץ האלהים להראות את-זעמו
ולהודיע את-גבורתו וישא בארץ רוחו את-כלי הזעם
אשר נכוננו לאבדון:
כג ואת-עשר תפארתו הודיע בכלי החנינה אשר הכינם
מאז לכבוד:

כ פי לא ברצונה נכבשה הבריאה להבלי-שוא פי
אם-פרצון הכבש אתה אשר הניח לה פתח תקנה:
כא פי תגאל מעבודתה ומשחיתותיה לדרור לצבי
ולכבוד עם-בני האלהים:
כב פי הבריאה כלה ידענו פי תאנק תזעק בחבליה
עד-עתה:
כג ולא-היא לבדה כי אם-גם אנו אשר לקחנו ראשית
החלק בפרי בכורים במתנת הרוח גם-אנו נאנחים
בנפשנו ומחפשים למשפט הפנים לפדות גוינתנו:
כד פי תשוועתנו עד-כה רק בתקנה היא אולם תקנה
נראה לעינים לא-עוד תקנה היא פי דבר אשר יראה
אדם בעיניו למה יקנה לו עוד:
כה אף אם-נקנה לדבר אשר לא ראינו נוחיל לו הוחיל
ודומם עד-בואו:
כו וכזאת גם-הרוח עזר יעזר-לנו ברפיונו פי מה אפוא
להתפלל לא נדע פאשר נכון לנו אף הרוח ההוא
מפגיע בעדנו באנחות עמקו מספר:
כז והבחן לבות הוא ידע מה הגיון הרוח אשר פלב
אלהים בעד קדשיו יפגיע:
כח וכל-המעשים ידענו כי יעזרו יחדו לטובה לא-הבי
אלהים הקראים בסוד עצתו:
כט פי את-אלה אשר ידע מקדם אתם יעד גם-מאז פי
ישוו לדמות בנו לבעבור יהיה הוא הבכור לאחים
רבים:
ל ואת-אלה אשר יעד מאז אתם גם-קרא ואת-אלה
אשר קרא אתם גם-הצדיק ואת-אלה אשר הצדיק
אתם גם-כבד:
לא ומה-נאמר עתה על-זאת אם-אלהים לנו מי יתיצב
בפנינו:
לב הן הוא לא חמל על בן-סגלתו פי אם-הסגירו בעד
כלנו הכי עמו לא יתן-לנו כל-משאלותינו כרב
חסדו:
לג מי ישית חטאת על-בחירי האלהים הן האלהים הוא
המצדיק:
לד מי-הוא זה המרשיע הלא ישוע המשיח מת נחי
וגם-ישב לימין האלהים וגם-הוא מפגיע בעדנו:
לה מי יפרידנו מאהבת המשיח האם צר מציק ורדף או
רעבון ומערהמה פי-חרב וכל-מוקשי מות:
לו כפתוב כי-עליך הרגנו כל-היום נחשבנו כצאן
טבח:
לז ובכל-אלה יתר הרבה ממנצחים יכל נוכל ביד האהב
את-נפשנו:
לח פי בטחתי פי לא מות ולא חיים לא מלאכי אל לא
שרי הצבא לא אלה אשר ישנם ולא אלה אשר
עתידים לבא ולא גברי כח:
לט ולא רום ולא עמק ולא איזה יקום אחר יהיה לאל
ידם להפרידנו מאהבת האלהים אשר בישוע המשיח
אדגיננו:

כד וכלי התנינה אֲנַחְנוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ לֹא מִן־הַיְּהוּדִים לְבָדָם כִּי אִם־גַּם מִן־הַגּוֹיִם:

כה כָּאֲשֶׁר גַּם־דָּבָר בְּהוֹשֵׁעַ אֶקְרָא לְלֹא־עַמִּי עַמִּי:

כו וּלְלֹא־רַחֲמָה רַחֲמָה וְהָיָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יֵאָמֵר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם שֵׁם יִקְרָאוּ בְּנֵי אֱלֹהִי:

כז וְיִשְׁעִיהָ קָרָא עַל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי אִם־יְהִיָּה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם שָׁאֵר יָשׁוּב בּוֹ:

כח כְּלִיֹּן חֲרוּץ שׁוֹטֵף צִדְקָה כִּי כָלָה וְנִחְרָצָה אֲדֹנִי עֲשֵׂה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

כט וְכַאֲשֶׁר אָמַר יִשְׁעִיהָ לִפְנִים לְוִלִּי יִהְיֶה צָבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ זֶרַע כְּסֹדִם הֵייוּ לַעֲמֻדָה דְּמִינוּ:

ל וַעֲתָה מִה־נֹּאמַר כִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא רָדְפוּ אֶת־הַצִּדְקָה הַשִּׁיגוּ צִדְקָה הִיא הַצִּדְקָה אֲשֶׁר מִמָּקוֹר אֲמוּנָה:

לא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רָדְפוּ אֶת־תּוֹרַת הַצִּדְקָה לֹא הַשִּׁיגוּ אֶת־תּוֹרַת הַצִּדְקָה:

לב וַיַּעַן־מָה יַעַן כִּי־לֹא בְּאֲמוּנָה רָדְפוּ כִּי מִמַּעַשֵׁי הַתּוֹרָה בִּפְעֻלֹת וַיִּתְּנָגְפוּ בְּאֶבֶן נֶגֶף:

לג כִּפְתּוּב הַנָּנִי יֹסֵד בְּצִיּוֹן אֶבֶן נֶגֶף וְצוּר מִכְשׁוֹל וְהִמָּאֵמִין בּוֹ לֹא יָבוֹשׁ:

פרק י

א אחי תַּאֲוֹת לְבִי וּתְפִלָּתִי לֵאלֹהִים בְּעַד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִנְשְׁעוּ:

ב כִּי עַדוֹת אֲנִי לָהֶם כִּי קִנְאָת אֱלֹהִים אַתֶּם אֶף לֹא־בְהִשְׁכַּל:

ג כִּי מֵאֲשֶׁר צִדְקַת אֱלֹהִים הִשְׁכִּילוּ וַיִּתְּאֲמָצוּ לְהַקִּים צִדְקַת נִפְשָׁם לֹא נִכְנַע לָבָם לִפְנֵי צִדְקַת אֱלֹהִים:

ד כִּי תִכְלִית הַתּוֹרָה הוּא הַמְּשִׁיחַ לַצִּדְקָה לְכָל־הַמֵּאֲמִין בּוֹ:

ה כִּי מִשָּׁה כָּתַב עַל־הַצִּדְקָה לְפִי מִשְׁפָּטִי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אַתֶּם הָאָדָם וְחִי בָהֶם:

ו וְהַצִּדְקָה מִמָּקוֹר הָאֲמוּנָה תִּקְרָא כְּזֹאת אֶל־תֹּאמַר בְּלִבְכֶּךָ מִי יַעֲלֶה הַשְּׁמִימָה זֶה הוּא לְהוֹרִיד אֶת־הַמְּשִׁיחַ:

ז או מִי־יִרֵד שְׁאֵלָה זֶה הוּא לְהַעֲלוֹת אֶת־הַמְּשִׁיחַ מִן־הַמַּתִּים:

ח וְמָה הִיא אִמְרַת כִּי קְרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ וְזֶה הוּא דָּבָר הָאֲמוּנָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרִים:

ט כִּי אִם־בְּפִיךָ תוֹדָה כִּי יִשׁוּעַ הוּא הָאֲדוֹן וּבִלְבָבְךָ תֵּאֲמִין כִּי אֱלֹהִים הִקִּימוּ מִן־הַמַּתִּים תִּנְשָׁע:

י כִּי בִלְבָבוֹ יֵאָמֵן בּוֹ הָאָדָם וְהִיָּה־לוֹ לַצִּדְקָה וּבִפְּיָהּ יוֹדֶה־לוֹ וְהִיָּה־לוֹ לִישׁוּעָה:

יא כִּי כִפְתּוּב אָמַר וְהִמָּאֵמִין בּוֹ לֹא יָבוֹשׁ:

יב וְאִין מְבַדִּיל בֵּין־יְהוּדִי לִיְנוֹנִי כִּי הֵלֹא הוּא אֲדוֹן־כָּל וְרֹב חֶסֶד לְכָל־קִרְיָיו:

יג כִּי־כָל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט:

יד אֶכֶן אֵיךְ יִקְרָאוּ אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָאֲמִינוּ־בּוֹ וְאֵיךְ יֵאָמִינוּ־בּוֹ אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ עָלָיו וְאֵיךְ יִשְׁמְעוּ בְּאִין מִגִּיד:

טו וְאֵיךְ יִגִּידוּ אִם־אִין שִׁלַּח אַתֶּם כִּפְתּוּב מִה־נָּאוּ רַגְלִי מִבְּשָׁר שְׁלוֹם מִבְּשָׁר טוֹב:

טז אֶף לֹא־כָלָם שָׁמְעוּ אֶל־הַבְּשָׂרָה כִּי יִשְׁעִיהוּ אָמַר יְהוָה מִי הָאֲמִין לִשְׁמַעְתָּנוּ:

יז אֲשֶׁר לְזֹאת הָאֲמוּנָה בָּאָה מִפִּי הַשְּׁמוּעָה וְהַשְּׁמוּעָה הִיא בְּדָבָר אֱלֹהִים:

יח אֶף אֲנִי אָמַר הִכִּי לֹא שָׁמְעוּ הֵלֹא בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹלָם וּבִקְצָה תִּבֵּל מְלִיָּהֶם:

יט וְעוֹד אֲנִי אָמַר הִכִּי לֹא יָדַע יִשְׂרָאֵל וּמִקֶּדֶם אָמַר מִשָּׁה אֲנִי אֶקְנִיאֲכֶם בְּלֹא־עֵם בְּגוֹי נָכַל אֶכְעִיסְכֶם:

כ וְיִשְׁעִיהָ יַעֲזֹ לֹאמֹר נִמְצָאתִי לֵלֵא בְּקִשְׁנִי נִגְלִיתִי לְלֹא שְׁאֵלוֹנִי:

כא וְעַל־יִשְׂרָאֵל הוּא אָמַר פִּרְשָׁתִּי יָדִי כָל־הַיּוֹם אֶל־עַם סוֹרֵר וּמִרְיָה:

פרק יא

א וְאֲנִי אָמַר כִּיֹּם הִכִּי הַשְּׁלִיךְ אֱלֹהִים אֶת־עַמּוֹ מֵעַל־פָּנָיו חֲלִילָה גַם־אֲנִכִּי יִשְׂרָאֵלִי אֲנִי מִזֶּרַע אֲבִרָהֶם לְמַטָּה בְּנִימִין:

ב לֹא־הַשְּׁלִיךְ אֱלֹהִים מֵעַל־פָּנָיו אֶת־עַמּוֹ אֲשֶׁר יָדַעוּ מִקֶּדֶם הֵלֹא יָדַעְתֶּם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר כִּפְתּוּב בְּאֵלֵיהָ בְּהִתְאוּנָנוּ עַל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֱלֹהִים לֵאמֹר:

ג יְהוָה אֶת־נְבִיאֶיךָ הִרְגוּ וְאֶת־מִזְבְּחֶיךָ הִרְסוּ וְנִאֲמָתָה אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקָשׁוּ אֶת־נִפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:

ד וְמָה יַעֲנֶה אַתּוֹ דָּבָר אֱלֹהִים הַשְּׁאֲרִיתִי לִי שְׁבַעַת אֲלָפִים אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ עַל־בְּרָכִים לְבָעַל:

ה וְכֵן גַּם־כִּיֹּם הַזֶּה הַשְּׁאִיר לוֹ שְׁאֲרִית כָּאֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם בְּחֶסֶד:

ו וְאִם בְּחֶסֶד לֹא עָשָׂה זֹאת עוֹד בְּשֹׁכֵר מַעֲשֶׂה כִּי אִם־כֵּן הַחֶסֶד אֵינָנוּ עוֹד חֶסֶד וְאִם־הִיָּתָה מִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים אֵינָנוּ־עוֹד חֶסֶד כִּי אִם־כֵּן הַמַּעֲשֶׂה יִחְדַּל לְהִיֹּת מַעֲשֶׂה:

ז וַעֲתָה מָה אֶפּוֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הַשִּׁיגוּ אֶת־אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ רַק הַנִּבְחָרִים הַשִּׁיגוּ וְהַנּוֹתָרִים חִפּוּ בְּעוֹרֹן:

ח כִּפְתּוּב נִתֵּן לָהֶם יְהוָה רוּחַ תְּרַדְמָה עֵינִים לֹא לְרֹאוֹת וְאָזְנוֹת לֹא לִשְׁמֹעַ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:

ט וְדוֹד אָמַר יְהִי שְׁלַחְנָם לִפְחַ וּלְרִשָּׁת וּלְמוֹקֵשׁ וּלְשִׁלוּמִים לָהֶם:

י תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרֹּאוֹת וּמִתְּנִיָּהֶם תְּמִיד הַמַּעַד:

יא וְאֲנִי אָמַר כִּיֹּם הִכִּי נִוְקָשׁוּ לְמַעַן יִפְּלוּ וְלֹא יוֹסִיפוּ קוֹם חֲלִילָה אֶף בְּמַפְלָתָם יֵצֵאָה יִשׁוּעָה לְגוֹיִים לְמַעַן הַקְּנִיאֵם:

יב אֶף אִם־מַפְלָתָם הִיָּתָה תִּשׁוּעַת הָעוֹלָם וְנִזְקָם לְחִיל גּוֹיִם אֶף כִּי קוֹמָם וְהֵם מְלֹאִים:

פרק יב

א ועתה אני מתחנן אלכם אחי ברחמי אלהים להקדיש את-גויותיכם פקרבן חי וקדוש לרצון לאלהים כי-בזאת תשכילו לעבד אתו:

ב ואל-תהיו דומים לבני העולם הזה כי אם-תנו לבכם להתחדש ונהפכתם לענשים אחרים ועיניכם לאלהים לבחן מה-הוא רצונו הטוב והנעים והשלם:

ג כי על-פי רוח החן הנתון לי אקרא לאיש איש מכם לבלתי יעריך את-נפשו יתר מאשר נכון לו כי אם-הערך והצנע לפי מדת האמונה אשר-מדר לו אלהים:

ד כי כאשר יצרים רבים לנו בגוף אחד ולא לכל-היצרים משמרת אחת:

ה כן רבים אנחנו לגוף אחד במשיח ואיש איש ממנו כיצור לחברו:

ו וכן לנו מתנות שנות לפי רוח החן הנתון לנו אם-נבואה נתנבא לפי קו אמונתנו:

ז מי העמד לשרת ישרת כאיש חיל וכן המורה יורה במשפט:

ח המוכיח ישכיל פיהו בתוכחתו הנתן ידבנו לבו במתנת ידו העמד בראש העדה יעמד כאיש חרוץ והגמל חסד יגמל בשוב לב:

ט אל-תהי אהבתכם בשפת חלקות שנאו את-הרע ודבקו בטוב:

י אהבו איש את-אחיהו ממקור רחמיכם וכבדו איש את-חברו יותר מנפשכם:

יא שקדו על-מעשיכם ואל-תעצלו התאששו ברוח ועבדו את-יהוה:

יב שמחו בתקנה הוחילו בצרה חזקו ואמצו בתפלה תמיד:

יג התחברו למלאת מחסרי הקדושים וחושו להביא ארמים לבתיכם:

יד ברכו את-רדפכם ברכו ואל-תקללו:

טו שמחו עם-השמחים וכו עם-הבכים:

טז שיתו את לבכם לחשב איש איש פלכב אחיו אל-תהלכו בגדלות מכם התרועעו עם-עננים ואל-תהיו חכמים בעיניכם:

יז אל-תגמלו לאיש רעה תחת רעה חושו לעשות את-הטוב בעיני-כל:

יח ואם-יש מקום פאשר יש-לא ל ידכם השלימו עם-כל-אדם:

יט אל-תתנקמו ידידים כי אם-תנו מקום לתרון אף כי כתיב לי נקם אני אשלם אמר יהוה:

כ ואם-רעב שנאף האכילהו לחם ואם-צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על-ראשו:

כא אל-תכבש לפני הרע כי אם-כבש את-הרע לפניך בטוב:

יג ואליכם הגוים אני דבר אחרי אשר שליח לגוים אנכי את-משמרת אכבדה:

יד אולי אקניא את-בני עמי ובשרי והושעתי לאחדים מהם:

טו כי אם-מאשר נדחו באה עת רצון לישיבי תבל מה-אפוא תהיה לעת יקבצו הלא חיים מן-המתים:

טז ואם-ראשית הערסה קדש פן גם-הערסה ואם-שרש העץ קדש פן גם-ענפיו:

יז וכי נקטפו מן-הענפים ואתה זית היער נטעת במקומם ותתערה בשרש הזית ובדשנו:

יח אל-תתנשא על-הענפים ואם-תתנשא זכר כי לא אתה תשא את-השרש כי אם-השרש ישא אתך:

יט והן תענה הלא נקטפו הענפים להרכיב אתי עליהם:

כ פן דברת הן נקטפו בחסר אמונתם ואתה נצב באמונתך אל-יגבה לבך כי אם-ירא:

כא כי אם-לא חמל אלהים על-הענפים האזרחים הלא גם-עליך לא-יחמל:

כב שור-נא אפוא חסד אלהים ומשפטו הנורא לאלה הנוקשים משפט נורא ולך חסד אלהים אם-ארחות חסד תשמר ואם-אין גם-אתה תגדע:

כג וגם-הם אם-לא יחזיקו בחסר אמונתם יטעו כי-יכל אלהים לשוב לטעת אתם:

כד כי אם-אתה נקטפת מזית היער באדמת מולדתו ונטעת במוזית טוב אשר לא כחקך אף-פי הענפים האזרחים במוזיתם יטעו:

כה כי אין-נפשי לכסות מכם אחי את-הסוד הזה פן-תהיו חכמים בעיניכם כי ישראל הבה בענין מקצה אחד עד כי-יבא מלא הגוים:

כו ובכן כל-ישראל יושע פכתוב ובא מציון גואל וישיב פשע מיעקב:

כז ואני זאת בריתי אותם כי-אסלח לעונם:

כח הן בדבר הבשורה שנואים הם בגללכם אף בדבר הבחירה אהובים הם בגלל האבות:

כט כי לא-ינחם אלהים על-מתנת ידו ועל-קריאת פיהו:

ל כי כאשר גם-אתם לפנים לא האמנתם באלהים ועתה רחמתם עקב חסר אמונתם:

לא פן גם-הם לא האמינו עתה למען עקב רחמיכם גם-המה ירחמו:

לב פיהסגיר אלהים את-כלם ללא-אמונה למען ירחם על-כל-מו:

לג מה-עמק תהום החכמה והדעת לאלהים מי יחקר משפטיו ודרךיו מי ימצא:

לד כי מיתכן את-רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו:

לה או מיהקדים לתת אליו וישלם לו:

לו כי הכל מידו הכל בו והכל לו הוא אשר-לו הפבור לעולם ועד אמן:

פרק יג

א כל־נפש תפגע לפני ממשלת הראשים כִּי־אין ממשלה זולתי הנתונה על־פי האלהים ומאתו נהיו הממשלות אשר ישנן:

ב לכן כל־המורד בממשלה המרה בפקדת אלהים והממרים ישאו עונם בראשם:

ג כִּי־השליט איננו למחמה למעשים טובים כי אם־לרעים וכִי־תאבה כִּי־ממשלתו לא־תהי לך למחמה עשה טוב ותהלה תשא מלפניו:

ד כִּי־משרת אלהים הוא לטוב לך אפס אם־אנן פעלת ירא כי לא־חנפם ישא את־חרבו ומשרת אלהים הוא הנשפט בזעם את־פעל אנן:

ה לכן נכון לכם להכנע לא מפני הזעם לבדו כִּי־אם גם־מפני מוסר הלב:

ו אשר בעבור זה אתם משלמים גם את־המס כִּי־משרתי אלהים הם השקרים על־הדבר הזה:

ז הבו לכל־איש את־אשר לו המס לא־אשר־לו המס המכס לא־אשר־לו המכס היראה לא־אשר־לו היראה והפבור לא־אשר־לו הפבור:

ח לא תלינו אתכם כל־חוב בלתי אהבת אדם לחברו כי האהב את־חברו קים את־התורה:

ט כִּי־הנה לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמד עם פל־מצות אחרות יכול אתן הפתוב ואהבת להעך כמוד:

י האהבה לא תעשה רע לרע על־כן האהבה היא קיום התורה:

יא ואף את־הזמן לא תנפרו כי בא המועד להקיץ משנה כי ישועתנו קרבה לנו עתה מיום אשר החלנו להאמין:

יב הלילה חלף הלך לו והיום הגיע נעזבה־נא את־פצעלי החשך וכלי נשק האור נחגרה:

יג ובמישרים נתהלך במו־ביום לא במרוצח סרורים ושרון לא־בזמה ונעבים ולא־בזדון וקנאה:

יד אף רוח ישוע המשיח אדנינו תלבש אתכם ולא תמלאו משאלותיכם לפי תאות הבשר:

פרק יד

א איש רפה ידים באמונה קבלהו בתוככם ולא לחקרי לב לשעפיו ועשתנת יו:

ב יש מאמין כי כל־דבר נכון לו לאכל ורפה ידים זה יאכל ירק:

ג האכל כל־מאכל אליבז לא־אשר איננו אכל ואשר איננו אכל אלי־שפט את־האכל כִּי־נשא פניו אלהים:

ד מי אתה כִּי־תשפט עבד לא־לך הן לאדניו הוא כי יקום וכִי־יפל והוא יקום כִּי־רב כח יהנה להקימו:

ה יש מבדיל יום מעל יום ויש אשר יום פיוס נחשב־לו כִּי־ינא כל־איש סמוך לבו בדעתו:

ו המכבד ימים ליהנה הוא מכבדם ואשר איננו מכבד ימים למען יהנה איננו מכבדם האכל אכל לשם יהנה כִּי־יודה לו ואשר איננו אכל לשם אלהים ויהדנו:

ז כי אין־איש מאתנו יחיה לנפשו ואין־איש ימות לנפשו:

ח כי אם־נחיה נחיה ליהנה וכִי־נמות נמות ליהנה לכן כִּי־נחיה וכִי־נמות ליהנה הננו:

ט כי הלא בעבור זאת מת המשיח ויקם נחי להשתרר באדון על־המתים ועל־החיים:

י ואתה למה־זה תשפט את־אחיד או מדוע תבזז אתה לאחיד וכלנו למשפט נעמד לפני כסא דין אלהים:

יא כי כתוב חִי־אני נאם יהנה כי לי תכרע כל־כרך וכל־לשון תודה לאלהים:

יב על־כן כל־איש ואיש לנפשו ישיב את־אלהים דבר:

יג ועתה לא נשפט עוד איש את־אחיו כי אם־נחרץ משפט לבלתי תת איש לפני אחיו מוקש או מכשול:

יד ידעתי גם־ידעתי בישוע אדנינו כִּי־אין דבר טמא מאליו ורק־טמא הוא למי אשר יחשבונו לטמא:

טו ואם־יעצב אחיד במאכלך אינך הלך עוד בארץ אהבה אל־תשחת במאכלך את־אחיד אשר המשיח מת בעדו:

טז ואל־תתן ישרת נפשך לגדופים:

יז כִּי־מלכות אלהים איננה מאכל ומשחה כי אם־צדקה שלום וחדנה ברוח הקדש:

יח והעבד את־המשיח באלה רצוי הוא לאלהים ונחמד בעיני אנשים:

יט על־כן נרדפה־נא דרכי שלום לכונו איש את־רעהו:

כ אל־תהרס פעל אלהים על־דברת מאכל כל־דבר הוא טהור ורק רע הוא לא־אשר יאכלנו להחנקם בנפשו:

כא טוב לא־לאכל בשר לא־לשתות יין ולא־לעשות דבר אשר יהיה מכשול לב לאחיד או אשר ינקש־בו או ידיו תרפינה:

כב יש־לך אמונה תהי־לך לבדך לפני האלהים אשרי האיש אשר לבו לא ירשיענו באשר יבחר־לו:

כג אף אם־יאכל וילבו נפלג עליו ונשא עונו יען כי לא באמונה מעשהו וכל אשר נעשה בבלי אמונה חטא הוא:

פרק טו

א ואנחנו גברי כח עלינו המצנה לשאת רפיון דלי כח ולא לחוש לחפץ נפשנו:

ב ואיש איש מאתנו יחוש לחפץ רעהו לטוב־לו לבעבור יבנה ממנו:

ג כי גם־המשיח לא חש לנפשו כי אם־חש לא־אשר פתוב וחרפות חורפיד נפלו עלי:

^ד וְכָל־אֲשֶׁר נִכְתָּב מִקֶּדֶם נִכְתָּב לְמוֹסֵר לָנוּ לְהַחְזִיק בְּתַקְנָהּ בְּאֶרֶץ אֲפִים וּבְתַנְחוּמוֹת הַכְּתוּבִים:

^ה וְאֵל אֶרֶץ אֲפִים אָבִי הַתַּנְחוּמִּים יִתֵּן לָכֶם לֵב אֶחָד לְאִישׁ כְּאָחִיו כִּדְּיִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

^ו וּבִלְב אֶחָד וּפֶה אֶחָד תִּכְבְּדוּ יַחְדָּו אֶת־אֱלֹהִים אָבִי אֲדֹנֵינוּ יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

^ז עַל־כֵּן קִבְּלוּ נָא אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ כְּאֲשֶׁר גַּם־הַמָּשִׁיחַ קִבֵּל אֶתְכֶם לְכָבוֹד הָאֱלֹהִים:

^ח וְנֹאנִי אָמַר כִּי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הָיָה לְמִשְׁרַת אֶת־הַנְּמוּלִים בַּעֲבוּר אֲמַת אֱלֹהִים לְהַקִּים דְּבָרָיו אֶל־הָאֲבוֹת:

^ט וְהַגּוֹיִם גַּם־הֵם יִכְבְּדוּ אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־חֲסִידוֹ כַּפְּתוּב עַל־כֵּן אוֹדֶךָ בְּגוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אִזְמֶרְהָ:

^י וְעוֹד כְּתוּב הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ:

^{יא} וְעוֹד הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָל־הָאֲמִיִּם:

^{יב} וַיִּשְׁעֶיָה יֹאמַר עוֹד וְהָיָה שְׂרָשׁ יִשְׁי וְהַעֲמֵד לְמִשְׁלַל בַּעֲמִים אֵלָיו גוֹיִם יָקוּוּ:

^{יג} וְאֱלֹהֵי הַתַּקְנָה יִמְלֵא אֶתְכֶם כָּל־שִׂמְחָה וְשָׁלוֹם בְּאִמּוֹנְתְכֶם לְהוֹסִיף חֵיל בְּתַקְנָהּ בְּעֵז רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

^{יד} וְגַם־בְּכֶם אָחִי בְּטַחָה נִפְשִׁי מֵאֵד כִּי־אַתֶּם מְלֵאִים חֶסֶד שְׁלֵמִים בְּכָל־דַּעַת וּנְכֻנִּים לְהַזְהִיר אִישׁ אֶת־אָחִיו:

^{טו} וְנֹאנִי בְּיָתֵר עֵז כְּתִבְתִּי אֲלֵיכֶם עַל־אֲדוֹת דְּבָרִים אַחֲדִים כְּמִזְכִּיר אָנִי לְפָנֶיכֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטָּה אֱלֹהִים אֵלַי חֶסֶד:

^{טז} וְנֹאֲהִיָּה לְמִשְׁרַת יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֵּין הַגּוֹיִם וְנֹאֲכֵהֵן לְבִשְׁוֹרַת הָאֱלֹהִים בַּעֲבוּר יַעֲלֶה קֶרֶן הַגּוֹיִם לְרַצּוֹן מִקֹּדֶשׁ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

^{יז} וּבְכֵן יִשְׁלִי לְהַתְהַלֵּל בְּיִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּחִפְצִים אֲשֶׁר לֹא־הֵיָּהִם:

^{יח} כִּי לֹא־נִסִּיתִי לְדַבֵּר דְּבָר אֲשֶׁר לֹא בִצַּע הַמָּשִׁיחַ עַל־יָדַי לְהַטּוֹת אֵלָיו אֶת־לֵב הַגּוֹיִם בְּאִמְרֵי פִי וּבַעֲלִילוֹת יָדַי:

^{יט} בְּגִבּוּרַת הָאֲתוֹת וְהַמִּפְתִּים בְּעֵז רוּחַ אֱלֹהִים עַד אֲשֶׁר מָלְאָה הָאֶרֶץ בְּשִׁרַת הַמָּשִׁיחַ מִירוּשָׁלַיִם וּסְבִיבוֹתֶיהָ עַד אֱלֹוִרִיקוֹן:

^כ וְכֵן שְׁמַתִּי מִגִּמַּת פָּנַי לְבִשֹׁר אֶף בְּמִקְמוֹת אֲשֶׁר שֵׁם הַמָּשִׁיחַ עוֹד לֹא נִקְרָא שֵׁם לְבִלְתִּי אֲבַנָּה עַל־יְסוֹד אַחֲרִים:

^{כא} כִּי אִם־כַּכְּתוּב אֲשֶׁר לֹא־סִפֵּר לָהֶם כֹּאוּ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ הַתְּבוֹנִנוּ:

^{כב} וְאֲשֶׁר לִזְאֵת נַעֲצָרְתִּי זְמַן רַב מִבּוֹא אֲלֵיכֶם:

^{כג} אֲכַל עָתָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר אֵין־לִי עוֹד מְקוֹם בְּגָלִילוֹת הָאֵלָה וְהַשְׁוִקְתִּי גְדוּלָּה לְבּוֹא אֲלֵיכֶם זֶה שְׁנִים רַבּוֹת:

^{כד} אָבּוֹא אֲלֵיכֶם בְּלִכְתִּי לְסִפְּרָה כִּי מְקוֹהָ אָנִי לְרֹאוֹתְכֶם בַּעֲבָרִי לְשַׁבַּע שְׁמֵחוֹת אֶת־פָּנֶיכֶם לְמַעַט אַחֵר תִּשְׁלַחוּנִי לְדֶרֶכִי:

^{כה} אֶפְסֵי כִּיּוֹם הַנִּי הֵלֶךְ יְרוּשָׁלַיִמָה לְהִבְיֵא שֵׁם מַחְיָה לְקִדּוּשִׁים:

^{כו} כִּי־יִשָּׁר הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמַּקְדוֹנִים וְהָאֲכִיִּים לְהָרִים מִשְׁאֵת נִדְבָה אֶל־אֲבִיוָנִי יְרוּשָׁלַיִם הַקְדוּשִׁים:

^{כז} וְהַדְּבָר הַזֶּה יִשָּׁר בְּעֵינֵיהֶם וְגַם־חֹב הֵם מְשִׁיבִים לָהֶם כִּי אִם־הַגּוֹיִם נֹאחֲזוּ בְּנִחְלָתָם כְּפָחֲרִים בְּחַיֵּי הָרוּחַ הֵלֵא גַם־עֲלֵיהֶם לְהַחְיֵתָם בְּחַיֵּי בְשָׂרִים:

^{כח} וְכַאֲשֶׁר אֲכַלָּה אֶת־הַדְּבָר וְהַפָּרִי הַזֶּה יִהְיֶה בְּיָדְכֶם אֶל־נִכּוֹן אַעֲבֶרְהָ דֶּרֶךְ עֲלֵיכֶם לְסִפְּרָה:

^{כט} וּכְבֹאִי אֲלֵיכֶם יְדַעְתִּי כִּי־בְמֵלֵא בְּרִכְתָּה שְׁלֵב־בְּשׁוֹרַת־הַמָּשִׁיחַ אֲבֹאָה:

^ל וְנֹאנִי מִתַּחֲנוֹן אֲלֵיכֶם אָחִי בְּיִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ וּבְאֶתְכֶם הַנְּתוּנָה לָכֶם מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְהַתְאַמֵּץ וּלְהַתְפַּלֵּל אִתִּי אֶל־אֱלֹהִים בְּעֵד נִפְשִׁי:

^{לא} כִּי יִמְלִטֵנִי מִיַּד הַמַּמְרִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּתְּנִי לְגִמּוֹר עֲבַדְתִּי לְרַצּוֹן לְקִדּוּשִׁים בִּירוּשָׁלַיִם:

^{לב} וְלֵבֵא אֲלֵיכֶם בְּלֵב שְׂמֵחַ בְּרַצּוֹן אֱלֹהִים לְהַנְפִּישׁ שֵׁם עַמְּכֶם:

^{לג} וְאֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם יִהְיֶה עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

פרק טז

^א וְהַנִּי מַפְגִּיעַ בְּעַד אַחֲתָנוּ הַבָּאָה לְפָנֶיכֶם הִיא פּוֹיָבָה מִשְׁרַת אֶת־הַעֲדָה בְּקִנְיָרִי:

^ב אָנָּה קִבְּלוּ־נָא בְּאֲדֹנֵינוּ כְּמַשְׁפָּט לְאִנְשֵׁי קֹדֶשׁ וְתַמְכוּהָ בְּכָל־דְּבָר אֲשֶׁר תַּחֲסֹר עִמָּכֶם כִּי גַם־הִיא תִמְכָּה בְּיָדֵי וּבִידֵי רַבִּים זוֹלָתִי:

^ג שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם פְּרִי־סִקְלָא וְעַקִּילָס חֲבָרִי בַּעֲבַדְתַּ יִּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

^ד אֲשֶׁר נִתְּנוּ צוּאָרְם בְּעַד נִפְשִׁי וְלֹא־אָנִי לְבָדִי מִכִּיר טוֹבְתָם כִּי אִם־גַּם כָּל־קַהֲלֵי הַגּוֹיִם:

^ה וְגַם אֶל־הַעֲדָה בְּבֵיתָם תִּשְׁאָלוּ לְשָׁלוֹם שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲפִינְטוּס יְדִידִי הֵלֵא הוּא רֵאשִׁית פְּרִי אֶסְיָא לְמָשִׁיחַ:

^ו שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם מֵרִים אֲשֶׁר עָמְלָה לָכֶם עִמָּל רַב:

^ז שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אַנְדְּרוֹנִיקוּס וַיּוֹנִס קֶרֶבִּי אֲשֶׁר נֶאֱסָרוּ אִתִּי בְּמַשְׁמֶר וְגַם־יָצָא שְׁמַעֲם בֵּין הַשְּׁלִיחִים וְהֵם דִּבְּקוּ לְפָנַי בְּמָשִׁיחֵנוּ:

^ח שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲמִפְּלִיאָס יְדִידִי בְּאֲדֹנֵינוּ:

^ט שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אוֹרְבִּינוּס חֲבָרְנוּ בַּעֲבַדְתַּ הַמָּשִׁיחַ וְלְשָׁלוֹם סִטְפִּיס יְדִידִי:

^י שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲפִלִּיס הַנֶּאֱמָן בְּמָשִׁיחַ שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם בְּנֵי בֵית אַרִיסְטוֹבָלוּס:

^{יא} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם הַרְוִדִיוֹן קֶרֶבִּי שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם בְּנֵי בֵית נִרְקִיסוּס הַדִּבְּקִים בְּאֲדֹנֵינוּ:

^{יב} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם טְרוֹפִינָה וְטְרוֹפֶסָה הַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂיהֶן בְּאֲדֹנֵינוּ שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם פֶּרְסִיס הַאֲהוּבָה אֲשֶׁר הִרְבִּתָּה פְּעֻלָּהּ בְּאֲדֹנֵינוּ:

^{יג} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם רוֹפּוּס בַּחִיר אֲדֹנֵינוּ וְלְשָׁלוֹם אֲמוֹ כָּאֵם לִי:

^{יד} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲסוֹנְקִרִיטוּס פְּלִיגוֹן הַרְמָס פְּטְרוֹבָס וְהַרְמִיס וְהָאֲחִים אֲשֶׁר עִמָּהֶם:

^{טו} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם פִּילוֹלוֹגוּס וַיּוֹלִיָּא נִירְנָס וְאַחֲוָתוֹ וְאוֹלוֹמָפָס וְכָל־הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר אִתָּם:

טו שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת הקדש
 כל-קהילות משיחנו דרשות לשלום לכם:
 יז ואני מזהיר אתכם אחי השמרו לכם ממשלחי מדנים
 ומוקשים להפך את-הללח אשר למדתם סורו-נא
 מעליהם:
 יח כי אנשים פאלה לא יעבדו את-אדנינו ישוע המשיח
 כי אם-את-כרשם ובשפת חלקות וחלקלקות ידיחו
 את-לבבות התמימים:
 יט ונודע לכל כי-יש לכם לב שמע ועל-כן שש אני
 עליכם אך חפצתי כי תהיו חכמים לעשות טוב
 ותמימים מעשות רעה:
 כ ואלהי השלום ידכא את-השטן כה מהר תחת רגליכם
 חסד ישוע המשיח אדנינו יהיה עמכם:
 כא טימותיוס תבירי ולוקיוס ויסון וסופטרוס קרובי
 דרשים לשלומכם:
 כב ואני טרטיוס ספר האגרת הזאת שאל לשלומכם
 באדנינו:
 כג גיוס בעל המלון לי ולכל-הקהל דרש לשלומכם
 ארסטוס סכן העיר וקנרטוס אחינו שאלים
 לשלומכם:
 כד חסד אדונינו ישוע המשיח עם-כלכם אמן:
 כה והוא אשר הפח בידו לכונו אתכם כבשרתי היא
 בשרת ישוע המשיח כפי התגלות הסוד אשר הרה
 כמס מימי קדם:
 כו ואשר נגלה כיום על-פי כתבי הנביאים בפקדת אלהי
 עולם והגד לכל-הגוים להטות את-לבם אל-אמונתו:
 כז הוא אל העות לבדו ולו הכבוד בישוע המשיח לעולם
 נעד אמן:

1 Corinthians

אגרת פולוס הראשונה אל הקורנתים

פרק א

א פולוס השליח אשר בחר-בו ישוע המשיח ברצון
אלהים אני וסוסתניס אחינו:
ב אל-עדת אלהים בקרנתוס הבחירים והקדושים אשר
בישוע המשיח התקדשו עם כל-הקראים בכל-מקום
בשם ישוע המשיח הוא אדנייהם ואדנינו:
ג חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע
המשיח:
ד אברהם את-אלהי תמיד על-חסדו אשר גמל עליכם
בישוע המשיח:
ה כי בו מצאתם און לכם בכל-מדת והשכל:
ו כאשר עדות המשיח נאמנה בכם:
ז עד אשר-לא חסרתם מאומה מכל-מתת-יה ונעינים
צפיות להגלות נגלות פני אדנינו ישוע המשיח:
ח אשר גם-הוא יכונן אתכם עד-הקץ לבלתי ימצא בכם
שמץ דבר ביום אדנינו ישוע המשיח:
ט כי נאמן הוא האלהים אשר נקראתם בו לדבקה בכנו
ישוע המשיח אדנינו:
י ואני דרש מכם אחי בשם אדנינו ישוע המשיח לדבר
בלכם פה אחד ואל-תתגדרו לפלגות כי אם-התחברו
יחדו בלב אחד ובעצה אחת:
יא כי הגד-לי אחי מפי בני-בית כלואה כי-דברי ריבות
בשעריכם:
יב והנה זה דברי איש איש מכם אמר אני לפולוס או
אני לאפולוס או אני לכיפא או אני למשיח:
יג הכי נחלק המשיח הנצלב פולוס בעדכם או
הנטבלתם בשם פולוס:
יד שוש אשים באלהים כי לא-טבלתי איש מכם זולתי
קרספוס וגיוס:
טו פן-יאמרו כי-נטבלתם בשמי:
טז אף טבלתי גם את-בני-בית סטפנוס ומלכד אלה
אינני ידע עוד אם-טבלתי איש אחר:
יז כי לא שלחני המשיח לטבל כי אם-לבשר
ולא-בחכמת שפתים פן-יהיה צלב המשיח לתהו:
יח כי-פתגם הצלב כפתיית הוא לאבדים ולנו הנושעים
הוא גבורת אלהים:
יט כי-כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר:
כ איה חכם איה ספר איה שקל חקרי העולם הלא סבל
אלהים את-חכמת העולם הזה:
כא כי אחרי אשר העולם בחכמתו לא ידע את-האלהים
באה חכמת אלהים ורצונו בסכלות הבשרה להושיע
את-הפאמינים:

כב כי היהודים שאלים אות והיננים מבקשים חכמה:
כג ואנחנו מבשרים באזניהם המשיח הנצלב ליהודים
למכשול ולנינים לסכלות:
כד אף לבחירים גם-ליהודים גם-ליננים משיח גבורת
אלהים וחכמת אלהים:
כה כי סכלות אלהים טובה מחכמת אדם ורפיון ידי
אלהים איתן מכח גבר:
כו הלא תראו מי אתם אחי קרואי-יה לא רבים חכמים
לעיני בשר לא רבים גברי חיל ולא רבים נדיבי ארץ:
כז כי הפתאים בעיני העולם בחר בם אלהים להכלים
את-החכמים ורפי הידים בעיני העולם בם בחר
להכלים את-האיתנים:
כח ונדלת עם הארץ והנבזים אשר כאפס נחשבו בחר בם
אלהים לעשות לאפס את-האמר אני ואפסי עוד:
כט למען לא-יתהלל כל-בשר לפני האלהים:
ל אף אתם מאתו הנכם בישוע המשיח אשר היה לנו
לחכמה מיד האלהים לצדקנו לקדשנו ולפדות
את-נפשונו:
לא וכן יקום הדבר כפתוב המתהלל יתהלל ביהוה:

פרק ב

א ואני כאשר באתי אליכם אחי לא במליצת השפה
ולא בותרון החכמה באתי להגיד לכם את-עדות
אלהים:
ב כי נחרצה בלבי לבלי התבונן בנינים אל-דבר אחר
כי אם-אל-ישוע המשיח אל-הנצלב:
ג ואני הייתי עמכם בלא-כח בפחד וברעדה גדלה:
ד ולא היה דברי וקריאתי לפתחכם באמרי
חכמת-אנשים כי אם-בתעודה נאמנה מפי הרוח
ומפי הגבורה:
ה למען תכון אמונתכם בגבורת אלהים ולא בחכמת
אנשים:
ו ודברי חכמה אנחנו מדברים בין השלמים אפס לא
מחכמת בני העולם הנה ולא מחכמת שריהם אשר
לאפס ותהו נחשבו:
ז כי אם-מדברים אנחנו סתרי חכמת אלהים ורוי עולם
אשר צפן לנו מראש מקדמי ארץ לכבודנו:
ח היא החכמה אשר לא ידעה איש משרי העולם הנה
כי לו ידעו לא הוקיעו את-אדון הכבוד:
ט אף כפתוב אשר-עין לא-ראתה ואין לא שמעה ולא
עלה על-לב איש אשר-הכין האלהים לאהבו:

י וְכָל־אֱלֹה גִלָּה לָנוּ אֱלֹהִים עַל־פִּי רוּחוֹ כִּי הָרוּחַ חָקַר
הַכֹּל אֶף עִמָּךְ חָקַר אֱלֹהִים יִמָּצֵא:
יא כִּי מִי מִבְּנֵי אָדָם יֵדַע אֶת אֲשֶׁר בְּלִבְ הָאָדָם בְּלִתִּי רוּחַ
הָאָדָם אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ בֶּן אִין־אִישׁ יֵדַע אֶת אֲשֶׁר בְּלִב
הָאֱלֹהִים בְּלִתִּי רוּחַ הָאֱלֹהִים לְבָדוּ:
יב וְאֶנְחֲנוּ אֵין אֲתָנוּ רוּחַ הָעוֹלָם כִּי אִם־רוּחַ אֱלֹהִים דְּבַר
בָּנוּ לְבַעֲבוֹר גִּדַּע אֶת־הַמִּתְנֻנוֹת הַנִּתְנֻנוֹת לָנוּ מִיַּד
הָאֱלֹהִים:
יג וְגַם לֹא בְּמִלּוֹת אֲשֶׁר תּוֹרָה חֻכְמַת אֲנָשִׁים נִדְבַר כִּי
אִם־מִלּוֹת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל־לְשׁוֹנָנוּ וְאֵת אִמְרֵי רוּחַ בָּאָר
נִבְאָר עַל־פִּי אִמְרֵי רוּחַ:
יד אֶפֶס בֶּן־אָדָם בֶּן־בָּשָׂר וְנָדָם לֹא יִקְשִׁיב לְאִמְרֵי רוּחַ
הָאֱלֹהִים כִּי־כִסְכָּלוֹת הֵם בְּעֵינָיו וְהַשְׁכֵּל לֹא יוּכַל כִּי
רוּחַ אֵין בּוֹ אֲשֶׁר רַק עַל־יָדוֹ יִשְׁפֹּטוּ:
טו אֶף אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ יִשְׁפֹּט כָּל־דְּבָר וְהוּא לֹא־יִשְׁפֹּט
מֵאִישׁ:
טז כִּי מִי־תִכֵּן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ אָכֵן
אֲתָנוּ רוּחַ הַמְּשִׁיחַ:

פרק ג

א וְאֵנִי לֹא יִכְלִיתִי אֹז לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אַחִי כְּאֲנֹשִׁי רוּחַ כִּי
אִם־כְּבָנִי בָשָׂר וְנָדָם כְּעִלְלִים בְּמִשְׁחִיחַ:
ב הַרוּחִיתִי אֶתְכֶם חֵלֶב וְלֹא נִתְתִּי לָכֶם לֶחֶם כִּי לֹא־הָיָה
בְּכֶם כֹּחַ לֶאֱכֹל וְגַם עַד־הַיּוֹם כֹּחַ לָכֶם אֵין:
ג כִּי עוֹד הַיּוֹם בָּנִי בָשָׂר אֲתָם כִּי כְּאֲשֶׁר תִּתְגַּדְּדוּ בְּקִנְיָאָה
וּמְרִיכָה הָלֹא בָנִי בָשָׂר הַנֶּכֶם וּבְדַרְכֵי בָנֵי אָדָם
תִּתְהַלְכוּ:
ד וְכַאֲשֶׁר יֹאמַר אֶחָד מִכֶּם אֲנִי לְפוֹלוֹס וְהַשְׁנִי יֹאמַר אֲנִי
לְאִפוֹלוֹס הָלֹא לְדִי בָשָׂר הַנֶּכֶם:
ה מִי הוּא אִפוֹלוֹס וּמִי־הוּא פוֹלוֹס מְשַׁרְתִּים הֵם אֲשֶׁר
עַל־פִּיהֶם הָאֲמָנָתָם אִישׁ אִישׁ כְּאֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱדוֹן:
ו אֲנִי נִטְעִיתִי וְאִפוֹלוֹס הָרִנָּה אָבֵל הָאֱלֹהִים הִפְרָה:
ז עַל־כֵּן בְּמָה נִחְשָׁב הַנִּטֵּעַ וְהַמְרֻנָּה בְּמָה נִחְשָׁב הוּא כִּי
הָאֱלֹהִים הוּא הַמִּפְרָה:
ח וְהַנִּטֵּעַ וְהַמְרֻנָּה כְּאֶחָד הֵם וְאִישׁ אִישׁ יִקַּח אֶת־שִׁכְרוֹ
לְפִי עֲמָלוֹ:
ט אֶנְחֲנוּ עֲשִׂים עִם־הָאֱלֹהִים בְּמִלְאָכָתוֹ וְאֲתָם שְׂדֵה
אֱלֹהִים וּבְנֵן אֱלֹהִים:
י וְאֲנִי בְּחֶסֶד אֵל אֲשֶׁר גָּמַל עָלַי יִסְדַּתִּי אֶת־הַיִּסוֹד כְּאֲמֵן
מִשְׁכִּיל וְאִישׁ אַחֵר בָּנָה עָלָיו אֶף יִרְאֶה אִם הוּא־בָנָה
כְּמִשְׁפָּט:
יא כִּי לֹא־יוּכַל אִישׁ לְיִסֵּד יִסוֹד אַחֵר זוּלָתִי יִסוֹד הַמוֹסָד
הָלֹא הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
יב וְאִישׁ כִּי־יִבְנֶה עַל־הַיִּסוֹד הַזֶּה בְּנֵן זָהָב אוֹ כֶּסֶף אוֹ
אֲבָנֵי חֹפֶץ אוֹ עֲצִים וְחִצִּיר וְקֶשׁ:
יג מַעֲשֵׂה כָל־אִישׁ יִנָּדַע בְּאַחֲרִיתוֹ כִּי הַיּוֹם יוֹצִיאוֹ לְאוֹר
אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּאֵשׁ יִבְחֹן כִּי כָל־מַעֲשֵׂה אִישׁ הָאֵשׁ
תִּצְרָפֶנּוּ:

י אִם־יַעֲמֹד מַעֲשָׂהוּ כְּאֲשֶׁר בָּנָה יִקַּח־לוֹ שִׁכְר עֲמָלוֹ:
יז וְאִם־מַעֲשָׂהוּ יִשְׂרָף יֵאָבֵד שִׁכְר עֲמָלוֹ אֶף הוּא יִנָּצֵל
כְּאוֹד מִצֵּל מֵאֵשׁ:
יח הָלֹא יִדְעֻתָם כִּי אֲתָם מִשְׁכֵּן אֱלֹהִים וְרוּחַ אֱלֹהִים שֹׁכֵן
בְּתוֹכְכֶם:
יט אִישׁ כִּי־יִשְׁחִית אֶת־מִשְׁכֵּן אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים יִשְׁחִיתֵנוּ
כִּי־מִשְׁכֵּן אֱלֹהִים קְדוֹשׁ הוּא וְהַמִּשְׁכָּן הַהוּא אֲתָם
הֵם:
יז אֶל־יִתְעַזֵּה אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מִי בְּכֶם אֲשֶׁר לְחֻכְכֶם יִתְחַשֵּׁב
בְּעוֹלָם הַזֶּה יְהִי לְכִסִּיל לְמַעַן יִחְכֶּם:
יט כִּי־חֻכְמַת הָעוֹלָם הַזֶּה כְּסִילוֹת הִיא בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
כִּי־כֵן כְּתוּב לְכָד חֻכְמִים בְּעֵרְמָם:
כ וְעוֹד יְהוָה יֵדַע מַחֲשַׁבוֹת חֻכְמִים כִּי הֵמָּה הֵבִיל:
כא לָכֵן אֶל־יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל בְּבָנֵי אָדָם כִּי הַכֹּל לָכֶם:
כב אִם־פּוֹלוֹס אִם־פּוֹלוֹס אוֹ כִּיפָא אִם־תִּבְל חַיִּים אוֹ מוֹת
אִם הַיּוֹם אוֹ עֲתִידִים כָּלֵם לָכֶם הֵמָּה:
כג וְאֲתָם לְמִשְׁחִיחַ וְהַמְּשִׁיחַ לְאֱלֹהִים:

פרק ד

א וְהַזֶּה כָּל־אָדָם יִפְרִינֵנוּ כִּי מְשַׁרְתִּים לְמִשְׁחִיחַ אֶנְחֲנוּ
וּפְקִידִים עַל־בְּתִי סוֹד אֱלֹהִים:
ב אָכֵן כָּל־פְּקִיד עוֹד יִדְרֹשׁ מִיָּדוֹ לְהִיּוֹת נֶאֱמָן
עַל־מִשְׁמֶרְתּוֹ:
ג וְאֲנִי אֶף כְּמַעֲט נִחְשָׁב לִי הִיּוֹתִי נִשְׁפָּט בְּמִשְׁפָּטָם אוֹ
בְּדִין כָּל־בָּנֵי חִלּוֹף כְּאֲשֶׁר אֵינִי שֹׁפֵט לְנַפְשִׁי גַם־אֲנִי:
ד כִּי אֵינִי יֵדַע מָה עֲמָדִי אֶפֶס בְּזֹאת לֹא אֶצְדַּק עוֹד אֶף
שֹׁפֵטִי הוּא יְהוָה:
ה עַל־כֵּן אֶל־תִּשְׁפֹּטוּ דְּבַר לְפָנַי עֲתוֹ עַד כִּי־יָבוֹא הָאֱדוֹן
אֲשֶׁר יוֹצִיא תַעֲלָמוֹת מִנִּי־חֹשֶׁךְ וּמִזְמוֹת לֵב יִגְלֶה לְעֵין
הַשֹּׁמֵשׁ וְאֹז יִשָּׂא אִישׁ אִישׁ תִּהְלֶתוֹ מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים:
ו וּבְזֹאת אַחִי נִשְׂאֵתִי אֶת־אִמְרָתִי עָלַי וְעַל־אִפוֹלוֹס
לְהוֹעִיל לָכֶם לְבַעֲבוֹר תִּלְמָדוֹ מִמֶּנּוּ לְבַל יִחְשַׁב־אִישׁ
אֶת־עֲרֻכּוֹ יִתֵּר מַעַל־הַמִּדָּה הַכְּתוּבָה פֹּה וּלְבַל תִּהְבֵּלוּ
לְתֵת יִתֵּר שְׂאֵת לְאִישׁ בְּפָנֵי־רַעְהוֹ:
ז וְאֲתָה מִי נִתְנָךְ עָלֶיךָ עַל־חֲבֵרֶיךָ מָה בְּיָדְךָ אֲשֶׁר לֹא
קִבַּלְתָּ וְאִם־קִבַּלְתָּ לְמַה־זֶּה תִּתְפָּאֵר בְּחִלְקֶךָ כְּמוֹ לֹא
קִבַּלְתָּ:
ח הִנֵּה אֲתָם פְּיוֹם שְׂבָעֲתָם עֲשֻׁרְתָם מִלְכָּתָם מִבְּלַעֲדֵינוּ
מִי יִתֵּן וּמִלֵּף תִּמְלֹכוֹ וּמִלְכּוֹ עִמָּכֶם גַּם־אֶנְחֲנוּ:
ט כִּי אֶנְחֲנוּ הַשְּׁלִיחִים חֲשַׁבְתִּי בְּלִבִּי נִתְנָנוּ אֱלֹהִים
בְּשִׁפְלַת הַמַּדְרֵגָה כְּלִקְוִחִים לְמוֹת כִּי לִשְׁחַק הֵיינוּ תַּחַת
כָּל־הַשָּׁמַיִם לְעֵינֵי צָבָא הַמְּרוֹם וְלְעֵינֵי בָנֵי הָאָדָם:
י כְּסִילִים אֶנְחֲנוּ לְמַעַן הַמְּשִׁיחַ וְאֲתָם חֻכְמִים בְּמִשְׁחִיחַ
אֶנְחֲנוּ חֲלָשִׁים וְאֲתָם גְּבוּרִים אֲתָם נִכְבָּדִים וְאֶנְחֲנוּ
נִבְזִים:
יא וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה אֶנְחֲנוּ רַעֲבִים גַּם־צָמְאִים עֲרֻמִּים
מְכִים וְנִגְדָּדִים:

^{יב} בַּעֲמַל כַּפּוֹנוֹ נִיגַע וְנַעֲבַד כִּי יִקְלְלוּנוּ נִבְרָהּ וְכִי יִרְדְּפוּנוּ
נִתַּן בְּעֶפֶר פִּינוּ:

^{יג} הֵם מַגְדִּיפִים וְנֶאֱחָנוּ תַּפְלָה וְנָהִי כְדָמָן עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ
וְכִסּוּחָהּ בְּעֵינֵי כָל עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:

^{יד} וְלֹא לְהַכְלִימְכֶם כְּתַבְתִּי כְּדִבְרֵימִי הָאֵלֶּה כִּי
אִם-לְהוֹכִיחַ אֶתְכֶם עַל-פְּגִיעַתְכֶם בְּכַנִּי שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי:

^{טו} כִּי אִם-גַּם-רַבְבוֹת מוֹרִים לָכֶם בְּמִשִּׁיחַ לֹא אָבוֹת רַבִּים
לָכֶם כִּי בִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲנִכִּי הוֹלֵדְתִּי אֶתְכֶם עַל-יְדֵי
הַבְּשָׂרָה:

^{טז} וְעַל-כֵּן אֲנִי דֹרֵשׁ מִכֶּם לָלֶכֶת בְּעֻקְבוֹתַי:

^{יז} בְּעֵבֹר זֹאת שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת-טִימֹתִיוֹס בְּנֵי יִדְיָדִי
הַנֶּאֱמָן בְּאֲדִינִי לְהַזְכִּיר לְפָנֵיכֶם אֶת-אֲרָחוֹת חֵיתִי
בְּמִשִּׁיחַ כְּאֲשֶׁר גַּם-כֵּן אֲנִי מוֹרָה לְכָל-עַדָּה וְעַדָּה
בְּמַקְמוֹת מוֹשְׁבֵיתֶיהֶן:

^{יח} יֵשׁ מִהַבִּלִּים אֶתְכֶם לֵאמֹר כִּי לֹא-אָבוֹא אֲלֵיכֶם:

^{יט} אֲף־הֲנִי כֹא אֲלֵיכֶם בְּקֶרֶב הַיָּמִים אִם-יִרְצָה יְהוָה וְאִז
לֹא-אֲחוֹשׁ לְדִבְרֵי הַמַּהֲבִילִים כִּי אִם-אֲרָאָה
מִה-גְּבוּרָתָם:

^כ כִּי לֹא בְּדִבְרֵי שְׁפָתַיִם תִּכְנֶן מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּי
אִם-בְּגְבוּרָה:

^{כא} וְעַתָּה מִה-רְצוֹנְכֶם אִם כֹּה אָבוֹא אֲלֵיכֶם בְּשִׁבְטֵי מוֹסֵר
אוֹ בְּאֵהָבָה וְעֲנוּת רֹחַ:

פרק ה

^א מִפִּי-כָל יִצְאָה הַשְּׁמוּעָה כִּי-זָנוּת בְּקֶרֶבְכֶם וְזָנוּת אֲשֶׁר
אֵין גַּם-בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם כִּי-יִגְלָה אִישׁ אֶת-עֲרוֹת אָבִיו:

^ב וְאַתֶּם תִּרְחִיבוּ פֶה וְלֹא תִתְאָבְלוּ עַד-אֲשֶׁר הִכְרַת יִכְרַת
הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת מַעַדְתְּכֶם:

^ג וְאֲנִכִּי אֲף־כִּי מִרְחוֹק אֲנִי הֲנִנִי עֲמִד אֲצִלְכֶם בְּרוּחִי
וְכִדְּנָן בִּינֵיכֶם כְּכֹר חֲרָצְתִּי מִשְׁפַּט הָעֹשֶׂה זֹאת:

^ד כִּי תִתְאַסְפוּ בְּשֵׁם אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְגַם-רוּחִי
בְּתוֹכְכֶם עִם-גְּבוּרָה מֵאֵת אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

^ה וְאִז תִּתְּנוּ אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה לִידֵי הַשֹּׁטֵן לְכָלוֹת
אֶת-הַבָּשָׂר וְלִהְבִּיא תְּשׁוּעָה לְרוּחַ בְּיוֹם יִשׁוּעַ אֲדִינִי:

^ו לֹא-טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּתְּהַלְלוּ בְּמוֹ-פִיכֶם הֲלֹא יִדְעֶתֶם
כִּי שְׂאֹר מַעַט יַחֲמִיץ אֶת-כָּל-הָעֲרִיסָה:

^ז בַּעֲרוּ אֶת-הַשְּׂאֹר הַיֵּשֶׁן מִקֶּרֶבְכֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לְעֲרִיסָה
חֲדָשָׁה לְחַלֵּת מִצָּה כִּי גַם-מְשִׁיחַ זָבַח פֶּסַחְנוּ הֶקְרַב
בַּעֲדָנוּ:

^ח וּבְכֵן נִחַג אֶת-הַחֵג לֹא-בִשְׂאֹר יֵשֶׁן וְלֹא-בִשְׂאֹר רֹעַ
וְרָשָׁע כִּי אִם-בְּמִצּוֹת תֵּם וְנִאֲמַת:

^ט כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם בְּמִכְתָּבִי לְכָל תַּתְּעַרְבוּ עִם-אֲנָשִׁי
זָנוּנִים:

^י לֹא אֶמְרָתִי כִּזֹּאת עַל-אֲנָשִׁי זָנוּנִים בַּעֲוֹלָם אוֹ
עַל-בַּעֲזָעִי בָּצַע וְאֲנָשִׁי חָמָס וְעַבְדֵי אֱלִילִים כִּי אִם-כֵּן
הַמַּצָּנָה עֲלֵיכֶם לָצֵאת מִן-הָעוֹלָם:

^{יא} אָבָל כְּתַבְתִּי כִּזֹּאת לְכָל תַּתְּעַרְבוּ עִם-אִישׁ אֲשֶׁר בָּשָׂם
אֹחַ יִקְרָא וְהוּא אִישׁ זָנוּנִים אוֹ-בַעֲזָע אוֹ-עַבְדֹּ
אֱלִילִים אוֹ מַגִּדֵּף אוֹ סָבָא זֵין אוֹ אִישׁ חָמָס הוּא
הָאִישׁ אֲשֶׁר עֲמוֹ לֹא תֹאכְלוּ:

^{יב} כִּי מִה-לִּי לְשֹׁפֵט אֶת-אֵלֶּה אֲשֶׁר מַחוּץ לְעִדְתָנוּ רַק
אֵלֶּה אֲשֶׁר בְּקֶרֶבְנוּ הֵם אִתָּם אִתָּם שְׁפָטִים:

^{יג} אָבָל אֵלֶּה אֲשֶׁר מַחוּץ אֲלֵהֶם יִשְׁפֹּט אִתָּם וְאַתָּם בַּעֲרוּ
אֶת-הָרַע מִקֶּרֶבְכֶם:

פרק ו

^א הִיָּעֵז אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר-לוֹ רִיב עִם-רַעְיָהּ לְהִקְרִיב
אֶת-מִשְׁפָּטוֹ לְפָנֵי בְנֵי עוֹלָה וְלֹא לְפָנֵי אֲנָשִׁי קִדְשׁ:

^ב הֲלֹא יִדְעֶתֶם כִּי הַקְדּוּשִׁים שְׁפָטִי תָבֵל וְאִם-אַתֶּם
תִּשְׁפָּטוּ תָבֵל הַנִּקְלָתִם לְשֹׁפֵט דָּבָר קִטָּן:

^ג הֲלֹא יִדְעֶתֶם כִּי נִשְׁפָּט גַּם אֶת-הַמְּלָאכִים וְאֲף־
כִּי-בְּדִבְרֵימִי הַנֶּאֱמָר בְּמִחְתָּנִינוּ:

^ד וְאַתֶּם כְּאֲשֶׁר רִיב-לָכֶם בְּדִבְרֵי מַחְיָה תוֹשִׁיבוּ אֲנָשִׁים
חִיקִים בַּעֲדָה לְשֹׁפֵטִיכֶם:

^ה לְבִשְׁתְּכֶם אֲנִי מְדַבֵּר הֲכִי אֵין חָכָם בְּקֶרֶבְכֶם הֲכִי אֵין
גַּם-אֶחָד אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁנֵה לְשֹׁפֵט בֵּין אִישׁ לְאֶחָיו:

^ו וְהִנֵּה אֹחַ נִשְׁפָּט אֶת-אֶחָיו לְפָנֵי אֲנָשִׁים אֵין-אֶמְנָה
בָּם:

^ז וְעַתָּה רַע הַדָּבָר מְאֹד כִּי תִרְיְבוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ מְדוּעַ
לֹא-טוֹב לָכֶם הָיִית עֲשׂוּקִים מְדוּעַ לֹא-טוֹב הָיִית
רְצוּצִים:

^ח וְאַתֶּם תַּעֲשִׂקוּ וְתִרְצְצוּ אֲף־אֶת-אֶחֱיכֶם:

^ט הָאִם לֹא יִדְעֶתֶם כִּי בְנֵי-עוֹלָה לֹא יִירָשׁוּ אֶת-מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים אֶל-תִּתְּעוּ אֶת-נִפְשְׁכֶם כָּל-בְּנֵי זָנוּנִים אוֹ
עַבְדֵי אֱלִילִים אוֹ-מִנְאָפִי אוֹ-קִדְּשִׁים אוֹ-נִתְּנֵי שְׂכָבְתֶם
בְּזָכָר:

^י אוֹ-גִבּוֹרִים אוֹ-בַעֲזָעִי בָּצַע אוֹ סָבָא זֵין אוֹ-מַגְדִּיפִים אוֹ
אֲנָשִׁי חָמָס כָּל-אֵלֶּה לֹא יִירָשׁוּ אֶת-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

^{יא} וְאֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה הָיוּ בָכֶם לְפָנֵים אָבָל רַחֲצֶתֶם נִקְדְּשֶׁתֶם
וְנִצְדַקְתֶּם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִי וּבְרוּחַ אֱלֹהֵינוּ:

^{יב} הַפֶּל נִכּוֹן לְפָנֵי אָבָל לֹא הַפֶּל לְהוֹעִיל לִי הַפֶּל נִכּוֹן
לְפָנֵי אָבָל לֹא אֶהְיָ עֹבֵד לְאֶחָד מֵהֶם:

^{יג} הָאֵכָל לְבָטָן וְהַבָּטָן לְאֵכָל וְהָאֱלֹהִים יֵאָבֵד
גַּם-אֶת-שְׁנֵיהֶם וְהַגּוֹף אֵינְנוּ לְזָנוּת כִּי אִם-קִדְּשׁ לְאֲדוֹן
וְהָאֲדוֹן לְגוֹף:

^{יד} וְהָאֱלֹהִים הַקִּים אֶת-הָאֲדוֹן וְגַם-אוֹתָנוּ יָקִים
בְּגְבוּרָתוֹ:

^{טו} הֲלֹא יִדְעֶתֶם כִּי עֲצַמְתִּיכֶם אֲבָרִי הַמְּשִׁיחַ הֵם הֲכִי אֶקַּח
אֲבָרִי הַמְּשִׁיחַ לְעֲשׂוֹתָם לְאֲבָרֵי זִוְנָה חֲלִילָה:

^{טז} הֲכִי לֹא יִדְעֶתֶם כִּי הַנֶּצֱמָד לְזִוְנָה נִהְיָה עֲמָה לְבָשָׂר
אֶחָד כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד:

^{יז} וְהַנֶּצֱמָד לְאֲדוֹן נִהְיָ עֲמוֹ לְרוּחַ אֶחָד:

^{יח} נוסו אפוא מן-הַזִּנּוּת כִּלְחָטָא אֲשֶׁר-יִחְטָא הָאָדָם
הוא מחוץ לְבָשָׁרוֹ וְאִישׁ זִנּוּנִים אֶת-חָטָאוֹ בְּבָשָׁרוֹ
יִתְגַּנֵּנוּ:

^{יט} הָכִי לֹא-יִדְעֶתֶם כִּי בְּשָׂרְכֶם הוּא מִשְׁכַּן רֹחַ הַקֹּדֶשׁ
בְּקִרְבְּכֶם אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם אֱלֹהִים וְכִי לֹא-שִׁלְכֶם אֹתָם:

^כ כִּי בַמַּחֲוִיר נִקְנִיתֶם עַל-כֵּן כִּפְּדוּ אֶת-הָאֱלֹהִים
בְּבִשְׂרְכֶם וּבְרוּחְכֶם אֲשֶׁר לֵאלֹהִים הֵמָּה:

פרק ז

^א וְעַל-אֲדוּת אֲשֶׁר-כְּתִבְתֶּם הִנְנִי אֹמֵר טוֹב לְאִישׁ לְכָל
יָגַע בְּאִשָּׁה:

^ב אֲךָ לְהִרְחִיק אֶת-הַזִּנּוּת כִּלְ-אִישׁ יִקַּח-לוֹ אִשָּׁה
וְכָל-אִשָּׁה תִּנָּשֵׂא לְבָעַל:

^ג הָאִישׁ יִמְלֵא חֶפְצִי אִשְׁתּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וְכֵן הָאִשָּׁה
לְבָעֻלָּה:

^ד אֵין לְאִשָּׁה שְׁלֹטוֹן עַל-בְּשָׂרָהּ כִּי אִם-בְּעֻלָּה וְכֵן אֵין
לְבָעַל שְׁלֹטוֹן עַל-בָּשָׁרוֹ כִּי אִם-אִשְׁתּוֹ:

^ה אַל-תִּגְרָעוּ מִנֶּת אִשָּׁה עִם-אִשָּׁה בְּלֹתִי אִם-תִּכְנִינוּ
לְבָכֶם לְתַעֲנִית וּלְתַפְלָה לְיָמִים מְזֻמָּנִים וְאַחֵר תִּשְׁוּבוּ
וְתִבְאוּ לְשִׁבְת יַחְדָּו פֶּן-יִנָּסֶה אֶתְכֶם הַשָּׁטָן וְתִאָּנוּתְכֶם
תִּפְרֹץ-פָּרִץ:

^ו וְזֹאת אֲנִי מְדַבֵּר בְּדֶרֶךְ רִשְׁיוֹן וְלֹא בְּדֶבֶר מִצְוָה:

^ז כִּי הוּא־לֹתִי לוֹ יִהְיֶה כָל-בְּנֵי אָדָם כְּמִנִּי אֲךָ אֱלֹהִים חָלַק
לְכָל-אִישׁ מִנֶּת חֲלָקוֹ לְזֶה בְּכֹה וְלְזֶה בְּכֹה:

^ח וְלֹא-נָשִׁים אֲשֶׁר נָשִׁים אֵין לָהֶם אוֹ לְאִלְמָנוֹת הִנְנִי אֹמֵר
טוֹב לָהֶם כִּי יִשְׁבוּ בְּגֶפֶס כְּמִנִּי:

^ט וְאִם-לֹא יַעֲצְרוּ בְּתִאָּנוּתָם יִדְבְּקוּ אִישׁ בְּאִשָּׁה כִּי-טוֹב
הַדְּבָק מִבְּעַר בְּתִאָּנוּתוֹ:

^י וְלֹא-אֲשֶׁר בִּנְשׂוּאִים הִנְנִי מִצְוָה אֲךָ לֹא אֲנֹכִי כִּי
אִם-הָאָדָם לְכָל תִּפְרֹד אִשָּׁה מִבְּעֻלָּה:

^{יא} וְאִם-תִּפְרֹד תִּשָּׁב לְבִדָּה אוֹ תִתְרַצֶּה אַל-בְּעֻלָּה וְאִישׁ
אַל-יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ:

^{יב} וְלִשְׂאֵר הָאָחִים אֹמֵר אֲנֹכִי וְלֹא הָאָדָם כִּי-תִהְיֶה לְאֹחַ
אִשָּׁה אֲשֶׁר אֵינָנָה מֵאֲמֶנֶת וּרְצוּנָה לְשִׁבְת עִמּוֹ
אַל-יִשְׁלַחָנָה:

^{יג} וְאִשָּׁה כִּי-יִהְיֶה לָּהּ בָּעַל אֲשֶׁר אֵינָנו מֵאֲמִין וּרְצוּנוֹ
לְשִׁבְת עִמָּה אַל-תַּעֲזֹבָנוּ:

^{יד} כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵינָנו מֵאֲמִין יִקְדֹּשׁ בְּאִשְׁתּוֹ וְהָאִשָּׁה
אֲשֶׁר אֵינָנָה מֵאֲמֶנֶת תִּקְדֹּשׁ בְּבָעֻלָּה כִּי אִם-לֹא-כֵן
יִחְשְׁבוּ בְּנִיכֶם כְּטִמְאִים אֲךָ עֲתָה טְהוּרִים הֵמָּה:

^{טו} אֲבָל אִם-יִפְרֹד הוּא אֲשֶׁר אֵינָנו מֵאֲמִין יִפְרֹד-לוֹ וְהָאֹחַ
וְהָאָחוֹת אֵינָם מִשְׁעָבָדִים עוֹד בְּמִצְוָתְכֶם כֹּזֶה כִּי
הָאֱלֹהִים קָרָא אֶתְנוּ לְשִׁלּוֹם:

^{טז} כִּי מִה-תִּדְעִי אִשָּׁה אִם-תּוֹשִׁיעִי לְבָעֻלָּה אוֹ מִה-תִּדַּע
אֶתָּה הָאִישׁ אִם-תּוֹשִׁיעַ לְאִשְׁתּךָ:

^{יז} וְעֲתָה כָל-אָדָם יִתְחַלֵּף בָּק כָּפִי אֲשֶׁר-חָלַק לוֹ הָאָדָם
וְכָפִי אֲשֶׁר-קָרָא אֱלֹהִים וְכֵן-מִצְוָה אֲנִי
בְּכָל-הַקְהִילוֹת:

^{יח} אִם-יִקְרָא אִישׁ נְמוּל אַל-יִמְשֹׁף אֶת-עַרְלָתוֹ וְאִם-עַרְלָה
הוּא אַל-יְמוּל:

^{יט} הַמּוּלָּה כְּאֵין כִּי אִם-מִשְׁמֶרֶת מִצְוַת אֱלֹהִים:

^כ כִּלְ-אִישׁ עַל-מִשְׁמֶרֶתוֹ יָקוּם לֹא יַעֲזֹבָנָה בְּהִקְרָאוֹ:

^{כא} אִם-יִקְרָא בְּהִיּוֹתָךְ עֶבֶד אַל-תִּדְאָג וְאִם-תִּשְׁיַג יָדְךָ
לְצֵאת לְחֶפְשִׁי טוֹב לָךְ כִּי תִצֵּא:

^{כב} כִּי-עֶבֶד אֲשֶׁר הָאָדָם קָרָא בֶן-חֲרִים הוּא לְאָדָם
וְכִמוֹ-כֵן בֶּן-חֲרִים בְּהִקְרָאוֹ עֶבֶד הוּא לְמִשְׁיָח:

^{כג} בַּמַּחֲוִיר נִקְנִיתֶם אַל-תִּהְיוּ עֲבָדֵי אָדָם:

^{כד} אַחִי כִלְ-אִישׁ פֶּאֶשֶׁר נִקְרָא יִשְׁמַר-לוֹ אֶת-מַעֲמָדוֹ
הָרָאשׁוֹן לְפָנֵי הָאֱלֹהִים:

^{כה} וְעַל-דְּבַר הַבְּתוּלוֹת אֵין-לִי מִצְוָה מִפִּי הָאָדָם בָּק
אֲחֻזָּה דְּעָתִי לָכֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר-הִקִּימֵנִי הָאָדָם בְּחִמְלָתוֹ
לְאִישׁ אָמוּנִים לְפָנָיו:

^{כו} וְהִנְנִי אֹמֵר בְּצוּק הַעֲתִים הַפְּאוֹת טוֹב וְנִכּוֹן לְאָדָם
לְשִׁבְת בְּאִשְׁרֵהוּ:

^{כז} אִם-דְּבִקְתָּ בְּאִשָּׁה אַל-תִּבְקֹשׁ לְהַפְרֹד מִמֶּנָּה
וְאִם-נִפְרַדְתָּ מֵאִשָּׁה אַל-תִּבְקֹשׁ אַחֲרֶיהָ:

^{כח} וְאִם-אִשָּׁה לְקַחְתָּ לָךְ לֹא חֲטָאת וּבְתוּלָה כִּי-תִבְעַל
אֵין בָּהּ עוֹן אַךְ-צָרָה תִּמְצָאָם וּבְשָׂרָם עֲלִיהֶם יִכָּאֵב
וְאֲנִי חֲמָלָה מְלֹתִי עֲלֵיכֶם:

^{כט} כְּזֹאת אֲנִי אֹמֵר אַחִי כִי הַעֵת לֹא תִמְשֹׁף עוֹד עַד-אֲשֶׁר
אֵלֶּה אֲשֶׁר נִשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים יִהְיוּ כַּאֲשֶׁר לֹא נִשְׂאוּ:

^ל וְהַבְּכִים כָּלֹא בְּכִים וְהַשְּׂמָחִים כָּלֹא שְׂמָחִים וְהַקְּנִים
כָּלֹא קְנִי קְנִין:

^{לא} וְהַמִּצְצִים שְׂדֵי הָעוֹלָם הִזָּה כְּאֵינָם מִצְאִים כָּל-טַעַם
כִּי תֹאֵר הָעוֹלָם הִזָּה כָּלִיל יִחְלֹף:

^{לב} וְאֲנִי חֲפָצְתִּי לְמַנַּע דְּאָגָה מִכֶּם אִישׁ אֲשֶׁר אֵין-לוֹ אִשָּׁה
דָּאָג לְחֶפְצִי שְׂמִים אֵיךְ יִיטֵב בְּעִינֵי הָאָדָם:

^{לג} וּבָעַל אִשָּׁה דָּאָג לְחֶפְצִי הָאָרֶץ אֵיךְ יִיטֵב בְּעִינֵי
הָאִשָּׁה:

^{לד} וְכֵן נִבְדְּלַת אִשָּׁת אִישׁ מִן-בְּתוּלָה זֹאת אֲשֶׁר לֹא-יִדְעָה
אִישׁ דְּאָגָת לְחֶפְצִי הָאָדָם לְהִיּוֹת טְהוּרָה בְּנִפְשָׁהּ
וּבְרוּחָהּ וּבְעֻלַּת-בָּעַל דְּאָגָת לְחֶפְצִי הָאָרֶץ אֵיךְ תִּיטֵב
בְּעִינֵי בָעֻלָּה:

^{לה} וְכְזֹאת אֲנִי מְדַבֵּר לְהוֹעִיל לְנַפְשְׁכֶם לֹא לְהַשְׁלִיךְ
מוֹקֵשׁ לְפָנֵיכֶם כִּי אִם-לְמַעַן תִּהְיוּ נִכְנָיִם וְשִׁקְדִים
עַל-עֲבֹדַת אֲדִינּוֹ בְּאֵין מַעְצוֹר:

^{לו} וְכִי-יִחְשֹׁב אָדָם כִּי בָתּוֹ הַבְּתוּלָה תִּהְיֶה לְחִרְפָּה
אִם-יַעֲבְרוּ יָמֵי נְעוּרֶיהָ וְכִי-יִדְבֹּר נְחוּץ לְתַתָּה לְאִישׁ
יַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר עִם-לִבּוֹ יִתְנַנֵּה לְהַנְשֵׂא וְאֵין בּוֹ עוֹן:

^{לז} וְהוּא אֲשֶׁר עֹמֵד סְמוּךְ בְּלִבּוֹ אֵין מִצִּיק לוֹ וּמִשָּׁל הוּא
בְּרָצוֹנוֹ וְיִגְזֹר-אֹמֵר לְשֹׁמֵר אֶת-בְּתוּלָה הַיְטִיב
לַעֲשׂוֹת:

^{לח} עַל-כֵּן הִנָּתַן אֶתָּה לְאִישׁ טוֹב עֲשֵׂה וְאֲשֶׁר אֵינָנו נֹתֵן
אֶתָּה עֲשֵׂה טוֹב מִמֶּנּוּ:

^טהאשה צורקה לבעלה מן-התורה כל-עוד אישה חי וכי-ישן המות תוכל להנשא רק לאשר תבחר-בו לפני האדון:
^מאולם על-דעתי אשריה אם-תשב לבדה ולבכי יחשב כי גם-בי רוח אלהים:

פרק ח

^אועל-דבר אילים הן נודע כי יש-דעת לכלנו אף דעת תוסיף גאנה ואהבה משיבת נפש:
^בכי יחשב-איש יהיה נבון דבר עוד לא-יבין דבר לאשרו באשר נכון לו:
^גאכל אם-יאהב את-אלהים אלהים הוא יבונהו:
^דועל-דברת אכל מזבחי האילים ידענו כי-אליל פאין הוא בעולם וכי אין אלהים זולתי אחד:
^הואף כי-יש נקראים אלהים אם-בשמים ואם-בארץ כמו הם אלהים רבים ואדנים רבים:
^ובכל-זאת לנו רק-אלהים אחד הוא אבי-עד אשר ממנו הכל ולו אנחנו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על-ידו ועל-ידו גם-אנחנו:
^זאף לא כלם קנו הדעת הזאת כי-יש אשר לבם פנה אל-אלילים עד-היום הזה ואכלים מזבחם אשר יקריבו לאליל עד-אשר לבם הנבוב יטמא:
^חוהנה אכל לא יקרבונו אל-אלהים אם-לא נאכל לא יבואנו חסר ואם-נאכל לא-נמצא יתרון:
^טאף השמרו לכם פן-תתן שרירות לבכם מכשול לאין אונים:
^יכי אם-אתה איש דעת ותשב אל-השלחן בהיכל האלילים הלא ראף חסר אונים יפתה בלבבו לאכל מזבחי האלילים:
^{יא}ובכן ביתרון דעתך יאבד אחיך חסר אונים אשר נתן המשיח נפשו בעדו:
^{יב}ואם-פכה אתם חטאים לאחיהם ותדכאו את-לבם הנבוב למשיח אתם חטאים:
^{יג}על-כן אם-מאכלי יהיה למוקש לאחי לא-אכל בשר לעולם פן-אחי ינקש-בו:

פרק ט

^אהכי לא חפשי אני הכי לא-שליח אני הכי לא ראיתי את-ישוע המשיח אדנינו או האין אתם פעל ידי באדנינו:
^באם-אינני שליח לאחרים לכם אני הוא זה אחרי אשר אתם כחותם בידי לפני אדנינו כי-ציר שלח אני:
^גוכזאת אני מצטחק נגד חקרי מעשי:
^דהאין שלטון בידינו לאכל ולשתות:
^ההאין שלטון בידינו להליך עמנו אשה מבנות ברייתנו ביתר השליחים ואחי האדון וכיפא:

^ואו חקלי ולבר-נבא לבד אין שלטון לחדל ממלאכה:
^זמי הוא היצא בצבא ואת-נפשו יכלכל משלו מי יטע בכם ולא יאכל מפריו או מי ירעה צאן ולא יאכל מחלב הצאן:
^חהכי רק פדרך בני אדם אני מדבר פדברים האלה הלא גם-התורה אמרת כן:
^טכי כתוב בתורת משה לא-תחסם שור בדישו הלשונים דאג אלהים:
^יאו לטובתנו דבר כל-דבריו אכן לטובתנו כתוב זה כי החרש יחרש בתקנה והדש ידוש בתקנה כי יקח חלקו:
^{יא}ואנחנו כי-נרענו בכם זרע שמים הרב הוא בעיניכם כי-נקצר קציר ארץ:
^{יב}ואם אחרים יש-להם חלק וצדקה בכם אף כי אנחנו ובכל-זאת לא נגענו באשר לכם כי אם-סבלנו כל-סבל לבלתי נתן מעצר לבשורת המשיח:
^{יג}הן ידעתם כי עבדי עבדת הקדש אכלים מן-הקדש ומשרתי המזבח לקחים חלקם במזבח:
^{יד}וכן צוה גם-האדון כי מבשרי הבשורה על-הבשורה יחיו:
^{טו}ואני באחת מאלה לא נגעתי וגם לא-כתבתי כזאת לבעבור סבב-לי את-פני הדבר כי-טוב לי המות מאשר ישית איש את-תפארתו לריק:
^{טז}ואם מבשר אנכי אין-לי להתפאר כי-יד חזקה תאלצני ואוי לי אם-לא אבשר:
^{יז}ואם בחפץ לב אעשה-זאת יש שכן לפעלתי ואם בלא חפץ לב הלא כהנת הבשורה הפקדה אתי:
^{יח}ומה אפוא שברי הלא רק לבשר את-בשורת המשיח בלא-מחיר ולא לשלט באשר לכם עקב בשותי:
^{יט}ואף כי-חפשי אני מקל-אדם הייתי עבד לכלם למען קנות לב רבים:
^כליהודים הייתי ביהודי לקנות את-היהודים לבעלי התורה כבעל תורה אף כי לא-הייתי בעל תורה לקנות את-בעלי התורה:
^{כא}ולאֵלה אשר הם בלא-תורה כמו בלא-תורה אף כי לא-הייתי בלא-תורה לפני האלהים כי תורת המשיח תורת לקנות את-אלה אשר הם בלא-תורה:
^{כב}לרפי ידים הייתי פרפה ידים לקנות את-רפי הידים כל הייתי לכל למען אושיע לקצתם מפל-עבר ופנה:
^{כג}וכל-אלה אני עשה בעבור הבשורה למען יהיה חלקי בה:
^{כד}הן ידעתם כי-במרוץ ירוצו הרצים פלם ורק-אחד מהם ישיג את-שכר המנצח פכה רוצו והשגתם את-השכר גם-אתם:
^{כה}והנה עזרי מערכה להנזר מפל-דבר אשר ליתרה יחשב והם רצים לעטרת בת-חלוף ואנחנו לעטרת עולם:

^{כו} וְאָנִי כֹה הִנְנִי רָץ וְלֹא כִמְמַשֵּׁשׁ בַּחֲשֵׁכָה כֹּה לִחֵם
בְּזִרְעֹתַי וְלֹא כִחֲצֹב בַּפְּנֵי הָרוּחַ:
^{כז} אַף אֶעֱנֶה אֶת־נַפְשִׁי וְאֶת־בְּשָׂרִי אֶכְבֹּשׁ פֶּן־אֶהְיֶה קִרְא
לְאַחֵרִים וּלְנַפְשִׁי יִקְרָא אֵין־חֲפִצִּי־כָּה:

פרק י

^א וְאָנִי לֹא אֲחִירִישׁ מִהוֹדִיעֲכֶם אֲחִי כִּי אֲבוֹתֵינוּ הָיוּ כָּלֵם
תַּחַת הָעֵץ וְכָלֵם עָבְרוּ בַּתּוֹךְ הַיָּם:
^ב וְכָלֵם נִטְבְּלוּ בַּעֲנָן וּבָיִם לִפְנֵי מֹשֶׁה:
^ג וַיֵּאָכְלוּ כָּלֵם מִן־לֶחֶם הַשָּׁמַיִם הַהוּא:
^ד גַּם־שָׁתוּ כָּלֵם מִן־מִשְׁקֵה הַשָּׁמַיִם הַהוּא כִּי שָׁתוּ
מִן־צִוּר הַיִּשׁוּעָה הַהֵלֶךְ אַחֲרֵיהֶם וְהַצִּוּר הַזֶּה הוּא
הַמָּשִׁיחַ:
^ה אָכַל רֶבֶם לֹא רָצָה בָּם אֱלֹהִים כִּי־נִפְּלוּ פִגְרֵיהֶם
בַּמִּדְבָּר:
^ו וְכָל־זֶה נִתֵּן־לָנוּ לְמוֹפֶת לְבָלִי נִתְאַוָּה תִּאֲוָה רָעָה
כַּאֲשֶׁר הִתְאַוּוּ הַמָּה:
^ז וְאֶת־הַפְּסִילִים לֹא תַעֲבֹדוּ כַּאֲשֶׁר עָבְדוּ אֲנָשִׁים
מִקְצוֹתָם כַּפְּתוּב וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׁתוּ וַיִּקְמוּ
לְצַחֵק:
^ח וְזִנִּים לֹא נָהִיָּה כַּאֲשֶׁר זָנוּ אֲנָשִׁים מֵהֶם וַיִּפְּלוּ בְיוֹם
אֶחָד שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף:
^ט וְאֶת־הַמָּשִׁיחַ לֹא נִנְסָה כַּאֲשֶׁר אֲנָשִׁים מֵהֶם נִסּוּ
אֶת־יְהוָה וַיִּנְשָׁכוּם הַנִּחָשִׁים:
^י וְלֹא תִלְנוּ כַּאֲשֶׁר הִלִּינוּ אֲנָשִׁים מֵהֶם וַיֵּאָבְדוּ בְיַד
הַמָּשִׁחִית:
^{יא} וְכָל־אֵלֶּה מִצְאוּ אֹתָם לִהְיוֹת לְמוֹפֶת וְגַם־נִכְתָּבוּ
לְמוֹסֵר לָנוּ אֲשֶׁר בָּאנוּ עַד־קִצִּי עוֹלָמִים:
^{יב} עַל־כֵּן הַחֲשֹׁב כִּי הוּא עֹמֵד נִכּוֹן יִזְהַר לְבַלְתִּי יִפֹּל:
^{יג} עוֹד לֹא־עָבְרָה מִסָּה עֲלֵכֶם זוֹלָתִי כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא לִבִּי
אָדָם וְנֶאֱמָן הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן לְנִסְתָּכֶם יִתֵּר
מִדִּי כִחֲכֶם וְגַם־בְּיוֹם מִסָּה יִכִּין לָכֶם מִפֶּלֶט כַּאֲשֶׁר
תּוֹכְלוּן שְׂאֵת:
^{יד} לָכֵן אֶהוּבִי נַפְשִׁי נוֹסוּ מִעֲבֹדַת אֱלִילִים:
^{טו} הִנֵּה כְמוֹ אֶל־אֲנָשִׁים גְּבוּרִים אֲדַבְּרָה שְׁמַעוּ־נָא מִלְּתִי:
^{טז} כּוֹס הַבִּרְכָּה אֲשֶׁר עָלֶיהָ אָנוּ מְבָרְכִים הֲלֹא הִיא
הַמַּחֲבֵרֶת אֲתָנוּ אֶל־דָּם הַמָּשִׁיחַ וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אָנוּ
פּוֹרְסִים הֲלֹא הוּא הַמַּחֲבֵר אֲתָנוּ אֶל־בְּשָׂר הַמָּשִׁיחַ:
^{יז} כִּי אֲנַחְנוּ הַרְבִּים הָיִינוּ לְבָשָׂר אֶחָד כְּמוֹ לֶחֶם אֶחָד
אֲחֵרִי אֲשֶׁר בָּלַחֵם אֶחָד הָיִינוּ כָּלֵנוּ חֲבָרִים:
^{יח} רְאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲבֹדָתָם עֲבַדְתָּ בְּשָׂרִים הֲלֹא
אֲכָלִי הַזִּבְחִים חֲבָרִים הֵם בְּמִזְבֵּחַ:
^{יט} וְמָה אָנִי אֹמֵר הִכִּי־זָבַח אֱלִילִים שְׂרֵשׁ דָּבָר בּוֹ אוֹ
כִּי־אֱלִיל יִשְׁכּוּ שְׂרֵשׁ דָּבָר:
^כ אָכַל אֶת־אֲשֶׁר יִזְכּוּ הַגּוֹזִים לַשָּׂדִים הֵם זִבְחִים וְלֹא
לְאֱלֹהִים וְאֵין לִי חֶפֶץ בִּי־תִהְיוּ אִתָּם חֲבָרֵי הַשָּׂדִים:
^{כא} לֹא תוֹכְלוּ לִשְׁתוֹת מִכּוֹס הָאֵדוֹן וּמִכּוֹס הַשָּׂדִים לֹא
תוֹכְלוּ לְהִתְחַבֵּר לְשִׁלְחָן הָאֵדוֹן וּלְשִׁלְחָן הַשָּׂדִים:

^{כב} אוֹ הִכִּי־נַעֲרִי חֲמַת קִנְאָת הָאֵדוֹן הַבְּרָב־כַּח יִגְבֵּר אִישׁ
עָלָיו:
^{כג} הַכֹּל נִכּוֹן לִי אָכַל לֹא הַכֹּל לְהוֹעִיל הַכֹּל נִכּוֹן אָכַל לֹא
הַכֹּל לְהַבְנוֹת מִמֶּנּוּ:
^{כד} אֶל־יִבְקֹשׁ אִישׁ טוֹבַת נַפְשׁוֹ לְבָדּוּ כִּי אִם־גַּם־טוֹבַת
רַעְהוּ:
^{כה} כָּל־הַנֶּמֶכָר בְּשׁוּק אֹתוֹ תֵּאָכְלוּ וְאֶל־תִּדְרָשׁוּ
לְחֻק־רִי־לֵב:
^{כו} כִּי לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ:
^{כז} וְאִם־יִקְרָא אֶתְכֶם אֶחָד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵינֶם מֵאֲמִינִים
וְתִרְצוּ לָלֶכֶת לְבֵיתוֹ אָכַל תֵּאָכְלוּ מִכָּל־אֲשֶׁר יוֹשֵׁם
לִפְנֵיכֶם וְאֶל־תִּדְרָשׁוּ לְחֻק־רִי־לֵב:
^{כח} וְכִי־יֹאמַר אֲלֵיכֶם אִישׁ זֶה הוּא זָבַח לֹא תֵאָכְלוּ מִמֶּנּוּ
בַּעֲבוּר זֶה אֲשֶׁר הִגִּיד לָכֶם וּבַעֲבוּר חֻק־רִי־לֵב כִּי
לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ:
^{כט} וְאָנִי אֹמֵר חֻק־רִי־לֵב לֹא חֻק־רִי־לֵב כִּי אִם־חֻק־רִי־לֵב
הָאֲחֵר כִּי לְמַה־זֶּה תִּחְשַׁב חֲפָשְׁתִּי לְחֻטָּאָה בְּמַחֲשַׁבְתָּ
לֵב אַחֵר:
^ל אִם־אֲכַלְתִּי וּבִרְכַּתִּי לְמַה־זֶּה יִחְרַפְּנִי עַל־אֲשֶׁר אָנִי
מְבָרֵךְ:
^{לא} עַל־כֵּן אִם תֵּאָכְלוּ וְאִם־תִּשְׁתּוּ אוֹ תַעֲשׂוּ מֵאוֹמָה עֲשׂוּ
כָל־מַעֲשֵׂיכֶם לְכַבּוֹד אֱלֹהִים:
^{לב} אֶל־תִּהְיוּ לְמַכְשׁוֹל לִפְנֵי הַיְּהוּדִים וְלֹא לִפְנֵי הַיִּנּוּסִים
וְלֹא לִפְנֵי קָהָל אֱלֹהִים:
^{לג} כַּאֲשֶׁר גַּם־אֲנִכִּי בְּכָל־מַעֲשֵׂי הִנְנִי לְהִיטִיב לְכָלֵם וְלֹא
טוֹבַת נַפְשִׁי אָנִי דֹרֵשׁ כִּי אִם־טוֹבַת רַבִּים לְמַעַן
יִוָּשְׁעוּ:

פרק יא

^א וְעַתָּה לָכֵן אֲחֵרִי כַּאֲשֶׁר אָנִי הֵלֶךְ אַחֲרֵי הַמָּשִׁיחַ:
^ב וְהִנְנִי מִשְׁבִּחַ אֶתְכֶם כִּי־זָבַחְתֶּם אֹתִי בְּכָל־עֵת
וְכִי־שִׁמְרַתֶּם אֶת־הַתּוֹרָה הַנִּמְסְרוֹת כַּאֲשֶׁר מִסְרֹתִי
לָכֶם:
^ג אַף זֹאת חֲפָצְתִּי כִי־תִדְעוּן כִּי־רָאשׁ כָּל־אִישׁ הוּא
הַמָּשִׁיחַ וְרָאשׁ הָאִשָּׁה הוּא הָאִישׁ וְרָאשׁ הַמָּשִׁיחַ הוּא
הָאֱלֹהִים:
^ד כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל אוֹ יִתְנַבֵּא וְרָאשׁוֹ מְכַסֶּה בּוֹזָה
אֶת־רָאשׁוֹ:
^ה וְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר תִּתְפַּלֵּל אוֹ תִתְנַבֵּא וְאֶת־רָאשָׁהּ לֹא
כִסְתָּהּ אֶת־רָאשָׁהּ בְּזָתָה כְּמוֹ אִם־גִּלְחָהּ אֶת־רָאשָׁהּ:
^ו כִּי אִם־הָאִשָּׁה לֹא תִתְכַּסֶּה לְמָה גַּם־לֹא תִגַּז רָאשָׁהּ
וְאִם־תִּרְפָּהּ הִיא לֹא־שָׁה לָגַז אוֹ לְגַלַּח שְׁעֵרוֹתֶיהָ
תִּתְכַּסֶּה:
^ז וְהָאִישׁ אֵינָנוּ מִצְוָה לְכַסּוֹת אֶת־רָאשׁוֹ בְּהִיּוֹתוֹ צֶלֶם
אֱלֹהִים וּכְבוֹדוֹ אָכַל הָאִשָּׁה הִיא כְבוֹד הָאִישׁ:
^ח כִּי אֵין־הָאִישׁ לָקַח מִן־הָאִשָּׁה כִּי אִם־הָאִשָּׁה
מִן־הָאִישׁ:

ט גם לא-נבכרא האיש בעבור האשה כי אם-האשה
בעבור האיש:
י על-כן חובת האשה לשאת כסות על-ראשה מפני
המלאכים:
יא אכן אין האשה מבלעדי האיש ואין האיש מבלעדי
האשה לפני אדנינו:
יב כי כאשר האשה מן-האיש בן-גם-האיש על-ידי
האשה והכל מאלהים:
יג שפטורנא בנפשכם הכי נאווה לאשה באין כסות ראש
להתפלל אל-האלהים:
יד הן גם-הטבע יורה לכם כי חרפה לאיש לגדל פרע
שער ראשו:
טו אבל האשה כי תגדל פרע פאר הוא לה כי-לכסות
נתן לה הפרע:
טז ואם-יבחר איש לעורר מדנים לא-זה הדרך לנו ולא
לקהלות האלהים:
יז וכאשר אשמיעכם פה דברי לא אשבח אתכם אחרי
אשר תקהלו יחדו לא לטובה כי אם-לרעה:
יח וזה תחלת דברי כאשר תקהלו בקהל הן שמעתי
כייש מחלקות ביניכם ולמקצת השמועה האמיתי:
יט כי לא תחדלנה המחלקות מקרבכם למען יודעו
הנאמנים בכם:
כ ועתה כאשר תתאספו יחדו לא-זה הדרך לאכל
מלחם האדון:
כא כי כלי-איש בפרה יקדים לאכל חלקו ואחד רעב
והשני שתה שכור:
כב האין לכם בתים לאכל ולשתות שמה או אם-תבזו
לקהל האלהים והוביש פני אלה אשר אין-בידם
מאומה מה אמר לכם הכי אשבחכם עקב זאת לא
אשבח אתכם:
כג כי אנכי מן-האדון קבלתי כאשר גם-מסרתי לכם כי
האדון ישוע בליזה אשר-הסגירו אתו לקח לחם:
כד ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי הנבצע
בעדכם זאת עשו לזכרני:
כה וכמו-כן אחרי אכלם לקח את-הכוס ויאמר הכוס
הזאת היא הברית החדשה בדמי זאת עשו בכל-עת
אשר תשתו לזכרני:
כו כי בכל-עת אשר תאכלו את-הלחם הזה ושתו
את-הכוס הזאת תשמיעו מות אדנינו עד כי יבוא:
כז על-כן מי אשר יאכל מלחם האדון או-שתה מכוסו
ולבו לא נכון עמו מעל מעל בבשר אדניו ובדמו:
כח אבל יבחן אדם את-נפשו ואז מן-הלחם יאכל
ומן-הכוס ישתה:
כט כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה לאשמתו
כי את-בשר האדון לא הבדיל לו כמשפט:
ל על-כן רבים נכאים וחלים בכם ורבים ישגי עפר:
לא אכן אם-נבחן את-נפשנו לא נשפט:
לב ואף אם-נשפט יסור יסורנו יהיה למען לא נאשם
עם-העולם:

לג לכן אחי כאשר תתאספו יחדו לאכל הוחילו איש
לרעהו:
לד וימי אשר ירעב יאכל בביתו ולא יהיה לכם און
ועצרה ויתר הדברים אערכה לפניכם בבאי:

פרק יב

א ועל-דבר מתנות הרוח אחי אין את-נפשי להעלים
מכם דבר:
ב אתם ידעתם כי לפני גוים הייתם נמשכים אחרי
אלילים אלמים כאשר אחריהם נמשכתם:
ג על-כן אודיע לכם כי אין איש אשר רוח אלהים
דברבו אשר יאמר על-ישוע כי חרם הוא ולא יוכל
איש לקרא לישוע בשם אדון אם-לא ברוח הקדש:
ד ושנות הנה מתנות הקסד אבל אחד הוא הרוח:
ה ושנות הנה עבדות הקדש אבל אחד הוא האדון:
ו ושנות הנה הפעלות אבל אחד הוא האלהים הפעל
הכל בכל:
ז ולכל-איש ואיש נתנה התגלות הרוח לטובת כלם:
ח יש אשר ינתן-לו ברוח אמרי חכמה ואחר ינתן-לו
אמרי דעת ברוח ההוא:
ט לאחר אמונה ברוח ההוא ולאחר ינתן לרפא חלים
ברוח ההוא:
י לזה עלילות נפלאות ולזה דברי נבואה לזה לבחן
את-הרוחות לזה לדבר בלשנות שונות ולזה פתרון
לשנות:
יא ואת-כל-אלה פעל הרוח האחד ההוא הנתן לאיש
איש מנת-חלקו לפי רצונו:
יב כי כאשר הגוף אחד הוא ובו אברים רבים וכל-אברי
הגוף אף כיי-רבים הם כלם גוף אחד בן גס-המשיח:
יג גם-אנחנו נטבלנו כלנו ברוח אחד לגוף אחד
אם-יהודים אם-יונים אם-עבדים או בני חורים ורוח
אחד השקה אתנו כלנו:
יד כי הגוף לא אבר אחד הוא כי אם-אברים רבים:
טו אם-תאמר הרגל אחרי אשר לא יד אני אינני
מן-הגוף הבעבור זאת לא מן-הגוף היא:
טז ואם-תאמר האזן אחרי אשר לא עין אני אינני
מן-הגוף הבעבור זאת לא מן-הגוף היא:
יז אם-הגוף כלו יהיה עין איה יהיה אז השמע ואם-כלו
יהיה שמע איה יהיה אז הריח:
יח ועתה שם אלהים את-האברים אבר אבר בגוף לפי
רצונו:
יט לוי-היו כלם אבר אחד איכה יהיה אז הגוף:
כ והנה אפוא האברים רבים הם והגוף אחד:
כא ולא תוכל העין לאמר אל-היד אין לי דבר חפץ בך
וגם לא הראש אל-הרגלים לאמר דבר חפץ לי בכן
אין:
כב אף גם-נוספות נמצא כל-עוד יראו אברי הגוף כרפים
בן דרושים הם לחפצינו עד-מאד:

פרק יד

א וְאֶת־אֵלֶּה אֲשֶׁר נִחְשַׁב כְּאִי־כְבוֹד בַּגּוֹף לָהֶם נִתֵּן כְּבוֹד
כָּב וְלִמְבַּשִּׁינוּ עוֹד יִתֵּר שְׁאֵת:
ב כִּי לְחֻלְקִים הִיפִים בָּנוּ אֵין מַחְסוֹר אַכְּן מַעֲרָכִי הַגּוֹף
עָרַף אֱלֹהִים וַיִּתֵּן כְּבוֹד כָּב לְאִי־כְבוֹד:
ג לְבִלְתִּי תִהְיֶה מַחְלָקַת בַּגּוֹף וּלְמַעַן יִדְאָגוּ הָאֲבָרִים זֶה
לָזֶה:
ד אִם־יִתְעַנֶּה אָבֶר אֶחָד יִתְעַנּוּ כָּל־הָאֲבָרִים עִמּוֹ
וְאִם־יִכְבֹּד אָבֶר אֶחָד יִשְׁיִשׁוּ עִמּוֹ כָּל־הָאֲבָרִים:
ה וְאֶתֶּם גּוֹף הַמַּשִּׁיחַ וְאֲבָרָיו כָּל־אֶחָד בְּחֻלְקוֹ:
ו וּמֵהֶם הָקִים אֱלֹהִים בְּתוֹךְ הָעֵדָה בְּרֹאשָׁה שְׁלִיחִים
בְּשׁוּנֵית נְבִיאִים בְּשְׁלִישֵׁית מוֹרִים וְאֶחָד־יֶכֶן אֵלֶּה אֲשֶׁר
נִתֵּן לָהֶם לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת לְרֹפֵא חָלִים לְהֵבִיא עֲזָרָה
לַעֲמֹד בְּרֹאשׁ הָעֵדָה וּלְדַבֵּר בְּלִשְׁנוֹת שְׁנוֹת:
ז הַכֹּלִם שְׁלִיחִים אִם־כָּלֶם נְבִיאִים אוֹ כָלֶם מוֹרִים אוֹ
עֹשֵׂי נִפְלְאוֹת:
ח הַכֹּלִם נִתֵּן לְרֹפֵא חָלִים אוֹ לְדַבֵּר בְּלִשְׁנוֹת אוֹ לִפְתֹּר
לִשְׁנוֹת:
ט וְאֶתֶּם בְּקִשּׁוֹ בְּכָל־מַאֲדָכֶם מִתְּנוֹת טוֹבוֹת אֵלֶּה וְאֵנִי
אוֹרָה לָכֶם דְּרָךְ מֵאֹד נִעְלָה:
א אִם־בְּשִׁפְת אֲנָשִׁים אוֹ מְלָאכִים אֲדַבֵּר וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי
אֲז נִחְשֶׁת הַמִּיָּה אֲנִי אוֹ צִלְצְלִי תְרוּעָה:
ב וְאִם־נִבְוָאָה בִּי וְכִלְכְּרוֹ אֲנִי מִבֵּין וְכִלְ־דַעַת
וְאִם־אֲמוּנָה כָּלָה לִי הִיא לְהַעֲתִיק הָרִים מִמְּקוֹמָם
וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי אֲנִי אֲז כְּאֵין:
ג אִם־אֶפְזֹר כִּלְ־הוֹנִי לְרַעֲבִים וְאֶת־בְּשָׂרִי אֶתֵּן לְמַאֲכֻלַּת
אֲשׁ וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי כִלְ־זֶה לֹא יוֹעִילִנִי מְאוּמָה:
ד הָאֶהְיֶה תֹאֲרִיף אִף וּמִלֵּאָה חֲנִינָה הָאֶהְיֶה לֹא תִקְנָא
הָאֶהְיֶה לֹא תִתְנַשֵּׂא וְלֹא תִלְבֹּשׁ גָּאוֹת:
ה לֹא יִמָּצֵא בִּי שִׁמְץ־דְּבָר וְלֹא תִבְקֹשׁ אֶת אֲשֶׁר־לָהּ לֹא
תִתְקַצֵּף וְלֹא תִחַרֵּשׁ רָעָה:
ו לֹא תִשָּׁשׁ בַּעֲוֹלָתָהּ כִּי אִם־מְשׁוּשָׁה עַל־יְאֻמָּת:
ז כִּלְ־דְבָר תִּשָּׂא כִלְ־דְבָר תִּתְאָמֵן כִּלְ־דְבָר תִּקְנֶה
וּלְכִלְ־דְבָר תִּשָּׂה שְׂכָמָה לְסִבָּל:
ח הָאֶהְיֶה לֹא־תִתְחַדֵּל לְנִצָּח אִף כִּי־נִבְוָאוֹת תִּקְלִינָה
וּלִשְׁנוֹת תִּפְחַדְנָה וְדַעַת אֵין־עוֹד:
ט כִּי־אֶף חֻלְק קִטְן יִדְעֶנּוּ וְחֻלְק קִטְן נִבְאֵנוּ:
י וְכִאֲשֶׁר בּוֹא תְבוֹא תְכִלִּית כִּלְ־אֵלֶּה הַחֻלְק הַקָּטָן
יִתְחַלֵּף:
יא בַּעֲדוֹ יִלְד הִיִּיתִי דִּבְרָתִי כִילְד בִּינּוֹתִי כִילְד וְהִיִּיתִי
כִילְד וְכִאֲשֶׁר הִיִּיתִי לֹאִישׁ חִסְרָתִי מַעֲלִי דְבָרִי יִלְדוֹת:
יב כִּי עֵתָה רִאִים אֲנִיחֵנוּ בְּמִרְאָה וּבְחִידָת וְאֲז נִרְאָה פָּנִים
אֶל־פָּנִים עֵתָה יִדְעָתִי חֻלְק קִטְן וְאֲז אֲדַע כִּאֲשֶׁר
נִדְעָתִי גַם־אֲנִי:
יג וְעֵתָה תַעֲמִדְנָה שְׁלֹשׁ־אֵלֶּה אֲמוּנָה תִקְנֶה וְאֶהְיֶה
וְהִגְדִּלָּה כִּהֵּן הִיא הָאֶהְיֶה:

פרק יג

א אִם־בְּשִׁפְת אֲנָשִׁים אוֹ מְלָאכִים אֲדַבֵּר וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי
אֲז נִחְשֶׁת הַמִּיָּה אֲנִי אוֹ צִלְצְלִי תְרוּעָה:
ב וְאִם־נִבְוָאָה בִּי וְכִלְכְּרוֹ אֲנִי מִבֵּין וְכִלְ־דַעַת
וְאִם־אֲמוּנָה כָּלָה לִי הִיא לְהַעֲתִיק הָרִים מִמְּקוֹמָם
וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי אֲנִי אֲז כְּאֵין:
ג אִם־אֶפְזֹר כִּלְ־הוֹנִי לְרַעֲבִים וְאֶת־בְּשָׂרִי אֶתֵּן לְמַאֲכֻלַּת
אֲשׁ וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי כִלְ־זֶה לֹא יוֹעִילִנִי מְאוּמָה:
ד הָאֶהְיֶה תֹאֲרִיף אִף וּמִלֵּאָה חֲנִינָה הָאֶהְיֶה לֹא תִקְנָא
הָאֶהְיֶה לֹא תִתְנַשֵּׂא וְלֹא תִלְבֹּשׁ גָּאוֹת:
ה לֹא יִמָּצֵא בִּי שִׁמְץ־דְּבָר וְלֹא תִבְקֹשׁ אֶת אֲשֶׁר־לָהּ לֹא
תִתְקַצֵּף וְלֹא תִחַרֵּשׁ רָעָה:
ו לֹא תִשָּׁשׁ בַּעֲוֹלָתָהּ כִּי אִם־מְשׁוּשָׁה עַל־יְאֻמָּת:
ז כִּלְ־דְבָר תִּשָּׂא כִלְ־דְבָר תִּתְאָמֵן כִּלְ־דְבָר תִּקְנֶה
וּלְכִלְ־דְבָר תִּשָּׂה שְׂכָמָה לְסִבָּל:
ח הָאֶהְיֶה לֹא־תִתְחַדֵּל לְנִצָּח אִף כִּי־נִבְוָאוֹת תִּקְלִינָה
וּלִשְׁנוֹת תִּפְחַדְנָה וְדַעַת אֵין־עוֹד:
ט כִּי־אֶף חֻלְק קִטְן יִדְעֶנּוּ וְחֻלְק קִטְן נִבְאֵנוּ:
י וְכִאֲשֶׁר בּוֹא תְבוֹא תְכִלִּית כִּלְ־אֵלֶּה הַחֻלְק הַקָּטָן
יִתְחַלֵּף:
יא בַּעֲדוֹ יִלְד הִיִּיתִי דִּבְרָתִי כִילְד בִּינּוֹתִי כִילְד וְהִיִּיתִי
כִילְד וְכִאֲשֶׁר הִיִּיתִי לֹאִישׁ חִסְרָתִי מַעֲלִי דְבָרִי יִלְדוֹת:
יב כִּי עֵתָה רִאִים אֲנִיחֵנוּ בְּמִרְאָה וּבְחִידָת וְאֲז נִרְאָה פָּנִים
אֶל־פָּנִים עֵתָה יִדְעָתִי חֻלְק קִטְן וְאֲז אֲדַע כִּאֲשֶׁר
נִדְעָתִי גַם־אֲנִי:
יג וְעֵתָה תַעֲמִדְנָה שְׁלֹשׁ־אֵלֶּה אֲמוּנָה תִקְנֶה וְאֶהְיֶה
וְהִגְדִּלָּה כִּהֵּן הִיא הָאֶהְיֶה:

כב על-כן הלשנות הן לאות לא למאמינים כי אם-לאינם
מאמינים והנבואה איננה לאינם מאמינים כי
אם-למאמינים:

כג והנה אם-תקהל כל-העדה כאחד וכלם ידברו
בלשנות ובאו שמה הדיוטים או אנשים אינם
מאמינים הלא יאמרו כי-משגעים אתם:

כד אף אם-יתנבאו כלם ובא שמה חסר אמונה או הדיוט
הוא ישמע תוכחת מפי כלם ומשפט מפי כלם:

כה ובכן סתרי לבו יגלו והוא יפל על-אפיו ארצה
ישתחנה לאלהים וינענה לאמר אכן יש אלהים
בקרבכם:

כו ועתה מה-אפוא אחי כאשר תקהלו יחדו וכל-איש
מכם יש-אתו מזמר או מוסר בפיו או דבר חזון או
גיב לשון או פשר דבר יהי הפל לטובת הקהל:

כז וכי-ידבר איש בלשון יהיו המדברים שנים או שלשה
ולא יתר וזה אחר זה ידברו ואחד יפתר:

כח ואם-אין פתר אז ידם בקהל ואל-נפשו ואל-אלהים
ידבר:

כט והנביאים ידברו שנים או שלשה והנשארים יבחנו
דבריהם:

ל וכי נגלה דבר לאחד הישבים שם אז ישחק הראשון:
לא כי תוכלו כלכם להתנבאות זה אחר זה למען ילמדו
כלם וכלם ינחמו:

לב הלא רוחות הנביאים עצורים לפי חפץ הנביאים:
לג כי אלהים לא אלהי המבוכה הוא כי אם-אלהי
השלוש כמו בכל-קהלות הקדושים:

לד נשיכם תשתקנה בקהל כי אין-להן רשיון לדבר שם
כי אם-להכנע כאשר אמרת גם-התורה:

לה ואם-חפצן ללמד דבר תשאלנה את-בעליהן בבית
כי-חרפה היא לאשה לדבר בקהל:

לו או מה-תחשבו המכם יצא דבר אלהים או בא אליכם
לבדכם:

לז איש כי-יתחשב לנביא או איש אשר רוח בו בין יבין
את אשר-אני כתב אליכם כי-מצות האדון היא:

לח ומי אשר לא יבין זאת לא יבין:

לט על-כן אחי בקשו בכל-מאדכם להתנבא ומדבר
בלשנות אל-תכלאו:

מ אף הכל במשפט יעשה ובסדרים נכונים:

פרק טו

א ואני הנני מודיע לכם אחי עוד הפעם את-הבשרה
אשר קראתי באזניכם הלא היא אשר קבלתם ובה
אתם דבקים:

ב וגם-בה תושעוון אם-תחזיקו בדבר כאשר הגדת
לכם כי-לולא כן האמנתם לריק:

ג בראשית כל-דבר מסרתי לכם כאשר גם-אנכי קבלתי
כי-מת המשיח בצונינו כפי כתבי הקדש:

ד וכי נקבר ויקם ביום השלישי כפי כתבי הקדש:

ה וכי נראה אל-פיפא ואחר-כן אל-שנים העשר:
ו ואחר-כן נראה אל-יתר מחמש מאות אחים כאחד
אשר רבם עודם חיים עד-היום הנה ומקצתם נמו
שנתם:

ז ואחר-כן נראה אל-יעקב ואחר-כן אל-השליחים
כלם:

ח ואחר נראה גם-אלי אשר-כנפל אנכי:

ט כי צעיר אני בין השליחים עד אשר-קטנתי מהקרא
שליח כי רדפתי את-עדת אלהים:

י אבל בחסד אלהים הנני כאשר אני וחסדו עלי
לא-היה לריק כי-יתר מכלם עמלתי ולא אני כי
אם-חסד אלהים אשר עמדי:

יא ועתה אם אני או הם כזאת אנו קראים וכזאת אתם
האמנתם:

יב ואחרי אשר נקרא כי-המשיח קם מן-המתים איך
יאמרו אנשים מכם כי-תקומה למתים אין:

יג ואם-אין תקומה למתים גם-המשיח לא קם:

יד ואם לא קם המשיח אז הכל קריאתנו והכל
גם-אמונתכם:

טו ואף נמצא עדי שקר לאלהים אחרי אשר עדים היינו
לאלהים כי הקים את-המשיח ולא הקימו אם-אמת
הדבר כי-המתים לא יקומו:

טז כי אם-לא יקומו המתים גם-המשיח לא קם:

יז ואם לא קם המשיח אמונתכם הכל וחסאיתכם עודם
עליכם:

יח ואף הישנים במשיח אבד נצחם:

יט אם-רק בחיים האלה שמנו מחסנו במשיח אז עניים
מרוידים אנחנו מכל-אדם:

כ ועתה המשיח הנו קם מן-המתים ראשית הבפורים
מן-ישגי המות:

כא כי-כאשר המות בא על-ידי אדם כן על-ידי אדם
תקומת המתים:

כב וכאשר כלם מתו באדם כן כלם יחיו במשיח:

כג ואיש איש בסדר נכון לו המשיח הוא ראשית
הבפורים ואחר-כן המאמינים במשיח יקומו לעת
בואו:

כד אחר-כן הקץ בהשיבו את-המלכות אל-האלהים
האב ביום אשר יכחיד כל-משרה וכל-שלטון
וגבורה:

כה כי-הוא מלך ימלוך עד כי-ישית כל-איביו תחת
רגליו:

כו והאב האחרון אשר יפחד הוא המות:

כז כי-כל שות תחת רגליו וכאשר נאמר כל שותה תחת
רגליו מודעת זאת כי-הכל הושח תחתיו מלבד השת
כל:

כח וכאשר יכבש את-כל אז גם-הבן יושח תחת
השת-כל תחת רגליו למען יהיה האלהים הכל בכל:

טאם לא-כֵן אַם אַין תְּקוּמָה לַמֵּתִים מֵהַיּוֹעִילוֹ
הַנִּטְבָּלִים בְּעַד הַמֵּתִים לְמַהֲזָה יִטְבְּלוּ בַעֲדָם וְהֵם לֹא
יָקוּמוּ לַעֲוִלָם:
ל וְלַמַּהֲזָה מְשִׁלִּכִים אֲנַחְנוּ אֶת־נַפְשֵׁנוּ מִגֵּד בְּכָל־רַגַע
וְרַגַע:
לא בַּעֲלִיצָתִי אֲשֶׁר אֶעֱלֶצָה בָכֶם אַחִי לִפְנֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲדִינִנוּ הַנְּנִי נִשְׁבַּעְתִּי כִּי־אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לַמּוֹת יוֹם יוֹם:
לב וְגַם־בְּאַפְסוֹס הָכִי כְדָרְכִי אֲנוֹשׁ נִלְחַמְתִּי עִם־חַיְתוֹ יַעַר
מֵהַיִּתָּן וּמֵהַיּוֹסִיף לִי זֶה אִם־הַמֵּתִים לֹא יָקוּמוּ נֹאכַל
וְנִשְׁתָּה כִּי־מַחֵר נָמוּת:
לג אַל־תִּשְׁעוּ בְּדַבְּרֵי שֶׁקֶר חֲבֵרַת אַנְשִׁים רָעִים תִּסְלַף
אַרְחוֹת יִשְׂרָאֵל:
לד הַתַּעֲוִרֹרִי בְּצֶדֶק וְאַל־תִּחַטְּאוּ כִּי־יֵשׁ אַנְשִׁים אֲשֶׁר
אֵין־בָּהֶם דַּעַת אֱלֹהִים לְבִשְׁתֶּכֶם אֲנִי אֹמֵר כְּזֹאת:
לה וְכִי־יֹאמַר אִישׁ אֵיךְ יָקוּמוּ הַמֵּתִים מֵהַ גְּוִיָּתָם בְּבוֹאֵם:
לו סָכַל הֵן הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא יִחְיֶה בְּלִתִּי אִם־יָמוּת
רֵאשִׁנָּה:
לז וְאֵת אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא תִזְרַע הַעֵצִם הַהוּא אֲשֶׁר אֲחֵר־כֵּן
יִצְמַח כִּי אִם־גֶּרֶגֶר עֵרֶם חֹטֵא אוֹ זֶרַע אַחֵר:
לח רַק אֱלֹהִים יִתֵּן־לוֹ גְּוִיָּה כְּפִי רְצוֹנוֹ לְכָל־זֶרַע וְזֶרַע גְּוִיָּה
לְמִינָהּ:
לט וְלֹא כָל־בֶּשֶׂר וּבֶשֶׂר אֶחָד הוּא כִּי בֶשֶׂר אָדָם לְמִינֹו וְכֵן
בֶּשֶׂר בְּהֵמָה בֶּשֶׂר עוֹף וּבֶשֶׂר דְּגָיִם כָּל־אֶחָד לְמִינָהּ:
מ וַיֵּשׁ גְּוִיּוֹת בִּשְׁמַיִם וַיֵּשׁ גְּוִיּוֹת בָּאָרֶץ אַךְ כְּבוֹד הַגְּוִיּוֹת
אֲשֶׁר בִּשְׁמַיִם שֶׁנָּה הוּא מְכַבֵּד הַגְּוִיּוֹת אֲשֶׁר בָּאָרֶץ:
מא יֵשׁ כְּבוֹד אֶחָד לְשִׁמְשׁ וְכְבוֹד אַחֵר לְיָרֵחַ וְכְבוֹד אַחֵר
לְכּוֹכְבִּים כִּי־כּוֹכַב מְכַבֵּב שֶׁנָּה בְּכַבּוּדוֹ:
מב וּבְכּוֹמוֹ־כֵן בְּתִקּוּמַת הַמֵּתִים נִזְרַע בְּשַׁחַת־בְּלִי וְקָם
לְחַי־עַד:
מג נִזְרַע בְּלֹא־כְבוֹד וְקָם בְּכַבּוֹד נִזְרַע בְּלֹא־כֹחַ וְקָם בְּכֹחַ:
מד נִזְרַע גּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה וְקָם גּוֹ אֲשֶׁר רוּחַ הוּא יֵשׁ־גּוֹ נֶפֶשׁ
חַיָּה וַיֵּשׁ־גּוֹ אֲשֶׁר רוּחַ הוּא:
מה וְכֵן כְּתוּב וַיְהִי הָאָדָם הוּא הָאָדָם הָרִאשׁוֹן לְנֶפֶשׁ חַיָּה
וְהָאָדָם הָאֲחֵרוֹן לְרוּחַ מַחְיָה:
מו וְלֹא זֶה הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר רוּחַ הוּא כִּי אִם־זֶה אֲשֶׁר
נִשְׁמָתוֹ בְּאַפִּיו וְאֲחֵרִיו זֶה אֲשֶׁר רוּחַ הוּא:
מז הָאָדָם הָרִאשׁוֹן הוּא עֶפֶר מִן־הָאֲדָמָה וְהָאָדָם הַשֵּׁנִי
הוּא הָאָדָם מִן־הַשְּׁמַיִם:
מח כִּמוֹ הָרִאשׁוֹן עֶפֶר כֵּן גַּם־כִּנּוּי עֶפֶר הֵם וְכִמוֹ הַשֵּׁנִי
מִן־הַשְּׁמַיִם כֵּן גַּם־אֵלֶּה אֲשֶׁר־לוֹ מִן־הַשְּׁמַיִם הֵם:
מט וְכַאֲשֶׁר לְבִשְׁנוּ דְמוּת הָאָדָם אֲשֶׁר יִסּוּדוֹ מִעֶפֶר כֵּן
נִלְבָּשָׁה דְמוּת הָאָדָם אֲשֶׁר מוֹצֵאֲתוֹ מִשְׁמַיִם:
נ וְכֹזֶאֶת אֲנִי אֹמֵר אַחִי כִּי־אֵין בְּכֹחַ בֶּשֶׂר וְדָם לְרִשְׁתַּת
מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְכֵן־כְּלִיּוֹן לֹא יִנְחַל אִי־כְלִיּוֹן:
נא רְאוּ הַנְּנִי מְגַלֶּה סוֹד לֹא כָלְנוּ נִישָׁן הַמָּוֶת אַךְ עֵצִם
נִפְשׁוֹתֵינוּ יִשְׁנָה לְכָלְנוּ:
נב בְּרַגַע פְּשִׁית עֵין בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל תְּרוּעָה אַחֲרָנָה כִּי תִקַּע
בְּשׁוֹפָר וְהַמֵּתִים יִקְצִיּוּ לְחַיִּי עוֹלָם וְעֵצִם נִפְשׁוֹתֵינוּ
יִשְׁנָה:

נג כִּי כֵן־כְּלִיּוֹן זֶה יַעֲטָה אִי־כְלִיּוֹן וְכֵן־מָוֶת זֶה יִלְבַּשׁ
אַל־מָוֶת:
נד וְכַאֲשֶׁר כֵּן־כְּלִיּוֹן יַעֲטָה אִי־כְלִיּוֹן וְכֵן־מָוֶת יִלְבַּשׁ
אַל־מָוֶת אִזּוֹ יָקוּם דְּבַר הַכְּתוּב בְּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח:
נה אֵיךְ נִצָּחַף מָוֶת אֵיךְ שָׁבַט אוֹנֶף שְׂאוֹל:
נו שָׁבַט הַמָּוֶת הוּא הַחֹטָא וְכֹחַ הַחֹטָא הִיא הַתּוֹרָה:
נז אַךְ בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תְּשׁוּעָה נִצָּחַת
בְּיַד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ:
נח עַל־כֵּן הָיוּ נִכְנָסִים וּמִסְדִּים אַחִים אֲהוּבִים וְלֹא
תַתְּמוּטוּ וּבַעֲבוּרַת אֲדִינִנוּ הוֹסִיפוּ לַעֲבֹד יוֹם יוֹם
אַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעֻתֶם כִּי־לֹא לְרִיק פְּעַלְתֶּם בְּאֲדִינִנוּ:

פרק טז

א וְעַל־אֲדוֹת קִבְּצַת הַנִּדְבּוֹת לְקֹדְשִׁים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶת־הַקְּהָלֹת בְּגִלְטִיָּא כֵּן תַּעֲשׂוּ גַם־אַתֶּם:
ב בְּאֶחָד בַּשָּׁבַת כָּל־אִישׁ מִכֶּם כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ יָרִים
אֶת־נִדְבָתוֹ לְהִיּוֹת לְפָקֶדוֹן אֹתוֹ וְלֹא־תִרְיָמוּ
אֶת־הַנִּדְבּוֹת בְּבֹאִי:
ג וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר אָבּוּא אֲשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים הַטּוֹבִים
בְּעֵינֵיכֶם עִם־אֲגָרוֹת לְהַבִּיא אֶת־נִדְבָתְכֶם לִירוּשָׁלַיִם:
ד וְאִם־יִכְשַׁר הַדָּבָר לְלָכַת גַּם־אֲנֹכִי אִזּוֹ יֵלְכוּ הֵם עִמָּדִי:
ה וְאֲנִי אָבֹא אֲלֵיכֶם מִן־מִקְדוֹנִיָּא כִּי דַרְךְ מִקְדוֹנִיָּא
אֲאָבְרָה:
ו וְאוֹלִי אֲגוּר בְּתוֹכְכֶם אוֹ גַם־אֲחֵרָךְ יָמִי הַחֲרֹף עִמָּכֶם
לְמַעַן תִּשְׁלַחוּנִי אִזּוֹ אַל־אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ:
ז כִּי אֵין רְצוֹנִי כִּיּוֹם לְרִאֲתְכֶם כְּאַחַר נֹטָה לָלוֹן כִּי
אִם־אֲקַנְהָ לְשָׁבַת עִמָּכֶם יָמִים מְסֹפֵר אִם־יִרְצָה יְהוָה:
ח וּבְאַפְסוֹס אֶתְמַהֲמָה עַד־חַג הַשְּׁבָעוֹת:
ט כִּי־שֵׁם נִפְתַּח לִי שַׁעַר גָּדוֹל הַמְּלֹאכָה גְדוֹלָה
וְהַמְּתַקֻּמָּים רַבִּים:
י וְכִי יָבוֹא טְמוֹתִיוֹס תִּגְהוּרִנָּא לְשָׁבַת בְּתוֹכְכֶם
בְּבִלִי־פֶחַד כִּי־מְלֹאכַת יְהוָה הוּא עֹשֶׂה כְּמֹהוּ כְּמֹנִי:
יא וְלָכֵן אַל־יִבְזֶהוּ אִישׁ אֶךְ שְׁלַחְהוּ בְּשָׁלוֹם וְאַלִּי יָבוֹא כִּי
אֲחַפְּהֶלּוּ עִם־הָאֲחִים:
יב וְעַל־אֲדוֹת אַפּוֹלוֹס אֲחִינוּ הִנֵּה הַפְּצָרְתִּי בּוֹ מְאֹד לְבוֹא
אֲלֵיכֶם עִם־הָאֲחִים וְאֵין לוֹ כָּל־רְצוֹן לְבוֹא עִתָּה בֹא
יָבוֹא לְעַת־מְצָא:
יג שְׂקִדּוֹ עִמָּדוֹ בְּדַרְךְ אֲמוּנָה הַתֹּאשָׁשׁוּ וַעֲשׂוּ חֵיל:
יד וְכָל־מַעֲשֵׂיכֶם עֲשׂוּ מֵאֲהָבָה:
טו וְאֲנִי הַנְּנִי דָרַשׁ מִכֶּם אַחִי הֲלֹא יִדְעֻתֶם אֶת־בֵּית
סֻטְפוֹנוֹס כִּי־הֵם רֵאשִׁית פְּרִי אֲכִיָּא וְכִי הַקְדִּישׁוּ
אֶת־נִפְשָׁם לְשֵׁרַת אֶת־הַקְדּוֹשִׁים:
טז אֲשֶׁר עַל־כֵּן לְאֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה תִּסּוּרוּ לְמִשְׁמַעְתֶּם
גַּם־אַתֶּם וּלְכָל־פֶּעַל וְעֶבֶד כְּמוֹהֶם:
יז וְאֲנִי שְׁמַחְתִּי עַל בּוֹא סֻטְפוֹנוֹס וּפְרִיטוֹנוֹס וְאֲכִיּוֹס כִּי
הִמָּה מְלָאוּ אֶת־מַחְסְרֵי תַּחְתִּיכֶם:

י"ח וְכִי־הִנִּיחוּ אֶת־רוּחִי וְרוּחְכֶם יִחַדּוּ עַל־כֵּן דַּעוּ יְקָר
 עֲרֹךְ אֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה:
 י"ט קְהָלוֹת אֲסִיָּא שְׁאֵלוֹת לָכֶם לְשָׁלוֹם עֲקִילָס וּפְרִי־סָקָא
 וְגַם־הָעֵדָה אֲשֶׁר בְּבֵיתָם יֹאמְרוּ לָכֶם רַב שְׁלוֹם
 בְּאַדְגִּינוּ:
 כ' הָאֲחִים כֻּלָּם שְׁאֵלִים לָכֶם לְשָׁלוֹם שְׁאֵלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
 לְשָׁלוֹם בְּנִשְׁקֶת הַקֶּדֶשׁ:
 כ"א אֲנִי פּוֹלוֹס שְׁאֵל לָכֶם לְשָׁלוֹם בְּכֹתֵב יָדִי:
 כ"ב מִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ אֹהֵב אֶת־הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ יִחָרֵם
 מִכֵּן אֲתָא:
 כ"ג חֲסֹד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינְנוּ עֲלֵיכֶם:
 כ"ד וְאַהֲבָתִי עִם־כָּלכֶם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲמֵן:

2 Corinthians

אגרת פולוס השנית אל הקורנתים

פרק א

א פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אני
וטימותיוס אחינו אל-עדת אלהים בקרנתוס
ואל-כל-הקדושים אשר בארץ אכיא:
ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע
המשיח:
ג ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אבי
הרחמים ואלהי כל-נחמה:
ד המנחם אתנו בכל-צרה והנחיל לנו כח לנחם אחרים
בכל-צרתם בתנחומים אשר נחמנו מאת אלהים:
ה כי כאשר עצמו מכאבינו בעבור המשיח בן על-ידי
המשיח יעצמו הנחמים לנו:
ו אם-אפפו עלינו רעות נחם וישע יצאו לכם מהן
ואם-נמצא נחם אתם הם המנחמים בייגדל כחכם
מסבלות הצרות האלה אשר נסבל גם-אנחנו:
ז ויש-לנו תקנה נאמנה בדעתנו כי כאשר חלק לכם
בצרה בן יהיה לכם חלק גם-בנחמה:
ח כי אין-נפשנו להעלים מכם אחינו את-הצרות אשר
עברו עלינו באסיא כי כבדו ממנו עד-מאד וכי-כשל
כח הסבל עד כי-גם לחיינו אמרנו נואש:
ט ואנחנו דברנו עם-לבנו לאמר משפט-מות נגזר עלינו
לבלתי נבטח עוד בנפשנו כי אם-באלהים המוחיה
את-המתים:
י אשר הציילנו מן-המות הקשה הזה כי מציל הוא ולו
הוחלנו כי יצילנו עוד:
יא כי גם-אתם תחושו לעזר-לנו בתפלתכם ובזאת רבים
יודו לאלהים על-מתנת החסד אשר נתן לנו בתפילת
רבים:
יב וזאת היא תהלתנו אשר לבנו לעדות לנו כי בנקיון
פנים ובנפש זכה כלב אלהים התהלכנו בקרב הארץ
ואף כי-בקרב מחניכם ולא בחכמת בשר ודם כי
אם-בחסד אלהים:
יג כי לא-כתבנו אליכם דבר זולתי את אשר אתם
קראים ומקיימים וגם הוחלתי פי-תקימו דברי
עד-הקץ:
יד וכאשר היינו לתהלה לאנשים מכם המכירים אתנו
בן אתם לתהלה לנו ביום ישוע אדנינו:
טו ובבטחון הזה היה את-לבבי לבוא אליכם אז לתת
לכם לוית-חן שנית:

טו ולעבור דרך עליכם אל-מקדוניא וממקדוניא לשוב
אליכם ואתם תשלחוני אז אל-ארץ יהודה:
יז וכאשר היה בן את-לבבי הדי בוזת נמהר לב הייתי
או הדי היתה מחשבותי כמחשבת בשר ודם ויהי בפי
הן ולא לא נהן באחד:
יח על-אמונת אלהים פי-דברנו אליכם לא היה הן ולא:
יט כי בן-האלהים ישוע המשיח אשר אני וסלנוס
וטימותיוס קראנו אתו ביניכם הוא לא היה הן ולא כי
רק-אמת בו:
כ ובו כל-הבטחות אלהים אמת ואמן על-ידינו לכבוד
אלהים:
כא כי-אלהים הוא אשר הקימו במשיח עמכם וימשחנו
במשחת קדשו:
כב וגם-היה לנו למחסה עז ואת-רוחו נתן בלבנו
לערבון לנו:
כג ואני לאלהים אקרא לעדות לי כי מחמלתי עליכם
לא-באתי אל-קרנתוס עד-עתה:
כד כי לא להשתרר על-אמונתכם הגנו כי אם-רק
פחברים להגדיל טובכם אשר באמונה אתם חיים:

פרק ב

א ואני שמתי על-לבי לבלתי שוב אליכם עוד בעצבון:
ב כי אם-אני אעציבכם בעצבי מי אפוא ישמחני עוד
הכי הוא ישמחני אשר נעצב על-ידי:
ג וכזאת הנה כתבתי פן-אתעצב אל-לבי בבאי
בקרבכם תחת אשר הוחלתי לשמח בכם ואבטח
בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם:
ד ואני מרב יגון ומצוקת לב כתבתי בזאת ובשטף
דמעות ולא למען תעצבו כי אם-רק למען תדעו
את-האהבה העזה אשר אהבתי אתכם:
ה ואם-איש מכם נתן עצבת לא רק אתי לבדי העציב כי
אם-מבלי אכביר מלים כמעט אתכם כלכם העציב:
ו אף די לאיש ההוא הצעם אשר זעמוהו רבים:
ז על-כן אפוא שובו תנו חנינה לאיש ההוא ודברו
על-לבו פן-יבלע בייגונו כי רב הוא:
ח ולזאת אני שאל מאתכם פקדו-נא אתו באהבתכם:
ט וגם-לבעבור זאת כתבתי כי-מנסה אני לדעת הישכם
שמעים אל-כל-מצותי:
י ואיש אשר אתם תסלחו-לו אסלחו-לו גם-אני כי אני
אם-סלחתי מאומה סלחתי את-אשר סלחתי למענכם
לפני המשיח:

^א פֶּן־יַעֲקֹבֵנוּ הַשָּׁטָן כִּי לֹא־נַעֲלָמוּ מִמֶּנּוּ מִזְמוֹתָיו:
^ב וְכֹאשֶׁר בָּאתִי אֶל־טְרוּאָס עַל־דְּבַר בְּשֶׁרֶת הַמְּשִׁיחַ
אֲשֶׁר נִפְתַּח־לִי שָׁם שַׁעַר בְּאֲדָנִינוּ:
^ג לֹא־נָחָה רוּחִי בְקִרְבִּי כִּי לֹא־מָצָאתִי שָׁם אֶת־טִיטוּס
אֲחִי וְאֶפֶן וְאֵלֶּף מֵאַתָּם אֶל־מִקְדוֹנֵיָא:
^ד אֵף בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים הַנוֹתֵן לָנוּ תְּשׁוּעָה בְּמִשְׁיַחְנוּ
תָּמִיד וְרִיחַ דַּעְתּוֹ יוֹדֵל עַל־יַדֵּינוּ בְּכָל־מָקוֹם:
^ה כִּי אֲנַחְנוּ רֵיחַ הַנִּיחֹחַ הָעֹלָה מֵאַתָּה הַמְּשִׁיחַ לֵאלֹהִים
בֵּין בְּתוֹךְ הַנִּשְׁעִים וּבֵין בְּתוֹךְ הָאֲבָדִים:
^ו לֵאלֹהֵי רֵיחַ הַמֶּנֶּה לְמָנוֹת וְלֵאלֹהֵי רֵיחַ הַחַיִּים לַחַיִּים
וּמִי־הוּא נָכוֹן לְכַהֵנָּה כִּזְאת:
^ז כִּי אֲנַחְנוּ לֹא כְרִבִּים הַהִפְכִּים דְּבָרֵי אֱלֹהִים כִּי
אִם־בִּישְׁרֵת לִכְבֹּב לִפְנֵי אֱלֹהִים וּבֵאלֹהִים אֲנַחְנוּ
מְדַבְּרִים בְּמִשְׁיַח:

פרק ג

^א הַנִּחַל עוֹד הַפַּעַם לְחִוְתְּכֶם מִי־אָנוּ הַחֹפֶץ לָנוּ כְּאֲנָשִׁים
אֲחֵרִים בְּכַתְבִּי מְלִיצָה אֲלֵיכֶם אוֹ מִכֶּם:
^ב אַתֶּם אֲנַחְנוּ חֲרוּתָה עַל־לִבֵּנוּ אֲשֶׁר כָּל־אָדָם מִבֵּין
וְקָרָא בָּהּ:
^ג כְּאֲשֶׁר מוֹדַעַת זֹאת כִּי אַתֶּם אֲנַחְתָּ הַמְּשִׁיחַ עֲרוּכָה
עַל־יַדֵּינוּ וְכַתּוּבָה לֹא בְדִיּוֹ כִּי אִם־בְּרוּחַ אֱלֹהִים חַיִּים
לֹא עַל־לַחֲוֹת אֲבָנִים כִּי אִם־עַל־לַחֲוֹת לֵב בְּשׂוֹר:
^ד וּבִשְׁחוֹן רַב כִּזֶּה יִשְׁלָנוּ בֵּאלֹהִים עַל־יַדֵּי מְשִׁיחָנוּ:
^ה לֹא כִּי כַחַ לָנוּ לָקִים כָּל־דְּבַר כְּפִי הָעֹלָה עַל־רוּחָנוּ כִּי
אִם־כַּחַנוּ מֵאַתָּה הָאֱלֹהִים:
^ו אֲשֶׁר גִּם־כַּחַ נָתַן לָנוּ לְהִיּוֹת כְּהִנֵּי בְרִית הַחֲדָשָׁה לֹא
לְפִי הָאֲתִיּוֹת כִּי אִם־לְפִי הָרוּחַ כִּי־הָאוֹת מִמִּית וְהָרוּחַ
מַחְיָה:
^ז וְאִם־הִכְהֵנָּה אֲשֶׁר מָנוֹת בָּהּ וְאֲשֶׁר חֲרוּתָה בְּאֲתִיּוֹת
עַל־הָאֲבָנִים מְלֵאָה כְּבוֹד עַד־כִּי לֹא יָכֹלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַבִּיט אֶל־פְּנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי אֹר פְּנֵיו אֲשֶׁר לֹא יַעֲמִד
לְנִצָּח:
^ח אֵף כִּי יָאֲתָה כְּבוֹד לְכַהֵנָּה אֲשֶׁר בָּהּ חַיִּי רוּחַ:
^ט וְאִם־תִּכְבֹּד הִכְהֵנָּה אֲשֶׁר תּוֹרָתָה דִּין הָלֹא תִכְבֹּד
הִכְהֵנָּה אֲשֶׁר צִדְקָה תּוֹרָתָה בְּכְבוֹד מִשְׁנָה:
^י כִּי בָמָה נִחְשָׁב כְּבוֹד הִכְהֵנָּה הָרֵאשִׁינָה נִגְדַּ עֲרֹף
הִכְהֵנָּה אֲשֶׁר־לָהּ יְתֵר שְׂאֵת:
^{יא} וְאִם־בִּתְּחִלָּה כְּבוֹדָה הִיא אֵף כִּי־זֹאת הָעֲמֻדָת
לְנִצָּח:
^{יב} עַל־כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ תִקְנָה כִּזְאת פִּינוּ יִבְיַע עֲתָק:
^{יג} וְלֹא כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר נָתַן מִסִּנָּה עַל־פְּנָיו וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
יָכֹלוּ לְהִתְבַּוֵּן אֶל־תְּכֵלֶת תּוֹרָתוֹ הַבָּאָה עַד־קֶצֶה:
^{יד} כִּי כְבֹד לָבָם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה כְּאֲשֶׁר יִקְרְאוּ דְּבָרֵי
הַבְּרִית הַיְשָׁנָה עוֹד הַמִּסִּנָּה הַהִיא לִנְגִיד עֵינֵיהֶם כִּי לֹא
יִסּוּר בִּלְתִּי בְּמִשְׁיַח:

^{טו} הֵם יִהְיוּ בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וְהַמִּסִּנָּה כְּמִכְסָּה עַל־לָבָם
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
^{טז} אֵף כְּאֲשֶׁר יָשׁוּב יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאֲדוֹן אִזְּ הַמִּסִּנָּה יוֹסֵר:
^{יז} וְאֲדָנִינוּ הוּא הָרוּחַ וּמִי אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ אֲדָנִינוּ חֲפָשִׁי
הוּא:
^{יח} וְאֲנַחְנוּ כְּלָנוּ בְּלִי מִכְסָּה עַל־פְּנֵינוּ רְאִים כְּבוֹד אֲדָנִינוּ
כְּמוֹ בְּרָאִי מוֹצֵק וְצִלְמָנוּ יִשְׁנָה יְדָמָה לְעֵלָם הַהוּא
וְיַעֲלֶה מְכָבוֹד אֶל־כְּבוֹד מִלְפָּנֵי אֲדוֹן הָרוּחַ:

פרק ד

^א עַל־כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ כְּהֵנָּה כִּזְאת בְּחֶסֶד אֵל לֹא נַחַת
מִפְּנֵי־כָל:
^ב מִנְסֻתוֹת הַמְּבִישוֹת פְּנֵי בְעִלְיָהן נִרְחַק בְּעַקְבוֹת עֲקָבָה
לֹא נִלְךְ וְעַל־דְּבַר הָאֱלֹהִים לֹא נִטְפַל שָׁקֵר כִּי
אִם־לְגִלּוֹת אֶת־הָאֲמִתָּה בְּאָנוּ וּכְזֹאת נִפְיֵק רְצוֹן מִלֵּב
כָּל־בְּנֵי אָדָם לִפְנֵי אֱלֹהִים:
^ג וְאִם גִּם־בְּשֶׁרֶתְנוּ מִסִּנָּה עַל־פְּנֵי הַמִּסִּנָּה הוּא רַק
לְעֵינֵי הָאֲבָדִים:
^ד אֲשֶׁר עוֹר אֱלֹהֵי הָעוֹלָם הַזֶּה עֵינֵי אֵלָה אֲשֶׁר לֹא אָמֵן
בָּם לְבִלְתִּי יָגֵה עֲלֵיהֶם אוֹר כְּבוֹד בְּשֶׁרֶת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר
הוּא צֵלָם הָאֱלֹהִים:
^ה כִּי לֹא עָלִינוּ כִּי אִם־עַל־יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ נֹאמַר כִּי הוּא
הָאֲדוֹן וְלִמְעַנּוּ אֲנַחְנוּ עַבְדֵּיכֶם:
^ו כִּי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר וַיּוֹפַע אוֹר מֵאֶפֶל הוּא הַדְּלִיק
נֵרוֹ בְּחֲדָרֵי לִבֵּנוּ לְהַפִּיץ אוֹר דַּעַת כְּבוֹדוֹ בְּפָנֵינוּ יְשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ:
^ז וְהָאוֹצֵר הַזֶּה לָנוּ בְּכָלִי חֲרֵשׁ לְמַעַן תֵּת יְתֵר עֹז
לֵאלֹהִים וְלֹא לָנוּ:
^ח נִלְחָצִים אֲנַחְנוּ מִכָּל־עֵבֶר אֵף לֹא רְצוּצִים נִבְכִּים וְלֹא
נוֹאשִׁים:
^ט נִרְדָּפִים וְלֹא נַעֲזָבִים נִדְחִים וְלֹא אֲבָדִים:
^י וְאַתְּמוֹת הָאֲדוֹן יְשׁוּעַ נִשְׁאִים אֲנַחְנוּ תָּמִיד בְּנִפְשָׁנוּ
לְמַעַן יִגְלוּ בְּנִפְשָׁנוּ גִם־חַיִּיו:
^{יא} כִּי נִתּוֹנִים אֲנַחְנוּ לְמָנוֹת כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ בְּעִבּוֹר יְשׁוּעַ
לְמַעַן יִגְלוּ גִם־חַיִּי יְשׁוּעַ בְּבִשְׁרָנוּ בְּשׂוֹר כָּלָה:
^{יב} וּבְכֵן כְּאֲשֶׁר עָלִינוּ גָּדַל כַּחַ הַמָּנוֹת כֵּן עֲלֵיכֶם כַּחַ
הַחַיִּים:
^{יג} אֵף בְּהִיּוֹת בָּנוּ רוּחַ הָאֲמוּנָה הַהוּא כְּדָבָר הַכְּתוּב
הָאֲמִנְתִּי כִּי־אֲדַבֵּר לְכֵן מֵאַמִּינִים אֲנַחְנוּ וְגִם־נִדְבָרָה:
^{יד} אַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעֵנוּ כִּי הַמָּקִים אֶת־הָאֲדוֹן יְשׁוּעַ הוּא
גִם־יָקִים אֶתְנוּ עִם־יְשׁוּעַ וְגִם־יַעֲמִידֵנוּ עִמָּכֶם לְפָנָיו:
^{טו} וְכָל־אֵלָה בְּעִבּוּרְכֶם לְמַעַן יוֹסִיפוּ רַבִּים לְהוֹדוֹת
לְכְבוֹד הָאֱלֹהִים רַב חֶסֶד:
^{טז} וְעַל־כֵּן אֶפּוֹא לֹא נַחַת מִפְּנֵי־כָל אֵף אִם־הָאָדָם
הַחִיצוֹן נִמָּק בְּנוֹ הַגָּה הָאָדָם הַפְּנִימִי יִחְלִיף כַּחַ יוֹם
יוֹם:
^{יז} כִּי עֲנִינּוּ אֲשֶׁר קָל הוּא וְעֵבֶר כְּרָגַע עֹז נִצָּח יִתֵּן־לָנוּ
כְּבוֹד מְאֹד נַעֲלָה:

^ח כי לא לדברים הנראים אנו מצפים כי אם-לאֲשֶׁר
אינם נראים כי הנראים לַיָּמִים חֲרוּצִים וְאֲשֶׁר אֵינֶם
נראים ער-עולמי עד:

פרק ה

^א כי ידענו אם יהרס בית חמר אהל נפשנו יתן לנו בית
מאת האלהים אשר איננו בנוי בידים כי בית עולם
הוא במרום:

^ב כי פה בכתבי הנפש נאנחים אנחנו ושאפים להתלונן
בצל המעון העליון:

^ג ואם נתלונן שם לא נהיה עוד פעירמם מבלי מחסה:

^ד כי כל-עוד נתגורר פה בכתבי הנפש אנחנו מסבלים
ונאנקים ולא לחליפת חליצתנו אנחנו מתאווים כי
אם-להיות מלבשים לבעבור ובלע המות
במו-החיים:

^ה והאלהים הוא אשר הכנינו לכל-זאת ואת-רוחו נתן
לערכון לנו:

^ו ובזאת אנחנו סמוכים תמיד וגם-ידעים כי כל-עוד
אשר נשפך בגויה נשפך כמו גלים מעל פני האדון:

^ז כי באמונה אנו הלכים ולא למראה עינים:

^ח ויש-לנו על-מי להסמך ותאונת לבנו גדלה להרחיק
נדד מן-הגויה ולהתלונן בצל האדון:

^ט על-כן נתאמץ אם-מקורב או-מרחוק להיות לו
לרצון:

^י כי כלנו מתעתדים לעמד לפני כסא משפט המשיח
לקחת איש איש כמעשהו אשר עשה בעודו בבשרו
אם-טוב ואם-רע:

^{יא} ואחרי אשר יראת יהוה לנגד עינינו נפתה את-בני
האדם ליראהו אתו ובישורת לבבנו ידעים אנחנו
לאלהים אוהילה כי כן ידעים אנחנו גם-לכם:

^{יב} ולא באנו בזאת לרומם נפשנו לפניכם עוד הפעם כי
אם-לשים לכם ידים להתפאר בנו ולתת לכם פתחון
פה נגד המתפארים לעינים וללכת אין מאומה:

^{יג} ואף אם-נחשכנו כמשתוללים בן היינו לאלהים ואם
כמתכזבים בן היינו לכם:

^{יד} כי-אֶהְבֶּת המשיח חזקה עלינו להוציא משפט בזה
אם-אֶחָד מת בעד כלם אז כלם כמתים נחשבו:

^{טו} והוא מת בעד כלם למען יחיו כלמו לא לנפשם כי
אם-לו אשר מת וקם בעדם:

^{טז} על-כן מעתה לא-נדע עוד איש לפי בשרו ואף
המשיח אם-ינדענהו לפי בשרו לא-נדענהו עוד עתה:

^{יז} כי מי למשיח בריאה חדשה הוא קדמניות חלפו
והנה הפל חדש הוא:

^{יח} וכל-זאת מיד אלהים אשר נתנו להתרצות אליו
במשיח ועבדת הסליחה הזאת שם עלינו:

^{יט} כי הן אלהים היה בישוע המשיח לסלח לבני העולם
ולא-לזכור להם את-חטאתיהם ותורת הסליחה הזאת
הפקיד בידינו:

^כ ואם בן אפוא מליצי המשיח אנחנו כמו אם-אלהים
מתחנן אליכם על-פינו אנחנו מחלים את-פניכם
בשם המשיח התרצו-נא אל-האלהים:

^{כא} הוא אשר לא-ידע חטאת אתו עשה לחטאת בעדנו
למען נהיה אנחנו בו לצדקת אלהים:

פרק ו

^א ואנחנו כעשים עמו במלאכתו מבקשים מכם אל-נא
תשאו חסד-אל לריק:

^ב כי הוא אמר בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתך
הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה:

^ג ולא נתן מכשל לפני-כל פן-תחשב עבדתנו לשמחה:

^ד אולם בכל-מעמד נעמד לעיני הראים כמשרתי-אל
ברב עזר רוח בלחץ במצוק ובחסר כל:

^ה במהלמות בכתבי כלאים במהומות בתלאות
בכלי-שנה בלילה ובהתענות ביום:

^ו בבור לב באור הדעת ובארוך רוח בתנינה ברוח הקדש
ובאהבה בלא לב ולב:

^ז בדברי אמת בגבורת אלהים ובכלי נשק הצדקה
מימין ומשמאל:

^ח בכבוד ובקלון בדבה רעה ובשמע תהלה כמתעים
ונאמנים:

^ט בכני בלי-שם ואנשי שם כמתים והנה אנחנו חיים
כמפכים ולא מומתים:

^י כנעצבים ושמחים תמיד כרשים ומעשירי רבים כאין
להם מאומה ויש להם כל:

^{יא} ואתם יושבי קרנתוס פינו פתחנו לכם אף לבנו רחב:

^{יב} לא-צר הוא מהכיל אתכם אף מעיכם ורחמיכם צרו
מהכיל אתנו:

^{יג} ואני כמו אל-בנים אני מדבר השיבו גמול והרחיבו
לבכם גם-אתם:

^{יד} אל-תצמדו למהרסי אמונה למשך עמם בעל אחד כי
מה אחנה בין צדק לרשע ומה ברית בין אור לחשך:

^{טו} במה ישוה המשיח לבליעל או מה חלק לשמר
אמונה עם-מהרס אמונה:

^{טז} מה-קשר להיכל אלהים עם-אלילים כי-אנחנו היכל
אלהים חיים כאשר אמר האלהים ושכנתי בתוכם
והתהלכתי בתוכם והייתי להם לאלהים והם יהיו-לי
לעם:

^{יז} על-כן צאו מתוכם והברו נאם-יהוה וטמא אל-תגעו
ואני אקבל אתכם:

^{יח} והייתי לכם לאב ואתם תהיו-לי לבנים ולבנות
נאם-יהוה צבאות:

פרק ז

^א לכן ידידים בהיות לנו הבטחות אלה נטהר נפשנו
מפל-טמאת בשר ורוח ונעלה בקדש ביראת אלהים:

^א שאונו-נא לא עשקנו לא חבלנו ולא עקבנו איש:
^ב ולא להאשימכם אני מדבר כי הלא קדמתי לאמר כי שמורים אתם בלבנו גם-במנות גם-בחיים:
^ג ארשת שפתי נמרצה אליכם ואתפאר בכם עד-מאד ובכל-צרתנו מלאתי נחם ודי שמחות שבועתי:
^ד כי בבאנו מקדוניה לא-היה שלום בבשרנו כי אם-צרה מכל-עבר מחוץ חרב ומחדרים אימה:
^ה אף זקף כפופים אלהים אשר סמך לנו ביד טיטוס בבאו:
^ו ולא בבאו בלבד כי אם-גם בתנחומים אשר מצא ביניכם בהגידו לנו את-חשק לבכם את-יגונכם ואת-קנאתכם לי אשר על-כן הוסיף שמחה בלבי:
^ז ואם גם-העצבתי אתכם באגרתי לא אנחם עתה אף פי-נחמתי אז בראתי פי-האגרת ההיא העציבה אתכם לזמן מה:
^ח ועתה אני שמח לא על-עצבכם כי אם-על-עצבכם לתשובה אחרי אשר נעצבתם לפי רצון אלהים לכלי היות לכם כל-גזק על-ידנו:
^ט כי העצב לפי רצון אלהים מוליך לתשובה ולתשובה אשר על-זאת לא ינחם איש אף עצב לפי-דרך העולם יוליך למות:
^י הלא תראו פרי עצבכם אשר פרצון אלהים כי עורר אתכם לשקד על-דבריני אף להצטדק ואף להתקצף אף ליראה ואף לאהבה אף לקנאה ואף לזקמה הוכחתם פי-נקיים היתם מכל וכל בענין ההוא:
^{יא} ועל-כן פאשר כתבתי אליכם לא כתבתי בעבור זה אשר עשה את-הרעה ולא בעבור זה אשר סבל את-הרעה כי אם-בעבור הראתכם כמה אתם חרדים עלינו לפני האלהים:
^{יב} ובעבור-זאת תנחומים ישעשעו נפשנו בתנחומתיכם ורב שמחות שבענו בשמחת טיטוס אשר כלכם יחדו הנחתם את-רוחו:
^{יג} ואני לא אבוש מאשר הללתיכם לפניו כי פאשר כל-דבריני אליכם דברי אמת הם בן הוקם דבר התהלה אשר הללתיכם לפני טיטוס:
^{יד} וגם-הוא נכמרו רחמיו אליכם יתר מאד ויזכר כי כלכם יחדו הקשבתם לקולו וכי קבלתם אתו ביראה ובחזרה:
^{טו} ואני שמח כי בכל-דבר לבי בכם בטוח:

פרק ח

^א והננו מודיעים אתכם אחים כי גבר חסד אל על-קהלות מקדוניה:
^ב כי פאשר הגדיל כור צרתם בן גדלה שמחתם ורב ענינם הרבה שפעת נדבתם:
^ג ואני עד הניני כי לפי-ערך כחם או גם-יתר מדי-כחם בנדיבי לב:

^ד בקשו ממנו בתחנונים רבים על-דבר נדבתם זה חסדם וחלק עבדתם לקדושים:
^ה וגם-עשו יתר מאשר קנינו כי בתהלה הקדישו נפשם לאדנינו ולנו ברצון האלהים:
^ו ולפי-זאת בקשנו מאת טיטוס פאשר החל מאז בן יכלה מעשה החסד הזה בכם:
^ז והנה פאשר חלק רב לכם בכל באמונה בתורה ובדעת בכל-מאמצי כח ובאהבה אשר תאהבנו בן תרבו חלקכם גם-בחסד הזה:
^ח ולא כדבר מצוה אני אמר כי אם-לנסותכם במאמצי כח אחרים לראות אם-אהבתכם וזה:
^ט פי-ידעתם את-חסד ישוע המשיח אדנינו כי עשיר היה ויהי לרש למענכם אשר עקב רישו תעשירו:
^י ואני מחנה נעתי בדבר הגל להועיל לכם אחרי אשר החלתם זה שנה לא רק לעשות חסד כי אם-גם לעשותו בחפץ לב:
^{יא} ועתה השלימו את-המעשה וכלו את-המלאכה לפי רוחכם הנדיבה פאשר תמצא ידכם:
^{יב} כי איש אשר רוחו נדיבה יהיה לרצון כפי אשר ישלל ידו ולא-כפי אשר אין-לל ידו:
^{יג} כי לא לרונה לאחרים ולמעמסה עליכם דברי:
^{יד} כי אם-בקו השנה היום יתרה לכם למלא מחסרם וילעת אחרת יתרתם תהיה למלא מחסרכם למען יהיה קו שנה:
^{טו} בכתוב ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר:
^{טז} ואני אודה את-אלהים אשר נתן בלב טיטוס לחוש לכם כזאת:
^{יז} כי לא רק את-פקדתנו שמר כי אם-רב פעלים הזה חלף אליכם מרצון נפשו:
^{יח} ונשלח עמו את-אחינו אשר נודע לתהלה בבשרה בכל-הקהלות:
^{יט} ומלבד זאת נבחר גם-הוא מאנשי הקהלות ללכת עמנו בעבדתנו לאסוף הנדבות לכבוד אדנינו ולעזר-לנו:
^כ ואף גם-להרחיק מעלינו דבה רעה על-דבר הפסוף הרב אשר אספנו בעבדתנו:
^{כא} כי-חשנו להשגיח מה-טוב גם-בעיני האדון וגם-בעיני בני-אדם:
^{כב} ונשלח עמכם את-אחינו איש אמיץ כח אשר בחנו אותו פעמים רבות בדרכים שנים ועתה הוסיף אמץ לבו בבטחונו בכם כי רב הוא:
^{כג} והנה על-דבר טיטוס חבר הוא לי ותמך ידי בעבדתי בקרבכם ובן על-דבר אחינו הלא הם שלוחי הקהלות לכבוד משיחנו:
^{כד} על-כן תחוו עדות אהבתכם להם ואשר גם-ניתפאר בכם נגד פני הקהלות:

פרק ט

א אִמְנָם עַל-דְּבַר מִשְׁמַרְתָּנוּ לְכַלְכֵּל אֶת-הַקְדוּשִׁים
אף-לְמוֹתָר לִי לְכַתֵּב אֲלֵיכֶם:
ב כִּי יִדְעָתִי נִדְבַת לְבָבְךָ אֲשֶׁר הָיְתָה לְתַהֲלָה בְּפִי מֵאֵז
לְפָנַי קָהַל מִקְדוֹנָא לֵאמֹר כִּי זֶה שְׁנָה אֲשֶׁר אֲכִיז נִכּוֹן
לְפָנַי לְהִתְנַדֵּב וְכִי גַם-קִנְיָתְכֶם עוֹרְרָה לִב רַבִּים:
ג אֲבָל שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת-הָאֲחִים לְמַעַן לֹא תִהְיֶה
תַּהֲלַתְכֶם בְּפִי בְּדִבְרֵי הַזֶּה לְרִיק וּלְמַעַן תִּהְיוּ נִכְנִים
בְּאֲשֶׁר אֶמְרָתִי:
ד כִּי אִם-יָבוֹאוּ אֲנָשִׁי מִקְדוֹנָא עִמִּי וַיִּמָּצְאוּ כִּי אֵינְכֶם
נִכְנִים אֵינִי אֹמֵר כִּי אַתֶּם תִּבְשׁוּ אֶךְ אֲנַחְנוּ הֲלֹא נִבּוֹשׁ
מִמְּבֻטְחָנוּ:
ה עַל-כֵּן חֲשַׁבְתִּי כִּי עָלִי הַדְּבָר לְהַעֲרִיר אֶת-הָאֲחִים
לְקַדֵּם לְבוֹא אֲלֵיכֶם לְהַכִּין מִסַּת נִדְבַת יְדְכֶם כְּמִדְבַּר
מֵאֵז לְהִיּוֹת עֲרוּכָה בְּמִסַּת יָד נָדִיב וְלֹא כִיד כִּילִי:
ו כִּי הִנֵּה הִזְרַע זֶרַע רָזָה יִקְצֹר רְזוֹן וְהִזְרַע בִּיד נְדִיבָה
יִקְצֹר נְדִיבוֹת:
ז כֹּל-אִישׁ יִתֵּן בְּאֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ לֹא בְעֵין רָעָה וְלֹא
בְּאֵנָס כִּי הִנָּחַן בְּלִב טוֹב יֵאָהֵב אֹתוֹ אֱלֹהִים:
ח וְיִד אֱלֹהִים מִשְׁגָּת לְשֹׁפֵת לָכֶם כֹּל-חֶסֶד לְמֵלֶאכֶּי דִּי
מִחֲסֻדְכֶם כֹּל-הַיָּמִים וְלִתֵּת לָכֶם חֵיל לַעֲשׂוֹת כֹּל-טוֹב:
ט כְּפָתוּב פִּזֹּר נָתַן לְאַבְיּוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לַעֲד:
י וְהִנָּחַן זֶרַע לִזְרַע וְלִחֵם לְאֹכֵל כֹּה יִתֵּן וְכֹה יוֹסֵף לָכֶם
אֶת-זֶרַעְכֶם וְאֶת-פְּרִי צִדְקָתְכֶם יִרְבֶּה:
יא כִּי תִתְבַּרְכוּ בְּכָל כֹּל-מַעֲשֵׂה נְדִיבוֹת לְהַשְׁמִיעַ תַּהֲלַת
אֱלֹהִים עַל-יְדֵינוּ:
יב כִּי-עֲבַדְתָּ הַצִּדְקָה הַזֹּאת לֹא לְבַד מִחֲסוֹר הַקְדוּשִׁים
תִּמְלֹא כִּי אִם-גַּם-תִּפְתָּח פִּי רַבִּים לְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים:
יג וּבְמַעֲשֵׂה הַצִּדְקָה הַזֹּאת יִתְּנוּ לֵאלֹהִים כְּבוֹד עַל-אֲשֶׁר
נִכְנַע לְבָבְךָ לְקַבֵּל עָלֵיכֶם בְּשִׁרְתַּת הַמְּשִׁיחַ וְעַל-נִדְבַת
יְדְכֶם לְאוֹת אַחֲוָה לָהֶם וּלְכָל-אַבְיּוֹנֵי אָדָם:
יד וְהֵם יִתְפַּלְּלוּ בְּעִדְכֶם כִּי נִפְשָׁם דְּבָקָה בְּנִפְשָׁכֶם בְּעִבּוֹר
חֶסֶד אֵל אֲשֶׁר גָּבַר עָלֵיכֶם:
טו בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהִים הַנָּתַן לָנוּ מִתֵּן עֲצוֹם מִסְפָּר:

פרק י

א וְאֵנִי פּוֹלוֹס בְּנַעַם מְשִׁיחָנוּ וּבְעֲנוּתוֹ הִנֵּנִי דְרָשׁ מִכֶּם
לְאֲשֶׁר פָּנִים בְּפָנִים שָׁפַל הָיִיתִי לְפָנֵיכֶם וּמִרְחוֹק יֵצֵא
עֵתָק מִפִּי:
ב וְלִזְאוֹת אֲנִי דְרָשׁ מִכֶּם אֶל-תִּתְּנוּ לִי תַאֲנָה בְּבוֹאִי
לְהוֹצִיא עֵתָק מִפִּי בְּעֻזּוֹ לְבִי בְּאֲשֶׁר מִתְעַד אֲנִי
לְקִרְאוֹת אֵלֶּה הָאֲמָרִים כִּי חֲיִי בְּשָׂרִים חֲיִינוּ:
ג כִּי בְּחַיִּי בְּשָׂרָנוּ לֹא כְדָרָךְ בְּשָׂר וְדָם נֵצֵא לְקִרְאוֹת נֶשֶׁק:
ד כִּי גַם-כָּלִי נִשְׁקָנוּ אֵינָם כָּלִי בְּשָׂר כִּי אִם-חַזְזִיקִים
לֵאלֹהִים לְהִרְס מְבָצָרִים:

ה לְהַפִּיר מִחֻשְׁבוֹת עֲרוּמִים לְהַשְׁפִּיל כֹּל-גֵּאָא אֲשֶׁר יִגָּאָה
עַל-דַּעַת אֱלֹהִים וּלְהַלִּיף כֹּל-לֵב בְּשָׂבִי לְהַכְנִיעוֹ לְפָנַי
הַמְּשִׁיחַ:
ו וְנִכְנִים אֲנַחְנוּ לְבֹא בְּמִשְׁפָּט עִם כֹּל-הַמַּאֲנִים לְשִׁמְעַ
אִם רַק-אַתֶּם תְּשִׁימוּ שְׂכָם אֶחָד:
ז הַתְּשַׁפְּטוּ לְמִרְאָה עֵין מִי הוּא אֲשֶׁר סְמוּךְ לְבוֹ כִּי
לְמִשִּׁיחַ הוּא יָשׁוּב יִתְבּוֹנֵן בְּנִפְשׁוֹ כִּי-כֹאֲשֶׁר הוּא
לְמִשִּׁיחַ בֶּן גַּם-אֲנַחְנוּ לְמִשִּׁיחַ:
ח וְגַם לֹא אֲבוֹשׁ אִם אוֹסִיף עוֹד לְהִתְהַלֵּל בְּשִׁלְטוֹן אֲשֶׁר
נָתַן-לָנוּ אֲדִינִינוּ לְבָנוֹת אַתְכֶם וְלֹא לְפָרוֹץ בָּכֶם:
ט אֶךְ לֹא יִחְשַׁבְנִי אִישׁ כְּמִתְרִיד אַתְכֶם בְּאֲגָרוֹת:
י בְּעִבּוֹר הָאֲמָרִים עָלִי הִנֵּה אֲגִירוֹתֵינוּ נִכְבְּדוֹת וְקִשּׁוֹת
וּמִרְאָה פָּנָיו רַע וְנִיבּוֹ נִבְזָה:
יא כִּי הַחֲשֵׁב כְּזֹאת הֲלֹא יָדַע כִּי-כִלְשׁוֹן אֲגִירְתָּנוּ מִרְחוֹק
בֶּן נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר נִבּוֹא פָּנִים בְּפָנִים:
יב כִּי לֹא נַעַז לְהִתְחַשֵּׁב וּלְהִתְמַשָּׁל בְּאֲנָשִׁים הַמִּתְהַלָּלִים
בְּמוֹ-פִיָּהֶם הֵן הִמָּה חֲסִדִּי לֵב הַמִּדְרִים נִפְשָׁם בְּמַדַּת
נִפְשָׁם וְעָרְכִי עָרְפָם בְּעָרְפָם:
יג וְאֲנַחְנוּ לֹא נִתְהַלֵּל לְבָלִי-חֶק כִּי אִם-לְפִי קוֹ הַמִּדָּה
אֲשֶׁר חִלַּק-לָנוּ אֱלֹהִים בְּמִדָּה זֹו אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְגִשְׁת
אֲלֵיכֶם:
יד כִּי לֹא עֲבָרְנוּ חֶק כְּאֵלּוּ אֵין לָנוּ לְגִשְׁת אֲלֵיכֶם כִּי הֲלֹא
בְּבִשְׂרַת הַמְּשִׁיחַ כְּבָר קִדְּמָנוּ לְהַגִּיעַ עֲדֵיכֶם:
טו וְלֹא נִתְהַלֵּל לְבָלִי-חֶק לְנֹגַע בְּנִחַלַת יְגִיעַת אַחֲרִים
אֲבָל יִשְׁ-לָנוּ תִקְוָה כִּי-תִרְבֶּה אֲמוֹנַתְכֶם וְכֵן יִגְדֵּל
כְּבוֹדָנוּ בָּכֶם לְפִי קוֹ הַמִּדָּה כֹּלָה עַד-לְמַעְלָה רֹאשׁ:
טז וְגַם-נִבְשָׂר אֶת-הַבְּשָׂרָה מִכֶּם וְהִלָּאָה כִּי לֹא נִבּוֹא
לְהִתְהַלֵּל בְּחִבָּלִים נִפְלוּ לְאַחֲרִים:
יז אֶךְ הַמִּתְהַלֵּל יִתְהַלֵּל בִּיהִוָּה:
יח כִּי לֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר פִּיּו יִשְׁבַּחְנוּ נֶאֱמָן הוּא כִּי אִם-זֶה
אֲשֶׁר יִשְׁבַּחְנוּ פִּי יִהְיֶה:

פרק יא

א אַחֲלִי שְׂאוּנִי-נָא מַעֲט בְּאוֹלָתִי אֶךְ יִדְעָתִי כִּי נָשָׂא
תְּשָׁאֲנִי:
ב כִּי קִנְיָתִי לָכֶם קִנְיָת אֱלֹהִים וַיַּעֲדָתִי אַתְכֶם לְאִישׁ הוּא
הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר לְפָנָיו הִנֵּנִי לְהַעֲמִידְכֶם כְּפִתּוּלָה תִּמָּה:
ג אֶךְ יִרְאוּתִי כִּי כֹאֲשֶׁר הִשְׁיֵא הַנָּחֵשׁ אֶת-חֲנוּה בְּעִרְמָתוֹ
בֶּן גַּם-אַתֶּם פֶּן-תִּסְרִירוּ אֶת-לְבָבְכֶם וְאֶת-תַּמְתְּכֶם
מֵאַחֲרֵי הַמְּשִׁיחַ:
ד לוֹ אִישׁ הִבָּא אֲלֵיכֶם יִגִּיד לָכֶם יִשׁוּעַ אַחֵר אֲשֶׁר לֹא
הִגִּדְנוּ אוֹ כִּי תִקְחוּ רוּחַ אַחֲרָת אֲשֶׁר לֹא-לְקַחְתֶּם אוֹ
בְּשָׂרָה אַחֲרָת אֲשֶׁר לֹא-קִבַּלְתֶּם אֲזוֹ תּוֹכְלוּ לְהַכִּיל
דְּבָרָיו:
ה אֲבָל חֲשַׁבְתִּי כִּי לֹא נִפְל אֲנִי מִרְאִשִׁי הַשְּׁלִיחִים אֶךְ לֹא
בְּדָבָר אֶחָד:
ו אִם כְּעֶרֶל שְׁפָתִים אֲנִי בְּמִדְבָּרִי לֹא-כֵן אֲנִי בְּדַעַת כִּי
כֹל-אֲשֶׁר בְּלִבִּי הֲלֹא נֹדַע לָכֶם בְּפָנַי כֹּל-אָדָם:

^א החטא חטאתי כי השפילתי נפשי למען אתם תרימו ראש כי הבאתי לכם בשרת אלהים בלא-כסף:

^ב שלותי קהלות אחרות כי לקחתי מהן שבר פועלתי לעבד אתכם חנם:

^ג ובהיותי עמכם ואחסר לא הלאיתי איש כי די מחסרי מלאו האחים אשר באו ממקדוניה ואשתמר מאד מהיות עליכם למשא וכן אוסיף להשתמר:

^ד פאשר המשיח ואמתו לי הוא כן לא תעצר ממני תהלתי זו בגלילות אכיא:

^ה ועל-מה-זה אשתמר העל אשר לא אהבתי אתכם האלהים הוא יודע:

^ו אף פאשר עשיתי כן אוסיף לעשות להעביר תאנה מן-המבקשים תאנה למען יוכלו להתחשב בתהלתם כמנו:

^ז כי אנשים כאלה שליחי שקר הם עשי רמיה המתחפשים לשליחי המשיח:

^ח ואין זה פלא אחרי אשר גם-השטן מתחפש למלאך אור:

^ט על-כן לא דבר גדול הוא אם יתחפשו גם-משרתי למשרתי צדק אשר באחריתם מפרי מעלליהם יאכלו:

^י ועוד אני אמר אל-יחשבני איש לאויל כי אם-כן אף פאוויל שאו פני ואתהלל מעט גם-אני:

^{יא} את אשר אני דבר לא מפי האדון הוא כי אם-דברי פאחז בסכלות לאשר סמוך לבי בתהלתי:

^{יב} אחרי אשר רבים מתהללים בדרךך בשר ודם אתהלל גם-אני:

^{יג} כי תשא את-האווילים בחפץ לב יען חכמים אתם:

^{יד} כי הלא תשאו אם-יעבד אתכם איש אם-יבלע אתכם איש אם-יעשק אתכם אם-יתנשא עליכם או יכה אתכם על-הלחי:

^{טו} לבשתנו אני דבר כמו אם רפי ידינו היינו לעשות כאלה אבל פאשר יעזי איש את-פניו הנה פאחז בסכלות אני אמר אעזי פני גם-אני:

^{טז} אם הם עברים כן גם-אני אם הם ישראלים כן גם-אני אם הם זרע אברהם כן גם-אני:

^{יז} אם הם משרתי המשיח כסר טעם אני דבר אני עלה עליהם ברב עמל בבתי כלאים פעמים רבות במהלמות לאין ספרות ופעם אחרי פעם בשערי מות:

^{יח} חמש פעמים הפיתי מידי היהודים ארבעים חסרה אחת:

^{יט} שלש פעמים הפיתי בשוטים פעם אחת סקלתי באבנים שלש פעמים נשברה אגנתי וכיום תמים הייתי במצלות ים:

^כ במסעות רבים ומגור מסביב משטף מים מגור מפני שדרים מגור מפני בני עמי מגור מפני גוים מגור בעיר מגור במדבר מגור בים ומגור בקרב אחי שקר:

^{כא} בעמל ובתלאה ובכלי-שנה פעמים הרבה בכלי-לחם ובכלי-מים וגם-רבות עניתי בצום נפשי ובכלי שמלה לעורי בקרה:

^{כב} מלבד המון צרכי יום יום ודאגת כל-הקהלות אשר עלי היו כלנה:

^{כג} מי חלה ולא חליתי מי נכשל ולא בערה אש בהגיגי:

^{כד} אם-עלי להתהלל אתהלל בתחלואי:

^{כה} הנה האלהים האב לישוב המשיח אדונינו ברוך הוא לעולם ועד הוא ידע כי לא אשקר:

^{כו} ובדמשק הנציב אשר לארטס המלך שמר שם אלי-העיר ההיא ללכדני:

^{כז} ובסל בעד החלון הורידו אתי מעל החומה ונמלטתי מידו:

פרק יב

^א אמנם לא להועיל לי להתהלל אף באתי לספר מראות וחוזנות מאת האדון:

^ב זה ארבע-עשרה שנה ידעתי איש במשיח ולא יכלתי לדעת אם-בגוף היותו או-מחוץ לגוף כי פליאה דעת ממני אלהים הוא ידע והאיש ההוא עלה לרקיע השלישי:

^ג את-האיש ההוא ידעתי אם-בגוף היותו או-מחוץ לגוף לא יכלתי לדעת אלהים הוא ידע:

^ד ואל-תוף הפרדס עלה וישמע אשר עצמו מספר ואין כח בלשון אדם למלם:

^ה באיש ההוא אתהלל ובנפשי לא אתהלל זולתי בתחלואי:

^ו ואף לו-תפצתי להתהלל לא-הייתי ככסיל אחרי אשר אמת אני מדבר אף אעצר במלין פן-יחשב איש ערכי למעלה מאשר יראה-בי או מאשר ישמע ממני:

^ז ולכלתי אתנשא בתעצמות חזיונות יתר מדי נתן-לי קוץ מכאיב בבשרי והוא מלאך השטן להפתני באגוף פן-אתנשא יתר מדי:

^ח ועל-זאת התחננתי אל-האדון זה שלש פעמים להסירהו ממני:

^ט ויאמר אלי חסדי רב-לך כי לאין אונים אשלים גבורתי על-כן משוב לב אתהלל בתחלואי למען תמצא בי גבורת המשיח:

^י ועל-כן רצתה נפשי בתחלואים ובגדופים ולהיות נרדף ולשבת במצוק ובחסר כל למען המשיח כי אם-נפוגתי אז גבור אני:

^{יא} הייתי לכסיל בהתהללי אף אתם אלצתוני כי עליכם היה להללני יען לא-נפל אני מראשי השליחים אף כיי-כאין אני:

^{יב} אמנם האתות כי אני הוא השליח נעשו בקרבכם בכל-אנך רוח במופתים ובנפלאות ובעלילות נשגבות:

^{יג} כִּי־בָמָּה נִפְּלִים אַתֶּם מִיִּתֵּר הַקְּהָלוֹת אִם־לֹא בְּאֶשֶׁר
 לֹא הוֹנַעְתִּי אֶתְכֶם סִלְחוּ־לִי לַעֲוֹתָתִי זֹאת:
^{יד} הִנְנִי נֶכֶן לְבוֹא אֵלֵיכֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית וּלְמִשְׁאֵל לֹא
 אֶהְיֶה עֲלֵיכֶם כִּי לֹא הוֹנַכְם אֲנִי מִבִּקְשׁ כִּי אִם־אֶת
 לְבָבְכֶם כִּי לֹא מִשְׁפֹּט הַבָּנִים לְאַצֵּר אוֹצְרוֹת לְאַבוֹתֶם כִּי
 אִם־הָאָבוֹת לְבָנֵיהֶם:
^{טו} וְאֲנִי הִנְנִי נֹתֵן לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר לִי בְּחֶפֶץ לְבָבִי וְגַם
 אֶת־נַפְשִׁי אֶתְּנָה אִף כִּי־כֹאֲשֶׁר אוֹסִיף לְאַהֲבָה
 אֶת־נַפְשְׁכֶם כֵּן תִּמְעִיטוּ לְאַהֲבָה אֶת־נַפְשִׁי:
^{טז} אָבֵל לוֹ יִהְיֶה־כֵּן אֲנִכִּי לֹא הִיִּיתִי לָכֶם לְמַעֲמָסָה רַק
 בְּהִיוֹתִי עָרוֹם לְכַדְתִּי אֶתְכֶם בְּעָרְמָה:
^{יז} הָאֵם הוֹנִיתִי אֶתְכֶם עַל־יָדִי אֵחַ מֵאֶחָד מֵאלֹהֵי אֲשֶׁר
 שָׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם:
^{יח} הַפְּצַרְתִּי בְּטִיטוֹס לְלָכֶת וְגַם־אֶחָד הָאֲחִים שָׁלַחְתִּי
 אִתּוֹ הָאֵם־הוֹנֶה אֶתְכֶם טִיטוֹס הֵלֵא בְּרוּחַ אֲחֵת
 וּבְאֶרֶץ אֶחָד צָעַדְנִי כוֹנֵנוּ:
^{יט} אוֹלִי עוֹדְכֶם חֹשְׁבִים כִּי הִנְנִי מִצְטַדְקִים לְפָנֵיכֶם אָבֵל
 דִּבְרִינוּ נִגְדַּ פְּנֵי הָאֱלֹהִים וּמִשִּׁיחוּ כִּי כָל־אֱלֹהֵי רַק
 בְּגִלְלָכֶם יִדְרִים לְהַבְנוֹת מִמֶּנּוּ:
^כ כִּי יֵרָא אֲנִכִּי בְּבֹאִי פֶן־אֶמְצָאֲכֶם לֹא כְלֻבְבִי וְאַתֶּם
 תִּמְצְאוּנִי לֹא כְלֻבְבְּכֶם פֶּן־אֶמְצָא בְּכֶם מְרִיכָה וְקִנְיָאָה
 עֹבְרָה וּמִדּוֹן הוֹלְכִי רְכִיל וּמוֹצִיאֵי דָבָר גָּאוֹן וְדִים
 וּמַהוֹמָה רַבָּה:
^{כא} פֶּן־בְּבֹאִי עוֹד יִשְׁפִּילַנִי אֱלֹהֵי לְפָנֵיכֶם וְהִתְעַצְבֹּתִי
 אֶל־לִבִּי עַל־רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר־חָטְאוּ כְּכֹר וְלֹא שָׁבוּ
 מִן־הַתּוֹעֵבָה וּמִן־הַזָּנוּת וּמִן־הַנִּבְלָה אֲשֶׁר עָשׂוּ:

פרק יג

^א הִנְנִי בָּא אֵלֵיכֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית עַל־פִּי שְׁנַיִם יָעִידִים אוֹ
 עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה יָעִידִים יָקוּם כָּל־דָּבָר:
^ב הֵן אֲמַרְתִּי מֵאֲזֻ וּכְמוֹ מִקְרוֹב כֹּאֲשֶׁר הִיִּיתִי עִמָּכֶם
 בַּפַּעַם הַשְּׁנִית כֵּן גַם־עַתָּה מִרְחוֹק טָרֶם בֹּאִי הִנְנִי מֵגִיד
 וְכֹתֵב לְכָל־אֲשֶׁר חָטְאוּ כְּכֹר וּלְכָל־יֵיתֵר אֲנָשִׁי
 קָהֳלֶתְכֶם כִּי לֹא־אוֹסִיף לְחוּס בְּשׁוּבִי אֵלֵיכֶם:
^ג יַעַן לְבַחֵן אַתֶּם מִבִּקְשִׁים אִם־הַמְּשִׁיחַ דָּבָר כִּי אֲשֶׁר
 לֹא קָצַרְהָ יָדוֹ לָכֶם כִּי כְּגִבּוֹר הוּא בְּקִרְבְּכֶם:
^ד כִּי אִף־אִם־נִצָּלַב כְּאִנּוּשׁ אֲנוּשׁ חֵי הוּא בְּגִבּוֹרֶת
 אֱלֹהִים וְכֵן בּוֹ גַם־אֲנַחְנוּ קִצְרֵי־יָד הִנְנוּ אִף חַיִּים עִמּוֹ
 בְּגִבּוֹרֶת אֱלֹהִים לְטוֹב לָכֶם:
^ה נִסּוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם אִם־בְּאִמּוּנָה אַתֶּם עֹמְדִים וְהַבְּחִינוּ אוֹ
 הַטָּרֶם תִּדְעוּ מִנַּפְשְׁכֶם כִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּקִרְבְּכֶם
 אִם־לֹא סִיגִים אַתֶּם:
^ו וְאֲנִי הוֹחֵלֶתִי כִּי תִשְׁפִּילוּ אֲשֶׁר לֹא כֶסֶף נִמְאָס אֲנַחְנוּ:
^ז וְאֶל־הָאֱלֹהִים נִתְפַּלֵּל לְבִלְתִּי תַעֲשׂוֹן כָּל־רָע לֹא לְמַעַן
 הוֹדַע כִּי אֲנַחְנוּ מְזַקְקִים כִּי אִם־לְמַעַן תַּעֲשׂוֹן אַתֶּם
 אֶת־הַטוֹב אִף כִּי־אֲנַחְנוּ כְּסִיגִים נִחָשֵׁב:

^ח כִּי לֹא נוֹכַל עֲשׂוֹת דָּבָר לְנִגַּד הָאֲמִת כִּי אִם־בְּעַד
 הָאֲמִת:
^ט כִּי גַם־נִגִּילָה אִם גִּבְרִי כַח אַתֶּם אִף כִּי אֲנַחְנוּ כְּדִלִי
 כַח נִחָשֵׁב כִּי אֶל־הַדָּבָר הַזֶּה אֲנוּ מִתְפַּלְלִים לְהִיּוֹתְכֶם
 שְׁלֵמִים:
^י וְעַל־כֵּן כְּתִבְתִּי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעוֹדְנִי רְחוֹק מִכֶּם
 לְמַעַן בְּבֹאִי לֹא יִהְיֶה־לִּי מְקוֹם לְדַבֵּר אֶתְכֶם קְשׁוֹת
 לִפִּי הַכֹּחַ אֲשֶׁר נֹתֵן לִי הָאֱדוֹן לְבָנוֹת אֶתְכֶם וְלֹא
 לְפָרוֹץ בְּכֶם:
^{יא} וְעַתָּה יִשְׁשׂוּ אַחֵי הָיוּ תְּמִימִים וְהִתְחַזְּקוּ יִחְדּוּ
 אֶת־לְבָבְכֶם וְאֶת־הַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ וְאֱלֹהֵי הָאֲהֲבָה
 וְהַשְּׁלוֹם יִהְיֶה עִמָּכֶם:
^{יב} שִׂאלוּ לְשְׁלוֹם אִישׁ אֶת־אָחִיו בְּנִשְׁיַקַת הַקֶּדֶשׁ:
^{יג} הַקְּדוֹשִׁים כָּלֶם שִׂאֲלִים לְשְׁלוֹם לָכֶם:
^{יד} חֲסֵד אֲדִנִּינוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְאַהֲבַת הָאֱלֹהִים וְלִנְיַת
 רוּחַ הַקֶּדֶשׁ עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

Galatians

אגרת פולוס השליח אל־הגלטיים

פרק א

א פולוס שליח שלח לא מאת אנשים ולא על-פי אנשים כי אם-על-פי ישוע המשיח ואלהים אבי-כל אשר הקימו מן-המתים:

ב וכל-האחים אשר אתי אל-קהלות גלטיא:

ג חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:

ד אשר-נתן את-נפשו לכפר על-חטאתינו ולהצילנו מן-העולם הרע הזה פרצון אלהים אבינו:

ה אשר-לו הכבוד לעולם ועד אמן:

ו תמהון אחזני כי-כה מהרה סרתם מאחרי הקרא אתכם בחסד משיחנו ותלכו אחרי בשרה אחרת:

ז והיא איננה בשרה אבל יש אנשים העכרים אתכם והמבקשים לכלל בשרת המשיח כלל והפך על-פניה:

ח אכן אם-גם אנחנו או-מלאך מן-השמים ישמיעכם בשרה אחרת אשר לא השמענוה יחרם:

ט כזה אמרנו מאז וכן אני אמר עוד-הפעם ואם ישמיעכם איש בשרה מבליעדי זו אשר קבלתם יחרם:

י כי המפתה אנשים אני עתה או מדבר דברי לפני אלהים האם להפיק רצון מבני אדם אני מבקש פי לוי-בקשתי להפיק רצון מבני אדם לא הייתי עבד למשיח:

יא ואני מגיד לכם אחי כי הבשרה אשר נודעה לכם מפי לא ממקור אדם יצאה:

יב כי גם-אנכי לא מפי אדם קבלתיה ולא הרני כן-אנוש כי אם-בחזון מאת ישוע המשיח:

יג כי הלא-שמעתם הליכותי לפני בדת היהודית ואת-עדת אלהים רדפתי לבלע ולהשחית:

יד והוספתי דעת בדיעות היהודית מרבים בבני גילי בקרב עמי וקנאה גדולה קנאתי לקבלת אבותי:

טו אף האלהים אשר הבדילני ממעי אמי ואשר קראני בחסדו:

טז כאשר חפץ לגלות לי את-בנו לבשר ישועתו בגוים לא נועצתי עם-בשר ודם אף לא פרע:

יז וגם לא-עליתי ירושלימה אל-השליחים אשר קדמוני כי אם-הלכתי לערב ומשם שבתי לדמשק:

יח ומקץ שלש שנים עליתי אז ירושלימה לראות את-כפיא ואשב עמו חמשה עשר יום:

יט ולא-ראיתי איש אחר מן-השליחים וילתי יעקב אחי האדון:

פרק ב

א וזאת אני כתב פה נגד אלהים ולא אכזב:

ב ואחרי-כן באתי אל-גלילות ארם וקילקיא:

ג אבל קהלות המשיח אשר בארץ יהודה לא נודעתי להם פנים בפנים:

ד אף-זאת שמעו כי-זה האיש אשר רדפם מאז מבשר פיו בשרת האמונה אשר הכחידה מקדם:

ה ניתנו כבוד לאלהים בגללי:

ו ומקץ ארבע עשרה שנה עליתי עוד ירושלימה עם בר-נבא וגם את-טיטוס לקחתי עמדי:

ז ואני עליתי שמה פאשר צייתי בחזון ודברי הבשרה פאשר קראתי בקרב הגוים שמתי לפנייהם ואחרי-כן לפני קריאי העדה לבד למען לא יהיה לריק אשר אחיש לעשות ואשר חשתי מאז:

ח וגם-טיטוס אשר עמדי כי-ינני הוא לא נטל עליו להמול:

ט בעבור אחי שקר אשר התגנבו ויבאו לתור את-החפז אשר-לנו בישוע המשיח למען העבידנו:

י ולא-נפתה לבנו להפנע מפניהם אף-לא כרגע למען יעמד עמכם קשט הבשרה לעולם:

יא ולא-לה המסלאים בערפם אם ערפם כן או כן לא שמתי את-לבי אלהים לא ישא פני-איש והמסלאים האלה לא הוסיפו לי מאומה:

יב אף להפך הם ראו כי-פקדה נתנה-לי לבשר בקרב הערלים פאשר נתנה לפטרוס לבשר בקרב הנמולים:

יג כי-הנחנן כח לפטרוס להיות שלוח אל-הנמולים הוא נתן לי כח להיות שלוח אל-הגוים:

יד וכאשר ראו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודי הקהלה כי-חסד אל עלי נתנו לי ולבר-נבא את-יוד מינם לאות אחזה לאמר כי אנחנו גלף אל-הגוים והם אל-הנמולים:

יז אף אם-נזכר את-העניינים אשר גם-שקדתי לעשות כן:

יח אבל בבא כיפא לאנטיוכיא הוכחתינו על-פניו כי נמצא בו דבר אשמה:

יט כי עד-לא באו אנשים מאת יעקב אבל יחדו את-הגוים אף אחרי באם נבדל מהם ויפרד מיראתו את-הנמולים:

כ וכן גם-שאר היהודים התפקשו עמו עד כי-גם-בר-נבא נתפש בכחשם:

י' וְאֵנִי בְרֵאתִי כִּי לֹא יִלְכוּן נִכְחָה לִּפְנֵי בִשְׂרַת הָאֻמָּת
אֲמַרְתִּי אֶל-כִּיפֹא לְעִינֵי-כָל אִם-אֶתָּה הִיְהוּדִי תִלָּךְ
בְּדֶרֶךְ הַגּוֹיִם וְלֹא בְּדֶרֶךְ הִיְהוּדִים מְדוּעַ זֶה תִּעָלֶץ
אֶת-הַגּוֹיִם לְהִתְיַהֵד:

ט' הֵן מְזַרְעֵי הִיְהוּדִים נוֹלְדָנוּ וְלֹא מְזַרְעֵי הַגּוֹיִם הַחֲטָאִים
בְּנִפְשוֹתָם:

טו' וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעֻנוּ כִּי לֹא-יִצְדָק אִישׁ בַּחֲקוֹת הַתּוֹרָה
כִּי אִם-בְּאֻמוּנָתוֹ יִשְׁוֶע הַמְּשִׁיחַ גַּם-אֲנַחְנוּ כְּאֵנוּ
לְהֶאֱמִין בִּישְׁוֹעַ הַמְּשִׁיחַ לְמַעַן נִצְדָק בְּאֻמוּנַת הַמְּשִׁיחַ
וְלֹא בַּחֲקוֹת הַתּוֹרָה כִּי בַּחֲקוֹת הַתּוֹרָה לֹא יִצְדָק
כָּל-בָּשָׂר:

יז' וְעַתָּה כִּי נִבְקֹשׁ צְדָקָתָנוּ בַּמְּשִׁיחַ וּבְכָל-זֹאת עוֹן יִמָּצֵא
בָּנוּ הִיְהוּדִי הַמְּשִׁיחַ כִּהֵן לְעוֹן חֲלִילָה:

יח' כִּי אִם-אֲשׁוּב וְאֶבְנֶה אֶת-אֲשֶׁר הִרְסֵתִי הֲנִי מַעֲיֵד
בְּנִפְשִׁי כִּי פֶשַׁע אֲנִי:

יט' כִּי-כַמֶּת נִחַשְׁבֹּתִי לְתוֹרָה עַל-פִּי הַתּוֹרָה לְמַעַן אֲחִיהָ
לְאֱלֹהִים:

כ' הֲנִי צָלוּב עִם-הַמְּשִׁיחַ וְחִי אֲנִכִּי אֶף לֹא-אֲנִכִּי כִּי
אִם-הַמְּשִׁיחַ חִי בִּי וְרוּחַ הַחַיִּים אֲשֶׁר בְּבִשְׂרִי כִּיֹּם
קִנִּיתִי בְּאֻמוּנָתִי בְּכֹן-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶהֱבֵא אֶתִּי וַיִּתֵּן
אֶת-נִפְשׁוֹ כְּפָרִי:

כא' לֹא אֶעֱשֶׂה אֶת-חֲסִד הָאֱלֹהִים לְאֵין כִּי אִם-תִּמָּצֵא
צְדָקָה עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה אִזּוּ הַמְּשִׁיחַ מֵת חַנּוּם:

פרק ג

א' הוּי גִלְטִיִּים סְכָלִים מִי הַשָּׁמַיִן בְּכַשְׁפִּים לְבָכֶם מִשְׁמַע
אֶל-הָאֻמָּת אַחֲרֵי אֲשֶׁר יִשְׁוֶע הַמְּשִׁיחַ הַצָּלוּב הִיָּה
חֲרוּת בְּתוֹכְכֶם כְּמוֹ עַל-לֹחַ לְעִינֵיכֶם:

ב' רַק זֹאת תַּפְצִיטִי לְשִׁמְעַ מִפִּיכֶם אִיךָ קִבַּלְתֶּם אֶת-הַרוּחַ
עַקֵּב חֲקוֹת הַתּוֹרָה אוֹ עַקֵּב כֹּחַ הָאֻמוּנָה:

ג' הֵאֵם כִּזְזֹת נִסְבַּלְתֶּם אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִחַלְתֶּם לְהִיּוֹת אֲנָשִׁי
רוּחַ תִּשְׁלִימוּ עִתָּה בַּחֲקוֹת הַבָּשָׂר:

ד' לְמַה-זֶּה נִשְׁאֲתֶם עֲמַל רַב חַנּוּם אִם לֹא לְעוֹר הוּא וְלֹא
לְהוֹעִיל:

ה' הִנֵּה הַמַּאֲצִיל מִן-הַרוּחַ עֲלִיכֶם אוֹ הַעֲשֶׂה בָכֶם
נִפְלְאוֹת הִיַּעֲשֶׂה כְּזֹאת בַּחֲקוֹת הַתּוֹרָה אוֹ בְּכֹחַ
הָאֻמוּנָה:

ו' כְּאֲשֶׁר גַּם-אֲבִרְהָם הָאֵמִין בְּאֱלֹהִים וַיַּחֲשִׁבָהּ לוֹ
צְדָקָה:

ז' עַל-כֵּן דְּעוּנָא כִּי-בְנֵי הָאֻמוּנָה בְּנֵי אֲבִרְהָם הֵמָּה:

ח' וְהַמְקַרָא צָפָה מֵרָאשׁ כִּי עֲתִיד לְהִצְדִּיק אֶת-הַגּוֹיִם
בְּאֻמוּנָה הַקְדִּים לְבָשָׂר אֶת-אֲבִרְהָם לְאִמּוֹ וְנִבְרָכוּ בָּךְ
כָּל-הַגּוֹיִם:

ט' עַל-כֵּן רַק אֲנָשִׁי אֻמוּנָה יִתְבָּרְכוּ עִם-אֲבִרְהָם אִישׁ
אֻמוּנִים:

י' אֲבָל הַבְּטָחִים עַל-מִצְוֹת הַתּוֹרָה יִמָּצְאוּ קָלָה בְּצִדָּה
כִּי כְּתוּב אֲרוּר אֲשֶׁר לֹא-יִקְיָם אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים
הַכְּתוּבִים בְּסִפְרֵי הַתּוֹרָה לַעֲשׂוֹת אוֹתָם:

יא וְכִי עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה לֹא-יִצְדָק אִישׁ לִפְנֵי אֱלֹהִים דְּבָר
בְּרוּר הוּא כִּי-צָדִיק בְּאֻמוּנָתוֹ יִחְיֶה:

יב' וְהַתּוֹרָה לֹא אֻמוּנָה תִּבְקֹשׁ כִּי אִם-אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אֶת-מִשְׁפָּטֶיהָ וְחִי בָהֶם:

יג' הַמְּשִׁיחַ פָּדָה אֶת-נַפְשׁוֹ מִקְלָלַת הַתּוֹרָה בְּאֲשֶׁר הִיָּה
לְקָלָלָהּ תַּחְתִּינוּ כִּי כְּתוּב אֲרוּר כָּל-הַתְּלוּי עַל-הָעֵץ:

יד' וּבְזֹאת עַל-יְדֵי יִשְׁוֶע הַמְּשִׁיחַ גַּם-הַגּוֹיִם יִתְבָּרְכוּ
בְּבִרְכַּת אֲבִרְהָם וְהַרוּחַ אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים לְתַתּוֹ נִקְבַּל
עַקֵּב אֻמוּנָה:

טו' אַחֲרֵי כְּדֶרֶךְ בְּנֵי-אָדָם אֲנִי מְדַבֵּר גַּם-בְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת
אֶחָד הָאֲנָשִׁים וַיִּקְיָם אֶתָּה כְּמִשְׁפָּט לֹא יִפְרֹנָה אִישׁ
וְלֹא יִשְׁנֶה-בָּהּ דְּבָר:

טז' וְהִנֵּה הַהִבְטָחוֹת נִאֲמָרוּ לְאֲבִרְהָם וּלְזֶרְעוֹ וְלֹא-אָמַר
וְלְזֶרְעֶיךָ בְּרַבִּים כִּי אִם-וְלְזֶרְעֶךָ בְּיָחִיד וְהוּא הַמְּשִׁיחַ:

יז' וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי כִּי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אֱלֹהִים
בַּמְּשִׁיחַ מִקֵּדָם וַיִּקְיָם אֶתָּה לֹא תוּכַל הַתּוֹרָה הַנִּתְּנָה
אַחֲרֵי אֲרַבַּע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה לְהַפִּיר אֶתָּה עַד-רֵשִׁים
אֶת-הַהִבְטָחָה לְאֵין:

יח' כִּי אִם-תִּתְּנֵן הַמּוֹרָשָׁה בְּכַחַת הַתּוֹרָה לֹא-תִהְיֶה עוֹד
בְּכַחַת הַהִבְטָחָה אֲבָל לְאֲבִרְהָם נִתְּנָה אֱלֹהִים בְּהִבְטָחָה
לְפִי-חֲסִד:

יט' אִם-כֵּן לְמַה-זֶּה נּוֹסְפָה הַתּוֹרָה לְמַעַן יִדְעַע הַפֶּשַׁע
כִּי-רַב הוּא עַד כִּי-יָבוֹא הַזֶּרַע אֲשֶׁר-לוֹ מִשְׁפָּט
הַהִבְטָחָה וְזֹאת הַתּוֹרָה עֲרוּכָה עַל-פִּי הַמַּלְאָכִים
וְנִתְּנָה בְּיַד אִישׁ הַבְּנִים:

כ' אֲבָל אִישׁ בְּנִים לֹא לְאֶחָד הוּא וְאֱלֹהִים הוּא אֶחָד:

כא' וְעַתָּה הִכִּי הַתּוֹרָה נִגְדַּת הַבְּטָחוֹת אֶל חֲלִילָה כִּי לוֹ
נִתְּנָה תּוֹרָה אֲשֶׁר בְּכַחַת לְתַת חַיִּים אִזּוּ הִיָּתָה
גַּם-הִצְדָּקָה בְּיַד הַתּוֹרָה:

כב' אֲבָל כְּתוּבִי הַקֹּדֶשׁ יִגִּידוּן כִּי כָל-אָדָם חָטָא וּבְזֹאת
בְּאֻמוּנָתוֹ יִשְׁוֶע הַמְּשִׁיחַ תְּבוֹא הַהִבְטָחָה
אֶל-הַמַּאֲמִינִים:

כג' וְלִפְנֵי בֹא הָאֻמוּנָה הִיָּינוּ שְׁמֵרִים בַּמְּשִׁיחַ תַּחַת יְדֵי
הַתּוֹרָה כְּאִסְרֵי הָאֻמוּנָה הַעֲתִידָה לְהַגְלוֹת:

כד' וּבְכֵן הִיָּתָה לָנוּ הַתּוֹרָה לְאֻמָּנָה לְנִהְגֵנוּ אֶל-הַמְּשִׁיחַ
אֲשֶׁר מִשָּׁם נִצְדָק בְּאֻמוּנָה:

כה' אֶף עַתָּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִגְלַתָּה הָאֻמוּנָה לֹא עוֹד אֲנַחְנוּ
תַּחַת יַד הָאֻמָּנָה:

כו' כִּי-כִלְכֶּם בְּנֵי אֱלֹהִים אַתֶּם עַקֵּב אֻמוּנַתְכֶם בִּישְׁוֹעַ
הַמְּשִׁיחַ:

כז' כִּי כָל-אֱלֹהִים מִכֶּם אֲשֶׁר נִטְבְּלוּ בְּשֵׁם הַמְּשִׁיחַ לְבָשׁוּ
אֶת-הַמְּשִׁיחַ:

כח' וְאֵין עוֹד פֶּה לֹא יְהוּדִי וְלֹא יוֹנִי לֹא עֶבֶד וְלֹא
בֶּן-חֹרִים לֹא זָכָר וְלֹא נִקְבָּה כִּי כִלְכֶם אֶחָד בִּישְׁוֹעַ
הַמְּשִׁיחַ:

כט' וְאִם-לְמְשִׁיחַ אַתֶּם זֶרַע אֲבִרְהָם הֲנִיכֶם וַיּוֹרְשִׁי
הַמּוֹרָשָׁה לְפִי הַהִבְטָחָה:

פרק ד

א וְאָנִי אִמֶּר הַיּוֹרֵשׁ כְּל־עוֹד הוּא יֵלֵד אֵינְנוּ מִשְׁנָה מַעֲבָד אִף כִּי־הוּא אָדוֹן כְּל־הַנֶּחֱלָה:

ב וְהוּא נִתּוֹן בִּידֵי בֶן־מִשְׁק הַבַּיִת וּפְקִידוֹ עַד הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יַעַד לוֹ אָבִיו:

ג בֶּן גַּם־אֲנַחְנוּ בִּימֵי הַיְלָדוֹת כַּעֲבָדִים הָייְנוּ לִיסֻדוֹת הָרָאשִׁים הַשְּׂפִלִים בְּחֵלֶד:

ד אִף כַּאֲשֶׁר מָלְאוּ הַיָּמִים שְׁלַח אֱלֹהִים אֶת־בָּנוּ אֲשֶׁר נוֹלַד מִרְחֹם אִשָּׁה וְאֲשֶׁר נִתּוֹן תַּחַת מִשְׁטַר הַתּוֹרָה:

ה לְפָדוֹת אֶת־הַנְּתוּנִים תַּחַת מִשְׁטַר הַתּוֹרָה לְמַעַן נִקְבַּל מִשְׁפַּט הַבָּנִים:

ו וַיַּעַן בָּנִים אֹתָם שְׁלַח אֲלֵיכֶם אֱלֹהִים אֶת־רוּחַ בָּנוּ בְּקָרֶב לְכַבְּנוּ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ־בוֹ אָבִינוּ אָבִינוּ:

ז עַל־כֵּן אֵינֶךָ עוֹד עָבֵד כִּי בֶן אֶתָּה וְאַם־בֶּן גַּם־יִוֹרֵשׁ נִחַלַת הָאֱלֹהִים עַל־יְדֵי הַמָּשִׁיחַ:

ח וְהִנֵּה לְפָנִים טָרָם יִדְעָתָם אֶת־הָאֱלֹהִים הַשִּׁתְחוּיָתָם לֹא־אֱלֹהֵי אָמֶת:

ט וְעַתָּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעָתָם אֶת־הָאֱלֹהִים וְאִף גַּם־נִדְעָתָם לוֹ אִף תִּשׁוּבוּ אֶל־הַיְסוּדוֹת הַשְּׂפִלִים הָאֲמֻלָּלִים כִּי תַחֲפָצוּ לַעֲבָדָם עוֹד:

י אֹתָם שְׁמָרִים יָמִים וְחֻדָּשִׁים וּמוֹעֲדִים וְשָׁנִים:

יא וְאָנִי יִרְאֵתִי כִּי כַחַי כְּלִיתִי בְּכֶם לָרִיק:

יב הַיּוֹנָא כְּמִנִּי כַּאֲשֶׁר גַּם־אֲנִי כְּמוֹכֶם רָאוּ הַנְּנִי מִתַּחֲנוּן אֲלֵיכֶם אַחִי כִּי מַעֲרֹכָם לֹא עֲשִׂיתֶם־לִי רָעָה:

יג וְאֹתָם יִדְעִים כִּי בְּלֹא כַח בְּעֲצָמוֹתַי הוֹדַעְתִּי אֶתְכֶם אֶת־הַבְּשָׂרָה בְּתַחֲלִילָה:

יד וּבְכוֹר עֲנִי הַצֶּרֶף בְּשָׂרִי לֹא מֵאִסְתָּם וְלֹא גַעְלָתָם גִּי כְּמִלֶּאֶף אֱלֹהִים רְאִיתָם פָּנַי כְּרֹאוֹת פָּנַי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

טו וְאֵיךְ אֶפּוֹא עִתָּה אֲשֶׁרְכֶם עַד אֲנִי לְכֶם כִּי בְּהַדְרָשׁ מִכֶּם גַּם־עֵינַיְכֶם תִּנְקְרוּן לְתַתֵּן־לִי:

טז הָאֵם לְאוֹיֵב הֵייתִי עִתָּה בְּעַבּוֹר הָאָמֶת אֲשֶׁר אֶגִּיד לְכֶם:

יז לֹא טוֹבָה קִנְאָת הַמִּקְנָאִים לְכֶם הַחֲפָצִים לְהַפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים לְמַעַן בָּהֶם תִּדְבָּקוּן:

יח טוֹב הוּא לְקַנֵּא תְּמִיד לְדַבֵּר טוֹב וְלֹא לְבַד בְּרֹאֲתְכֶם אֶת־פִּנִּי:

יט יְלָדִי עוֹד הַפֶּעַם חִבְלֵי לֵדָה יֶאֱחָזֵנִי עֲלֵיכֶם עַד אֲשֶׁר־יִוצֵר בְּכֶם הַמָּשִׁיחַ:

כ וְזֶה חֲפָצִי עִתָּה לְהִיּוֹת עִמָּכֶם וּלְשִׁנּוֹת אֶת־קוֹלִי כִּי בְּמִבְוָה אֲנִי עַל־אֲדוֹתֵיכֶם:

כא אֲמַרוּ לִי אֹתָם הַחֲפָצִים לְהִיּוֹת תַּחַת מִשְׁטַר הַתּוֹרָה הָאֵם לֹא תִבְיֵנוּ דְּבָרֵי הַתּוֹרָה:

כב הֵן כְּתוּב כִּי שְׁנֵי בָנִים הָיוּ לְאַבְרָהָם הָאֶחָד מִן־הַשְּׂפָחָה וְהַשֵּׁנִי מִן־הַגְּבִירָה:

כג בֶּן־הַשְּׂפָחָה נוֹלַד כְּדָרָף כְּדָרָף פְּשָׁר וּבֶן־הַגְּבִירָה בְּדָרֵב אֱלֹהִים:

כד וְאַלֶּה הַדְּבָרִים הֵם לְמִשְׁלַל כִּי שְׁתִּי בְּרִיתוֹת הִנֵּה הָאֶחָת מִהֵרָ סִינִי הֵילֵדַת יְלָדֶיהָ לַעֲבָדוֹת וְזֹאת הִיא הַגֵּר:

כה כִּי הַגֵּר הִיא הַר סִינִי בַּעֲרֵב וְדָמָתָה לִירוּשָׁלַיִם כִּיּוֹם כַּאֲשֶׁר הִיא בַּעֲבָדוּתָה עַם־בְּנֵיהָ:

כו אִף יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר לְמַעַלָּה הִיא עִיר הַחֲפָשׁ וְהִיא הָאֵם לְכָלֵנוּ:

כז כִּי כְּתוּב:

כח רָנִי עֲקָרָה לֹא יֵלְדָה פִּצְחִי רָנָה וְצַהֲלִי לֹא־חֲלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בַּעוֹלָה:

כט אִוְלָם אַחִי פִּצְחָק בֶּן בְּנֵי הַהֲבֻטָּחָה אֲנַחְנוּ:

ל וְכַאֲשֶׁר הַנוֹלַד אִז כְּדָרָף כְּדָרָף פְּשָׁר כְּדָרָף אֶת־הַנוֹלַד עַל־פִּי רוּחַ אֱלֹהִים בֶּן גַּם־עִתָּה:

לא אֲבָל מָה אִמֶּר הַכְּתוּב גֵּרָשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם בֶּן־הַגְּבִירָה:

לב עַל־כֵּן אַחִי לֹא־בְנֵי הָאָמָה אֲנַחְנוּ כִּי אִם־בְּנֵי־חֹרִים:

פרק ה

א עַל־כֵּן עָמְדוּ הֵכֵן בַּחֲפָשׁ אֲשֶׁר נִתַּן לָנוּ הַמָּשִׁיחַ וְאֶל־תַּחֲפָשׁוֹ עוֹד בָּעַל הַעֲבָדוֹת:

ב הִנֵּה אֲנִי פּוֹלוֹס מִגִּיד לְכֶם אִם־תִּמְלֹאוּ הַמָּשִׁיחַ לֹא־לְהוֹעִיל לְכֶם:

ג וְעוֹד אֲנִי מְזַהֵר כְּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִמּוֹל מִצְנָה הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה:

ד נִפְרָדִים מֵעַם הַמָּשִׁיחַ אֹתָם הַמַּצְטַדְקִים בַּתּוֹרָה וְנִסּוּג מֵאֲחֵר הַחֹסֵד:

ה כִּי־אֲנַחְנוּ בְּרוּחַ וּבְאֵמּוֹנָה נִשְׂאָ עֵינֵינוּ אֶל־צִדְקָה כַּאֲשֶׁר קוִינּוּ לָהּ:

ו כִּי לְפָנַי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֵין־יִתֵּר עוֹ לֹא לְמוֹלָה וְלֹא לְעֶרְלָה כִּי אִם־לְאֵמּוֹנָה בְּעֵלַת פְּעִלִים בְּאַהֲבָה:

ז וְאֹתָם מְרוֹצְתְכֶם טוֹבָה הִתָּה מִי סָגֵר עֲלֵיכֶם מִהַשְׁגַּח אֶת־הָאָמֶת:

ח לֹא מִפִּי תִקְרָא אֶתְכֶם דְּבָרֵי מִפְּתִיכֶם יֵצְאוּ:

ט מַעֲט שְׂאֵר יַחֲמִיץ אֶת כְּל־הַעֲרִיסָה:

י וְאֲנִי בְּטַח בְּכֶם לְפָנַי אֲדִנֶּנּוּ כִּי מִחֲשָׁבָה יִרְהֵ לֹא תַעֲלֶה עַל־לְבָבְכֶם אִף הַעֲכֹר אֶתְכֶם וְיִהִי מִי שִׂיחֶיהָ עוֹנוֹ יִשָּׂא:

יא וְאֲנִי אַחִי אִם עוֹד אֶקְרָא לְהַמּוֹל עַל־מַה־זֶּה אֲנִי נִרְדָּף הֲלֹא סָר מִכְּשׁוֹל הַצִּלִּיב וְאֵינְנוּ:

יב מִי־יִתֵּן אֶפּוֹא וּמִסְלָפִי דְּרִכֵּיכֶם יִמְלוּ:

יג כִּי דְרוֹר נִקְרָא לְכֶם אַחִי אִף לֹא דְרוֹר לְהַחֲטִיא אֶת־בְּשָׂרְכֶם כִּי אִם־לַעֲבֹד אִישׁ אֶת־רַעְיוֹהוּ בְּאַהֲבָה:

יד כִּי כְל־הַתּוֹרָה תוֹקֵם בְּמִצְוָה הָאֶחָת הַזֹּאת וְאֶהְבֶּתָ לְרַעְיָךָ כְּמוֹךָ:

טו אִף אִם־תִּנְשָׁכוּ וְתִאֲכְלוּ אִישׁ אֶת־רַעְיוֹהוּ רָאוּ פֶן־אִישׁ בֶּיַד רַעְיוֹהוּ תִסְפוּ:

טז וְאֲנִי הַנְּנִי אִמֶּר הַתְּהַלְכוּ כְּאֲנָשֵׁי רוּחַ וְאִז לֹא תִמְלָאוּן אֶת תַּאֲוַת הַבָּשָׂר:

יז כִּי הַבָּשָׂר מִתְאַוָּה אֶת־אֲשֶׁר לֹא יֹאכְלָה הָרוּחַ וְהָרוּחַ אֶת־אֲשֶׁר לֹא יֹאכְלָה הַבָּשָׂר כִּי שְׁנֵיהֶם צָרִים זֶה לָזֶה עַד אֲשֶׁר לֹא תוּכְלוּן עֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר תַּחֲפָצוּ:

י"ו וְכָל-הַמִּשְׁרָיִם לָכֶת לְפִי קִנְיָה הַמִּדָּה הַזֹּאת שְׁלוֹם
וְחֶסֶד עֲלֵיהֶם וְעַל-יִשְׂרָאֵל עִם הָאֱלֹהִים:
י"ז מַעֲתָה נְהַלָּא אֶל-יִלְאָנִי עוֹד אִישׁ כִּי אוֹת חוֹתֵם
הָאֶדוֹן יִשׁוּעַ נִשָּׂא אָנִי בְּבִשְׂרִי:
י"ח אַחֵי חֶסֶד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינְנוּ עִם-רוּחְכֶם אָמֵן:

י"ח וְאִם-תִּלְכּוֹן כְּאֲשֶׁר יוֹלְבְּכֶם הָרוּחַ אֵינְכֶם עוֹד תַּחַת
מִשְׁטַר הַתּוֹרָה:
י"ט וּמַעֲלָלֵי הַבֶּשֶׁר יְדוּעִים וְאֵלֶּה הֵם נְאוּף זְנוּת זִמָּה
וְעִגְבִּים:
כ עֲבַדְתָּ אֱלִילִים וּכְשָׁפִים אִיבָה מְרִיבָה וְקִנְיָא פַעַשׁ
מְדוֹן מַחֲלָקָת וּמַפְלָגוֹת:
כ"א מִשְׁטָמָה וְרִצְחָ וְדִרְכֵי סִבְאִים וְזוּלָלִים וְעוֹד אַחֲרֵים
כְּמוֹהֶם אֲשֶׁר עֲלִיהֶם אָנִי אֹמֵר כְּאֲשֶׁר מֵאָז אֲמַרְתִּי
כִּי-עָשִׂי אֵלֶּה לֹא יִירָשׁוּ מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כ"ב וּפְרִי הָרוּחַ הוּא אֶהְבָּה שְׁמִמָּה וְשְׁלוֹם אַרְךָ אַפִּים
נְדִיבוֹת חֶסֶד וְאַמוּנָה:
כ"ג עֲנֵנָה וְהַצְנֵעַ לָכֶת וּלְמַדּוֹת כְּאֵלֶּה אֵין תּוֹרָה:
כ"ד וּמִי אֲשֶׁר לִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הֵם הַצְּלִיבוּ אֶת-הַבֶּשֶׁר
עִם-כָּל-תְּשׁוּקָתוֹ וְתַאֲוָתוֹ:
כ"ה אִם-חַיִּי הָרוּחַ בָּנוּ נִלְכָּה גַם-בְּאַרְחוֹת הָרוּחַ:
כ"ו וְכַבּוֹד שְׁנֹא לֹא נִרְדֵּף לְהַתְגַּרּוֹת אִישׁ בְּרַעְיָהּ אוֹ לְקִנְיָ
אִישׁ בְּרַעְיָהּ:

פרק ו

א אַחֵי אִם-אִישׁ מִכֶּם נִלְכַּד וְעָשָׂה אַחַת מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא
תַעֲשִׂינָה אַתֶּם אֲנֹשֵׁי רוּחַ הָקֵם תְּקִימוּ אוֹתוֹ בְּעֲנַנֹת רוּחַ
וְזִכְרֹת פֶּן-תִּלְכַּד בְּמַסָּה גַם-אֶתָּה:
ב שְׂאוּ עֲלֵיכֶם אִישׁ סֶכֶל רַעְיָהּ וּבְזֹאת תִּשְׁמְרוּ אֶת-תּוֹרַת
הַמְּשִׁיחַ:
ג וְאִישׁ כִּי-יִחַשֵׁב בְּעֵינָיו כְּמָה נִחַשֵׁב הוּא בִּהְיוֹתוֹ
כְּבָלִימָה מִתְעַה הוּא אֶת-נַפְשׁוֹ:
ד אִךְ יִכְחַן אִישׁ אֶת-מַעֲשָׂהּ וְאֵז יִשְׁמַח בְּמַעֲשָׂיו לְבָדוֹ
וְלֹא לְנִכְח רַעְיָהּ:
ה כִּי אִישׁ אִישׁ כִּכָּד מִשְׂאוֹ יִשָּׂא:
ו הַתְּלִמִּיד לְמַלְמֶדוֹ דַּעַה יִתֵּן חֶלֶק מִכָּל-טוֹבוֹ:
ז אֶל-תִּשְׂאוּ נַפְשֵׁיכֶם הָאֱלֹהִים אֵין לְהַתֵּל בּוֹ כִּי כְּאֲשֶׁר
יִזְרַע אִישׁ בֶּן יִקְצֹר:
ח כִּי-יִזְרַע לְבִשְׂרוֹ יִקְצֹר קִצִּיר בְּשָׂרוֹ כְּלִיּוֹן חֲרוּץ וְהִזְרַע
לְרוּחַ יִקְצֹר קִצִּיר הָרוּחַ חַיִּי עוֹלָם:
ט וְאֲנַחְנוּ בַּל-תִּרְפִּינָה יְדִינוּ בַּעֲשׂוֹת טוֹב כִּי-נִקְצֹר בַּעֲתוֹ
אִם-לֹא נִרְפָּה:
י וְעַל-כֵּן אִפּוֹא בְּעוֹד יִשְׁ-לָנוּ יָדַיִם גְּטִיכָה-נָּא לְכָל-בְּנֵי
אָדָם וְעַל כָּלֶם לְבָנֵי בֵּית הָאָמוּנָה:
י"א רְאוּ מַה-רַּב הַמִּכְתָּב הַזֶּה אֲשֶׁר-כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם בְּיָדִי:
י"ב אֵלֶּה הַמִּבְקָשִׁים לְהַתְיַפּוֹת לְעֵינַיִם יֵאֻלְצוּ אַתְּכֶם
לְהַמּוֹל רַק לְמַעַן בַּל-יִרְדְּפוּ עַל-דִּבְרֵי צֹלֵב הַמְּשִׁיחַ:
י"ג וְהַנְמוּלִים הֵהֱם אֶת-הַתּוֹרָה אֵינֶם שְׁמֵרִים רַק חִפְצִים
כִּי תַמּוּלוּ לְמַעַן יִתְהַלְלוּ בְּכִשְׂרָכֶם:
י"ד וְאֵין חֲלִילָה לִי מִהַתְהַלֵּל זוּלָתִי בְּצֹלֵב יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
אֲדִינְנוּ אֲשֶׁר-בּוֹ הָעוֹלָם צְלוּב-לִי וְאֵין צְלוּב לְעוֹלָם:
ט"ו כִּי-בְמִשְׁחֵי יִשׁוּעַ אֵין יִתֵּר עֵז לֹא לְמוֹלָה וְלֹא לְעֶרְלָה
כִּי אִם-לְבְּרִיאָה חַדָּשָׁה:

Ephesians

אַגְרַת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הָאֶפְסִיִּים

פרק א

א פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּרִצּוֹן אֱלֹהִים
אֶל־הַקְדוּשִׁים בְּאֶפְסוֹס וְאֶל־אֲשֶׁר נֶאֱמָן לָבָם לִפְנֵי
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ב חֶסֶד וְשָׁלוֹם יִתֵּן לָכֶם אֱלֹהִים אֲבִינוּ וַיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲדֹנֵינוּ:
ג בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אֲבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר
בִּרְךָ אֶתְּנוּ מִשְׁמֵי מַעוֹנוֹ בְּכָל־בְּרִכַּת הַנֶּפֶשׁ בַּמָּשִׁיחַ:
ד כְּאֲשֶׁר בּוֹ בָחֲרָנוּ עַד לֹא נִוְסְדָה אֲרֶץ לַהֲיֹת קְדוֹשִׁים
וּתְמִימִים לִפְנֵיו:
ה וּבְאַהֲבָתוֹ יַעֲדָנוּ מֵרָאשׁ לַהֲיֹת לוֹ לְבָנִים עַל־יְדֵי יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ כְּחָפֶץ לְבוֹ הַטוֹב:
ו לְתַפְאֶרֶת עַצְ חֶסְדוֹ אֲשֶׁר־גָּמַל עָלֵינוּ בִּידִידוֹ:
ז כִּי־בּוֹ נִמְצָא פְדוּת וּסְלִיחָה לְחַטֹּאתֵינוּ בְּדָמוֹ הַשָּׁפוּף
כְּחֶמּוֹן חֶסְדִּיו:
ח אֲשֶׁר הִרְבָּה עָלֵינוּ בְּכָל־חֲכָמָה וּבִינָה:
ט וַיִּוָּדַע לָנוּ אֶת־סוֹד רִצּוֹנוֹ כַּעֲצָתוֹ הַטוֹבָה הַיְעוּצָה
כְּלָבוֹ מִקֶּדֶם:
י לְקַבֵּץ בַּמָּשִׁיחַ בְּמִלְאֵת יָמֵי הַפְקָדָה כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
וְכָל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְהָיוּ בּוֹ לְאַחַדִּים:
יא וְגַם עַל־יְדוֹ נִחְזַק בַּמּוֹרָשָׁה כְּאֲשֶׁר נִבְחָרְנוּ לָהּ מֵאֶז
מִטַּעַם הָעֵשָׂה כָּל כַּעֲצַת חֲפָצוֹ:
יב לְמַעַן יֵרָאֶה עָלֵינוּ הַדָּר בְּהִיּוֹת אֲנֹחְנוּ הַרְאשִׁינִים
אֲשֶׁר בְּטַחְנוּ בַּמָּשִׁיחַ:
יג וּבּוֹ בְּטַחִים גַּם־אַתֶּם אַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבַר
הָאֱמֶת אֶת־דְּבַר הַבִּשְׁרָה לְתַשׁוּעַתְכֶם וְכַאֲשֶׁר
הָאֱמֶת בּוֹ כֵּן גַּם־נִחְתָּמִים אַתֶּם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ כְּאֲשֶׁר
דִּבֶּר:
יד אֲשֶׁר עֲרִבּוֹן הוּא לְמוֹרֶשֶׁתְנוּ עַד אֲשֶׁר־תִּגָּאֵל
וְהִי־תֵּהָ־לָנוּ לְאַחֲזָה לְתַהֲלֵת שָׁם כְּבוֹדוֹ:
טו וְאֲשֶׁר עַל־כֵּן גַּם־אֲנִכִּי אַחֲרֵי שָׁמַעִי אֶת־אֱמוּנַתְכֶם
בַּיֵּשׁוּעַ אֲדֹנֵינוּ וְאַהֲבַתְכֶם לְכָל־הַקְדוּשִׁים:
טז לֹא חֲדַלְתִּי מֵהוֹדוֹת בַּעֲדְכֶם וּלְהַזְכִּירְכֶם בְּתַפְלוֹתִי:
יז כִּי אֱלֹהֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ אֲבִי הַכְּבוֹד יִתֵּן לָכֶם
רוּחַ הַחֲכָמָה וְהַחַזוֹן לְדַעַת אֹתוֹ:
יח וְלְהַאֲרִי עֵינֵי שִׂכְלְכֶם לְהַשְׁכִּיל מַה הִיא תְּקִנַּת קְרוֹאִיו
וּמַה חֶסֶן כְּבוֹד לְקִדְשׁוֹ בְּנִחְלָתוֹ:
יט וּמַה עֲצָם גִּדְּל גְּבוּרָתוֹ אֲשֶׁר פָּעַל בָּנוּ הַמְאֲמִינִים בּוֹ
לְפִי תִקְוָה עֲזוֹ:
כ הוּא אֲשֶׁר פָּעַל בַּמָּשִׁיחַ כְּאֲשֶׁר הִקִּימוֹ מִן־הַמֵּתִים
וַיּוֹשִׁיבֵהוּ לִימִינוֹ בַּמְרוֹם:

כא גְּבוּרָה מִכָּל־מִשְׁרָה וְשִׁלְטוֹן וּגְבוּרָה וּמִמְשָׁלָה
וּמִכָּל־אֲשֶׁר נִקְרָא בְּשֵׁם גַּם־בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגַם־בְּעוֹלָם
הַבָּא:
כב וְכָל שֵׁת תַּחַת רַגְלָיו וַיְתִנֶּהוּ לְרֹאשׁ לְכָל־הָעֵדָה:
כג אֲשֶׁר הִיא גּוֹיָתוֹ וּמִלְאוֹ כִּי מֵלָא הוּא אֶת־כָּל בְּכָל:

פרק ב

א גַּם־אַתֶּם אֲשֶׁר מֵתִים הָיִיתֶם בַּפֶּשַׁעִיכֶם וּחַטֹּאתֵיכֶם:
ב כִּי־בְאֲרָחוֹתֶם הִלַּכְתֶּם לִפְנֵים כְּמִנְהַג בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה
וְכִרְצוֹן שֶׁר חֵיל הָרוּחוֹת מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא הָרוּחַ
הַמְתַּעֲוֶרֶר בְּלִב בָּנִים לֹא־אֲבּוֹ שְׂמוּעַ:
ג וּכְמוֹתֶם גַּם־אֲנֹחְנוּ רִדְּפָנוּ תַּאֲוֹת בָּשָׂרִים לְמִלָּא
מִשְׁאָלוֹת הַבָּשָׂר וְהַלֵּב הִרְעָ עַד אֲשֶׁר־נִדְּמִינוּ בְּדַרְכֵי
חַיֵּינוּ לְשָׂאֵר בָּנִים עוֹרְרֵי זַעַם:
ד אַךְ אַל מִלָּא רַחֲמִים בְּרַב אֶהְבָּתוֹ אֲשֶׁר אֶהֱבֵנוּ:
ה הִחְיֵנוּ עִם־הַמָּשִׁיחַ בְּהִיּוֹתְנוּ מֵתִים בַּפֶּשַׁעִים וְאֶף
בְּחֶסֶד נוֹשְׁעֵתֶם:
ו כִּי הִקִּימָנוּ בַּיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וַיְתֵּן־לָנוּ לְשִׁבְתָּ עִמּוֹ
בַּמְרוֹם:
ז לְהִרְאֹת בְּיָמִים יְבוֹאוּ אֶת־גִּדְּל עֲשֶׂר חֶסְדוֹ אֲשֶׁר־גָּמַל
עָלֵינוּ לְטוֹבָה בַּיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ח כִּי־בְחֶסֶד נוֹשְׁעֵתֶם עָקֵב אֱמוּנַתְכֶם וְלֹא מִיֶּדְכֶם הִיִּתָּה
זֹאת לָכֶם כִּי־מִתַּת אֱלֹהִים הִיא:
ט לֹא בַשָּׂכָר מַעֲשֵׂיכֶם כֵּן־יִתְהַלָּל אִישׁ:
י כִּי אֲנֹחְנוּ מַעֲשֵׂה יְדֵיו נִוצַרְנוּ בַּיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְמַעֲשִׂים
טוֹבִים אֲשֶׁר הָכִין לָנוּ מִקֶּדֶם לְלָכַת בָּם:
יא עַל־כֵּן זָכְרוּ זֹאת כִּי־גוֹיִם עָרְלִי בָשָׂר הָיִיתֶם לִפְנֵים
וְהַנִּקְרָאִים גִּמְוִלִי בָשָׂר אֲשֶׁר הוּא מַעֲשֵׂה יָדַיִם קָרְאוּ
לָכֶם עָרְלִים:
יב וְכִי־בָעֵת הַהִיא הָיִיתֶם בְּלֹא מָשִׁיחַ נִכְרִים לְכָל־אַזְרָח
בִּישְׂרָאֵל וְזָרִים לְכָל־בְּרִית וְהַבְּטָחָה בְּאֶפְסֵ תִקְוָה
וּבְלֹא אֱלֹהִים בָּאָרֶץ:
יג אַךְ בַּיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אַתֶּם הִרְחַקְתֶּם מֵאֶז נִקְרַבְתֶּם כִּיּוֹם
בְּדָם הַמָּשִׁיחַ:
יד כִּי הוּא שְׁלוּמָנוּ אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁנַיִם לְאֶחָד וְאֶת־הַקִּיר
הַמַּבְדִּיל בֵּינֵינוּ הָרָם:
טו כִּי־בִבְשָׁרוֹ מָחָה אֶת־הָאִיבָה וְאֶת־מִצּוֹת הַחֻקִּים
בַּתּוֹרָה וַיַּעַשׂ שְׁנַיִם לְאִישׁ־אֶחָד חֲדָשׁ בְּנִפְשׁוֹ וּבְזֹאת
עָשָׂה לָנוּ שָׁלוֹם:
טז כִּי עַל־הַצְּלִיב הַשְּׁלִיִּם שְׁנִיָּהֶם בָּגּוּ אֶחָד אֶל־הָאֱלֹהִים
וַיִּמָּח אֶת־הָאִיבָה בְּנִפְשׁוֹ:

י' וַיָּבֹא וַיְבַשֶּׁר שְׁלוֹם לְרַחֲוִקִים וְשְׁלוֹם לְקָרוֹבִים:
 י"ח כִּי־בָּו נִפְתַּח לְשִׁנֵּינוּ מְבֹא לְגֶשֶׁת בְּרוּחַ אֶחָד
 אֶל־אֲבִינוּ:
 י"ט עַל־כֵּן אֵינְכֶם עוֹד גָּרִים וְתוֹשָׁבִים כִּי אִם־אֲזַרְחִי הָעִיר
 בְּקֶרֶב הַקְּדוֹשִׁים וּבְגִי בֵּית הָאֱלֹהִים:
 כ' בְּנוֹיִים עַל־מוֹסְדוֹת הַשְּׁלִיחִים וְהַנְּבִיאִים שְׁשֹׁם יִשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְרֹאשׁ פָּנָה:
 כ"א וּבֹו כָל־הַבְּנֵי חָבֵר וַיִּגְדֵּל לְהִכָּל קְדוֹשׁ בִּיהוָה:
 כ"ב וּבֹו נִבְנִיתָם גַּם־אַתֶּם לְמִשְׁכַּן אֱלֹהִים בְּרוּחַ:

פרק ג

א בַּעֲבוּר זֹאת אָפּוּא אֲנִי פּוֹלוֹס הַנְּנִי אֲסִיר יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
 לְמַעַנְכֶם הַגּוֹיִם:
 ב הָלֹא שְׁמַעְתֶּם כִּי נִתְּנָה לִי פְקֻדָּתִי בְּחֹסֶד אֶל
 בַּעֲבוּרְכֶם:
 ג וְכִי הוֹדִיעַ לִי הַסּוֹד בְּמַחְזָה כַּאֲשֶׁר כְּתוּבָתִי לְפָנַי
 בְּלִשׁוֹן קְצֶרֶה לֵאמֹר:
 ד אִם תִּקְרְאוּ דְּבָרִי תוּכְלוּ לְהַפִּיר כִּי הִדַּעַת אֹתִי בְּסוֹד
 הַמְּשִׁיחַ:
 ה אֲשֶׁר לֹא נֹדַע לְבָנִי אֲדָם בְּדִרוֹת מַקְדָּם כַּאֲשֶׁר נִגְלָה
 כִּי־וּם לְשְׁלִיחָיו הַקְּדוֹשִׁים וְלְנִבְיָאֵיו עַל־פִּי הָרוּחַ:
 ו כִּי יִקְחוּ הַגּוֹיִם חֶלֶק גַּם־הֵם בְּנִחְלָתוֹ לִהְיוֹת כַּאֲבָרִים
 בְּגוֹיָתוֹ וְחַבְרִים לְפָנָי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְקַבֵּל הַבְּטָחָתוֹ
 עַל־פִּי הַבְּשָׁרָה:
 ז אֲשֶׁר הָיִיתִי לֵה לְמִשְׁרַת בְּמַתָּנַת חֹסֶד אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן
 לִי לְפִי פְעֻלַּת גְּבוּרָתוֹ:
 ח אֲנִי הַצֵּעִיר בַּצֵּעִירִים בֵּין הַקְּדוֹשִׁים נִתּוֹן לִי הַחֹסֶד
 הַזֶּה לְבַשֶּׁר אֶל־הַגּוֹיִם חֹסֶן הַמְּשִׁיחַ כִּי־רַב הוּא לֹאִין
 חָקֵר:
 ט וְהָאִיר עֵינַי־כָּל לְדַעַת עֶרֶךְ הַסּוֹד אֲשֶׁר צָפוּן הָיָה
 מַעוֹלָם בְּאֱלֹהִים יוֹצֵר הַכָּל עַל־יְדֵי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
 י וּבְזֹאת יִדְעַ עַל־פִּי הָעֵדָה לְרֹאשִׁי הַצָּבָא וְלַגְּבָרִי כַחַ
 בְּמָרוֹם נִפְלְאוֹת חֲכָמַת אֱלֹהִים:
 י"א כַּעֲצָה אֲשֶׁר יַעֲזֵן מַקְדָּם בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ:
 י"ב אֲשֶׁר בּוֹ נֹסִיף אֲמָץ לְגִשְׁתָּ אֵלָיו בְּאַמּוֹנָתוֹ בְּלֹב נָכוֹן:
 י"ג עַל־כֵּן זֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶל־נָא תִתְּעַטְפוּ בְּצִרּוֹתַי אֲשֶׁר
 אֶפְפוּנִי לְמַעַנְכֶם כִּי זֹאת הִיא תִפְאָרְתְּכֶם:
 י"ד עַל־כֵּן אֲכַרְעָה עַל בְּרָכִי לְפָנָי אֲבִי אֲדוֹנִינִי יִשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ:
 ט"ו אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמוֹ עַל כָּל־צַבָּאוֹתָיו בְּשִׁמִּים וּבְאֶרֶץ:
 ט"ז וְהוּא יִתֵּן לָכֶם כְּפִי־חֹסֶן כְּבוֹדוֹ לְהִתְאַזֵּר בְּגְבוּרָה
 עַל־פִּי רוּחוֹ בְּאֲדָם הַפְּנִימִי:
 י"ז וְהַמְּשִׁיחַ יִשְׁכֵּן בְּקֶרֶב לְבָבְכֶם בְּאַמּוֹנָה כִּי תִשְׁרִישׁוּ
 וְתִסְדּוּ בְּאַהֲבָה:
 י"ח אֲזַ תוּכְלוּ לְהַשְׁכִּיל עִם כָּל־הַקְּדוֹשִׁים מֵה־הוּא הָרַחֵב
 וְהָאֶרֶךְ וְהַגָּבִה וְהַעֲמֵק:
 י"ט וְלִהְיוֹנָן בְּאַהֲבַת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר מַדַּעַת נִשְׁגָּבָה
 עַד־אֲשֶׁר תִּמְלֹאוּ מִכָּל־מְלֹא הָאֱלֹהִים:

כ' וְהוּא אֲשֶׁר יָדִינוּ רַב לוֹ לְעוֹרֵר בְּכַח לְבָנוּ וְלַעֲשׂוֹת לָנוּ
 יְתֵר עַל־כָּל־מִשְׁאָלוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ:
 כ"א לוֹ הוּא הַכְּבוֹד בְּתוֹךְ הָעֵדָה וּבִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מְדוֹר
 לְדוֹר וּמִהַעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן:

פרק ד

א וְאֲנִי אֲסִיר הָאֲדוֹן אֶפְצָר בְּכֶם לְלַכֵּת כְּנָאנָה לְמַצֵּב
 הַקְּרָאִים כְּמוֹכֶם:
 ב בְּהַצָּנַע וַעֲנָנָה בְּאֶרֶץ אֲפִים וְלִשְׁאֵת אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ
 בְּאַהֲבָה:
 ג לְשַׁקֵּד וְלִשְׁמֹר לִיחַד רוּחְכֶם בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁלוֹם:
 ד לִהְיוֹת כַּאֲבָרִים בְּגוֹף אֶחָד וּבְרוּחַ אֶחָד כַּאֲשֶׁר
 גַּם־נִקְרָאתֶם לְמַצְבְּכֶם בְּתַקְנָה אֶחָת:
 ה אֲדוֹן אֶחָד אֲמוּנָה אֶחָת וְטָבִילָה אֶחָת:
 ו אֶל אֶחָד וְאֶבִּי־כָל אֲשֶׁר הוּא עַל־כָּל וְעַם־כָּל וּבְתוֹךְ
 כָּלְכֶם:
 ז אֲף לְאִישׁ אִישׁ מִמֶּנּוּ חֶלֶק מִנֵּת חֹסֶד כְּמַדַּת מַתָּנַת
 הַמְּשִׁיחַ:
 ח עַל־כֵּן הוּא אָמַר עָלָה לְמָרוֹם שְׁכָה שְׁכִי נִיתֵן מַתָּנוֹת
 לְאֲדָם:
 ט וְכִי נֹאמַר כִּי־עָלָה אֵין זֶה כִּי אִם־יָרַד בְּרֹאשְׁנָה
 לְתַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ:
 י הִיָּד הוּא הָעָלָה לְמַעְלָה מִכָּל־שְׁמִי מָרוֹם לְמֵלֶא
 אֶת־הַכָּל:
 י"א וְהוּא נָתַן אֶת־אֱלֹה לִהְיוֹת שְׁלִיחִים וְאֶת־אֱלֹה נְבִיאִים
 וְאֶת־אֱלֹה מְבַשְּׂרִים וְאֶת־אֱלֹה רַעִים וּמוֹרִים:
 י"ב לְהַשְׁלִים אֶת־הַקְּדוֹשִׁים לְמֵלֶאכֶת עֲבַדַּת הַקְּדֹשׁ לְמַעַן
 יִבְנֶה גוֹף הַמְּשִׁיחַ:
 י"ג עַד אֲשֶׁר כָּלְנוּ נְבֹא לִיחַד לְכַבְּנוּ בְּאַמּוֹנָה אֶחָת וּבְדַעַת
 בֶּן־הָאֱלֹהִים וְהִינֵנוּ לְאֲדָם שְׁלָם בְּמִדָּה כְּמֵלֶא קוֹמַת
 הַמְּשִׁיחַ:
 י"ד לְבִלְתִּי נִהְיָה עוֹד עוֹלָלִים נִדְפִים וְנִגְרָשִׁים מִפָּנָי
 כָּל־רוּחַ בְּתוֹרַת אֲנָשִׁים וְתַרְמִיתֶם אֲשֶׁר בְּנִכְלִיָּהֶם
 יִצוּדוּ חָרָם:
 ט"ו כִּי אִם־נִחְזֹק בְּאַמְתָּ מֵאַהֲבָה וְהִלְכְנוּ הַלּוֹף וְגִדּוֹל
 לְפָנָי הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא הָרֹאשׁ:
 ט"ז וּבֹו מִדְּבָק וּמִקְשָׁר כָּל־הַגּוֹף עִם כָּל־פְּרָקָיו וְחֻלְקָיו
 אֶל־נִכּוֹן אֲשֶׁר בְּאַהֲבָה יַעֲבֹדוּן לְהַגְדִּילוֹ וְלִהְיָאֲדִירוֹ
 כְּדִי כֹחַם:
 י"ז וְעַתָּה הָעֵדָתִי בְּכֶם לְפָנָי הָאֲדוֹן לֵאמֹר אֶל־תִּלְכוּ כְּיִתֵּר
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַחֲרַי הַבָּלִי שְׁוֹא לְבָם הַלֵּף:
 י"ח מֵאוֹר דַּעְתֶּם חֲשֹׁף וְחַיִּי אֱלֹהִים מוֹזְרִים לָהֶם עֵקֶב
 אֲשֶׁר הִקְשׁוּ רוּחָם בְּאֲוִלְתָּם:
 י"ט הֵם אֲשֶׁר טָפַשׁ לְבָם וַיִּתְּמַכְרוּ לַעֲשׂוֹת כָּל־נִכְבָּלָה
 וְתוֹעֵבָה וְלֹא יָדְעוּ שְׁכַעָה:
 כ' וְאַתֶּם לֹא כֹזָאת לְמִדָּתֶם דְּרָכֵי הַמְּשִׁיחַ:
 כ"א אִם רַק מִקְשִׁיבִים הֵייתֶם לְקוֹלוֹ וְלִמּוֹדֵי דְּבָרוֹ אַתֶּם כִּי
 הֵם אֲמַת בְּפָנָי יִשׁוּעַ:

כב וַעֲזַבְתֶּם דְּרָכֵיכֶם הָרָאשִׁים עַד-לְהִסִּיר מַעְלִיכֶם
אֶת-הָאָדָם הַקָּדְמִי הַנִּשְׁחָת וְהַנִּתְעָה בְּתַאֲנוֹתוֹ:
כג לְהַתְחַדֵּשׁ בְּרוּחַ חֲדָשָׁה בְּקֶרֶב לִבְכֶּם:
כד וְלִלְבַּשׁ אֶת-הָאָדָם הַחֲדָשׁ הַנִּבְרָא בְּצַדִּיק וּבִקְדָּשׁ
בְּאַמֶּת כָּלֵב הָאֱלֹהִים:
כה עַל-כֵּן הִרְחִיקוּ שָׁקֶר מִכֶּם וּדְבְרוּ אֱמֶת אִישׁ אֶת-רֵעֵו
כִּי אֲבָרִים אֲנַחְנוּ אִישׁ לְאָחִיו:
כו רָגְזוּ וְאֶל-תִּתְּחַטְּאוּ וְלֹא תִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ בְּעוֹד רָגְזוּ
בְּאִפְכָּם:
כז פֶּן-תִּתְּנוּ מָקוֹם לַשָּׁטָן:
כח מִי שֶׁנִּגְבַּל אֶל-יִסְרָף לִגְנוֹב עוֹד כִּי אִם-יַעֲמַל לַעֲשׂוֹת טוֹב
בְּיָדָיו לְהִיּוֹת לוֹ לְתֵת לְאָבִיוֹן:
כט כָּל-דֹּבֵר בְּלִיעַל לֹא-יֵצֵא מִפִּיכֶם כִּי אִם-דְּבָרִים טוֹבִים
וְנִכְחִים לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ וּלְתַת-חַן לְשִׁמְעִיהֶם:
ל וְאֶל-תַּעֲצֹבוּ אֶת-רוּחַ הַקָּדָשׁ הוּא רוּחַ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בּוֹ נְחֻמִּים אַתֶּם עַד יוֹם הַגְּאֻלָּה:
לא וְהִרְחִיקוּ מִכֶּם כָּל-מְרִירוֹת לֵב וְחֲרוֹן אַף רָגְזוּ וְתִלְוֹנָה
וְנֹאצָּה עִם כָּל-דֹּבֵר רָע:
לב אֲבָל חַנּוּנִים תִּהְיוּ זֶה לָזֶה מִרְחָמִים וְסִלְחִים אִישׁ
לְאָחִיו כַּאֲשֶׁר גַּם-הָאֱלֹהִים סִלַּח לָכֶם בְּמִשְׁחָה:

פרק ה

א לָכֵן אַחֲרֵי אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ בְּבָנִים אֲהוּבִים:
ב וּבִאֲהָבָה תִּכְנֶנּוּ צַעֲדֵיכֶם כַּאֲשֶׁר גַּם-הַמְּשִׁיחַ אָהָב
אֶתְּנוּ וַיִּתֵּן אֶת-נַפְשׁוֹ תַּחַת נִפְשׁוֹ לְקַרְבָּן וְזִבְחַ לְרִיחַ
נִיחֹחַ לְאֱלֹהִים:
ג אַף זְנוּת וְכָל-זִמָּה וּבִצְעַל לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיכֶם כַּאֲשֶׁר
נִכּוֹן לְאִנְשֵׁי קִדָּשׁ:
ד וְכֵן לֹא דַבְּרִי נִבְלָה וְלֹא הוֹלָלוֹת וְתִהְיֶה אֲשֶׁר לֹא
לְתַפְאֶרֶת לָכֶם כִּי אִם-אִמְרֵי תִהְיֶה:
ה כִּי-זֹאת יָדַעַתְּ תִּדְעוּ כִּי כָל-אִישׁ זֶנָּה וְטָמֵא אוֹ אָהָב
בִּצְעַל מַעֲשָׂקוֹת אֲשֶׁר הוּא כְּעֹבֵד אֱלִילִים אֵין לָהֶם
נִחְלָה בְּמַלְכוּת מְשִׁיחֵנוּ וְאֵלֵינוּ:
ו אֶל-תִּתְּנוּ לִבְכֶּם לְשִׁגוֹת בְּדַבְּרֵי מַהֲבִלִים כִּי בְּגִלְגֻּל-זֶה
יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲרוֹן אַפּוֹ בְּבָנִים סוֹרְרִים:
ז עַל-כֵּן לֹא תִהְיוּ חֲבָרִים לָהֶם:
ח כִּי-תִשְׁכַּח הָיִיתֶם לְפָנִים וַעֲתָה נִהַפְכֶתֶם לְאוֹרָה
בְּאֲדֹנֵינוּ הַתִּהְלֹכוֹנָא בְּבִגְדֵי-אֹר:
ט זֶה פְּרִי הָרוּחַ הוּא עֲשׂוֹת חֶסֶד לְכָל וְצַדִּיק וְאַמֶּת:
י וּבְחוּץ מִהַיִּטֵּב בְּעֵינֵי אֲדֹנֵינוּ:
יא וְאֶל-תִּתְּעָרְבוּ בְּמַעֲלָלֵי רִיק וְחֲשָׁךְ כִּי אִם-הוֹכַח
תוֹכִיחוֹן אַתֶּם:
יב כִּי אֶת-אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים בְּמַחֲשָׁף חֲרָפָה הִיא לְסִפּוֹר:
יג אַף כַּאֲשֶׁר יִנְכַּחוּ אֲזִי יִגְלוּ לְאוֹר מָה הֵם לְאוֹר הַמַּגְלָה
אַתֶּם:
יד וְעַל-זֶה נֶאֱמַר קוּם לָךְ נִרְדָּם הַקִּיצָה מִן-הַמַּתִּים
וְהַמְּשִׁיחַ יִזְכֹּר עֲלֵיךְ:

טו וַעֲתָה תִּשְׁמְעוּ עֵין עַל-דְּרָכֵיכֶם לְהִיטִיב לָכֵת וְלֹא
כְּאִילִים כִּי אִם-כְּחֻמִּים:
טז דִּי עֲדָנָא זְכִינִין בְּעִבּוֹר כִּי רַעִים הֵימִים:
יז וְלֹא תִהְיוּ חֲסֵרֵי לֵב כִּי אִם-תִּשְׁפִּילוּ לְדַעַת מַה חֲפִץ
אֲדֹנֵינוּ:
יח וְאֶל-תִּסְבְּאוּ יֵין אֲשֶׁר רוּחַ עוֹנֵים בְּקֶרְבּוֹ רַק הַמָּלְאוּ
רוּחַ עֲלִיוֹן:
יט וְאִמְרוּ בְּנַפְשְׁכֶם תִּהְיוּ לְשִׁירוֹת וְזִמְרוֹת יְהִי שִׁירוֹ
וְזִמְרוֹ כָּל-בְּכֶכֶם לַיהוָה:
כ וְעַל-הַכֹּל הוֹדוּ לְאֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ תָמִיד בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
כא הַכְּנֵנוּ אִישׁ מִפְּנֵי אָחִיו בִּירְאָת אֱלֹהִים:
כב וְהַנְּשִׁים נִכְנְעוֹת תִּהְיֶינָה מִפְּנֵי בְּעֲלִיָּהֶן כְּמוֹ מִפְּנֵי
הָאָדָם:
כג כִּי הַבַּעַל הוּא-רֹאשׁ הָאִשָּׁה כְּמוֹ גַּם-הַמְּשִׁיחַ רֹאשׁ
הָעֵדָה וְהוּא הַמוֹשִׁיעַ לְגוֹיָתוֹ:
כד אַף כַּאֲשֶׁר נִכְנְעַת הָעֵדָה מִלִּפְנֵי מְשִׁיחָה כֵּן גַּם-הַנְּשִׁים
תִּכְנַעְנָה מִלִּפְנֵי בְּעֲלִיָּהֶן בְּכָל-אַרְחוּתָן:
כה וְאַתֶּם אֲנָשִׁים אָהָבוּ אֶת-נְשֵׁיכֶם כַּאֲשֶׁר גַּם-הַמְּשִׁיחַ
אֶת-עַדְתּוֹ אָהָב וַיִּתֵּן אֶת-נַפְשׁוֹ תַּחַת נִפְשָׁהּ:
כו לְמַעַן יַקְדִּישֶׁנָּה בְּדַבְּרוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר-רָחַץ אֶתָּה בְּמִקְוָה
מַיִם:
כז לְהַקִּים לוֹ עֵדָה נִכְבְּדָה בְּרָה וְתַמְיָמָה מִבְּלִי בִּהְרֵת אוֹ
פְּחֻתָת וְכָל-מוֹם אֵין בָּהּ:
כח כֵּן הַמַּצָּנָה עַל-הָאִנְשִׁי לְאֲהָבָה אֶת-נְשִׁיהֶם כְּגוֹפֶם כִּי
הָאָהָב אֶת-אִשְׁתּוֹ הוּא אָהָב אֶת-עַצְמוֹ וְאֶת-בְּשָׂרוֹ:
כט כִּי מִעוֹלָם לֹא-שָׁנָא אִישׁ אֶת-בְּשָׂרוֹ רַק מִכְּלָכַל וּמִפְּנִי
אוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר גַּם-הַמְּשִׁיחַ אֶת-עַדְתּוֹ:
ל כִּי-אַחֲרֵי גּוֹפּוֹ אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרוֹ וּמַעֲצָמוֹ:
לא עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד:
לב גְּדוֹל הַסּוּד הַזֶּה נֶאֱמַר מְדַבֵּר עַל-הַמְּשִׁיחַ וְעַל-עַדְתּוֹ:
לג אַף גַּם-אַתֶּם אִישׁ אִישׁ מִכֶּם יֵאָהָב אֶת-אִשְׁתּוֹ כְּנַפְשׁוֹ
וְהָאִשָּׁה אֶת-בְּעֻלָּהּ תִּירָא:

פרק ו

א שְׁמְעוּ בָנִים בְּקוֹל יְלִדֵיכֶם בְּאֲדֹנֵינוּ כִּי דַבֵּר יֵשׁוּעַ הוּא:
ב כְּבֹד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ זֹאת הַמַּצָּנָה הָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר
שָׁכְרָה בְּצַדִּיקָה:
ג לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וּלְמַעַן יִאֲרִיכוּן יָמֶיךָ עַל-הָאָדָמָה:
ד וְהָאֲבוֹת אֶל-תַּעֲרִירוּ חֲמַת בְּנֵיכֶם כִּי אִם-תִּגְדְּלוּם
בְּמוֹסֵר אֲדֹנֵינוּ וּבְתוֹכְחָתוֹ:
ה וְאַתֶּם עֹבְדִים הַקְּשִׁיבוּ לְקוֹל אֲדֹנֵיכֶם אֲדֹנֵי גְּוִיָּתְכֶם
בִּירְאָה וּרְעֵדָה וּבְתַס-לֵב כְּמוֹ לְמִשְׁחָה:
ו וְלֹא בְּעֵבְדָה לְמַרְאָה עֵינִים לְהַפִּיק רְצוֹן מִבְּנֵי אָדָם כִּי
אִם-כְּעֹבְדֵי הַמְּשִׁיחַ הַעֲשִׂים רְצוֹן אֱלֹהִים בְּכָל-נַפְשָׁם:
ז וְעֹבְדִים מְטוֹב לֵב כְּעֹבְדֵי אֲדֹנֵינוּ וְלֹא כְּעֹבְדֵי אֲנָשִׁים:

ח הלא ידעתם כל-דבר טוב אשר יעשה אתו האדם
 אדנינו ישלם-לו אם-עבד הוא או בן-חורים:
 ט וגם-אתם אדנים בן תעשו להם חדלו מגער-כם
 באשר ידעתם כי גם-להם ולכם אדון בשמים אשר
 אין עמו משוא פנים:
 י ויתר הדברים אחי הנני אמר התעודדו באדנינו ובעז
 גבורתו:
 יא חגרו כלי-נשק אלהים למען תוכל לקום לפני נכלי
 השטן:
 יב כי לא עם-בשר נדם מלחמה לנו אף עם-אלופים
 ואילים שליטי ארץ מאפליה ומלאכי רעים אשר
 במרומים:
 יג על-כן קחו לכם כלי-נשק אלהים ותוכלו להתיצב
 בפני הקמים עליכם ביום רע ולהשאר נצבים בכלות
 כל-קרב:
 יד עמדו-נא מתניכם חגורי אמת ושריון צדק לבושכם:
 טו ופעמיכם יפות בנעלים לבשר בשרת השלום:
 טז ובכל ערכו מגן האמונה אשר תוכלו לכבות בו חצים
 להטים מיד הצר:
 יז והתצבו בכבע הישועה ובחרב הרוח אשר הוא דבר
 האלהים:
 יח והתפללו בכל-עת כל-תפלה ותחינה מקרב לב ורוח
 ושקדים תהיו להעתיר ולהתחנן בעד כל-הקדושים:
 יט וגם-בעד נפשי כי יושם דבר בפי ועז פי-אפתח
 שפתי להגיד סוד הבשרה:
 כ הבשרה אשר אני מלאכה אסור בכבלים ולהנתן-לי
 למלל ביד רמה באשר נכון לי:
 כא אף לבעבור תדעון מה עמדי וכל-אשר אני עשה הנה
 טוביקוס האח האהוב והמשרת הנאמן לאדנינו יגיד
 לכם כל:
 כב כי לדבר הזה שלחתי אליכם להודיעכם מה מעשינו
 ולנחם את-לבכם:
 כג שלום אהבה ואמונה אלהאחים מאת אלהים אבינו
 ומאת ישוע המשיח אדנינו:
 כד חסד לכל-האהב את-אדנינו ישוע המשיח באהבה
 נצחת:

Philippians

אגרת פולוס השליח אל הפיליפיים

פרק א

^א פולוס וטימותיוס עבדי ישוע המשיח אל כל הקדושים בישוע המשיח הישבים בפלפי עם-זקניהם ומשורתיהם:
^ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
^ג אברכה את-אלהי בכל-עת אשר אזכור אתכם:
^ד ואעלה תמיד בכל-תפלותי כאשר אתפלל בעד כלכם:
^ה אתם הנלויים אל-הבשרה למן-היום הראשון ועד-עתה:
^ו ובזאת אני בטח כי הוא אשר החל לפעל דבר טוב בכם גם-הוא יכלנו עד-יום ישוע המשיח:
^ז בן חשבה נפשי עליכם במישורים כי בקרב לבבי אשא אתכם אם בשבתי בבית האסורים או מדי דברי להצדיק את-הבשרה ולהאדירה כי דברים אתם בי כלכם בתכלים נפלו לי בחסד:
^ח הן אלהים לי לעד כמה ארחמכם ברחמי ישוע המשיח:
^ט ועל-זאת אתפלל כי-תרבה אהבתכם הלוך ורב בכל-דעה והשכל:
^י להפיר ולהבדיל בין טוב לרע להיות ברי לב ולא למוקש עד-יום המשיח:
^{יא} מלאים פרי צדק עלי-ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותפארתו:
^{יב} ואני חפץ כי תדעון אחי זאת אשר באתני באה רק להועיל להליכות הבשרה:
^{יג} עד אשר נשמע בשער הבירה ובכל-שאר המקומות כי אסיר אני למען המשיח:
^{יד} ואחים רבים הדבקים באדנינו לבשו אמן רב לנכח מוסרי וישמיעו ביתר עז את-דבר האלהים בכלי-פחד:
^{טו} אמנם יש מגידים עדות המשיח מקנאה ומריבה ויש מגידים מרוח נדיבה:
^{טז} ואלה המגידים עדות המשיח ממריבה ולא בתם-לב יחשבו להוסיף לחץ למוסרי:
^{יז} אלה המגידים מאהבה ידעים כי להוציא צדקת הבשרה לאור אנכי עמד פה:
^{יח} אך מה אפוא עתה אם-בלשון רמיה או בשפת אמת הלא מפל-עבר הגד המשיח על-פיהם ועל-זה עלו אני וגיל תגיל נפשי:

^{יט} כי בתפלתכם וברוח ישוע משיחנו הנתון לי ידעתי כי גם-זאת תהיה-לי לישועה:
^כ כאשר הוחלתי כי בכל-דרכי לא אבוש משברי וכל-מבטחי כאז בן עתה כי ירום המשיח במו-נפשי אם-בחיים אם-במות:
^{כא} כי חיתי הוא המשיח והמנות הוא לרונתי:
^{כב} אכן אם ינתנו לי חיי בשרי להביא עוד פרי עמלי אז לא אדע מה אבחר:
^{כג} כי נלחץ אני בין שתיים נפשי כלתה להפריד להיות עם-המשיח אשר הוא טוב לי מכל:
^{כד} אפס להאריך חיי בשרי יתר טוב הוא לכם:
^{כה} ובזאת אני בטח ויודע כי אנתר פה וישבתי עם-כלכם למרבה האמונה והשמחה לכם:
^{כו} ותפארתכם לפני ישוע המשיח תגדל בי כאשר אשובה אליכם:
^{כז} רק שימו דרככם כאשר יאתה לבשרת המשיח וכי אבוא לראתכם או לשמע אין מחזק אז אמצא כי רוח אחד בכם ונפש אחת להלחם יחדו מלחמות אמונת הבשרה:
^{כח} ואל-תיראו ואל-תערצו מפני הקמים עליכם זה הוא להם לאות כליון ולכם לתשועה וגם-זאת יצאה מעם האלהים:
^{כט} אשר נתן לכם גם-להאמין במשיח וגם-להתענות בגללו:
^ל ונפתולי אלהים נפתלתם כמני כאשר ראיתם אתי וכאשר הנכם שמעים עלי פיום הזה:

פרק ב

^א לכן אם-יש נחם מה במשיח אם-יש אהבה משיבת נפש אם-יש חבור הרוח אם-יש רחמים וחסדים:
^ב השלימו-נא ששון לבבי והתאחדו בדעה אחת אהבה אחת נפש אחת ולב אחד:
^ג אל-תעשו דבר במריבה או בכבוד שווא כי אם-בענוותכם תחשבו איש את-אחיו לגדול ממנו:
^ד אל-יחוש איש לטובת נפשו לבדו כי אם-גם לטובת רעהו:
^ה ויהי כן לבכם כלבב ישוע המשיח:
^ו הוא אשר במוצאתו נמצא בדמות אלהים ובכל-זאת לא חשב היותו שונה לאלהים כשלל לו:
^ז כי אם-התנצל את-כבודו וילבש דמות עבד ויהי כתבנית אחד האדם:

פרק ג

א ויתר הדברים אחי הנני אמר שמחו באדנינו הן
לכתב אליכם משנה דבר לא לטרח עלי וטוב לכם כי
אשנן דברי:
ב השמרו מפני הפלבים השמרו מפני פצלי אנון השמרו
מפני קצוצי ערלה:
ג כי אנחנו בני ברית המולות אנחנו אשר נעבד
את-אלהים ברוח ואשר בישוע המשיח נתהלל ולא
נשים בבשר מבטחנו:
ד אף כי יש-לי לבטח גם-בבשר ואם-ישים איש בבשר
מבטחו הלא רב לי ממנו:
ה נמול בן-שמונת ימים מגזע ישראל משבט בנימין
עברי בן-עברי ובדת התורה פרוש:
ו מצד הקנאה רדפתי את-עצדת המשיח ומצד צדקת
התורה לא נמצא בי שמץ דבר:
ז אף-מותר כל-אלה חשבתי לי למחסור בעבור
המשיח:
ח כי אמן הלא את-כל אחשבה לחסרון מפני יתרון
דעת ישוע המשיח אדני אשר התנצחתי בעבורו
את-כל אשר לי ולדמן חשבתים למען יהיה לי
המשיח שכרי:
ט להמצא דבק בו אנכי אשר צדקתי איננה מן-התורה
כי אם-ממקור אמונת המשיח היא הצדקה ממקור
אלהים באמונה:
י כי אתו אבקש לדעת עם-עז תקומתו לקחת חלק
במכאביו ולהיות כמתכבדו במותו:
יא אולי אוכל לעמד לגורלי לתקומה מן-המתים:
יב לא כמו אם-פבר השגתי חפצי או הגעתי עד-תכלית
אבל ארוץ אתריו אולי אשיגנו פאשר בעבור זה
נאחזתי ביד ישוע המשיח גם-אני:
יג אחי לא אמרתי בלבי כי השגתי חפצי אף-אחת
אמרתי לשכח את-אשר מאחרי ולנטות בכל-מאד
אל-אשר לפני:
יד ורץ אני אל-המטרה אל-שכר המרוצה פאשר קראני
אלהים ונרוממני בישוע המשיח:
טו ועתה כל-השלימים מאתנו כמו כן יחשבו ואם-יש
ביניכם החשבים לא-כן גם-זאת יגלה לכם אלהים:
טז רק אל-אשר הגענו במסלה הזאת נתהלכה במעגל
אחד ובלב אחד:
יז לכו אחי בעקבותי והתבוננו אל-ההלכים בן פאשר
היינו לכם למופת:
יח כי רבים הם ההלכים אשר אמרתי לכם על-אדותם
ועתה גם-בבכי אני אמר כי-אדבי צליב המשיח הם:
יט אשר אחריתם אבדון ואלהיהם הוא הבטן וכבודם
בבשתם ואף-הגיונם הבלי חלד:
כ כי הגיונו הגיון אורחים בשמים אשר משם נחפה
למושיענו הוא ישוע המשיח אדנינו:

ח ואחרי אשר נמצא כאדם לתאר השפיל נפשו ויפגע
עד-מות עד-מות על-העץ:
ט על-כן גם-האלהים הרימו על ויתן-לו שם נעלה
מכל-שם:
י כי לשם ישוע תכרע כל-ברך אשר בשמים ואשר
בארץ ואשר מתחת לארץ:
יא וכל-לשון תשבע כי ישוע המשיח הוא האדון לכבוד
אלהים האב:
יב על-כן אהובי נפשי פאשר שמעתם אלי תמיד בהיותי
לפניכם וגם-עוד יתר הרבה פיום בהיותי מרחוק
עבדו ביראה וברעדה לישע נפשכם:
יג כי אלהים הוא הנותן לכם כח לחפץ וגם-לעשות
כחפצו:
יד וכל אשר תעשו עשו בבלי תלונה ובבלי מדון:
טו לבעבור תהיו זכים ותמימים כבני אלהים בבלי-מום
בתוך דור עקש ופתלתל אשר-תאירו ביניהם כמארת
עלי-הארץ:
טז כי תאחזון בדבר החיים להיות לי לתפארת פיום
המשיח כי לא חשתי לריק ולא יגעתי לתהו:
יז וגם לו ישפך דמי עלי-זבח ועבדה לאמונתכם אשיש
על-פליכם ואגילה:
יח וכן שישו גם-אתם וגילו עמדי:
יט ואני תוחלתי בישוע אדנינו לשלח לכם מהרה
את-טימותיוס להשיב נפשי גם-אני פאשר אדע מה
עמכם:
כ כי זולתו אין-אתי איש פלכבי הדאג לכם ממקור
נפשו:
כא כי כלם חפצי נפשם ידרשון ולא חפצי ישוע
המשיח:
כב ורק אתו ידעתם כי צרוף הוא בעליל וכבן לפני אביו
עבד עמי במלאכות הבשרה:
כג אקנה כי אשליחנו לכם בקרב הימים אחרי אשר
אקנה מה-יעשה בי:
כד אף באדנינו בטחתי כי גם-אנכי אבוא אליכם מהרה:
כה וראיתי כי נכון הדבר לשלח לכם את-אפפרודיטוס
אחי סומך ידי בעבדתי וגבר עמיתי במלחמתי הלא
הוא השלוח מכם והנתן לי מחסרי:
כו כי נכספה נפשו לכלכם ויתעצב אל-לבו בעבור אשר
שמעתם כי חלה:
כז כי אמן חלה חלה ונטה למות אף האלהים הטה אליו
חסד ולא אליו לבדו כי אם-גם אלי לבלתי הוסיף לי
יגון על-יגון:
כח על-כן חשתי לשלחו למען תראהו ותשישו בו ונגרע
יגון ממני:
כט אשר לזאת קדמו פניו באדנינו בששון רב והבו כבוד
לאנשים כמהו:
ל כי הגיע עד-שערי מות בעבור עבדת המשיח וישלח
נפשו מנגד למען המנות החסרון אשר קצרה ידכם
לסמכני:

כא שאלו לשלום כל-הקדושים בישוע המשיח האחים
אשר עמדי שאלים לשלומכם:
כב כל-הקדושים שאלים לשלומכם ובראשם אלה אשר
מבית קיסר:
כג חסד ישוע המשיח אדנינו עם-כלכם אמן:

כא אשר ישנה את-גופנו השפל וישהו בתאר גוף כבודו
כפי-פעלת כחו אשר בידו לשית כל תחת-רגליו:

פרק ד

א על-פן אחים אהובים מחמדי נפשי משוש לפי
ועטרת ראשי עמדו הכן לפני אדנינו ידידים:
ב הנני דרש מן-אבהודיה וגם פן מן-סוניטיכי להתהלך
בלב אחד לפני אדנינו:
ג ואליך חבר נאמן הנצמד-לי בעבדה אקרא-נא לעזר
להן אשר עבדו עמי יחדו במלאכות הבשרה
עם-קלימס ועם-יתר סמכי ידי אשר שמותם בספר
החיים:
ד שישו באדנינו תמיד ועוד אשנה לאמר שישו בו
משוש:
ה ענות ורחם תודע לכל-בני אדם קרוב הוא אדנינו:
ו הרחיקו כל-דאגה מכם אף הודיעו כל-משאלותיכם
בתפלה בתחנה ובתודה לאלהינו:
ז והאלהים יצו את-שלומו אשר לא יכילנו כל-שכל
לנצר את-לבכם ואת-הגיון ורחם בישוע המשיח:
ח סוף דבר אחי שימו לבכם איזה דבר אמת הוא איזה
נכבדות בו ואיזה מכונו ישר איזה הוא זף איזה הוא
נחמד ואיזה לו שם טוב אם-יש מעשה צדקה או דבר
לו נאווה תהלה שימו לבכם לכל-אלה:
ט וכל אשר למדתם וקבלתם וכמעשי אשר שמעתם או
ראיתם פן תעשו גם-אתם ואלהי השלום יהי עמכם:
י ואני שמחתי באדנינו עד-מאד כי עוד יגוב חילכם
ותשימו עין לחוש לי אף כי-עיניכם שמתם לחוש לי
תמיד אבל לא היו לכם ידיים:
יא ולא בעבור מחסרי אני דבר פן כי למדתי להיות
שמח בחלקי:
יב ידע אני לעמד בשפל המדרגה ולעמד בהיות לי די
והותר בכל-מקום ובכל-עת הספנתי לשבוע
וגם-לרעב לחיות במותר וגם-במחסור:
יג את-כל אוכל ביד המשיח המאזני חיל:
יד אבל אתם היטבתם עשו כי התחברתם עמי בצרתי:
טו גם-דעו-נא בני פילפי כצאתי מן-מקדוניה בתחלת
הבשרה לא הייתה עדה אשר-באה בדברי משא ומתן
עמדי וולתי אתם לבדכם:
טז כי גם-לתסלוניקי שלחתם לי פעם ושתיים די מחסרי:
יז ולא מתן אני מבקש כי אם-פריכם מבקש אני כי
ישנה לכם לרב:
יח אף עתה יש-לי כל די והותר ואני מלאתי כי לקחתי
מיד אפפרודיטוס את-אשר שלחתם לי לריח ניחח
מנחה ערבה לרצון לאלהים:
יט ואלהי ימלא כל-מחסרכם בעשרו ובכבודו בישוע
המשיח:
כ ולאליהינו אבינו הפבוד לעולם ועד אמן:

Colossians

אַגְרַת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַקּוֹלֹסִים

פרק א

^א פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּרָצוֹן הָאֱלֹהִים אֲנִי וְטִימוֹתִיּוֹס אַחִינוּ:
^ב אֶל־הַקְדוּשִׁים וְהָאֲחִים הַנָּאֻמָּנִים בַּמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ קוֹלֹסָא חֲסֵד וְשָׁלוֹם יִתֵּן לָכֶם אֱלֹהִים אָבִינוּ וְאֶדְוִינִינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
^ג הִנֵּה אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָאֱלֹהִים אָבִי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִינוּ וּמִתְפַּלְלִים בְּעֶרְכְּכֶם תָּמִיד:
^ד אַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ אֲמוֹנַתְכֶם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְאַהֲבַתְכֶם לְכָל־הַקְדוּשִׁים:
^ה בְּעֲבוּר הַתְּקִנָּה הַצְּפוּנָה לָכֶם בַּשָּׂמַיִם אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵאֵז מִפִּי אֲמִרֵי אֱמֶת בְּבִשְׂרָה:
^ו אֲשֶׁר הוֹבִאָה אֲלֵיכֶם כְּמוֹ גַם בְּכָל־הָאָרֶץ וּפְרִיָּה וְעֹנֶפֶה בְּאֲשֶׁר הָיָא שָׁם כְּמוֹ גַם־בְּתוֹכְכֶם לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם וַיִּדַּע יְדַעְתֶּם חֲסֵד אֱלֹהִים בְּאֱמֶת:
^ז וְכֹאֲשֶׁר גַּם־כֵּן לְמַדְתֶּם מִפִּי אֶפְפָּרָס יְדִידֵנוּ הָעֶבֶד עֲמִנוּ יַחֲדוֹ הוּא מְשַׁרְתַּת הַמָּשִׁיחַ נֶאֱמָן לְפָנֵיכֶם:
^ח וְהוּא הִגִּיד לָנוּ אֶת־אֱהָבַתְכֶם לְפִי הָרוּחַ:
^ט בְּעֲבוּר זֹאת גַּם־אֲנַחְנוּ מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כְּזֹאת לֹא חָדַלְנוּ מִהַתְפַּלֵּל וּמִהַתְחַנֵּן בְּעֶרְכְּכֶם כִּי תִמְלָאוּ דַעַת רָצוֹן אֵל בְּכָל־חֲכֵמָה וְתַבּוּנָה הַעֲלִיּוֹנָה:
^י לְהַתְחַלֵּף בְּטוֹב בְּעִיגֵי הָאֵדוֹן לְכָל־חֲפֶז לְבוֹ לַעֲשׂוֹת פְּרִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב וְלִהְיוֹסִיף דַּעַת אֱלֹהִים:
^{יא} לְהַתְאַזֵּר בְּכָל־עֹז כְּעֹז כְּבוֹדוֹ לְכָל־תּוֹחֶלֶת וְאֶרֶךְ רוּחַ בְּלֹב שִׂמְחָה:
^{יב} וְלִהְיוֹדוֹת לְאָבִינוּ אֲשֶׁר הִכִּינֵנוּ לְקַחַת חֵלֶק בְּנִחְלַת קִדְשׁוֹ בְּמוֹ־אֹר:
^{יג} וְאֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־נַפְשֵׁנוּ מִמָּמְשַׁלַּת הַחֹשֶׁךְ וַיִּתֵּן־לָנוּ מְקוֹם בְּמִמְלָכַת בְּנוֹ אֲשֶׁר אֱהָב:
^{יד} וְבוֹ נִמְצָא פְדוּת בְּדָמוֹ וְסִלִּיחָה לְחַטָּאוֹתֵינוּ:
^{טו} וְהוּא צֹלֵם אֱלֹהִים אֲשֶׁר פָּנָיו לֹא יִרְאוּ וּבִכּוֹר כָּל־נִבְרָא:
^{טז} כִּי־יִבּוֹ נִבְרָאוּ כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂמַיִם וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַנִּגְלּוֹת וְהַנְּסֻתּוֹת אִם כִּסְאוֹת וּמִמְשָׁלוֹת אוֹ כָּל־מִשְׁרָה וְשָׁלְטוֹן כָּלֶם בּוֹ וְלִמְעַנּוֹ נִבְרָאוּ:
^{יז} וְהוּא קִדְמוֹן לְכָל־דְּבָר וְעַל־פָּנָיו הֵם עֹמְדִים כָּלֶם:
^{יח} הוּא רֹאשׁ הָעֵדָה אֲשֶׁר הָיָא גּוֹיָתוֹ וְגַם־רֹאשׁ וּבִכּוֹר שֶׁקָּם מִן־הַמֵּתִים לְהִיּוֹתוֹ רִאשׁוֹן לְכָל:
^{יט} כִּי־כֵן רָצָה אֱלֹהִים אֲשֶׁר בּוֹ יִשְׁכֵּן מְלֵא הַכֹּל:

^כ וְכֵן עַל־יָדוֹ יִהְפֹּף לָב כָּלֶם לְהַתְרַצוֹת אֵלָיו אַחֲרֵי אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ בְּדָם הַצֵּלֵב עָשָׂה שְׁלוֹם לְכָלֶם לְכָל־אֲשֶׁר בָּאָרֶץ וּלְכָל־אֲשֶׁר בַּשָּׂמַיִם:
^{כא} וְגַם־אַתֶּם אֲשֶׁר מוֹזְרִים הֵייתֶם לְפָנִים וְאִבִּים מִמִּקּוֹר הַלֵּב עָקֵב מַעֲשֵׂיכֶם הָרָעִים:
^{כב} הֵפֹף עָתָה אֶת־לְבַבְכֶם לְהַתְרַצוֹת אֵלָיו בְּעֶצְמוֹ וּבִבְשָׁרוֹ בְּמוֹתוֹ לְהַקִּימְכֶם קִדְשִׁים לְפָנָיו זָפִים מֵעוֹן וּנְקִיִּים מִכָּל־שִׁמְץ דִּבָּר:
^{כג} כִּי כִּק אִם־תַּעֲמִדוּ מִיִּסְדִּים וְהִכֵּן בְּאֲמוּנָה וְלֹא תִרְפוּ מִתּוֹחֶלֶת הַבִּשְׂרָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם בְּאֶזְנוֹיְכֶם וְאֲשֶׁר שוֹמְהָ בְּאֶזְנוֹי כָּל־יִצְוֹר תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֲנִי פּוֹלוֹס הֵייתִי לָהּ לְמִשְׁרַת:
^{כד} וְעָתָה הִנְנִי שִׂמְחָה בְּעִיגֵי כִּי אֶתְעַנֶּה בְּגִלְלָכֶם וְחֵלֶק הַנִּעְדָּר מִן־חֲבֵלֵי הַמָּשִׁיחַ אֲשׁוּלִים אֲנִי בְּבִשְׂרִי בְּעַד גּוֹיָתוֹ הֵלֹא הָיָא עֲדָתוֹ:
^{כה} אֲשֶׁר הֵייתִי לָהּ לְמִשְׁרַת כְּפִי־פְקֻדַּת אֱלֹהִים הַנְּתוּנָה לִּי בְּעִבּוּרְכֶם לְמִלְאֵת אֶת־דְּבָר אֱלֹהִים:
^{כו} הוּא הַסּוֹד אֲשֶׁר צָפוֹן הָיָה מֵעוֹלָם וּמִדּוֹר דוֹר וְעָתָה נִגְלָה לְקִדְשׁוֹ:
^{כז} כִּי־חֲפֶז אֱלֹהִים לְהוֹדִיעַם מָה רַב עֲשֶׂה וּכְבוֹד בְּסוֹד הָיָה לְגוֹיִם הֵלֹא הוּא הַמָּשִׁיחַ בְּתוֹכְכֶם צָבִי כָל־חֲמֻדָּה:
^{כח} אֲשֶׁר בִּשְׁרָתוֹ אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרִים לְהַזְהִיר אֶת־כָּל־אִישׁ וּלְלַמְּדוֹ בְּלִבְבִי חֲכֵמָה עַד־אֲשֶׁר נִצְיָגְנוּ כְּאֵדָם שָׁלֵם בַּמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ:
^{כט} זֶה הוּא אֲשֶׁר בּוֹ אֲנִי עֹמֵל וְעֹדֵר בְּלֹא לֹב כִּכְח יָדוֹ הַחֲזָקָה עָלַי:

פרק ב

^א וְאֲנִי חֲפֶצְתִּי כִּי תִדְעוּן מִה־רַבּוֹ הַקְּרִבּוֹת אֲשֶׁר עָרַכְתִּי בְּעֶרְכְּכֶם וּבְעַד־אֲנָשִׁי לְוִדְקִיָּא וּבְעַד־כָּל אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֹתִי פָנִים בְּפָנִים:
^ב לְמַעַן יִמְצְאוּ נַחֵם בְּלִבָּם לְהִיּוֹת קִשּׁוּרִים בְּאַהֲבַתְכֶם וּבְכָל־חֶסֶן אוֹר שְׁכָלֶם יִשְׁפִּילוּ אֶל־נִכּוֹן סוֹד הָאֱלֹהִים אָבִינוּ וְסוֹד הַמָּשִׁיחַ:
^ג אֲשֶׁר בּוֹ צְפוּנִים כָּל־אֲצִרוֹת הַחֲכֵמָה וְהַדַּעַת:
^ד וְכֹזֶאֶת אֲנִי אֲמַר פֶּן־יִדְיַח אֶתְכֶם אִישׁ בְּשִׁפְתֵי חֲלָקוֹת:
^ה כִּי אִף־אִם בְּבִשְׂרִי רָחוּק אֲנִי מִכֶּם בְּכָל־זֹאת בְּרוּחִי הִנְנִי אֲצֻלְכֶם וְנִפְשִׁי שִׁמְחָה לְרֹאוֹת סִדֵּר הַלִּיכּוֹתֵיכֶם וְתִקֶּף אֲמוּנַתְכֶם בַּמָּשִׁיחַ:

^י על-כן באשר קבלתם את המשיח את-ישוע אדנינו
בן-גם-תתהלכו לפניו:

^י משרישים ובנוים בו לעמוד הכן באמונה באשר
למדתם ולעשות חיל באמרי תודה:

^ח השמרו לכם פן-תהיו לשלל למחקרי איש במשאות
שוא לפי מצות אנשים מלמדה כדרך העולם ולא
כדרך המשיח:

^ט כי כל-מלא אלהים שכן בתוכו כמו בתוך גויה:
^י ואתם ממלאים בו אשר הוא הראש לכל-משרה
ושלטון:

^{יא} וגם-בו נמלתם לא במולת מלאכת יד כי
אם-בהסיכם את-גויות הבשר החוטא הלא היא
ברית המולות למשיח:

^{יב} אשר נקברתם עמו בטבילה וכן גם-עמו קמתם
על-ידי אמונתכם בגבורת אלהים אשר הקימו
מן-המתים:

^{יג} ואתם אשר מתים הייתם בפשעיכם ובערלת בשר
החיה גם-אתכם עמו כי סלח לכל פשעינו:

^{יד} ואת-ספר חבנו הוא ספר החקים אשר ענה בנו מחה
והגו מן-המסלה ויתקעהו בצלב:

^{טו} ויפשט שרי צבאות ושליטי תבל ונגד השמש נתנם
לראוהו בם ושם גאה גאה עליהם:

^{טז} על-כן אין לאיש להרשיע אתכם עוד על-דבר מאכל
ומשקה או על-דבר מועד ראש חדש או שבת:

^{יז} כיהם רק-צללים לדברים אשר התעתדו לבוא
ומקורם הוא במשיח:

^{יח} אל-יעז איש להחליף את-משפחתכם כי יתאמר
בשפלות רוח ונתון כבוד למלאכים ועמד בדברים
אשר לא ראו עיניו ומתנשא לשוא בעשתנות בשר:

^{יט} ואינו מחזיק בראש אשר מקשר בו כל-הגוף
בפרקיו ומיתריו וממנו ימצא און לו ויגדל באשר
יגדלנו אלהים:

^כ לכן אם-מתם עם-המשיח בעזבכם יסודות העולם
למה-זה בעודכם חיים בעולם תואילו לכת את-ריצו
לאמר:

^{כא} לא תקרב הלא לא תטעם לא תגע:
^{כב} והם כלם חקים עשיהם לא יחיו בהם פמנות
וחקיהם:

^{כג} אשר להם מראה פני החכמה מחוץ ביראת אלהים
ובשפלות רוח ולענות את-גופם באשר בדאו מלבם
וכל-אלה לא לכבוד להם כי אם-בשרם ימצא חפץ
במו:

פרק ג

^א ועתה אם-קמתם עם-המשיח בקשו את אשר למעלה
אשר שם המשיח יושב לימין אלהים:

^ב שימו לבכם לאשר מעל ולא לאשר בארץ:

^ג כיהמתים אתם וחייתם צפונים עם-המשיח באלהים:

^ד וכאשר יופיע המשיח אשר הוא חיינו אז גם-אתם
תופיעו עמו בכבודו:

^ה על-כן הכחידו כלי תאונתכם בארץ ונונים שקוצים
ותשוקות זרות יצר רע ואהבת בצע אשר דמתה
לעבדת אלילים:

^ו כי בגלל אלה שפוכה חמת אלהים על-בני המרי:

^ז וגם-אתם לפנים באשר ישבתם בתוכם בן הלכתם
בדרכיהם:

^ח אך-עתה הסירו כל-אלה מעליכם גם-אתם ועף
ועברה ורשעה וחרפות ודברי נבלה מפיהם:

^ט אל-תשקרו איש בעמיתו אחרי אשר פשטתם
את-האדם הקדמני עם-פעליו:

^י ולבשתם את-האדם החדש הוא אשר התחדש בדעת
בצלם יצרו:

^{יא} אשר אין-בו יוני או יהודי נמול או ערל נלעג לשון
פרא אדם עבד או בן-חורים כי הפל ובכל הוא
המשיח:

^{יב} ואתם כבחירי האלהים פקדשיו וידידיו לבשו רחמים
וחסדים מקור לבכם רוח שפלה עונה נאך אפים:

^{יג} לשאת איש את-פני רעהו ולסלח לו לדבר ריב
כיימצא ביניכם וכמו אדנינו סלח לכם בן תסלחו
גם-אתם:

^{יד} ועל-כל-אלה לבשו אהבה אשר היא אגדת
התמימים:

^{טו} ושלום האלהים אשר-נבחרתם לו בגוף אחד ימשל
בקרב לבכם ואת-טובו תכירו:

^{טז} ותורת המשיח תהיה פיהם תמיד בכל-חכמה ללמד
ולעורר איש את-אחיהו בתהלות ושירות וזמרות-ה
ומקרב לבכם תשירו לאלהים בתודה:

^{יז} וכל אשר-תעשו גם-בדבר שפתיים גם-במעשה ידיים
עשו כל בשם ישוע אדנינו ולהדות על-ידו לאלהים
אבינו:

^{יח} ואתנה נשים הכנענה לבעליהן כמשפט לפני אדנינו:

^{יט} בעלי אשה אהבו את-נשיכם ולא תהיו להן למרת
רוח:

^כ שמעו בנים אל-יליכם לכל אשר יאמרון כי לרצון
הוא לאדנינו:

^{כא} אבות אל-תכעסו את-בניכם פן-יאמרו נואש:

^{כב} ואתם עבדים שמעו אל-אדניכם אדני הבשר לכל
אשר יאמרון ולא בעבדה למראה עינים להפיק רצון
מבני אדם כי אם-בתם-לב פיראי יהוה:

^{כג} וכל אשר תעשו עשו בכל-נפשכם כמו ליהוה ולא
לבני-אדם:

^{כד} הן ידעתם כי מאת יהוה תקחו שכרכם ונחלתכם כי
את-אדנינו המשיח אתם עבדים:

^{כה} כי המעול יקצר-עול באשר עשה ואין משוא פנים:

אגרת פולוס השליח אלהקולסים

קנד

פרק ד

- א וּגְּמֵ-אַתֶּם אֲדָנִים בְּצִדֶּק וּבְמִשְׁפָּט תַּעֲבִידוּן
אֶת-עַבְדֵיכֶם הֲלֹא יִדְעֶתֶם כִּי גַם-לָכֶם אֲדוֹן בְּשָׁמַיִם:
ב הַתַּעֲוִרוּ לַהֲתַפְּלֵל תָּמִיד וְשִׁקְדוּ לְהַעֲתִיר בְּתוֹדָה:
ג וַחֲלוּ אֶת-פָּנֵי הָאֱלֹהִים גַּם-בַּעֲדָנוּ לִפְתּוֹחַ לִנּוּ שַׁעַר
לְנִיב שְׁפָתֵינוּ לְגִלּוֹת סוֹד הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּגְלָלוֹ אָסוּר
אֲנִי:
ד לְמַעַן יִנְדַע לְכָל כָּאֲשֶׁר אֲבִיעַ כְּמִשְׁפָּט:
ה הַתְּהַלְכוּ בְּתַבּוּנָה בְּקָרֵב אֵלֶּה אֲשֶׁר מַחוּץ לַעֲדַתְנוּ
וּנְבִנוּ יַתְּעִדָּנָא:
ו יְהִי דְּבַרְכֶם מְהוּל בָּחוּן כְּמוֹ מַמְלָח בְּמַלָּח וְתִדְעוּ
לְהָשִׁיב נִכְחוֹת לְכָל-אִישׁ וְאִישׁ:
ז עַל-דִּבְרֵי מַעֲמָדִי הֲלֹא טוֹכִיקוּם יִגִּיד לָכֶם הַכֹּל הוּא
אֵחָ אֶהוּב וּמִשְׁרַת נְאֻמָּן גָּבֵר עֲמִיתִי וְעַבְדִּי לְאֲדִינִי:
ח כִּי לְדִבְרֵי הַזֶּה שְׁלַחְתִּיו אֲלֵיכֶם לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹמִינוּ
וּלְדַבֵּר נַחֲמִים עַל-לְבָבְכֶם:
ט וְעַמּוֹ גַּם-אוֹנִיְסִימוֹס בֶּן-אַרְצְכֶם אֵחָ נְאֻמָּן וַיִּקְרֵי לִי
הַמָּה יוֹדִיעוּ אֶתְכֶם כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה פֹה:
י אֲרִיסְטֹרְכֹס אֲשֶׁר הוּא עַצוֹר עֲמָדִי שְׂאֵל לְשְׁלוֹמְכֶם
גַּם-מֶרְקֹס בֶּן-אַחֲוֹת בֶּר-נָבָא אֲשֶׁר נִדְרַשְׁתֶּם לְקַבֵּל
פָּנָיו בְּבוֹאוֹ:
יא וְגַם-יִשׁוּעַ הַנִּקְרָא בְּשֵׁם יוֹסֵטוֹס אֲשֶׁר הֵם מִן-הַנְּמוּלִים
הֵם לְבָדֶם תִּמְכּוּ בְיָדֵי בְּמַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁיבוּ
אֶת-נִפְשֵׁי:
יב אֶפְפָּרְס בֶּן-אַרְצְכֶם וְעַבְדִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ שְׂאֵל
לְשְׁלוֹמְכֶם הוּא אֲשֶׁר גָּבֵר בְּתַפְלוּתִיו בְּכָל-עֵת
לְהַעֲמִידְכֶם לְפָנֵי הָאֱלֹהִים שְׁלָמִים וּמַמְלָאִים בְּמִלָּא
חֲפָצוֹ:
יג כִּי עַד אֲנִי לוֹ אֲשֶׁר קִנְאַתוֹ גְּדִלָּה לָכֶם וּלְיִשְׁבֵי לודִּיקְיָא
וּלְיִשְׁבֵי הִירְפוּלִיס:
יד יִדִּידְנוּ לויקס הֶרְפָּא וְדִימָס שְׂאֵלִים לְשְׁלוֹמְכֶם:
טו שְׂאֵלוֹ לְשְׁלוֹם אַחֲיָנוּ אֲשֶׁר בְּלודִּיקְיָא וּלְשְׁלוֹם נוֹמָפָס
וְהַקְהֵל אֲשֶׁר בְּבִיתָם:
טז אַחֲרֵי קְרִיאַת הָאֲגָרָת הַזֹּאת בְּאַזְנֵיכֶם תִּנּוּקָה לְהַקְרָא
גַּם-בְּאַזְנֵי קַהֵל לודִּיקְיָא וְהָאֲגָרָת אֲשֶׁר לְלודִּיקְיָא
תִּקְרָאוּ בָּהּ גַּם-אַתֶּם:
יז וְאֶמְרוּ אֶל-אַרְכָּפוֹס זְכוֹר אֶת-מִשְׁמַרְתְּ הַפְּהִנָּה אֲשֶׁר
לְקַחְתָּ מִלְּפָנֵי הָאֲדוֹן לְמִלְּאֲתָהּ:
יח זֹאת שְׂאֵלַת שְׁלוֹם בְּכָתֵב יָדִי אֲנִי פוֹלוֹס זְכוֹר לְמוֹסְרֵי
וְחֻסְדִּי אֵל עַמְּכֶם אֲמֵן:

1 Thessalonians

אגרת פולוס הראשונה אל-התסלוניקים

פרק א

א פולוס וסלוננוס וטימותיוס אל-עדת התסלוניקים
הדבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדונינו חסד
לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדונינו ישוע
המשיח:
ב הנה אנחנו מברכים את-האלהים בכל-עת על-כלכם
ולא נחדל מהזכיר אתכם בתפלותינו:
ג בזכרנו תמיד לפני אלהינו אבינו את-מעשיכם
באמונה את-עבודתכם באהבה ואת-מבטח עונכם
בתקנה באדונינו ישוע המשיח:
ד כי ידענו אחים כי בחירי האלהים אתם וידידיו:
ה באשר גם-בשרתנו לא השמענו אתכם בקול דברים
לבד כי אם-גם-בגבורה וברוח הקדש ובבטחה
עצמה באשר ראיתם איך הלכנו בתוככם לטוב לכם:
ו ואתם הלכתם בעקבותינו ובעקבות אדונינו ותקבלו
את-דברינו ולבכם עלץ ברוח הקדש אף כי-צרה
גדולה מצאתכם:
ז עד אשר הייתם למופת לכל-אנשי אמונה במקדוניה
ובאכאיה:
ח כי מכם יצא קול דבר יהנה לא לבד במקדוניה
ובאכאיה כי אם-גם בכל-מקום יצא שמע אמונתכם
באלהים עד אשר לא נותר לנו לדבר-עוד דבר:
ט כי השמעים הגידו בפייהם איך באנו אליכם ואיך
עזבתם את-האלילים ותשובו אל-האלהים לעבוד
אלהים חיים אלהי אמת:
י ולחפזת לבנו מן-השמים לישוע אשר הקימו
מן-המתים ואשר הוא מצילנו לעתיד לבוא מתרון
אף:

פרק ב

א הן נפשכם אחי ידעת כי באנו אליכם לא-היה לריק:
ב כי אחרי התלאה אשר מצאתנו ואחרי אשר התעללו
בנו בפילפי הלא ידעתם כי אז מצאנו עז באלהינו
להגיד לכם בשרת האלהים נגד צירים רבים:
ג כי לא מפי משגה יצאה עדותנו ולא מקרב טמא
שפתים ולא מלשון רמיה:
ד כי כאשר מצא אלהים לבנו נכון לפניו ויפקד בידינו
את-הבשרה בן נדברה לא להפיק רצון מבני-אדם כי
אם-מאלהים הבחין ללב:
ה הן ידעתם כי מעודנו לא באנו בשפת חלקות ולא
בנכלי בצעי בצע אלהים לנו לעד:

א גם לא-בקשנו כבוד אנשים לא מידכם ולא מיד
אחרים אף כי-היתה לנו צדקה להעמיס עליכם
לכלכלנו כשליחי המשיח:
ב אף בנעמות הלכנו עמכם באמת אשר תשא את-בנה
בחיקה:
ג וכן זה כמה נכסף נכספנו לכם עד אשר-אמרנו לתת
לכם גם-בשרת האלהים וגם-נפשנו בעדכם
כי-יזקרתם בעינינו עד-מאד:
ד הלא תזכרו אחי את-העמל ואת-הגיעה איך עבדנו
לילה ויוםם לבלתי היות למשא על-איש מכם באשר
הגדנו לכם בשרת האלהים:
ה עדים אתם ועד אלהים כי בקדש בצדק ובתמים
הלכנו לפניכם שמרי אמינים:
ו באשר אתם ידעים כי-כאב אל-בנינו בן דברנו דברי
מוסר ותנחומים על-לב כל-איש מכם:
ז ונעיד בכם ללכת בדרך ישרה לפני אלהים אשר קרא
אתכם לכבוד מלכותו:
ח ובעבור זאת גם-אנחנו לא נחדל מהודות את-אלהינו
כי האזנתם לדבר האלהים אשר השמענו באזניכם
לא כדבר אנשים כי אם-קבלתם אתו כדבר האלהים
לאמיתו אשר רב פחו למאמינים:
ט כי נמשלתם אחי לקהלות האלהים בישוע המשיח
אשר-בארץ יהודה כי עם הארץ הציקו לכם באשר
היהודים הציקו להן:
י הלא הם אשר המיתו את-ישוע אדונינו ואת-הנביאים
וגם-אתנו גרשו מגו והם לא טובים בעיני אלהים
ונלוזים לפני כל-אדם:
יא ואשר סגרו עלינו מקרא אל-הגוים לתשועה ובזאת
מלאה סאת עונם פדרכם תמיד וחרון אף השיגם
עד-לכלה:
יב ואנחנו אחי אחרי אשר-רחקנו מכם זה מעט
כמסתירי פנים ולא כמרחיקי לב בקשנו מאד לקאות
את-פניכם בחשק-רב:
יג על-כן הואלנו לבוא אליכם אני פולוס גם-פעם
גם-פעמים והשטן עצרנו:
יד כי מה תקונתנו מה שמחתנו ומה עטרת תפארתנו
הלא אתם הנכם לפני ישוע המשיח אדונינו בבואו:
טו כי הן אתם פבורנו ושמחתנו:

פרק ג

א על-כן כלל לא יכלנו עוד ונאות להנותר באמינות
לבדנו:

ב ואת-אחינו טימותיוס משרת-אל בבשרת המשיח
שלחנו לחזק את-לבכם ולהזהיר אתכם באמונתכם:

ג לבלתי ינוע לב-איש מפני הצרות האלה הלא
בנפשכם ידעתם כי לזאת יעדנו:

ד כי גם-הגדנו לכם מאז בהיותנו אצלכם כי-צרה
תבוא עלינו וכן גם-באה כאשר ידעתם:

ה ועל-כן גם אני נלאיתי כלל ואשלח לדעת על-דבר
אמונתכם אם לא נסה המנסה אתכם לתת את-עמלנו
לריק:

ו ועתה כאשר שב אלינו טימותיוס מכם ויבשרנו
על-דבר אמונתכם ואהבתכם כי זכרתם אתנו לטובה
בכל-עת וכי תתאוו לראות את-פנינו כאשר
גם-אנחנו מתאווים לראות את-פניכם:

ז לזאת אפוא אחי בכל-צרות ורעות מצאנו תנחומים
בכם בגלל אמונתכם:

ח כי חיים אנחנו היום אם רק עמדים אתם הכן לפני
אדנינו:

ט כי במה-נודה מה-נשיב לאלהים בעבורכם על
כל-השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו:

י לילה ויוםם נעתיר ונתפלל כי ינתן לנו לראות
את-פניכם ולהשלים את אשר-לכם באמונתכם:

יא ואלהינו אבינו וישוע המשיח אדנינו יישר את-דרכנו
אליכם:

יב ואתכם ירבה וכן יתן לכם אדנינו להוסיף באהבת
איש לרעהו ובאהבת כל-אדם כאשר גם-אנחנו
נוסיף לאהבה אתכם:

יג וכן יכונו את-לבכם בקדש ולא ימצא בכם שמץ דבר
לפני אלהינו אבינו ביום בוא ישוע המשיח אדנינו
עם-כל-קדשיו:

פרק ד

א סוף דבר אחי נדרש מכם ונזהיר אתכם בשם ישוע
אדנינו כאשר קבלתם מפינו להתהלך במישורים
ולמצא חן בעיני אלהים וכאשר גם-אתם הלכים בן
תעשו וכן תוסיפו:

ב כי ידעתם את-המצות אשר נתנו לכם בשם ישוע
אדנינו:

ג כי זה רצון אלהים כי קדשים תהיו ותנזרו מן-הזנות:
ד וכל-איש מכם יבין לשמר כליו בקדש ובכבוד:

ה לא-בתאונה ועגבים כדרך הגוים אשר לא ידעו
את-האלהים:

ו ולא-יפרץ איש את-אחיו ולא יוננו בדבר הזה כי נקם
יהיה על-כל-אלה כאשר הגדנו והעידנו בכם מאז:

א כי לא-לתועבה קרא אתנו אלהינו כי אם-לדרך
הקדש:

ב ועל-כן הבזה לא את-אדם הוא בזה כי
אם-את-אלהים אשר נתן לכם רוח קדשו:

ג ועל-דבר אהבת אחים אין-לנו לכתב דבר אליכם כי
הלא אתם למודי אלהים לאהבה איש את-אחיו:

ד וכן גם-עשיתם לכל-אחיכם אשר במקדוניה כלה
רק-נתחנן אליכם אחי כי כן תעשו וכן תוסיפו:

ה ותתאמצו לשבת בהשקט לעשות איש את-מלאכתו
ולחיות על-יגיע פפיו כאשר צוינו אתכם:

ו ובכן תתהלכו במישור את-אלה אשר מחוץ לעדתנו
ולא יחסר לכם כל-דבר:

ז ועל-דבר ישגי עפר חפצנו כי תדעו כי לא לכם
להתאבל באנשים אשר אין-להם תקנה:

ח כי כאשר נאמין כי ישוע מת ויחי בן גם-את-הישנים
על-ידי ישוע יקים אלהים לפניו:

ט כי כזאת אנו אמרים לכם בדבר יהוה כי אנחנו
הנשארים פה בחיים למועד בוא אדנינו לא נקדם
את-הישנים:

י כי בתרועה ירד אדנינו מן-השמים בקול שופר
אלהים מפי שר-צבא המרום והמתים במשיח יקומו
אז ראשונה:

יא ואחרי-כן אנחנו הנשארים בחיים נלקח ונעלה
עמכם יחדו בעננים לקראת האדון ברקיע השמים
וכן נהיה עם-האדון לגנצח:

יב לכן אפוא נחמו איש את-רעהו בדברים כאלה:

פרק ה

א ועל-דבר העתים והזמנים אין-דבר אחי להפתב
לכם:

ב הלא ידעתם היטב כי יום-יהיה כגנב בלילה יבוא:

ג כאשר יאמרו שלום ושלום אז פתאם יבוא עליהם
אידם כחבלי יולדה ולא ימלט להם פליט:

ד אבל אתם אחי אינכם בחשך אשר יבוא עליכם היום
כגנב:

ה כי כלכם בני אור ובני יום אתם לא בני לילה ולא בני
חשך אנחנו:

ו על-כן אין לנו לישון כשאר האנשים כי אם-נשקד
ונשתמר משכרו:

ז כי הישנים יישנו בלילה והשכרים ישכרו בלילה:

ח ואנחנו בני יום נשתמר משכרו ונלבש שריון אמונה
ואהבה ולכובע לנו תקנת הישועה:

ט כי לא-יצר אתנו אלהים לכלתנו באפו כי אם-להביא
לנו ישועה ביד-ישוע המשיח אדנינו:

י הוא אשר מת בעדנו ואם-נקיץ או-נישן עמו נחיה
יחדו:

יא על-כן הזהירו איש את-רעהו והשיבו איש את-נפשו
אחיו כאשר עשיתם עד-פה:

יב וְאַנְחֵנוּ נִפְצָר בְּכֶם אַחִים לְדַעַת בְּשׁוּם לֵב
 אֶת־הַעֲמָלִים בְּכֶם וְאֶת־הַנִּצָּצִים עֲלֵיכֶם בְּשֵׁם הָאֱדוֹן
 וְאֶת־הַמּוֹכִיחִים אֲתֶכֶם:
 יג וְלִהְיִיר יָקָר עֲרֹכָם הַגָּדוֹל לְאַהֲבָה אִתָּם לְמַעַן פַּעֲלָם
 וְהַחֲזִיקוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם:
 יד וְאַתֶּם אַחֵינוּ נִזְהִיר אֲתֶכֶם הוֹכִיחוּ אֶת־הַמַּמְרִים אֲמָצוּ
 אֶת־רַבִּי הַלֵּבב סַעְדוּ אֶת־הַחֲלִים וְהֶאֱרִיכוּ אֶף
 לְכָל־אָדָם:
 טו הַשְׁמָרוּ פֶּן־יִגְמַל אִישׁ לְאִישׁ רָעָה תַּחַת רָעָה כִּי
 אִם־רָדְפוּ לְהִיטִיב תָּמִיד לְאִישׁ אִישׁ מִכֶּם וְגַם
 לְכָל־אָדָם:
 טז וְאַף שְׂמַחִים תִּהְיוּ כָל־הַיָּמִים:
 יז וְלֹא תַחְדְּלוּ מִהַתְּפַלֵּל תָּמִיד:
 יח הוֹדוּ עַל־כָּל־דֶּבֶר כִּי־זֶה לָכֶם חַפֵּץ אֱלֹהִים בְּיִשׁוּעַ
 הַמָּשִׁיחַ:
 ט לא תִּכְבּוּ אֶת־הַרוּחַ:
 כ וְאֶת־הַנִּבּוּאוֹת לֹא תִפְרָעוּ:
 כא בָּחֲנוּ כָל־דֶּבֶר וְהַחֲזִיקוּ בְּטוֹב:
 כב וּמִכָּל־שִׁמְץ דֶּבֶר רָע אֶף לְמַרְאֵה עֵין הִרְחִיקוּ וְגַלִּיכֶם:
 כג וְאַל־הִי הַשְׁלוֹם הוּא יְקַדֵּשׁ אֲתֶכֶם מִחַחֵל וְעַד־כָּלָה
 וְיִשְׁמְרֶכֶם מִכָּל־רָע בְּרוּחַ נָפֶשׁ וּגְוִיָּה לְמוֹעֵד בּוֹא
 אֲדֹנָינוּ יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 כד נֶאֱמָן הוּא הַקָּרָא אֲתֶכֶם וְהוּא גַם־יַעֲשֶׂה:
 כה אֲנָא אֲחִי הַתְּפַלֵּל־לִי־נָא בְּעַדְנוּ:
 כו שְׂאֵלוּ לְשְׁלוֹם כָּל־הָאֲחִים בְּנִשְׁיַקְתָּ הַקִּדָּשׁ:
 כז הִנְנִי מְשַׁבְּעֶכֶם בְּאֲדֹנָינוּ לְתַת הָאֲגָרֶת הַזֹּאת לְהַקְרָא
 בְּאֲזִנֵּי כָל־הָאֲחִים הַקְּדוֹשִׁים:
 כח חֲסֹד יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנָינוּ עִמָּכֶם אָמֵן:

2 Thessalonians

אגרת פולוס השנית אל-התסלוניקאים

פרק א

א פולוס וסלוננוס וטימותיוס אל-עדת התסלוניקאים
הדבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו:
ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח
אדנינו:
ג כמה עלינו להודות לאלהים תמיד בעבורכם אחי
פאשר נכון לנו כי אמונתכם הלכת הלוח ונגדל
ואהבת רעים הלוח ורב בין כלכם:
ד עד אשר גם-אנחנו נתפאר בכם לפני קהלות האלהים
על-סבלכם ואמונתכם בכל-העשק והמרוצה אשר
פגעו בכם:
ה עדות לאלהים כי ישר משפטו לאמה כי נכנים אתם
למלכותו אשר עליה נתתם שכמכם לסבל:
ו פאשר גם-צדיק הוא אלהים להשיב צרה לצוריקם:
ז ולכם העשויים יתן רוחה אתנו לעת הגלות נגלות
ישוע אדנינו מן-השמים עם-מלאכיו גברי כח:
ח לנקם נקם בלהבת אש מאת אלה אשר לא-ינדעו
את-האלהים ולא שמעו את-בשרת ישוע המשיח
אדנינו:
ט אשר יענשו להשמידם עדי-עד מלפני האדון ומקדר
גאנו:
י ביום ההוא פאשר יבוא להכבד בקדשיו ולהיות
לפלא בכל-מאמיניו כי עדותנו אשר שמעתם מפינו
אמת:
יא אשר לזאת נתפלל תמיד לאלהינו להכין את-לבכם
אליו פאשר קרא אתכם ולהשלים חפצו הטוב בכם
וכל-מעשה האמונה בגבורתו:
יב למען יכבד בכם שם ישוע המשיח אדנינו ואתם
תפחדו בו כחסדי אלהינו וישוע המשיח אדנינו:

פרק ב

א ועל-דבר ישוע המשיח אדנינו אשר יבוא ואשר
יקבצנו אליו זאת בקשתנו מכם אחי:
ב אל-נא יתר לבכם פתאם ואל-תחילו לא מפני-רוח
ולא מפני שמועה ולא מפני אגרת אשר יאמרון כי
יצאה מידינו לאמר יום המשיח הגה בא:
ג אל-יוליף אתכם איש לתהו ולא תאבו לו כי
לא-יבוא אם-לא בראשונה יהיה המעל ונגלה איש
החשאה בן-האבדון:
ד אשר יתקומם ויתגדל על-כל-אל ועבדת השם עד-פי
גם-ישוב בהיכל אלהים באלהים לאמר הוא האלהים:

ה הלא תזכרו כי דברתי אליכם בדברים האלה בעוד
הייתי עמכם:
ו וכן ידעתם את-אשר יעצנו עתה למען יגלה בעתו:
ז כי סוד הפשע כבר החל להוציא פעלתו אפס העצר
יעצנו עד אשר יוסר מתוך המסילה:
ח ואז יגלה הפשע אשר ימיתנו האדון ישוע ברוח
שפתי ויבכר פניו יכחידנו:
ט זה הוא אשר יבוא כשטן בעלילותיו ברב-כח באתות
ויבמופתים ממקור אכזב:
י ובכל-און ורמיה בין האכזבים הלא הם אשר לא רצו
להושע באהבת האמת:
יא ובעבור זאת ישלח בם אלהים משאות שוא ומדוחים
למען יאמינו בשקר:
יב ונאשמו כל-אלה אשר לא שמו אל-דברי אמת ואחרי
און לבם הלך:
יג ואנחנו אחים נכון לבנו להודות לאלהים תמיד
עליכם בחירי אדנינו כי מראשית בחר בכם אלהים
ויהי לכם לישועה אחרי אשר התקדשתם ברוח
ואמונתכם אמת:
יד והוא קרא אתכם לכל-אלה על-פי בשרתנו לתת לכם
חלק בכבוד ישוע המשיח אדנינו:
טו ועתה אחי עמדו הכן והחזיקו בלחץ הנתון לכם
על-דברי פינו או על-פי אגרתנו:
טז וישוע המשיח אדנינו ואבינו אלהינו אשר אהב אתנו
ויבחרנו נתן לנו נחם עדי-עד ותקנה טובה:
יז הוא ינחם את-לבכם ויכוונן אתם בכל-מעשה טוב
ויבכל-דבר:

פרק ג

א סוף דבר אחי התפללו עלינו ודבר יהנה ירוץ ונאדר
פאשר נאדר הוא בכם:
ב ולנו תהיה פליטה ממותי און ואנשי רשע כי לא
כל-אנשים אמונה בם:
ג אף אדנינו נאמן הוא אשר יעודד אתכם וישמרכם
מן-הרע:
ד ואנחנו סמוך לבנו באדנינו כי-עשים אתם כמצותנו
וכן תעשו בימים הבאים:
ה ואדנינו יטה את-לבכם לאהבה את-אלהים ולהחיל
למשיחכם:
ו ואנחנו מצוים אתכם אחינו בשם ישוע המשיח
אדנינו להבדל מפל-אח ההלך בדרך עקש ולא לפי
הקבלה אשר קבל ממנו:

^ו הלא ידעתם את אשר עליכם ללכת בעקבותינו כי לא
 כנלזים במעגלותם הלכנו לפניהם:
^ח ולחם איש לא אכלנו חנם כי אם-בעמל ובתלאה
 לילה ויוםם לבלתי נהיה על-איש מכם לטרח:
^ט לא מאשר אין-צדקה לנו כי אם-להיות למופת לכם
 בנפשנו אשר תלכו בעקבותינו:
^י כי גם-בהיותנו עמכם צוינו אתכם לאמר אם מאן
 ימאן איש לעשות במלאכה גם-אכול לא יאכל:
^{יא} כי שמענו כי-יש בכם אנשים מעקשי דרך אשר לא
 ייגעו בדי מלאכה כי אם-ייגעו בדי ריק:
^{יב} ואת-אנשים פאלה אנחנו מצוים ומבקשים מהם
 לפני ישוע המשיח אדנינו לעשות בנחת מלאכתם
 ולאכל את-לחמם מיגיע פניהם:
^{יג} ואתם אחי אל-תהיו עיפים בעשתכם טוב:
^{יד} ואיש אשר לא-ישמע את-דברנו באגרת הזאת התוו
 אתו לבד ולא תתערבו בחברתו למען יבוש:
^{טו} ואל-תחשבו לאיב כי אם-הוכח תוכיחון אתו
 כפאח:
^{טז} ואדון השלום הוא יתן לכם שלום בכל אשר תפנו
 כל-הימים ואדנינו יהי עם-כלכם:
^{יז} זאת שאלת שלום בכתב ידי אני פולוס אשר הוא
 לאות בכל-אגרותי כזה אני כתב:
^{יח} חסד ישוע המשיח אדנינו עם-כלכם אמן:

1 Timothy

אגרת פולוס הראשונה אל-טימותיוס

פרק א

א פולוס שליח ישוע המשיח על-פי דבר האלהים מושיענו ועל-פי האדון ישוע המשיח תקנתנו:
ב אל-טימותיוס בני כבן מחלצי ממקור אמונה חסד רחמים ושלוש לך מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו:
ג בלכתי למקדוניה בקשתיך לשבת באפסוס לצות על-אנשים אחרים לבלתי יורו תורה נכריה:
ד ולא יתעסקו בדברי אגדה ובתולדות הדרות חשבונות לאין-קץ הנתנים ידים להתנפח ולא לחזק בית-אלהים באמונה:
ה כיתתלית מצות התורה היא אהבה בלב טהור ברוח נכון ובאמונה נקיה מכל-סיג:
ו אף יש אשר נטו מני-ארח נילכו אחרי ההבל:
ז יתאמרו להיות מורים בתורה ולא-יבינו את אשר ידברון ולא את-הדבר אשר עליו יחלטון:
ח הן התורה ידענו כי טובה היא אם-ילך האדם בנתיבתיה כמשפט:
ט והוא יבין כי תורה נתונה לא לאנשי צדק כי אם-לבני בלעל מרדים פשעים וחטאים עשי תועבה ונבלה מבי אב ואם או מרצחים:
י נאפים ושכבים את-זכר גנבי נפש בנים פחשים ונשבעים לשקר ועוד אחרים כמוהם ממרים בתורת חיים:
יא כפי בשרת כבוד האלהים ברוך הוא אשר הפקיד בידי:
יב ולישוע המשיח אדנינו המאזני חיל אתן תהלה כי מצא את-לכבי נאמן לפניו ויקרב אתי לשרתו:
יג אנכי אשר מגדף הייתי לפני מרדף ומחבל אף רחמתי כי עשיתי בשגגה בכלי-אמונה:
יד ויגדל חסד אדנינו עלי עד-מאד ואמונה ואהבה בי-ישוע משיחנו:
טו אמת הדבר ואמתה לכל-אדם לקבלו כי ישוע המשיח בא אל-הארץ להושיע את-החטאים ואנכי הראש להם:
טז ובעבור זאת רחמתי למען יגלה בי ישוע המשיח ראשונה את-פל-ארף רוחו להיות למופת לבאים אחרי אשר נאמינו בו לחיי עולם:
יז ולמלך עולם שכן עד אשר עין לא תשורנו הוא אלהים אחד והחכם לבדו לו הגדלה והתפארת מהעולם ועד-העולם אמן:

פרק ב

א וזאת אני דרש ממך לפני כל-דבר להעתיר רנה ותפלה תחנה ותודה בעד כל-בני-אדם:
ב בעד מלכי ארץ וכל-אשר משרה על-שכמם למען נחיה חיי מנוחה ושלחה ביראת אלהים ובנשירת לבב:
ג טוב הדבר הזה ולרצון בעיני אלהים מושיענו:
ד אשר חפץ יחפץ כי יושעו כל-בני-אדם וילמדו לדעת את-אמתו:
ה כי אלהים אחד הוא ומליץ אחד בין אלהים ובין אנשים הוא האיש ישוע המשיח:
ו אשר נתן את-נפשו כפר בעד כל-בני אדם ועדות זו עלינו להשמיע לעת מצא:
ז ואני נקראתי להיות-לה למגיד ושליח ומורה אמת ואמונה לגוים הן אמת אדברה במשיח ולא שקר מלי:
ח ולכן הנני מבקש כי האנשים יתפללו בכל-מקום וישאו ידיהם קדש בכלי-כעש ומדון:
ט וכמו כן גם-הנשים תלבשנה שמלות-חן הראיות להן בבשת פנים ובטוב טעם לא בחחלפות ראשן ולא בזקב ופנינים ולא במחלצות יקרות:
י כי אם-במעשים טובים כאשר נכון לנשם אשר ביראת אלהים חפצן:
יא האשה תלמד בהשקט ונפשה כליל תכנע:
יב ואינני נתן לאשה ללמד ולא להשתרר על-האיש כי אם-הקדש תחריש:
יג כי אדם נוצר ראשונה ואחר-כן חוה:
יד ואדם לא נפתה כי אם-האשה כאשר שמעה דברי המפתה עברה ברית:
טו אף יש-לה תשובה בבנים אשר תלד אם צנועה היא ובמעגלי אמונה ואהבה ובדרך הקדש תיטיב לכת:

פרק ג

- א הן דבר אמת הוא איש כייבבקש משמרת ראש העדה מבקש טוב:
- ב אף ראש העדה תמים יהיה בלא שמץ דבר בעל-אשה אחת שם דרך נבון דבר ורצוי לבני אדם דלתיו לא ירחיק יפתח ואיש משכיל ללמד:
- ג לא שתה שפור ולא בעל מהלמות כי אם-עשה רצון זולתו דרך שלום ומאס בביצע כסף:
- ד וגם הוא שרר בביתו ובניו ונכנעים לפניו ומוראו עליהם:
- ה כי אם-לא ידע איש להיות שרר בביתו איכה יכלול את-עדת אלהים:
- ו אף לא תלמיד חדש פן-ירום לבבו והמשטין ירשיענו בדין:
- ז וגם-שם טוב נחוצ לו מפי העמדים מחוץ לבלתי יהי לבו וילבלי יפל בפח המשטין:
- ח וכן המשרתים מכבדים יהיו לא דברים בלב ולב לא סכאי יין ולא נטים אחרי הביצע:
- ט נצרים סוד האמונה בלב טהור:
- י וגם-הם יבחנו בראשונה ואם שמץ דבר לא נמצא בם יקרבו לשרת:
- יא וכמו כן גם-הנשים כבודות תהיינה צופיות הליכותיהן ונאמנות בפל ולא שטנות בלשונן:
- יב והמשרתים בעלי אשה אחת יהיו המכלפלים בגיהם ובתיהם כמשפט:
- יג כי אלה אשר ישתון כמשפט יקנו להם מעלה רמה ויתר-עז באמונה בישוע המשיח:
- יד כזאת כתבתי לך בתוחלתי כי אחיש לבוא אליך:
- טו ואם-אחר מבוא תבדע כזאת איך להתהלך בבית אלהים הלא היא צדת אל חי עמוד האמת ויסודת:
- טז אמנם גדול סוד החסידות אלהים נגלה בבשר וצדקתו נגלתה ברוח מלאכים ראו פניו וגוים התבשרו ישועתו אמונתו מלאה תכל ויעל למרום בכבוד:

פרק ד

- א והרוח יגיד די-באר כי באחרית הימים יתעו אנשים מארחות אמונה ויזנו אחרי רוחות מתעתעים ותורת השדים:
- ב על-ידי מטיפי קזב ושבתי חנפים אשר לבם קשה פננה בברזל להט:
- ג אלה הם אשר לא יתנו לקחת אשה ומאכלי שונים ירחיקון אשר נתן אלהים לאכל בתודה לאנשי אמונה וידעי אמת:
- ד כי כל אשר עשה אלהים טוב הוא ואין פגול מאומה אם-בתודה יאכל:
- ה כי יתקדש באמרי-אל וברכתו:

- א אם-תשים בדברים האלה לפני האחים משרת טוב תהיה לישוע משיחנו ואמון עלי-ארחות אמונה ותורה ישנה אשר דבקה נפשך אחריה:
- ב אף הרחק מאגדות סרות טעם כשיחות נשים זקנות וחנף לנפשך בפעלות יראת אלהים:
- ג כי בפעלות הגוף תשתפר מעט מזער ויראת אלהים להועיל לך בכל-אשר תפנה ושבכה אתה חיי העולם הזה וחיי העולם הבא:
- ד והדבר הזה אמת הוא ויאתה לכל-אדם לקבלו:
- ה ובצבור הדבר הזה עמלנו ונגענו יען כיי-שמנו באל-חי מחסנו המושיע לכל-אדם ועל-יתר למאמינים בו:
- ו ואתה תצוה בדברים האלה ותלמד אתם:
- ז אל-יבזו לך איש לאמר עודך נער רק הנה למאמינים למופת בדברך במעשיך באהבתך ברוח באמונתך ובכר לבך:
- ח ושמרת להגות בספרים תמיד להשמיע מוסרך ולקחך עד-באי אליך:
- ט אל-תרחק ידיך ממתת שמים אשר נתנה לך בדבר נבואה כאשר סמכו הזקנים את-ידיהם עליך:
- י שיתה כל-הגיוןך ומעניך בדברים האלה וכל-אדם יחזה בך כאשר תעלה מעלה מעלה:
- יא שמור את-נפשך ואת-דברי התורה ושויית אתם לנגדך תמיד ואם בן תעשה גם-את-נפשך וגם את-נפש שמעך תושיע:

פרק ה

- א אל-תגער בזקן כי אם-כאב תזהיכנו ואת-הצעירים כאחים:
- ב את-הזקנות כאמות ואת-הצעירות כאחיות במחשבה בלה זפה:
- ג כבד את-האלמנות אשר הנה אלמנות נכחות:
- ד וכי-יהיו בנים לאלמנה או-בני בנים ראשנים הם ללמד לעשות חסד עם-בית מולדתם ולהשיב גמול לילדיהם כי הדבר הזה טוב הוא ורצוי לפני אלהינו:
- ה אכן אלמנה גלמודה נכחה הלא היא אשר תשים באלהים מבטחה ותתפלל תמיד תפלות ותחנונים לילה ויום:
- ו אף הרדפת חיי בשרים מתה היא בחייה:
- ז ואתה תצוה כאלה לבלתי ימצא בהן שמץ דבר:
- ח ומי הוא אשר לא יכלול קרבו וגם מבני ביתו יתעלם הוא בגד באמונה ורע ממכחש ביהוה:
- ט לא תבוא אלמנה על-ספר הקהל בלתי מבת-ששים שנה ומעלה אשר היתה אשת איש אחד:
- י ויש-לה עדות על-מעשיה הטובים כי גדלה בנים וארחים הביאה בית פי רחצה נגלי הקדושים והוציאה נפש נענה ממצוקותיה וכי רדפה כל-מעשה טוב:

^א אף אלמנות צעירות אל-תקבל כי באשר טפש לבן ופרקו על המשיח מעל צוארן כן תחשק נפשן להבעל:

^ב והנה עונן עליהן כי הפרו מבטא שפתייהן מראש:

^ג והן הנה בעצלותיהם תלמדנה לסב מבית לבית ולא-לבד בעצלותיהם כי אם-גם-לבטא הכל ולהוציא דבה ושיח אשר לא טוב:

^ד ועל-כן רצוני כי תבקשנה הצעירות להנשא ללדת בנים ולשום עין על-הליכות הבית ולא לתת תאנה לשוטן לדבר שטנה עלינו:

^{טו} כי אחדות כבר סרו אחרי השטן:

^{טז} כִּי-תהיינה אלמנות בבית בן-אמונה או בת-אמונה תכלכל אתהן ולא תהיין למשא על-עדת אלהים למען תשיג ידם לכלכל אלמנותיהם הנכחות:

^{יז} הזקנים השמרים משמרתם היטב יכבדו בכבוד משנה ויתר מהם אשר עבדתם בדבר אלהים ובלקחו:

^{יח} כִּי-הכתוב אמר לא-תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל יש שכן לפעלתו:

^{יט} על-זקן לא תקבל שטנה בלתי אם-על-פי שנים או-שלשה עדים:

^כ ואלה אשר חטאו הוכח תוכיח אתם בפני כל למען ישמעון גם-הם וייראו:

^{כא} העדתי בך היום נגד האלהים וישוע המשיח ונגד המלאכים בחייה לומר את-הדברים האלה ולא להטות משפט ובכל-אשר תעשה לא-תשא פני גבר:

^{כב} אל-תסמוך ידיך על-איש בחפזון ולא תתעורב בעונות אחרים ואת-טהרת נפשך תשמר:

^{כג} אל-תשפתה עוד מים כי אם-קח לך מעט-יין שקוי לבטנך כי חלש אתה לרב:

^{כד} יש בני אדם אשר עונותם גלויים ומקדימים לבוא לפנייהם למשפט ויש אשר עונותם מאחרים לבוא אחריהם:

^{כה} וכמו כן גם-המעשים הטובים נודעים הם ואלה אשר לא-כן לא יוכלו להסתיר:

פרק ו

^א העבדים הנשאים עלם יתנו כבוד לאדניהם ככל-אשר יאתה להם ולא-יחלל שם אלהים ותורתו:

^ב ואלה אשר גם-אדניהם אנשי אמונה אל-יחשבוים לנקלים בעבור כִּי-אחים הם כי אם-בחפץ יתר יעבדון את-החלקים טוב עבדתם בגלל אמונתם ואהבתם ולמדת את-הדברים האלה וגם-תצוה עליהם:

^ג איש כִּי-יורה דרך אחרת ולא ישית לבו לדברים הנאמנים לישוע המשיח אדנינו ולדברי מוסר בִּיראת אלהים:

^ד איש יהיר הוא ואין תבונה בו כי נגוע הוא בדברי ריבות להוכח מלים וממקנם תצא קנאה תגרה נאצה ולב חרש רעה:

^ה מלחמות הכלים בין תעי רוח אשר האמת בתוכם נעדרת ויראת שמים בידם לעשות מקנה וקנין סור מאנשים כאלה:

^ו אמנם יראת אלהים ולב שמח בחלקו קנין גדול הוא: ^ז כי לא-הבאנו מאומה לתבל ארצנו וידענו כי לא נוציא ממנה מאומה:

^ח על-כן בהיות לנו לחם לאכל ונגד ללבש נשמחה בחלקנו:

^ט והמבקשים להעשיר ילכדו במסות ובמוקשים ויכרב תאנות כסל ומשחת ובאחריתם ירדו לבאר שחת ואבדון:

^י כי שרש כל-רע אהבת כסף אשר חמדו בני-אדם ותעו מדרכ אמונתם ויכאיבו נפשם במכאבים רבים:

^{יא} ואתה איש אלהים ברח-לך מאלה כי אם-צדק תרדף יראת אלהים אמונה אהבה עצר-רוח ועננה:

^{יב} הלחם מלחמת צדק לאמונתנו והחזק בנחלת חיי עולם אשר נועדת לה ואשר עדות טובה ענית לעיני עדים רבים:

^{יג} הנני פקד עליך היום נגד האלהים הממיה כל ונגד ישוע המשיח אשר ענה העדות הטובה לעיני פנטיס פילטוס:

^{יד} כִּי-תשמר את-המצוה הזאת ברה ותמיה עד-יום התגלות ישוע המשיח אדנינו:

^{טו} אשר בעתו יראנו המבדך המשל היחיד מלך המלכים ואדני האדנים:

^{טז} אשר עמו לבדו מקור חיים שכן אור אשר אין לגשת אליו לא ראה אתו אדם ולא יעצור-כח לראותו אשר לו הכבוד והגבורה לעולם ועד אמן:

^{יז} צו על-עשירי העולם הזה לבלתי ירום לבכם ולא-יבטחו בעשר אשר כנפים לו כי אם-באלהים הנתן לנו די והותר לשבץ:

^{יח} אף יעשו את-הטוב ויעשירו במעשים טובים לתת ולחלק לאשר אין נכון לו:

^{יט} ולאצור להם אוצר ליסוד טוב לעתיד לרשת את-חיי האמת:

^כ אָנָּה טימותיוס שמר את-הפקדון אשר הפקד אתך והרחק נפשך משיחות חולין רעות רוח ומן-הבקרת אשר יכנו בשפת שקר בשם נתיבות החכמה:

^{כא} ואשר מן-ההלכים בהן תעו מארח אמונתם החסד ^{כב} הי עמך אמן:

2 Timothy

אַגְרַת פּוֹלוֹס הַשְּׁנִית אֶל־טִימוֹתִיוֹס

פרק א

א פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּרָצוֹן אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר
הִבְטִיחַ לָנוּ חַיִּים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ב אֶל־טִימוֹתִיוֹס בֵּן יֶקֶר לִי חֹסֵד רַחֲמִים וְשְׁלוֹם לְךָ
מֵאֵת אֱלֹהִים אֲבִינוּ וּמֵאֵת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ:
ג בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אֹתוֹ בְּתֵם־לִבִּי
מִימֵי אֲבוֹתִי כִּי־אֲזַכְּרֶךָ תָּמִיד בְּתַפְלְתִּי מְדִי אֶתְפַּלֵּל
בְּלִילָה וּבַיּוֹם:
ד וְנִפְשִׁי כְּלָתָה לְרֹאוֹתְךָ כִּי דַמְעוֹתֶיךָ עָלוּ לְזָכְרוֹן לִפְנֵי
לִשְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת־פְּנֶיךָ:
ה וְהִגִּיתִי בְּאֵמוּנָה הַצְּרוּפָה אֲשֶׁר הִיְתָה מִקֶּדֶם בְּלִבִּי
לֹאִים אִם אֶמֶךְ וּבְלִבִּי אֲבָנִיקָה אִמְךָ וְיִדְעֹתִי מֵאֵד כִּי
הָאֵמוּנָה הַזֹּאת הִיא גַם־בְּלִבִּי:
ו וּבַעֲבוּר זֹאת בָּאתִי לְהַזְכִּירְךָ כִּי־תַעֲזֹרֶת מִתַּנְתִּי
הָאֱלֹהִים הַנְּתוּנָה לְךָ מַעַת אֲשֶׁר סִמְכֹתִי יְדֵי עֲלֶיךָ:
ז כִּי לֹא נָתַן לָנוּ אֱלֹהִים רוּחַ פָּחַד כִּי אִם־רוּחַ גְּבוּרָה
אֲהַבָה וּמוֹסֵר:
ח וְלָכֵן אֶל־תִּבּוֹשׂ מַעֲדוֹת אֲדִינִנוּ וְלֹא מִפְּנֵי אֶסִּירוֹ רַק
נִשָּׂא חֲבִלִי הַבִּשְׂרָה כְּמִנִּי בְּגִבּוֹרֶת אֱלֹהִים:
ט אֲשֶׁר הִבִּיא לָנוּ יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא לָנוּ בְּדִבְרֵי קִדְשׁוֹ לֹא
כְּמַעֲשֵׂינוּ כִּי אִם־כְּפַעֲצָתוֹ וּבְחִסְדּוֹ אֲשֶׁר חָלַק לָנוּ
בְּיֵשׁוּעַ מְשִׁיחֵנוּ לִפְנֵי יְמוֹת עוֹלָם:
י וְזֶה עֲתָה עֹגְלָה לְאוּר כְּאֲשֶׁר נִגְלָה מוֹשִׁיעֵנוּ יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּבְשָׁרְתּוֹ בָּלַע אֶת־הַמָּוֶת וַיּוֹצֵא לְאוּר
חַיִּי־עַד וְנָתַיֵב אֶל־מָוֶת:
יא הִיא הַבִּשְׂרָה אֲשֶׁר נִקְרָאתִי לִהְיוֹת לָהּ לְמַגִּיד וּלְשָׁלִיחַ
וּלְמוֹרֶה הַגּוֹיִם:
יב וּבַעֲבוּר זֹאת נִשְׂאֹתִי הַתְּלָאָה הַזֹּאת וְלֹא אֲבוֹשׁ
כִּי־יִדְעֹתִי בְּמִי הָאֵמוּנָתִי וּבִי בְּטָחָה נִפְשִׁי כִּי־רַב כֹּחַ
הוּא לְשֹׁמֵר אֶת אֲשֶׁר הִפְקַדְתִּי בְּיָדוֹ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
יג אֶת־הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בְּצוּרָתָם וּתְכֵנִיתָם תִּצְפֶּן אֶתְךָ
כְּאֲשֶׁר שְׂמַעְתָּ מִפִּי בְּאֵמוּנָה וּבְאֲהַבָה אֲשֶׁר בְּיֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ:
יד וְאֶת־הַפְּקֻדוֹן הַטוֹב אֲשֶׁר הִפְקַד אֶתְךָ שְׂמֹר־לְךָ בְּרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ הַשֹּׁכֵן בְּנוֹ:
טו הִנֵּה יָדַעְתָּ כִּי־עֲזָבוּנִי כָּלִם אֲשֶׁר בְּאֶסְיָא וּבְתוֹכָם
פּוֹגְלוֹס וְהַרְמוֹגִנִים:
טז יִגְמַל הָאֱדוֹן חֹסֵד עִם־בֵּית אֲנִיסִיפּוֹרוֹס כִּי־הִשִּׁיב
נִפְשִׁי פְעָמִים רַבּוֹת וְלֹא־בוֹשׂ מִן־הַכָּבֹל אֲשֶׁר נִאֲסַרְתִּי
בוֹ:
יז וּבְהִיּוֹתִי בְּרוּמִי שָׂקֵד לְבַקְשָׁנִי עַד כִּי־מֵצָא אֹתִי:

פרק ב

יח יִתֵּן־לוֹ הָאֱדוֹן לְמִצָּא חֹסֵד מִלִּפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
וְכָל־אֲשֶׁר הֵיטִיב עִמָּדִי בְּאַפְסוֹס נִפְשֶׁךָ יִדְעַת מֵאֵד:
א וְאַתָּה בְּנִי חֲזֹק בְּחֹסֵד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ב אֶת־אֲשֶׁר שְׂמַעְתָּ מִפִּי בְּפִנֵּי עֲדִים רַבִּים הִשְׁמַע בְּאֲזְנֵי
אֲנָשִׁים נְאֻמָּנִים אֲשֶׁר יִכְנוּ לְלַמֵּד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
גַּם־לְזוֹלָתָם:
ג וְתִנָּה שְׂכָמְךָ לְסָבֵל עִמִּי כְּאִישׁ־חֵיל בְּצָבָא יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ:
ד אִישׁ יֵצֵא לְצָבָא לֹא־יִתְעַרֵּב בְּעִנְיָנִים אֲחֵרִים וַיִּפִּיק
רָצוֹן מִשֵּׁר צָבָאוֹ:
ה וְאַף אִם־יִצְבֹּא צָבָא עוֹד לֹא יִשְׁיֵג אֶת־הַעֲטָרָה עַד
אֲשֶׁר יִצְבֹּא כְּמִשְׁפָּט:
ו הָאֶפְרָס הָעֶבֶד אֲדַמְתּוּ רֵאשׁוֹן הוּא לֶאֱכֹל מִפְּרִי
תְּבוּאָתוֹ:
ז בֵּין בְּאֲשֶׁר־אֲנִי דֹבֵר וְהָאֱדוֹן יִתֵּן־לְךָ חֲכָמָה בְּכָל:
ח זְכוֹר אֶת־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר קָם מִן־הַמֵּתִים וְאֲשֶׁר
יֵצֵא מִזֶּרַע דָּוִד כְּדִבְרֵי בְּשָׂרִי:
ט אֲשֶׁר בְּעִבּוּרָה צְרוּת עָבְרוּ עָלָי עַד אֲשֶׁר עָנּוּ בְּכָבֹל
נִפְשִׁי כְּפַעַל אֲנִי אֶף דִּבְרֵי אֱלֹהִים לֹא יֵאָסֵר בְּכָבֹל:
י עַל־כֵּן אֶסְבֵּל כָּל־סָבֵל לְמַעַן יִשְׁיֵגוּ הַבְּחִירִים גַּם־הֵם
תְּשׁוּעָתָם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְתַפְאֶרְתָּם תִּפְאָרֶת עוֹלָמִים:
יא אֲמַת הַדְּבָר הַזֶּה אִם־נִמּוּת עִמּוֹ גַּם־עִמּוֹ נִחִיָּה:
יב אִם־נִסְבֵּל עִמּוֹ גַּם־עִמּוֹ נִמְלֹךְ אִם נִכְחַשְׁבוּ גַם־הוּא
יִכְחַשְׁבוּ:
יג אִם אֵין אֲמֵן בְּנוֹ הוּא בְּאֵמוּנָתוֹ יַעֲמֵד כִּי לְכַחַשׁ
בְּנִפְשׁוֹ לֹא יוּכַל:
יד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה תִּזְכֹּר לִפְנֵיהֶם וְהָעֵד בָּם לִפְנֵי
הָאֱדוֹן לְבִלְתִּי יִבְאוּ בְּדִבְרֵי רִיבּוֹת לְהוֹכֵחַ מַלְּיִם אֲשֶׁר
לֹא יוֹעִילוּ לְמֵאוּמָה כִּי אִם־לְמִסְךָ רוּחַ עוֹנֵעִים בְּלִבִּי
שְׂמַעִיהֶם:
טו בִּקֵּשׁ לִהְיוֹת טְהוֹר כְּכֹסֶף צָרוּף לִפְנֵי אֱלֹהִים כְּפַעַל
אֲשֶׁר לֹא־יִבוֹשׂ מִפְּעָלוֹ וְכִידְעַ לְחָלֵק דְּבַר־אֲמַת דְּבָר
דְּבָר עַל־אֲפָנָיו:
טז אֶף הִרְחַק נִפְשֶׁךָ מִשִּׁיחוֹת חוֹלִין וְרַעוֹת רוּחַ אֲשֶׁר
יִמְשְׁכוּ אֶת־בְּעָלֵיהֶם לְהוֹסִיף רָשָׁע לְמַכְבִּיר:
יז וְדַבֵּר פִּיהֶם כְּרֶקֶב יֹאכֵל אֲשֶׁר מֵהֶם הוֹמָנִיּוֹס
וּפִילִיטוֹס:
יח וְהֵם סְרוּ מִדְּרֶךְ אֲמַת לֵאמֹר כִּי־תַחֲזִית הַמֵּתִים כָּבֹר
הִיְתָה מֵאֵז וַיְהִי לְאֵמוּנָת רַבִּים לְמוֹקֵשׁ:

יט אף יסוד האלהים יקום לנצח וזה הוא חותמו יודע
 יהיה את אשר-לו וגם זה מי אשר יקרא בשם המשיח
 יחדל מעשות און:
 כ אולם בבית גדול לא לבד כלי זהב וכלי כסף כי
 אם-גם ימצאון שם כלי עץ וכלי חרש אשר יש מהם
 לכבוד ויש מהם לקלון:
 כא ואיש כייטטהר נפשו מהם והיה לכלי כבוד לכלי
 קדש ולכלי יקר ביד בעליו מוכן לכל-מעשה טוב:
 כב הרחק לבך מתאות הנעורים אף רדף צדק אמונה
 אהבה ושלוה עם-כל-הקראים בשם האדון מלב
 טהור:
 כג רק מחקרי כסל ורעות רוח חדל לך כי משרשם יפרה
 ריב ומדון:
 כד ולא לעבד האדון לריב כי אם-להיות נוח לכל ומבין
 ללמד:
 כה ובעונת-חן יורה את-הממרים אולי יתן אלהים
 בלבכם לשוב ולהכיר את-האמת:
 כו ולהמלט מרשת השטן אשר פרש לרגלים ואשר נשבו
 כרצונו:

פרק ג

א ועתה דע-לך כי דרות יגלדו באחרית הימים
 עד-להשחית:
 ב כייקומו אנשים אהבי עצמם רדפי בצע מרחיבי פה
 ועינים רמות דברי סרה ממרים לילדיהם חסד לא
 יכירו וכל-קדש יחללון:
 ג חסרי רחמים מפירי ברית ומלשנים זוללים אכזרים
 ושאני כל-טוב:
 ד מסרים פחזים וזדים רדפים להתענג בתענוגים
 מהתענג באלהים:
 ה והם פנים להם כדמות יראת שמים אף מכחה אין
 בקרבם ועל-כן הרחק נפשך מהם:
 ו כיימהם הם הוהלים לבוא אל-הבתים לנהג בשביות
 חרב נשים סרות טעם מלאות עון ונפשן שוקקה
 לכל-תשוקה:
 ז הן הנה הלמדות תמיד ולדעת את-האמת אין לאל
 ידן:
 ח כייכמו ינים ויממרים התיצבו בפני משה בן גס-אלה
 מתיצבים בפני האמת בנים משחיתים בדעת וגלזלים
 באמונה:
 ט אף חפצם לא יצלח עוד בידם פי תגלה נבלתם
 לעיני-כל באשר קרה גס-לאנשים ההם:
 י ואמה הלקת בעקבותי במעגלי תורתי בהליכות חיי
 ובמגמת פני באמונתי בארץ רוחי באהבתי ובסבלות
 נפשי:
 יא וברדיפות ובצרות אשר ידעת כי אפפוני באנטיוכיא
 באקוניא ובלוסטרא כיישם נרדפתי על-צנארי עד
 אשר-הצילני האדון מפל-רדפי:

יב כי הלא כלם החפצים בחיי יראת שמים בישוע
 המשיח נרדפים המה:
 יג אף אנשים רעים וקסמים בן זרעו וכן ישחיתו מתעים
 הם ונתעים:
 יד אבל אתה שמר את-אשר למדת והשפלת אל-נכון כי
 ידעת מי-הוא אשר מפיו למדת:
 טו וכיימנעריך ידעת את-כתבי הקדש אשר על-ידם
 תשפיל להושע באמונת ישוע המשיח:
 טז כל-כתבי הקדש על-פי רוח אלהים המה ונכונים
 להורות ולהוכיח להשיב נפש ולישר במעגלי צדק:
 יז ועל-פיהם שלם יהיה איש האלהים ונכון
 לכל-מעשה טוב:

פרק ד

א לכן אני נגד פני אלהים ונגד פני ישוע המשיח
 אדונינו אשר ישפט את-החיים ואת-המתים באשר
 יגלה במלכותו הנני מצוץ היום לאמר:
 ב קרא את-דבר בשכתי ולא תחדל מקרא גס-בעתו וגם
 בלא עתו ובכל-ארץ רוחך הוכיח תוכיח ותגער ותזהר
 לפי כל-דברי התורה:
 ג כיימים יבואו אשר לא-יכילו בגי-אדם תורת חיים
 כי אגניהם הכו בקרס ונחמון מורים יצברו להם
 באותם להתגדר-בם:
 ד מן-האמת יסירו אונם להטות אחר משרי שוא:
 ה אבל אתה עמד על-משמרתך התענה תחת ידי הרעה
 עשה מלאכת המבשר וכלה את-עבדתך:
 ו ואני נכונה נפשי להשתפף עלי-זבח ועת חליפתי
 באה:
 ז מלחמת צדק נלחמתי את-מרוצתי השלמתי
 ואת-האמונה נצחתי:
 ח ולמן-היום הזה צפון לי כתר הצדקה אשר ביום
 ההוא יתן-לי האדון שפט צדק ולא-לי לברי כי
 אם-גם לכל-החפצים בהתגלותו:
 ט חושה ובאה אלי עד-מהרה:
 י דימס עזבני כי אהב את-העולם הזה וילך-לו
 לתסלוניקי קריסקיס לגלטיא וטיטוס לדלמטיא:
 יא ולוקס לבדו נשאר עמי קחה-נא את-מרקוס והביאהו
 עמך לעזר-לי בעבדתי:
 יב את-טוביקוס שלחתי לאפסוס:
 יג הבא-נא אתך את-מעילי אשר עזבתי בטרואס תחת
 ידי קרפוס וגם את-הספרים אף את-הקלפים
 בראשם:
 יד אלכסנדרוס חרש הנחשת עשה לי רעות רבות
 ישלם-לו יהנה במעשהו:
 טו וגם-אתה השתמר מפניו כי הוא התיצב בפני למרות
 ולהפר דברינו:

טו כַּאֲשֶׁר בָּאתִי לְהִצְטַדֵּק בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה לֹא-עָמַד אִישׁ
 אִתִּי כִּי-כָלָם עָזְבוּנִי אֶל-יַחְשָׁב לָהֶם לָעוֹן:
 יז אַבֵּל הָאָדוֹן הָיָה בְּעֶזְרִי וַיַּחַזְקֵנִי לְמַעַן תִּקְרָא הַבְּשָׁרָה
 עַל-פִּי וַיִּשְׁמְעוּ כָל-הַגּוֹיִם וְגַם-בְּעֶזְרָתוֹ מִפִּי אֲרִיָּה
 נִצְלָתִי:
 יח כֵּן יִצְלַנִּי הָאָדוֹן מִכָּל-רָע וַיּוֹשִׁיעֵנִי לְבּוֹא אֶל-מַלְכוּת
 שְׁמַיִם וְלוֹ אֶתֵּן כְּבוֹד לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן:
 יט שְׂאֵל לְשָׁלוֹם פְּרִי־סִקָּה וְעֵקֶלֶס וּבֵית אָנִיסִיפּוֹרוֹס:
 כ אַרְסֵטוֹס נִשְׁאָר בְּקוֹרִנְתוֹס וְאֶת-טָרוֹפִימוֹס הַנִּחָתִי
 בְּמִילֵטוֹס כִּי חָלָה הוּא:
 כא מִהֵרָ נֹבֵא אֵלַי לִפְנֵי יָמוֹת הַחֹרֶף אֲנֹבּוּלוֹס וּפּוֹדִיס
 וְלִינּוֹס וּקְלוֹדִיָּה וְכָל-אֲחֵינוּ שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמָךְ:
 כב אֲדִנִּינוּ יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ עִם-רוּחְךָ נְחֲסִדוֹ עִמָּכֶם אָמֵן:

Titus

אגרת פולוס אל טיטוס

פרק א

א פולוס עבד אלהים ושלח יושע המשיח כפי אמונת
ב חירי אלהים וכפידעת האמת ביראת שמים:
ב בתקנת חיי עולם אשר הבטיח האל הנאמן מראש
מקדמי-ארץ:
ג ואת-דברו גלה בעתו על-פי קריאת הבשרה הלא
היא אשר הקדה אתי בפקדת אל מושיענו:
ד אל-טיטוס בני כבן מחלצי במנת חלק אמונתנו חסד
ורחמים ושלום לך מאת האלהים האב ומאת אדונינו
ישוע המשיח מושיענו:
ה בעבור זאת הנחתיך בקריטי למלאת כל-אשר יחסר
שם ולהקים זקני העדה בכל-עיר ועיר פאשר
צויתיך:
ו כי-יהיה איש נקי ואין-בו שמץ דבר בעל-אשה אחת
ובניו מאמינים ואין דבתם רעה כי בני בליעל הם או
בני-מרי:
ז כי על-ראש העדה להיות נקי מכל-שמץ דבר
כבן-משק בית-אלהים לא עשה כרצון עצמו לא איש
חמה לא סבא יין לא בעל מהלמות ואשר לא נשא
לכצע נבזה נפשו:
ח כי אם-פתח דלתיו לארח ואהב כל-טוב השם עינו
על-דרכיו צדיק וקדוש וכבש את-יצרו:
ט ומחזיק בדבר אמת לפי התורה ובכן ידיו רב-לו
בתורת חיים גם-להזהיר וגם להוכיח את-הקמים
עלינו:
י כי-ירבים הם המאנים לשמע והטף יטיפון משאות
שוא ומדוחים ועל-יתר מבני הנמולים:
יא אשר הסכר יסכר פיהם כי הם ההפכים בתים שלמים
ודברים למדון אשר לא כדת עקב בצע נבזה:
יב וכבר אמר אחד מהם והוא נביא מקרבם הקרטים
אנשי כזב הם מעולם דמינם פחיתו יער ובטנם בטן
עצלות:
יג העדות הזאת עדות אמת ועל-כן הוכח תוכיח אתם
תוכחה נמרצה למען יחליפו כח באמונה:
יד ולא ישימו עוד לב אל-אגדות היהודים ואל-מצות
אנשים אשר יסתירו פנים מן-האמת:
טו הכל טהור לטהורים אך לטמאים ולבני בלי-אמונה
אין טהור מאומה כי גם-לבם ודעתם טמאתם בם:
טז בפיהם יגידו כידעת אלהים אתם ובמעשיהם
יכזבו-לו כי נתעבים הם ולא אמן בם ולא-יזלחו
לכל-מעשה טוב:

פרק ב

א ואתה תדבר דברך כדת תורת חיים:
ב דבר אל-הזקנים כי יפקחו עין על-דרכיהם להיות
בבונים מאשרים ושלמים באמונה באהבה ובכל
הסבל:
ג וכן גם-אל-הזקנות לפלס הליכותיהן כמשפט
להליכות נשים בקדש לא להלשין בלשון ולא
למשוך ביון את-בשרן כי אם-להורות ארח טוב:
ד לאשר את-הנשים הצעירות לאהבה את-בעליהן
ואת-בניהן:
ה להצנע לבת לזכות את-ארחן ולעשות מלאכתן
בביתן ולהיות טובות ונכונות תחת ידי בעליהן
לבלתי ינתן דבר האלהים לגדופים:
ו וגם על-האנשים הצעירים תצוה לאמר כי יישרון
ארחותם:
ז ואתה בנפשך יהיה תמיד למופת להם במעשיך
הטובים ובאמרים נכחים ויקרים אשר אין בהם נפתל
ועקש:
ח ובלקח טוב אשר משחת אין-בו עד אשר צריך
לכשו-בשת ולא ימצאו לדבר עלינו סרה:
ט ועל-העבדים תצוה כי-יבנעו תחת ידי אדניהם
ולהיות להם לרצון תמיד ולא להשיב דבר למרות
עיניהם:
י ולא לגנב כי אם-להראות במעשיהם כי רוחם נאמנה
ובזאת יפארו בכל את-תורת אלהינו המושיע לנו:
יא כי חסד אלהים זרח פשח לישע בני האדם כלם:
יב ולהורות לנו להבדל מכל-רע ומתאזת חיי בשרים
ולגור בארץ הלזו בהשכל ובמישרים וביראת שמים:
יג ועינינו נשואות אל-התקנה הטובה לעת גלה כבוד
האלהים הגדול וישוע המשיח מושיענו:
יד אשר נתן את-נפשו בעדנו להציל אתנו מכל-עון
ולטהר את-נפשנו להיות לו לעם סגלה מלאי קנאה
למעשים טובים:
טו בדברים האלה תדבר ותזהיר בכל-תקף ואיש
אל-יבז לך:

פרק ג

א צו עליהם לזכור להיות נכנעים תחת ידי משליהם
ושריהם לשמע בקולם ולהיות נכנים לכל-פעל טוב:

^ב לא לגדף איש לא לחרחר מדון כי אם-להתהלך
בנחת ובצננה לעיני כל-אדם:

^ג כי לפנים הינו גם-אנחנו בכלי-לב לדעת בכלי-אזן
להקשיב ותעי רוח עבדים לכל-תאנה ותמדה
ומגדלים במשטמה ובקנאה שנואים ושנאים איש
לרעהו:

^ד אף באשר נגלו חסדי אל מושיענו ורחמי לבני אדם:
^ה הושיעה לנו ידו לא בצדקתנו אשר עשינו כי
אם-בחסדו נולדנו מחדש במי הרחצה ויחדשנו
ברוח קדשו:

^ו אשר שפך עלינו שפע רב על-ידי ישוע המשיח
מושיענו:

^ז למען נצדק בחסדו ונירש לנו חיי עולם באשר קוינו
לו:

^ח נאמנים אמרי-פי וזה הוא חפצי פי-תלמד הדברים
האלה בכל-תקף למען יתאמצו המאמינים באלהים
לשמור לעשות מעשים טובים אלה הם הדברים
הטובים להועיל לבני אדם:

^ט אף חדל לך משאלות כסל ותולדת הדורת וממריבות
ומחלקות בדברי התורה אשר לא יועילו כי תהו
הנה:

^י איש-ממרה אחרי אשר הוכח בתוכחה פעם ושתיים
שטה מעליו:

^{יא} כי-איש כזה הלא תדע כי עקש הוא ואשם כי לבו
יאשימונו:

^{יב} באשר אשלח אליך את-ארטמס או את-טויקוס
תחיש לבוא אלי לניקפליס כי-חרצתי לחרף שם
החרף הזה:

^{יג} וזינס הספר ואפולוס באשר ילכון לדרךם תלך עמם
לשלחם וראה כי לא-יחסרון מאומה:

^{יד} וגם-אנשי העדה שלנו ילמדון לשמור לעשות מעשים
טובים למלאת מחסור וזלתם לבלתי יהיו כלא עשים
פרי:

^{טו} כל-האחים אשר עמי שאלים לשלומך שאל לשלום
אהבי נפשונו באמונה החסד עם-כלכם אמן:

Philemon

אגרת פולוס אל-פילימון

פרק א

א פולוס אסיר ישוע המשיח וטימותיוס אחי אל-פילימון אהב לנו ותמך בידינו:
ב ואל-אפיה אחתי ואל-ארקפוס גבר עמיתי במלחמתינו ואל-הקהל אשר בביתך:
ג חסד לך ושלום מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו:
ד אברהם את-אלהי ואזכירך תמיד בתפילתי:
ה לשמעת האהבה והאמונה אשר תנצר בנפשך אל-ישוע אדנינו ואל-כל-קדשיו:
ו ותפילתי כי אמונתך תוסיף אמן באגדתה על-ידי הדעת מה-טוב בכם לפני המשיח ישוע:
ז כי אהבתך היתה לי לששון רב ותנחומים אחרי אשר אתה אחי הייתי למשיב נפש בקרב הקדושים:
ח נעתה אף כי רחב לבי במשיח לצות עליך את-הטוב לך:
ט בכל-זאת למען אהבתנו אני פולוס הזקן ואסיר ישוע המשיח כיום הנני להפגיע בך:
י כי אפגיע בעד בני אשר בבית האסורים הולדתיהו הלא הוא אנסיםמוס בני:
יא אשר לא ליתרון היה לך מלפנים אבל מעתה גם-לך גם-לי הוא ליתרון גדול:
יב ואני הנני משיבו אליך כיום שא נא את-פניו כי כבן-מחלצי הוא:
יג אף כי חמדתי להחזק-בו כי עצמד לשרתני תחתיד בעוד אני אסיר בכבלי הבשרה:
יד אבל לא חפצתי לעשות דבר בבלי דעתך למען יהיה גמול טובך לא כמו באנס כי אם-בנדבה:
טו ואולי בעבור זאת נפרד ממך לזמן קצוב למען יהיה לפניך לעולם ועד:
טז ולא עוד כעבד כי אם-רב מעבד כאח יקיר כי יקיר הוא לי עד-מאד ומה-גם כי כן יהי לך גם-נגד פני אנשים וגם נגד פני אדנינו:
יז ועל-כן אם לחבר לך תחשבוני קבל-נא פניו כפני:
יח ואם עשק אתך או אשמו בראשו מידי תדרשנו:
יט אני פולוס כתבתי זה בידי אני אשלם ולא אמר אליך כי חוב עליך לשלם-לי גם-בעד נפשך:
כ אנא אחי אמצא בך רוחה זו באדנינו השיבה-נא לבי וכליותי במשיח:
כא בך ברחמי כי תענה ואכתב אליך וגם ידעתי כי-תוסף לעשות מאשר אקמתי:

כב נוסף על-זה תכן-לי בית מלון כי הנני מיחל להגותן לך כפי תפלתכם:
כג אלה שאלים לשלומך אפפךס אשר הוא עצור אתי בישוע המשיח:
כד ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס התמכים בידי:
כה חסד ישוע המשיח אדנינו עם-רוחכם אמן:

Hebrews

אגרת אל־העברים

פרק א

א הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר מִקֶּדֶם אֶל־אֲבוֹתֵינוּ פְּעָמִים רַבּוֹת וּבִפְנֵי שָׁנִים עַל־יְדֵי הַנְּבִיאִים:
ב דִּבֶּר אֵלֵינוּ לְקֶץ הַיָּמִין הָאֵלֶּה עַל־פִּי הַבֵּן אֲשֶׁר שָׁמְהוּ לְבַעַל נִחְלָה בְּכָל וְאֲשֶׁר בּוֹ עָשָׂה גַם־שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
ג וְהוּא זֶהר כְּבוֹדוֹ וְצֶלֶם פָּנָיו וְנִשְׂא־כָל בְּכֹחַ דִּבְרוֹ וְאֲחֵרֵי אֲשֶׁר טָהַר אֹתָנוּ בְּנִפְשׁוֹ מִחַטָּאתֵינוּ יָשָׁב מִימִין אֲשֶׁר לוֹ הִגְדִּלָה בְּמָרוֹם:
ד וַיִּגְבַּהּ לְמַעַלָּה מִן־הַמַּלְאָכִים כְּאֲשֶׁר קָנָה לוֹ שֵׁם רָם וְנִשְׂא מָהֶם:
ה כִּי לְמִי מִן־הַמַּלְאָכִים אָמַר מַעֲוֹלָם בְּנֵי אֶתָּה אָנִי הַיּוֹם יִלְדִתִּיךָ וְכֵן עוֹד אָנִי אֶהְיֶה־לוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן:
ו וְכֵן בָּתְחוּ אֶת־כְּבוֹרוֹ לְשׁוֹב לְתַבֵּל אֶרֶצָה הוּא אָמַר הִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כַּל־מַלְאָכֵי אֱלֹהִים:
ז וְעַל־הַמַּלְאָכִים הוּא אָמַר עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוֹחוֹת מִשְׁרָתוֹ אֵשׁ לֵהֱטֹ:
ח אֵף עַל־הַבֵּן אָמַר כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שִׁבְט מִישׁוֹר שִׁבְט מַלְכוּתֶךָ:
ט אֶתְּבֹתָ צִדֶּק וְתִשְׁנֹא רִשְׁעַ עַל־כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שִׁמֹּן שִׁשׁוֹן מִחֲבֻרֶךָ:
י וְכֵן עוֹד אֶתָּה אֲדֹנָי לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדֹּת וּמַעֲשֵׂי יְדִידֶיךָ שְׁמָיִם:
יא הִמָּה יֹאבְדוּ וְאֶתָּה תַעֲמֹד וְכָלֶם כְּפָגַד יָכֻלוּ:
יב כִּלְבוּשׁ תַּחְלִיפָם וַיַּחְלֲפוּ וְאֶתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמֹו:
יג וְלִמִּי אִפּוֹא מִן־הַמַּלְאָכִים אָמַר מַעֲוֹלָם שָׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית אִיבֶיךָ הָדָם לְרֹגְלֶיךָ:
יד הֲלֹא כָלֶם מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת הֵם הַשְׁלוּחִים לְשָׁרֵת לְפָנֶי הַבָּאִים לְנַחֵל יִשְׁעַ נִחְלָתָם:
י

פרק ב

א עַל־כֵּן הַמַּצְנָה אֵלֵינוּ לְהִזְהַר עַד־מָאֵד בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ פֶּן־יִלּוּזוּ מַעֲיִינֵינוּ:
ב כִּי אִם־הַדְּבָר דִּבֶּר עַל־פִּי מַלְאָכִים עָמַד בְּתַקְפוֹ וְכָל־עֵזוֹן וְפִשְׁעַ נִפְקֵד בְּשִׁבְט מִשְׁפָּט:
ג אִיךָ נִמְלֹט אֲנַחְנוּ אִם־לֹא נִשִּׁית לֵב לְיִשְׁעַ רַב כְּמוֹהוּ אֲשֶׁר בִּשְׁר הָאָדוֹן מֵרָאשׁ וַיֵּאָמֶן דִּבְרוּ לָנוּ מִפִּי שְׁמָעִיו:
י

ד וְגַם־אֱלֹהִים נָתַן עֲדוֹת עַל־זֹאת בָּאֲתוֹת וּבְמוֹפְתִים וְנִפְלְאוֹת וּבְמִתְנֹנוֹת רוּחַ קִדְשׁוֹ אֲשֶׁר חָלַק כְּרִצּוֹנוֹ:
ה כִּי לֹא תַחַת יְדֵי־הַמַּלְאָכִים שָׁת אֶת־הָעוֹלָם הָעֵתִיד לְבֹא אֲשֶׁר עָלָיו אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים:
ו כִּי אִם־כְּעֲדוֹת הַכְּתוּב הָאֵמֶר שֵׁם מֶה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרוּנוּ וּכְן־אֲדָם כִּי תִפְקְדְנוּ:
ז וְתַחֲסֶרְהוּ מַעַט מַאֲלָהִים וְכְבוֹד וְהָדָר תַּעֲשֶׂרְהוּ תִמְשִׁילָהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדִידֶיךָ:
ח כָּל שְׁתָּה תַחַת־רִגְלֵי אֵף בְּאֲשֶׁר שָׁת כָּל תַּחֲתָיו לֹא הוֹתִיר דִּבֶּר אֲשֶׁר לֹא הוֹשֵׁת תַּחֲתָיו וְעַתָּה לֹא רָאִינוּ עוֹד כִּיֹּם כִּי הַכָּל הוֹשֵׁת תַּחֲתָיו:
ט אָבָל רֹאִים אֲנַחְנוּ אֶת־יִשׁוּעַ הַהוּא אֲשֶׁר חִסְרוּ מַעַט מַאֲלָהִים וַיַּעֲשֶׂרְהוּ כְבוֹד וְהָדָר עֲקֵב חֲבָלֵי הַמָּוֶת אֲשֶׁר אָפְפוּהוּ כִּי בְּחִסְד־אֵל טַעַם טַעַם הַמָּוֶת בְּעַד כָּלֶם:
י כִּי הוּא אֲשֶׁר הַכָּל לְמַעַנְהוּ וּמִיָּדוֹ הַכָּל הָדָר הוּא לוֹ לְהַנְחֹת בָּנִים רַבִּים לְגֹאוֹן עֲזָם וּלְהַשְׁלִים אֶת־שׁוֹר יִשׁוּעָתָם בְּכוֹר עֲנִי:
יא כִּי הַמְּכַפֵּר וְהֵם אֲשֶׁר עָלִיהֶם יְכַפֵּר מֵאֵב אֶחָד הֵם כָּלֶם עַל־כֵּן לֹא בּוֹשׁ מִקְרָא לָהֶם אַחִים:
יב בְּאֲמָרוֹ אֲסַפְּרָה שְׁמֶךָ לְאַחֵי בָתוּךָ קֹהֵל אֶהְלֶלְךָ:
יג וְעוֹד יֵאָמֶר וְקוֹיָתִי לוֹ וְעוֹד יוֹסִיף הִנֵּה אֲנִכִּי וְהַיִּלְדִּים אֲשֶׁר נָתַן־לִי יְהוָה:
יד וַיַּעַן כִּי הַיִּלְדִּים בְּשׁוֹר וְדָם מָנַת חֲלָקָם כֵּן גַּם־הוּא לְבֹשׁ בְּשׁוֹר וְדָם כְּמוֹהֶם לְמַעַן יִבְלַע בְּמוֹתוֹ אֶת־מִלְאָף הַמָּוֶת הוּא הַשֹּׁטֶן:
טו וְשִׁלַּח לְחַפְּשֵׁי אֶת־אַלֶּה אֲשֶׁר מְאִימַת מָוֶת הָיוּ נִכְבָּשִׁים כָּל־יָמֵי חַיֵּיהֶם פְּעֻבָּדִים:
טז כִּי לֹא לְמַלְאָכִים נָטָה יָדוֹ לְהוֹשִׁיעַם כִּי אִם־לְזֶרַע אֲבָרָהֶם הוּא לְמוֹשִׁיעַ:
יז וְעַל־כֵּן נִמְשַׁל נִדְמָה לְאַחֵיו בְּכָל לְמַעַן יִהְיֶה כְהֵן גָּדוֹל בְּרַחֲמָיו וּבְאֲמוּנָתוֹ לְפָנֶי אֱלֹהִים לְכַפֵּר עַל־חַטָּאת הָעָם:
יח כִּי כְּאֲשֶׁר הָיָה אִישׁ מִכְּאֲבוֹת וַיְדוּעַ מִסָּה בְּנִפְשׁוֹ כֵּן יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ בְּחוּגֵי מָסָה:
י

פרק ג

א עַל־כֵּן אַחֵי אֲנָשִׁי קִדְשׁ חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לִקְרִיאַת מָרוֹם הַבִּיטוּ פָּנֶי מַלְאָכוֹ כְּהִנֵּן הַגְּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ תִשְׁבַּע לְשׁוֹנָנוּ הוּא הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ:
ב אֲשֶׁר נֵאָמַר הוּא לְעִשְׂהוּ בְּכָל־בֵּיתוֹ כְּמִשְׁה:
י

^ג כִּי־יָאָתָה לוֹ יִתֵּר שְׁאֵת עַל־מֹשֶׁה בְּאֶשֶׁר בָּנָה בֵּית רַב כְּבוֹדוֹ מִן־הַבַּיִת:

^ד כִּי כָל־בֵּית בְּנוֹי בִּידֵי בָנָה וּבִנְה־כָל הוּא אֱלֹהִים:

^ה אָמְנָם מֹשֶׁה כָּעֶבֶד נֹאמֵן הָיָה בְּכָל־בֵּיתוֹ לַעֲדוֹת עַל־אֲמָרָיו אֲשֶׁק יֹאמְרוּן:

^ו אִף הַמְּשִׁיחַ נֹאמֵן כָּבֵן בְּבֵיתוֹ וּבֵיתוֹ אֲנַחְנוּ אִם רַק נֹאחֲזוּ בַּמִּבְטָחֵנוּ וְעַז תִּקְנָתוֹ עַד־הַקֶּץ:

^ז עַל־כֵּן כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל־פִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ:

^ח אַל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם כְּמִרְיָה כְּיוֹם מִסֵּה בַּמִּדְבָּר:

^ט אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בַּחֲנוּנִי גַם־כֹּאֵו פִּעְלֵי אַרְבָּעִים שָׁנָה:

^י לָכֵן אֶקוּט בְּדוֹר הַזֶּה וְנֹאמַר תִּמִּיד תַּעֲלֵי לִבְבְּכֶם וְהִם לֹא־יִדְעוּ דְרָכֵי:

^{יא} אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

^{יב} כִּי־אֹרֶן־אֲחִי גַם־אַתֶּם פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם לֵב רַע חֹסֵר אֲמוּנָה לְסוֹר מֵאַחֲרֵי אֱלֹהִים חַיִּים:

^{יג} אִף הוֹכִיחוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוּ יוֹם בְּיוֹם כָּל־עוֹד אֲשֶׁר יִקְרָא הַיּוֹם לְבִלְתִּי יִקָּשׁ לֵב אִישׁ מִכֶּם בְּנִכְלֵי חֲשֹׁאתוֹ:

^{יד} כִּי חִבְרִים אֲנַחְנוּ לְמַשִּׁיחַ אִם רַק נֹאחֲזוּ בַּמִּבְטָחֵנוּ מִהַחֲלָל וְעַד־כְּלָה:

^{טו} וְכֹאֲשֶׁר נֹאמַר הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ אַל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם כְּמִרְיָה:

^{טז} וּמִי הָיוּ הַשְּׁמָעִים פִּעְלֵי הַמִּרְיָה הֲלֹא כָל־הַיִּצְאִים מִמִּצְרַיִם בְּיַד־מֹשֶׁה:

^{יז} וּבְמִי הִתְקוּטֹט אַרְבָּעִים שָׁנָה הֲלֹא בַּחֲטָאִים אֲשֶׁר פָּגַרְתֶּם וְנָפְלוּ בַּמִּדְבָּר:

^{יח} וְעַל־מִי נִשְׁבַּע אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתוֹ הֲלֹא עַל־אַלֹּהֶ אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ:

^{יט} וְאֲנַחְנוּ רֹאִים כִּי לֹא יָכֻלוּ לָבֹא מִפְּנֵי חֹסֶר אֲמוּנָתָם:

פרק ד

^א עַל־כֵּן בְּהִנָּתֵר לָנוּ הַהִבְטָחָה לָבֹא אֶל־מְנוּחָתוֹ נִדְאָג לְנַפְשֵׁנוּ פֶּן־יִחַשְׁבֵּנוּ אִישׁ מִכֶּם כְּמֵאחֵר לָבֹא שָׁמָּה:

^ב כִּי כְשֶׁרָה טוֹבָה בָּאָה גַם־אֲלֵינוּ גַם־אֲלֵיהֶם אִף הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמְעוּ הֵם לֹא־הוֹעִיל לָהֶם כִּי לֹא הִתְעַרְבּ בְּאֲמוּנַת לִבָּם:

^ג כִּי אֲנַחְנוּ הַמֵּאֱמִינִים בָּאִים אֶל־מְנוּחָתוֹ כְּאֲשֶׁר אָמַר אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי וּמְנוּחָה זוֹ הִיא מִן־הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂתָה בַּהֹסֵד אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:

^ד כִּי עַל־יוֹם הַשְּׁבִיעִי אָמַר בְּמָקוֹם אַחֵר וַיִּשְׁבֹּת אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מַלְאכָתוֹ:

^ה וּבְמָקוֹם הַזֶּה יֹאמַר עוֹד אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

^ו הִיצֵא לָנוּ מִכָּל־זֶה כִּי יֵשׁ בָּאִים אֶל־הַמְּנוּחָה וְהַשְּׁמָעִים אֶת־בְּשָׂרָה טוֹבָה מֵרֹאשׁ לֹא־בָאוּ מִפְּנֵי חֹסֶר אֲמוּנָתָם:

^ז וְלִקֵּץ יָמִים רַבִּים הוֹסִיף וַיַּעַד יוֹם אַחֵר בְּאֶמְרוֹ עַל־פִּי דָוָד הַיּוֹם כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ אַל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם:

^ח כִּי אִלּוּ הַבִּיאִם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמְּנוּחָה הַנִּכּוֹנָה לֹא הָיָה מִדְּבַר אַחֲרֵי־כֵן עַל־יוֹם אַחֵר:

^ט וְלִכְּן עוֹד נִשְׁאָר יוֹם שְׁבָתוֹן לְעַם אֱלֹהִים:

^י כִּי הִבָּא אֶל־מְנוּחָתוֹ וַיִּשְׁבֹּת מִמִּלְאכָתוֹ כְּאֲשֶׁר גַּם־שְׁבַת אֱלֹהִים מִמִּלְאכָתוֹ שָׁלוֹ:

^{יא} לָכֵן נִתְאֲמַרְהָ לָבֹא אֶל־הַמְּנוּחָה הַזֵּה פֶּן־יִכְשֹׁל אִישׁ בְּלִכְתּוֹ בְּעִקְבוֹת הַמַּמְרִים:

^{יב} כִּי־חִי דְבַר אֱלֹהִים חֲזָק וְחָד מִכָּל־חֻקֵּי פִּיפְיוֹת חֲצֹב וּבִקְעָ נֶפֶשׁ וְרוּחַ גַּם־מֵחַ וְעֲצָמוֹת וּבְחֵן מַחְשְׁבוֹת לֵב וַיִּצְרוּ:

^{יג} וְאֵין יִצְוֹר נַעֲלָם מִלִּפְנֵינוּ אִף הַכָּל חֲשׁוֹף וְגָלוּי לְעֵינֵי הַהוּא אֲשֶׁר עָלִינוּ לְתֵת דִּין לִפְנָיו:

^{יד} וְעַתָּה בְּהִיּוֹת־לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל נַעֲלָה עַד־מָאֹד אֲשֶׁר צָלַח אֶת־הַשָּׁמַיִם יְשׁוּעָה בֶּן־אֱלֹהִים נִשְׁמְרָה אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ לוֹ:

^{טו} כִּי אֵין לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל אֲשֶׁר לֹא־יִוָּכַל לְחוּשׁ לְשִׁבְרֵנוּ אַחֲרָי אֲשֶׁר גַּם־הוּא נִבְחָן בְּמִסּוֹת כְּמִנוּ וְחֲטָא לֹא נִמְצָא־בּוֹ:

^{טז} עַל־כֵּן נִגְשָׁה בָּפָה מְלֹא אֶל־כֹּסֶף הַרְחָמִים לְקַחַת חֶסֶד וְלִמְצָא חֲנוּנִיהָ לַעֲזֹר־לָנוּ לַעֲתוֹת בְּצָרָה:

פרק ה

^א כִּי כָל־כֹּהֵן גָּדוֹל הַמּוֹרֵם מִבְּנוֹי אָדָם נוֹעֵד לַעֲמֹד לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּעַד בְּנוֹי אָדָם לְהַקְרִיב מִנְחָה וְזִבְחַ עַל־חֲטָאתָם:

^ב וְהוּא מוֹכֵן לְהַרְגִיעַ רַגְשָׁת נִפְשׁוֹ לְשַׁגְּגִים וּלְתַעֲזִים כִּי גַם־הוּא אֵין מֵתָם בְּבִשְׁרוֹ מִכָּף־רִגְלָ וְעַד־רֹאשׁ:

^ג בְּעִבּוֹר זֹאת הָיָה עָלָיו לְהַקְרִיב בְּעַד חֲטָאת נִפְשׁוֹ כְּמוֹ בְּעַד הָעֵם:

^ד וְלֹא יִקָּח אִישׁ אֶת־הַכְּבוֹד הַזֶּה לְנַפְשׁוֹ כִּי אִם־אֶת־אֲשֶׁר יִבְחַר־בוּ הָאֱלֹהִים כְּאַהֲרֹן:

^ה כֵּן גַּם־הַמְּשִׁיחַ לֹא הִתְנַשֵּׂא מִנִּפְשׁוֹ לְהִיּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל כִּי אִם־עַל־פִּי הָאֵמַר אֲלָיו בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיד:

^ו וְכֹאֲשֶׁר אָמַר גַּם־בְּמָקוֹם אַחֵר אַתָּה־כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל־דְּבָרְתִי מִלִּפְי־צִדִּק:

^ז אֲשֶׁר בִּימֵי מַגּוּרָיו בְּבִשְׁרוֹ הַקְרִיב תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים בְּקוֹל שׁוֹנְעָתוֹ וְדַמְעָתוֹ לִפְנֵי שָׂגִיא כַּח יַחֲלִצֵנוּ מִמָּוֶת וַיַּעֲתֵר־לוֹ עֲקֵב יְרֵאָתוֹ:

^ח וְאִף בְּהִיּוֹתוֹ בֶּן לְמַד בְּסִבְלָתוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל מִצְוָה: וּבְהַמְצָאוֹ שְׁלָם הָיָה לְכָל־שְׁמָעָיו לְמִקּוֹר תְּשׁוּעָת עוֹלָמִים:

^י וּפִי אֱלֹהִים יִקְבְּנוּ כֹהֵן גָּדוֹל עַל־דְּבָרְתִי מִלִּפְי־צִדִּק:

^{יא} עַל־זֶה יֵשׁ־לָנוּ הַרְבֵּה לְדַבֵּר וְדִי־בָאָר כָּבֵד מִכְּנוּ בְּהִיּוֹתְכֶם עַרְלִי־אֵין:

^{יב} כי תחת אשר היה עליכם להיות מורים ברב הימים נחויך הדבר עתה לשוב לחיות דעת לכם מה המה אבגני פנה בתורת אלהים וינכנים אתם לחלב ולא ללחם שמן:

^{יג} כי כל-מי אשר חלב מזונו אין לו דעה בדברי צדק כי עולל הוא:

^{יד} ולחם שמן לשלמים אשר הספן הספינו בבחינת לבותם להבדיל בין-טוב לרע:

פרק ו

^א על-פן נרף כעת מאבגני פנה בתורת המשיח ונעלה עד-תכליתה ולא נשוב לירות את-היסוד לתשובה מן-מעשים אשר מות בם או אמונת אלהים:

^ב או דין הטבילות וסמיכת ידים ותקומת המתים ומשפט עולם:

^ג ונאנחנו נעשה זאת ברצות האל:

^ד כי אלה אשר כבר ארו עיניהם ויטעמו את-מתת שמים ורוח הקדש היתה למנת חלקם:

^ה ויטעמו את-דבר אלהים הטוב ואת-נפלאות העולם העתיד:

^ו ואחר-יכן סברו לא יתכן להם עוד להתחדש ולשוב כי הצליבו להם מחדש את-בן-האלהים וישמו אותו לחרפה:

^ז כי הארץ השתה את-הגשם אשר הרנה אתה כפעם בפעם ותלד זרע טוב לזרע תשא כרכה מאת האלהים:

^ח וכי-תצמיח קוץ ודרדר אין חפץ בה צפויה היא אלי-מארה ואחריתה לבער:

^ט אמן הוחלנו ידידים כי דברים טובים מאל נמצאים בכם דברים צפויים אלי-ישועה אף כי-כזאת דברנו:

^י כי לא יעול האלהים ולא ישבח את-מעשיכם ואת-האהבה אשר הראיתם לשמו סמכים הייתם לקדשיו ועודכם בן גס-היום:

^{יא} וחספצנו כי איש איש מכס יודע ממגמת עמלו כי תקנתו נאמנה עד-הקץ:

^{יב} ולא תהיו עצלים כי אם-תלכון בעקבות אלה אשר באמונתם וארף רוחם ירשו את-ההבטחות:

^{יג} כי כאשר הבטיח אלהים את-אברהם ואין גדול ממנו להשבע בו נשבע בנפשו:

^{יד} ויאמר כי-ברך אברך וחרפה ארבה אותך:

^{טו} ובכן הוחיל בארף רוחו וינחל את-ההבטחה:

^{טז} כי אמנם אנשים נשבעים בגדול מהם ותקף השבועה יביא קץ לכל-ריב ביניהם:

^{יז} וכן כאשר חפץ האלהים בכל-תקף להראות את-יורשי ההבטחה כי עצתו אין להשיב ערב לפניהם בשבועתו:

^{יח} ובשתי אמרות אלה אשר אין חליפות להן מבלתי יכלת האלהים לכזב נמצא לנו נחם-עז הממלטים את-נפשונו להחזיק בתקנה הערוכה לפנינו:

^{יט} ואשר-היתה לנו עוגין לנפש נאמן וחזק ומגיע אל-מבית לפרכת:

^כ ואשר-שם בא ישוע הרץ לפנינו אשר-היה לכהן גדול לעולם על-דברתי מלפי-צדק:

פרק ז

^א כי זה מלפי-צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם אחרי שובו מהפנות את-המלכים ויברכהו:

^ב ואשר חלק-לו אברהם מעשר מפל ופשו שמו בראש מלך צדק וגם-פן מלך שלם הוא מלך השלום:

^ג בלא-אב בלא-אם בלא יחש ואין לו תחלת הימים ואף לא קץ החיים ודומה לבן-האלהים הוא עמד כהן לעולם:

^ד וראוי-נא מה-נכבד הוא אשר אברהם ראש האבות נתן-לו מעשר מראשית השלל:

^ה ואמן יורשי הכהנה מבני לוי להם המשפט לקחת מעשר על-פי התורה מאת העם מאת אחיהם אף כי-יצאי ירף אברהם הם:

^ו וזה אשר לא התייחד למשפחתם לקח מעשר מאברהם וגם-ברך אתו אשר ההבטחה נתונה לו מאז:

^ז ודבר ידוע הוא מאין פצה פה כי הקטן יברך מן-הגדול:

^ח ופה לקחים מעשר אנשים בני תמותה ושם זה הוא אשר עדות לו כי הוא חי:

^ט ואם תשאו ניב שפתי גס-לוי הלקח מעשר נתן מעשר בתוך אברהם:

^י כי בירך אביו היה בצאת מלפי-צדק לקראתו:

^{יא} ואם תכלית כל-חפץ נמצאה בכהנה בני לוי אשר בנמיה נתנה התורה לעם מה-לכהן אחר כי יקום על-דברתי מלפי-צדק ולא יקרא על-דברתי אחר:

^{יב} כי בהשתנות הכהנה גס-חליפת התורה בא תבוא אל-נכון:

^{יג} ונהנה-זה אשר-ידבר בו כזאת בן-שכט אחר הוא אשר אין איש ממנו קרב אל-המזבח:

^{יד} כי מודעת זאת כי מיהודה צמח אדנינו ועל-שכט זה לא-דבר משה מאומה על-אדות הכהנה:

^{טו} וגם-זאת מודעת ביתר מדה כי יקום כהן אחר בדמות מלפי-צדק:

^{טז} אשר איננו לפי מצות התורה לחיי בשרים כי אם-לפי הגבורה לחיי אין-סוף:

^{יז} כי-העיד לאמר אתה כהן לעולם על-דברתי מלפי-צדק:

^{יח} כי אמנם יש תנועה לדת הנתונה מקדם אשר היתה מבלי-כח ולבלי הועיל:

^{יט} כי התורה לא בצעה דבר לתכליתו כי אם-את אשר על-ידה באה תקנה טובה ממנה אשר בה נקרב אל-האלהים:

^כ ובאשר ישוע לא היה לכהן מבלי שבועה:

^{כא} כי המה היו לכהנים מבלי שבועה וזה בשבועה על-פי האמר אליו נשבע יהוה ולא ינחם אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק:

^{כב} ואשר לזאת ישוע הוא הערבון לברית הטובה מן-הראשונה:

^{כג} ורבים היו כהניהם הם כי לא יכלו לשבת לעד מפני המות:

^{כד} וזה יען כי יושב לעולם גם-כהנתו לא תעבר ממנו:

^{כה} ובעבור זאת רב הוא להושיע תשועת נצח לכל-הבאים על-ידו לאלהים כי הוא חי לנצח להפגיע בעדם:

^{כו} כי טוב לנו כהן גדול קדוש כמוהו נקי כפים ובר לבב נבדל מחטאים ונשא מעל השמים:

^{כז} ואשר אין-לו חק יום יום פכהנים הגדולים להקריב קרבן בתחלה על-חטאת נפשו ואחר-כן בעד העם כי השלים את-זאת בפעם אחת בהקריב את-נפשו:

^{כח} כי התורה הקימה אנשים לכהנים גדולים אשר רפוינם גם אף דבר-השבועה אחרי התורה הקים את-הבן אשר נעלה הוא בשלמות נצח:

פרק ח

^א סוף דבר הכל נשמע יש-לנו כהן גדול הישב לימין פסא הכבוד בשמים:

^ב משרת בקדש ובמשכן אמת אשר האהיל יהוה ולא אדם:

^ג וכל-כהן גדול יצמד להקריב מנחה וזבח ועל-פן נכון להיות גם-לו קרבן אשר יקריב:

^ד ואלו היה בארץ לא היה כהן מפני הכהנים המקריבים כל-קרבן בתורה:

^ה המכהנים במקדש אשר הוא דמות וצל לאשר במרום כאשר צוה משה מפי אלהים בעשתו ואת-המשכן כי אמר ראה וצשה כל כתבנית אשר אתה מראה בקר:

^ו ועתה הוא לקח-לו כהנה נשגבה מזאת כאשר גם-הברית אשר הוא למליץ לה נשגבה מן-הראשונה ונתונה עלי-הבטחות טובות מן-הראשונות:

^ז כי לו היתה הברית הראשונה בלי חסרון הלא לא-יבקש מקום לשניה:

^ח אף במקצא חסרון אמר אליהם הנה ימים באים נאם-יהוה וכרתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה ברית חדשה:

^ט לא כברית אשר כרתי את-אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר-המה הפרו את-בריתי ואנכי בחלתי בם נאם-יהוה:

^י כי זאת הברית אשר אכרת את-בית ישראל אחרי הימים ההם נאם-יהוה נתתי את-תורתך בקרבם ועל-לבם אכתובה והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם:

^{יא} ולא ילמדו עוד איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר דעו את-יהוה כי כולם ידעו אתי למקטנם ועד-גדולם:

^{יב} כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אוקר-עוד:

^{יג} באמרו ברית חדשה בלה את-הראשונה והפלה והנושנת קרוב קצצה:

פרק ט

^א אולם גם-הברית הראשונה היו לה חקי עבודת-אל ומקדש מטה בארץ:

^ב כי נעשה המשכן החיצון אשר שם המנוחה והשלחן ולחם הפנים והוא נקרא קדש:

^ג ומבית לפרכת משכן הנקרא קדש הקדשים:

^ד שם מחתת הזֶהָב וארון הברית מצפה זֶהָב סביב וצנצנת זֶהָב אשר המן בתוכה ומטה אהרן אשר פרח ולוחת הברית:

^ה ומלמעלה פרוכי הכבוד סככים על-הכפרות ואין לנו עתה לדבר על-פל-חלק וחלק לבדו:

^ו וכאשר נעשו אלה באו תמיד הכהנים עבדי עבדה אל-המשכן החיצון:

^ז ואל-הפנימי בא הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלידם אשר הזה לכפר בעדו ובעד שגגות העם:

^ח בזאת הודיע רוח הקדש כי עוד לא נפתח הדרך לקדש הקדשים כל-עוד המשכן הראשון עמד על-מכונו:

^ט וזה הוא למשל לזמן הזה בהקריבם מנחה וזבח אשר אין בם להכין לבב שלם אל-העבדים:

^י כי חקות הגוף הם עם-מאכל ומשטה וטבילות שונות אשר נתנו עד-עת התקון:

^{יא} אבל בבא המשיח להיות לכהן גדול על-הטבות העתידות במשכן הגדול והשלם אשר איננו מעשה ידים ואיננו מהבריאה הלזו:

^{יב} הוא בא פעם אחת אל-הקדש לא בדם שעירים ועגלים כי אם-בדם נפשו ונימצא פדות עולם:

^{יג} ואם דם שעירים ופרים ואפר הפכה זרק על-הטמא יטהר את-בשרו ויקדשהו:

י' אף כִּי־דָם הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּרוּחַ עוֹלָם הִקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ
בְּכַל־יָמוֹם לֹא־לֵהִימָּוֶה יִטְהַר אֶת־לִבָּכֶם מִן־מַעֲשִׂים אֲשֶׁר
מֵנוֹת בָּם לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהִים חַיִּים:

טו' בַּעֲבוּר זֹאת מִלֶּאֱדָף מִלִּיץ הוּא לְבָרִית הַחֲדָשָׁה וּמוֹתוֹ
נִמְצָא לְכַפֵּרֶת הַפְּשָׁעִים תַּחַת הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה לְמַעַן
יִשְׁיֹגוּ בְּחִירֵי־יְהוָה אֶת־הַבְּטָחַת נַחֲלַת עוֹלָם:

טז' כִּי בְּצוּאָת הַמִּנְחִיל יִחְסֹר מוֹת הַמִּנְחִיל:

יז' וְצוּאָת הַמִּנְחִיל תִּקּוּם אֶף אַחֲרֵי הַמָּוֶת יַעַן אֵין לָהּ
תִּקְוָה בְּחַיֵּי הַמִּנְחִיל:

יח' וְלָכֵן גַּם־חֲנֻכַּת הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה לֹא נַעֲשְׂתָה
בְּכַל־יָדָם:

יט' כִּי כְּאֲשֶׁר נֶאֱמָרָה כֹּל־מִצְחָה כְּפִי הַתּוֹרָה לְכֹל־הָעָם
בְּיַד־מֹשֶׁה לִקַּח דָּם עֲגָלִים וְשַׁעֲרִים עַם־מַיִם וְשָׁנִי
תוֹלַעַת נְאוֹזָב וַיִּזְרַק עַל־הַסֶּפֶר וְעַל־הָעָם:

כ' וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם־הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה אֲתָכֶם אֱלֹהִים:

כא' וְכֵן עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־כָּל־כְּלֵי הַשְּׁרָת זֶרֶק אֶת־הַדָּם:

כב' וְכַמְעַט הַכֹּל לְפִי הַתּוֹרָה יִטְהַר בְּדָם וּבְכָלִי שְׁפָדָדִם
אֵין סְלִיחָה:

כג' וְלָכֵן נִכּוֹן הָיָה לִטְהַר כְּזֹאת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּבְנִית
הֵם לְאֲשֶׁר בְּמָרוֹם אָבָל הַדְּבָרִים עֲצָמָם בְּמָרוֹם
בְּזִבְחִים טוֹבִים מֵאֵלֶּה:

כד' כִּי לֹא בָּא הַמָּשִׁיחַ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ מַעֲשֵׂה יָדַיִם אֲשֶׁר
תִּבְנִית הוּא לְמִקְדָּשׁ אֱמֶת כִּי אִם־בָּא אֶל־עַצְם הַשָּׁמַיִם
לְהִרְאוֹת עֲתָה בַּעֲדָנוּ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים:

כה' גַּם־לֹא לְהִקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת כַּכֵּן הַגְּדוֹל
הַבָּא אֶל־הַמִּקְדָּשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה בְּדָם לֹא־לוֹ:

כו' כִּי אִם־כֵּן הָיָה לוֹ לְהַתְּעַנּוֹת פְּעָמִים רַבּוֹת לְמַן הַנֹּסֵד
אַרְץ אֶף עֲתָה בְּקֶץ הַדְּרוֹת נִגְלָה פַּעַם אַחַת לְהַתֵּם
הַטָּאוֹת בְּזִבְחַת נַפְשׁוֹ:

כז' וְכַאֲשֶׁר נִגְזַר עַל־בְּנֵי אָדָם לְמוֹת פַּעַם אַחַת וְאַחֲרֵי־כֵן
הַמִּשְׁפָּט:

כח' כֵּן גַּם־הַמָּשִׁיחַ הִקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ פַּעַם אַחַת לְשֹׂאת
חַטָּא רַבִּים וּבְכָלִי חַטָּאת יִרְאֶה שְׁנִית לְמַחֲכִים־לוֹ
לְתִשׁוּעָה:

פרק י

א' כִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּהּ רַק צֵל טְבוֹת הַעֲתִידוֹת וְלֹא פָנִי
עַצְם הַטְבוֹת הַהִנֵּה אֵין בְּכַחַחָה לְהַכִּין שְׁלָם לְנִגְשִׁים
בְּזִבְחִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ תָמִיד שָׁנָה בְּשָׁנָה:

ב' כִּי אִם־לֹא־כֵן הָלֹא יִחְדְּלוּ מִהִקְרִיבָם עוֹד כִּי אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הִטְהָרוּ הַעֲבָדִים פַּעַם אַחַת אֵין לָהֶם עוֹד
מִחֻשְׁבַּת הַחַטָּא:

ג' אוּלָם בְּקִרְבָּנוֹת הָאֵלֶּה יִשְׁזַכֵּר לְחַטָּאִים שָׁנָה בְּשָׁנָה:

ד' כִּי אֵין בְּדָם פָּרִים וְשַׁעֲרִים לְנִשְׂא חַטָּאִים:

ה' עַל־כֵּן בָּבֹאוּ אֶל־תִּבְלִי אֲרֻצָּה אֶמְרָה זִבְחָה וּמִנְחָה לֹא
חִפְצָת גּוֹף כּוֹנֵנַת לִי:

ו' עוֹלָה וְחַטָּאָה לֹא שְׂאֵלֶת:

ז' אֲזִי אֲמַרְתִּי הִנֵּה־בָּאֲתִי בְּמַגִּלַּת־סֶפֶר כְּתוּב עָלַי לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ אֱלֹהִי:

ח' בְּאֶמְרוּ מִרְאשׁ זִבְחָה וּמִנְחָה וְעוֹלָה וְחַטָּאָה לֹא חִפְצָת
וְלֹא שְׂאֵלֶת וְהֵם הֵמָּה הַמוֹכְאִים לְפִי הַתּוֹרָה:

ט' אֲזִי יֹאמֶר הִנֵּה־בָּאֲתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ הַסִּיר
אֶת־הָרִאשׁוֹנָה לְמַעַן הֵקֵם אֶת־הַשְּׁנִיָּה:

י' וּבְרָצוֹן הִנֵּה אֲנוּ מִתְקַדְּשִׁים בְּקִרְבָּן נֶפֶשׁ יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲשֶׁר הִקְרִיב פַּעַם אַחַת:

יא' וְכָל־כֹּהֵן עֹמֵד לְשֶׁרֶת יוֹם יוֹם וְלִהְיֶה רִיב פְּעָמִים שְׁנוֹת
אֶת־הַזִּבְחִים הַהֵמָּה אֲשֶׁר אֵין בָּם מַעוֹלָם לְכַפֵּר
עַל־חַטָּאִים:

יב' אָבָל הוּא הִקְרִיב זִבְחָה אַחַד עַל־הַחַטָּאִים וַיִּשָּׁב לִימִין
אֱלֹהִים עַד־עוֹלָם:

יג' וּמֵאֲזִי הוּא מִיַּחַד עַד־יִוָּשְׁתּוּ אֵיכָיו הַדָּם לְרַגְלָיו:

יד' כִּי בְּקִרְבָּן אַחַד הַשָּׁלִים אֶת־הַמִּקְדָּשִׁים עַד־עוֹלָם:

טו' וְגַם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ יַעֲד־לָנוּ כְּזֹאת כִּי אַחֲרֵי אֶמְרוּ:

טז' זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אִתָּם אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם
נֶאֱמַר־יְהוָה נִתְּתִי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם
אֶכְתֹּבָנָה:

יז' יוֹסִיף יֹאמֶר וְלַעֲוֹנָם וְלַחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר־עוֹד:

יח' וּבְאֲשֶׁר יִשְׁשֶׁם סְלִיחָה לְאֵלֶּה אֵין מְקוֹם לְקִרְבָּן
עַל־חַטָּא:

יט' עַל־כֵּן אֶחָי בְּהִיּוֹת לָנוּ בְּטָחוֹן לְבָא אֶל־הַמִּקְדָּשׁ בְּדָם
יְשׁוּעַ:

כ' אֲשֶׁר חֲנֹף מִסְלָה חֲדָשָׁה לָנוּ מִסֵּלַת חַיִּים דְּרָךְ הַפְּרָכַת
אֲשֶׁר בְּשָׂרוֹ הוּא:

כא' וּבְהִיּוֹת לָנוּ כַּכֵּן גְּדוֹל עַל־בֵּית הָאֱלֹהִים:

כב' נִגְשָׂה בְּלִבִּי שְׁלָם וּבְאֶמּוּנָה אֲמֵן מִטְהָרִים מִרְעִיּוֹן רַע
בְּלִבָּנוּ אֲשֶׁר זָרַק עָלֵינוּ וּבְשָׂרָנוּ אֲשֶׁר רָחַץ בְּמַיִם
טְהוֹרִים:

כג' וְנִשְׁמַר הַיָּטִב שְׁבוּעַת פִּינוּי עַל־דְּבַר תִּקְוַתָּנוּ וְלֹא נִרְךְ
כִּי נֶאֱמַן הוּא הַמִּבְטִיחַ:

כד' וְנִתְּבוֹנָה אִישׁ אֶל־רַעְהוּ לְהַתְּעוֹרֵר לְאַהֲבָה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים:

כה' וְלֹא נִחְדַּל מִבָּא אֶל־קַהֲלָתָנוּ בְּדְרָךְ אֲנָשִׁים אַחֲרִים
מִפֶּם כִּי אִם־נוֹכִיחַ אִישׁ אֶת־עַמּוּתוֹ וּמָה גַם־בְּרִיתָתְכֶם
כִּי־קְרוֹב הַיּוֹם:

כו' כִּי אִם־נִחְטָא בְּזוֹדוֹן אַחֲרֵי אֲשֶׁר קִנֵּינוּ דַּעַת הָאֱמֶת
לֹא־יִשְׁאַר עוֹד קִרְבָּן עַל־חַטָּאתָנוּ:

כז' כִּי אִם־מִגּוֹר מִפְּנֵי מִשְׁפָּט הַצָּפוּי נֶאֱשׁ קִנְיָה אֲשֶׁר
תֹּאכַל צָרִים:

כח' הָעֶבֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה יוֹמַת בְּלִי־חֻמְלָה עַל־פִּי שְׁנַיִם
אוֹ־שְׁלֹשָׁה עֲדִים:

כט' הַתְּבוֹנָנוּ־נָא מִה־נוֹרָא הָעֹנֵשׁ אֲשֶׁר יוֹשֵׁת עַל־רִמּוֹס
בֶּן־אֱלֹהִים וּמִטָּמֵא דָם בְּרִית אֲשֶׁר נִקְדַּשׁ בּוֹ וּמִגִּדְּהָ
רוּחַ נְדִיבָה:

ל' כִּי־יִדְעֻנוּ מִי הוּא הָאֱמֶר לִי נֶקֶם אֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶמְרָ יְהוָה
וַאֲמַר עוֹד כִּי יִדִּין יְהוָה עִמּוֹ:

לא' מִה־נוֹרָא לְנַפְל בְּיַד אֱלֹהִים חַיִּים:

^{לב} זכור-נא ימים מקדם באשר ארו עיניכם ושוט שוטף צרה עבר עליכם:
^{לג} פעם הייתם לראנה מעני וקלס ופעם דאבה נפשכם לסבלות אחיכם ככם:
^{לד} כי נכמרו רחמיכם אל-מוסרי וחנוכם הגזול מכם הנחתם בטוב-לב בדעתכם כי קנן גדול מזה יש-לכם בשמים העמד לעד:
^{לה} על-כן אל-תשליכו מבטחכם כי שכרו הרבה מאד:
^{לו} וכי גם-התחלת נכונה לכם בעבור אשר תעשו רצון אלהים ותשיגו את אשר-דבר לכם:
^{לז} כי עוד מעט-רגע והבא יבא לא יאחר:
^{לח} וצדיק באמונתו יחיה ואם-יסג אחור לא-תרגץ נפשי בו:
^{לט} ונאנחנו איננו מן-הנסוגים אחור לאבדון כי אם-מבני אמונה להציל את-הנפש:

פרק יא

^א והאמונה מבטח-עז בדבר חפנו לו דבר בחון בלב ולא תשורנו עין:
^ב כי בזאת נתנה עדות לזקנים מדור דור:
^ג באמונה נבין כי בדבר אלהים נעשו שמים וארץ וכי הנמצאים לעינינו לא מחמר קדמוני נבראו:
^ד באמונה הביא הכל קרבן מנחה לאלהים מנחה טובה ממנחת קנן אשר על-ידה נתנה לו עדות כי צדיק היה בהעיד אלהים על-מנחתו ועל-פיה עודנו דובב אחרי מתו:
^ה באמונה לקח חנוך מבלי ראות מות ואיננו כי-לקח אתו אלהים ובטחם הלקחו נתנה לו עדות כי את-האלהים התהלך:
^ו ובלא אמונה לא-יוכל איש להפיק רצון מאלהים כי הבא לפני אלהים עליו להאמין כי הוא יש ומשלם גמול לדרשיו:
^ז באמונה עשה נח את-התבה ויצל את-ביתו כי ירא היה את-אלהיו אשר הזחירו על-העמידות טרם באו ועל-פיה הרשיע את-הארץ ויהי ליוורש העדקה באמונתו:
^ח באמונה שמע אברהם באשר נקרא ללכת אל-הארץ אשר עמד לרשתה וילך בכל-דעת אנה הוא בא:
^ט באמונה התגורר בארץ הנתונה לו כבארץ נכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב יורשי ההבטחה עמו:
^י כי-חכה לעיר אשר יסוד עולם לה ואשר בונה ועשה הוא האלהים:
^{יא} באמונה גם-שרה החליפה-כח להזריע ותלד אחרי בלטה עקב אשר חרצה כי המבטיח נאמן הוא:
^{יב} ועל-כן מאחד שהוא הקרוב למות נולדו ככוכבי השמים לרב וכחול אשר על-שפת הים אשר לא יספר:

^{יג} באמונה מתו כל-אלה ולא ראו את-ההבטחות בקיומן כי אם-מרחוק חזו אתן ויאמינו ויצהלו לקראתן ויודו כי-גרים ותושבים הם בארץ:
^{יד} ואלה האמרים פזאת מדיעים כי ארץ אשר להם הם מבקשים:
^{טו} ואם הארץ ההיא אשר יצאו ממנה עלתה על-לבם הלא היה בידם לשוב אליה:
^{טז} ואולם טובה ממנה התאוו והיא בשמי מעל ועל-כן לא בוש האלהים מהם להקרא אלהיהם ויכן-להם עיר שמה:
^{יז} באמונה העלה אברהם את-יצחק ביום מסה וירש ההבטחות הקריב את-יחידו לעלה:
^{יח} אשר נאמר עליו כי ביצחק יקרא לך זרע:
^{יט} ובלבו אמר כי תשיג יד אלהים להקימו מן-המתים וכן גם-השיבו אליו ויהי למופת:
^כ באמונה ברח יצחק את-יעקב ואת-עשו וידבר על-עתדתם:
^{כא} באמונה ברח יעקב במתו את-שני בני-יוסף וישתח על-ראש המטה:
^{כב} באמונה הזכיר יוסף לפני מותו את-צאת בני ישראל ויצו על-אדות עצמותיו:
^{כג} באמונה נצפן משה שלשה ירחים על-ידי אבותיו בהולדו כי ראו כי-טוב הילד ולא יראו מדת המלך:
^{כד} באמונה מאן משה בנדלו להקרא בן לבת-פרעה:
^{כה} ובחר-לו להתענות עם-עם אלהים מהתענג בתענוגי החטא בימי חלד:
^{כו} ואת-חרפתו בחרפת המשיח חשב לעשר גדול מאצרות מצרים כי צפה אל-הגמול:
^{כז} באמונה עזב את-מצרים ולא ירא מחמת מלכה כי נשא את-נפשו אליו כראה אתו אשר פניו לא יראו:
^{כח} באמונה עשה את-הפסח ונתן את-הדם על-הביתים לבלתי יגע בם המשחית את-הבכרים:
^{כט} באמונה הלכו בני-סוף כמו בבישה והמצרים הלכו אחריהם וישקעו:
^ל באמונה נפלו חמות יריחו בהסב אתן שבעת ימים:
^{לא} באמונה לא אבדה רחב הזונה עם-בני בליעל באשר אספה את-המרגלים אל-ביתה בשלום:
^{לב} ומה אמר עוד הלא תקצרי-לי העת כי-אספר מדברי גדעון ברק שמשון ויפתח דוד שמואל והנביאים:
^{לג} אשר באמונה פכשו ממלכות פעלו צדקות השיגו הבטחות וסכרו פי אריות:
^{לד} כבו חמת אש נמלטו מפני חרב מצאו אוזן להם מתוך רפיונם עשו חיל במלחמה ויניסו מחנות זרים:
^{לה} נשים מצאו את-מתייהן כי קמו מן-המתים ורבים התענו ולא מצאו פליטה למען יקומו ביום התקומה בניתר עז:
^{לו} מקצותם נשאו קלון ומהלמות וגם-כבלים וכלאים:

ל^ו נִסְקְלוּ בְּאֲבָנִים גָּרְרוּ בַּמִּגְרֹת נִצְרְפוּ בַּמָּסָה וְהוֹצִיאוּ
נַפְשָׁם לְטִבְחַת חֶרֶב נָעוּ בַּעֲוֹרַת כְּבָשִׁים וְעֹזִים וְנִמְגְּו
בַּחֲסֹר כָּל בְּלִחִץ בְּמִצּוֹק:
לח^ו וְהָאָרֶץ לֹא שָׁנָה לָהֶם תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בְּהָרִים בַּמְעָרוֹת
וּבְמַחֲיִלוֹת עֵפֶר:
לט^ו וְכָל-אֵלֶּה עֲדוֹת לָהֶם עַל-אֲמוֹנָתָם וְלֹא רָאוּ
אֶת-הַהִבְטָחוֹת בְּקִיּוּמָן:
מ^ו יַעַן הֵכִין אֱלֹהִים לָנוּ אֶת-הַטּוֹב מִקֶּדֶם לְבִלְתִּי יִגְיעוּ
הֵם לְכָל-תַּכְלִיתָם מִבְּלַעֲדֵינוּ:

פרק יב

א^ו לָכֵן גַּם-אֲנַחְנוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָמוֹן עַדִּים כְּאֵלֶּה עֹטְרִים
אֲתָנוּ כַּעֲנָנִים מְסֻבִּים נְשָׁלִיכָה מִמֶּנּוּ כָל-מִשָּׂא וְחִטָּא
אֲשֶׁר יִגְדְּרוּ בַּעֲדֵנוּ תְּמִיד וְעַל-גַּב תוֹחֶלֶת גְּרוּעָה
בַּמְרוֹץ הָעָרוֹף לִפְנֵינוּ:
ב^ו וְעֵינֵינוּ אֶל-יְשׁוּעַ צוּר אֲמוֹנָתָנוּ הַגֹּמֵר עֲלֵינוּ אֲשֶׁר
בַּעֲבוּר הַשְּׂמֻחָה הַזְּרוּעָה לוֹ נִשָּׂא עֵץ סִבְלוֹ
וְאֶת-הַחֶרֶף בָּזָה וַיֵּשֶׁב לִימִין כֶּסֶף הָאֱלֹהִים:
ג^ו הַתְּבוֹנָנוּ אֵלָיו אֲשֶׁר-נִשָּׂא תַּגְרָה כְּזֹאת מִיַּד הַחֲטָאִים
בַּנִּפְשׁוֹ פֶּן-תִּתְרַפּוּ וְעִיפָה נִפְשָׁכֶם:
ד^ו עַד-כֹּה עוֹד לֹא קִמַּתְם לְהִלָּחֵם בַּחֲטָא עַד-הַדָּם:
ה^ו וְתִשְׁכַּחוּ אֶת-הַתּוֹכַחָה אֲשֶׁר נֹכַחְתֶּם בְּבָנִים לֵאמֹר
מוֹסֵר יִהְיֶה בְּנֵי אֶל-תִּמְאָס וְאֶל-תִּקְוָךְ בַּתּוֹכַחְתּוֹ:
ו^ו כִּי אֵת אֲשֶׁר-יִאָּחֵב יִהְיֶה יוֹכִיחַ יְכַאִיב אֶת-בֶּן יִרְעָה:
ז^ו אִם-תִּשְׁאוּ אֶת-מוֹסְרוֹ הוּא לְאוֹת כִּי עֵינֵי אֱלֹהֵיכֶם
עֲלִיכֶם בְּבָנִים כִּי מִי הוּא הַבֵּן אֲשֶׁר אָבִיו לֹא יִסְתַּנֵּהוּ:
ח^ו אֶפְסֹ אִם-תִּהְיֶה בְּאֵין-מוֹסֵר אֲשֶׁר הוּא מְנַת כָּלֶם הָלֹא
זָרִים אַתֶּם וְלֹא בָנִים:
ט^ו הֵן יִשְׁ-לָנוּ אָבוֹת בִּשְׁרָנוּ אֲשֶׁר יִסְרוּנוּ וְנִירָא מִפְּגִיָּהֶם
אִף כִּי-עֲלֵינוּ לְהַכְנִיעַ מִפְּנֵי אָבִי הַרוּחוֹת לְמַעַן חִיָּה
נַחֲיָה:
י^ו וְהִמָּה יִסְרוּנוּ לִימִים מַעֲשִׂים כְּטוֹב בַּעֲיִנֵּיהֶם אִף הוּא
לְטוֹב לָנוּ לְתִתֵּנוּ לָנוּ חֶלֶק בְּקִדְשׁוֹ:
יא^ו וְכָל-מוֹסֵר לֹא יִמָּצֵא לְשֹׁשׁוֹן בַּעֲתוֹ כִּי יוֹסֵף עֲצָב עֲמוֹ
אִף אַחֲרֵי-כֵן יִתֵּן פְּרִי שְׁלוֹם לְאֲשֶׁר יִצְרְפוּ בוֹ לְצִדְקָה:
יב^ו עַל-כֵּן חִזְקוּ יְדֵים רַפּוֹת וּבְרַפִּים כִּשְׁלוֹת אֲמָצוֹ:
יג^ו וַיִּשְׁרוּ מִסְּלוֹת לְרַגְלֵיכֶם לְבִלְתִּי תִקַּע כַּף יָדְךָ הַצֹּלַע כִּי
אִם-תִּרְפָּא:
יד^ו בִּקְשׁוּ שְׁלוֹם עַם-כָּל-אָדָם וּקְדָשָׁה אֲשֶׁר מִבְּלַעֲדֶיהָ
לֹא-יִרְאָה אִישׁ אֶת-הָאָדָם:
טו^ו הַשְׁמִרוּ לָכֶם פֶּן-יִגְרַע אִישׁ מִחֶסֶד אֱלֹהִים פֶּן-יִשׁ בָּכֶם
שִׂרְשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְחָלְלוּ בוֹ רַבִּים:
טז^ו פֶּן-יִהְיֶה בָכֶם אִישׁ זֶנֶה וְחָלַל כַּעֲשׂוֹ אֲשֶׁר מָכַר
אֶת-בְּכֹרְתוֹ בַּעַד נְזִיד עֲדָשִׁים:
יז^ו הֲלֹא יִדְעַתֶּם כִּי חִפְצֵן אַחֲרֵי-כֵן לְרִשְׁתָּהּ אֶת-הַבְּרָכָה
וְשִׁמְעַ לֹא הָיָה לוֹ וְאִף כִּי-בִקַּשׁ בְּדַמְעָה לֹא מָצָא
מְקוֹם לְתִשׁוּבָתוֹ:

יח^ו כִּי הִנֵּה לֹא בִאתֶם אֶל-הָרַע אֲשֶׁר תִּגַּע בוֹ יָד וְאֲשֶׁר אִשׁ
תִּלְהֹט אֹתוֹ וְלֹא אֶל-עֵנָן וְעֶרְפֶּל וְרָעַשׁ:
יט^ו וְלֹא לְקוֹל שׁוֹפָר וְקוֹל דְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמְעִיו שְׁאֵלוֹ
לְבִלְתִּי יוֹסֵף דְּבַר עֲמָהֶם:
כ^ו כִּי קִשְׁתָּה עֲלֵיהֶם הַמִּצְנָה מְנֻשָּׂא לֵאמֹר וְאִף גַּם-בְּהִמָּה
תִּגַּע בְּהָר סָקֵל תִּסְקֹל אוֹ-יָרֵה תִירָה בַּחֲצִים:
כא^ו וּמֵה-נֹדֶא הָיָה הַמִּחְזָה עַד שְׁגָם מִשָּׂה אָמַר פֶּחַד
קִרְאֵנִי וְרַעְדָּה:
כב^ו כִּי אִם-בִּאתֶם אֶל-הָרַע צִיּוֹן אֶל-עִיר אֵל חַי
אֶל-יִירוּשָׁלַיִם הַעֲלִינָה וְאֶל-רִבְבוֹת צָבָא מְלָאכִים:
כג^ו וְאֶל-עֲדַת הַבְּכוֹרִים אֲשֶׁר הִמָּה בְּכַתוּבִים בְּשָׁמַיִם
וְאֶל-אֱלֹהִים שֹׁפֵט הַכָּל וְאֶל-רוּחוֹת הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר
נַעֲשׂוּ שְׁלָמִים:
כד^ו וְאֶל-יְשׁוּעַ מַלְיָן לְבָרִית חֲדָשָׁה וְאֶל-דָּמוֹ הַנּוֹזֵק אֲשֶׁר
קוֹל קְרִיאָתוֹ טוֹב מִקוֹל דְּמֵי הַכָּל:
כה^ו הַשְׁמִרוּ לָכֶם פֶּן-תִּסְוֶרוּ מִן-הַדְּבַר בָּכֶם כִּי אִם-לֹא
נִמְלָטוּ הַסָּרִיס מִן-מִזְהִירָם בְּאָרֶץ אֵיף נִמְלָט אֲנַחְנוּ
אִם נִסּוּר מִן-מִזְהִירָנוּ מִשְׁמַיִם:
כו^ו וְאֲשֶׁר קָלוּ אַז הָרַעִישׁ אֶת-הָאָרֶץ וַעֲתָה הִגֵּד לֵאמֹר עוֹד
אַחַת מַעַט הָיָה וְנֶאֱנִי מַרְעִישׁ לֹא לְבַד אֶת-הָאָרֶץ כִּי
אִם-גַּם אֶת-הַשְּׁמַיִם:
כז^ו וְכֵּן שָׁאֲמַר עוֹד אַחַת מַעַט הוּא מִגִּיד חֲלִיפַת-כָּל
אֲשֶׁר יְמוּט מִן-הָרַעַשׁ בְּדָבָר נִבְרָא רַק לְזִמְנוֹ וְאֲשֶׁר לֹא
יְמוּט מִן-הָרַעַשׁ יַעֲמֹד לְעַד:
כח^ו לָכֵן בְּהִיּוֹת לָנוּ מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא תִמּוּט נְבוּאָה בַּתּוֹדָה
וְנַעֲבֹדָה אֶת-הָאֱלֹהִים לְרַצּוֹן לוֹ בְּאִימָה וּבִירְאָה:
כט^ו כִּי אֱלֹהֵינוּ אִשׁ אֲכָלָה הוּא:

פרק יג

א^ו שְׁמִרוּ אַהֲבַת אַחִים בִּיגִיכֶם תְּמִיד:
ב^ו וְאֶל-תִּשְׁכַּחוּ מִהַכְּנִיס אֲרָחִים מֵאַהֲבָה כִּי בְּאַהֲבָה זֶה
יֵשׁ אֲשֶׁר בְּכָל-יְדַעַת הַכְּנִיסוּ מְלָאכִים אֶת-בְּתִיָּהֶם:
ג^ו זָכְרוּ אֶת-הָאֲסִירִים כָּמוֹ אִם-אַתֶּם אֲסִירִים עִמָּהֶם
וְאֶת-הַנִּלְחָצִים כְּאֲשֶׁר גַּם-אַתֶּם עִמָּהֶם בְּכִשּׁוֹר אֶחָד:
ד^ו קִדְשׁ תִּהְיֶה הָאִישׁוֹת לְכָל-אִישׁ מִכֶּם לֹא תַחֲלָלוּ
אֶת-יְצִיעַ אִישׁ וְאֶת-זִנְיָם וְנֶאֱפִים יִשְׁפֹט אֱלֹהִים:
ה^ו הִרְחִיקוּ דִּרְכָּכֶם מֵאַהֲבַת כֶּסֶף וְשִׁמְחוּ בְּדֵי חֶלְקֶכֶם כִּי
הוּא אָמַר לֹא אֶרְפֹּךְ וְלֹא אֶעֱזֹבְךָ:
ו^ו עַל-כֵּן נִבְטַח וְנֵאמַר יִהְיֶה לִי בַּעֲזָרִי לֹא אֵירָא
מֵה-יַעֲשֶׂה לִי אָדָם:
ז^ו זָכְרוּ אֶת-מֵאֲשָׁרֵיכֶם אֲשֶׁר-הִגִּידוּ לָכֶם דְּבַר הָאֱלֹהִים
בִּינֵנוּ לְתַכְלִית דִּרְכָּכֶם וּלְכֹו בְּאֲמוֹנָתָם:
ח^ו יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הֵנוּ הוּא אֶתְמַל וְהוּא הַיּוֹם וְהוּא לַעֲוֹלָם
וְעַד:
ט^ו אֶל-תִּמְוִטוּ מִפְּנֵי תוֹרַת שְׁנוֹת וְזֵרוֹת כִּי טוֹב לֵלֵב אֲשֶׁר
חֶסֶד יִסְעֲדָנוּ לֹא חֶקִי מֵאֲכָלִים חֲקִים לֹא-טוֹבִים
לְבַעֲלֵיהֶם:

י' יִשְׁלָנוּ מִזִּבְחַ אֲשֶׁר לְאָכַל מֵעֲלֵיו אֵין מִשְׁפָּט לְמִשְׁרָתִי
הַמִּשְׁכָּן:

יא כִּי־פָגְרִי הִזְבַּחִים אֲשֶׁר דָּמָם הוּבָא אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּיַד
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְכַפֵּר עוֹן נִשְׁרָפוּ מִחוּץ לַמִּחָנָה:

יב בַּעֲבוּר זֹאת גַּם־יִשׁוּעַ לְאֲשֶׁר יִקְדֹּשׁ אֶת־הָעַם בְּדַמּוֹ
עֲנֶה מִחוּץ לַשַּׁעַר:

יג עַל־כֵּן נִצָּא־נָא אֵלֶיּוּ אֶל־מִחוּץ לַמִּחָנָה וְנִשָּׂא
אֶת־חֲרָפְתּוֹ:

יד פֹּה אֵין־לָנוּ עִיר עֹמֶדֶת לַעַד אִף הָעִיר הָעֲתִידָה אָנוּ
מִבְקָשִׁים:

טו וְעַתָּה נִקְרִיב עַל־יָדוֹ זִבְחֵי תוֹדָה לֵאלֹהִים תָּמִיד הֲלֹא
הֵם פָּרִי שְׁפָתֵינוּ הַנִּתְּנוֹת תוֹדָה לְשִׁמּוֹ:

טז אִף לְגַמְל־טוֹב וּלְפָזֹר לְאֲבִיוֹנִים אֶל־תִּשְׁפָּחוּ
כִּי־זִבְחִים כָּאֵלֶּה הֵם לְרִיחַ נִיחֹחַ לֵאלֹהִים:

יז שְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתֵיכֶם וְהִכְנַעוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־שֹׁקֵדִים הֵם
עַל־נַפְשֵׁיכֶם כַּעֲמָדִים לְתֵת דִּין וְחִשְׁבוֹן בַּעֲבוּר יַעֲשׂוּ
כְּזֹאת בְּחֻדְוָה וְלֹא בְּאַנְחָה כִּי לוֹלֵא כֵּן לֹא־טוֹב לָכֶם
הַדִּבָּר הַזֶּה:

יח הַתְּפַלְלוּ עָלֵינוּ כִּי־יִדְעֵנוּ מֵאֵד כִּי נִכּוֹן לִבְנוֹ וּלְהַתְּהַלֵּךְ
בְּמִישְׁרִים תָּמִיד כָּל־חֻצָּנוּ:

יט וּבְחֻפֶּץ יָתֵר אָנִי שְׂאֵל מֵעֲמָכֶם לַעֲשׂוֹת זֹאת לְבַעֲבוּר
יָתֵן לִי לְשׁוֹב אֲלֵיכֶם עַד־מִהְרָה:

כ וְאֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר בְּדָם בְּרִית עוֹלָם הֵקִים
מִן־הַמֵּתִים אֶת־רֹעֵה הַצֹּאן הַגָּדוֹל אֶת־יִשׁוּעַ אֲדֹנָינוּ:

כא הוּא יְכוּנֵן אֶתְכֶם בְּכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב לְמַלֵּא אֶת־חֻצּוֹ
וְיַפְעַל עִמָּכֶם כַּטּוֹב בְּעֵינָיו בְּיַד־יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
אֲשֶׁר־לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:

כב וְאָנִי שְׂאֵל מֵעֲמָכֶם אַחֵי שְׂאוּ־נָא דְבָרֵי מוֹסְרֵי כִּי־מַעֲט
מִזְעַר כְּתִבְתִּי אֲלֵיכֶם:

כג וְדַעֵי כִּי טִימֹתִיּוֹס אַחֵינוּ יֵצֵא לְחַפְשֵׁי וְאִם־יָבֵא בְּקֶרֶב
הַיָּמִים אֶרְאֶה אֹתוֹ אֶת־פָּנָיִכֶם:

כד שְׂאֵלוּ לְשְׁלוֹם כָּל־מִצְוֹתֵיכֶם וְכָל־הַקְדוּשִׁים וְאֵלֶּה
אֲשֶׁר מְאִיטְלִיָּא פְקָדִים לְשְׁלוֹם לָכֶם:

כה הַחֲסֹד עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

James

אגרת יעקב

פרק א

א יַעֲקֹב עֲבָד לֵאלֹהִים וּלְאָדֹנָי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֶל־הָעֵדָה
הַפְּזוּרָה מְשֻׁנִּים עֲשׂוֹר הַשְּׁבִטִים שְׁלוֹם:
ב חֲשַׁבּוּ לָכֶם אַחֵי אֵף לְשִׁמְחָה אִם מִסּוֹת שְׁנוֹת תִּקְרִינָה
אֲתֶכֶם:
ג בְּדַעְתְּכֶם כִּי כוֹר בַּחֵן אֲמוֹנַתְכֶם יִתֵּן לָכֶם אֶת־כֹּחַ
הַסִּבֹּל:
ד וּפְעֻלַת כֹּחַ הַסִּבֹּל תִּהְיֶה שְׁלָמָה לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה שְׁלָמִים
וּתְמִימִים וְלֹא יִחְסֹר לָכֶם דָּבָר:
ה וְאִישׁ מִכֶּם כִּי יִחְסֹר חֲכֻמָּה יִבְקֹשֶׁנָּה וְתִנָּתֶן־לּוֹ מֵאֵת
הָאֱלֹהִים הַנֹּתֵן לְכָל בְּרוּיָה נְדִיבָה וְאִין־מַכְלִים דָּבָר:
ו אֵף יִבְקֹשׁ בְּאַמוּנָה וְלֹא יִפְסֹחַ עַל־שְׁתֵּי סַעְפִּים כִּי
הַפִּסֹּחַ עַל־שְׁתֵּי סַעְפִּים דּוֹמָה הוּא לְגַלִּי הָיִם אֲשֶׁר הֵם
עֹלִים וְיִרְדִּים מִפְּנֵי־רוּחַ:
ז וְהָאִישׁ הַהוּא אֶל־יִדְמָה בְּנַפְשׁוֹ כִּי־יִשָּׂא דָבָר מֵאֵת
יְהוָה:
ח אִישׁ אֲשֶׁר חָלַק לְבֹו פִּחֵז הוּא בְּכָל־נְתִיבָתָיו:
ט אוֹלָם אֵחַ שָׁפֵל יִתְהַלֵּל בְּרוֹמָמוֹת נַפְשׁוֹ:
י וְעֲשִׂיר בְּשִׁפְלוּת נַפְשׁוֹ כִּי כְצִיץ חֲצִיר בֵּן יַעֲבֹר:
יא כִּי כִצְאָתָהּ הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתָהּ יִיבֹשׁ חֲצִיר אֲמֵלֵל צִיץ וְצִבִּי
תִפְאֶרֶתָהּ נִבֵּל בֵּן יֵבֵל הָעֲשִׂיר עַל־יִשְׁבִּיל מְרוּצָתָהּ:
יב אֲשֶׁרִי הָאִישׁ הַנִּבְחָן בְּמִסָּה כִּי בַהֲבַחְנֹו יִשָּׂא עֲטָרַת
הַחַיִּים אֲשֶׁר־דָּבָר אֲדִנִּי לְאַהֲבָיו:
יג אֶל־יֵאמֹר הַנִּכְשָׁל בְּמִסָּה הָאֱלֹהִים נִסָּה אֹתִי כִּי כֹאֲשֶׁר
אֵין מִנִּסָּה אֶת־הָאֱלֹהִים בְּרָע בֵּן גִּם־הוּא לֹא־יִנִּסָּה
אִישׁ:
יד אֵף כָּל־אִישׁ תִּאֲנוֹת נַפְשׁוֹ תִּנִּסָּהוּ כִּי יִמְשֹׁךְ וַיִּלְכֹּד־בָּהּ:
טו וְהַתְּאֵנָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִרְתָּה תִלְדַּח חֲטָא וְהַחֲטָא כֹאֲשֶׁר
הוּא שְׁלֹם יוֹלִיד מָוֶת:
טז אֶל־תִּתְּעוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם אַחֵי הַיִּקְרִים:
יז כָּל־מִתְנַה טוֹבָה וְכָל־תְּשׁוּרָה שְׁלָמָה יִרְדַּח מַעַל מֵאֵת
אַבִּי הַמֵּאֲרֹת אֲשֶׁר אֵין־חִלּוּפוֹת לוֹ אֵף לֹא צֵל תְּמוּרָה:
יח וְהוּא בָּאֵנוֹת נַפְשׁוֹ הוֹלִיד אֶתְּנוּ בְּדָבָר אֲמַתּוֹ לִהְיוֹת לוֹ
כְּרֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ בְּתוֹךְ יִצְוִרָיו:
יט לָכֵן אַחֵי הַיִּקְרִים יְהִי כָל־אִישׁ מִכֶּם מְהִיר לְשִׁמְעַ
בְּשֵׁשׁ לְדַבֵּר וּבִשְׁשׁ לִקְצָף־קִצָּף:
כ כִּי־קִצָּף אָדָם לֹא יִפְעַל צְדָקָת אֱלֹהִים:
כא עַל־כֵּן הִסִּירוּ מַעְלִיכֶם כָּל־גִּלּוּלִים וְכִכְד רִשְׁעָה
וּבַעֲנָנָה הַחֲזִיקוּ בַתּוֹרָה הַנְּטוּעָה בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר
יִשְׁכָּה לְהוֹשִׁיעַ לְנַפְשֵׁיכֶם:
כב וְכֹאֵו לִהְיוֹת עֲשִׂים דָּבָר הַמְצָנָה וְלֹא רַק שְׁמַעִים לְאֲזֵן
לְהַתְּעוֹת אֶת־נַפְשְׁכֶם:

פרק ב

א אֶל־תִּכְדְּרוּ פָנִים אַחֵי בְּאַמוּנַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִנִּינוּ
אֲדֹנָי הַכְּבוֹד:
ב כִּי אִם־יָבֵא אִישׁ אֶל־בֵּית הַפִּנְסָת לָכֶם הַדּוֹר בְּטַבְעוֹת
זָהָב וְלִבּוֹשׁ מַחְלָצוֹת וּכְאֵ שֵׁם גִּם־עֲנִי בְּכִנְדִּים
צוֹאִים:
ג וּפְנִיתֶם אֶל־הַלְבוּשׁ מַחְלָצוֹת לֵאמֹר שְׂכָה־נָא פֹה
בְּמוֹשָׁב נִכְבֵּד וְאֶל־הָעֲנִי תֹאמְרוּן אַתָּה עֲמַד שֵׁם אוֹ
שֵׁב לְהִדָּם רְגְלִי:
ד הָאֵם לֹא לֵב וְלֵב בְּקִרְבְּכֶם וְאִם לֹא כְשִׁפְטִים חֲרָשִׁי רַע
אַתֶּם:
ה שְׁמַעוּנִי אַחֵי הַיִּקְרִים הֲלֹא אֱלֹהִים בָּחַר בְּעֲנִי הָאֲרָץ
לִהְיוֹת עֲשִׂירִי אֲמוּנָה וְיִרְשִׁי מַלְכוּת כֹּאֲשֶׁר דָּבָר
לְאַהֲבָיו:
ו וְאַתֶּם הוֹבִשְׁתֶּם פָּנֵי הָעֲנִי הֲלֹא הָעֲשִׂירִים הֵם יַעֲשִׁקוּן
וְיִסְחָבוּן אֲתֶכֶם לְמָקוֹם הַמִּשְׁפָּט:
ז וְגַם הַשֵּׁם הַטּוֹב אֲשֶׁר נִקְרָא עֲלֵיכֶם יִשִּׁימוּ אֹתוֹ
לְחִרְפוֹת:
ח הִנֵּה אִם תִּשְׁמְרוּ דַּח הַמַּלְכוּת כַּכְּתוּב בַּתּוֹרָה וְאַהֲבַת
לְרַעַף כְּמוֹךְ תִּיטִיבוּ לַעֲשׂוֹת:
ט אוֹלָם אִם־תִּשְׁאוּ פָנִים תַּחֲטָאוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם וְעַל־פִּי
הַתּוֹרָה תִּשְׁפֹּטוּ כְּפִשְׁעִים בָּהּ:
י כִּי הַשֹּׁמֵר אֶת־כָּל־הַתּוֹרָה וְעֹבֵר אַחַת מִמִּצְוֹתֶיהָ הוּא
אֲשֶׁם כְּעֹבֵר כָּל־מִצְוֹתֶיהָ:
יא כִּי הָאִמֹר לֹא תִנְאַף גִּם־הוּא אִמֹר לֹא תִרְצָח וְאִם־אַתָּה
לֹא נִאֲפֹת אֵף רִצְחָתָה פִּשְׁעַת בַּתּוֹרָה הִנֵּךְ:
יב וְאַתֶּם כֹּה תִדְבְּרוּן וְכֹה תַעֲשׂוּן פְּעֻלָּתִים לְהַשְׁפֹּט
עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר חִפְשׁ בָּהּ:
יג כִּי אֵין חֶסֶד בְּדִין לֹלֵא חֶסֶד אֵף כֹּחַ הַחֶסֶד יַעֲזֹר עַל־כֹּחַ
הַדִּין:

^י אחי מה-יועיל לאיש האמר כי אמונה בו ומעשים אין לו התוכל אמונה להושיע-לו:

^{טו} אם אה או-אחות יהיו עירומים ואין להם לחם חקם: ^{טז} ואיש מהם יאמר אליהם לכו לשלום וחס-לכם ושבעתם ולא-תתנו לנפשם די-מחסרם מה-יתן להם דבר שפתים:

^{יז} כן גם-האמונה אם מעשים אין עמה מטה היא לבדה:

^{יח} אבל יאמר איש הן אתה יש אמונה בך ואני יש-לי מעשים הראני את-אמונתך בבלי מעשיך ואני מתוך מעשי אראך את-אמונתי:

^{יט} אתה מאמין כי אלהים אחד הוא והיטבת להאמין וגם השדים כן יאמינו ויחילון:

^כ אף עתה רעה רוח אם חפצת לדעת כי אמונה בבלי מעשים מטה היא:

^{כא} הלא במעשיו נצדק אברהם אבינו בהעלתו את-יצחק בנו על-גב המזבח:

^{כב} הנך ראה פי-האמונה נתנה-כח למעשיו ומתוך מעשיו נעשתה אמונתו שלמה:

^{כג} והוקם הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב-לו צדקה וגם נקרא אהב אלהים:

^{כד} הנה ראים אתם כי במעשים יצדק איש ולא באמונה לבדה:

^{כה} וכן גם-רחב הזונה נצדקה במעשיה כאשר הביאה את-המלאכים אל-ביתה ותשלחם בדרך אחרת:

^{כו} כי כמו-גוף בלא נשמה מת הוא כן גם-אמונה בבלי מעשים מטה היא:

פרק ג

^א לא תקימו מהם אחי מורים רבים בדעתכם כי תכבד עלינו יד-המשפט:

^ב כי רבות נכשלונו כלנו ומי אשר לא-יפשל בשפתיו איש תמים הוא וידיו רב-לו לשים מעצור לכל-בשרו:

^ג הנה פי הסוס נבלם במתג לבעבור ישמע וינטה לפי רצונו:

^ד והנה גם-אניות גדלות הנהדפות ברוח עזה יטה אתן משוט קטן אל-אשר יחפץ רוח החבל:

^ה כן גם-הלשון אבר קטן ומדברת גדולות איה מעט אש תבער יצר גדול:

^ו והלשון אש היא הלשון עולם קטן ומלאו און נתונה בתוך אברינו מחללת כל-הבשר מלהטת גלגל השבע ויקדת מאש גיהנם:

^ז כל-מין בהמה ועוף ורמש וחייתו-ים נכבשים הם כלם כי האדם למינהו כבש אתם:

^ח אף הלשון לבדה אין לאל יד אדם לכבשה רעה היא מאין מעצור ומלאה חמת מות:

^ט כה נכרך יהוה אבינו וכה נקלל אנשים אשר נעשו בצלם אלהים:

^י מפה אחד תצא ברכה וקללה לא-כן אחי לא-ינעשה כן בכם:

^{יא} התקיר באר מימיה מתוקים ומרים ממוצא אחד: ^{יב} התעשה תאנה אחי ענבי גפן והגפן התוציא תאנים כן ממים מלוחים לא יצאו מתוקים:

^{יג} מי חכם ונבון בכם יראנו את-מעשיו מתוך מעגלי חזיו הטובים בעונת חקמתו:

^{יד} ואם-חמת קנאה בכם ולבכם יגרה מדון למה תתהללו ותכחשו נגד פני האמת:

^{טו} לא זו החכמה הבאה מעל כי היא מלמטה לארץ מטבע הבשר או השדים:

^{טז} כי-במקום קנאה ומדנים שם מהומה וכל-דבר בליעל:

^{יז} אף החכמה הירכת מעל טהורה היא פיה תפתח לשלום ובעונה דבריה נוחה היא להתרצות מלאה רחמים ופריה טוב אין עמה משא פנים ואין חנפה בה:

^{יח} זה פרי הצדקה זרע לבטח לעשי שלום:

פרק ד

^א מאין תגרה ומלחמות ביניכם אם לא מתוך התאות הפרצות באבריכם:

^ב ותאוו ואין לכם תרצחו ותקנאו וידיכם לא תעשינה תושיה תתגורו ותלחמו ואין לכם מאומה יען לא שאלתם:

^ג שאלתם ולא השגתם יען ברעה שאלתם למלא משאלות תאותכם:

^ד האם לא ידעתם נאפים ונאפות פי-אהבת העולם איבה היא לאלהים לזאת אפוא מי הוא החפץ להיות אהב העולם איב לאלהים יחשב:

^ה האם תחשבון כי המקרא יזהיר לריק והרוח השכן בקרבנו האם תאנתו קנאה:

^ו אכן הוא נתן יתר חן על-כן הוא אמר יהוה ללצים גליץ ולענוים יתן-חן:

^ז לכן הפנעו מפני אלהים התיצבו בפני השטן ויגוס מפניכם:

^ח קרבו אל-אלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם מתי-און הזכו בלבבכם בעלי לב ולב:

^ט התעצבו התאבלו והילילו שחוק יתפך לכם לאכל ושמוחה לתוגה:

^י השפילו נפשכם לפני יהוה והוא ירים אתכם:

^{יא} אחי לא תדברו איש בעמיתו המדבר באחיו והדן את-אחיו הוא מדבר בתורה וכן את-התורה ואם את-התורה תדין אינך עשה התורה כי אם-שפטה:

^{יב} אחד הוא המחקק והשפט הוא אשר הכח בידו להציל ולאבד ומי אתה הוא כי תשפט את-עמיתך:

^{יג} הוי האומרים גלכה לנו היום או למחר לעיר ההיא ונסחר שם שנה אחת ונעשה לנו חיל:

^ט אחי אם אחד מכם יסור מדרך האמת ואיש אחר ישיבנו:
^כ ידענא כי המשיב את-החוטא מדרך פשעו יציל נפש ממוות ויכסה על-פשעים רבים:

^{יד} ואתם לא תדעון מה-ילד יום מחר כי מה חייכם קיטור ורעה כרגע ואחר יעלה בזהו:
^{טו} אף כזאת עליכם לאמר אם-ירצה יהוה ונחיה נעשה כזאת או כזאת:
^{טז} רק אתם מתהללים בגאותכם כל-תהילה כזאת רעה היא:
^{יז} וכל-הידע לעשות כטוב וכישר ולא יעשנו חטאו ישא:

פרק ה

^א הוי עשירי עם ועקו הילילו לצרות אשר תקרינה אתכם:
^ב עשרכם רקב ובגדיכם יאכל עש:
^ג הנהב יועם הפסף ישנא והון נמאס הנה יענה בכם לעד ואכל בשרכם פאש זה הוא האוצר אצרתם לכם ליום אחרון:
^ד הנה שוכר הפעלים יזעק שוכר קצרי שדתיכם אשר עשקתם וזעקת הקצרים באה באוני יהנה צבאות:
^ה התענגתם בארץ התענדנתם וישמן לבכם כמו ליום טבתה:
^ו הרשעתם המיתם את-הצדיק והוא לא-עמד בפניכם:
^ז על-כן דמו אחי עד-בא האדון הנה האפר יחכה לתבואת האדמה הטובה ייחל עד-אשר יבוא יורה ומלקוש:
^ח כן הוחילו גם-אתם אמצו את-לבכם כי פני האדון הנה באים:
^ט אל-תלוננו אחי איש על-רעהו ולא תאשמו במשפט הנה השפט עמד לפתח:
^י קחו לכם אחי למופת צרות הנביאים וארץ רוחם הנביאים אשר דברו בשם יהוה:
^{יא} הנה אנחנו מאשרים כח הסכל וכח סבלות איוב הלא שמעתם וגם ראיתם מה-היתה אחריתו מאת יהוה כי יהוה רחום וחנון הוא:
^{יב} ועתה אחי לפני כל-דבר אל-תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא כל-שבועה אחרת וכה יהיה דברכם הן הן או לא לא פן-תענשו במשפט:
^{יג} אם-יצר לאיש מכם יתפלל ואם לבו טוב עליו יזמר:
^{יד} אם-יהיה בכם חלה יקרא לזקני העדה והתפללו עליו ומשחו אותו שמן בשם יהוה:
^{טו} ותפלה עם-אמונה תעזר לחלה ויהנה יקימנו ואם חטא ונסלח-לו:
^{טז} לכן התודו עונותיכם איש אל-רעהו והתפללו איש בעד רעהו ורפא לכם כי-תפלת צדיק רב כחה בפעלתה:
^{יז} אליהו היה בעל נפש כמנו והתפלל לבלתי היות מטר ולא-היה מטר על-הארץ שלש שנים וששה חדשים:
^{יח} וישב ויתפלל והשמים העריפו מטר והארץ נתנה את-יבולה:

1 Peter

הַאֲגָרֶת הָרֵאשׁוֹנָה לְפֶטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ

פרק א

א פֶּטְרוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֶל־הַבְּחִירִים הַפְּזוּרִים
הַגָּרִים בְּפִנְטוֹס גִּלְטֵיָא קְפוּדְקֵיָא אֶסְיָא וּבִיתוֹנִיָא:
ב אֲשֶׁר נִבְחָרוּ מִקֶּדֶם מִשְׁעַם אֱלֹהִים הָאֵב לְקִדְשָׁם
בְּרוּחוֹ וּלְהַכִּין לָבָם לְשִׁמְעַ לְיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וַיֵּז דְּמוֹ
עֲלֵיהֶם חֲסִידָם וּשְׁלוּמָם יִשְׁגָּא:
ג בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אֲבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר
כְּגִדֹל חֲסִידוֹ הוֹלִיד אֶתְּנוּ שְׁנִית לְתַקְנֹת חַיִּים בְּתַקּוּמַת
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ מִן־הַמָּתִים:
ד לְנַחֲלָה אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁחַת וְלֹא תִחַלֵּל וְלֹא תִבּוֹל
הַצְּפוּנָה לָכֶם בְּשָׁמַיִם:
ה כִּי שְׁמוֹרִים אַתֶּם בְּכַח אֵל עַל־יְדֵי אֱמוּנַתְכֶם לְתַשׁוּעָה
אֲשֶׁר תִּגְלָה לְקֶץ הַיָּמִים:
ו אֲשֶׁר בָּהּ תִּגְלִילוּ עַד־מָאֵד אַף כִּי־עַתָּה תִּתְאַבְּלוּ
לְמַצָּעַר לְרִגְלֵי מִסּוֹת שְׁנוֹת אֲשֶׁר בָּאָן נְחוּץ:
ז לְצַרְף אֱמוּנַתְכֶם אֲשֶׁר רְחוּק מִחִירָה מִזֶּהָב מִזֶּקֶק בָּאֵשׁ
אֲשֶׁר אֲחִירִיתוֹ עַד־אֲבָד וְאֱמוּנַתְכֶם תִּהְיֶה לְתַהֲלָה
לְכַבּוֹד וּלְתַפְאֶרֶת בְּהַתְּגַלּוֹת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ח אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶהְבְּתֶם אַף כִּי לֹא חֲזִיתֶם פָּנָיו וְתַאֲמִינוּ־בוֹ
אַף כִּי עַד־עַתָּה לֹא רִאִיתֶם אִתּוֹ בְּעֵינֵיכֶם וּבּוֹ תִּשְׁשׂוּ
בְּשִׁשׁוֹן עֲצוּם מִסֵּפֶר וְכָלִיל בְּהִדְרוֹ:
ט כְּאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ אֶת־פָּרִי אֱמוּנַתְכֶם וְאֶת־תַּשׁוּעַת
נַפְשְׁכֶם:
י אֵת הַתַּשׁוּעָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ חִקְרוּ וְדָרְשׁוּ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר
נִבְּאוּ עַל־הַחֲסִיד הַצְּפוּן לָכֶם:
יא וַיִּחַתְרוּ לְדַעַת מַתִּי וְאִיךָ יָבוֹא הַמוֹעֵד אֲשֶׁר הוֹדִיעֶם
רוּחַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר שָׁכַן בְּקִרְבְּכֶם כְּאֲשֶׁר הִגִּיד לָהֶם
מֵרֵאשׁ חֲבִלֵי הַמָּשִׁיחַ וְהַכְּבוֹד אֲשֶׁר בְּעַקְבָּם:
יב וְנִגְלָה לָהֶם כִּי לֹא לְנַפְשָׁם כִּי אִם־לְנַפְשְׁכֶם חֲזוֹ
הַדְּבָרִים הָהֵם אֲשֶׁר הִגִּד לָכֶם הַיּוֹם מִפִּי הַמְּבַשְּׂרִים
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשְּׁלוֹחַ מִשְׁמַיִם דְּבָרִים אֲשֶׁר מְלֶאכֶי־יָהּ
נִכְסְפִים לְהַבְטִיבָם:
יג עַל־כֵּן חֲגְרוּ מִתְּנִיכֶם וַיֵּאֱמֹץ לְבָבְכֶם הַתְּעוֹרְרוּ וַיִּחַלוּ
בְּכָל־מַאֲדְכֶם לַחֲסֹד אֲשֶׁר יִסּוּבֵב אֶתְכֶם בְּהַתְּגַלּוֹת
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
יד וּכְבָּנִים מְקַשִּׁיבִים אֶל־תִּשְׁוּוּ נַפְשְׁכֶם לְנֶפֶשׁ תַּאֲוָה
אֲשֶׁר הִיתָה לָכֶם לְפָנִים מְבַלִּי־דַעַת:
טו כִּי אִם־קֹדְשִׁים תִּהְיוּ בְּכָל־דְּרָכֵיכֶם כְּאֲשֶׁר הִקְרָא
אֶתְכֶם קְדוֹשׁ הוּא:
טז כִּי כֵן פְּתוּב וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי:

פרק ב

א וְעַתָּה הִסִּירוּ מִכֶּם כָּל־רַשָּׁעָה וְכָל־מִרְמָה וְחַנְפָּה
וְקִנְיָה וְכָל־שִׁפְת רָכִיל:
ב וּכְעוֹלָלִים אֲשֶׁר נוֹלְדוּ מִקְרֹב בְּקִשׁוֹ לְשַׁבֵּעַ חֵלֶב וַיִּזְ
מְשְׁדֵי בִינָה אֲשֶׁר עָלִיו תִּגְדְּלוּ לִישׁוּעָה:
ג אִם־רַק בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים טַעַמְתֶּם כִּי־טוֹב אֲדֹנֵינוּ:
ד וְאֵלֵינוּ בְּאֵתֶם כְּמוֹ אֶל־אֶבְרָם חַיִּים אֲשֶׁר מָאִסוּ בְּנֵי אָדָם
אַף נִבְחָרְתָּ הָיָא וַיִּקְרָה לֵאלֹהִים:
ה וְגַם־אַתֶּם אֲבָנֵי חַיִּים לְהַבְנוֹת הֵיכַל עֲלִיּוֹן לְכִהְנֹת
קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב זִבְחֵי־רוּחַ לְרִיחַ לֵאלֹהִים בְּיַד
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ו וְזֶה הוּא שְׂאֵמֶר בְּמִקְרָא הַנִּבִּי יֵסֵד בְּצִיּוֹן אֶבֶן בַּתֵּן פָּנָה
וַיִּקְרָה וְהִמָּאֵמִין בָּהּ לֹא יָבוֹשׁ:
ז עַל־כֵּן לָכֶם הִמָּאֵמִינִים הוּא לְאֶבֶן חֲפֵץ וְלֹאֲשֶׁר אֵינֶם
מִמָּאֵמִינִים הוּא אֶבֶן מָאִסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פָּנָה:
ח וְלְאֶבֶן נִגָּף וּלְצוּר מְכֻשׁוֹל כִּי נִכְשְׁלוּ־בוֹ בַּחֲסֹר
אֱמוּנַתְכֶם כְּאֲשֶׁר גַּם־לְהַכְשִׁיל נִוְעַדוּ מֵאֹז:

ט ואתם הנכם בחיירייה ממלכת כהנים גוי קדוש ועם סגולה לו לספר תהלתו אשר קרא אתכם מחשף לאור פלאי:

י אשר לפנים לא-עם הייתם ועתה עם אלהים לפנים בנים לא-רחמו ועתה מרחמים:

יא ואני שאל מכם ידידים כגרים ותושבים להנזר מתאות הבשר הנלחמות בנפש:

יב ולהתהלך במישרים בין הגוים אשר דברו עליכם סרה בפעלי און ועתה יתבננו במעשיכם הטובים ויכבדו את-אלהים ביום פקדו:

יג והפנעו לכל-משרה אשר לבגיאדם למען האדון אם-למלך פאשר הוא הראש:

יד ואם-לשרים פאשר הם שלוחיו לתת נקמה בפעלי און וכבוד לעשי טוב:

טו כי כן חפץ אלהים בעשתכם טוב לשים מחסום לפי הסכלים אין תבונה בם:

טז והיו כבגי חורים אף לא לשית חפשתכם כמכסה על-פני מעשים רעים כי אם-כעבדי אל:

יז כבדו כל-איש כבודו אהבו את-אחיהם יראו את-האלהים והבו כבוד למלך:

יח ועבדים בכם הפנעו לפני אדניכם בכל-יראה לא לבד לפני ישרים וטובים כי אם-גם-לפני נלזים:

יט כי בזאת יאשר אדם אם-ישא מכאב ויענה חנם רק להיות לבו תמים עם-אלהיו:

כ כי מה-תפארתכם אם תחרישו פאשר תכו באשמותיכם רק אם-תענו עקב מעשים טובים והחרש תחרשון זאת תהיה לכם לתהלה מאת האלהים:

כא כי הלא לזאת נקראתם ואף גם-המשיח נדכה בגללכם ויהי לכם למופת ללכת בעקבותיו:

כב אשר לא-חמס עשה ולא מרמה בפיו:

כג אשר תרפוהו חורפיו ולא השיב חרפתם אל-חיקם נענה ולא יפתח-פיו כי אם-הפקיד משפטו לשפט צדק:

כד והוא נשא את-חטאתינו בבשרו על-העץ לבעבור נמות לחטאה ונחיה לצדקה ואשר בתהלתו נרפא לכם:

כה כי צאן אבדות הייתם ותשבו כיום אל-הרעה המשגיח אל-נפשתיכם:

פרק ג

א וכן גם-הנשים הפנענה לפני בעליהן ואם-יש אנשים מאנים לשמע הבשרה אתן בענות דרכן תקנינה אתם ליהנה באין-אמר ודברים:

ב פאשר יחזו כי ביראה ובתם דרכן:

ג ופארבן לא יהיה פאר חיצון במחלפות ראש ועדי זהב או בגדי חמדות:

ד כי אם-האדם הפנימי בסתר הלב ברוח ענה והשקט אשר אין לו כליון והוא יקר בעיני האלהים:

ה כי-כן היה לפנים פאר הנשים הקדושות אשר שמו תוחלתן באלהים ולפני בעליהן נכנעו:

ו כמו שרה אשר שמעה בקול אברהם וקראה-לו אדני ואתן לבנות לה אם טוב תעשינה ולא יבא בתוכן מרף לב מפחד:

ז וכן אתם האנשים ראו לשבת עם-נשיכם בהשכל תנו כבוד לאשה כי-כלי רך היא מכם וגם תברתכם במתנת החסד והחיים ובכן לא תמנע תפלה מבתיכם:

ח סוף דבר היו כלכם לאנשי לב אחד אנשי חמלה אהבי אחיה אנשי רחמים ושלפי רוח:

ט לא תגמלו לאיש רעה תחת רעה או קלה תחת קלה כי אם-ברכה כי לזאת נקראתם למען תירשו את-הברכה:

י מיהאיש החפץ חיים ולראות ימים טובים יצור לשונו מרע וישפתיו מדבר מרמה:

יא יסור מרע ויעשה-טוב בקש שלום וירדפהו:

יב כי עיני יהיה אל-צדיקים ואזניו אל-שונעתם פני יהיה בעשי רע:

יג ומי יעשה עמכם רע אם-תירדפו לעשות טוב:

יד אפס אם-גם-תענו עקב צדקה אשריכם אף את-מוראם לא תיראו ולא תערוצו:

טו את-יהיה אלהים אתו תקדישו בלבבכם ובעננה ויראה היו נכנים תמיד לתת מענה לכל-הדרש מכם מה יסוד תקנותכם:

טז וברוח נכון אשר בקרבכם יבשו הידברים סרה על-דרככם הטובה במשיח והמלשינים אתכם בפעלי און:

יז כי טוב לכם להתענות אם כן רצה האלהים עקב עשות טוב מאשר תתענו עקב עשות רע:

יח כי גם-המשיח ענה פעם אחת בחטאתינו איש צדיק בעד אנשים חטאים ויביאנו עד-האלהים אחרי אשר הומת בשרו ויחי ברוח:

יט ויעבר ויקרא את-הקריאה גם אל-הרוחות אשר במשמר:

כ הלא הם אשר לא האמינו לפנים פאשר חפה אלהים אליהם בארץ אפו בימי נח עד-אשר נעשתה התבה ואנשים מעטים שמנה נפשות נמלטו בה מן-המים:

כא ויהי למופת לטבילתנו במים אשר תושיע לנו גם-היום לא לרחץ את-צואת הבשר כי אם-לזכות את-לבנו ברוח נכון לפני האלהים על-ידי תקומת ישוע המשיח:

כב אשר עלה השמימה וישב לימין האלהים ומלאכים שרי צבא וגברי כח שית אלהים תחת ידו:

פרק ד

א ועתה אחרי אשר ענה המשיח בעדנו בבשר התאזרו
עז רוח פמוהו גם-אתם כי המפה והמענה בבשרו
יחדל מחטוא:
ב ולא תתורו אחרי תאנת בשר ודם כל-ימי חייכם
על-האדמה כי אם-אחרי חפץ אלהים:
ג כי רב לנו אשר עשינו כחפץ הגוים בימים עברו
עלינו בלכתנו עמהם בארחות זמה ועגבים בבתי
זוללים וסבאים והלולים ובגלולי האילים:
ד וכיום גיעו ראש וינלעבו בכם כי לא-תרוצו עוד
עמהם לשטף זמתם:
ה העתידים לתת דין וחשבון לפני העתיד לבוא לשפט
את-החיים ואת-המתים:
ו כי על-כן היתה קריאת הבשרה גם אל-המתים למען
ישפטו בבשר בבני אדם ויחיו רוח באלהים:
ז הנה קץ כל-דבר קרוב על-כן השפילו והתעוררו
בתפלה:
ח אף בראש כל-דבר אהבו איש את-רעהו באהבה רבה
כי אהבה תכסה על-פשעים רבים:
ט שמרו אהבת אחים בקרבכם ולא תתערב תלונה בה:
י איש איש מכם כמתן אשר תשיג ידו כן תפזרו איש
לרעהו כפקידים נאמנים על-חסדי אלהים הרבים:
יא כי ידבר איש בקהל יהי דברו כדבר אלהים והמשרת
ימלא פקדו כיד אלהים הטובה עליו למען יכבד
שם אלהים בכל על-ידי ישוע המשיח אשר לו
הכבוד והממשלה לעולם ועד אמן:
יב אל-תתפלאו ירידים כי תבואו להבחן בכור עני כמו
אם-קרה אתכם דבר זר:
יג אף תשישו באשר חברים אתם לחבלי המשיח וכן
תשישו ותעלצו בהגלות נגלות כבודו:
יד אשריכם אם יחרפו אתכם בעבור שם המשיח כי נחה
עליכם רוח הכבוד ורוח אלהים אצלם מנאץ הוא
ואצלכם נכבד:
טו ולא ינסר איש מכם פריצת או-כגנב או-כפצל און
או-כמרגל בפקדת אחרים:
טז אבל אם-יענה באשר שם המשיח נקרא עליו
אל-יבוש כי אם-יודה את-אלהים בשם הזה:
יז כי בא היום להחל משפט מבית אלהים ואם-בנו
החל מה-אפוא תהיה אחרית הממרים את-בשרת
אלהים:
יח ואם לצדיק קשה להנצל אל-מי יפנה רשע וחטא:
יט על-כן המענים כרצון אלהים יוסיפו להיטיב ויפקידו
את-נפשם ביד יוצרם כי נאמן הוא:

פרק ה

א ואל-הזקנים בכם אני הזקן כחבר להם ועד לחבלי
המשיח ואשר נכון לי חלק בכבוד העתיד להגלות
אקרא ואצנה לאמר:
ב רעו את-עדר האלהים הנמצא אתכם השגיחו אליהם
לא באנס כי אם-ברוח נדיבה בנפש חפצה ולא למען
בצע בצע:
ג לא להשתרר על-נחלת יהוה כי אם-להיות למופת
לצאן:
ד וכאשר יופיע אביר הרעים אז תשאו עטרת תפארת
אשר לא תבול:
ה וכן הנערים בכם הכנעו לפני הזקנים וכלכם התאזרו
עז העננה ועזרו איש לאחיו כי בית גאים יסח אלהים
ולעננים יתן-חן:
ו השפילו נפשכם תחת יד-אל שכי והוא ירומם אתכם
בעתו:
ז וכל-יהבכם השליכו עליו והוא ידאג לכם:
ח התעוררו השמרו לכם מאד כי השטן הצר אתכם
יתור בארי נהם וישחר אל-אשר יבלע:
ט אף באמונה תעמדו נגדו כגברים ותדעו כי צרות
באלה עברו גם על-אחיכם אשר בארץ המה:
י ואחרי אשר עניתם לימים מעטים ינתן לכם לב שלם
מאת אלהי החסד אשר קרא אתכם לכבודו
עד-עולמי עד במשיח ישוע ויחזק ויאמן ויכונן
אתכם לנצח:
יא ולו הכבוד והממשלה עד-עולמי עולמים אמן:
יב את-הדברים המעטים האלה כתבתי אליכם
ביד-סלנוס אחיכם הנאמן להזהיר אתכם לפי חות
דעתי ולהעיד לכם כי חסד אלהים הוא חסד אמת
עמדו בו הכן:
יג עדת בכל הנבחרה כמוכם שאלת לשלום לכם וכן
גם-מרקוס בני:
יד שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת אהבה שלום
לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

2 Peter

הַאֲגֵרֶת הַשְּׁנִיָּית לְפֶטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ

פרק א

א שְׁמֵעוּן פֶּטְרוֹס עֶבֶד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּשְׁלִיחוֹ אֶל־אֲשֶׁר
נִאֲחָזוּ עִמָּנוּ בְּאֻמוּנָה הַיִּקְרָה וּבְצִדְקַת אֱלֹהֵינוּ
וּמוֹשִׁיעֵנו יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ב חֶסֶד לָכֶם וְשָׁלוֹם רַב בְּדַעַת אֱלֹהִים וַיֵּשׁוּעַ אֲדֹנֵינוּ:
ג כָּאֲשֶׁר נָתַן לָנוּ יְהוָה בְּגִבּוּרְתוֹ כָּל־מִשְׁעַן הַחַיִּים
וַיֵּרָאֵת שְׁמַיִם עַל־יְדֵי דַעַת הַקָּרָא אֲתָנוּ בְּעֹז צִדְקָתוֹ:
ד וְעַל־יָדָם נָתַן לָנוּ הַבְּטָחוֹת גְּדִלוֹת יְקָרוֹת עַד־מָאֹד
לְהִנְחִיל לָכֶם חֵלֶק מִטָּבַע אֱלֹהֵי אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִצְלַתֶם
מִשַּׁחַת וּתְאוֹת הָעוֹלָם:
ה בַּעֲבוּר זֹאת הִתְאַמְצוּ בְּכָל־מַאֲדְכֶם לְהוֹסִיף
אֶל־אֻמוּנַתְכֶם צִדְקָה וְאֶל־צִדְקָה דַּעַת:
ו וְאֶל־דַּעַת מַעְצֵר לְרוּחַ וְאֶל־מַעְצֵר לְרוּחַ כַּחַּס הַסִּפֵּל
וְאֶל־כַּחַס הַסִּפֵּל יֵרָאֵת אֱלֹהִים:
ז וְאֶל־יֵרָאֵת אֱלֹהִים אַחְוָה וְאֶל־אַחְוָה אַהֲבָה:
ח כִּי אִם־אֵלֹהֵי תְהִינִינָה בְּכֶם כְּדֵי הַמִּדָּה אוֹ יִתֵּר
עַל־הַמִּדָּה לֹא תוֹכְלוּ לְשַׁבֵּת בַּעֲצָלָתִים מִבְּלִי עֲשׂוֹת
פְּרִי בְגֵן הַדַּעַת לַיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
ט כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה אֵין־לוֹ הוּא עוֹר אוֹ עֵצִים עֵינָיו
מִקְרָאוֹת וְשִׁכְחָת אֶת־טְהָרְתוֹ מִחֻטְאָיו הָרָאשִׁנִּים:
י וְעַל־כֵּן אַחִי עֲשׂוּ כָל־אֲשֶׁר בְּכִתְּכֶם לְקִיָּם כִּי נִקְרָאתֶם
וּנְבַחְתֶּם אֶל־נִכּוֹן וְאִם כֵּן תַּעֲשׂוּ לֹא תִכְשְׁלוּ לְנִצּוֹחַ:
יא כִּי בְּזֶה יִפְתַּח לָכֶם הַשַּׁעַר לְמַלְכוּת עוֹלָם אֲשֶׁר
לְאֲדֹנֵינוּ מוֹשִׁיעֵנו יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
יב עַל־כֵּן לֹא אֲרַף מִהֲזִינְכֶם תָּמִיד עַל־אֵלֶּה אֲףִי
כִּי־יִדְעַתֶּם אֶת־הָאֱמֶת בְּאֲשֶׁר הִיא וּבָהּ אַתֶּם מְיֻסְדִּים:
יג וְנַחֲשׁ לְפִי דָבָר טוֹב לְהַעֲלוֹת עַל־רוּחְכֶם וּלְהַעֲרִיר
אֶתְכֶם כָּל־יְמֵי שְׁבִתִּי בְּאַהֲלֵי הָזֶה:
יד כִּי יִדַּע אֲנִי כִּי חֵישׁ יִצְעַן אֱהִלִּי כָּאֲשֶׁר גַּם־יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ גִּלָּה אֶת־אֲזָנִי:
טו וְהִנְנִי עֹמֵל פִּיּוֹם לְבַלְתִּי יְמוּשׁ מִכֶּם זְכוּרֹן הַדְּבָרִים
הָהֵם גַּם־אַחֲרֵי חֲלִיפָתִי:
טז כִּי לֹא אַחֲרֵי מִשְׁלִי שָׁנָא וּמִדּוּחִים הִלְכְנוּ כָּאֲשֶׁר
הוֹדַעְנוּכֶם אֶת־גִּבּוּרֹת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּבָאוּ כִּי
אִם־עֵינֵינוּ הָיוּ רְאוּת אֶת־הוֹד פָּנָיו:
יז כָּאֲשֶׁר נִשָּׂא כְבוֹד וְעֹז מֵאֵת הָאֱלֹהִים הָאֵב כְּבֹא אֵלָיו
קוֹל מְהֵרָה גָּאוֹנוֹ לֵאמֹר זֶה בְּנִי יְדִידִי אֲשֶׁר בּוֹ רָצָתָה
נַפְשִׁי:
יח וְאֶת־הַקּוֹל הַהוּא שְׁמַעְנוּ בְּאֲזָנֵינוּ יֵצֵא מִן־הַשָּׁמַיִם
בְּהִיּוֹתָנוּ עִמּוֹ בְּהֵר הַקִּדְשׁ:

פרק ב

א וְגַם־נְבִיאֵי שִׁקָּר הָיוּ בָּעָם כָּאֲשֶׁר יִהְיוּ מוֹרִים מִתַּעֲמִים
גַּם־בְּכֶם אֲשֶׁר יִגְדּוּ גְדוּדִים מִשְׁחִיתִים יִכְחָשׁוּ בְּאֲדָנָם
אֲשֶׁר קָנָם וַיְבִיאוּ שָׂאת פְּתָאִם עַל־נַפְשָׁם:
ב וּמִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם רַבִּים יִמָּשְׁכוּ אַחֲרֵיהֶם וּבַעֲבוּרָם
דָּרָךְ הָאֱמֶת יִחַלֵּל:
ג וְלִכְצַע בְּצַע בְּמִשְׁאוֹת שָׁנָא יַעֲשׂוּ אֶתְכֶם לְמַסְחָר לָהֶם
אֲשֶׁר מִשְׁפָּטָם הוֹכֵן מֵאֹז לֹא יֵאָחַר בָּאוּ וְאֵיֵדָם לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן:
ד הֵן אֱלֹהִים לֹא חָס עַל־הַמְּלָאכִים הַחֲטָאִים אֲשֶׁר
הוֹרִידָם לְבָאֵר שַׁחַת וַיִּסְגִּירָם בְּמִשְׁמַר וּבְאִפְּל עַד־יּוֹם
הַמִּשְׁפָּט:
ה וְכֵן לֹא חָס עַל־דְּרוֹת קְדוּמִים מִשְׁחִיתֵי דָרְכָם
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מָחָה אֶתְּכֶם בְּמִי הַמַּבּוּל וַיִּמְלֹט רַק
אֶת־נֹחַ הַקָּרָא בְּצִדְקָה הוּא וְשִׁבְעַת נַפְשוֹת עִמּוֹ:
ו וְאֶת־עֲרֵי סֹדִם וְעַמְּהָה שַׁחַת עַד אֲשֶׁר הָיוּ לְאִפֹּר
וְאֶת־הָאֲשָׁמִים שֵׁת לְמַהֲפָכָה לְהִיּוֹת לְאוֹת לְזִדְנִים
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם:
ז וַיִּצַּל אֶת־לוֹט הַצַּדִּיק אֲשֶׁר הִתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ בְּרָאֲתוֹ
מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים בְּקִרְבֵּי בְנֵי בְלִיעֵל:
ח כִּי הַצַּדִּיק הָזֶה אֲשֶׁר יָשָׁב בְּתוֹכְכֶם דָּאָבָה עָלָיו נִפְשׁוֹ
הִישָׁרָה בְּרָאֲתוֹ יוֹם יוֹם וּבִשְׁמַעוֹ רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם:
ט כִּי יִדַּע יְהוָה לְהַצִּיל אֶת־יִרְאָיו מִכּוֹר צָרָפָם וּלְחַשֵּׁף
אֶת־הַרְשָׁעִים לַעַת מִשְׁפָּט לְהַשִּׁיב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם:
י וּבְרָאשֵׁם הֵם הַמְּבַקְשִׁים תַּעֲנוּגֵי בָשָׂרִים בְּזֻמָּה וְעִגְבִּים
בּוֹזִי מְמַשְׁלָה עֲזִי פָנִים וּקְשִׁי עֲרָף אֲשֶׁר לֹא יִחַלֵּל
מִפְּנֵי אֲדִירִים לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם עֵתָק:
יא אֲףִי כִּי מְלָאכִים גְּדִלִים מֵהֶם בְּעֹז נִכְחַ לֹא יִבְיַעוֹן עֵתָק
עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה בְּמִשְׁפָּט:
יב אֲףִי בְּעָרִים אֵלֶּה יִחְרְפוּן וְלֹא יִדְעוּן מַה בְּבִקְהוֹת אֵין
הִבִּין הַנוֹצְרִים לְפִי חֻקָּם יִלְכְּדוּ וַיּוֹכְלוּ אֶל־טָבַח כֵּן
יִתְפָּשׂוּ בְּשַׁחֲתוֹתָם וַיֵּאבְדּוּ:

י אף יום יהיה כגנב יבא בלילה אז יחלפו השמים
 ברעש גדול היסדות ימסו מפני האש והארץ
 והמעשים אשר בה יעלו בלהב:
 יא ועתה אם נמגים כל-אלה עד-כמה עליכם להזהר
 להתהלך בקדש וביראת אלהים:
 יב ולחכות ולצפות לבא יום האלהים אשר ילהט
 את-השמים וימסם והיסדות נמגים באש כלם:
 יג ואנחנו כפי אשר-דבר-לנו מחכים לשמים חדשים
 וארץ חדשה אשר-צדק ילין בם:
 יד על-כן ידידים באשר אתם מחכים לאלה שקדו
 להמצא לפניו זפים ותמימים בשלום:
 טו ואת-ארץ רוח אדנינו תחשבו לתשועה כאשר כתב
 אליכם גם-פולוס אחינו ידינו כפי חכמתו הנתונה
 לו:
 טז וכן כתב בכל-אגרותיו בדברו שם על-אלה ובהן יש
 דברים קשים מהבין אשר בערים ופוזים וסלפום
 כאשר גם-יעשו ביתר הספרים להשחית נפשם:
 יז ואתם ידידים אחרי אשר ידעתם כל-זאת מראש
 השמרו לכם פן-תתורו אחרי תעתעי בני-כליעל
 ונפלתם ממצבכם הנאמן:
 יח אף תגדלו הלוף וגדול בחסד ובדעת אדנינו
 ומושיעינו ישוע המשיח אשר-לו הכבוד מעתה
 ועד-עולם אמן:

יג זה גמול להם כפרי מעלליהם הלא הם המתענגים
 על-מרזח סרוחים לאור היום והמגאלים בתברבורות
 ומומים ובמשתה אהבים יתעלסו כאשר יחגו עמכם:
 יד עינים להם מלאות נאפים מחטוא לא ישבעון נפשות
 פתאים יצדדו ואחרי בצעם לבם הלך בנים מקללים:
 טו עזבו ארץ ישרה ויתעו וילכו בדרך בלעם בן-בעור
 אשר חמד שלמנים עקב עולתה:
 טז אף הוכח בתוכחה עקב פשעו ואתון נאלמה דברה
 בקול אדם באזני הנביא לחשף את-משוגתו:
 יז בארות הם באין מים נשיאים נהדפים ברוח ואין
 גשם וחשף אפלה צפון להם לעולם:
 יח כי שן ידברו בלשון מדברת גדלות ובתשוקת חי
 כשרים יצודו ברשת ערמתם את-הממלטים מן-תעיי
 דרך:
 יט דורו יקראו להם והם בנפשם עבדים למשחית כי
 למי אשר יכבש-איש גם-עבד הוא לו:
 כ ואלה אשר נמלטו מתועבות הארץ בדעת את-אדנינו
 ומושיענו ישוע המשיח אם-ישובו ישקעו בתועבות
 האלה יכבשו תחת ידן ואחריהם רעה מראשיהם:
 כא טוב להם לא לדעת מעגלי צדק מאשר ידעון וסור
 ממצנה הקדשה הנתונה להם:
 כב ויאמן עליהם המשל אל-נכון כלב שב על-קאו וחיזר
 עלה מן-הרחצה להתגלל ברפש:

פרק ג

א זאת היא האגרת השנית ידידים אשר אני כתב לכם
 עתה ובשתייהן באתי כמזכיר לעורר את-לבכם
 הטוב:
 ב למען תזכרו את-הדברים אשר נאמרו מקדם ביד
 הנביאים הקדושים ואת-מצות אדנינו ומושיענו
 על-ידי שליחיהם:
 ג אף דעו לכם מראש כי באחרית הימים יבאו לצים
 הזנים אחרי תאותם ויתלווצו לאמר:
 ד איה הבטחת באו כי מאז שכבו האבות נשאר
 כל-דבר על-חקו כמו מראשית הבריאה:
 ה ונעלם מעיניהם כמות נפשם כי השמים נעשו מקדם
 ועל-ידי המים נבראה הארץ מן-המים בדבר אלהים:
 ו ובמים אז אברהם הארץ ההיא בעבר שוט שוטף
 עליה:
 ז השמים והארץ אשר לפנינו היום הוכנו בדברו
 למאכלת אש ושמרים הם ליום המשפט באבד
 רשעים:
 ח אף אל-תשכחו ידידים זאת אמת כי יום אחד בעיני
 יהיה כאלף שנים ואלף שנים כיום אחד:
 ט ולא יאחר יהיה למלאת את אשר דבר נגד החשבים
 כי עבר המועד כי אם-מאריך לנו אף אחרי אשר לא
 יחפץ באבד איש כי אם-בהביא כל-אדם את-לבבו
 לתשובה:

1 John

האגרת הראשונה ליוחנן השליח

פרק א

א הנה אנחנו מגידים לכם את־דבר החיים הוא אשר היה מראשית אשר שמענו באזנינו ראינו בעינינו אשר הפטנו ואשר דינו מִשְׁשׁוּ מְקוֹרוֹ: ב הוא מקור החיים אשר נגלה לנו ונראהו ונעיד ונגיד לכם כי זה הוא מקור חיי עולם אשר היה עם־הָאָב ואשר נגה לנו: ג כי את־אשר ראינו ושמענו נגיד לכם למען תדבקו בנו גם־אתם כי הלא דבקים אנחנו באב ובכנו ישוע המשיח: ד ואנחנו כתבים לכם בדברים האלה למלאת את־לִבְכֶם שְׂמִיחָה: ה וזאת היא מלאכות־יה אשר שמענו ממנו להגיד לכם כי אֱלֹהִים אור הוא וכל־חֹשֶׁךְ אֵין בו: ו אם־נאמר כי דבקים אנחנו בו ובחשכה נתהלך פֶּזֶב הוא בפינו ונאמת לא פֶּעֶלְנוּ: ז אף אם־באור נתהלך כאשר הוא באור הנהו אז חברנו יחדו ונדם־בנו ישוע המשיח יטהרנו מכל־עוֹן: ח אם־נאמר כי אֵין־בנו עוֹן מִתְעִים אֲנִחנו אֶת־נִפְשֵׁינוּ ונאמת בקרבנו נַעֲדֶרֶת: ט אם־נִתְּנָה אֶת־חַטָּאתֵינוּ נֶאֱמָן הוא וצדיק לסלֹחַ לָנו אֶת־חַטָּאתֵינוּ וְלִטְהַר אֶת־נִפְשֵׁנוּ מִכָּל־עוֹן: י ואם־נאמר כי לא חטאנו שמנו אתו לִמְכַזֵּב ודָּכְרוּ בְּקִרְבָנוּ אֵין:

פרק ב

א הנני כתב אליכם ילדי בדברים האלה לבלתי תחטאו ואם־יִחַטָּא איש יש עליו מלאך מליץ לפני אבינו הוא ישוע המשיח הצדיק: ב והוא כפר על־חַטָּאתֵינוּ וְלֹא לְבַד על־חַטָּאתֵינוּ כי אם־גם על־כָּל־הָאָרֶץ: ג ובזאת נכיר כי ידענו אתו אם־נִשְׁמָר אֶת־מִצְוֹתָיו: ד האמר ידעתי אתו ואת־מִצְוֹתָיו לֹא יִשְׁמָר פֶּזֶב הוא ואֵין אָמֶת בו: ה אף השמר אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים פְּלוּלָה בו באמת ובזאת נכיר כִּי־בו מִתְלוֹנָן: ו האמר כי הוא מִתְלוֹנָן בו יִשְׁלֹו לָלֶכֶת גם־בְּעִקְבוֹתָיו:

א אחי לא מצוה חדשה אני־כתב אליכם מצוה ישנה היא אשר הייתה לכם מקדם והמצוה הישנה היא התורה אשר שמעתם מקדם: ב והנני מוסיף וכתב לכם מצוה חדשה ונאמנת היא גם־בו גם־בכם כי החֹשֶׁךְ עָבַר ואור אָמֶת זָרַח: ג האמר כִּי־בָאֹר הִנֵּהוּ וְשָׂא אֶת־אֲחִיו הוא עוֹדְנוּ בְּחֹשֶׁכָה: ד האהב את־אֲחִיו הוא שכן באור ואֵין לוֹ מִכְשׁוֹל: ה והשנא הוא יֵשֵׁב חֹשֶׁךְ וּבְחֹשֶׁךְ יִלָּךְ וְלֹא־יֵדַע אָנָּה הוא הֵלֶךְ כִּי חֹשֶׁךְ עוֹר אֶת־עֵינָיו: ו הנני כתב אליכם ילדים כִּי־נִסְלָחוּ לָכֶם חַטָּאתֵיכֶם בַּעֲבוּר שְׁמוֹ: ז כתב אני אליכם אבות כִּי־יִדְעֶתֶם אֹתוֹ אֲשֶׁר מוֹצֵאֲתִיו מקדם כתב אני אליכם בחורים כִּי־גִבְרַתְּם עַל־הָרָע כִּתְבֹתִי אֲלֵיכֶם יִלְדִים כִּי יִדְעֶתֶם אֶת־הָאָב: ח כִּתְבֹתִי אֲלֵיכֶם אבות כִּי־יִדְעֶתֶם אֹתוֹ אֲשֶׁר מוֹצֵאֲתִיו מקדם כִּתְבֹתִי אֲלֵיכֶם בחורים כִּי־כִנִּי חֵיל אִתְּם וידבר אֱלֹהִים שֶׁכֵּן בְּקִרְבְּכֶם וגִבְרַתְּם עַל־הָרָע: ט לא תִאָּהֲבוּן אֶת־הָעוֹלָם וְלֹא אֶת־אֲשֶׁר לָעוֹלָם אִישׁ כִּי־יֵאָהֲב אֶת־הָעוֹלָם אֵין בְּקִרְבּוֹ אֱהָבַת הָאָב: י כי כל־אֲשֶׁר פְּעוֹלָם חֲמַדַּת הַבָּשָׂר תֵּאֱנוֹת הַעֵינַיִם וְגִאוֹן שׂוֹא אֲשֶׁר בְּחַיֵּי אָדָם אֵינֶם מִן־הָאָב כי אם־מִן־הָעוֹלָם: יא והעולם הזה כָּלִיל יִחְלֹף עִם־תֵּאֱנוֹתוֹ וְהַעֲשֵׂה רָצוֹן הָאֱלֹהִים יִשְׁכֵּן לְנֶצַח: יב ילדי הנה עת הקץ באה ואתם שמעתם כי יבא שוֹטֵן הַמָּשִׁיחַ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר רַבִּים עָתָה שֹׁטְגֵי הַמָּשִׁיחַ נִדְּעוּ בְּזֹאת כִּי עַתָּה הִקֵּץ הָיָא: יג והם יצאו מאתנו אֶפֶס לֹא־מִשְׁלָנוּ הָיוּ כִּי לֹו הָיוּ מִשְׁלָנוּ אִם נִשְׁאָרוּ עִמָּנוּ אִם יֵצְאוּ לְבַעֲבוּר יִדְּעוּ כִּי לֹא כָלָם מִשְׁלָנוּ הֵם: כ אֲבָל אִתְּם שָׁמֶן מִשְׁחַת הַקֶּדֶשׁ עֲלֵיכֶם וְאֶת־כָּל יִדְעֶתֶם: כא לא כִּתְבֹתִי אֲלֵיכֶם עַל כִּי לֹא־יִדְעֶתֶם אֶת־הָאָמֶת כִּי יִדְעֶתֶם אֹתָהּ וְכִי כָל־שֹׁקֵר אֵינֶנּוּ יֵלִיד הָאָמֶת: כב מי הוא הַכֹּזֵב בְּלִתי הַמְכַחֵשׁ בִּישׁוּעַ לֵאמֹר כִּי לֹא הַמָּשִׁיחַ הוּא זֶה הוּא שוֹטֵן הַמָּשִׁיחַ הַמְכַחֵשׁ בָּאָב וּבִבְנֵי: כג כָּל־הַמְכַחֵשׁ בִּבְנֵי גַם־הָאָב אֵין־לוֹ וְהַנִּתֵּן תוֹדָה לְבֵן לֹו גַם־הָאָב:

י^א וְאֵתָם שָׁמְרוּ בְּלִבְכֶּם אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵרָאשׁ כִּי אִם־תִּשְׁמְרוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵרָאשׁ תִּתְּלוּנֻנוּ גַם־בְּפֶנֶם גַּם־בְּאָב:

י^ב וְאֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר לְתַת־לָנוּ הוּא חַיִּי עוֹלָם:

י^ג כִּזְזֹת כְּתִבְתִּי אֲלֵיכֶם מִפְּנֵי הַחֲפָצִים לְהַתְּעוֹת אֶתְכֶם:

י^ד וְהִנֵּה הַמִּשְׁחָה אֲשֶׁר נִמְשַׁחְתֶּם מִיָּדוֹ נִשְׁאַרְתָּ עֲלֵיכֶם וְאִין מַחֲסוֹר לָכֶם לְאַחַד הָאֲנָשִׁים לְלַמְדְּכֶם דָּבָר כִּי הַמִּשְׁחָה הַזֶּה הִיא תוֹרָה אֶתְכֶם כָּל־דָּבָר אֲמַת וְכֵה אִין שָׁקֵר וְכֵאֲשֶׁר תוֹרָה אֶתְכֶם כֵּן בּוֹ תִתְּלוּנֻנוּ:

י^ה וְעַתָּה יְלָדֵי הַתְּלוּנֻנוּ כִּצְלוֹ לְמַעַן נִגְלֶה בְּהַגְלוֹתוֹ וְלֹא־נִבְּוֹשׁ מִלְּפָנָיו בְּיוֹם בָּאוֹ:

י^ו אִם־יִדְעַתֶּם כִּי־צִדִּיק הוּא הֲלֹא תִדְעוּן כִּי גַם כָּל־פֹּעֵל צִדִּיק נוֹלֵד מִמֶּנּוּ:

פרק ג

י^א רְאוּ מִה־נִּפְלְאָה אֶהְבַּת הָאָב אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ לְהַקְרֹא וְנִהְיָה בְּנֵי אֱלֹהִים וּבַעֲבוּר זֹאת לֹא יָדַע אֲתָנוּ הָעוֹלָם כִּי גַם־אֹתוֹ לֹא יָדַע:

י^ב וְעַתָּה יְדִידִים בָּנִים אֲנַחְנוּ לְאֱלֹהִים וְעַד־כֹּה לֹא נֹדַע מִה־נִּהְיָה בְּאַחֲרִיתָנוּ אֲךָ יָדַעְנוּ כִּי נִשְׁוֶה־לּוֹ לַעֲתָ יִגְלֶה כִּי נִרְאֶהוּ אַז כֵּאֲשֶׁר הוּא:

י^ג וְכָל־הַשֵּׁם מִבְּטָחוֹ בּוֹ יִטְהַר אֶת־נַפְשׁוֹ כֵּאֲשֶׁר גַּם הוּא טָהוֹר:

י^ד כָּל־הַחֲטָא מִמֶּךָ הוּא בְּתוֹכָהּ כִּי הַחֲטָא מְרִי הוּא בְּתוֹכָהּ:

י^ה וְאֵתָם יִדְעַתֶּם כִּי הוּא כָּא לְשֹׂאת אֶת־חַטְאֵתֵינוּ וְחֲטָא לֹא הִיָּה בּוֹ:

י^ו כָּל־הַמִּתְּלוּנֻן בּוֹ לֹא יִחַטָּא וְכָל־חֲטָא לֹא רָאֶהוּ וְלֹא יָדַעוּ:

י^ז יְלָדֵי אֶל־יִתְעָה אֶתְכֶם אִישׁ מִי הוּא פֹעֵל צִדִּיק צִדִּיק הוּא כֵּאֲשֶׁר גַּם־הוּא צִדִּיק:

י^ח וּמִי הוּא פֹעֵל אֲוֶן מִן־הַשֵּׁטֶן הוּא כִּי הַשֵּׁטֶן פֹּעֵל אֲוֶן הוּא מִקְדָּם וּבַעֲבוּר זֹאת כָּא בֶן־הָאֱלֹהִים לְהִרְס פְּעֻלוֹת הַשֵּׁטֶן:

י^ט כָּל־הַנוֹלֵד מֵאֱלֹהִים לֹא יִחַטָּא כִּי זָרַעוּ נִשְׁאָר בְּתוֹכוֹ וְלֹא יוֹכַל לְחַטָּא אַחֲרֵי אֲשֶׁר נוֹלֵד מֵאֱלֹהִים:

י^י כִּזְזֹת יִדְעוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים וּבְנֵי הַשֵּׁטֶן כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר צִדִּיקוֹת לֹא־יַעֲשֶׂה אִינְנוּ מֵאֱלֹהִים וְכֵן כָּל־אֲשֶׁר לֹא־יֵאָהֵב אֶת־אֲחִיו:

י^{יא} כִּי זֹאת הִיא הַפְּקָדָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מִקְדָּם לְאֶהְבָה אִישׁ אֶת־אֲחִיו:

י^{יב} לֹא כְקִין הַבָּא מִמְּקוֹר הָרָע וַיִּהְרַג אֶת־אֲחִיו וּמִדּוּעַ הִרְגוֹ יַעַן כִּי־מַעֲשֵׂיו הָיוּ רָעִים וּמַעֲשֵׂי אֲחִיו יִשְׂרָאֵל:

י^{יג} אֶל־תִּתְּמָהוּ אֲחִי אִם הָעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם:

י^{יד} הֵן יָדַעִים אֲנַחְנוּ כִּי עֲבָרְנוּ מִן־הַמִּנּוֹת אֶל־הַחַיִּים כֵּאֲשֶׁר אֶהְבְּנוּ אֶת־אֲחֵינוּ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יֵאָהֵב אֶת־אֲחִיו שֶׁכֵּן מִנּוֹת הוּא:

י^{טו} כָּל־הַשְּׂנָא אֶת־אֲחִיו רָצַח הוּא וַיִּדְעַתֶּם כִּי כָל־רָצַח אִין לֹא חֶלֶק בְּחַיִּי עוֹלָם:

י^{טז} כִּזְזֹת נִשְׁפִּיל מִה הִיא אֶהְבָּה כִּי הוּא נָתַן נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ כֵּן גַּם־עָלִינוּ לְתַת נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁ אֲחֵינוּ:

י^{יז} מִי הוּא אֲשֶׁר־לוֹ הוֹן בְּאֶרֶץ וְרָאָה אֶת־אֲחִיו בְּחֶסֶר כָּל וְקָפַץ כְּחֻמִּיו מֵאֲתוֹ אִיךָ תִּלְוֶנָּה אֶהְבַּת אֱלֹהִים:

י^{יח} יְלָדֵי אֶל־נֶאֱהָב בְּנִיב שְׂפָתִים וּבִמְצָנָה לְשׁוֹן כִּי אִם־בְּמַעֲשֶׂה יָד וּבְדֶרֶךְ אֲמַת:

י^{יט} וְכִזְזֹת אֲנַחְנוּ מִפְּרִים כִּי מִמְּקוֹר אֲמַת אֲנַחְנוּ וְלִקְרֹאת פְּנֵינוּ סְמוּךְ יִהְיָה לָבְנוּ:

י^כ אִם־לָבְנוּ יִרְשִׁיעַ אֲתָנוּ אֱלֹהִים גְּדוֹל מִלָּבְנוּ וּמִבֶּן־כָּל הוּא:

י^{כא} אִם־לָבְנוּ יְדִידִים לֹא־יִרְשִׁיעַ אֲתָנוּ נִכּוֹן לָבְנוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים:

י^{כב} וְכָל־אֲשֶׁר נִשְׂאָל נִקַּח מִיָּדוֹ כִּי־נִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־הַטּוֹב בְּעֵינָיו נַעֲשֶׂה:

י^{כג} וְזֹאת הִיא מִצְוַתוֹ לְהֶאֱמִין בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּנוֹ וּלְאַהֲבָה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כֵּאֲשֶׁר צִוְּנוּ:

י^{כד} וְהַשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו בּוֹ יִתְלוּנֻן וְהוּא גַם־כֵּן יִשְׁפָּן־בּוֹ וְכִזְזֹת נִפְרִי כִי־הוּא שֶׁכֵּן בְּנוֹ וּבְרוּחַ אֲשֶׁר־נָתַן לָנוּ:

פרק ד

י^א יְדִידִים אֶל־תַּאֲמִינוּ לְכָל־רוּחַ כִּי אִם־בְּחֻנּוֹ אֶת־הַרוּחוֹת אִם־מֵאֱלֹהִים הֵם כִּי נִבְיָאִי שָׁקֵר רַבִּים יִצְאוּ בְּאֶרֶץ:

י^ב כִּזְזֹת תִּפְרִיזוּן אֶת־רוּחַ הָאֱלֹהִים כָּל־רוּחַ אֲשֶׁר מוֹדָה כִּי־יֵשׁוּעַ הוּא הַמָּשִׁיחַ וְכָא בְּכִשֹּׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא:

י^ג וְכָל־רוּחַ אֲשֶׁר לֹא מוֹדָה בִּישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַבָּא בְּכִשֹּׁר אִינְנוּ מֵאֱלֹהִים וְהוּא רוּחַ שׁוֹטֵן הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם עָלָיו כִּי־יָבֹא וְכִבֵּר יִשְׁנֵנוּ בְּאֶרֶץ:

י^ד וְאֵתָם יְלָדֵי מֵאֵת אֱלֹהִים הֵנִכֶם וְאֶת־נִבְיָאִי שָׁקֵר נִצְחַתְתֶּם כִּי־גְדוֹל הוּא אֲשֶׁר אֶתְכֶם מֵאֲשֶׁר אֶתְכֶם בְּאֶרֶץ:

י^ה הֵם מִן־הָאֶרֶץ עַל־כֵּן עַל־הָאֶרֶץ יִדְבְּרוּן וְהָאֶרֶץ תִּשְׁמַע אֲלֵיהֶם:

י^ו וְאֲנַחְנוּ מֵאֵת אֱלֹהִים וְהִידַע אֶת־אֱלֹהִים יִשְׁמַע אֲלֵינוּ וְאֲשֶׁר אִינְנוּ מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַע אֲלֵינוּ כִּזְזֹת נִפְרִי רוּחַ אֲמַת וְרוּחַ תַּעֲתָעִים:

י^ז יְדִידִים נֶאֱהָב־נָא אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כִּי הָאֶהְבָּה מֵאֵת אֱלֹהִים הִיא וְכָל־אֲשֶׁר יֵאָהֵב נוֹלֵד מֵאֱלֹהִים וַיִּדַע אֶת־אֱלֹהִים:

י^ח וּמִי אֲשֶׁר לֹא יֵאָהֵב אִינְנוּ יָדַע אֶת־אֱלֹהִים כִּי אֱלֹהִים הוּא אֶהְבָּה:

י^ט כִּזְזֹת נִגְלֶתָה אֶהְבַּת אֱלֹהִים לָנוּ כִּי־שִׁלַּח אֶת־בְּנוֹ יְחִידוֹ בְּאֶרֶץ לְמַעַן נִחֲיָה בּוֹ:

י^י פֹּה הִיא אֶהְבָּה מִצְּאֵת לֹא כִי אֲנַחְנוּ אֶהְבְּנוּ אֶת־אֱלֹהִים כִּי אִם־הוּא אֶהָב אֲתָנוּ וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנוֹ לְהִיּוֹת לְכַפֵּר עַל־חַטְאֵתֵינוּ:

^א יְדִידִים אִם-פָּכָה אֶהָב אֶתְנִי הָאֱלֹהִים גַּם-עֲלִינוּ לְאָהֶב אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ:

^ב אֶת-אֱלֹהִים לֹא-רָצָה אִישׁ מֵעוֹלָם אִם-נֶאֱהָב אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ אֱלֹהִים יִשְׁכֵּן-בְּנוֹ וְהִיתָה אֶהְבְּתוֹ כְּלוּלָה בְּתוֹכָנוּ:

^ג בְּזֹאת נִדְעַ כִּי אֲנִי מֵתְלוֹנְנִים בּוֹ וְהוּא בָנוּ כִּי-נִתֵּן מְרוּחוֹ עָלֵינוּ:

^ד וְאֲנַחְנוּ רָאִינוּ וְנַעֲיֵדָה כִּי שָׁלַח הָאֵב אֶת-הַבֶּן גָּאֵל הָאָרֶץ:

^ה מִי הוּא אֲשֶׁר מוֹדָה כִּי יִשׁוּעַ הוּא בֶן-הָאֱלֹהִים אֱלֹהִים יִנָּה בְּתוֹכּוֹ וְהוּא בְּאֱלֹהִים:

^ו וְאֲנַחְנוּ יִדְעֻנוּ וְנִבְטַח בְּאֶהְבַּת אֱלֹהִים אֱלֹהִים הוּא אֶהְבָּה וּמִי אֲשֶׁר יִנָּה בְּאֶהְבָּה יִנָּב בְּאֱלֹהִים וְאֱלֹהִים יִנָּה בּוֹ:

^ז בְּזֹאת כְּלוּלָה-בְּנוֹ תַּכְלִית אֶהְבָּה בְּהִיּוֹת לָנוּ בְּטַחֲוֹן לְיוֹם הַמִּשְׁפָּט כִּי גַם-אֲנַחְנוּ בְּאָרֶץ הַזֹּאת מְלֹאֵי אֶהְבָּה כְּמוֹהוּ:

^ח אֵין פֶּחֶד בְּאֶהְבָּה אֲבָל אֶהְבָּה שְׁלֵמָה תִּגְרַשׁ פֶּחֶד כִּי-הִפְּחֵד הוּא פֶּחֶד מִפְּנֵי עֲנָשׁ וְהַמִּפְּחֵד אֵינָנו שְׁלֵם בְּאֶהְבָּתוֹ:

^ט אֲנַחְנוּ אֶהְבִּים אֹתוֹ כִּי הוּא אֶהָב אֶתְנוּ מִקֶּדָּם:

^כ אִם-יֹאמֶר אִישׁ אֶת-אֱלֹהִים אֲנִי אֶהָב וְהוּא שָׁנָא אֶת-אֲחִיו כִּי־זָב הוּא כִּי אִם-לֹא יֹאהֲב אֲחִיו אֲשֶׁר רָאִהוּ אֵיכָכָה יוֹכַל לְאָהֵב אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִרְאֻנוּ:

^{כא} וְזֹאת הַמִּצְוָה מֵאֹתוֹ כָּאֵה אֵלֵינוּ כִּי הָאֶהָב אֶת-אֱלֹהִים יֹאהֲב גַּם-אֶת-אֲחִיו:

פרק ה

^א כָּל-הַמֵּאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ זֶה יֵלֵד מֵאֵת אֱלֹהִים וְהָאֶהָב אֶת-מוֹלִידוֹ יֹאהֲב גַּם אֶת-יִלְדֵּיו:

^ב בְּזֹאת נִדְעַ כִּי נֶאֱהָב אֶת-יִלְדֵּי אֱלֹהִים אִם אֶת-אֱלֹהִים נֶאֱהָב וְאֶת-מִצְוֹתָיו נִשְׁמָר:

^ג כִּי זֹאת הִיא אֶהְבַּת אֱלֹהִים לְשֹׁמֵר אֶת-מִצְוֹתָיו וּמִצְוֹתָיו לֹא קָשׁוֹת הֵן מִנְּשֹׂא:

^ד כִּי כָל-הַיֵּלֹד מֵאֵת אֱלֹהִים יִנְצַח אֶת-הָעוֹלָם וְהַנִּצְחָוֹן לְנִצְחַת אֶת-הָעוֹלָם בֵּיד אֲמוּנָתָנוּ:

^ה וּמִי הוּא הַמִּנְצַח אֶת-הָעוֹלָם בְּלִתִּי רַק הַמֵּאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ הוּא בֶן-הָאֱלֹהִים:

^ו וְזֶה הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר-בָּא אֵלֵינוּ בְּמִים וּבְדָם לֹא בְּמִים לְבַד כִּי אִם-בְּמִים וּבְדָם וְהָרוּחַ הוּא מַעֲד עָלָיו כִּי הָרוּחַ אֵמֶת הוּא:

^ז כִּי שְׁלֵשָׁה הַמַּעֲיָדִים בְּשִׁמְיֵם הָאֵב וְהַדְּבָר וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּשְׁלֹשָׁתָם אֶחָד הֵמָּה:

^ח וּשְׁלֹשָׁה הַמַּעֲיָדִים בְּאָרֶץ הָרוּחַ וְהַמִּים וְהַדָּם וּשְׁלֹשָׁתָם אֵלָה לְדָבָר אֶחָד יַעֲבִידוּן:

^ט אִם-עֲדוּת אֲנָשִׁים נִכְוָה בְּעִיגָנוּ עֲדוּת אֱלֹהִים גְּדֻלָּה מִזֹּאת כִּי זֹאת הִיא עֲדוּת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הָעֵיד עַל-בְּנוֹ:

^א הַמֵּאֲמִין בֶּן-הָאֱלֹהִים יִשְׁלֹ עֲדוּת בְּנִפְשׁוֹ וְאֲשֶׁר לֹא יֵאֲמִין לְדָבָרֵי הָאֱלֹהִים נִתֵּן אֹתוֹ לְכַזֵּב יַעַן כִּי לֹא-הָאֲמִין לְעֲדוּת אֲשֶׁר הָעֵיד אֱלֹהִים עַל-בְּנוֹ:

^א וְזֹאת הִיא הָעֲדוּת כִּי חַיִּי עוֹלָם נִתֵּן לָנוּ אֱלֹהִים וְחַיִּי עוֹלָם אֵלָה בֵּיד בְּנוֹ:

^ב מִי אֲשֶׁר-לֹו הַבֶּן יִשְׁלֹ חַיִּים וּמִי אֲשֶׁר אֵין-לֹו בֶן-הָאֱלֹהִים אֵין-לֹו חַיִּים:

^ג בְּזֹאת פְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם הַמֵּאֲמִינִים בְּשֵׁם בֶּן-הָאֱלֹהִים לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ לָכֶם חַיִּי עוֹלָמִים וּלְמַעַן תֵּאֲמִינוּ בְּשֵׁם בֶּן-אֱלֹהִים:

^ד וְכֵן בְּטַחֲוֹנֵנוּ בּוֹ אִם-נִשְׁאָל מִמֶּנּוּ דְּבָר כְּרִצּוֹנוֹ יִשְׁמַע בְּקוֹלָנוּ:

^ה וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעֻנוּ כִּי שְׁמַע הוּא בְּקוֹלָנוּ לְכָל-אֲשֶׁר נִשְׁאָלָהוּ נִבְטַח כִּי מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ וְתֵן-לָנוּ כְּאֲשֶׁר שְׁאֲלָנוּ מִמֶּנּוּ:

^ו אִישׁ כִּי-יִרְצָה אֶת-אֲחִיו חֲטָא חֲטָא אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מִשְׁפָּט-מִנּוֹת יִפְגִּיעַ וְיִנָּתֵן-לֹו חַיִּים כָּל-עוֹד הוּא מְאֵלָה אֲשֶׁר לֹא חֲטָאוּ חֲטָא מִנּוֹת כִּי-יֵשׁ חֲטָא מִנּוֹת אֲשֶׁר אֵינָנִי אֹמֵר לְהַפְּגִיעַ בְּעַדוֹ:

^ז כָּל-מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר לֹא נִכּוֹן חֲטָא הוּא וְיִשׁ-חֲטָא אֵין מִנּוֹת בּוֹ:

^ח יִדְעֻנוּ כִּי כָל-הַיֵּלֹד מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא יִחֲטָא כִּי הַיֵּלֹד מֵאֵת אֱלֹהִים יִשְׁמָר אֶת-נִפְשׁוֹ וְהָרַע לֹא-יִגַּע בּוֹ:

^ט יִדְעֻנוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים אֲנַחְנוּ וְכָל-הָעוֹלָם בְּרַע הוּא:

^כ וְיִדְעֻנוּ כִּי בֶן-הָאֱלֹהִים בָּא וְיִתֵּן-לָנוּ לֵב לְהִשְׁכִּיל אֹתוֹ אֲשֶׁר הוּא אֲמֵן וְלֹו אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר הוּא אֲמֵן הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּנוֹ זֶה הוּא אֱלֹהִי אֲמֵן וְחַיִּי-עַד:

^{כא} יְלָדֵי הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִן-הָאֱלִילִים אֲמֵן:

2 John

האגרת השנית ליוחנן השליח

פרק א

- א הִזְקֵן אֶל-בְּעֵלֶת הַבֵּית הַבְּחִירָה וְאֶל-בְּנֵיהָ אֲשֶׁר אֲנִי
אֹהֵב בְּתֵם-לֵב וְלֹא-אֲנִי לְבָדִי כִּי אִם-גַּם כָּל-יִדְעֵי
הָאֱמֶת יֵאָהֳבוּם:
- ב בַּעֲבוּר הָאֱמֶת אֲשֶׁר תִּשְׁכֵּן בְּתוֹכְנוּ וְגַם-תִּשְׁאָר
לְעוֹלָם:
- ג חֹסֵד רַחֲמִים וְשְׁלוֹם יִתֵּן לָנוּ הָאֱלֹהִים הָאֵב הַיִּשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ בֶן-הָאֵב מִמְּקוֹר הָאֱמֶת וְהָאֱהָבָה:
- ד שְׂמִיחָתִי עַד-מְאֹד כִּי-מִצָּאתִי מִבְּנֵיךְ הַלְכִים בְּדֶרֶךְ
אֱמֶת כְּמִצּוֹת אֲבִינוּ אֲשֶׁר קִבְּלֵנוּ עָלֵינוּ:
- ה וְאֲנִי שָׂאֵל כִּיּוֹם מִמֶּךָ בְּעֵלֶת הַבֵּית לֹא כָתַב אֵלֶיךָ
מִצָּנָה חֲדָשָׁה כִּי אִם-כְּזֹאת אֲשֶׁר עָלִינוּ מִקֶּדֶם כִּי
נֶאֱהָב אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ:
- ו זֹאת הִיא אֱהָבָה כִּי נִשְׁמַר אֶת-מִצְוֹתָיו וְהַמִּצָּנָה הִיא
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשֹׂתָהּ כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵרֹאשׁ:
- ז כִּי מִתְעִים רַבִּים יֵצְאוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יוֹדוּ כִּי-יִשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ הוּא הַבָּא בַּבֶּשֶׁר כֹּזֵה הוּא מִתְעָה וְשׁוֹטֵן
הַמְּשִׁיחַ:
- ח הַשְׁמְרוּ לָכֶם לְבַלְתִּי תֵּאבְדוּן אֶת אֲשֶׁר פָּעַלְנוּ רַק רְאוּ
לְהַשִּׁיג מְלֹא שְׂכָרְכֶם:
- ט כָּל-הַעֲבֹר תוֹרַת הַמְּשִׁיחַ וְאֵינָנו חֹסֶה בָּהּ אֵין-לוֹ
אֱלֹהִים וְהַחֲסָה בְּתוֹרַת הַמְּשִׁיחַ יִשְׁ-לוֹ גַּם-הָאֵב
וְגַם-הַבֵּן:
- י כִּי-יֵבֵא אֵלֵיכֶם אִישׁ וְלֹא יָבִיא אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֹא
תִּסְּפוּ אֹתוֹ הַבִּיטָה וְלֹא תִשְׁאַלְוּ-לוֹ לְשָׁלוֹם:
- יא כִּי הַשָּׂאֵל לְשָׁלוֹם לוֹ חֵבֵר הוּא לוֹ בְּרַע מַעֲשָׂיו:
- יב רַבּוֹת לִי לְכָתֵב אֵלֵיכֶם וְאֵינִי חֹפֵץ לְכָתֵב בְּסֶפֶר וּבְדִיו
כִּי אֶקְנֶה לָבֹא אֵלֵיכֶם וּלְדַבֵּר פֶּה אֶל-פֶּה לְמַלְּאֵת
לְבָבְכֶם שְׂמִיחָה:
- יג בְּנֵי אַחֻתְךָ הַבְּחִירָה דֹּרְשִׁים לְשָׁלוֹם לָךְ אָמֵן:

3 John

האגרת השלישית ליוחנן השליח

פרק א

- א הִזְקֵן אֶל-גִּיּוֹס הַיָּקָר אֲשֶׁר אָנִי אֹהֵב בְּתִם-לֵב:
- ב כָּלֵתָה נַפְשִׁי יְדִידִי כִּי תִצְלִיחַ בְּכָל-חֲפָצֶיךָ וְהָיִיתִי שָׁלֵם בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ וְאִישׁ מִצְּלִיחַ:
- ג כִּי שָׁמַחְתִּי מְאֹד כְּאֲשֶׁר בָּאוּ אֲחִים וַיַּגִּידוּ עַל-אַמְתְּךָ כִּי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת אָתָּה הֹלֵךְ:
- ד אֵין גְּדֻלָּה מִשְׁמַחְתִּי כִּי אֲשַׁמַּע עַל-בְּנֵי אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ אֱמֶת יִהְלֹכוּ:
- ה בְּאַמוּנָה מַעֲשֶׂיךָ יְדִידִי כָּל-אֲשֶׁר אָתָּה עוֹשֶׂה עִם-הָאֲחִים הָאֲרָחִים:
- ו אֲשֶׁר נָתַנּוּ עֲדוּתָם עַל-אַהֲבָתְךָ בְּפָנַי הִקְהֵל וְטוֹב תַּעֲשֶׂה כִּי תַעֲזֹר לָהֶם עַל-דִּרְכֵיהֶם לְרִצּוֹן לְפָנַי אֱלֹהִים:
- ז כִּי לְמַעַן שָׁמוּ יֵצְאוּ וְלֹא לְקַחוּ מִיַּד הַגּוֹיִם מֵאוֹמָה:
- ח עַל-כֵּן מוֹטָל עָלֵינוּ לְקַבֵּל פְּגִימָהּ וְלִהְיוֹת עֲזָרִים לְאַמֶּת:
- ט וְאֵין כְּתִבְתִּי אֶל-הָעֵדָה אֶף דִּיוֹטְרִיפֹס הַחֹפֶץ לִהְיוֹת לְרֹאשׁ לָהֶם לֹא קִבַּל אֲתָנוּ:
- י עַל-כֵּן בָּבֹאִי אֶפְקֹד עָלַי מַעֲשֵׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי דָבָר סָרָה עָלֵינוּ וְאֵין דֵּי לוֹ כְּזֹאת כִּי אֶף-לֹא יֵאָבֵה לְקַבֵּל אֶת-הָאֲחִים וְאֶת-אֵלֶּה אֲשֶׁר יֵאָבִו יַעֲצֹר-בָּם וּמִתּוֹךְ הִקְהֵל יִגְרָשֶׁם:
- יא יְדִידִי אֶל-תִּלְךָ בְּעֵקֶבּוֹת הָרָעִים כִּי אִם-בְּעֵקֶבּוֹת הַטּוֹבִים תַּעֲשֶׂה טוֹב הוּא מֵאֵת אֱלֹהִים וְהַפֶּעַל רָע אֶת-אֱלֹהִים לֹא רָאָה:
- יב וְדִיּוֹטְרִיּוֹס יֵשׁ-לוֹ עֲדוּת מִכָּל-הָעֵדָה גַּם-מִפִּי הָאֱמֶת וְגַם-מִפִּינוּ וַיִּדְעָתָהּ כִּי עֲדוּתָנוּ נְאֻמָּה:
- יג רְבוֹת לִי לְכָתֵב אֵלֶיךָ אֶף לֹא חֲפָצְתִּי לְכָתֵב בְּעֹט וּבְדִיו:
- יד אַבְל אֶקְנֶה לְרֹאוֹתֶךָ בְּמִהְרָה וּפֹה אֶל-פֹּה נִדְבָרָה שְׁלוֹם לָךְ רַעֲיֵנוּ פִקְדִים לְשְׁלוֹמְךָ וְאֶת-רַעֲיֵנוּ אֲתֶךָ תִּפְקֹד לְשְׁלוֹם לְאִישׁ אִישׁ בְּשִׁמוֹ:

Jude

אגרת יהודה

פרק א

א יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל-המקראים
באלהים האב ואהובים נצורי ישוע המשיח:
ב חסד שלום ואהבה ירבונו לכם:
ג ידידים באשר חשתי לכתב אליכם לפי כל-הפצאי
על-דבר ישועת כלנו הציקתני רוחי לעורר אתכם
במכתבי להלחם מלחמות אמונה אשר נתנה כליל
לקדשים:
ד כי באו אנשים בהתגנבם בתוכנו אשר נקבו מאז
לנפל בידי המשפט אנשי רשע ההפכים חסד אלהינו
לדבר בליעל ובאדגינו משל יחיד ישוע המשיח
יכחשו לאמר לא הוא:
ה ואני להעלות על-לפכם חפצתי את-כל-אשר ידעתם
מאז כי אחרי אשר גאל יהוה את-העם מארץ מצרים
האביד אתם אשר לא האמינו:
ו ואת-המלאכים אשר לא-שמרו את-ממשלתם
ואת-מעונם עזבו הסגירם לגיא צלמות אסורים
במוסרות למשפט היום הגדול:
ז בסדם ועמרה והערים מסביב אשר ונו בדרך ונונייהם
ואל-בשר זרים עגבו נמנו לנקמת אש עולם להיות
לאות דראון לכל-בשר:
ח וכמו-כן חלמי החלמות האלה אשר יטמאו
את-הבשר יבזו שרי מעלה ועל-אדירים יביעו עתק:
ט ומיכאל השר הגדול למלאכים באשר רב עם-השטן
במריבת גוית משה לא-הביע עתק עליו במשפט רק
אמר יגער יהוה בך:
י אף אלה יחרפון ולא ידעון מה ומה אשר ידעון
בחק-בהמות אין תבונה כם יתפף עליהם למשחית:
יא אוי להם כי-יהלכו בדרך קנן ועקב שכו נדחו
בתעתעי בלעם וכמו במרד קרח ירדו לאבדון:
יב צורי מכשל הם על-דרכים ישיבים אתכם למשתה
אהבים ורעים את-נפשם ולא ידעו בשת נשיאים
נדפים ברוח ואין גשם עצים בשלכת ואין פרי ומתים
מנות משנה מענף ועד-שרש:
יג גלים סערים בים אשר יגרשו רפש בשתם כוכבים
נבכים אשר-חשף אפלה צפון להם עד-יעד:
יד ועל-אלה נבא שביעי לאדם הוא חנוף לאמר הנה בא
יהוה ורכבות קדשיו עמו:
טו לעשות משפט בכל ולהוכיח את-בני בליעל כלם
על-כל-אשר הרשיעו לעשות ועל-כל-דברי עתק
אשר דברו בו החטאים בזדון:

טו אלה הם רגנים מתלוננים וזנים אחרי תאונתם אשר
פיהם ידבר גדלות ונשאים פנים בעד בצע כסף:
יז אף אתם ידידים זכרו את-הדברים אשר נאמרו מקדם
ביד שליחי אדגינו ישוע המשיח:
יח את אשר הגידו לכם כי באחרית הימים יקומו לצים
רדפי תאנה לפי שרירות לבם הרע:
יט הלא הם המתגדדים לגדודים בעלי-נפש ורוח אין
בהם:
כ ואתם ידידים השיבו נפשכם באמונה אשר היא לכם
קדש קדשים וחלו פגי-אל ברוח הקדש:
כא ושמרתם את-נפשתיכם באהבת אלהים ולחסדי
ישוע המשיח אדגינו חכה תחכו לחיי עולם:
כב ואת-אלה המתגדדים יסר תיסרון אתם בחמלה:
כג ויש מהם אשר תושיעון והצילו אתם כאוד משרפה
ויש מהם אשר עליהם תחוסו ברעדה ושקץ תשקצו
את-הבגד המגאל מזוב הבשר:
כד והוא אשר בידו לשמרכם ממוקש ולהקימכם
תמימים לפני כבודו בששון רב:
כה אלהים החכם לבדו הגאל אתנו לו הכבוד והגדלה
והממשלה והגבורה מעולם ועד-עתה ועד-עולמי
עולמים אמן:

Revelation

חזון יוחנן

פרק א

א החזון לישוע המשיח אשר נתן-לו האלהים להראות את-עבדיו את אשר-תקרינה אל-נכון בקרב הימים וישלח ביד-מלאכו ויורה לעבדו ליוחנן:
ב הוא אשר הגיד את-דבר האלהים ואת-עדות ישוע המשיח ככל אשר ראה:
ג אשרי הקרא את-דברי הנבואה הזאת ואשרי שמעיה השמרים ככל-הפתוב פה כי קרוב היום:
ד יוחנן אל-שבע הקהילות אשר באסיה חסד לכם ושלום מאתו אשר הוא הנה היה ובא ומאת שבעת הרוחות העמדים לפני כסאו:
ה ומאת ישוע המשיח העד הנאמן הבכור הקם מן-המתים ועליון למלכי-ארץ אשר אהב אתנו ובדמו רחצנו מחטאתינו:
ו ויעש אתנו לממלכת כהנים לאלהים אביו אשר לו התפארת והנצח עד-עולמי עולמים אמן:
ז הנה בא עם-עננים וראתה אתו פלעין ועיני אשר דקרו אתו וספדו עליו כל-משפחות האדמה אמן אמן:
ח אנכי אלף ותו ראש וסוף נאם-יהוה אלהים אשר הוא הנה היה ובא אלהי צבאות:
ט אני יוחנן אחיכם הלקח חלק בחבלי ישוע המשיח במלכותו ובתולדתו הייתי באי הנקרא פטמוס על-דבר האלהים ועל-עדות ישוע המשיח:
י ותנח עלי הרוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול בקול שופר לאמר:
יא אני האלף והתו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב בספר ושלח אל-שבע הקהילות אשר באסיה אל-אפסוס שמירנא פרגמוס תיאטירא סרדיס פילדלפיה ואל-לודקיה:
יב ואפן לראות את-הקול המדבר אלי ויהי בהפנתי שכמי וארא שבע מנורות זהב:
יג ובתוך המנורות כמראה בן-אדם עטה מעיל מגיע עד-מרגלתיו ואזור זהב אזור במתניו:
יד ושער ראשו כצמר נקי לבן פשג ועיניו כלבות אש:
טו ורגליו כעין נחשת קלל צרור בתוך הכבשן וקולו כקול מים רבים:
טז ולו שבעה כוכבים על-יד ימינו מפיו יצאת חרב פיפיות חדה ופניו ככרק השמש בגברתו:
יז ויהי בראתי אתו ואפל לרגליו כמות וישת את-יד ימינו עלי ויאמר אלי אל-תיקרא אני ראשון ואני אחרון:

יח ואני הוא החי אשר הייתי מת והנה אני חי לעולם ועד ומפתחות המנות והשאל ביד הימה:
יט ואתה כתב את אשר ראית את-הדברים אשר לפניך ואת-האיתות לאחור:
כ את-סוד שבעת הכוכבים אשר ראית על-ימיני ואת-שבע מנורות הזהב שבעת הכוכבים מלאכי שבע קהילות המה ושבע המנורות אשר ראית שבע קהילות המה:

פרק ב

א אל-מלאך הקהל באפסוס כתב כה אמר האחו שבעה כוכבים בימינו המתהלך בתוך שבע מנורות זהב:
ב ידעתי את-מעשיך את-עמלך ואת-עצור רוחך וכי לא-תוכל שאת אנשי-אנן ותבחן את-האמרים כי שליחים הם ואינם בן פיי-מצאת אתם כוכבים:
ג ואתה בעצור רוחך סבלת הרבה למען שמי ולא עיפה נפשך:
ד אפס דבר לי אליך פיי-את-אחבתך הראשנה עזבת:
ה זכר-נא אפוא מאין נפלת שובת אלי ונעשה כמעשיך הראשנים ואם לא תאבה ולא תשוב אבוא אליך והדפתי מנחתך ממזבחה:
ו אבל דבר טוב נמצא בך כי תתעב את-פגעלי הנקלסים אשר גם-אנכי מתעב אתם:
ז מי אשר-אננים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהילות למנצח אתן לאכל מעץ החיים אשר בגן האלהים:
ח ואל-מלאך הקהל בשמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר-מת וחי:
ט ידעתי את-מעשיך ואת-צרתך ואת-הישך אף כי עשיר אתה ואת-הגדופים מפי האמרים כי יהודים הם ואינם בן כי אם-הם בית-הכנסת לשטן:
י אל-תיקרא מפני הצרה הפאה עליך הנה השוטן יתן אנשים מכס אל-בית הסהר למען תבחנו ועברה עליכם צרה עשרת ימים היה נאמן עד-המנות ונתתי לך עטרת החיים:
יא מי אשר-אננים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהילות המנצח לא יפגע בו המנות השני:
יב ואל-מלאך הקהל בפרגמוס כתב כה אמר ההוא אשר-לו חרב פיפיות חדה:
יג ידעתי את-מעשיך ואת-מקום שבתך מקום כסא השטן ואתה דבקת בשמי ולא שקרת באמונתי

גם-בַּיָּמִים אֲשֶׁר הוּמָת בָּכֶם אֲנִיטִפֶּס עַד נֶאֱמַן לִי
בְּמָקוֹם מוֹשֵׁב הַשָּׁטָן:
י' אֶפֶס שָׁמַץ דָּבָר מֵצֵאתִי בָךְ כִּי-נִמְצְאוּ בָךְ אֲנָשִׁים
דְּבָקִים בְּתוֹרַת בָּלְעָם אֲשֶׁר הוֹרָה לְבָלֵק לַתַּת מִכְשׁוֹל
לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאכֹל מִזִּבְחֵי אֱלִילִים וְלִזְנוּת:
טו וְכֵן נִמְצְאוּ גַם-בָּךְ אֲנָשִׁים דְּבָקִים בְּתוֹרַת הַנִּיקָלְסִיִּים
אֲשֶׁר שָׁנְאֵתִי:
טז שׁוֹכֵה-נָא אִפּוֹא וְאִם לֹא תִשׁוּב אָבוֹא עָלֶיךָ מִהֲרָה
וְנִלְחַמְתִּי-בָכֶם בְּחֶרֶב-פִּי:
י"ז מִי אֲשֶׁר-אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד
לְקַהְלֹת לִמְנַצֵּחַ אֶתֶּן מִן-הַמֶּן הַשְּׁמֹר וְנִתְּתִי לוֹ אֶבֶן
לְבָנָה וְעַל-הָאֶבֶן חֻקִּים שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר אִישׁ לֹא יִקְבְּנוּ
בְּלִתִּי הַמִּקְבֵּל:
י"ח וְאֶל-מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּתִיאָטִירָא כְּתֹב כֹּה אָמַר
בֶּן-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עֵינָיו כְּלָבוֹת אֵשׁ וּמְרֻגְלָתִיו
כְּעֵין-נִחַשְׁתָּ קָלִל:
י"ט יִדְעֵתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ אֶת-אֲהֻבְתְּךָ אֶת-אֲמוּנָתְךָ
אֶת-עֲבֹדְתְךָ וְאֶת-עֲצֹר רוּחְךָ וְכִי רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ
הָאֲחֻרָּנִים מִן-הָרֵאשִׁינִים:
כ' אֶפֶס דָּבָר לִי אֵלֶיךָ כִּי הוֹשַׁבְתָּ עִמָּךְ אֶת-אִיזְבֵּל הָאִשָּׁה
הָאִמְרָת כִּי-נִבְיָאָה הִיא לְלַמֵּד אֶת-עַבְדִּי וּלְפַתֵּחַם
לִזְנוּת וְלֵאכֹל מִזִּבְחֵי אֱלִילִים:
כ"א וְאֲנִי נִתְּתִי לָהּ זִמָּן לְשׁוּב וְהִיא לֹא שָׁבָה מִתְּנוּחֶיהָ:
כ"ב הִנֵּה אֲנִי מִשִּׁיל אֶתָּה אֶל-הַמַּטָּה וְנִאֲפִיָּה עִמָּה בְּצִרְחָה
גְּדוּלָּה אִם-לֹא יִשׁוּבוּן מִמַּעֲשֵׂיהֶם:
כ"ג וְאֶת-בְּנֵיהָ אֶפֶה בְּדָבָר וְיִדְעוּ כָּל-הַקֹּהֲלֹת כִּי אֲנִי הוּא
בְּחֹן כְּלִיּוֹת וְלֹב וְלֹאִישׁ אִישׁ מִכֶּם כְּמַעֲלָלִיו אֲשִׁיב לוֹ:
כ"ד וְאַתֶּם הַנִּשְׁאָרִים בְּתִיאָטִירָא כָּל-אֲשֶׁר לֹא נָטוּ יָדָם
עִם-הַלְמוּדִים הָהֵם וְלֹא יָרְדוּ לְעִמָּק מִחֻקֵּי הַשָּׁטָן
כְּאֲשֶׁר זֶה לְשׁוֹנָם בְּפִיהֶם אֲלֵיכֶם הִנֵּנִי מְדַבֵּר כִּי
לֹא-אֲשִׁים עֲלֵיכֶם עַל אַחֵר:
כ"ה בְּלִתִּי כִּי-תִשְׁמְרוּן אֶת אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם עֲלֵיכֶם לְשִׁמּוֹר עַד
כִּי אָבוֹא:
כ"ו הַמְּנַצֵּחַ הַשְּׁמֹר אֶת-מִצְוֹתַי עַד-הַקֶּץ אֶתֶּן-לוֹ מִמְּשָׁלָה
עַל-הַגּוֹיִם:
כ"ז וְהוּא יִרְעֵם בְּשִׁבְטֵי בְּרֹזֶל וְכִכְלִי יוֹצֵר יִנְפָצֵם כְּאֲשֶׁר
דָּבָר לִי אֲבִי גַם-אֲנִי:
כ"ח וְנִתְּתִי לוֹ אֶת-כּוֹכַב הַשָּׁחַר:
כ"ט מִי אֲשֶׁר-אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד
לְקַהְלֹת:

פרק ג

א וְאֶל-מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּסִרְדִּים כְּתֹב כֹּה אָמַר הוּא
אֲשֶׁר-לוֹ שְׂבָעָה רוּחוֹת הָאֱלֹהִים וְשְׂבָעָה כּוֹכָבִים
יִדְעֵתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ כִּי-לֹךְ שֵׁם אֲשֶׁר אֶתָּה חֵי וְהִנֵּךְ
מֵת:

ב הַתְּעוֹרֶרְנָא וְחֻזַּק אֶת-הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה הַקֹּרְבָּה
לְמָוֶת כִּי לֹא-מֵצְאֵתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ שְׁלָמִים לִפְנֵי אֱלֹהֵי:
ג זְכוֹר אִפּוֹא מִה-לְמִדָּת וּמִה שְׁמַעְתָּ וּשְׁמֹר כָּל-אֱלֹהִי
וְשׁוּבָה אֵלַי וְאִם-לֹא תַחֲשׁוּשׁ לְהַתְּעוֹרֵר אָבוֹא כְּגֹבֵב וְלֹא
תִדַּע בְּאִי-זוֹ שְׂעָה אֲנִי בָא עָלֶיךָ:
ד יֵשׁ-לָךְ שְׁמוֹת מַעֲשִׂים גַּם-בְּסִרְדִּים אֲשֶׁר לֹא טָמְאוּ
אֶת-בְּגָדֵיהֶם הֵם יִתְהַלְכוּן עִמִּי בְּבִגְדִים לְבָנִים כִּי לָהֶם
יָאֲתָה:
ה הַמְּנַצֵּחַ הוּא יִלְבֹּשׁ לְבָנִים וְלֹא אֶמְחָה אֶת-שְׁמוֹ מִסֵּפֶר
הַחַיִּים כִּי אֶת-שְׁמוֹ אוֹדָה לִפְנֵי אֲבִי וְלִפְנֵי מְלָאכָיו:
ו מִי אֲשֶׁר-אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד
לְקַהְלֹת:
ז וְאֶל-מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּפִילְדֵּלְפִיָּא כְּתֹב כֹּה אָמַר הַקְּדוֹשׁ
הַנֶּאֱמָן אֲשֶׁר בִּידּוֹ מִפְּתַח דְּוָד הַפֶּתַח וְאִין סִגְרָא וְהַסִּגְרָא
וְאִין פֶּתַח:
ח יִדְעֵתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ הִנֵּה נִתְּתִי לִפְנֵיךָ שַׁעַר פְּתוּחַ
אֲשֶׁר-לֹא-יִוָּכַל אִישׁ לְסַגְרוֹ כִּי יֵשׁ-לָךְ כַּח מַעַט
וְתִשְׁמֹר אֶת-דְּבָרֵי וְלֹא שְׁקִרְתָּ בְּשָׁמִי:
ט הִנֵּנִי נֹתֵן אֶת-אֱלֹהִי מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר לְשָׁטָן הָאִמְרִים
כִּי יְהוּדִים הֵם וְאִינֶם בָּן כִּי אִם-כּוֹזְבִים הִנֵּנִי נֹתֵן
לִפְנֵיךָ כִּי יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ עַל-כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי
אֲהַבְתִּיךָ:
י יַעַן שְׁמַרְתָּ אֶת-דְּבָרֵי בְּעֲצֹר רוּחַ וְגַם-אֲנִי אֲשַׁמְרְךָ
בְּיוֹם מָסָה הַבָּא עַל-תִּבְלִי כְּלָה לְנַסּוֹת אֶת-יִשְׂרָאֵל
הָאֶרֶץ:
יא הִנֵּנִי בָא מִהֲרָה שְׁמֹר אֶת אֲשֶׁר לָךְ פֶּן-יִקַּח אִישׁ מִמָּךְ
אֶת-כְּתָרְךָ:
יב הַמְּנַצֵּחַ אֶתְּנֵנוּ לְעַמּוּד בְּהִיכָל אֱלֹהֵי וְלֹא-יִעֲתַק עוֹד
מִמָּקוֹמוֹ הַחוּצָה וְכַתְּבֵתִי עָלָיו אֶת-שֵׁם אֱלֹהֵי
וְאֶת-שֵׁם עִיר אֱלֹהֵי הָלֹא הִיא יְרוּשָׁלַיִם הַחֲדָשָׁה
הַיְרֻדָּת מֵאֵת אֱלֹהֵי מִן-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-שְׁמִי הַחֲדָשׁ:
יג מִי אֲשֶׁר-אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד
לְקַהְלֹת:
יד וְאֶל-מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּלוּדְקִנָּא כְּתֹב כֹּה אָמַר הָאֵמֶן עַד
הָאֲמָת וְהַצֶּדֶק וְרֵאשִׁית בְּרִיאַת הָאֱלֹהִים:
טו יִדְעֵתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ כִּי לֹא קָר וְלֹא חָם אֶתָּה מִי-יִתֶּן
וְהִיֵּיתָ קָר אוֹ-חָם:
טז אֵךְ יַעַן כִּי נָטָה אֶתָּה מִשְׁגִּיחֶם לֹא חָם וְלֹא קָר אָקִיא
אֶתְךָ מִפִּי:
יז וְאַתָּה אִמְרָתְךָ הֵן הַעֲשֵׂרְתִּי וְכַבִּיר מֵצָאָה יָדִי וְלֹא אֲחִסֵּר
דָּבָר וְלֹא יִדְעָתָ כִּי-נִדְּבָה וְאִמְלֵל אֶתָּה עֲנִי עוֹר וְעָרִם:
יח אִיעֲצֶךָ לְקִנּוּת מִיָּדִי זֶהָב צָרוּף בָּאֵשׁ וְתַעֲשֶׂר וּבִגְדִים
לְבָנִים אֲשֶׁר תִּלְבֹּשׁ וּבִשְׂתַּת עֲרוֹתְךָ לֹא תִגְלֶה וְשִׁמָּן
מִרְפָּא לְמִשַׁח עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּרְאֶה:
יט כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר אֲנִי אֲהַב אוֹכִיחֶנּוּ וְנִאֲסִרְנוּ עַל-כֵּן
הַתְּאֻמָּן-נָא וְשׁוּבָה אֵלַי:
כ הִנֵּה אֲנִי עֹמֵד לְפָתַח וְדַפֵּק אִישׁ כִּי יִשְׁמַע אֶת-קוֹלִי
וּפִתַּח אֶת-הַדֶּלֶת אָבֹא לֵאכֹל עִמּוֹ וְהוּא עֹמֵד:

^{כא} המנצח אתן-לו לשבת עמי על-כסאי כאשר גם-אנכי נצחתי וישבתי עם-אבי על-כסאו:
^{כב} מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:

פרק ד

^א אחר הדברים האלה ראיתי והנה שער נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתי כשופר מדבר אלי לאמר עלה הנה והראתיך את אשר תקרינה אחרי-כן:
^ב ותנח עלי הרוח כרגע והנה כסא נצב בשמים ואחד ישב על-הכסא:
^ג והישב ההוא כמראה אבן ישפה כאבן אדם וקשת סביב לכסא כעין ברקת:
^ד ועשרים וארבעה כסאות עמדים אל-הכסא מסביב ועל-הכסאות ראיתי עשרים וארבעה זקנים יושבים מלפשים בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם:
^ה ומתוך הכסא יצא כרק רעם ורעש ושבעה לפידים בערים לפני הכסא אשר-הם שבעה רוחות האלהים:
^ו ולפני הכסא ים זכוכית כעין הקרח ובתוך הכסא וסביב לו ארבע חיות מלאות עינים מפנים ומאחור:
^ז דמות החיה הראשונה כאריה והחיה השנית כעגל והחיה השלישית פנים לה כפני אדם והדמות החיה הרביעית כנשר מעופף:
^ח וארבע החיות שש כנפים שש כנפים לאחת והן מלאות עינים מסביב ומלפנים והשקט אין להן יומם לילה כי קראות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהי צבאות אשר הוא הוה הנה ועתיד לבא:
^ט ולעת החיות נתנוה הוד והדר ושבח לישב על-הכסא אשר-הוא חי עד-עולמי עולמים:

^י כן יפלו העשרים וארבעה הזקנים על-פניהם ומשתחוים לפני הישב על-הכסא אשר הוא חי עד-עולמי עולמים ואת-עטרותיהם גיפו יורידו ארצה לפני הכסא לאמר:
^{יא} לך יהוה אלהינו יאתה לקחת הוד והדר ועז כי אתה בראת כל-אלה וברצונך נהיו ונבראו:

פרק ה

^א וארא והנה בימין הישב על-הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמים:
^ב ומלאך אדיר ראיתי קרא בקול גדול מי ידיו רב-לו לפתח את-הספר ולהתיר את-חתמיו:
^ג ולא-נמצא רב-כח בשמים ובארץ ומתחת לארץ לפתח את-הספר ואף לא-להביט אליו:
^ד ואני בכיתי הרבה בכה כי לא-נמצא רב-כח לפתח את-הספר ולקרא בו או-להבט אליו:

^ה ויאמר אלי אחד מן-הזקנים אל-תבכה הנה גבר האריה משבט יהודה שרש דוד לפתח את-הספר ולהתיר שבעת חתמיו:

^ו וארא והנה בתוך הכסא וארבע החיות ובתוך הזקנים עמד שה כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר שבעה רוחות האלהי המה משוטטים בכל-הארץ:

^ז ויבא ויקח את-הספר מימין הישב על-הכסא:
^ח והי בקחתו את-הספר ויפלו על-פניהם ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים לפני השה וכנור ביד איש איש מהם ומחתות זהב מלאות קטרת אשר תפלות הקדושים הנה:

^ט וישירו שיר חדש לאמר לך נאנה לקחת את-הספר לפתח את-חתמיו כי נשחטת ויבדמך קניית עדתך לאלהים מכל-שבט ולשון ומכל-עם וגוי:

^י ותעש אתם למלכים ולכהנים לפני אלהינו למלך בארץ:

^{יא} אז ראיתי ושמעתי קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים ומספרם רבאות רבבות ואלפי אלפים:

^{יב} והם ענו בקול כם נאנה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה יהוד והדר וברכה:

^{יג} וכל-יצור אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על-פני הימים וכל אשר בהם שמעתי ענים לאמר אלהי-הישב על-הכסא ואל-השה הברכה וההוד וההדר והממשלה עד-עולמי עולמים:

^{יד} וארבע החיות ענו אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על-פניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים:

פרק ו

^א אחרי-כן ראיתי את-השה פתח אחד מן-שבעה החתמות וקול אחת מן-ארבע החיות בקול רעם שמעתי לאמר בא וראה:

^ב וארא והנה סוס לבן והרכב עליו לו קשת ונעטרו-לו עטרה ויצא כגבור מלחמה אשר יעז בגברתו:

^ג וכאשר פתח את-החתום השני שמעתי את-החיה השנית אמרת בא וראה:

^ד ויצא סוס אחר אדם והרכב עליו כח בידו להעביר את-השלוש מן-הארץ לבעבור יחרגו איש את-רעהו וחרב גדלה נתנה בידו:

^ה וכאשר פתח את-החתום השלישי שמעתי את-קול החיה השלישית לאמר בא וראה ואבט והנה סוס שחר והרכב עלי מאזני משקל בידו:

^ו ואשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בבקע פסף ושלשה קבים שערים בבקע פסף ואת-השמן ואת-הזיין אל-תשחת:

^ז וכאשר פתח את-החתום הרביעי שמעתי קול החיה הרביעית לאמר בא וראה:

ח נֶאֱרָא וְהָגָה סוּס כְּעֵין יִרְקוֹן וְהִרְכַּב עָלָיו מִנֹּת שְׁמוֹ
וּשְׂאוֹל יֵצֵאת אַחֲרָיו וְכַח נִתֵּן לָהֶם לְהִרְגֹּת אֶת-רַב־עַ
הָאָרֶץ בְּחֶרֶב בְּרָעַב בְּדָבָר וּבְחַיִּית הַשָּׂדֶה:
ט וּכְפָתְחוּ אֶת-הַחוֹתֹם הַחֲמִישִׁי נֶאֱרָא מִתַּחַת לַמִּזְבֵּחַ
אֶת-נִפְשוֹת הַנְּהַרְגִים עַל-דָּבָר הָאֱלֹהִים וְעַל-אֲשֶׁר
נָתַנוּ אֶת-עַדוֹתָם:
י וְהֵם צִעֲקִים בְּקוֹל גָּדוֹל עַד-מִתִּי אֲדֹנָי אֵל קְדוֹשׁ אֵל
אֱמֶת עַד-מִתִּי לֹא-תִבָּא בְּמִשְׁפָּט וְלֹא-תִקָּם דָּמָנוּ
הַשְׁפוּף מִיִּשְׁבֵּי הָאָרֶץ:
יא וַיִּנָּתֶן-לָהֶם מַחְלָצוֹת לִבְנוֹת לֵאמֹר כִּי עָלִיהֶם לְהוֹחִיל
עוֹד מַעַט עַד אֲשֶׁר שְׁלֹם יִהְיֶה מִסֹּפֶר חֲבֵרֵיהֶם וְאֶחֱיָהֶם
אֲשֶׁר יִשְׁפֹּף דָּמָם כְּמוֹתָם:
יב וּכְפָתְחוּ אֶת-הַחוֹתֹם הַשֵּׁשִׁי נֶאֱרָא וְהָגָה וְנָעָה גְדֻלָּה
הַשָּׁמַשׁ לִבְשָׁה קִדְרוֹת כְּאֶדְרֶת שָׁעַר וְהִירָח נִהְפָּף
לְדָם:
יג וְכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם נָפְלוּ אֶרְצָה כְּתֹאנָה כְּשִׁלְכֶת פִּגְיָה
מִפְּנֵי רוּחַ סָעָרָה:
יד הַשָּׁמַיִם כִּסְפָּר נִגְלוּ וְהָרִים נֶאֱמִי הֵימָּה נִעְתְּקוּ מִמְּקוֹמָם:
טו וּמִלְכֵי-אָרֶץ וְשָׂרֵי הָאֱלֹפִים עֲשִׂירֵי עִם וְגִבּוֹרֵי
כַח עֲבָדִים וּבְנֵי חֹרִים הִתְחַבְּאוּ בְּמַעְרוֹת כָּלָם וּבֵין
הַסְּלָעִים בְּהָרִים:
טז וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי-הָרִים וְאֱלֹהֵי-הַסְּלָעִים נָפְלוּ עָלֵינוּ פֶּסוּ
אֲתָנוּ מִפְּנֵי הַיֹּשֵׁב עַל-הַכֶּסֶּא וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַף הַשָּׁה:
יז כִּי יוֹם זַעֲמָם הַגָּדוֹל בָּא וּמִי יַעֲמֹד:

פרק ז

א וְאַחֲרֵי-כֵן רָאִיתִי אֶרְבָּעָה מַלְאָכִים עֹמְדִים עַל-אֶרְבַּע
כְּנָפוֹת הָאָרֶץ וְתַפְשִׁים בְּאֶרְבַּע רֹוחוֹתֶיהָ לְבַלְתִּי תִהְיֶה
רוּחַ נִשְׁבֶּת לֹא בָאָרֶץ וְלֹא בָּיָם וְלֹא בְּכָל-עֵץ:
ב נֶאֱרָא מִלֶּאֱךָ אַחֵר עָלָה מִמִּזְרַח-שָׁמֶשׁ וְנִשָּׂא חוֹתֹם
אֶל-חֵי וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל-אֶרְבָּעָה הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר
הִפְקִדָה בֵּינָם לְהַשְׁחִית אֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הָיָם:
ג וַיֹּאמֶר אֶל-תַּשְׁחִיתוּ אֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הָיָם וְאֶת-הָעֵצִים
עַד כִּי-תִחַמְּנוּ אֶת-עַבְדִּי אֱלֹהֵינוּ עַל-מַצְחֹתֵיהֶם:
ד וְאֲשַׁמֶּע אֶת-מִסְפַּר הַנְּחֻתָּמִים מֵאֵת אֵלָּה וְאֶרְבָּעָה
וְאֶרְבָּעִים אֵלָּה אֲשֶׁר נִחְתָּמוּ מִקֶּרֶב כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְשִׁבְטֵיהֶם:
ה לְמַטֵּה בְנֵי-יְהוּדָה נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי
רְאוּבֵן נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי-גַד נִחְתָּמוּ
שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי-אֲשֶׁר נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר
אֵלָּה:
ו לְמַטֵּה בְנֵי-נַפְתָּלִי נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה
בְנֵי-מְנַשֶּׁה נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה:
ז לְמַטֵּה בְנֵי-שִׁמְעוֹן נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה
בְנֵי-לֵוִי נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי-יִשְׁשָׁכָר
נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה:

ח לְמַטֵּה בְנֵי-זְבֻלֹן נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה
בְנֵי-יוֹסֵף נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי-בְנִימִין
נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה:
ט אַחֲרֵי-כֵן רָאִיתִי וְהָגָה הַמֶּזֶן רַב מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-יִיכַל
אִישׁ לִסְפֹּר מִקֶּרֶב כָּל-הַגּוֹיִם וְהַמְשָׁפְחוֹת וְהָעַמִּים
וְהַלְשָׁנוֹת בָּאוּ וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי הַכֶּסֶּא וּלְפָנֵי הַשָּׁה
מְלַבְּשִׁים שְׂמֹלוֹת לִבְנוֹת וְכַפּוֹת תְּמָרִים בִּידֵיהֶם:
י וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ הִישׁוּעָה לְאֱלֹהֵינוּ הַיֹּשֵׁב
עַל-הַכֶּסֶּא וְלִשָּׁה:
יא וְכָל-הַמַּלְאָכִים הַנֹּצְצִים סָבִיב לַכֶּסֶּא וְסָבִיב לְזֻקְנֵיהֶם
וְלֶאֱרָבַע הַחַיּוֹת נָפְלוּ עַל-פְּנֵיהֶם לִפְנֵי הַכֶּסֶּא וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְאֱלֹהִים:
יב וַיֹּאמְרוּ אָמֵן הַבְּרָכָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַבִּינָה וְהַתְּהַלָּה
וְהַגְדֵּלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַנְּצַח לְאֱלֹהֵינוּ עַד-עוֹלָמֵי עוֹלָמִים
אָמֵן:
יג וַיַּעַן אֶחָד מִן-הַזֻּקְנִים וַיֹּאמֶר אֵלֵי מִי אֵלֶּה הֵם
הַמְּלַבְּשִׁים שְׂמֹלוֹת לִבְנוֹת וּמֵאֵין בָּאוּ:
יד וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי אֲתָה יִדְעָה וַיֹּאמֶר אֵלֵי אֵלֶּה הֵם
הַבָּאִים מִרַב צָרָה אֲשֶׁר כָּבְסוּ שְׂמֹלָתָם בְּדָם הַשָּׁה עַד
אֲשֶׁר הִלְבִּינוּ:
טו וְעַל-כֵּן הֵם עֹמְדִים לִפְנֵי כֶסֶא הָאֱלֹהִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לְפָנָיו בְּהִיכָלוֹ יוֹמָם וּלְלַיְלָה וְהַיֹּשֵׁב עַל-הַכֶּסֶּא יִגָּן
עֲלֵיהֶם:
טז לֹא יִרְעֻבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ עוֹד וְלֹא-יִכָּם שָׂרֵב וְשִׁמְשׁ:
יז כִּי הַשָּׁה אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַכֶּסֶּא הוּא יִרְעָה אֹתָם
וְעַל-מְבוּעֵי מַיִם חַיִּים יִנְהַלֵּם וּמִחָה אֱלֹהִים כָּל-דִּמְעָה
מִעֵינֵיהֶם:

פרק ח

א אַחֵר פָּתַח אֶת-הַחוֹתֹם הַשְּׁבִיעִי וְתִהְיֶה דְּמָמָה בְּשָׁמַיִם
כְּחֻצֵי שָׁעָה:
ב וַנֶּאֱרָא שְׂבָעָה שׁוֹפְרוֹת נְתוּנִים לְשִׁבְעַת הַמַּלְאָכִים
הָעֹמְדִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
ג וַיָּבֹא מִלֶּאֱךָ אַחֵר וַיַּעֲמֵד אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ וּבִידּוֹ מִקְטָרֶת
זָהָב וַיִּתְּנוּ לוֹ עֲתֻרַּת קִטְרֶת לְהַקְטִיר עִם-תְּפִלּוֹת
כָּל-הַקְּדוֹשִׁים עַל-מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב אֲשֶׁר לִפְנֵי הַכֶּסֶּא:
ד וַיַּעַל עֹתָר עֲנַן הַקְטָרֶת עִם-תְּפִלּוֹת הַקְּדוֹשִׁים מִיַּד
הַמַּלְאָךְ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
ה וַיִּקַּח הַמַּלְאָךְ אֶת-הַמִּקְטָרֶת וַיִּמְלָאָהּ אֵשׁ
מִעַל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּצַּק עָלֶיהָ אֶרֶץ וַיְהִי קוֹל וְרַעַם וּבְרָק
וְרָעַשׁ:
ו וְשִׁבְעַת הַמַּלְאָכִים עִם-שִׁבְעַת שׁוֹפְרֹתֵיהֶם עָמְדוּ
נִכְנִיִם לְתַקְעַ:
ז וַיִּתְקַע הַמַּלְאָךְ הָרִאשׁוֹן וַיְהִי-כִרְדּוֹ וְאֵשׁ וָדֶם בְּלוּלִים
יַחַד שְׁטָפִים אֶרְצָה וַתִּשְׁרַף שְׁלִישִׁית הָאָרֶץ וּשְׁלִישִׁית
הָעֵצִים וְכָל-יִרְקַע עֵשֶׂב נִשְׂרָף:
ח וַיִּתְקַע הַמַּלְאָךְ הַשֵּׁנִי וּכְמוֹ הַר גָּדוֹל בָּעַר בְּאֵשׁ נָפַל
אֶל-תּוֹךְ הַיָּם וּשְׁלִישִׁית הַיָּם נִהְפְּכָה לְדָם:

ט ויגוע כל-בשר אשר נשמת-רוח חיים באפיו אשר
 בשלישית היום והאניות שלישית מהן נהרסו:
 י ויתקע המלאך השלישי ויפל כוכב גדול כלפיד בער
 מן-השמים ויפל על-השלישית מן-הנהרות
 ומן-מעיינות המים:
 יא והכוכב נקרא שמו לענה ושלישית מן-המים היתה
 ללענה ורבים מבני אדם מתו מן-המים כי מרים הם:
 יב ויתקע המלאך הרביעי והנה שלישיית מן-השמש
 הפתה ושלישית מן-הירח ושלישית מן-הפוכבים עד
 כי-חשכה שלישייתם והיום לא הגיע אורו שלישיתו
 וכן הלילה:
 יג וארא ואשמע מלאך מעופף בחצי השמים קרא בקול
 גדול אוי אוי אוי לישיבי הארץ מפני קלות השופר
 אשר יתר שלשת המלאכים נכנים לתקע:

פרק ט

א ויתקע המלאך החמישי וארא כוכב נפל מן-השמים
 ארצה וינתן-לו מפתח לבאר התהום:
 ב ויפתח את-באר התהום ויצל קיטור מן-הבאר פקיטור
 הכבשן רב-מאד ותחשף השמש ופני השמים מקיטור
 הבאר:
 ג ומתוף הקיטור יצא ארבה על-הארץ וכח נתן להם
 כח העקרבים בארץ:
 ד והם צוו לבלתי שחת את-עשב הארץ ולא את-הירק
 ולא את-עץ השדה כי אם-את-האנשים לבדם אשר
 אין-להם חותם אלהים על-המצח:
 ה ולא נתן להם להמיתם כי אם-רק לענותם חמשה
 חדשים במכאוב קשה כמכאוב אדם אשר העקרב
 יקנו:
 ו בימים ההם יבקשו בני-האדם את-המוות ולא
 ימצאו וישאלו את-נפשם למות והמות יברח מהם:
 ז ומראה הארבה כמראה סוסים ערוכים למלחמה
 ועל-ראשיהם כעטרות זהב וכפני אנשים פניהם:
 ח ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריות:
 ט ועליהם שרינים כשריני ברזל וקול פניהם כקול
 מרכבות המון סוסים אשר ירצון לקרב:
 י ויזנבות להם כמו עקרבים ויזנבותם דרבנות אשר
 אונם כם לענות את-בני אדם חמשה חדשים:
 יא ועליהם מלך הוא מלאך התהום אשר שמו בשפת
 עבר אבדון והיננים יקראו-לו אפוליון:
 יב נהי אחד חלף הלה-לו ונהי שני שלישי הנם באים:
 יג ויתקע המלאך הששי ואשמע קול קרא מבין קרנות
 מזבח הזהב אשר לפני אלהים:
 יד אל-המלאך הששי אשר השופר בידו לאמר התר
 את-ארבעה המלאכים האסורים על-הנהר הגדול
 נהר-פרת:

טו וארבעה המלאכים התרו אשר ערוכים היו לשעה
 וליום ולחדש ולשנה להמית את-השלישית מן-בני
 האדם:
 טז ומספר צבאות הפרשים עלה לשתי רבבות
 כי-כן שמעתי מספרם:
 יז וכן ראיתי בחזון את-הסוסים ואת-רכביהם אשר
 שריניהם כמראה אש תכלת וגפרית וראשי הסוסים
 כראשי אריות ומפיהם עלתה אש עשן וגפרית:
 יח בשלש מגפות אלה באש בעשן ובגפרית העלות
 מפיהם הבה חלק שלישי מן-בני האדם:
 יט כי-כח הסוסים במו-פיהם ויזנבותם כי ויזנבותם
 כנחשים הם וראשים להם אשר כם הם מחבלים:
 כ ושאר בני האדם אשר לא מתו במגפות האלה
 לא-שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עוד לשנים
 ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא-יראון
 ולא-ישמעון ולא יהלכו:
 כא וגם לא-שבו מרצח ומכשפים ומזנות ומגנבה אשר
 בידיהם:

פרק י

א וארא מלאך אחר אדיר ירד מן-השמים עטה ענן
 בשלמה וקשת על-ראשו פניו כעין השמש ורגליו
 כעמודי אש:
 ב ובידו ספר קטן פתוח ויצג את-רגלו הימנית על-הים
 ואת-השמאלית על-הארץ:
 ג וכארי שאג קרא בקול גדול ובקראו השמיעו שבעת
 הרעמים קול דברים:
 ד וכאשר השמיעו שבעת הרעמים קול דבריהם
 הואלתי לכתב ואשמע קול מן-השמים לאמר אלי
 חתום את-הדברים אשר השמיעו שבעת הרעמים
 ואל-תכתב אתם:
 ה והמלאך אשר ראיתי עמד על-הים ועל-הארץ הרים
 את-ימינו אל-השמים:
 ו וישבע בחי העולם אשר ברא את-השמים ואת
 אשר-בם ואת-הארץ ומלואה ואת-הים ואת-אשר
 בתוכו אם-תמשך עוד העת:
 ז רק בימים ההם אשר המלאך השביעי יתן קולו ויואל
 לתקוע יתם סוד אלה כאשר בשר את-עבדיו
 הנביאים:
 ח והקול אשר שמעתי מן-השמים דבר אלי שנית לאמר
 לך קח את-הספר הפתוח מיד-המלאך העמד
 על-הים ועל-הארץ:
 ט ואלך אל-המלאך ואמר אליו תנה-לי את-הספר
 הקטן ויאמר אלי קח לך ואכל אותו והוא ימר לבטןך
 ובקיף יהיה כדבש למתוק:
 י ואקח את-הספר הקטן מיד-המלאך ואכל אותו ויהי
 כפי כדבש למתוק אף המר לבטני אחרי אכלי אותו:

י"א וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא תוֹסִיף עוֹד לְהַנְבִּיאַ עַל-רַבִּים עַמִּים וְגוֹיִם וּלְשָׁנוֹת וּמַלְכִּים:

פרק יא

א וַיִּתְּנֵן-לִי קִנְיָה דְּוָמָה לְקִנְיָה הַמִּדָּה וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר קוֹם וּמַד אֶת-הַיָּכָל הָאֱלֹהִים וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-מְקוֹם הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים שָׁם:

ב וַנִּתְּשֶׁת אֶת-חֲצֵר הַהֵיכָל הַחִיצוֹן וְלֹא תִמָּד אֹתוֹ כִּי-נִתֵּן בְּיַדִּי הַגּוֹיִם וְרַמְסוּ אֶת-עֵיר הַקֹּדֶשׁ אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם חֳדָשׁ:

ג וַנִּתְּתִי לְשָׁנִי עֲדִי וְנִבְּאוּ יָמִים אֶלֶף מֵאֹתִים וְשָׁשִׁים בְּלִבּוֹשׁ שָׁק:

ד אֵלֶּה הֵם שְׁנֵי הַיּוֹתִים וְשְׁתֵּי הַמִּנְרוֹת הָעֹמְדִים עַל-אֱלֹהֵי הָאָרֶץ:

ה וְכִי-יִבְקֹשׁ אִישׁ לִנְגַע בָּם תֵּצֵא אִשׁ מִפִּיהֶם וְתֹאכַל אֶת-אִיְבֵיהֶם מוֹת יָמוּת כָּל-הַמִּבְקֹשׁ לִנְגַע בָּם לְרַעָה:

ו וְהֵם יִשְׁ-לֹאֵל יָדָם לַעֲצֹר אֶת-הַשָּׁמַיִם לְבִלְתִּי הִיֹּת מִטֵּר כְּלִימִי נְבוֹאָתָם וְיִשׁ לֹאֵל יָדָם לְחַפֵּף אֶת-הַמַּיִם לָדָם וְלַהֲפֹת אֶת-הָאָרֶץ בְּכָל-מָכָה כְּדֵי חֲפָצָם:

ז וְכַלּוֹת עֲדוּתָם תִּלָּחֶם-בָּם הַחֲמָה הָעֹלָה מִן-הַתְּהוֹם תִּגְבֹּר עֲלֵיהֶם וְתִהְרַג אֹתָם:

ח וּפְגַרֵיהֶם יִפְּלוּ בְּרֹחוֹב הָעִיר הַגְּדוֹלָה הַנִּקְרָאת בְּשֵׁם מֶשֶׁל סֹדוֹם וּמִצְרַיִם אֲשֶׁר שָׁם-נִצָּלַב גַּם-אֲדֹנֵיהֶם:

ט וְרַבִּים מִן-הָעַמִּים וְהַמִּשְׁפָּחוֹת וְהַלְשָׁנוֹת וְהַגּוֹיִם יִרְאוּ אֶת-פְּגַרֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְחֲצִי וְלֹא יִתְּנוּ לַקְּבֹר אֶת-הַחֲלָלִים בְּמָקוֹם קָבֹר:

י וַיִּשְׁבִּי הָאָרֶץ יִישֻׁשׁוּ יִגִּילוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁלַחוּ מִנּוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר עָבְרוּ שְׁנֵי הַנְּבִיאִים הָאֵלֶּה אֶת-יִשְׁבִּי הָאָרֶץ:

י"א וּבִמְלֹאת שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְחֲצִי בָּא בָהֶם רוּחַ חַיִּים מֵאֵת הָאֱלֹהִים וַיַּעֲמֵדוּ עַל-רִגְלֵיהֶם וַחֲתַת אֱלֹהִים נִפְלָה עַל-כָּל-רֹאשֵׁיהֶם:

י"ב וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל גְּדוֹל קֹרָא אֲלֵיהֶם מִן-הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר עֲלוּ הִנֵּה וַיַּעֲלוּ כַעֲנַן הַשָּׁמַיִם וַעֲנִי אִיְבֵיהֶם רֹאוֹת:

י"ג וַיְהִי רַעַשׁ גְּדוֹל בָּעֵת הַהִיא וַתִּפֹּל עֲשִׂירִית הָעִיר וַשְּׁבַעַת אֲלָפִים אֲנָשִׁים לְמִסְפָּר שְׁמוֹת מֵתוֹ כְּרַעַשׁ וְהַנִּשְׁאָרִים רָעָה אַחֲזָתָם וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם:

י"ד נָהִי הַשָּׁנִי חֶלֶף הֶלֶךְ-לוֹ וְנָהִי הַשְּׁלִישִׁי עַד-מִהֲרָה הִנֵּה בָּא:

ט"ו וַיִּתְּקַע הַמֶּלֶךְ הַשְּׁבִיעִי וְקִלּוֹת גְּדוֹלִים נִשְׁמָעוּ בַּשָּׁמַיִם לֵאמֹר הִיָּתָה מַמְלַכַת הָאָרֶץ לְאֲדֹנֵינוּ וְלִמְשִׁיחוֹ וְהוּא יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ט"ז וַעֲשִׂירִים וְאַרְבָּעָה הַיָּמִים הַיִּשְׁבִּים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים עַל-כִּסְאוֹתָם נִפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים:

י"ז וַיֹּאמְרוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵי צִבְאוֹת הוֹה וְהָיָה וַיְבוֹא כִּי לְבִשְׁתָּ עוֹ גְּדִלְךָ וְתִמְלֹךְ:

י"ח הַגּוֹיִם רָגְשׁוּ בַחֲרוֹת אָפָם עַד בֹּא תְרוֹן אָפֶךָ יוֹם הַמִּשְׁפָּט לִישְׁנֵי עֶפֶר וְלַתַּת שָׂכָר לַעֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים

וְהַקְדוּשִׁים וַיִּרְאִי שְׁמֵךְ הַקְּטָנִים עִם-הַגְּדוֹלִים וְלַעֲכֹר אֶת-עֲכָרֵי הָאָרֶץ:

י"ט אַז נִפְתַּח הַיָּכָל הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאֶרֶץ בְּרִיתוֹ נִרְאָה שָׁם בְּמִקְדָּשׁוֹ וַיִּתְּמַלְטוּ בְּרָקִים וְקוֹלֹת רַעְמִים וַיִּזְעַקוּ וַיִּכְרְדוּ כָבֹד:

פרק יב

א וְאוֹת גְּדוֹל נִרְאָה אַז בְּשָׁמַיִם אִשָּׁה עָטָה מַעֲטָה שְׁמֶשׁ וַיִּלְכְּנָה תַּחַת רִגְלֶיהָ וְעַל-רֹאשָׁהּ יָצִין גִּזְרֵי שָׁנִים עֲשׂוֹר כּוֹכָבִים:

ב וְהִיא הָרָה לָלֵת וַתִּזְעַק בְּחִבְלֶיהָ כִּי נִהָפְכוּ עָלֶיהָ צָרֶיהָ:

ג וַיִּרְא אֹת שְׁנֵי בְּשָׁמַיִם וְהִנֵּה תַנִּין גְּדוֹל כְּמִרְאָה אִשׁ וְלוֹ שְׁבַעַת רָאשִׁים וְעֲשָׂר קַרְנִים וְעַל-רֹאשָׁיו שְׁבַע כְּתֻרוֹת:

ד וַיִּסָּחֵב בְּזַנְבּוֹ שְׁלִישִׁית מִן-כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁלִיכֵם אַרְצָה וַיַּעֲמֵד הַתַּנִּין לִפְנֵי הָאִשָּׁה לַעֲת לְדַתָּה לְבַלַּע אֶת-בְּנֶהּ בְּהִנְלָדוֹ:

ה וְהִיא יָלְדָה אֶת-בְּנֶהּ בֶּן זָכָר אֲשֶׁר עָתֵד לְרַעוֹת אֶת-הַגּוֹיִם כָּלָם בְּשִׁבְט בְּרִזָּל וַיִּלְקַח בְּנָהּ אֶל-הָאֱלֹהִים אֶל-כִּסְאוֹ:

ו וְהָאִשָּׁה בְּרַחֲמָה לָהּ הַמִּדְבָּרָה אֲשֶׁר-שָׁם הוֹכֵן-לָהּ מְקוֹם עַל-פִּי הָאֱלֹהִים לְכַלֵּל אֹתָהּ שָׁם יָמִים אֶלֶף וּמֵאֹתִים וְשָׁשִׁים:

ז וַתְּהִי מִלְחָמָה בַּשָּׁמַיִם מִיִּכְאֵל וַיִּצְבְּאוּ עֲרֹכוֹ קָרָב עִם-הַתַּנִּין וְהַתַּנִּין וַיִּצְבְּאוּ גִלְחָמוֹ עִמָּם:

ח וְלֹא יָכְלוּ לָהֶם וּמִקוֹמָם לֹא נִמְצָא עוֹד בַּשָּׁמַיִם:

ט וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת-הַתַּנִּין הַגְּדוֹל הוּא הַנֶּחָשׁ הַקְּדֵמָנִי אֲשֶׁר קָרָא לוֹ שׁוּטָן וְשׁוּטָן אֲשֶׁר הָדִית כָּל-יִשְׁבִּי תִבֵּל אֹתוֹ וְאֶת-מִלְאָכָיו עִמּוֹ הַשְּׁלִיכוּ אַרְצָה:

י וַאֲשַׁמְעַ קוֹל גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לֵאמֹר הַיּוֹם בָּאָה יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ גְבוּרָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ וּמִמְשַׁלַּת מְשִׁיחוֹ כִּי-הוֹרֵד שׁוּטָן אַחֲרָיו אֲשֶׁר-עָמַד לְשִׁטָּנָם לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה:

י"א וְהֵם גָּבְרוּ עָלָיו בְּדָם הַשָּׂה וּבַעֲדוֹת פִּיָּהֶם וְלֹא-אֶהְבּוּ אֶת-נִפְשָׁם עַד-מָוֶת:

י"ב עַל-כֵּן רָנוּ שָׁמַיִם וַצִּהְלוּ אֹתָם הַשָּׁכָנִים שָׁם אוֹי לִישְׁבִּי הָאָרֶץ וְלַשָּׁכְנֵי הָיִם כִּי-יִרְדּוּ אֲלֵיכֶם הַשָּׁטָן וַחֲמָתוֹ גְּדוֹלָה מִדַּעְתּוֹ כִּי תִקְצַר עֵתוֹ:

י"ג וְכִרְאוֹת הַתַּנִּין כִּי הוֹרֵד אַרְצָה וַיִּרְדֵּף אַחֲרֵי הָאִשָּׁה אֲשֶׁר יָלְדָה אֹת בֶּן הַזָּכָר:

י"ד וַיִּתְּנוּ לָאִשָּׁה שְׁתֵּי כִנְפִים כְּנָפֵי הַנֶּשֶׁר הַגְּדוֹל וַתַּעֲפֶף הַמִּדְבָּרָה אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִכְלְלוּ אֹתָהּ מוֹעֵד מוֹעֲדִים וְחֲצִי מִפְּנֵי הַנֶּחָשׁ:

ט"ו וַיִּקָּא הַנֶּחָשׁ נְהִר־מַיִם מִפִּיו אַחֲרֵי הָאִשָּׁה לְשִׁטְפָּהּ בְּנָהָר:

ט"ז וַתַּעֲזֹר הָאָרֶץ לָאִשָּׁה וַתַּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַע אֶת-הַנָּהָר אֲשֶׁר-הִקִּיא הַתַּנִּין מִפִּיו:

י' ויקצף התנין על-האשה וילך להלחם ביתר זרעה שמרי מצות-אלהים ועדות ישוע המשיח אתם:

פרק יג

א ואעמד על-חול שפת הים וארא חיה עלה מן-הים אשר לה שבעה ראשים ועשר קרניים ועל-קרניה עשר עטרות ושמות גדופים על-ראשיה:

ב והחיה אשר עיני ראו דמתה לנמר ורגליה רגלי דב ופיה פי ארי והתנין נתן לה את-כחו ואת-כסאו וממשל-רב:

ג ואחזה אחד מראשיה כמכה מפת מות ומפת המות נרפאה וכל-הארץ העריצו את-החיה וינהרו אחריה:

ד וישתחוו אל-התנין כפי-נתן ממשלה לחיה ולפני החיה השתחוו לאמר מי כמו החיה מי יעז להלחם בה:

ה ולה נתן פס ממלל רברבן וחרפות וכח נתן-לה לעשות כרצונה שנים וארבעים חדש:

ו ותפתח את-פיה לחרף את-האלהים ולגדף את-שמו ואת-משפנו ואת-שכני השמים:

ז וינתן-לה לעשות מלחמה עם-הקדושים ולגבור עליהם וממשלה נתנה לה על כל-שבת ועם ולשון נגוי:

ח וכל-ישרי הארץ ישתחוו לפניה כל אשר לא נכתבו שמותם מני אז תסד ארץ בספר חיי הששה הטבות:

ט מי אשר-אזנים לו ישמע:

י מי אשר ישבה שבי בשבי ילך מי אשר ימית בחרב בחרב יומת בזאת נמצא עצר רוח ואמונה לקדשים:

יא וארא חיה אחרת עלה מן-האדמה בעלת שתי קרניים ככבש ומדברת כפי תנין:

יב והיא משלת על-פני החיה הראשנה בכל-ממשלתה ובפעלת ידיה השתחוו הארץ וישיבה לפני החיה הראשנה הנרפאה מן-מפת המות:

יג ותעש מופתים גדולים עד גם-להוריד אש מן-השמים ארצה לעיני בני אדם:

יד ותדיח את-ישרי הארץ במופתים הנתונים לה לעשות לפני החיה ותאמר אל-ישרי הארץ לעשות צלם לחיה אשר-הפתה מפת-חרב ותחי:

טו וגם נתן לה להפית רוח בצלם החיה עד אשר יכל לדבר ולעשות חק מי אשר-לא ישתחנה לצלם החיה יומת:

טז ותגזר אמר כי כקטן בגדול כעני כעשיר כעבד כבן-חורים כלם יתוו תו על-יד ימינם או על-מצחם:

יז וכי לא-יוכל איש לקנות ולמכור בלתי הוא אשר לו התו הוא שם החיה או-מספר שמה:

יח פה חכמה צפונה והמשפיל יחשב את-מספר החיה כי מספר אדם הוא ומספרו תרס:

פרק יד

א ואשא עיני והנה-שה עמד על-הר ציון ואצלו מאה וארבעים אלף נפש וארבעת אלפים הם אשר שמו ושם אביו כתובים על-מצחם:

ב ואשמע קול מן-השמים בקול מים רבים בקול רעם אדיר ואקשיב קשב והנה הוא קול מנגנים הפתים על-פי נבליהם:

ג וישירו שיר חדש לפני הפסא ולפני ארבע החיות והזקנים מבלי יכלת איש ללמד את-השירה הזאת בלתי מאה וארבעים אלף וארבעת אלפים אלה אשר נפדו מן-הארץ:

ד הלא הם אשר לא-נגאלו בנשים כי בתחתם הם כבתולות והלכים אחרי הששה אל-אשר ילך ופדוים הם מקרב בני האדם כבכורים לאלהים ולשה:

ה ומרמה לא-נמצאה בפיהם כי ישרים ותמימים הם לפני פסא האלהים:

ו וארא מלאך אחר מעופף בלב השמים ובשרת עולם בידו להגיד לישרי הארץ ולכל-גוי ושבת ולשון ועם:

ז ויקרא בקול גדול יראו את-האלהים והבולו כבוד כי יום המשפט הגה בא השתחוו לפניו אשר עשה את-השמים ואת-הארץ את-הים ואת כל-מעינו מים:

ח ומלאך אחר קרא אחריו נפלה נפלה בכל העיר הגדולה אשר מיין חמת תזנתה השקתה את-כל-הגוים:

ט ומלאך שלישי קרא אחריהם בקול גדול מי אשר ישתחנה אל-החיה ואל-צלמה ויתנה את-התו על-מצחו או על-ידו:

י גם-הוא ישתה מיין חמת אלהים מכוס התרעלה המלאה מזג זעמו ויתגלל בזלעפות אש וגפרית לעיני צבא הקדש ולעיני הששה:

יא ועשן כור ענים יעלה עד-עולמי עולמים ומנוח לא ימצאו יומם ולילה המשתחווים אל-החיה ואל-צלמה ואשר התוו תו שמה על-בשרם:

יב פה נמצא עצר רוח לקדשים פה השמרים מצות האלהים ואמונת ישוע:

יג ואשמע קול קרא אלי מן-השמים כתב אשרי המתים אשר מן-היום והלאה ימותו באדני ואף גם-הרוח ענה לאמר שם ינוחו יגיעי כח והלף אחריהם מעשה צדקם:

יד ואשא עיני והנה ענן צח ועל-הענן רכב כדמות בן-אדם ונגזר זהב על-ראשו ובידו מגל מלטש:

טו ומלאך אחר יצא מן-ההיכל ויקרא בקול גדול אל-הרכב על-הענן שלח את-המגל וקצר כי בא מועד לקצר אחרי אשר בשל קציר הארץ:

טז וישלח הרכב על-הענן את-מגלו על-פני הארץ ויקצר את-קציר הארץ:

^י וּמִלֶּאֱךָ אַחֵר יֵצֵא מִן־הַהִיכָל אֲשֶׁר בְּמִרוֹם וְגַם־בְּנִדּוֹ מִזְמֶרֶה מִלְטָשָׁה:
^י וַיָּבֵא מִלֶּאֱךָ אַחֵר מִן־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לוֹ שְׁלוֹטוֹן עַל־הָאֵשׁ וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־אֲשֶׁר לוֹ הַמִּזְמֶרֶה הַמִּלְטָשָׁה לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־הַמִּזְמֶרֶה הַמִּלְטָשָׁה וּבְצֹר אֶת־אַשְׁכֹּלֹת גִּפֶּן הָאֶרֶץ כִּי־הִבְשִׁילוּ עֲנֻכֶּיהָ:
^י וַיִּנָּף הַמִּלֶּאֱךָ אֶת־מִזְמֶרְתּוֹ עַל־הָאֶרֶץ וַיִּבְצֹר אֶת־אַשְׁכֹּלֹת גִּפֶּן הָאֶרֶץ וַיִּשְׁלַכֵן אֶל־תּוֹךְ הַגֹּת הַגְּדוֹלָה הִיא גַת חֲמַת אֱלֹהִים:
^כ וַיִּירָכּוּ בְּגַת מַחוּץ לְעִיר וַיֵּצֵא דָם מִן־הַגֹּת וַיִּגִּיעַ עַד־רִסְגֵי הַסּוֹסִים דֶּרֶךְ אֶלְף וְשָׁש־מֵאוֹת כִּכְרֹת אֶרֶץ:

פרק טו

^א וַאֲרָא מוֹפֶת אַחֵר גָּדוֹל וְנוֹרָא בְּשָׁמַיִם שְׁבַעָה מִלְּאָכִים נִשְׂאִים שְׁבַע מַגְפּוֹת אַחֲרָנוֹת כִּי בַּהֲנֶה תַתָּם חֲמַת אֱלֹהִים:
^ב וַיִּכְּסוּ וַיִּזְכְּרוּ בְּלֹל בְּאֵשׁ נִרְאָה לְעֵינַי וְאֵלֶּה אֲשֶׁר גָּבְרוּ עַל־הַחַיָּה וְעַל־צִלְמָה וְעַל־תְּנִינָה וּמִסְפָּר שְׁמָה עֲמָדִים עַל־יָם הַזְּכֹכִית וְכִנּוֹרוֹת אֵל בִּידָם:
^ג אֲזַיִּשְׁרוּ שִׁיר מִשָּׁה עֲבָד הָאֱלֹהִים וְשִׁיר הַשָּׁה לֵאמֹר גְּדֹלִים וְנוֹרָאִים מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת וַיִּדְרָכֶיךָ אֲמַת וַצִּדֵּק מִלֶּךְ הַקְּדוֹשִׁים:
^ד מִי לֹא יִרְאֶךָ יְהוָה מִי לֹא יִתֵּן כְּבוֹד לְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ אַתָּה לְבַדְּךָ וְכָל־הַגּוֹיִם יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כִּי־צִדִּיקְךָ נִגְלָתָה:
^ה וְאַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי וַהֲנִי הֵיכַל מִשְׁכַּן הַעֲדוֹת נִפְתַּח בְּשָׁמַיִם:
^ו וְשְׁבַעָה מִלְּאָכִים נִשְׂאִי שְׁבַע הַמַּגְפּוֹת יֵצְאוּ מִן־הַהִיכָל מִלְּבָשִׁים בְּגָדֵי־שֵׁשׁ צֹחַ וּבְהִיר וְחִגּוּרֵי אֲזוּר וְזָהָב בְּמִתְנִיָּהִם:
^ז וַתִּתֵּן אַחַת מֵאַרְבַּע הַחַיּוֹת אֶל־שְׁבַעַת הַמִּלְּאָכִים שְׁבַעָה מִזְרָקֵי זָהָב מְלֵאִים חֲמַת אֱלֹהִים אֵל חַי עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים:
^ח וְהַהִיכָל יִמָּלֵא עֶשֶׂן מִכְבוֹד עַז אֱלֹהִים וְלֹא יָכַל אִישׁ לְבֹא אֶל־הַהִיכָל עַד אֲשֶׁר תִּכְלִינָה שְׁבַע הַמַּגְפּוֹת אֲשֶׁר בְּיַדִּי שְׁבַעַת הַמִּלְּאָכִים:

פרק טז

^א וַאֲשַׁמַּע קוֹל גָּדוֹל מִן־הַהִיכָל קָרָא אֶל־שְׁבַעַת הַמִּלְּאָכִים לֵאמֹר לְכוּ וְהִרִיקוּ אֶת־שְׁבַעָה הַמִּזְרָקִים הַמְכִּילִים חֲמַת הָאֱלֹהִים עַל־הָאֶרֶץ:
^ב וַיִּלָּךְ הָרֵאשׁוֹן וַיִּרְקֵם אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־הָאֶרֶץ וַיְהִי לִשְׁחִין רַע פָּרַח בְּאֲנָשִׁים אֲשֶׁר תָּו הַחַיָּה בָּהֶם וְהַמִּשְׁתַּחֲוִּים אֶל־צִלְמָה:
^ג וַיִּרְקֵם הַשֵּׁנִי אֶת־מִזְרָקוֹ אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וַיְהִי לְדָם כִּדְם אֲשֶׁר יָזוּבוּ פְגָרִים מֵתִים וַתָּמַת כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר בָּיָם:

^ד וַיִּרְקֵם הַשְּׁלִישִׁי אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־הַנְּהָרוֹת וְעַל־מַעְיָנֵי מַיִם וַיַּהֲפֹכוּ לְדָם:
^ה וַאֲשַׁמַּע אֶת־מִלְּאָךְ הַמַּיִם אֲמַר צִדִּיק אַתָּה יְהוָה הַהוּא וַיְהִי וַיְהִיָּה כִּי־כֵן חָרַצְתָּ:
^ו הֵם שָׁפְכוּ דָם קְדוֹשִׁים וַיִּבְיְאוּם וְאַתָּה הַשְׁקִיתָם דָּם כִּי־כֵן יֵאָתֶה לָהֶם:
^ז וַאֲשַׁמַּע קוֹל מִן־הַמִּזְבֵּחַ אֲמַר אָמֵן מִשְׁפָּטְךָ יְהוָה אֱלֹהִים אֵל שְׂדֵי אֲמַת וַצִּדֵּק:
^ח וְהַרְבִּיעִי הַרִיק אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־פְּנֵי הַשָּׁמַשׁ וַיִּנָּתֶן־לוֹ לְלַהֵט אֶת־הָאֲנָשִׁים בָּאֵשׁ:
^ט וַיִּצְרְבוּ הָאֲנָשִׁים בְּלַהֵט נוֹרָא מֵאֵד וַיִּגְדְּפוּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהִים הַשְּׁלִיט עַל־הַמַּגְפּוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא שָׁבוּ לְתַת־לוֹ כְּבוֹד:
^י וַיִּרְקֵם הַחֲמִישִׁי אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־כֶּסֶף הַחַיָּה וַתִּחַשֵּׁף מַלְכוּתָהּ וַיִּנָּשְׁכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם מֵרֵב בְּאָכָם:
^{יא} וַיִּגְדְּפוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם מִפְּנֵי הַמִּכְאוֹב וַהֲשִׁיחִין וְלֹא שָׁבוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם:
^{יב} וַיִּרְקֵם הַשֵּׁשִׁי אֶת־מִזְרָקוֹ אֶל־תּוֹךְ הַנְּהָר הַגָּדוֹל נְהַר־פָּרַת וַיִּחַרְבוּ מִימּוֹ לַפְּנוֹת דֶּרֶךְ לַפְּנֵי הַמִּלְכִּים הַבָּאִים מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ:
^{יג} וַאֲרָא שְׁלֹשָׁה רוּחוֹת טְמֵאִים כְּתֻבִּינֵי צִפְרֹדָעִים יֵצְאוּ מִפִּי הַתַּנִּין וּמִפִּי הַחַיָּה וּמִפִּי נָבִיא הַשָּׁקֶר:
^{יד} כִּי הֵם רוּחוֹת הַשָּׂדִים הַעֲשִׂים מוֹפְתִים וּבָאִים אֶל־מַלְכֵי אֶרֶץ וְתַבַּל בְּלֹא לֶאֱסֹף אֹתָם לְמַלְחָמָה לַיּוֹם הַגָּדוֹל הוּא יוֹם אֱלֹהֵי צְבָאוֹת:
^{טו} הַנִּנִּי בָּא פְּגָנָב אֲשֶׁרִי הָאִישׁ הַנְּעוֹר וְאֶת־בְּגָדָיו הוּא נָצַר לְבִלְתִּי יִלָּךְ עָרֹם וְכֵאֵל אֶת־עֲרֹנָתּוֹ:
^{טז} וְהֵם הִקְהִילוּ אֹתָם אֶל־הַמֶּקוֹם אֲשֶׁר הָעֲבָרִים יִקְרְאוּ לוֹ הַר מְגִדּוֹ:
^{יז} וְהַשְּׁבִיעִי הַרִיק אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא קוֹל גָּדוֹל מִן־הַהִיכָל הַעֲלִיּוֹן מִן־הַכֶּסֶף לֵאמֹר נַעֲשֶׂתָה:
^{יח} וַהֲנִי נִשְׁמָעוּ קְלוֹת וּבְרָקִים וּרְעָמִים וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמָהוּ לְמִן־הַיּוֹת אָדָם עַל־הָאֶרֶץ כִּי גָדַל הָרַעַשׁ עַד־מְאֹד:
^{יט} וַתִּחַלֵּק הָעִיר הַגְּדוֹלָה לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים עַרְבֵי הַגּוֹיִם נָפְלוּ וּבָבֶל הַגְּדוֹלָה נִפְקְדָה לַפְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהַשְׁקוּתָהּ כּוֹס יַיִן חֲמַת אָפוֹ:
^כ בְּנִדּוֹ אִיִּי הַיָּם וְהַיָּרִים נִצְתָּקוּ מִמְּקוֹמָם וְאִיָּם:
^{כא} וּמִן־הַשָּׁמַיִם הִמְטִירוּ בָּרָד כְּבֹד כְּכֹפֶר עַל־רָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים וַיִּגְדְּפוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־דְּבַר מַגְפַּת הַבָּרָד כִּי־כִבְדָה מִכְתּוֹ עַד־מְאֹד:

פרק יז

^א וַיָּבֵא אַחֵד מִן־שְׁבַעַת הַמִּלְּאָכִים נִשְׂאִי שְׁבַעַת הַמִּזְרָקִים וַיִּדְבֹּר עֲמָדִי לֵאמֹר אֵלֵי בָּא וְאַרְאֶךָ אֶת־מִשְׁפַּט הַזֹּנוֹה הַגְּדוֹלָה הַיִּשְׁבֶּת עַל־מַיִם רַבִּים:

^ב אֲשֶׁר זָנוּ אַחֲרֶיהָ מַלְכֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁבִּי תִבְל הַשְּׁתַּכְרוּ מִיַּיִן תַּזְנוּתָהּ:

^ג וַיִּלְכְּנִי בְרוּחַ הַמִּדְבָּרָה וְאָרָא אִשָּׁה יֹשֶׁבֶת עַל-חִיָּה אֲדָמָה כְּתוּלַע מְלָאָה שְׁמוֹת גְּדוּפִים וְשִׁבְעָה רָאשִׁים לָהּ וְעֶשֶׂר קַרְנִים:

^ד וְהָאִשָּׁה לְבוּשָׁה אֲרָגְמָן וְשָׁנִי תוֹלַעַת וְעֹטָה זָהָב אֲבָנֵי-חֹפֶץ וּפָנִינִים וְכוֹס זָהָב בְּיָדָהּ מְלָאָה שְׁקוּצִים וְתוֹעֲבוֹת זְנוּנִיָּה:

^ה וְעַל-מִצְחָהּ כְּתוּב שֵׁם בְּדֶרֶךְ סוּד בְּכָל הַגְּדוּלָּה הִיא אִם הִזְנוּת וְשְׁקוּצֵי הָאָרֶץ:

^ו וְאָרָא אֶת-הָאִשָּׁה שִׁכְרָה מְדָם הַקְּדוּשִׁים וְעַדִּי יִשׁוּעַ וְשִׁמָּה אֲחֻזָּתִי עַד-מָאֵד מֵרָאוּת אֹתָהּ:

^ז וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶךְ לָמָּה זֶה תִּשְׁתַּוְּמָם הִנְנִי מַגִּיד לְךָ סוּד הָאִשָּׁה וְהַחִיָּה הַנִּשְׁאָת אֹתָהּ בַּעֲלַת שִׁבְעָה רָאשִׁים וְעֶשֶׂר קַרְנִים:

^ח הַחִיָּה אֲשֶׁר רָאִתָּה עֵינֶיךָ הִיְתָה בָּאָרֶץ אַחֲרֵי-כֵן חִלְפָה לָהּ וְעוֹד תַּעֲלֶה מִן-הַתְּהוֹם וְלֹא-בִדּוֹן תֵּרֵד וַיִּשְׁבִּי תִבְל אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתָם בְּסֵפֶר הַחַיִּים מֵרָאשׁ מִקְדָּמִי אָרֶץ שִׁמָּה תֵּאָחֲזֶם בְּרֹאֲתָם אֶת-הַחִיָּה אֲשֶׁר הִיְתָה וְאֵינָנָה וַעֲתִידָה לְבֹא:

^ט פֹּה אִישׁ תִּבְנוּנוֹת יָבִין שִׁבְעָה הָרָאשִׁים שִׁבְעָה הָרִים הֵם אֲשֶׁר הָאִשָּׁה יֹשֶׁבֶת עֲלֵיהֶם:

^י וְהַמְּלָכִים שִׁבְעָה הֵם חֲמִשָּׁה מֵהֶם נָפְלוּ אֶחָד מֵלֶךְ פִּיּוֹם וְהָאֲחֵרֹן לֹא-בָא עוֹד וְהָיָה כִּי יָבֹא יַעֲמֹד אֶף לְזִמָּן קָטָן:

^{יא} וְהַחִיָּה אֲשֶׁר הִיְתָה וְאֵינָנָה הוּא מֶלֶךְ שְׁמִינִי וּמִן-הַשִּׁבְעָה הוּא וְלֹא-בִדּוֹן יֵלֶךְ:

^{יב} וְעֶשֶׂר הַקַּרְנִים אֲשֶׁר רָאִיתָ עֲשֶׂרָה מְלָכִים הֵם אֲשֶׁר לֹא הִגִּיעוּ עוֹד לְמַלְכוּתָהּ כִּי אִם-כְּמֶלְכִים יְמִשְׁלוּ שָׁעָה אַחַת עִם-הַחִיָּה:

^{יג} וְרוּחַ אֶחָד בָּהֶם וְאֶת-חִילָם וּמִמְשַׁלְתָּם יִתְּנוּ אֶל-הַחִיָּה:

^{יד} וְהֵם יִלְחֲמוּ אֶת-הַשָּׂה וְהַשָּׂה יִגְבֵּר עֲלֵיהֶם כִּי הוּא אֲדוֹן הָאֲדָנִים וּמֶלֶךְ הַמְּלָכִים וְצָבָאֵיו עִמּוֹ קָרִיאֵי אֵל בְּחִירָיו וְנֹאמָנָיו:

^{טו} וַיֹּסֶף וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר יֹשֶׁבֶת שֵׁם הַזֹּנוֹה הֵם עַמִּים וְקָהָל עַמִּים וְגוֹיִם וּלְשָׁנוֹת:

^{טז} וְעֶשֶׂר הַקַּרְנִים אֲשֶׁר רָאִיתָ עִם-הַחִיָּה הֵם יִתְּדוּ וְשִׁנְאוּהָ אֶת-הַזֹּנוֹה וְהַצִּיגוּהָ שִׁמְמָה וְעֲרִמָּה וְאָכְלוּ אֶת-בְּשָׂרָהּ וְשִׁרְפוּהָ כְּלִיל בָּאֵשׁ:

^{יז} כִּי הָאֱלֹהִים נָתַן בְּלִבָּן לְמַלְא אֶת-עֲצָתוֹ וְלִהְיוֹת לָהֶן הָעָה אַחַת לַתַּת אֶת-מִמְשַׁלְתָּן לַחִיָּה עַד כִּי-יִתְּמוּ דְבָרֵי הָאֱלֹהִים מִקֶּחַל וְעַד-פִּלְהָ:

^{יח} וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר רָאִיתָ הִיא הָעִיר הַגְּדוּלָּה שְׁרָתִי בְּמַמְלְכוֹת הָאָרֶץ:

פרק יח

^א וְאַחֲרֵי-כֵן רָאִיתִי מֶלֶךְ אַחֵר יֵרֵד מִן-הַשָּׁמַיִם שֶׁר וְגִדּוֹל וְהָאָרֶץ הָאִירָה מִכְּבֹדוֹ:

^ב וַיִּקְרָא בְּכַח וְעַד לֹאמַר נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הַגְּדוּלָּה הִיְתָה לְנוֹה שְׁעִירִים בְּתֵי כָלָאִים לְכָל-רוּחַ טָמֵא וְקָן לְכָל-עוֹף שָׁקֶץ וְנִתְעַב:

^ג כִּי מִיַּיִן חֲמַת תַּזְנוּתָהּ שָׁחוּ כָל-הַגּוֹיִם וּמַלְכֵי תִבְל זָנוּ אֵלֶיהָ וְסִתְּרִי אָרֶץ הָעֲשִׁירִי מִשְׁפַּעַת חֵיל תַּעֲנִיָּה:

^ד וְאֲשַׁמַּע קוֹל אַחֵר מִן-הַשָּׁמַיִם קוֹרָא צָאוּ מִתּוֹכָה עַמִּי פֶן-תִּגָּעוּ בַּחֲטָאֲתֶיהָ וְדִבְקוּ בָכֶם תִּחְלָאֶיהָ:

^ה כִּי נִגְעוּ אֶל-הַשָּׁמַיִם חֲטָאֲתֶיהָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-עֲוֹנָהּ:

^ו שְׁלֹמִי-לָהּ גְּמוּלָהּ שְׁגֻמָּלָה לָכֶם עֲשׂוּ-לָהּ כְּפָלִים בְּמִסְסָהּ הַכּוֹס אֲשֶׁר מִסְכָּה מִסְכּוּ-לָהּ כְּפָלִים:

^ז כְּאֲשֶׁר הִיְתָה גְּבִירָה וּמַעֲנִנָּה בֵּן הִבִּיאוּ עֲלֶיהָ מִדְּוָה וְאָבֵל כִּי אִמְרָה בְּלִבָּבָהּ מְלָכָה אֲנִי לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁב אֶלְמָנָה וְלֹא אֲדַע שְׂכוֹל:

^ח עַל-כֵּן תִּבְאֲנָה לָהּ בְּיוֹם אַחֵד כְּלִי-תִּחְלָאֶיהָ מוֹת אָבֵל וְרָעַב וְהִיְתָה לְמַאֲכָלֶת אֵשׁ כִּי חֲזַק יְהוָה אֱלֹהִים הַשֹּׁפֵט אֹתָהּ:

^ט וּמַלְכֵי-אָרֶץ אֲשֶׁר זָנוּ אֹתָהּ וְהִתְעַלְסוּ עִמָּה בְּתַעֲנוּגִים יִכְפוּ וְיִסְפְּדוּ לָהּ בְּרֹאֲתָם אֶת-עֶשֶׂן שְׁרַפְתָּהּ:

^י וּמִמַּגּוּר וּשְׁבֵר מִכְחוּק יַעֲמִדוּ וְקוֹנְנוּ אוֹיְלָהּ אוֹיְלָהּ בְּכָל עִיר רַבָּתִי עִם קַרְיָה נִשְׁגָּבָה בְּרָגַע אֶחָד בָּא עֲלֶיהָ מִשְׁפָּטָהּ:

^{יא} וַיָּכּוּ וְהִתְאַבְּלוּ עֲלֶיהָ פְּנֵעִי-אָרֶץ כִּי אֵין קָנָה עוֹד לְסִתְּרָהּ:

^{יב} סִחַר זָהָב וְכֶסֶף וְאָבֶן יִקְרָה וּפָנִינִים שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן וּמִשִּׁי וְשָׁנִי כְּלִי-עֲצֵי בְּשָׁמִים כְּלִי שְׁנֵהֲבִים וְכִלֵּי עֲצִים יִקְרִים נַחֲשֵׁת בְּרִזָּל וְשִׁישׁ:

^{יג} קִנְיָן-בָּשָׂם וּקְטֹרֶת סַמִּים מִדֹּ וּלְבוֹנָה יַיִן וְשֶׁמֶן סִלְתָּ וְחֲטִיִּם מִקְנֶה בָּקָר וְצֹאן סוּס וְרֶכֶב עֶבֶד וְשִׁפְחָהּ:

^{יד} רַחֵק מִמֶּנּוּ פָּרִי תֵּאָוֶה לְעֵינֶיךָ וְכָל-עֲדָנִים וּמַגִּדִּים לֹא תִמְצָא-יְעוֹד אֲזָלוּ לָהֶם וְאֵינָם:

^{טו} וְהִרְכָּלִים אֲשֶׁר מִצָּאוּ אוֹן לָהֶם בַּעֲזוּבוֹנֶיהָ מִמַּגּוּר וּמִשְׁבֵּר יַעֲמִדוּ מִכְחוּק וַיָּכּוּ אֵלֶיהָ וְסִפְדוּ לֹאמַר:

^{טז} אֵלֵלֵי לְקַרְיָה הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר לְבִשָּׁה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן וְשָׁנִי וְתַעֲדִי-זָהָב אֲבָנֵי-חֹפֶץ וּפָנִינִים:

^{יז} אֵיךְ סָפוּ תִּמּוּ כְּרָגַע כְּלִי-הוֹן עָתֵק זֶה וְכָל-חִבְלָה וְעֶבֶר אֲרָחוֹת יָמִים מְלָחִים וְעֲשִׂי מְלָאכָה בְּמִים רַבִּים מִכְחוּק עָמְדוּ:

^{יח} וַיַּצְעֲקוּ בְּרֹאֲתָם אֶת-עֶשֶׂן שְׁרַפְתָּהּ לֹאמַר אֵיךְ עִיר כְּעִיר הַגְּדוּלָּה:

^{יט} וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל-רֹאשֵׁיהֶם וַיַּצְעֲקוּ בְּכִי וְאָבֵל לֹאמַר אֵלֵלֵי לְקַרְיָה הַגְּדוּלָּה מִחֵיל עֲשֶׂרָה הָעֲשִׁירִי כְּלִי-בַּעֲלִי אֲנִיוֹת בֵּינָם וְעַתָּה הַפּוּכָה הִיא כְּמוֹ-רָגַע:

^כ צָהָלוּ וְרָנוּ שְׁמִים קְדוּשִׁים שְׁלִיחִים וְנִבְיָאִים כִּי-נִקְּם אֱלֹהִים אֶת-נִקְמַתְכֶם מִיָּדָה:

^{כא} וּמִלֶּאֱךָ אֶחָד גְּבוּר נִשָּׂא אֶבֶן גְּדוּלָּה כְּפֹלַח רֶכֶב וַיִּשְׁלַף אֶל-תּוֹךְ הַיָּם וַיֹּאמֶר כִּכָּה תִשְׁקַע בְּכָל הָעִיר הַגְּדוּלָּה בְּשִׁצְצָהּ קֶצֶף וְלֹא-תִמְצָא עוֹד:

^{כב} לא־ישמע עוד בך קול מנגנים ושרים והמית חללים ונחצרות וכל־חרש וחשב לא־ימצא עוד בתוכך אף לא ישמע בך קול רחים:
^{כג} ואור נר לא יאר־בך וקול חתן וקול פלה אבד ממך יען פנעניך היו נכבדי־אָרֶץ ובכשפיה נדחו כל־הגוים:
^{כד} ודם הנביאים והקדושים נמצא בכנפיה וכל־חללי הארץ:

פרק יט

^א ואחר־יכן שמעתי קול גדול פקול המון רב בשמים קראים הללויה התשועה והתפארת והעז ליהנה אלהינו:
^ב אמת וצדק משפט כי־שפט את־הזונה הגדולה אשר־השחיתה את־הארץ בתזנתה וידרש מידה את־דם עבדיו השפוף:
^ג ויענו שנית הללויה עד־עולמי עולמים יעלה עשנה:
^ד ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על־פניהם וישתחוו לאלהים הישב על־הכסא ויאמרו אמן הללויה:
^ה וקול קרא יצא מן־הכסא לאמר הללו את־אלהינו כל־עבדיו ויראיו הקטנים עם־הגדולים:
^ו ואשמע פקול המון רב ופקול מים רבים וכשאון רעם חזק קרא הללויה כי־מלך יהנה אלהי צבאות:
^ז לכו ונשמחה ונגילה ונתנה לו כבוד כי באה חתנת השנה וכלתו ערוכה בכל:
^ח ויתן לה ללבש בוץ וַיַּן נָקִי כִּי בּוץ הוּא צִדְקַת הַקְּדוֹשִׁים:
^ט ויאמר אלי כתב אשרי הקראים אל־המשתה לחתנת השנה ויוסף ויאמר אלה דברי אלהים אמת:
^י ואני נפילתי לרגליו להשתחות לו ויאמר אלי לא־כן ראה אנכי עבד כמוך וחרב אני לך ולאחריך המתזקקים בעדות ישוע לאלהים תשתחנה כי עדות ישוע היא רוח הנבואה:
^{יא} וארא את־השמים נפתחים והנה־סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן וישר ומשפטו ומלחמתו במישרים:
^{יב} עיניו בלהבות אש ועטרות רבות על־ראשו ועליו שם חקוק אשר לא־יבדע אתו איש מלבדו:
^{יג} והוא עטה לבוש מאדם בדם וישמו נקרא דבר האלהים:
^{יד} ויצא השמים רכבים אחריו על־סוסים לבנים מלפשים בגדי־בוץ וַיַּן נָקִי:
^{טו} וחרב חדה יצאת מפיו להפכות בה את־הגוים ולרעם בשבט ברזל והוא דרוך בגת יין החמה והזעף אלהי הצבאות:
^{טז} ועל־בגדו ועל־זרועו כתוב שם מלך המלכים ואדני האדנים:

^{יז} וארא מלאך אחד עמד על־השמש וקרא בקול גדול אל־כל־עוף כנף המעופף על־פני רקיע השמים לאמר באו האספו אל־המשתה הגדול לאלהים:
^{יח} ואכלתם בשר מלכים בשר שרי אֲלֵפִים ובשר גבורים בשר סוסים ורכביהם ובשר בני חורים ועבדים קטנים עם־גדולים כלם:
^{יט} וארא את־החיה ומלכי הארץ ומחניהם כי־ערכו להלחם עם־רכב הסוס וצבאו:
^כ ותתפשח החיה ונביא השקר נאחז עמה הוא אשר עשה האתות לפניה להדיח את־נשאי תו החיה ואת־המשתחווים לצלמה והם שניהם השלכו חיים אל־תוף ים התבערה הבער בגפרית:
^{כא} והנשארים נפלו לפי החרב היצאת מפי רכב הסוס ועוף כל־כנף שבעו מבשרם:

פרק כ

^א וארא מלאך יורד מן־השמים ובדוד מפתח התהום ורתק גדול:
^ב ויתפש את־התנין את־הנחש הקדמני הוא השטן השוטן ויאסור אתו אלף שנים:
^ג וישליכהו אל־התהום ויסגר עליו ויחתם מעל למסגר לבלתי ידיח עוד את־הגוים עד־תם השנים אלף ואחר־יכן יתר לזמן קטן:
^ד וארא כסאות עמדים ולישבים עליהם נתן בידם לעשות משפט ונפשות כרותי ראש למען עדות ישוע ולמען דבר האלהים אשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא נתנו את־התו על־מצבתם וידם הם קמו ויחיו וימלכו עם־המשיח אלף שנים:
^ה ויתר המתים לא־קמו לחיים עד־תם אלף השנים זאת היא התקומה הראשונה:
^ו אשרי אנשי־קדש אשר יקחו חלקם בתקומה הראשונה המות לא ישלט־בם שנית כי כהנים יהיו לאלהים ולמשיחו ומלכו עמו אלף שנים:
^ז ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מביית כלאו:
^ח ויצא להדיח את־הגוים בארבע כנפות הארץ את־גוג ומגוג ולהקהילם למלחמה קהל אשר לא יספר כחול הים:
^ט ויעלו על־מרחבי ארץ ויסבו את־מחנה הקדושים ואת־העיר הנחמדה ותרד אש מאת האלהים מן־השמים ותאכל אתם:
^י והשטן אשר הדיחם נדח לים בער באש וגפרית אשר־שם החיה ונביא השקר להיות מענים שם יומם ולילה עד־עולמי עולמים:
^{יא} וארא כסא וַיַּן נָקִי וְהִישִׁיב עָלָיו אֲשֶׁר אָרֶץ וְשָׁמַיִם נָדְדוּ מִפָּנָיו וְלֹא־נִדְעָ מְקוֹמָם אִי:
^{יב} וארא את־המתים גדולים עם־קטנים עמדים לפני־יהנה וספרים נפתחים גם־ספר אחר נפתח הוא

ספר החיים וישפטו המתים פעלילותם באשר הם כתובים בספרים ההם:
 י"ג ויתן ה' את-המתים אשר בתוכו והמנות והשאל נתנו את-המתים אשר-בם וישפטו איש איש כמעשהו:
 י"ד והמנות והשאל נהדפו אל-תוף ים בער באש זה הוא המנות השני הים הבער באש:
 טו וכל-איש אשר לא-נמצא כתוב בספר החיים נהדף אל-תוף הים הבער באש:

פרק כא

א וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשנים והארץ הראשנה עברו והים אין עוד:
 ב ואת-העיר הקדושה את-ירושלים החדשה אנכי יוחנן ראיתי ירדת מאת אלהים מן-השמים ככלה בקשריה ערוכה לבעלה:
 ג וקול גדול מן-הכסא שמעתי לאמר הנה משפן אלהים עם-אנשים ושכן בתוכם הם יהיו-לו לעם והאלהים יהיה אתם והיה להם לאלהים:
 ד ומחה כל-דממה מעיניהם המנות לא-יהיה עוד ואין אבל וצעקה או דאבה כי הראשנות חלפו ואינם:
 ה והישב על-הכסא אמר הנני עשה הכל חדש ואלי אמר כתב כי הדברים האלה בנים ונאמנים:
 ו ויוסף ויאמר נעשתה אנכי אלף ותו ראשון ואחרון ולצמא אתן מבאר מים חיים חנם:
 ז המנצח יירש כל-אלה ואני אהיה-לו לאלהים והוא יהיה לי לבן:
 ח אבל בעלי לב רגז בנים לא אמן בם נבזים ומרצחים זנים וקסמים עבדי פסל וכל-אנשי שקר חלקם בים הבער באש וגפרית הוא המנות השני:
 ט ויבא אלי אחד מן-שבצת המלאכים נשאי שבצה המזרקים המלאים שבע המגפות האחרונות וידבר אלי לאמר בא ואראך את-הכלה אשר תהיה:
 י וישאני ברוח אל-הר גדול ונשא ויראני את-העיר הגדולה את-ירושלים עיר הקדש ירדת מן-השמים מאת אלהים:
 י"א ועליה חפף כבוד אלהים והמאור לה זורח כאבן יקרת צרף כאבן ישפה כעין תרשיש לטהר:
 י"ב וחומה גדלה וגבהה תסב אתה ובה שנים עשר שערים ועל-השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם על-שמות שנים-עשר שבטי בני ישראל:
 י"ג שלשה שערים מזרחה שלשה שערים צפונה שלשה שערים נגבה ושלשה שערים מערבה:
 י"ד ולחומת העיר שנים עשר יסודות ושנים עשר שמות על-שנים עשר שליחי השם חקוקים עליהם:
 טו והדבר בי החזיק קנה זהב בידו למד את-העיר ואת-שעריה ואת-חומתה:

טו והעיר היתה מרבעת ארבע כרחבה וימד את-העיר בקנה המדה שנים עשר אלף כברת-ארץ ארבע ורחבה וקמתה מדה אחת להם:
 י" וימד את-חומתה מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש כי-זאת מדת המלאכים:
 י"ז ובנין החומה אבני ישפה והעיר זהב אופיר כזכוכית לטהר:
 י"ח והיסודות לחומת העיר ממלאים בכל-אבני חפץ היסוד הראשון ישפה השני ספיר השלישי שבו והרביעי ברקת:
 כ החמישי שהם הששי אדם השביעי תרשיש השמיני יהלם התשיעי פטרה העשירי נפך עשתי העשר לשם ושנים העשר אחלמה:
 כ"א ושנים עשר השערים שנים עשר פנינים כל-שער ושער מאחד הפנינים ורחוב העיר כתרם פז כזכוכית לטהר:
 כ"ב והיכל לא-ראיתי שמה כי היכלה יהנה אלהי צבאות והשם:
 כ"ג והעיר אין צרף לה לאור השמש ולנגה הירח כי-כבוד אלהים אורה והשם נר להאיר לה:
 כ"ד ופדוים מקרב הגוים הלכו לאורה ומלכי-ארץ יביאו אליה הדרם:
 כ"ה שעריה יומם לא-יסגרו ולילה לא-יהיה שם:
 כ"ו והובא אליה הדר הגוים ותפארתם:
 כ"ז ולא-יבא שם איש חלל ולא בעל תועבה או פעל שקר כי באיה רק הכתבים בספר החיים אשר לשם:

פרק כב

א ויראני נחל מים חיים כעין זכוכית לטהר יצא מתחת פסא האלהים והשם:
 ב ובתוף רחוב העיר על-שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שתים עשרה פעמים בשנה מדי-חדש בחדשו יבכר פרו ויעלהו לתרופת הגוים:
 ג וכל-חרם לא-יהיה עוד ובתוכה יפון פסא האלהים והשם ועבדיו ישרתהו:
 ד והם יראו את-פניו ונשאו את-שמו על-מצחם:
 ה ואין לילה שם ואין צרף להם לאור נר ולאור שמש כי-יהנה אלהים יתן אורו עליהם ולפניו ימלכו עד-עולמי עולמים:
 ו ויאמר אלי הדברים האלה בנים ונאמנים ויהנה אלהי רוחות הנביאים שלח את-מלאכו להראות את-עבדיו את אשר תקרינה בקרב הימים:
 ז הנני בא עד-מהרה אשרי השמר דברי הנבואה בספר הזה:
 ח ואני יוחנן שמעתי וראיתי את-אלה ויהי בשמעי ובראתי את-אלה נאפל לנגלי המלאך אשר-הראני את-אלה להשתחות לו:

^ט וַיֹּאמֶר אֵלַי לֹא-כֵן רָאָה אֲנִכִּי עֹבֵד כְּמוֹךָ וְחֹבֶר אֲנִי לָךְ
וּלְאַחֶיךָ הַנְּבִיאִים וְלַשּׁוֹמְרִים אֶת-דְּבָרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה
לְאֱלֹהִים תִּשְׁתַּחֲוֶה:

^י וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹד אֶל-תַּחֲתָם אֶת-דְּבָרֵי הַנְּבוּאָה אֲשֶׁר
בַּסֵּפֶר הַזֶּה כִּי קָרוֹב הַמוֹעֵד:

^{יא} בֶּן-עוֹלָה יוֹסִיף עֲשׂוֹת עֹנֵל וְנִתְעַב יוֹסִיף עַל-תוֹעֲבָתוֹ
אִישׁ צַדִּיק יוֹסִיף עַל-צַדִּיקָתוֹ וְקָדוֹשׁ יוֹסִיף לְהִתְקַדֵּשׁ
בַּקִּדְשָׁתוֹ:

^{יב} וְאֲנִי הַנְּנִי בָּא עַד-מְהֵרָה וּשְׁכָרִי אֶתִּי לְשֵׁלֶם לְאִישׁ
אִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ:

^{יג} אֲנִכִּי אֶלְךָ וְתוֹ רֹאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן רֹאשׁ וְסוֹף:

^{יד} אֲשֶׁר־יִשְׁמְרִים אֶת-מִצְוֹתָיו וְהָיָה לָהֶם רִשְׁיוֹן לְאָכֹל
מִעֵץ הַחַיִּים וְלִבְּאָה הָעִירָה דֶּרֶךְ שְׁעָרֶיהָ:

^{טו} וּמִחוּץ לְעִיר הַכֹּלָכִים וְהַקְּסָמִים וְהַזְּנוּיִם וְהַמְרַצְחִים
וְעַבְדֵי הָאֱלִילִים וְכָל-אֲהָב כָּזָב וּפְעֵל שֶׁקֶר:

^{טז} אֲנִי יִשׁוּעַ שְׁלַחְתִּי אֶת-מִלְאָכִי לְהַעֲדִיד לָכֶם עַל-אֵלֶּה
לְעִינֵי הַקָּהָלוֹת אֲנִכִּי שְׂרָשׁ דָּוִד וְחֹטֵר מִמֶּנּוּ אֹר נִגְהַ
וְכוֹכֵב הַשָּׁמַיִם:

^{יז} וְהָרוּחַ וְהַפֶּלֶא אִמְרִים בְּאֵה-נָא וְהַשְׁמַע יֹאמֶר
בְּאֵה-נָא וְכָל-צִמָּא יָבֹא וְכָל-הַחֲפִץ יִקַּח מִיָּם חַיִּים
חַנּוּם:

^{יח} הַעֲדֹתִי בְּכָל-הַשְׁמַע דְּבָרֵי נְבוּאָת הַסֵּפֶר הַזֶּה
אֶם-יוֹסִיף אִישׁ עָלֵיהֶם יוֹסִיף אֱלֹהִים עָלָיו אֶת-הַמְּכֹת
הַכְּתוּבוֹת בַּסֵּפֶר הַזֶּה:

^{יט} וְאִם-יִגְרַע אִישׁ מִדְּבָרֵי סֵפֶר הַנְּבוּאָה הַזֹּאת יִגְרַע
אֱלֹהִים אֶת-חֲלָקוֹ מִסֵּפֶר הַחַיִּים וּמִעִיר הַקִּדְשׁ
הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה:

^כ וְהַמַּעֲדִיד דְּבָרִים אֵלֶּה עֲנֶה לֵאמֹר אֲכֵן אֲנִי בָּא
עַד-מְהֵרָה אֲמֵן בְּאֵה-נָא הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ:

^{כא} חֲסֵד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַגִּינוּ עִם-כָּלכֶם אֲמֵן: